

GH. GHEORGHIU-DEJ

**ARTICOLE
SI
CUVÎNTĂRI**

1959-1961

GH. GHEORGHIU-DEJ

**ARTICOLE
ȘI
CUVÎNTĂRI**

august 1959 — mai 1961

EDITURA POLITICĂ
București — 1961

A 15-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII ROMÂNIEI DE SUB JUGUL FASCIST

*Expunere făcută la sesiunea solemnă
a Marii Adunări Naționale
din 22 august 1959*

Tovarăși deputați,

Poporul nostru întâmpină cu inima plină de bucurie a 15-a aniversare a mării sale sărbători naționale — eliberarea patriei de sub jugul fascist.

Anii care au trecut de la eliberare au fost ani de luptă și muncă încordată, de adinci transformări revoluționare, care au ridicat la o viață nouă masele muncitoare de la orașe și sate. 15 ani sînt o perioadă relativ scurtă în viața unui popor, dar în acest răstimp țara noastră a făcut un asemenea salt pe calea progresului cum n-ar fi fost cu puțință sub stăpînirea burghezo-moșierească. Poporul român, constructor al socialismului, se mîndrește pe drept cuvînt cu rezultatele tot mai îmbelșugate ale eforturilor sale creatoare pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului său de trai material și cultural.

Epoca luminoasă pe care o trăiește poporul român ne apare într-o strălucire și mai vie cînd ne amintim cît de amar era traiul oamenilor muncii sub călcîiul burgheziei și moșierimii.

Muncă peste puteri și salarii de foame, amenințarea de fiece zi de a se vedea azvîrlîți în rîndurile șomerilor, teroare și gloanțe în loc de pîine și drepturi — aceasta era partea muncitorilor, din truda căroră capitaliștii din țară și de peste hotare îngrămădeau uriașe profituri. Pe spinarea țăranilor, lipsiți de pămînt, de unelte și vite, înglodați în datorii, goi și înfometați, se îmbogățeau moșierii, fabricanții și negustorii, cămătarii și chiaburii. Cea mai mare parte a

intelectualilor ducea o viață de lipsuri și umilințe, izbindu-se de disprețul cu care clasele stăpînitoare priveau cultura națională și talentele poporului.

Politica burgheziei și moșierimii hărăzea Romîniei soarta de hînterînd agrar al marilor puteri industriale, de țară aservită economicște și politicște capitalului monopolist.

Acestei politici antinaționale i se opunea clasa muncitoare, călăuzită de avangarda ei marxist-leninistă — Partidul Comunist din Romînia — care, în ciuda prigoanei sălbătice, organiza lupta maselor muncitoare împotriva exploatarei capitaliste-moșierești și stării de dependență a țării față de puterile imperialiste.

În anii cînd clasele exploatare căutau prin teroare sălbatică să înăbușe avîntul luptei revoluționare a oamenilor muncii și prăgăteau pas cu pas instaurarea dictaturii fasciste, comuniștii ridicau masele în apărarea drepturilor și libertăților călcate în picioare, chemau la unire forțele democratice.

Mărețele lupte muncitorești din februarie 1933, acțiunile antifasciste, care au luat în anii următori o amploare din ce în ce mai mare, demonstau că în țara noastră existau forțe însemnate care se împotriveau fascizării. Lupta plină de abnegație dusă sub conducerea partidului de clasa muncitoare și de forțele progresiste grupate în jurul ei a frînat pentru un timp procesul de fascizare a țării.

Caracterul antinațional al politicii claselor exploatare a ieșit deosebit de puternic în evidență în perioada premergătoare războiului, cînd expansiunea Germaniei hitleriste devenise o gravă amenințare pentru independența patriei. O singură cale de salvare exista pentru poporul nostru: alianța cu Uniunea Sovietică, marea țară socialistă vecină, care își oferise sprijinul pentru apărarea independentei Cehoslovaciei, Poloniei, Romîniei. Dar clasele dominante ale vechii Romîinii au refuzat sprijinul Uniunii Sovietice, devenind instrumente și complici fătîși ai celui mai înverșunat dușman al poporului romîn — fascismul german. După ce au acceptat slugarnic odiosul dictat de la Viena, au împins țara în prăpastia dic-

taturii militare-fasciste și a criminalului război antisovietic alături de Germania hitleristă. Interesele naționale ale poporului romîn au fost subordonate țelurilor criminale ale hitlerismului înrobitor de popoare. Griul și petrolul romînesc, ca și alte bogății ale țării, au fost puse la dispoziția mașinii de război hitleriste. Tineretul, floarea poporului romîn, a fost dat lui Hitler drept carne de tun. Aproape n-a rămas cămin în care războiul de jaf și cîmpire să nu fi adus jalea și dolii.

În aceste clipe grele pentru țară și popor, partidul comunist a fost acela care a organizat lupta maselor împotriva dictaturii militare-fasciste și a războiului antisovietic. Nici o clipă nu s-a clătînat dragostea de patrie a comuniștilor, convingerea lor că forțele democratice și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, vor triumfa asupra ciumei fasciste, încrederea lor în victoria cauzei eliberării poporului. (*Aplauze puternice.*) Punîndu-și la fiecare pas viața în primejdie, comuniștii uneau în jurul lor forțele patriotice ale țării, organizau lupta oamenilor muncii din orașe și sate împotriva jafului și terorii, sabotau mașina de război hitleristă, chemau prin zia-rele și manifestele ilegale întregul popor la luptă pentru răsturnarea eliciilor antonesciene, pentru ieșirea Romîniei din criminalul război antisovietic și alăturarea ei la coaliția antihitleristă.

Tovarăși,

În lupta de eliberare a popoarelor de sub jugul hitlerist a avut o însemnătate hotărîtoare faptul că, în momentul izbucnirii celui de-al doilea război mondial, în lume exista marea putere socialistă, Uniunea Sovietică. Această realitate istorică primordială a epocii noastre și-a pus pecetea asupra întregii desfășurări a războiului, asupra conținutului și rezultatelor sale. Imperialismului hitlerist, care reprezenta o primejdie de moarte pentru ființa națională a popoarelor, pentru civilizația umană, i se opunea coaliția antihitleristă, a cărei forță fundamentală era Uniunea Sovietică.

În această gigantică înclăștare, de proporții cum nu mai cunoscuise istoria, poporul sovietic, suferind distrugerii din cele mai

grele și dădă uriașe jertfe de sînge, a purtat cu un eroism fără seamăn greul luptei pentru zdrobirea fascismului, pentru eliberarea patriei sale și salvarea omenirii de primejdia înrobirii hitleriste. *(Aplauze puternice, prelungite.)*

În marile bătălii purtate pe întinderile imense ale frontului, în fața Moscovei și Leningradului, în istorica bătălie de la Stalingrad, în luptele de la Kursk și Orel, la Iași și Chișinău, glorioasa Armată Sovietică sfărîma pas cu pas mașina de război hitleristă, punea pe fugă pe cotropitori, frîgîndu-le trufia și apropiînd tot mai mult, prin lupta ei victorioasă, ceasul eliberării popoarelor.

Înfrîngerile suferite de armatele fasciste, perspectiva zdrobirii inevitabile a Germaniei hitleriste, apropierea Armatei Sovietice de granițele Romîniei, iar apoi ofensiva ei eliberatoare pe teritoriul patriei noastre stîrneau panică și derută în rîndul clicii antonesciene, a aparatului ei de stat și a întregii reacțiuni din țara noastră. Tot mai mult se clătina dictatura militară-fascistă, izolată de popor și urîită de masele populare. În orașe și sate creșteau minia și revolta maselor, care-și găseau expresie în numeroase acțiuni de luptă împotriva ocupanților hitleriști și a slugilor lor din țară. În rîndurile armatei se resimțea tot mai puternic ura ostașilor împotriva clicii fasciste, care-i trimitea să moară într-un război dus pentru o cauză străină și nedreaptă; procesul de clarificare în rîndurile ofițerilor, care își dădeau tot mai bine seama în ce dezastru erau împinse țara și armata, se intensifica din ce în ce mai mult.

În aceste condiții prielnice, partidul nostru, curățîndu-și rîndurile de elementele lașe, trădătoare și capitulante, a trecut la înfăptuirea unui ansamblu de măsuri politice și organizatorice pentru pregătirea insurecției armate.

Partidul a intensificat munca de organizare, înarmare și pregătire militară a formațiunilor patriotice de luptă, alcătuite în cea mai mare parte din muncitori. În rîndurile armatei, unde își crease mai demult legături, partidul a reușit să cîștige pentru cauza insurecției numeroși ofițeri și generali patrioți.

La 1 Mai 1944, pe baza înțelegerii intervenite între Partidul Comunist din Romînia și Partidul Social-Democrat, a fost înfăptuit Frontul unic muncitoresc. Aceasta a avut o mare însemnătate pentru activitatea desfășurată de partid în vederea stringerii laolaltă a tuturor forțelor antihitleriste pe baza unei platforme care prevedea: răsturnarea guvernului de dictatură fascistă, formarea unui guvern de uniune națională din reprezentanții tuturor forțelor antihitleriste, ieșirea Romîniei din războiul antisovietic, izgonirea armatelor hitleriste din țară, trecerea Romîniei de partea coaliției antihitleriste, reforme democratice.

După cum se știe, în iunie 1944 a fost alcătuit, din inițiativa partidului nostru, Blocul național-democrat, din care au făcut parte, în afară de Partidul Comunist Român, partidele social-democrat, național-tărănesc și liberal.

Partidul Comunist Român era conștient că partidele „istorice”, acceptînd parțial propunerile noastre atunci cînd prăbușirea dictaturii militare-fasciste devenise iminentă, vor încerca să pună piedici înfăptuirii platformei elaborate de partid, nutrînd speranța că vor putea abate masele de la calea luptei pentru transformări democratice și menține regimul burghezo-moșieresc. Partidul nostru a considerat însă necesară formarea Blocului național-democrat în vederea coalizării tuturor forțelor antihitleriste. În același timp, el a dus o acțiune consecventă de combatere a duplicității și pozițiilor reacționare ale partidelor „istorice”, militînd pentru unirea tuturor forțelor patriotice și pentru formarea unui guvern din reprezentanții tuturor partidelor și grupărilor politice democratice.

Partidul Comunist Român a fost inițiatorul și organizatorul insurecției armate, care a dus la răsturnarea dictaturii militare-fasciste. Insurecția a început în ziua de 23 August; în conformitate cu planul elaborat de partid, Antonescu și ceilalți membri ai guvernului fascist au fost arestați la palat, ridicăți de una din formațiunile patriotice de luptă și puși sub pază într-o casă a C.C. al P.C.R. Răspunzînd chemării partidului și exprimînd voința și

hotărîrea de luptă a poporului, armata romînă a întors armele împotriva Germaniei hitleriste.

În noaptea de 23 August și în zilele următoare, formațiunile patriotice și unitățile militare au ocupat principalele instituții și obiective militare, au curățit capitala de trupele hitleriste. Mase largi populare s-au ridicat la luptă pentru izgonirea hoareldor hitleriste, mii de muncitori și intelectuali patrioți au intrat în rândurile formațiunilor patriotice de luptă. Aproape concomitent cu acțiunea militară din capitală a început lupta armată și în alte regiuni ale țării.

Luați prin surprindere de această acțiune simultană, hitleriștii încercau cu desperare să-și mențină pozițiile și să înăbușe lupta de eliberare a poporului. Aceste încercări au fost zdrobite de unitățile armate și de formațiunile patriotice, care, în luptele crîncene purtate împotriva hitleriștilor în capitală, pe Valea Prahovei, la Brașov, Constanța, Turmu-Severin, au capturat zeci de mii de prizonieri, numeroși ofițeri și generali.

Populația capitalei, locuitorii orașelor și satelor de pe întregul cuprins al țării noastre au întâmpinat cu nemărginită bucurie și dragoste pe ostașii sovietici, ca pe prietenii și eliberatorii lor. Armata romînă a participat cu toate forțele ei la războiul antihitlerist, luptînd alături de Armata Sovietică pînă la victoria finală asupra fascismului german, aducîndu-și contribuția la îndeplinirea sarcinilor strategice și tactice elaborate cu măiestrie de comandamentul sovietic.

Singele vărsat de vitejii ostași sovietici și romîni pentru eliberarea pămîntului patriei noastre a pecetluit pe veci frăția de arme sovieto-romînă, expresie a prieteniei și alianței de nezdrunceat dintre poporul romîn și poporul sovietic. (*Aplauze prelungite.*)

Însuflețiți de cauza dreaptă pentru care luptau, ostașii armatei romîne au săvîrșit minunate fapte de bravură. Peste 300.000 de soldați, subofițeri și ofițeri romîni au fost decorați cu ordine și medalii de război romînesc, sovietic, cehoslovace și ungare. Faptele lor de arme în războiul antihitlerist au înscris o pagină glo-

riooasă în cartea marilor tradiții de luptă ale poporului nostru pentru independența și libertatea sa. (*Aplauze prelungite.*)

Luptătorii de pe front au simțit sprijinul entuziast al întregului popor. Chemarea partidului nostru „Totul pentru front, totul pentru victorie!” a fost urmată cu însuflețire de muncitori, țărani, intelectuali, de toți oamenii muncii, care, învingînd greutăți de tot felul, luptînd cu sabotajul reacțiunii, au sprijinit cu hotărîre și dîrzenie efortul Romîniei în războiul antihitlerist. La apelul partidului, muncitorii au refăcut noduri de cale ferată, au reconstruit într-un timp extrem de scurt atelierele, podurile și tunelurile distruse de naziști, au asigurat aprovizionarea frontului cu muniții, hrană și combustibil.

Dînd o apreciere contribuției Romîniei la războiul antihitlerist, I. V. Stalin scria în mai 1945, într-un mesaj adresat lui W. Churchill: „Au trecut mai bine de 8 luni de cînd Romînia și Bulgaria au rupt alianța cu Germania hitleristă, au încheiat un armistițiu cu statele aliate și au intrat în război de partea aliaților, împotriva Germaniei, folosind în acest scop forțele lor armate. Prin aceasta ele și-au adus aportul la cauza înfrîngerii hitlerismului și au contribuit la terminarea victorioasă a războiului în Europa”.

Tovarăși,

Însurecția armată victorioasă a dat un puternic avînt luptei maselor populare, a constituit începutul revoluției populare, a cărei sarcină de bază era lichidarea rămășițelor feudale și desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, înfăptuirea unui șir de reforme democratice care să deschidă larg drumul progresului economic și social.

În vederea realizării acestor sarcini istorice, Partidul Comunist Romîn chema partidele, organizațiile politice și obștești să-și unească eforturile și să alcătuiască în acest scop un guvern de largă concentrare democratică.

Reacțiunea grupată în jurul monarhiei, sprijinită de cercurile imperialiste — temîndu-se că valul luptei revoluționare a maselor

largo va mătura din cale vechile rinduieli burghezo-moșierești —, încerca prin toate mijloacele să împiedice înfăptuirea transformărilor democratice cerute de popor.

Demascînd pas cu pas manevrele reacțiunii, partidul nostru a desfășurat o muncă politică de mare amploare pentru izolarea partidelor „istorice” și cîștigarea majorității poporului. Partidul era urmat cu entuziasm și încredere de oamenii muncii din fabrici, uzine, mine, transporturi. Clasa muncitoare, organizată în sindicate unice, se manifesta din ce în ce mai puternic ca forță conducătoare a poporului. În înfăptuirea sarcinii de bază a acestei etape a revoluției — reforma agrară —, partidul, cu ajutorul muncitorilor trimiși la sate, ridica la luptă masele țărănimii, care, în întregul ei, era interesată în lichidarea proprietății moșierești; comitetele țărănești confiscau și împărțeau pămînturile moșierilor, în focul luptei pentru înfăptuirea reformei agrare se făurea alianța dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, neutralizîndu-se pătura avută a țărănimii — chiaburimea.

În decurs de cîteva luni după 23 August, partidul a reușit să cîștige de fapt majoritatea poporului, să făurească un larg front democratic, care cuprîndea pe muncitori, țărani, intelectuali, păturile mijlocii de la orașe, masele de femei și tineret, oamenii muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare.

Oamenii muncii, manifestîndu-și în uriașe mitinguri și demonstrații voința de a instaura puterea democrat-populară și a cuceri o viață nouă, luau cu asalt primăriile și prefecturile, înlăturau din conducerea acestora elementele reacționare, antonesciene, înlocuindu-le cu oameni devotați intereselor celor ce muncesc. Toate acestea demonstrau că reacțiunea era din ce în ce mai izolată, masele populare conduse de partid fiind acea forță care determina mersul evenimentelor.

Sub presiunea maselor, Rădescu și ceilalți reprezentanți ai reacțiunii din guvern au demisionat, iar la 6 martie 1945 a fost instaurat guvernul prezidat de dr. Petru Groza — guvern în care reprezentanții clasei muncitoare aveau rolul preponderent.

Cu acest prilej, permiteți-mi, tovarăși deputați, să evoc figura unuia dintre cei mai străluciți fii ai poporului român, doctorul Petru Groza, care prin activitatea sa desfășurată în trînsă conlucrare cu partidul nostru și-a cîștigat merite deosebite în opera de făurire și consolidare a regimului democrat-popular.

Guvernul democrat a legiferat reforma agrară, definitivînd prin lege împărțirea pămînturilor moșierești către țărani fără pămînt sau cu pămînt puțin. Partidul și guvernul, întregul popor și-au concentrat eforturile pentru lichidarea marasmului în care se aflau industria și agricultura, a haosului financiar provocat de capitaliști, pentru refacerea și dezvoltarea economiei naționale. S-a pășit cu hotărîre la curățirea și la transformarea vechiului aparat de stat.

Datorită succesele obținute de oamenii muncii sub conducerea partidului s-a ajuns la acel stadiu al raportului de forțe în care s-au copt condițiile eliminării din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei și înlăturării monarhiei — principalul ștîlp al reacțiunii burghezo-moșierești. La sfîrșitul lui 1947 aceste sarcini istorice au fost înfăptuite: la 30 decembrie 1947 a fost proclamată Republica Populară Romînă, ceea ce a însemnat începutul unei noi etape, etapa revoluției socialiste. (*Aplauze puternice.*) În iunie 1948 a fost înfăptuită naționalizarea principalilor mijloace de producție din industrie, transporturi. S-a trecut la construirea bazei economice a socialismului.

Astfel, ziua de 23 August are o mare și profundă semnificație: o dată cu eliberarea de sub jugul fascist, ea a deschis poporului român calea spre victoria asupra claselor exploatare, victorie care i-a dat putința să făurească o nouă Romînie înfloritoare, socialistă.

În această zi de mare sărbătoare națională a țării noastre, exprimăm din nou, de la această înaltă tribună, recunoștința fierbinte a poporului român față de poporul sovietic, care l-a ajutat să se elibereze, să-și ia soarta în propriile sale mîini și să-și clădească în libertate o viață nouă, luminoasă. (*Aplauze furtunoase, prelungite.*)

Astăzi, la împlinirea a 15 ani de la 23 August 1944, gîndurile noastre se îndreaptă spre cei care, jertfindu-și viața în lupta im-

potrivă regimului burghezo-moșieresc și a fascismului, au contribuit la eliberarea României, la triumful revoluției populare, la instaurarea noii orînduiri sociale și de stat.

Glorie veșnică eroilor căzuți în luptă pentru libertatea și independența patriei, pentru fericirea poporului nostru, pentru socialism! (*Aplauze furtunoase, prelungite.*)

Tovarăși deputați,

Devenind stăpin al țării și al bogățiilor ei, poporul nostru a desfășurat o uriașă activitate creatoare în lupta de zi cu zi pentru aplicarea politicii partidului, pășind, după exemplul măreț al Uniunii Sovietice, pe drumul făuririi unei orînduiri superioare capitalismului, orînduirea socialistă.

Partidul nostru, elaborînd programul dezvoltării economice a țării, a pus la temelie lui teza leninistă că „baza materială a socialismului poate fi numai marea industrie mecanizată”. Conferința națională a Partidului Comunist Român din octombrie 1945 a trasat ca linie a partidului nostru pentru reconstruirea țării „refacerea și dezvoltarea industriei grele, pivotul în jurul căruia întreaga economie a țării se va dezvolta în condiții noi”.

Caracteristic pentru dezvoltarea economiei naționale în anii puterii populare este linia ei mereu ascendentă, creșterea imensoasă a forțelor de producție.

Analizînd perspectivele întrecerii economice între sistemul mondial al socialismului și sistemul mondial al capitalismului, Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. a arătat că ritmul rapid de dezvoltare este o lege generală a socialismului, verificată de experiența tuturor țărilor socialiste. Această apreciere este confirmată pe deplin și de experiența țării noastre. Într-un singur deceniu de dezvoltare planificată a economiei socialiste, producția industrială a crescut de patru ori și jumătate, cu un ritm mediu anual de creștere în anii 1948—1958 de peste 16%, față de ritmul de numai 4% realizat în anii dinainte de război cînd s-au atins cei mai înalți indici de creștere a producției industriale a României burghezo-moșierești.

Într-o serie de ramuri de importanță hotărîtoare pentru crearea bazei tehnice-materiale a socialismului s-a atins un ritm și mai ridicat: în industria constructoare de mașini — 23%, în industria electro-energetică — 18,5%, în industria chimică — 23%. Producem în 1959 de aproape 5 ori mai mult oțel decît în 1938, de 6 ori mai multă fontă, de peste 6 ori mai multă energie electrică, de 2 ori mai multe țesături, de peste 3 ori mai mult ulei, de două ori și jumătate mai mult zahăr.

În anii puterii populare au fost construite 138 de fabrici și uzine noi, iar alte peste 300 au fost reutilate cu instalații și agregate noi; s-au creat ramuri de producție inexistente înainte, ca, de pildă, industriile de utilaj petrolier, electrotehnic, de tractoare și mașini agricole, îngrășăminte chimice, coloranți, fire și fibre sintetice, mase plastice, medicamente. În timp ce pe vremea burgheziei România importa 95% din utilajul industrial, astăzi industria construcțiilor de mașini și de prelucrare a metalelor reprezintă 23% din producția industrială, satisface o mare parte din necesarul intern și exportă mașini și instalații industriale.

Planul de electrificare elaborat de partid se îndeplinește cu succes; este semnificativ că unul dintre cei mai importanți indici ai progresului industrial — producția de energie electrică calculată pe cap de locuitor — a crescut de la 72 kWh în 1938 la 342 kWh în 1958 și este în continuă creștere.

Factorul cel mai important pentru victoria noii orînduiri sociale este creșterea continuă a productivității muncii. În industria socialistă, productivitatea muncii a sporit în cursul celor două cincinale pînă în prezent cu aproape 90%, ca urmare a reutilării tehnice a întreprinderilor și a ridicării calificării profesionale a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor.

Partidul nostru cheamă poporul la muncă și la luptă pentru noi realizări în domeniul dezvoltării economiei naționale și creșterii bunăstării oamenilor muncii. Forțele trebuie îndreptate în mod deosebit spre scoaterea la iveală a numeroaselor și importante rezerve care există în toate ramurile economiei naționale. În fiecare

uzină, în fiecare loc de producție, aceste rezerve pot și trebuie să fie puse în valoare în vederea creșterii producției și productivității muncii, reducerii continue a prețului de cost și sporirii rapide a acumulărilor, asigurându-se un volum sporit de investiții în scopul dezvoltării în ritm accelerat a industriei socialiste.

Congresul al II-lea al partidului și plenarele recente ale Comitetului Central au subliniat că principala rezervă pentru creșterea neconținută a productivității muncii este introducerea în producție a celor mai noi cuceriri ale tehnicii. Direcția principală spre care partidul și guvernul îndreaptă eforturile materiale și financiare, pentru progresul întregii economii și valorificarea în condiții mereu mai bune a resurselor naturale ale țării este înzestrarea cu tehnica înaintată a industriei, agriculturii, construcțiilor, transporturilor, modernizarea mașinilor și utilajelor existente, perfecționarea continuă a tehnologiei, mecanizarea operațiilor grele și cu volum mare de muncă, automatizarea proceselor de producție. Trebuie să ținem mereu seama că tehnica nu stă pe loc, că noțiunea de „tehnica nouă” este o noțiune dinamică, în virtutea progresului neconținut al științei și tehnicii mondiale.

Rezultatele obținute pînă acum în aplicarea liniei generale economice a partidului și care schimbă pe zi ce trece înfățișarea tuturor regiunilor țării sînt un puternic îndemn de a ne înzeca eforturile în munca pentru dezvoltarea, în ritm susținut, a bazei tehnice-materiale a socialismului. Aceasta este cheiașia avîntului întregii economii naționale, a creșterii venitului național și a ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc. (*Aplauze prelungite.*)

Este meritul istoric al clasei muncitoare de a se fi dovedit promotorul consecvent al politicii de industrializare și transformare socialistă a țării, de a fi înfruntat cu abnegație lipsurile și greutatea începutului, de a fi dat întregului popor un înalt exemplu de eroism, de credință neșămutată în partid, în cauza socialismului. (*Aplauze furtunoase, prelungite.*) Clasa muncitoare s-a dovedit demnă de glorioasele ei tradiții revoluționare și își îndeplinește cu

succes misiunea de clasă conducătoare a societății și statului nostru, a operei de construire a socialismului.

Tovarăși,

Progresele realizate în dezvoltarea forțelor de producție, întărirea continuă a regimului democrat-popular, a alianței muncitor-țărănești au deschis calea rezolvării cu succes a uneia dintre cele mai complexe sarcini ale perioadei de construire a economiei socialiste — sarcina creării relațiilor socialiste în agricultură.

Practica a verificat justetea politicii partidului nostru în opera de reorganizare socialistă a agriculturii, politică bazată pe aplicarea creatoare la condițiile țării noastre a genialului plan cooperatist al lui Lenin și a experienței istorice a Uniunii Sovietice.

Datorită politicii de industrializare socialistă, statul democrat-popular a putut crea o puternică bază tehnică-materială a agriculturii, temelie trainică a socialismului la sate.

În timpul regimului burghezo-moșieresc, parcul de tractoare și mașini agricole nu depășea numărul de 4.050 de tractoare fizice, proprietate a moșierilor și a capitaliștilor. Pămîntul milioaneilor de țărani era lucrat cu mijloace înapoiate de producție, iar aproximativ un milion de gospodării țărănești nu aveau nici măcar un plug. Astăzi țărănimia are la dispoziție peste 36.000 de tractoare fizice, peste 11.000 de combine pentru recoltatul cerealelor păioase și numeroase alte mașini produse de industria noastră socialistă.

Sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului ca la sfîrșitul anului 1960 sectorul socialist al agriculturii să fie preponderent ca suprafață și ca producție-marfă a și fost realizată. (*Aplauze puternice.*)

Sectorul socialist al agriculturii a ajuns la peste 70% din suprafața arabilă a țării și cuprinde circa 70% din numărul total al gospodăriilor țărănești.

În fruntea mișcării de transformare socialistă a agriculturii stau principalele regiuni cerealiere : Constanța, Galați, Timișoara, București, Iași, Cluj, Craiova.

Ca urmare a progreselor realizate în lărgirea sectorului socialist, în mecanizarea agriculturii și a aplicării în măsură tot mai mare a regulilor agrotehnice, oamenii muncii din agricultură au obținut însemnate rezultate în sporirea producției agricole, demonstrând în practică superioritatea agriculturii socialiste.

Înlocuirea sistemului de cote obligatorii prin sistemul de contracte a produselor agricole s-a dovedit a fi o piieghe puternică pentru stimularea interesului material al țărănimii în ridicarea producției agricole și dezvoltarea schimbului dintre oraș și sat, contribuind la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărăimea muncitoare.

Astăzi se ridică o țărăime nouă, colectivistă, care a învățat să folosească și să pretindă din ce în ce mai mult mașinile și agrotehnica, își muneste tot mai bine pământul, își gospodărește cu chibzuță avuția obștească în continuă dezvoltare, își ridică necontenit nivelul ei de trai material și cultural, participă tot mai activ la conducerea treburilor obștești.

Înlăturarea pozițiilor socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii au un puternic sprijin în gospodăriile agricole de stat, care devin din ce în ce mai mult un exemplu de agricultură socialistă mecanizată. Înzestrată cu mijloace moderne și cu cadre calificate, gospodăriile agricole de stat aduc o mare contribuție la sporirea producției principalelor culturi agricole și participă în măsură crescândă la formarea fondului central de produse agricole.

Sprijinindu-se pe dezvoltarea rapidă a construcției socialiste la orașe și sate, puterea populară a putut trece, în martie 1959, la desființarea completă a rămășițelor oricăror forme de exploatare de la sate. Aceasta reprezintă un nou pas în dezvoltarea social-economică a țării noastre pe drumul victoriei depline a relațiilor de producție socialiste.

Pașind pe o cale nouă, de propășire și bunăstare, țărăimea sprijină cu hotărâre politica partidului. Alianța muncitorească-țărănească — temelia orânduirii democrat-populare — este astăzi mai

puternică decât oricând și constituie o uriașă forță socială a mersului înainte spre socialism. (Aplauze prelungite.)

Tovarăși,

Rezultatul cel mai prețios al eforturilor depuse pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei și culturii socialiste este îmbunătățirea sistematică a condițiilor de viață ale oamenilor muncii.

Dezvoltarea industriei, construcțiilor, transporturilor, agriculturii și reducerea cheltuielilor materiale de producție au făcut posibilă creșterea de peste trei ori a venitului național în perioada de la naționalizarea principalelor mijloace de producție și până în prezent.

Aceasta a permis partidului și guvernului să introducă în mod sistematic măsuri pentru sporirea salariului real al muncitorilor și al tuturor celorlalte categorii de salariați, pentru creșterea veniturilor țărănimii muncitoare, pentru construcții de locuințe, ocrotirea sănătății poporului, dezvoltarea învățământului, artei și culturii, ea și pentru alte scopuri social-culturale. Întregul mers al construcției economice și culturale din țara noastră confirmă că esența orânduirii socialiste constă în satisfacerea tot mai deplină a necesităților de viață ale oamenilor muncii, făcitorii tuturor valorilor materiale și spirituale ale societății.

Cointeressarea oamenilor muncii în rezultatele activității lor productive, convingerea lor profundă că ridicând la un nivel din ce în ce mai înalt producția și productivitatea muncii își făuresc condițiile proprii lor propășiri materiale și culturale reprezintă un puternic stimul al dezvoltării eforturilor creatoare ale celor ce muncesc.

Preocuparea crescândă pentru problemele economice ale producției de care depinde creșterea rentabilității întreprinderilor reprezintă un semn al maturității clasei noastre muncitoare, al creșterii conștiinței ei politice și experienței ei profesionale, al pregătirii ei tehnice și culturale.

Rezultatele mărețe obținute în cei 15 ani de la eliberare sînt rodul muncii perseverente desfășurate sub conducerea partidului.

de clasă muncitoare, de țăranimea muncitoare, de intelectualitatea noastră, care muncesc cu devotament pentru cauza nobilă a înfloririi economiei și culturii socialiste în țara noastră.

O mare realizare a puterii populare este făurirea unității frățești între oamenii muncii români și cei aparținând minorităților naționale, pe baza rezolvării marxist-leniniste de către partidul nostru a problemei naționale.

La a 15-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist avem în fața noastră o societate în care se întărește zi de zi unitatea întregului popor în jurul clasei muncitoare și al partidului ei, al guvernului Republicii noastre Populare. Această unitate a poporului stă la baza tăcerii de nedurând a statului democrat-popular, principala instrument a clasei muncitoare în opera de construire a socialismului și de apărare a cuceririlor revoluționare ale oamenilor muncii. (*Aplauze, ovații prelungite.*)

Pe baza realizărilor obținute în toate ramurile economiei naționale, partidul nostru a pășit la elaborarea planului de dezvoltare a economiei naționale pe perioada 1960-1963 și a schiței programului de perspectivă pe o perioadă de 15 ani.

Obiectivul pus de partid de a termina în linii mari în anii apropiați construirea socialismului și a trece la etapa desăvârșirii construcției socialiste însoțite de masele la noi realizări în lupta pentru înflorirea patriei noastre.

Tovarăși deputați,

Trăim o epocă istorică măreață, epoca trecerii omenirii de la capitalism la socialism.

Existența și continua dezvoltare a sistemului socialist mondial exercită o influență determinantă asupra întregii situații internaționale. Mișcarea muncitorească internațională s-a întărit considerabil. Partidele comuniste și muncitorești joacă un rol din ce în ce mai mare în viața popoarelor, însoțind lupta lor pentru progres, democrație și pace. A luat o amploare fără precedent mișcarea popoarelor pentru apărarea activă a păcii. Sute de milioane de

oameni din foste țări coloniale au scuturat jugul colonialismului, cucerindu-și independența națională.

Parte integrantă a profundelor transformări care au loc în lumea întreagă, rezultatele importante obținute de poporul român în anii puterii populare oglindesc forța creatoare a mui popor descătușat, a cărui activitate constructivă ține pas cu necesitățile dezvoltării sociale, cu cerințele de progres ale omenirii.

Poporul nostru își clădește viața sa nouă ca forță activă a puternicului lagăr socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, unit prin identitatea intereselor vitale și a scopului final al țărilor care-l alcătuiesc, prin atașamentul comun al popoarelor lor față de ideile marxism-leninismului. (*Aplauze puternice, prelungite.*) Ajutorul internaționalist al Uniunii Sovietice, relațiile de înfrățire dintre țările socialiste acționează ca o puternică forță materială, care sporește considerabil eficacitatea eforturilor creatoare ale fiecărui popor din aceste țări, accelerează dezvoltarea lor. Lărgirea continuă a legăturilor de cooperare între țările socialiste, înfrățirea unor forme tot mai înalte de colaborare, cum sînt coordonarea planurilor economice, au adus și aduc poporului nostru, ca și celorlalte popoare frățești, economii de timp și de mijloace care sînt folosite în interesul propășirii mai rapide a țării.

Prietenia indestructibilă cu popoarele țărilor socialiste, întărirea continuă a unității și coeziunii lagărului socialist reprezintă temelia politicii externe a statului nostru, corespunzând intereselor vitale și voinței întregului nostru popor.

O însemnată covârșitoare în viața omenirii contemporane, în întreaga evoluție a societății, în lupta tuturor popoarelor pentru pace și progres au victoriile obținute de Uniunea Sovietică în construirea comunismului, victorii în care poporul nostru vede înălțarea propriului său viitor. Se înfrățesc cu succes prevederile de o amploare gigantică ale planului septenal: forțele de producție ale U.R.S.S. se află în plin avânt; se dezvoltă puternic industria sovietică și agricultura kolhoznică, pe baza introducerii în producție a celor mai noi și mai îndrăznețe cuceriri ale științei și tehnicii;

crește necontenit bunăstarea oamenilor sovietici. Toate acestea etir-
nise admiratia popoarelor, produc o impresie profundă în opinia
publică mondială.

Pînă și unii dintre acei „întîrziati ai istoriei”, care se obișnuiseră
să ignoreze realitățile și au negat vreme îndelungată realizările
Uniunii Sovietice, ajung acum să recunoască superioritatea ritmului
de dezvoltare a economiei sovietice, înălțimea științei și tehnicii
sovietice în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice și în alte
dimensiuni esențiale. Tot mai greu le este să ascundă popoarelor
aceste succese, pe care și ei încep să le privească nu ca pe simple
evenimente interne ale Uniunii Sovietice, ci ca evenimente de im-
portanță mondială de care este cu neputință să nu se țină seama.

Confruntarea celor două sisteme mondiale — socialist și capita-
list — aduce zi cu zi noi și noi dovezi ale superiorității socialismu-
lui, ca evidențiate care a preluat sarcina istorică a progresului civilizației umane și asigură satisfacerea cerințelor materiale și spiri-
tuale ale omului eliberat de exploatare.

Succesele de însemnătate istorică mondială ale socialismului,
profecțiile adînci petrecute în lume, creșterea neîntreruptă a for-
țelor sociale care acționează pentru pace au o înfrîurire hotărîtoare
asupra vieții internaționale în interesul cauzei păcii.

Caracteristic zilelor noastre este afirmarea cu o forță fără pre-
cedent a principiilor coexistenței pașnice, tot mai largă recunoaștere
a faptului că acestea sînt principiile care trebuie așezate la baza
politicii tuturor statelor.

Țările socialiste, guvernele și popoarele lor arată stăruitor că
politica de pe poziții „de forță”, promovată de cercurile imperia-
liste, este plină de pericole și condamnată de omenire.

Acele cercuri care continuă să ducă politica de încordare în
relațiile internaționale, de cursă a înarmărilor și de război rece își
asumă o gravă răspundere în fața propriilor lor popoare și a întregii
umanități. A devenit evident că în epoca noastră guvernele, parti-
dele, nimenii politici, dacă vor să nu se nîpă de viață, trebuie să
recunoască noile realități și să tragă concluziile ce decurg din ele,

situndu-se pe pozițiile coexistenței pașnice. Numai o asemenea po-
litică realistă poate avea șanse de succes, numai cine duce o ase-
menea politică poate conta pe aprobarea opiniei publice.

Întreaga desfășurare a evenimentelor dovedește că există po-
sibilitatea reală a preîntîmpinării războiului și a eliminării acestui
flagel din viața societății. Răspunderea pentru asigurarea unor re-
lații internaționale de înțelegere și colaborare revine guvernelor și
factorilor de conducere ai tuturor țărilor, și în primul rînd ai ma-
rilor puteri. Pe bună dreptate tovarășul N. S. Hrușciiov, care, în
fruntea P.C.U.S. și a guvernului sovietic, desfășoară o activitate ne-
obosită pentru consolidarea păcii în lume, sublinia: „Țările socia-
liste se călăuzesc în mod constant după principiile coexistenței pa-
șnice. Pentru ca să triumfe cauza păcii este însă necesar ca politica
coexistenței pașnice să fie recunoscută și promovată dacă nu de
toate statele, cel puțin de majoritatea lor, și în primul rînd de acele
state de a căror politică depinde perspectiva păcii și a războiului”.
Înspiră stîmna lumii întregi faptul că Uniunea Sovietică promovează
statornic și perseverent metoda tratativelor, venind cu noi și noi
propuneri constructive pentru apropierea pozițiilor divergente și
realizarea unor acorduri în interesul destinderii și colaborării inter-
naționale. (Aplauze furtivoase.)

Dacă și din partea forurilor conducătoare ale țărilor occidentale,
și îndeosebi ale S.U.A., Angliei și Franței, se va manifesta hotărîrea
de a duce în fapt o politică de bună înțelegere și destindere inter-
națională, se vor crea condițiile în vederea asigurării unei păci tra-
nice în întreaga lume. Cele mai largi cercuri ale opiniei publice
mondiale doresc arzător și cer înfăptuirea unei astfel de înțelegeri
și își exprimă convingerea că o dată ce ea a fost posibilă în timpul
războiului antihitlerist, cheazăzînd eliberarea omenirii de pericolul
robiei fasciste, o astfel de înțelegere este pe deplin posibilă și im-
perios necesară și în actualele condiții internaționale.

Poporul român salută călduros apropiatul schimb de vizite între
conducătorii guvernelor U.R.S.S. și S.U.A., Nikita Sergheevici Hruș-
ciiov și Dwight Eisenhower. Aceste întîlniri, privity în toate țările

lumii ca unul dintre cele mai importante evenimente ale vieții internaționale, pot crea temelia stabilirii unei mai bune înțelegeri între cele mai mari puteri ale lumii, U.R.S.S. și S.U.A., ceea ce ar juca un mare rol pozitiv în ansamblul relațiilor dintre state. Opinia publică din toate țările vede în contactele personale dintre conducătorii de state un mijloc important de netezire a drumului spre bună înțelegere între popoare. *(Aplauze puternice.)*

Desigur, nu ne închipuim că problemele litigioase care s-au acumulat după cel de-al doilea război mondial ar putea fi soluționate dintr-o dată. Propunerile constructive făcute de Uniunea Sovietică puterilor occidentale, incluse cele prezentate la Conferința de la Geneva a miniștrilor de externe, umăresc tocmai scopul de a înlesni realizarea unor acorduri. Dacă și din partea puterilor occidentale va exista dorința sinceră de a găsi soluții reciproc acceptabile, crizele încordări și tensionări în relațiile dintre state vor putea fi pas cu pas lichidate.

Recentele tratative în problema înestării experiențelor cu arme nucleare au vădit o anumită apropiere între punctele de vedere ale celor două părți. O hotărâre comună privind renunțarea la astfel de experiențe ar fi o contribuție de mare valoare la stabilirea unui climat de încredere în relațiile dintre state și ar putea constitui un punct de plecare pentru crearea unor zone demilitarizate, interzicerea armelor atomice și reducerea armamentelor.

Unul dintre factorii încordării în lumea contemporană, și înclășcă în Europa, îl constituie menținerea de către S.U.A. de baze militare în alte țări. Existența acestor baze nu poate să nu provoace îngrijorarea legitimă a acestor state împotriva cărora sînt ele îndreptate. Atît popoarele țărilor pe teritoriul cărora sînt instalate bazele militare cît și popoarele iubitoare de pace din toată lumea exprimă tot mai insistent cerința ca declarațiile cu privire la intenții pacifiste care se fac aziute în ultima vreme din partea reprezentanților autorizați ai țărilor occidentale — și care în sine reprezintă un element pozitiv — să fie urmate de fapte concrete, inclusiv lichidarea bazelor militare pe teritorii străine.

La aproape 15 ani de la terminarea războiului, în Europa mai continuă să existe rămășițe ale stării de război. Aceaste se referă, în primul rînd, la Germania. Menținerea ocupației în Berlinul occidental, refacerea Wehrmachtului și alimentarea spiritului revanșard în Germania occidentală, hotărîrea S.U.A. de a înzestra Germania occidentală cu armament nuclear sînt în mod justificat considerate de opinia publică mondială drept sursa principală a încordării și primejdiei de război în Europa. Lichidarea ocupației Berlinului occidental ar fi un element important pentru destinderea internațională.

Problemele vitale ale poporului german trebuie rezolvate de către germanii înșiși, în interesul dezvoltării democratice a Germaniei, în interesul păcii și securității generale. Așa cum s-a vădit și la Conferința miniștrilor de externe de la Geneva, rezolvarea problemei germane este cu puțință numai prinîndu-se de la recunoașterea existenței a două state germane cu regimuri sociale diferite.

O bază constructivă pentru încheierea tratatului de pace cu Germania o oferă propunerile Republicii Democratice Germane, sprijinite de U.R.S.S. și de celelalte țări ale lagărului socialist.

Evoluția situației internaționale către destinderea atît de dorită de omenire stîrnește furia cercurilor imperialiste care promovează politica de pe poziții de forță și caută să întrețină focare de neliniște în diferite părți ale lumii. Dușmanii socialismului și păcii privesc cu învidie din dinți creșterea forțelor mondiale ale păcii, minunatele succese economice, tehnice-științifice, social-culturale ale țărilor socialiste. Dar viața osîndește la eșec pe cei care se crampo-nează de politica războiului rece și a încordării internaționale.

Acest curs al evenimentelor, care provoacă panică în rîndul diverșilor persecutori în apele tulburi ale încordării, displace și cămașilor elarelor exploatare naufagiare de la putere, transfigilor care trăiesc din pomende reacțiunii internaționale. Este de înțelese demoralizarea și deznaidejdea acestora: precum se vede, rugaciunile înălțate de ei la ceruri dau rezultate contrare celor scontate, iar aici pe pămînt mersul istoriei nu vrea să se împiedice de cioturi!

Tovarăși deputați,

Călăuzindu-se în permanență de principiile coexistenței pașnice, R. P. România militează activ pentru slăbirea încordării internaționale, pentru dezvoltarea colaborării și prieteniei între popoare. În spiritul acestei politici, noi acordăm o mare atenție îmbunătățirii relațiilor cu țările situate în regiunile geografice apropiate țării noastre. Acesta își găsește expresie în reputatele propuneri ale guvernului român privind crearea unei largi colaborări interbalcanice, în recenta noastră propunere de a se convoca o conferință a țărilor din Balcani, în cadrul căreia, între altele, să se examineze și să se adopte un tratat de înțelegere și securitate colectivă a regiunii balcanice, cu garanția marilor puteri. Până acum, dintre marile puteri numai U.R.S.S. și-a exprimat acordul de a da astfel de garanții. Comisia de justiție a propunerilor făcute de a da astfel de garanții. Comisia de justiție militează neobosit pentru traducerea lor în viață, în interesul tuturor popoarelor din Balcani, al păcii și securității generale. *(Aplauze puternice.)*

Că și celelalte țări ale lagădului socialist, țara noastră acordă o mare atenție dezvoltării schimburilor comerciale și culturale internaționale, fără stăruie și discriminări artificiale, ca factor care contribuie la statornicirea încrederii în relațiile dintre state, la întărirea păcii și la progresul popoarelor.

Poporul român, care a cucerit odinioară înrobirea străină și și-a cucerit cu голе sacrifice propriu sa independență și suveranitate, mărește o călă simpatie și solidaritate față de popoarele Asiei și Africii care luptă pentru apărarea și consolidarea independenței lor naționale, pentru progres economic, ca și față de popoarele care luptă pentru eliberarea din jugul colonial. *(Aplauze.)*

Trecând pragul celui de-al 16-lea an al vieții sale libere, poporul nostru este înălțat și consădit toate eforturile sale luptei pentru țelurile păcii și progresului, seumpe omenirii întregi. În epoca noastră, în care omul cucerește cosmosul, el poate să devină stăpîn pe destinele sale aici, pe globul pămîntesc, să înlăture răz-

boiul din viața omenirii, să-și impună voința de a statornici pacea trainică în lume. *(Aplauze furtivoase.)*

Poporul român este conștient că realizările sale au fost cu puțință datorită faptului că el are în fruntea sa un conducător încrezut. Partidul Muncitoresc Român. *(Aplauze furtivoase, orații.)* Călăzindu-se după învățătura marxist-leninistă și aplicînd-o creator potrivit condițiilor istorice concrete ale țării noastre, folosind neepuizabila experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, studiind experiența mișcării comuniste internaționale, partidul nostru a știut să dea răspuns problemelor complexe ce s-au ivit în lupta pentru instaurarea puterii celor ce muncesc, a organizat și a mobilizat forțele poporului pentru construirea orînduirii noi, socialiste. Unitatea și coeziunea rîndurilor sale, legăturile indisolubile cu masele largi ale poporului i-au dat partidului o tărie de neînvins. Fiecare dintre victoriile obținute a făcut să crească încrederea în regimul democratic popular a oamenilor muncii, care s-au convins prin propria experiență de justețea drumului pe care-l conduce partidul, de justețea politicii sale.

Făcînd bilanțul celor 15 ani ce s-au scurs de la eliberare, poporul nostru resimte o bucurie și o mîndrie îndreptățită. În orice domeniu ne-am arunca privirile, vedem profunde schimbări înnoitoare. Sub conducerea partidului, oamenii muncii merg cu hotărîre înainte pe drumul socialismului, muncind cu entuziasm pentru înălțarea continuă a puterii populare, a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare — temelia regimului democrat-popular —, pentru înflorirea patriei, pentru bunăstarea și fericirea poporului! *(Aplauze furtivoase, prelungite.)*

În încheiere, tovarăș deputați și deputate, îngăduiți-mi ca în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al guvernului Republicii Populare Romîne și al Prezidiului Marii Adunări Naționale să vă felicit cu prilejul marii sărbători naționale a poporului nostru, pe dumneavoastră și prin dumneavoastră pe oamenii muncii ai căror reprezentanți sînteți. *(Aplauze prelungite.)*

Trăiască 23 August, ziua eliberării patriei noastre scumpe!
(Urale, ocazii.)

Trăiască poporul nostru muncitor, constructor al socialismului!
(Aplauze, urale prelungite.)

Trăiască prietenia de nezdrunctat dintre poporul român și marea popor sovietic! (Urale și orată prelungite.)

Trăiască și să se întărească prietenia dintre poporul nostru și celelalte popoare care construiesc socialismul! (Urale, aplauze.)

Trăiască lagărul socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică!
(Urale, aplauze prelungite.)

Trăiască pacea în întreaga lume! Urale, aplauze furtunoase, prelungite.)

(Întreaga asistență se ridică în picioare și aplaudă furtunos. Ovațiile și uralele răsună îndelung.)

„Scutur” nr. 4.609
din 23 August 1959

EXPUNERE LA PLENARA C.C. AL P.M.R. DIN 3—5 DECEMBRIE 1959

Tovarăși,

Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a fost convocată pentru a examina proiectul planului de stat pe 1960. Sarcinile pe care le prevede, elaborate pe baza rezultatelor obținute pînă acum de oamenii muncii, vor fi incluse în planul economic de 6 ani, în curs de elaborare.

PLANUL PE 1959 VA FI ÎNDEPLINIT ȘI DEPĂȘIT

Realizările de pînă acum, și în mod deosebit din acest an, creează premisele necesare ca în 1960 activitatea economică să se desfășoare în condiții mai bune și să se atingă ritmuri mai înalte decît pînă acum.

După toate datele, planul de stat pe 1959 va fi îndeplinit și depășit la indicii de bază — producție, productivitatea muncii, reducerea prețului de cost. Numeroase întreprinderi și-au îndeplinit și depășit încă de pe acum sarcinile de plan pe 1959.

Oamenii muncii au dat în primele 10 luni peste plan 37.000 de tone de fontă; 77.000 de tone de oțel; 39.600 de tone de laminate finite pline; 781 de tone de cupru; 700 de tractoare; 69.100 m³ de cherestea; peste 4.000.000 m² de țesături de bumbac și lînă, peste 1.400.000 de bucati de tricotaie; 552.000 de perechi de încălțăminte, precum și alte produse.

Se îndeplinește cu succes sarcina de mare răspundere — aflată în centrul activității economice —, mobilizarea de noi rezerve materiale și financiare existente în întreprinderi, pentru sporirea acumulărilor statului. Măsurile hotărâte de plenarele Comitetului nostru Central din noiembrie 1958 și iulie 1959 au dat un mare avânt inițiativei creatoare a maselor pentru utilizarea mai bună a capacităților de producție, pentru scurtarea termenelor de dare în funcțiune a noilor lucrări de investiții, pentru economii de materii prime și materiale.

Răspunzând chemării partidului de a desfășura larg întrecerea socialistă pentru reducerea consumurilor specifice de materii prime, combustibil și energie, muncitorii, inginerii și tehnicienii din întreaga țară și-au luat angajamentul să denșină la sfârșitul anului economii peste plan de circa un miliard de lei.

În primele 10 luni, sarcinile prevăzute de plenara Comitetului Central din noiembrie 1958 cu privire la realizarea de economii au fost îndeplinite și depășite. *Potrivit datelor preliminare, economiile peste plan pot ajunge, până la finele anului, la aproape 1,5 miliarde de lei.*

Oamenii muncii au dovedit prin munca lor plină de abnegație și prin rezultatele obținute cât de mari sînt rezervele de care dispune economia națională. Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la uzina „1 Mai”-Ploiești, care și-au luat angajamentul să realizeze economii peste plan în valoare de 2.000.000 de lei, au obținut în primele 10 luni ale anului economii suplimentare de 5.300.000 de lei. La întreprinderea „Steagul roșu” din Orașul Stalin, față de un angajament primar de economii de 16.000.000 de lei, s-au realizat în 10 luni 12.600.000 de lei; la Uzinele metalurgice Tirgovște, la un angajament de 3.000.000 de lei s-au realizat 8.300.000 de lei.

Cele mai bune rezultate le-au obținut întreprinderile industriale din cadrul următoarelor ministere:

Întreprinderile din cadrul Ministerului Industriei Grele, care au realizat în primele 10 luni ale anului economii peste plan de 596.000.000 de lei; Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei —

economii peste plan de 170.000.000 de lei; Ministerului Construcțiilor, Industriei Materialelor de Construcții și Industrializării Lemnului — 107.000.000 de lei; Ministerului Industriei Bunurilor de Consum — 198.000.000 de lei; Departamentului Silviculturii — 87.000.000 de lei.

Toate acestea dovedesc deplina justete a măsurilor hotărâte de plenarele Comitetului Central din noiembrie 1958 și iulie 1959 cu privire la îmbunătățirea activității economice, accelerarea ritmului de dezvoltare a economiei și valorificarea mai intensă a rezervelor materiale și bănești, precum și la creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Un rol însemnat în înlăptuirea acestor măsuri l-au avut organele și organizațiile de partid, care s-au ocupat în acest an mult mai temeinic de problemele concrete ale economiei.

Comitetele regionale, raionale și orășenești de partid, cu sprijinul activului format din muncitori fruntași, ingineri, tehnicieni, economiști, au identificat și pus în valoare însemnate rezerve de capacități de producție, de materii prime pentru sporirea producției industriale și agricole, a volumului construcțiilor de locuințe și drumuri, pentru creșterea economiilor și acumulărilor statului.

Anul acesta G.A.S.-urile au depășit sarcinile planificate la livrările către stat de grâu, porumb și alte produse agricole, obținind și scăderea prețului lor de cost. Acesta este un rezultat îmbucurător al străduințelor depuse de muncitorii, agronomii, zootehnicienii din G.A.S.-uri sub conducerea organizațiilor de partid.

DEZVOLTAREA PRODUCȚIEI INDUSTRIALE ȘI AGRICOLE ÎN 1960

Proiectul planului de stat pe 1960, întocmit de Comitetul de Stat al Planificării pe baza directivelor conducerei partidului, prevede creșterea într-o măsură însemnată a producției industriale și agricole, mărirea volumului desacerilor de mărțuri prin comerțul

socialist și creșterea numărului de muncitori, ingineri, tehnicieni ocupați în economia națională.

Venitul național va crește cu 12,5% față de 1959; fondul de acumulare va reprezenta aproximativ o cincime, iar fondul de consum circa patru cincimi. Repartiția judicioasă a venitului național se reflectă în creșterea însemnată a investițiilor pentru anul 1960, precum și în aplicarea mai departe a măsurilor de îmbunătățire a nivelului de trai prevăzut de planul C.C. al P.M.R. din iulie a.c.

Din totalul investițiilor industriale — care reprezintă 59% din volumul investițiilor — aproape $\frac{1}{2}$ vor fi destinate dezvoltării ramurilor de bază ale economiei naționale, și anume: circa 39% pentru industria energetică și a combustibilului, circa 19% pentru siderurgie, metalurgie neferoasă și industria constructoare de mașini și 21% pentru industria chimică, a celulozei și prelucrării cauciucului.

Se prevede punerea în funcțiune în cursul anului 1960 a unor importante capacități de producție, printre care a 4-a baterie de ensași al 4-lea capotr Martin la Hunedoara; o instalație de cracare catalitică și una de cocsare la Borzești; Uzinele de sodă la Govora și Borzești; Fabrica de celuloză din stuf de la Brăila, complexele de prelucrare a lemnului de la Tîrgu-Jiu și Pipera, fabricile de mobilă din Iași și Militari-București; fabricile de zahăr de la Bucecea și Luduș; Combinatul de produse lactate de la București; țesătoria de la Păulești etc.

De asemenea se prevede începerea construcției unor noi obiective industriale, cu secția nouă de turnare la Hunedoara, noua fabrică de anvelope, complexul pentru industrializarea lemnului de la Suceava, complexul de industrializare a lemnului de la Odorhei, o fabrică de lapte praf, o fabrică de preparate de carne la București, mari depozite frigorifice ș.a.

Alegerea mai judicioasă a obiectivelor, reducerea costului lucrărilor și mai ales grăbirea ritmului de punere a lor în funcțiune prin concentrarea mijloacelor materiale și bănești pentru termina-

rea lucrărilor în curs de execuție urmărește în mod deosebit sporirea eficacității economice a investițiilor.

Pe baza folosirii mai bune a capacităților de producție existente și prin intrarea în funcțiune a unor obiective noi, producția industrială urmează să crească în anul următor cu 14%.

Producția mijloacelor de producție — grupa A — va crește cu 14,6% față de anul 1959, iar producția bunurilor de consum — grupa B —, dispunând de o bază sporită de materii prime interne, va crește cu 13%.

În proiectul planului de stat pe 1960 se prevede creșterea producției siderurgice cu peste 28%, a construcțiilor de mașini cu 17%, a industriei chimice cu 22%, a industriei energiei electrice și termice cu 20%.

La principalele produse industriale se prevăd următoarele niveluri și creșteri ale producției:

energie electrică — 7,7 miliarde kWh, adică o creștere cu 14%, prin punerea în funcțiune a unor noi grupuri la Borzești, Arad, Timișoara ș.a., precum și ca urmare a creșterii orelor de utilizare a centralelor existente;

mineruri de fier — 1.400.000 de tone, reprezentând o creștere cu 27%, pe baza dezvoltării și reconstrucției unităților existente;

oțel — 1.700.000 de tone, o creștere cu 22%, pe baza îmbunătățirii folosirii utilajelor existente, precum și a capacităților de producție intrate în funcțiune la C. M. Reșița anul acesta;

lamine finite pline — 1.140.000 de tone, reprezentând o creștere cu 51%, pe seama noilor agregate de la Hunedoara și de la uzinele „Nicolae Cristea”-Galați (intrate în funcțiune din semestrul II.1959), precum și a utilizării mai depline a celorlalte laminatoare;

creșterea producției la instalațiile de foraj — cu 63%;

tractoare — 15.000 de bucăți, adică o creștere cu 36%;

plăci aglomerate din lemn — 35.000 de tone, cu o creștere de 100%, prin deplina folosire a capacității fabricii de la Brăila și prin intrarea în funcțiune a secției de la Căluțaș;

producția de mobilă va crește cu 31% pe baza mai bune folo-
siri a capacităților existente și a intrării în funcțiune a fabricilor
de la Militari-București, Iași și Tîrgu-Jiu;

producția de țesături de bumbac va ajunge la 235.000.000 m²,
reprezentând o creștere cu 9%;

producția de încălțăminte piele — 19.000.000 de perechi, cu
o creștere de 7%;

carne — 298.000 de tone, cu o creștere de 18%;

zahăr — 325.000 de tone, cu o creștere de 41%, pe baza utili-
zării mai bune a capacităților existente, a intrării în funcțiune a
celor două fabrici noi de la București și Iași, precum și a dezvoltării
fabricii de la Săscut;

uleiuri comestibile — 115.000 de tone, adică o dublare a pro-
ducției față de acest an.

În agricultură se vor investi în total circa 4,4 miliarde de lei,
ceea ce reprezintă o creștere de peste 25% față de anul trecut.

Aceste fonduri vor fi utilizate pentru lărgirea înzestrării tehnice
a agriculturii cu un număr însemnat de tractoare și mașini agricole,
pentru aprovizionarea mai bună cu îngrășăminte chimice și insecto-
fungicide, extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, și în pri-
mul rând amenajarea unor importante suprafețe pentru irigații.

Proiectul de plan prevede ca în 1960 industria să livreze agri-
culturii 10.750 de tractoare fizice, 12.000 de semănători, 5.000 de
cositoare și alte mașini agricole. Aceasta va contribui la dezvoltarea
și consolidarea gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole
colective și va lărgi baza tehnicomaterială a agriculturii.

Considerăm că, alături de ajutorul tehnic și financiar pe care
statul îl acordă gospodăriilor agricole colective, acestea au posibi-
litatea de a mobiliza în mai mare măsură mijloace materiale și
forțurile din fondurile și resursele lor proprii pentru lucrări de în-
vestiții. În felul acesta ele vor putea să-și construiască mai multe
grăduri pentru bovine sau porcine, săvane pentru oi, să amenajeze
noi terenuri pentru culturi înguste etc.

Este bine ca asemenea lucrări să fie efectuate prin antrenarea
la muncă a masei colectivisteilor, în vederea realizării de costuri cât
mai mici, o dată cu satisfacerea într-o mai mare măsură a necesari-
ului de investiții legate de dezvoltarea sectorului socialist al agri-
culturii. Costul unor astfel de construcții trebuie să fie potrivit
destinației lor, înțeles să nu se mai ajungă, cum s-a întâmplat la unele
gospodării colective, să-și construiască grajd după destinație, însă
sanatoriul după înfățișare și preț de cost.

Creditul acordat de stat gospodăriilor agricole colective tre-
buie să fie folosit pentru cumpărări de animale, în primul rând
vacă de lapte și juninci.

Pentru anul 1960 se prevede creșterea producției agricole și
obținerea unei recolte medii sporite la grâu, porumb, sfeclă de za-
hăr și floarea-soarelui. La stabilirea acestor sarcini s-a ținut seama
de îmbunătățirea măsurilor agrotehnice care urmează a fi realizate
în anul viitor și de aplicarea lor în proporții de masă, prin mobili-
zarea în acest scop a tuturor lucrătorilor din agricultură.

Proiectul de plan prevede ca productivitatea muncii să crească
în industrie cu 11% față de 1959; peste 80% din creșterea pro-
ducției tehnice să se realizeze pe calea ridicării productivității mun-
cii. Prin reducerea prețului de cost și a cheltuielilor de circulație
în toate ramurile economiei se prevede realizarea unui volum de
economii de circa 5,2 miliarde de lei, de 3 ori mai mare decât
în 1958.

Se prevede o creștere a volumului comerțului exterior cu 24%
și o balanță comercială activă, exportul fiind mai mare decât impor-
tul, iar balanța plăți externe — echilibrată.

Pentru a face față sarcinilor ce se pun în legătură cu creșterea
considerabilă a producției industriale și agricole, cu dezvoltarea
construcțiilor și a celorlalte ramuri ale economiei naționale, se pre-
vede sporirea numărului de salariați cu peste 160.000.

În 1960, veniturile populației provenite din sectorul socialist
vor crește cu 6,5 miliarde de lei.

Corespunzător creșterii veniturilor, se prevede sporirea volumului de măruri ce urmează a fi vândute prin comerțul socialist cu aproape 6 miliarde de lei, din care peste 3 miliarde de lei măruri alimentare.

În 1960 se vor da în folosința oamenilor muncii 31.000 de apartamente, cu 50% mai mult decât în acest an.

De asemenea se pune un accent mai mare pe construcția de școli, cinematografe și alte construcții social-culturale.

Sarcinile dezvoltării economiei naționale în 1960 oglindesc orientarea justă trasată de conducerea partidului în legătură cu concentrarea eforturilor materiale și bănești spre creșterea rapidă a producției industriale și agricole, spre ridicarea productivității muncii și scăderea prețului de cost în toate ramurile economiei — baza îmbunătățirii neîntrerupte a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la oraș și sat.

Munca de planificare economică s-a îmbunătățit simțitor ca urmare a întăririi continue a conducerei de către partid a economiei.

În acest an, activitatea desfășurată de Comitetul de Stat al Planificării s-a îmbunătățit pe baza analizării aprofundate a diferențelor latente ale economiei naționale, a legării tot mai strânse de problemele și conținutul economiei, precum și a colaborării între C.S.P., ministere, direcții generale, întreprinderi și Sfatul popular.

Un rol important în elaborarea sarcinilor de dezvoltare a economiei naționale pe 1960 l-au avut studiile și lucrările întocmite pe baza indicațiilor conducerei partidului pentru planul economic pe 6 ani, acestea au dat o perspectivă mai largă și au creat posibilitatea să se stabilească soluții economice mai eficiente.

Comisile de ramură și comisile economice regionale, formate pentru elaborarea planului de perspectivă au adus, prin propunerile lor, o contribuție importantă în stabilirea ritmurilor înalte de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1960.

Cu toate îmbunătățirile care au avut loc în munca aparatului C.S.P. și a ministerelor ca urmare a criticilor făcute de plenara C.C. din noiembrie 1955, totuși și în acest an s-au manifestat unele lipsuri pe parcursul îndeplinirii planului pe 1959 și stabilirii sarcinilor de plan pe 1960.

O deficiență care continuă să se manifeste din partea unor departamente și direcții generale o constituie lipsa de preocupare pentru descoperirea și valorificarea mai intensă a rezervelor interne din întreprinderi, pentru folosirea rațională a capacităților de producție existente: unele departamente și direcții generale au tendința de a menține indici scăzuți în folosirea unor utilaje și agregate, propun sarcini de creștere a producției care nu țin seama de continua modernizare și îmbunătățire a procesului de producție, de efortul constructiv și de creșterea nivelului tehnic al muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor. Unii conducători de departamente și direcții generale au propus sarcini de producție sub posibilitățile reale ale întreprinderilor, pretinzând însă investiții mai mari în raport cu propunerile C.S.P. și cu mult peste posibilitățile economiei.

Astfel de fenomene pe care le întâlnim la întocmirea planului dovedesc că mai sînt cadre de răspundere în ministere care nu se comportă ca adevărați conducători și buni gospodari, care nu privesc interesele generale ale economiei de pe poziția de oameni de stat. Ei urmăresc într-o măsură insuficientă eficacitatea investițiilor, ce producție aduc sumele investite și cum să fie ele mai bine gospodărite.

Din analiza făcută de Biroul Politic al C.C. al P.M.R. rezultă că prevederile proiectului de plan pe 1960 corespund în linii mari posibilităților reale de care dispunem.

Totodată a reieșit puternic în evidență că există încă rezerve însemnate care pot și trebuie să fie folosite pentru accelerarea ritmului de dezvoltare a economiei naționale.

PENTRU FOLOSIREA MAI EFICIENTĂ A INVESTIȚIILOR

După cum știți, anul acesta investițiile au fost înscrise în planul de stat în două categorii: investiții „peste limită” și investiții „sub limită”.

Lucrările peste limită sînt nominalizate prin planul de stat și aprobate de Consiliul de Miniștri. Lucrările sub limită sînt înscrise în plan numai cu sume globale, atît repartizarea lor pe obiecte și acțiuni cît și aprobarea documentației tehnico-financiare fiind de competența ministerelor sau Sfatului popular.

Dați chiar la investițiile peste limită, asupra cărora se exercită un control mai temeritic, se mai cheltuiesc totuși fonduri pentru lucrări insuficient studiate din punct de vedere tehnico-economic, cu altă mîi mult se pune întrebarea cîm sînt folosite fondurile pentru investițiile sub limită, care au o pondere de cîre 50% din totalul investițiilor.

S-ar părea că problema investițiilor sub limită, lăuate să fie repartizate pe obiecte de ministere și Sfatul popular, ar avea numai aspecte de competență. Dar nu despre aceasta este vorba, ci de faptul cîm sînt folosite aceste fonduri materiale și bănești. Faptele dovedesc că, din cauza unui control slab, aceste investiții sînt adesea folosite în mod necorespunzător.

Cu yir de lucrări peste limită au fost începute și executate de către unele ministere și Sfatul popular pe bază de devize parțiale din fondurile sub limită.

De exemplu, Ministerul Industriei Cărbii a început construcția turnatoriei de fontă de la uzina „Vasile Roșu” din București, în valoare de cîre 8.000.000 de lei, folosind fondurile de investiții sub limită. La fel a procedat acest minister și cu lucrările pentru dezvoltarea bazelor proprii de deslăsură de la Iași și Orașul Stalin, care au costat lucrări în parte aproape 5.000.000 de lei.

Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei a început să construiască în 1955 din investiții sub limită un cuptor de calcinat șrot la

fabrica de la Mărășești, cheltuind în acel an 1.700.000 de lei, pentru ca în 1959 să constate că lucrarea costă 4.500.000 de lei. Același minister a început tot în 1958 o lucrare în valoare de 1.800.000 de lei pentru construirea unei anexe cu laboratoare la Institutul de cercetări foraje extracție de la Cimpina, fără să ceară aprobarea Consiliului de Miniștri, deși lucrarea era peste limită, și abia ulterior a cerut aprobarea Consiliului de Miniștri.

În același mod a procedat și Ministerul Industriei Butoaiilor de Consum cu dezvoltarea fabricii de calapoade din Lugoj. Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor cu lucrarea de cablare a liniilor telefonice pe traseul Tirgu-Jiu — Petroșani, lucrare în valoare de 10.000.000 de lei.

În suma globală pentru investițiile sub limită se prevăd și fonduri din care ministerele trebuie să-și procure utilaje din țară și din import. Unele ministere și Sfatul popular nu exercită însă un control prealabil și amănunțit asupra acestor cheltuieli.

Proiectul de plan pe 1960 prevede o creștere a volumului lucrărilor pentru activitatea de cercetări geologice cu cîre 15% față de 1959. Aceste lucrări se finanțează în cea mai mare parte din investițiile sub limită.

La majoritatea substanțelor minerale utile, rezervele preliminate pentru sfîrșitul anului 1959 au crescut simțitor. Este necesar să se ia măsuri pentru a îmbunătăți organizarea cercetării sistematice a subsolului țării noastre, a ridica rezultatele cercetărilor geologice la nivelul eforturilor financiare făcute de stat în acest sector, a înlătura risipa de materiale și fonduri bănești, care face să crească costul lucrărilor.

Deoarece în prezent mai multe departamente execută activități de cercetare geologică, este necesară o coordonare competentă de către Comitetul geologic a tuturor acestor activități.

O altă sursă de economisire a fondurilor de investiții este îmbunătățirea activității în sectorul zootehnic al gospodăriilor de stat.

S-a dovedit necorespunzătoare metoda folosită în prezent, prin care finanțarea cheltuielilor pentru creșterea animalelor pînă la

întrarea lor în turnu de bază este suportată din fondurile de investiții ale statului, în cadrul lucrărilor „sub limită”.

Unele gospodării agricole de stat transferă costuri de producție asupra cheltuielilor de finanțare a septelului, deci asupra fondurilor de investiții ale statului. În condițiile arătate mai sus, investițiile statului devin o sursă de acoperire a cazurilor de risipă și nepricepere în organizarea producției, în loc să fie folosite pentru lărgirea producției și micșorarea prețului de cost.

La deficiențele arătate au contribuit și modul în care s-au făcut planificarea și aprobarea investițiilor sub limită, cât și lipsa de existență din partea băneilor finanțatoare care au acceptat să finanțeze lucrări sub limită pe baza de documentații parțiale, deși încă din 1957 Consiliul de Miniștri a hotărât ca investițiile sub limită să fie admise la finanțare numai dacă au documentația tehnică întocmită pentru întreaga lucrare. Dacă această dispoziție ar fi fost aplicată riguros, s-ar fi evitat în mare măsură înțeperea de lucrări peste limită din fondurile de investiții sub limită. De asemenea, organele bancare nu au exercitat un control corespunzător în ce privește necesitatea, oportunitatea și eficiența investițiilor sub limită.

Din analiza modului de folosire a fondului de investiții sub limită rezultă necesitatea nominalizării prin plan a lucrărilor de construcții, furnaj, instalații de transport forestier, mecanizarea agriculturii, dotarea cu material rulant, utilaje și alte obiective și acțiuni importante.

Un alt domeniu în care se manifestă încă unele deficiențe în folosirea fondurilor bănești și materiale îl constituie reparațiile capitale. Această activitate importantă nu a fost până acum încadrată într-un sistem organizatoric unitar, încât să se asigure realizarea lucrărilor cu eforturi materiale și bănești cât mai mici.

Ne de puțin ori ministerele foloseau fondurile pentru reparații capitale în scopul construirii unor clădiri care au caracter de investiții de pildă, hala motoarelor diesel la Reșița, turnătoria de fontă venisă la „Victoria”-Călan, hala atelierului mecanic de la uzinele „Strungă”-Drașul Stăluș, hala de montaj și atelier mecanic la uzinele „24 Ianuarie”-Ploiești, toate aparținând Ministerului

Industriei Grele. Asemenea cazuri se găsesc și la alte ministere și Sfaturi populare.

Buna întreținere a mașinilor și utilajelor, construcțiilor și clădirilor, ca și efectuarea la timp și în bune condiții a reparațiilor curente și mijloacii trebuie să se afle în centrul preocupărilor ministerelor, direcțiilor generale, conducătorilor de întreprinderi. Prin aceasta mai bună întreținere poate fi mărită durata de exploatare a utilajelor, construcțiilor și mai ales a clădirilor, fără a se recurge la reparații capitale.

Adeseori, în loc ca lucrările de întreținere și reparațiile curente să fie executate în contul cheltuielilor de producție, cum este și normal, se recurge la cheltuirea unor fonduri importante destinate reparațiilor capitale.

Volumul de lucrări pentru reparații capitale de construcții trebuie să fie limitat în special la acele construcții care, prin natura exploatării lor, necesită recondiționări de zădărn și construcții metalice, cum ar fi cazul cuptoarelor supuse focului continuu și altele.

Înlăturarea lipsurilor în legătură cu planificarea și finanțarea investițiilor sub limită și a reparațiilor capitale va trebui să ducă la folosirea cu mult mai eficientă decât până în prezent a fondurilor de care dispune economia națională și să contribuie la accelerarea dezvoltării producției și la creșterea venitului național.

Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră că resursele suplimentare, rezultate din aplicarea măsurilor cu privire la reparațiile capitale, trebuie să fie destinate investițiilor. În febr. acesta volumul investițiilor pe 1960 va fi de 23,5 miliarde de lei.

O parte a fondurilor suplimentare trebuie folosită pentru accelerarea lucrărilor pe șantierele de construcții, pentru scurtarea termenelor de punere în funcțiune a unor obiective importante, ca, de exemplu, Uzinele de sodă Govora, marele Combinat petrochimic Borzești, noi cuptoare la oțelăria Martin de la Hunedoara, dezvoltarea filaturii „Constantin I. Vănuș” din regiunea Ploiești.

O altă parte a fondurilor suplimentare va fi destinată dotării cu utilaje a industriei construcțiilor de mașini și a industriei con-

strucțiilor, precum și pentru începerea lucrărilor la unele noi obiective industriale, cum sînt: Combinatul chimic de la Craiova, o secție de tuburi de scurgere la Călan, dezvoltarea fabricilor de ciment Breaz și Turda, a Fabricii de gresuri la Săneni, șase noi complexe pentru industrializarea lemnului, o nouă fabrică de zahăr, o fabrică de ulei, trei instalații de vinificare, reutilizarea și modernizarea a șase fabrici de conserve de legume și fructe.

În ce privește noile lucrări prevăzute să înceapă în 1960, acestea vor primi un volum sporit de investiții, ceea ce va permite grăbirea punerii în funcțiune a unor capacități de producție, ca Fabrica de ambalaje de la Popești-Leordeni, și dezvoltarea unor unități ca Fabrica de ciment Fieni, fabrica de radiatoare și obiecte sanitare „Peremail” Ploiești, Flotația centrală la Baia Mare, „Filatura românească de bumbac” București și altele.

Cresterea volumului de investiții pe 1960 impune măsuri hotărâte pentru ca acest volum să fie realizat și ca fondurile necesare să dea cât mai repede rezultate concrete. În acest scop trebuie acordată toată atenția pregătirii proiectelor și respectării termenelor de lucru în funcțiune.

Este necesar să se asigure intensificarea activității de proiectare pentru elaborarea unor proiecte de bună calitate și în termene scurte, astfel încît pe punterile existente să se poată realiza ritmul sustinut prevăzut pe 1960 și, totodată, să se crească condițiile de a se lucra în două primele luni ale anului viitor construcția unor importante obiective industriale noi.

Ministerele vor trebui să asigure în timp util documentația tehnică, precum și utilajele necesare, înscît să se folosească pe deplin importanțele resurselor materiale și financiare prevăzute de investiții pentru accelerarea dezvoltării economiei naționale.

Comitetul de stat pentru construcții, arhitectură și sistematizare va trebui să elaboreze neîntîrziat măsuri de simplificare și de întărire a proiectării, înscît să fie folosită cu rezultate mai bune capacitatea actuală a organizațiilor de proiectare: C.S.C.A.S., trebuie să includă în structurile de proiectare în vederea reducerii

continue a costului de deviz al lucrărilor, în primul rînd a celor industriale.

Trebuie să se depună în continuare eforturi perseverente pentru ieftinirea costului construcțiilor de locuințe, asigurîndu-se îmbunătățirea confortului lor.

Planul Comitetului Central din noiembrie 1958 a trasat ca sarcină scurtarea duratei de execuție a unor construcții și importante obiective industriale. Unele ministere și organizații de construcții nu și-au realizat pe deplin angajamentele în ce privește realizarea acestei sarcini.

Neîntrearea în producție a obiectivelor la termenele planificate dăunează economiei naționale. De pildă, faptul că s-au întîrziat punerea în funcțiune a bateriei a III-a de coș de la Hunedoara sau a turnătoriei de lingotiere de la Călan s-a repercutat și în alte ramuri ale economiei — în întreprinderi ale industriei carbonifere și în întreprinderi siderurgice.

Ministerele și Săturile populare trebuie să înțeleagă că punerea cît mai rapidă în funcțiune a obiectivelor construite însumind crearea condițiilor cu investiția respectivă să înceapă să dea roade mai devreme, însumind sporirea cantității de măruri pe piață, creșterea veniturii naționale.

MAI BUNA FOLOSIRE A SUPRAFEȚELOR PRODUCTIVE ȘI A UTILAJULUI ÎNTEPRINDERILOR. RIDICAREA NIVELULUI TEHNIC

Folosirea mai intensă a utilajului întreprinderilor, utilizarea cît mai eficientă a suprafețelor existente constituie surse importante în vederea creșterii capacităților de producție cu investiții minime și eliberării de fonduri pentru construirea de noi uzine și fabrici.

În această pricină, muncitorii, tehnicienii și inginerii, mobilizați de partid, au obținut succese importante, asigurînd în acest an creșterea producției industriale cu peste 10%.

În industria siderurgică a sporit gradul de folosire a agregatelor cu circa 10% la furnale, cu peste 20% la cuptoarele Martin și

cu 7% la laminare în funcțiune, ceea ce a contribuit la creșterea producției de fontă cu peste 100.000 de tone, a producției de oțel cu circa 460.000 de tone și a laminatelor și țevilor cu circa 250.000 de tone.

Nu mai puțin îmbunătățirea folosirii agregatelor siderurgice se va realiza în 1960 un spor de producție de circa 70.000 de tone de fontă, 170.000 de tone de oțel și 115.000 de tone de laminate și țevi.

Este o datorie de onoare a laminoriștilor de a asigura prelucrarea producției de oțel prevăzute, dând industriei constructoare de mașini, construcțiilor și celorlalte ramuri ale economiei naționale cantitățile, sortimentele și calitățile de laminate necesare.

În ce privește construcția de mașini, mai toate ministerele și-au construit unități proprii pentru construcția de mașini și utilaje, ceea ce a dus la cheltuieli nejustificate de fonduri de investiții și la folosirea neeconomică a suprafețelor și utilajelor de producție. Trebuie combătute asemenea tendințe de autonomism departamental care îngustează posibilitățile de cooperare și specializare a producției.

La centrele mecanice de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, după datele statistice din mai 1959, mașinile-unelte au o încărcare cu aproape 30% mai mică decât în întreprinderile constructoare de mașini din Ministerul Industriei Grele.

Din studiile întocmite pe baza indicațiilor conducerii partidului a rezultat că la atelierele Departamentului căilor ferate, datorită îmbunătățirii organizării reparațiilor, au devenit disponibile importante capacități. Prin dotarea cu utilaje moderne și folosirea mai completă a mașinilor și suprafețelor de producție, prin mărirea numărului de schimburi și organizarea reparațiilor pe principiul pieselor de schimb există posibilități ca unele ateliere cu o suprafață productivă de circa 70.000 m² să fie transformate și profitate în fabrici constructoare de mașini.

Comparatul indică de folosire a mașinilor-unelte realizați în întreprinderile constructoare de mașini din cadrul Ministerului

Industriei Grele cu cei din întreprinderile altor ministere, rezultă că aceștia sînt mai scăzuți cu 25% la Ministerul Construcțiilor, Industriei Materialelor de Construcții și Industriei Lemnului și cu 25% la Ministerul Industriei Bunurilor de Consum.

Reparațiile capitale de autovehicole se realizează astăzi în cadrul tuturor ministerelor, Sfatului popular și cooperativelor, ceea ce face ca aceste reparații să fie necorespunzătoare calitativ și la un preț de cost ridicat.

Pentru diferite utilaje de serie, folosite în toate sectoarele de activitate, reparațiile capitale se realizează în unități mici, cu productivitate redusă, în condiții tehnice necorespunzătoare, ceea ce duce la scurtarea duratei lor de exploatare. Executarea acestor reparații într-un sistem organizat pe principiul reparațiilor în flux, cu folosirea metodelor de lucru moderne și a pieselor de schimb va duce la economii însemnate atât prin reducerea volumului reparațiilor capitale cit și prin prelungirea perioadelor de lucru ale mașinilor.

Pentru o mai bună organizare a producției în industria constructoare de mașini, Ministerul Industriei Grele va trebui să întocmească într-un timp scurt propunerile de măsuri concrete care să asigure o încărcare corespunzătoare a fiecărei unități, îndreptat de organul central cărui și aparțin în prezent aceste unități, prevăzându-se totodată adîncirea specializării și lărgirea cooperării în cadrul ramurii. Unele din aceste unități vor trebui să treacă în cadrul Ministerului Industriei Grele.

Ministerul Industriei Grele va trebui să stabilească normativele îmbunătățite și să organizeze executarea industrială a reparațiilor de mașini-unelte, electromotoare, transformatori, motoare cu combustie internă, pompe, ventilatoare etc., folosind capacitățile existente în toate întreprinderile ministerelor și Sfatului popular.

Pentru îmbunătățirea calității reparațiilor de autovehicole și reducerea costului lor, este necesar ca Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, în colaborare cu Ministerul Industriei Grele, să elaboreze măsuri eficiente cu privire la concentrarea reparațiilor

capitale de autovehicule în mari unități de reparații, repartizate rațional pe întregul teritoriu al țării, avînd în vedere folosirea capacităților existente, indiferent de organul central căruia îi aparțin în prezent aceste capacități.

În atelierele mecanicului-șef din întreprinderi, capacitățile de producție și forțele de muncă vor trebui folosite în cea mai mare măsură pentru modernizarea mașinilor, pentru mecanizarea și automatizarea proceselor de producție, folosindu-se pe scară largă creditele împrumut pe termen scurt puse la dispoziție în acest scop.

O sarcină principală a conducerii Ministerului Industriei Grele, a proiectanților și tehnologilor, a tuturor muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din această ramură este ridicarea producției de mașini și utilaje la nivelul tehnicii înaintate.

Studiul sanitarilor celor făcute în industria constructoare de mașini, îndreptate spre a folosi mai eficientă a mijloacelor fixe existente, trebuie să fie întinse și în celelalte ramuri industriale, și în domeniul în industria lemnului, industria materialelor de construcții, industria alimentară și industria ușoară. În toate aceste ramuri este necesar să se întărească concentrarea producției în unități echipate cu utilaj de înaltă productivitate, îmbunătățindu-se folosirea suprafețelor existente prin modernizarea utilajelor, acolo unde aceasta se va dovedi economic, sau prin reutilizarea lor cu mașini și instalații de înaltă productivitate, asigurându-se totodată o justă repartizare teritorială.

În dezvoltarea capacităților de producție, ministerele, Sfatulile populare, Uniunea centrală a cooperativei meșteșugărești și Uniunea centrală a cooperativei de consum trebuie să și concentreze eforturile materiale și financiare spre produsele care reprezintă necesități reale ale economiei naționale — mașinile necesare reutilizării tehnice în întreprinderi și mărfurile menite să satisfacă cererile mereu crescînde ale pieței interne. Trebuie să se acorde o grijă deosebită sporirii producției de mărfuri cerute pe piața externă, în sortimente, calitate și prezentare corespunzătoare, la un preț de cost redus.

MICȘORAREA CONSUMURILOR SPECIFICE

Plenarele C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 și iulie 1959 au pus în centrul preocupărilor organelor și organizațiilor de partid, conducerilor de ministere, comitetelor executive ale Sfatului popular și tuturor muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor problema descoperirii și valorificării cît mai depline a rezervelor existente în economie în vederea reducerii consumurilor specifice la materii prime și materiale, energie, combustibil și a altor cheltuieli de producție.

Inițiativele valoroase și metodele înaintate folosite în acest an pentru obținerea de economii peste plan dovedesc că există suficiente rezerve interne care să facă posibilă reducerea și mai însemnată a normelor de consum la materii prime și materiale în 1960. Ministerele și comitetele executive ale Sfatului popular trebuie să ia măsuri pentru descoperirea și valorificarea cît mai largă a acestor rezerve, pentru a realiza și a depăși sarcinile de reducere a normelor de consum prevăzute în proiectul de plan.

În industria constructoare de mașini sînt mari posibilități de reducere a consumului de metal prin reproiectarea și modernizarea unor mașini și utilaje, precum și prin introducerea în producție a procedeelor tehnologice înaintate care duc la ridicarea indicelui de folosire a metalului.

În industria de prelucrare a metalelor s-a prevăzut o reducere a consumurilor specifice de laminate de cel puțin 6,3%. Din analiza făcută la principalele mașini și utilaje produse în serie de Ministerul Industriei Grele a reieșit că este posibilă o reducere a normelor de consum la laminate cu peste 7% față de indicii realizați în 1959, economisindu-se prin aceasta o cantitate de metal din care s-ar putea produce 16.000 de autocamioane, sau 24.000 de tractoare.

Pentru aceasta este necesar ca Ministerul Industriei Grele să ia măsuri pentru a extinde la cea mai mare parte a produselor de serie ce se vor fabrica normele de consum stabilite pe baze tehnice-

științifice. De asemenea, Comitetul de Stat al Planificării va trebui să mărească numărul produselor pentru care se stabilesc norme de consum prin planul de stat.

Consumul de cherestea rășinoasă este încă prea ridicat la lucrările de construcțimontaj, unde se foloseau mari cantități la schele, cofraje și diverse lucrări auxiliare.

Folosirea nerațională a materialului lemnos și cazurile de risipă de pe unele șantiere de construcții sînt înlesnite de faptul că normele de consum sînt prea largi.

Protecții trebuie să prevadă în proiecte soluții bazate pe un consum cît mai redus de lemn de rășinoase.

Trebuie combătută cu tărie practica nejustă a unor conducători de întreprinderi care, în loc să ia măsuri pentru reducerea prețului de cost la exploatarea lemnului, lasă însemnate cantități de material lemnos să putrezească în pădure, considerînd operațiile de scos ca „nerentabile”.

Comitetul de stat pentru construcții, arhitectură și sistematizare, ministerele și comitetele executive ale Staturilor populare vor trebui să ia măsuri ca în 1960 consumurile specifice de ciment și beton să fie reduse cu cel puțin 5—8% sub nivelul celor din 1959.

Merită să fie scoasă în evidență în mod deosebit inițiativa muncitorilor țesători și a celor din industria pielăriei care a făcut posibilă obținerea unor importante economii de materii prime și materiale în aceste sectoare. De exemplu, numai în industria pielăriei s-a redus în 1959 importul de piei cu 3.600 de tone, în comparație cu 1958, iar în 1960 acest import se va reduce cu încă 3.100 de tone, cu toate că producția de încălțăminte din piele va continua să crească.

În același timp este necesar să atragem atenția că în industria noastră sînt încă mari rezerve pe care trebuie să le descoperim și să le folosim.

Vor trebui stabilite norme de consum cu motivare tehnică pentru toate produsele și generalizate metodele bune folosite de

întreprinderi în producție, pentru a elimina diferențele mari de consumuri care mai există între întreprinderi cu condiții tehnice similare.

Prin reducerea consumurilor specifice, îmbunătățirea sortimentelor și extinderea folosirii înlocuitorilor în industria textilă și a pielăriei, se vor economisi anul viitor, față de 1959, peste 1.500 de tone de lînă și fibre chimice, peste 3.400 de tone de fire de bumbac și circa 2.000 de tone de piei.

În întreprinderile industriei cărni și lapteului s-au obținut în ultimul timp rezultate pozitive în ce privește sporirea producției, lărgirea sortimentelor, calitatea și prezentarea produselor. Muncitorii, tehnicienii și inginerii din industria cărni și lapteului au depus eforturi susținute pentru reducerea prețului de cost la aceste preparate, obținînd rezultate care merită o apreciere pozitivă.

Lucrătorii din cadrul întreprinderilor și aparaturii Ministerului Industriei Bunurilor de Consum nu trebuie să se mulțumească cu cele realizate. Este necesar să fie aplicate în continuare măsuri și mai hotărîte pentru îmbunătățirea activității în acest sector: pentru creșterea continuă a acumulărilor, valorificîndu-se mai bine rezervele materiale și financiare, micșorîndu-se prețul de cost și îmbunătățîndu-se cu perseverență calitatea și prezentarea produselor.

DEZVOLTAREA CULTURII PORUMBULUI PENTRU SILOZ. BAZA CREȘTERII RAPIDE A PRODUCȚIEI DE CARNE ȘI DE LAPTE

O rezervă importantă pentru sporirea producției animale în țara noastră o constituie folosirea, în mod intensiv, a porumbului siloz în hrănirea animalelor.

Porumbul pentru siloz recoltat în faza de coacere lapte-ceară dă posibilitatea să se obțină cantități mai mari de unități nutritive, să poată fi crescute și hrănite mai multe animale pe aceeași supra-

față de teren decât atunci când porumbul se folosește sub formă de boabe.

La o producție de 3.000 kg de boabe la hectar se obțin 3.450 de unități nutritive, în timp ce la o producție de numai 40.000 kg de porumb de siloz la hectar recoltat în faza de lapte-ceară se obțin 5.000 de unități nutritive.

Importanța pe care o are porumbul însoțit în hrănirea animalelor și în sporirea productivității lor este cunoscută mai de mult de către tehnicienii și inginerii care lucrează în agricultură; cu toate acestea, cultura porumbului pentru siloz în gospodăriile agricole de stat și în gospodăriile colective și folosirea lui în hrana animalelor s-au desfășurat într-un ritm cu totul nesatisfăcător.

La Constanța de la Constanța a țăranilor și muncitorilor din sectorul socialist al agriculturii din aprilie 1958 s-a arătat marea însemnătate a folosirii porumbului de siloz pentru sporirea șeptelului. După constatare s-au obținut unele rezultate în ce privește însoțirea porumbului. Față de 1951, când s-au însoțit numai 35.000 de tone de nutreț, în 1958 s-au însoțit 1.527.000 de tone, iar în 1959 — peste 3.000.000 de tone, din care 800.000 de tone la gospodăriile agricole de stat și peste 1.500.000 de tone la gospodăriile colective.

Cu toate acestea, cantitățile de porumb pentru siloz sunt încă nesatisfăcătoare datorită suprafețelor restrinse cultivate pentru această destinație și mai ales randamentelor la hectar, sub posibilități, cu un mare a agrotehnicii necorespunzătoare aplicate la această cultură.

Cultura porumbului pentru siloz este privită încă cu neîncredere de către conducerea multor gospodării agricole de stat și de unele consilii de conducere din gospodăriile agricole colective. Tocmai de aceea gospodăriile agricole de stat nu realizează abia jumătate din planul de însoțire a porumbului. În multe cazuri, semănatul porumbului pentru siloz se face târziu, cu sămânță nerecondiționată și pe terenurile cele mai slab pregătite, de multe ori în arătură

uscată de primăvară. Porumbul pentru siloz se seamănă prea des și nu i se aplică lucrările de întreținere corespunzătoare pentru ca să fie curățat de buruieni.

Măsurile agrotehnice necesare la cultura porumbului pentru siloz sunt aceleași ca și la porumbul cultivat pentru boabe. Pregătirea terenului, modul de semănat, alegerea și tratarea semințelor de porumb, numărul de plante la hectar, lucrările de întreținere privind cultura porumbului pentru siloz trebuie făcute la fel ca și la porumbul cultivat pentru boabe. Numai în astfel de condiții agrotehnice se poate obține o producție bogată de masă verde și mai ales de știuleți în lapte-ceară, care dau cea mai mare cantitate de unități nutritive la hectar.

Deosebirea la cultura porumbului pentru siloz față de aceea pentru boabe privește recoltarea, operație care la porumbul pentru siloz trebuie să se facă în faza de lapte-ceară, alegându-se toată masa verde. Porumbul recoltat în această fază conține o mare cantitate de substanțe nutritive și are suculența necesară obținerii unui nutreț însoțit de bună calitate.

Sint unele gospodării agricole de stat și gospodării colective care obțin producții mari aplicând o agrotehnică corespunzătoare și cultivând soiuri și hibrizi de porumb productivi. Astfel, gospodăria agricolă de stat „Dunărea”, regiunea Galați, a obținut în anul acesta o producție de 140.000 kg la hectar de porumb de siloz în faza de coacere lapte-ceară, G.A.S.-Pietroiu, regiunea Constanța — 104.000 kg la hectar, G.A.S.-Dudești, din aceeași regiune, 90.000 kg, G.A.S.-Poeneni Mari — 65.000 kg de porumb de siloz la hectar. Gospodăria agricolă colectivă „Ziduri”, regiunea Ploiești, a obținut o producție de 54.000 kg, iar G.A.C.-Păulești, regiunea Baia Mare, a obținut 45.000 kg de porumb de siloz la hectar. Experiența gospodăriilor agricole de stat și a gospodăriilor colective care au obținut producții mari de porumb de siloz la hectar trebuie să fie studiată cu atenție de lucrătorii de partid și de stat, de specialiști în agricultură și răspândită cât mai larg.

Porumbul însilozat trebuie să constituie furajul de bază pentru creșterea și îngrășarea animalelor și îndeosebi pentru sporirea producției de lapte.

Observațiile făcute la stațiunea experimentală Săftica a Institutului de cercetări pentru cultura porumbului dovedesc că hrănirea vacilor cu cantități mari de porumb însilozat sporește și ieftinește producția de lapte. La această stațiune, 106 vaci din rasa brună au fost hrănite în urma trecută cu câte 33 kg de porumb însilozat pe zi, în afară de alte furaje. Producția de lapte s-a menținut în medie la 12—15 litri pe zi de fiecare vacă furajată, de la unele vaci obținându-se peste 20 de litri de lapte, prețul de cost al laptelui a fost redus în această perioadă cu 20 de bani la litru față de cel a fost planificat.

Prin introducerea porumbului siloz în hrana vacilor la gospodăriile agricole de stat a sporit ar de an producția de lapte pe cap de vacă furajată și a scăzut prețul de cost.

Experiențele dovedesc că porumbul însilozat folosit în hrana bovinelor puse la îngrășat dă mari sporuri de creștere în greutate. De asemenea se poate spune masa de furaje folosinduse și creșterii de porumb, toată imediat după recoltarea sticleților, în amestec cu ulei și cu melasă. În toamna anului 1958 și iarna anului 1959, la baza experimentală Fundulea a Institutului de cercetări pentru cultura porumbului a fost îngrășat un lot de 300 de bovine, iar la celelalte stațiuni ale institutului — 500 de bovine, folosindu-se zilnic pentru fiecare animal câte 10—15 kg de cereii însilozati, 1—1,5 kg de concentrate, 700 g de melasă și 80—100 g de ulei. În felul acesta s-a obținut un spor de creștere în greutate de 700—800 g în medie pe zi de fiecare animal, la un preț de cost de numai 3,76 lei kilogramul de carne în greutate vie.

Avem acum un număr important de unități agricole socialiste, gospodării agricole de stat și gospodării colective, care au obținut rezultate încredincioase în ce privește producțiile mari de porumb pentru siloz și au dobândit o experiență pozitivă în sporirea pro-

ducției și reducerea prețului de cost la lapte și carne prin folosirea acestor nutreț deosebit de valoros.

Ținând seama de avantajele mari pe care le prezintă porumbul pentru creșterea producției animale, trebuie să ajungem la o substanțială mărire a suprafețelor cultivate cu porumb destinat însilozării, ceea ce, fără îndoială, va duce la creșterea producției de lapte și carne.

Calculule arată ce importanță deosebită ar avea pentru creșterea producției de furaje și a producției de lapte și carne dacă în anul următor, din cele 4.000.000 ha ce se vor cultiva cu porumb, 1.000.000 ha vor fi destinate pentru siloz, vor fi cultivate în condiții optime și vor fi recoltate în faza de lapte-ceară.

La o producție medie de 35.000—40.000 kg de masă verde la hectar s-ar obține o cantitate de 35.000.000—40.000.000 de tone de porumb siloz. Folosind această cantitate de porumb siloz la furajarea vacilor de lapte, s-ar obține o producție de 70.000.000 hl de lapte, ceea ce ar reprezenta de aproape 3 ori producția actuală de lapte din țara noastră, iar dacă aceeași cantitate de porumb siloz s-ar folosi pentru îngrășarea bovinelor, s-ar obține o producție de 1.400.000—1.600.000 de tone de carne.

În ce privește dezvoltarea creșterii animalelor în țara noastră și mai ales în gospodăriile agricole de stat și în gospodăriile colective au fost mai demult stabilite sarcinile concrete cu privire la sporirea numărului de bovine, porcine, oi, păsări. De asemenea s-au stabilit și măsurile ce trebuie luate pentru asigurarea bazei furajare și sporirea producției de carne, lapte, lână și ouă. Totuși rezultatele obținute pînă acum nu sînt pe măsura posibilităților de care dispunem.

Pentru a obține o creștere importantă și rapidă a șeptelului și, pe această bază, a producției de carne și lapte, o dată cu reducerea prețului lor de cost, conducerea gospodăriilor agricole de stat trebuie să folosească din plin importanta rezervă pe care o repre-

ziută, potrivit condițiilor specifice ale țării noastre, porumbul pentru siloz.

Conștințe de conducere ale gospodăriilor colective trebuie să ia măsuri hotărâte pentru dezvoltarea creșterii animalelor, îngrijindu-se ca furajele să fie folosite cu elibzință, spre a se asigura în primul rind dezvoltarea șeptelului proprietate obștească. Este în primul rind interes al colectivizilor să lărgască în acest scop suprafețele cultivate cu porumb pentru siloz și să asigure mărirea producției la bectar a acestei culturi, care duce la obținerea unor producții mari de carne și lapte și deci la o însemnată creștere a veniturilor gospodăriei colective și ale fierăruia dintre ei.

Trebuie pasit cu toată hotărârea la dezvoltarea cultului porumbului pentru siloz, combatându-se cu tărie stările de spirit înapoiate ale unora care se mutaponează de metode și concepții învechite și rezistă la introducerea în practică a ceea ce este nou și înaintat.

Pentru a obține o sporire simțitoare a șeptelului, și îndeosebi a vacilor de lapte, primim și mărirea productivității lor se impune cu Ministerul Agriculturii și Sălcicului, comitetele executive ale Sfatului popular, organele de partid, inginerii, tehnicienii și toți lucrătorii din agricultură să studieze condițiile și posibilitățile fierării gospodăriei agricole de stat și gospodăriei colective și să ia măsuri pentru extinderea suprafețelor cultivate cu porumb de siloz și folosirea lui rațională în hrana animalelor, în vederea creșterii simțitoare a producției de lapte și carne și scăderii prețului lor de cost.

IMBUNĂTĂȚIREA CONDUCERII ECONOMIEI DE CĂTRE ORGANELE LOCALE DE PARTID ȘI DE STAT

Regimurile țării noastre au cunoscut o dezvoltare puternică, activitatea lor economică a crescut și o dată cu aceasta, rolul și răspunderea organelor de partid și Sfatului popular în conducerea economiei locale. S-au îmbogățit experiența și calificarea cadrelor, care rezolvă cu succes problemele ce le stau în față.

Sfaturile populare răspund de întreaga producție vegetală și animală din cuprinsul regiunii, de realizarea fondului de stat de produse agricole vegetale și animale. Valoarea producției globale a industriei locale reprezintă aproape 10 miliarde de lei.

Sfaturile populare administrează un buget de aproape 9 miliarde de lei — ceea ce reprezintă peste 18% din totalul bugetului țării —, din care peste 4,2 miliarde de lei se acoperă din veniturile lor proprii.

Planul de investiții al Sfatului popular, care a crescut an de an, a ajuns în 1960 la peste 2,3 miliarde de lei, față de circa 1 miliard de lei în 1955.

Valoarea desfacerilor de mărfuri către populație, prin comerțul de stat de subordonare locală, crește de la circa 15 miliarde de lei în 1955 la circa 24 de miliarde de lei în 1960.

În 1960, din totalul de 31.000 de apartamente ce se vor construi, peste 24.000 vor fi realizate de Sfaturile populare.

Comitetele executive ale Sfatului popular trebuie să gospodărească cu și mai multă chibzuială fondurile materiale și bănești, să evite orice risipă a investițiilor pe obiecte mărunte și neeconomice și să le îndrepte în primul rind spre lucrări industriale importante, asigurând punerea lor în funcțiune în cel mai scurt timp, pentru a da producție de bunuri de consum de bună calitate și ieftină.

Trebuie dezvoltate acele întreprinderi care au materia primă asigurată în regiune.

Ar fi bine ca Sfaturile populare să-și creeze o rezervă din fondul de investiții pe care să o utilizeze în primul rind pentru diverse activități economice, a căror necesitate poate apărea în cursul anului.

Sfaturile populare primesc din bugetul republican peste 4 miliarde de lei pentru acoperirea cheltuielilor lor.

Este necesar ca Sfaturile populare să-și mărească neconținut veniturile, pentru a-și acoperi din aceste venituri cea mai mare parte a cheltuielilor.

Experiența dobândită de către comisiile economice regionale constituite pentru întocmirea lucrărilor privind planul de perspectivă s-a dovedit foarte pozitivă. Studiile și propunerile făcute de către comisiile economice regionale reprezintă un mare ajutor pentru organele centrale în elaborarea planului economic pe anii 1960—1965 și a schiței de dezvoltare în perspectivă a economiei R. P. Române până în 1975.

Comisiile economice regionale au făcut numeroase propuneri judiciase în legătură cu dezvoltarea economică a regiunilor: creșterea producției industriale și agricole, folosirea unor noi resurse naturale, sporirea eficienței unor investiții, folosirea mai bună a unor capacități de producție, îmbunătățirea desfacerii de mărfuri.

Pe baza acestei experiențe ar fi indicată crearea în fiecare regiune a unor *consilii economice ale Statului* populare regionale care să se ocupe de problemele economice de ansamblu ale regiunii.

Pe lângă problemele ce intră direct în preocuparea Statului popular, aceste organe ar putea să examineze și să arizeze și unele probleme privind investițiile și construcții de interes republican, necesitatea unor reparații capitale, înființarea de noi unități de producție, dezvoltarea sau schimbarea profilului unor întreprinderi sau orice alte acțiuni care interesează economia regiunii.

Tovarăși,

Organele și organizațiile de partid trebuie să desfășoare o largă muncă politică și organizatorică în rândurile oamenilor muncii în vederea realizării obiectivelor economice pe 1960, să asigure un permanent control asupra activității întreprinderilor, Statului popular, aparatului de stat și economic.

Comitetul Central al Sindicatelor, Comitetul Central al U.T.M. să intensifice activitatea de mobilizare a oamenilor muncii, a tineretului de la orașe și sate în vederea realizării sarcinilor eco-

nomice: să-i antreneze în acțiunile de construire a obiectivelor industriale, a drumurilor, a locuințelor și școlilor, în lucrările de hidroameliorații și electrificări rurale; să organizeze întrecerea socialistă în vederea îndeplinirii și depășirii planului la toți indicii.

Ne exprimăm convingerea că obiectivele planului pe 1960 vor găsi un ecou puternic în rândurile oamenilor muncii de la orașe și sate, în frunte cu clasa muncitoare, care își vor îndrepta toate eforturile spre realizarea sarcinilor de plan.

„Scinteia” nr. 4.699

din 6 decembrie 1959

CUVÎNTARE ROSTITĂ LA CONFERINȚA ORGANIZAȚIEI REGIONALE DE PARTID CLUJ

— 13 martie 1960 —

Tovarăși,

Permiteți-mi ca, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, să adresez un calduros salut Conferinței Organizației regionale de partid Cluj, delegaților la Conferință și prin ei, tuturor membrilor de partid, tuturor oamenilor muncii din regiune. *(Aplauze puternice, prelungite.)*

Din darea de seamă, prezentată de Comitetul regional de partid, ca și din dezbaterile care au avut loc aici rezultă că organizațiile de partid din regiunea Cluj îndeplinesc cu cinste sarcinile trasate prin hotărârile Congresului al II-lea al partidului, ale plenarylor Comitetului Central. Organizația regională de partid Cluj reprezintă un puternic detașament al partidului nostru. *(Aplauze.)*

Lucrările Conferinței au arătat că membrii de partid se ocupă îndeaproape și cu mai multă competență de problemele economice și ale condițiilor de trai ale celor ce muncesc; a crescut rolul organizațiilor de partid în conducerea economiei, s-a întărit legătura partidului cu masele, încrederea acestora în politica partidului; a crescut capacitatea comunistilor de a rezolva problemele și de a mobiliza masele largi de oameni ai muncii în lupta pentru dezvoltarea economiei naționale.

În întreaga țară au fost obținute, sub conducerea partidului, realizări deosebite de însemnate, care demonstrează, o dată mai mult, capacitatea oamenilor muncii, în frunte cu eroica noastră

clasă muncitoare, de a asigura mersul mereu ascendent al țării pe drumul construcției socialiste.

După cum vă este cunoscut, prevederile stabilite în Directivale Congresului al II-lea al partidului, referitoare la creșterea producției globale industriale cu 60—65% în anii 1956—1960, se realizează, iar la numeroase produse industriale — oțel, motoare electrice, tractoare și alte mașini, zahăr, uloi și alte produse de consum — se depășesc, creîndu-se condiții favorabile pentru obținerea unor ritmuri mai înalte de dezvoltare economică în anii următori.

Cele mai de seamă realizări au fost obținute în ramurile principale ale industriei, de care depind mersul rapid înainte al întregii economii naționale și înflorirea social-economică a țării.

În 1960 industria siderurgică produce de peste 2 ori mai mult oțel decât în 1955 și de peste 2 ori mai multe laminat; volumul producției siderurgice este de aproape 7 ori mai mare decât în 1935.

Industria construcțiilor de mașini, care stă la baza progresului tehnic în întreaga economie națională, produce anul acesta de peste 2 ori mai mult decât în 1955; în industria chimică producția crește în 1960 de 2,3 ori față de 1955.

Se îndeplinesc cu aproape un an mai devreme principalele prevederi ale planului de electrificare pentru etapa de 10 ani, 1957—1960.

Realizări de mare însemnătate au fost obținute în industria bunurilor de consum, ceea ce se resimte în mod pozitiv în aprovizionarea populației de la orașe și sate.

În agricultură, sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului, ca în 1960 sectorul socialist să devină preponderent ca suprafață și ca producție marfă, a fost realizată încă de la sfîrșitul anului 1959. Sectorul socialist al agriculturii cuprindea la 1 martie a.c. 76,6% din suprafața arabilă a țării și 76,4% din totalul faenților (îărănești).

Pentru a dezvolta agricultura și a veni în ajutorul țăranimii, statul democrat-popular a investit în anii 1956—1959 aproape 9 miliarde de lei destinate dezvoltării bazei tehnico-materiale a

agriculturii, ceea ce a avut drept urmare ridicarea nivelului de mecanizare a agriculturii, aplicarea mai bună a regulilor agrotehnice înaintate, creșterea producției principalelor culturi agricole.

SARCINILE DEZVOLTĂRII INDUSTRIEI SOCIALISTE ÎN CENTRUL ATENȚIEI ORGANIZAȚIILOR DE PARTID

La importante rezultate dobândite în dezvoltarea social-economică a țării, cu care poporul muncitor din țara noastră are dreptul să se mîndrească, o contribuție de seamă au dat-o oamenii muncii din regiunea Cluj.

Producția globală industrială a regiunii a crescut în perioada 1948—1959 de circa 6 ori și reprezintă circa 5% din producția industrială globală a țării. Partidul și statul au alocat regiunii Cluj în anii 1951—1959 investiții în valoare de circa 4,5 miliarde de lei, din care 70% pentru industrie.

S-au construit 25 de unități industriale noi, între care „Carbochim”, „Tehnofrig”, „Silica” Turda, s-au reconstruit și înzestrat cu mașini și utilaje moderne circa 30 de întreprinderi, între care Uzinele siderice din Omu Mare, Uzinele chimice din Turda, „Industria simet” Câmpia Turzii, Fabrica de ciment din Turda, fabrica de încălziminte „Herbák János”, întreprinderile „Electroceramica” Turda, uzinele de mașini „Unirea” Cluj și altele.

Vizitînd zilele trecute uzinele „Herbák János”, „Unirea” și „Tehnofrig”, am fost impresionați de ordinea și spiritul gospodăresc, de preocuparea cadrelor de conducere pentru ridicarea nivelului tehnice al întreprinderilor și pentru fabricarea unor produse de înaltă calitate, de grija pentru ridicarea nivelului tehnic al cadrelor existente și pentru pregătirea de cadre tinere cu o înaltă calificare.

Sîntem convinși că asemenea trăsături sînt comune și altor întreprinderi din regiune; aceasta rezultă din faptul că planul producției industriale în regiune — așa cum s-a arătat la conferință — a fost

Coveritare roșită la Conferința Organizației regionale de partid Cluj 61

realizat în proporție de peste 102%. Întreprinderile din plan mîrfuri în valoare de aproape 63.000.000 de lei.

Oamenii muncii din regiune au răspuns cu elan la chemarea plenarei Comitetului Central din iulie 1959 de a-și mări eforturile pentru descoperirea și valorificarea rezervelor interne, de a obține economii peste plan. Îndeplinindu-și angajamentele, ei au realizat cifra de plan la reducerea prețului de cost și au dat peste plan, în 1959, economii în valoare de 105.000.000 de lei, cu 41.000.000 de lei mai mult decît s-au angajat. Toate acestea sînt rezultatul eforturilor depuse de colectivele de muncitori, tehnicieni și ingineri, de organizațiile sindicale și U.T.M. din regiunea Cluj, conduse în luptă și în muncă de organizațiile de partid. Pentru aceste rezultate frumoase îi felicităm din toată inima! (Aplauze prolongate.)

Nu putem trece însă peste faptul că în activitatea gospodărească și economică a organelor de partid și de stat din regiune, a organizațiilor sindicale și U.T.M. există și deficiențe serioase, din care o parte au fost semnalate în darea de seamă și în dezbaterile conferinței.

Dincolo de constatarea îmbucurătoare că planul de stat pe ansamblul regiunii a fost realizat și depășit, un număr de întreprinderi au rămas în urmă, nu și-au îndeplinit planul de producție. La Uzinele chimice din Turda, planul a fost realizat în proporție de numai 80,5%; la Întreprinderea regională de industrializare a cărnii — în proporție de 95%; la Întreprinderea minieră Baia de Arieș — numai 94%. O serie de întreprinderi nu numai că nu și-au realizat planul de reducere a prețului de cost, dar au avut pierderi care se ridică la o sumă totală de circa 30.000.000 de lei.

Un lucru pe care nu-l poți privi liniștit este faptul că indicele efectiv de folosire a timpului la mașinile-unelte pe anul 1959 a fost încă scăzut. Aceasta trebuie să ne dea de gîndit, spre a vedea ce este de făcut pentru utilizarea completă a capacităților de producție existente și îmbunătățirea continuă a indicilor de folosire a utilajelor de producție.

Uzinele „Industria sîrmei”-Cămpia Turzii se bucură, în general, de o apreciere bună, pe care colectivul valoros de muncitori, tehnicieni și ingineri din această întreprindere o merită pe deplin. Dar nu întotdeauna întreprinderea respectă termenele de livrare și sortimentul comandat, iar uneori nu ține seama de obligația de a da o producție de bună calitate. Muncitorii mineri și forestieri au avut, de pildă, unele greutăți din cauza calității necorespunzătoare a sîrmei pentru cablurile de tracțiune furnizată de „Industria sîrmei” exploataților miniere și forestiere.

Nu în toate întreprinderile din regiune se duce cu consecvență lupta pentru reducerea consumului sîrșos de materii prime și materiale, ceea ce grevează prețul de cost al produselor.

În ce privește lupta împotriva rebuturilor și a pierderilor, ati ascutit enervarea tovarășului secretar al comitetului de partid de la Fabrica de porțelan din Cluj, din care a reieșit că în această fabrică rebuturile reprezintă un procent ridicat. De ce care a trebuit organizația de partid din întreprindere să aștepte controlul organelor de stat pentru a începe o luptă mai serioasă împotriva rebuturilor? Organizațiile de partid au dreptul de control asupra conducerii întreprinderii și trebuie să exercite acest drept în mod eficient.

Procente atât de ridicate de rebuturi nu există, după cîte știm, în alte întreprinderi din regiune, dar sînt numeroase întreprinderile în care nu se duce încă cu toată fermitatea lupta pentru înlăturarea pierderilor provenite din rebutare.

Am ridicat aceste probleme conșcins fiind că organele și organizațiile de partid, sindicale și de U.T.M., membrii de partid vor studia cauzele, factorii care influențează negativ asupra activității economice, gospodărești și își vor îndrepta forțele pentru lichidarea stărilor negative semnalate, pentru realizarea și depășirea planului de stat la toți indicii.

Comitetul regional de partid, organele locale și organizațiile de partid din fiecare întreprindere au datoria să pătrundă mult mai adînc, mai activ și cu mai multă competență în problemele de pro-

ducție. Folosind bogata experiență pozitivă pe care au acumulat-o și care constituie un bun prețios al partidului, să analizeze temeinic cauzele concrete ale deficiențelor în producție și să sprijinească pe muncitorii, tehnicienii și inginerii membri și nemembri de partid cu cea mai mare experiență, care-și iubesc întreprinderea și doresc să vadă întreprindere exemplară, să aleagă un plan corect de măsuri, pe întreprindere, pe secție, pe mașină, pentru a realiza să mobilizeze inițiativa și energia creatoare a oamenilor muncii din întreprindere.

Pe primul plan trebuie să stea problemele rentabilității, astfel încît să obținem o producție mare, de bună calitate și cu un preț de cost redus. Pentru fiecare organizație de partid, pentru colectivul de muncitori, tehnicieni din fiecare întreprindere, probleme calității producției, cucerirea autorității pe piață pentru „marca fabricii” trebuie să fie o chestiune de onoare. Aceasta este în interesul statului democrat-popular, în interesul fiecărui om al muncii, deci de aceasta depinde în cea mai mare măsură crearea condițiilor pentru dezvoltarea mai departe a forțelor de producție și pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Mă voi opri un moment la unele probleme ale industriei locale, intrucit această industrie are un rol deosebit de însemnat în valorificarea resurselor locale, în vederea îmbunătățirii aprovizionării și a confortului gospodăresc al populației.

Este un lucru pozitiv că în regiunea Cluj a luat ființă și s-a dezvoltat un număr mare de întreprinderi ale industriei locale. Dar industria locală în regiunea Cluj nu s-a îndepărtat planul de producție, mai dă încă produse de slabă calitate, buzează la un preț de cost ridicat, produce un număr restrîns de sortimente.

Organele de partid și de stat din regiunea Cluj nu acordă atenție cuvenită industriei locale și nu efectuează un control sistematic și calificat asupra modului în care sînt folosite materialele și combustibilul. Numai la 7 întreprinderi de industrie locală controlate în ultimul timp s-au consumat nerațional în 1959 materiale și combustibil în valoare de peste 700.000 de lei. Această stare de lucruri

aduce daune statului și populației muncitoare. Este necesar ca industria locală să-și ridice nivelul tehnice, să dea o producție variată, de calitate superioară și ieftină, dacă vrem să obținem o bună apăsare din partea populației consumatoare și să lărgim posibilitățile de acumulare pentru noi investiții.

Să se studieze temeinic cauzele deficiențelor din fiecare întreprindere și se întocmească pentru fiecare unitate un program cu sarcini clare și precise, pe care oamenii muncii să și-l însușească și să lupte pentru realizarea lui.

Tovarăși,

După plinara din noiembrie 1955 a Comitetului Central al partidului, care a luat un șir de măsuri importante pentru extinderea construcțiilor de locuințe și reducerea prețului de cost al apartamentelor, în regiunea Cluj, eu și în întreaga țară, au fost scoase la iveală mari rezerve prin care sunt redus costurile construcțiilor. S-a construit un volum mai mare de locuințe, care au fost preluate spre folosința oamenilor muncii. Partidul a luat serios în mână problema construcțiilor de locuințe, ceea ce a avut un puternic ecou în rândurile cetățenilor.

În regiunea Cluj, planul construcțiilor de locuințe a fost în 1959 îndeplinit și depășit, dându-se în folosință oamenilor muncii peste 1.200 de apartamente. Totuși acest număr este mult prea mic față de nevoile în continuă creștere. Să ținem seama că populația Clujului și a celorlalte centre muncitorești a sporit considerabil și va mai spori în anii viitori, ceea ce ne obligă să mărim an de an și volumul și ritmul construcțiilor. An de an să construim mai mult, mai repede, mai ieftin. — Să satisfacem întregă măsură crescândă cerințele oamenilor muncii! Spre aceasta trebuie să se îndrepte principalele lămururi destinate scopurilor social-culturale. Problema locuințelor rămâne mai departe punctul nevralgic spre care trebuie să avem concentrată atenția. Nu este problemă mai arzătoare ca problema locuințelor. Comitetul Central obligă toate organele de partid, de stat și economice să depună eforturi mari, perseverente,

de zi cu zi pentru a lichida cu hotărâre în anii următori rămânerea în urmă în domeniul construcției de locuințe. (Aplauze.)

Organele de partid și comitetele executive ale Sfatului popular din regiunea Cluj nu au vechiat ca reducerea prețului de cost al construcțiilor de locuințe să se facă fără a aduce daune calității și confortului locuințelor. În unele cazuri s-au construit apartamente neîncăpătoare, fără dependențe și cu defecte de construcție. Comitetul regional al partidului, organizațiile de partid, comunistii din întreprinderile de construcții de locuințe au obligația să combată cu toată hotărârea orice tendință de umflare a prețului de cost, ca și de neglijare a calității construcțiilor, asigurând respectarea riguroasă a hotărârilor Comitetului Central de a se construi locuințe bune, confortabile și la un preț de cost redus.

PENTRU LĂRGIREA ȘI CONSOLIDAREA SECTORULUI SOCIALIST AL AGRICULTURII, PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI AGRICOLE

Tovarăși,

În lucrările Conferinței regionale de partid, un lucru important l-au avut problemele agriculturii. Se poate spune cu satisfacție că organizațiile de partid din regiunea Cluj au aplicat în mod just politica partidului de transformare socialistă a agriculturii, desăvârșind în mijlocul maselor țărănești o largă și răbdătoare muncă politică. Organizațiile de partid, comunistii au făcut bine că au pus în centrul activității pentru lărgirea sectorului socialist din agricultură preocuparea pentru întărirea economică-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor existente. Munca politică a organizațiilor de partid își dă roade, întărind alianța muncitorească-țărănească. Sectorul socialist în agricultură cuprindea la 1 martie 83% din numărul total al gospodăriilor țărănești și 80,1% din suprafața agricolă din regiunea Cluj. Țăranii muncitori se conving din experiență și din rezultatele economice ale gospodăriilor

colective bine organizate și bine conduse că singura cale care duce la o viață îmbelșugată și fericită este calea transformării socialiste a agriculturii. (*Aplauze prelungite.*)

Comitetul regional de partid trebuie să vegheze mai departe ca procesul de transformare socialistă a agriculturii să continue cu respectarea deplină a liberului consimțământ al țăranilor muncitori, consultând cu severitate orice încercare de a încălca acest principiu fundamental al politicii partidului la sate.

Este necesar să ducem mai departe o muncă temeinică pentru întărirea economică a gospodăriilor agricole colective, precum și a întovărășirilor agricole, care sînt o primă treaptă către forma superioară — gospodăria colectivă — spre care țăranii întovărășiți evoluează după ce se conving prin munca comună de avantajele agriculturii socialiste. Organizațiile de partid să sprijine cu răbdare fiecare pas al țăranimii pe acest drum, fără să forțeze procesul de trecere a întovărășirii la gospodăria colectivă.

Partidul pune în fața noastră cu deosebită putere ca problemă de mare importanță sporirea considerabilă a producției agricole vegetale și animale, pentru a crea un belșug de produse agroalimentare.

Partidul orientează agricultura pe calea dezvoltării intensive și multilaterale a producției agricole. Avem permanent în vedere că baza dezvoltării întregii producții agricole o constituie producția de cereale, mai ales de grâu și de porumb, căci aceasta permite să asigurăm un puternic ajutor al creșterii animalelor, pentru a avea mai multă carne, lapte, ouă, necesare îmbunătățirii aprovizionării populației.

Din darea de seamă rezultă că în regiunea Cluj s-au obținut în 1959 producții medii la hectar de 1.420 kg de grâu, 1.780 kg de porumb, 20.560 kg de sfeclă de zahăr. Unele gospodării colective și întovărășiri agricole din regiune au realizat însă la hectar producții mult mai mari, care ajung pînă la aproape 3.000 kg de grâu, 3.300—4.500 kg de porumb, 35.000—40.000 kg de sfeclă de zahăr. Aceste rezultate ne arată că posibilități mari există în regiune

pentru sporirea producției la hectar. Pe aceasta trebuie să punem accentul!

Gospodăriile colective și întovărășirile agricole să se întrecă pentru a da producții cît mai mari. Aceasta este în interesul țăranimii muncitoare, în interesul statului, în interesul celor ce muncesc. Organizațiile de partid trebuie să studieze și să acționeze pentru generalizarea în toate gospodăriile agricole colective și în întovărășiri a celor mai bune metode folosite de gospodăriile colective și întovărășirile care au realizat producții mari. Atingerea unor asemenea obiective este de conceput numai dacă organele și organizațiile de partid, comuniștii mobilizează masele și păsesc în fruntea lor, conducînd țăranimea, care urmează partidul cu încredere, căci întotdeauna partidul a condus pe oamenii muncii la victorie.

În regiunea Cluj există o valoroasă tradiție de creștere a animalelor, și mai ales a vacilor de lapte. Totuși, numărînd de vite, și mai ales numărul de vite proprietate obștească în gospodăriile colective, este mică față de posibilitățile regiunii. Unele gospodării colective nu au nici o vacă proprietate obștească. Parcă nici nu-ți vine a crede! Hotărît lucru, ceva nu este în regulă aici!

Este de remarcă că, în Conferința regională de partid, președintele gospodăriei colective din Rominaș — tov. Mastan — a dat un exemplu bun de preocupare pentru dezvoltarea creșterii animalelor. El a arătat cum gospodăria colectivă și-a mărit turma obștească prin prăsilă proprie și cum își propune să sporească în continuare numărul vacilor. Dar eu sînt convins că înșiși colectiviiștii vor ajunge la concluzia că sarcinile pe care și le-au propus sînt și ele prea mici. Exemplul colectiviiștilor din Rominaș va fi, fără îndoială, „măpșitor” și pentru alte gospodării colective. Doar este știut că veniturile cele mai mari le obțin acele gospodării colective care se dezvoltă multilateral, iar dezvoltarea multilaterală nu este posibilă fără creșterea animalelor, care este unul dintre cele mai bogate izvoare de venituri. Sînt oare interesați țăranii muncitori din gospodăriile colective să-și sporească veniturile? Desigur că toți vor răspunde în cor „da”! (*Animafie.*)

Calitatea șeptelului din regiune s-a îmbunătățit în ultimii ani prin ameliorarea raselor locale cu rase mai productive. Aceasta a dus la creșterea productivității animalelor, la mărirea producției de lapte, carne și lână. Rezultatele obținute până acum sînt însă cu mult sub posibilitățile pe care le are regiunea Cluj pentru creșterea animalelor.

Din păcate, considerabilele rezerve de creștere a producției animale, pe calea sporirii producției de porumb pentru siloz, nu sînt folosite decît în măsură foarte mică.

În 1959 au fost cultivate în regiunea Cluj numai 2.600 ha de porumb pentru siloz, de pe care s-au obținut 52.000 de tone de porumb însilozat, ceea ce este cu totul nesatisfăcător față de nevoile de furajare a animalelor.

Pentru mărirea șeptelului și pentru creșterea productivității lui este necesar ca în regiunea Cluj să sporească cu mult suprafețele cultivate cu porumb-siloz și să se aplice măsurile agronomice necesare la această cultură. Nu există încă un teren care să fie arat de bogat în nutrienți nutritivi și atât de economic cum este porumbul însilozat.

Recolte bogate de porumb pentru siloz se pot obține și în zonele submontane, unde porumbul cultivat pentru boabe nu ajunge, în mod obișnuit, la maturitate.

Tovarăși,

Partidul a procedat just acordînd o atenție deosebită gospodăriilor agricole de stat. După cum știți, în gospodăriile de stat sînt complet mecanizate lucrările la cultura grîului și cea mai mare parte a lucrărilor scente de cultura porumbului. Datorită dotării cu utilaj agricol și înzestrării cu specialiști și muncitori calificați, gospodăriile agricole de stat au devenit în ultimii ani una dintre principalele surse de constituire a fondului central de cereale, carne, lapte și alte produse agricole.

În 1959 gospodăriile agricole de stat au livrat statului 36% din fondul central la grîu, 22% la carne, aproape 20% la lapte de vacă.

Gospodăriile de stat din regiunea Cluj și-au încheiat activitatea economică pe anul 1959 cu un beneficiu, pe ansamblu, de 4.500.000 de lei. Dacă privim însă mai îndeaproape la rezultatele economice ale gospodăriilor de stat din regiunea Cluj, constatăm o situație care va trebui serios analizată. Unele gospodării de stat, printre care G.A.S.-Cluj, G.A.S.-Bistrița, au avut pierderi. Trebuie să terminăm o dată cu lipsa de rentabilitate a unor gospodării agricole de stat! Toate gospodăriile de stat sînt dotate cu utilaj agricol modern, cu cadre de agronomi și zootehnicieni. Deci nimic nu poate justifica starea de lucruri nesatisfăcătoare din unele gospodării agricole de stat, care, după cum se știe, sînt menite să fie exemple de gospodărire socialistă.

Una dintre primele sarcini ale organelor de partid din regiune este aceea de a analiza cauzele pentru care unele dintre gospodăriile de stat din regiune sînt deficitare și a lua fără întârziere măsuri practice de lichidare a deficiențelor, înaintînd propuneri responsabilizînd organele tutelară și luptînd pentru aplicarea măsurilor și propunerilor adoptate.

O mare răspundere revine consiliilor de conducere ale gospodăriilor agricole de stat, din care fac parte și organizatorii de partid. De activitatea lor, de felul cum își îndeplinesc îndatoririle depunînd în mare măsură lichidarea deficiențelor constatate în activitatea gospodăriilor agricole de stat.

OBIECTIVE MĂRETE ÎN OPERA DE CONSTRUCȚIE SOCIALISTĂ

Tovarăși,

Vă este cunoscut că, pe baza directivelor Biroului Politic al Comitetului Central al partidului, se elaborează și vor fi supuse dezbaterei Congresului al III-lea al partidului planul de dezvoltare economică pe 6 ani (1960—1965) și schița de dezvoltare în perspectivă a economiei țării pînă în 1975.

Proiectul planului economic de 6 ani se sprijină pe realizările de uzină însemnătate obținute, sub conducerea partidului nostru, de clasa muncitoare, de țărănimă, de intelectualitate progresistă în opera de construire a socialismului.

Sarcina fundamentală pe care partidul o pune în fața poporului muncitor în perioada 1960—1965 este terminarea, în linii mari, a construirii socialismului, trecerea într-o etapă nouă, aceea a desăvârșirii construcției socialiste.

Linia generală pe care o vom urma pentru realizarea acestei sarcini istorice este continuarea susținută a politicii de industrializare a țării, punând în centrul ei dezvoltarea industriei grele, cu pivotul ei — industria constructoare de mașini. Numai realizarea unui ritm înalt de industrializare ne va permite ca într-o perioadă cât mai scurtă să egalăm nivelul țărilor industriale avansate din punct de vedere al producției și consumului calculat pe locuitor.

Proiectul planului economic de 6 ani prevede sporirea considerabilă a producției industriei energetice, siderurgiei, construcțiilor de mașini, industriei chimice, lemnului și materialelor de construcții, industriei bunurilor de consum, ca și dezvoltarea intensivă și multilaterală a producției agricole.

Ne propunem, tovarăși, să introducem tehnica cea mai nouă în toate ramurile economiei naționale, să extindem mecanizarea și automatizarea complexă a producției și desăvârșirea proceselor tehnologice, specializarea și cooperarea în industrie, spre a realiza o producție de înaltă calitate, care să satisfacă, într-o măsură crescândă, nevoile materiale și culturale ale populației.

În cadrul planului economic pe perioada 1960—1965, regiunea Cluj va cunoaște o nouă și puternică înflorire, care va schimba și mai mult înălțarea regiunii și va ridica considerabil bunăstarea populației muncitoare. Producția globală industrială va crește de aproape două ori și jumătate. O mare dezvoltare o vor lua întreprinderile metalurgice, între care uzinele: „Unirea”, „Tehnofrig”, „Armătura”, „Industria sîrnei”-Cîmpia Turzii și altele.

Producția industriei chimice va crește de aproape două ori prin dezvoltarea Uzinei de produse sodyce din Oena Mureșului, fabricii de medicamente „Terapia”-Cluj și a altor întreprinderi. Pentru Fabrica de ciment din Turda se prevede o creștere de peste două ori și jumătate a capacității de producție.

În orașul Gherla se construiește un complex pentru industrializarea superioară a lemnului, iar în raionul Cîmpeni, slab dezvoltat industrial, se va mări cu mai mult de două ori și jumătate capacitatea actualei fabrici de cherestea, în cadrul căreia se va construi o secție de mobilă cu o mare capacitate. Capacitatea de producție a uzinelor „Herbák János” va fi în 1965 de cel puțin două ori mai mare decît astăzi.

Continuîndu-se intens construcțiile de locuințe, se va tiinde la lichidarea situației încordate de astăzi. În domeniul cultural vor fi construite noi școli, cinematografe, cămine pentru studenți.

Desigur, prevederile planului economic pe anii 1960—1965 nu pot fi considerate încă definitive, proiectul planului urmînd a fi dezbătut pe larg de oamenii muncii și apoi supus Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român. Dar ele arată de pe acum direcția și ritmul de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă.

Planul economic de 6 ani cuprinde sarcini mărețe, a căror realizare va însemna un pas hotărîtor pe calea construirii socialismului în țara noastră. (Aplauze.)

Tovarăși,

Sarcina principală care stă astăzi în fața noastră este mobilizarea tuturor oamenilor muncii, a tuturor resurselor pentru realizarea planului de stat pe anul 1960. Anul 1960 este primul an din perioada planului economic pe 6 ani, și de aceea realizarea și depășirea sarcinilor de plan din acest an are o deosebită însemnătate pentru întreaga perioadă 1960—1965. Caracteristic pentru planul de stat pe 1960 este ritmul înalt de dezvoltare a economiei naționale. În 1960, producția industrială va crește cu 14%.

Putem să vă comunicăm, pe baza datelor de până acum, că oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, au îndeplinit planul producției globale industriale pe primele două luni ale anului curent în proporție de 102,5%, realizându-se în acest fel o producție industrială mai mare cu peste 17% față de perioada corespunzătoare a anului trecut. (Aplauze.)

În lunile ianuarie și februarie au fost produse peste plan 6.500 de tone de fontă, peste 20.000 de tone de oțel, 16.500 de tone de ciment, peste 400.000 m³ de țesături de bumbac și alte produse. Aceste prime rezultate ne arată că se creează de pe acum condițiile pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat pe anul 1960.

Oamenii muncii din regiunea Cluj le revin sarcini mari pentru anul 1960. Producția globală industrială urmează să crească în această regiune cu 11% față de anul trecut. Muncitorii, inginerii și tehnicienii, în adunările de prelucrare a sarcinilor de plan, și-au luat angajamentul să depășească cu 78.000.000 de lei suma de 75.000.000 de lei fixată ca sarcină de plan în domeniul reducerii prețului de cost. Regiunea Cluj nu a rămas în urmă, ci a realizat cu succes planul producției industriale din regiune pe lunile ianuarie și februarie.

Oamenii muncii luptează cu înăltărire pentru a grăbi punerea în funcțiune a noilor întreprinderi și a noilor uzile și agregate din întreprinderile existente, care vor da producție încă în acest an.

Partidul cheamă pe oamenii muncii să valorifice cât mai deplin marile rezerve interne existente în economia națională.

În lupta pentru realizarea sarcinilor de plan pe anul 1960 să folosim cât mai complet capacitățile de producție existente: să reducem consumul specific la materii prime, materiale, combustibil, să asigurăm progresul tehnicii în toate ramurile economiei naționale.

În stabilirea volumului și sortimentelor producției să ținem seama de necesitățile reale ale pieței interne, ca și de cererile reale de export, dând bătălia pentru producerea unor mărfuri de înaltă calitate, la nivelul celor mai exigente cerințe ale comerțului exterior.

Sîntem convinși că oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, își vor concentra toate forțele pentru îndeplinirea sarcinilor de plan pe 1960, în lupta pentru făurirea vieții socialiste, îmbelșugate a poporului muncitor. (Aplauze furtivoase.)

PROBLEME ALE MUNCII DE PARTID

Tovarăși,

În lupta pentru traducerea în viață a liniei politice a partidului privind dezvoltarea industriei socialiste și transformarea socialistă a agriculturii a crescut rolul organizator și mobilizator al organelor și organizațiilor de partid.

Un mare aport au adus organele locale de partid la întocmirea propunerilor pentru planul de 6 ani al dezvoltării economiei naționale. Ele au analizat cu multă seriozitate și competență posibilitățile dezvoltării economice a regiunilor.

Avem un partid puternic, combativ, disciplinat, sudat printr-o unitate și coeziune de nezdruccinat, urmat cu încredere și dragoste de masele de oameni ai muncii, un partid de care cu toții ne putem mandri. (Aplauze puternice.)

Ca expresie a prestigiului crescînd al partidului nostru și a legăturilor sale adînci cu masele celor ce muncesc, rîndurile partidului au crescut an de an, ajungînd la sfîrșitul anului 1959 la 807.140 de membri și candidați de partid, cu circa 200.000 mai multe decît în perioada Congresului al II-lea al partidului: peste 51% din membrii de partid sînt muncitori, peste 21% țărani muncitori, circa 24% intelectuali și funcționari.

Dintre noii membri și candidați de partid primiți în ultimii ani, cei mai mulți sînt muncitori din producție, reprezentînd sursele de bază ale economiei naționale.

Creșterea rîndurilor organizațiilor de partid și întărirea continuă a simburilor muncitorești, compoziția tot mai bună a organelor de partid au avut rolul hotărîtor în îmbunătățirea activității organizațiilor noastre de partid, în creșterea eficacității muncii pe care o desfășurăm, a competenței și capacității lor de mobilizare.

Organizația de partid a regiunii Cluj este una dintre organizațiile puternice ale partidului nostru, care se achită cu cinste de sarcinile mari ce-i stau în față, luptă cu perseverență pentru traducerea în viață a hotărîrilor și directivelor Comitetului Central. Aceasta reiese din rezultatele obținute de comitetul regional, de comitetele raionale și orașenești de partid în munca de conducere a economiei, în activitatea organizatorică și politică-ideologică. Rezultatele obținute se reflectă și în creșterea numerică a membrilor de partid în perioada 1959-1960 de care se ocupă conferința noastră, că și în faptul că din totalul membrilor de partid circa 47% sînt muncitori, iar peste 24% sînt țărani muncitori.

În domeniul întăririi rîndurilor partidului, sarcina care stă în fața Organizației regionale Cluj este, înainte de toate, de a munci în continuare pentru primirea în partid a celor mai deștoinici, enestați și combativi dintre muncitori, îndemnați din ramurile de bază ale industriei, în vederea asigurării preponderenței elementului muncitoresc: de a primi în partid pe cei mai înaltați și mai activi politicienți dintre țărani colectivizști și întovărășiți, ținînd seama și de faptul că în regiune sînt încă multe unități socialiste din agricultură care nu au organizații de partid; de a primi în partid intelectuali deștotați cauzei socialismului, din rîndurile inginerilor și tehnicienilor ale cadrelor didactice, ale oamenilor de știință și cultură.

Organizațiile de partid trebuie să se călăuzească și pe viitor după indicațiile repetate ale conducerii de partid că în partidul nostru primăază nu numărul, ci calitatea membrilor de partid, luptarea lor de a nu-și eroga forțele pentru a duce la îndeplinire sarcinile care le sînt încredințate de partid, vigilența și combativitatea lor în fața dușmanilor socialismului.

O altă problemă deosebit de importantă a vieții de partid, asupra căreia consilierii necesari să atrag atenția Comitetului regional de partid și comitetului regional de partid, este problema cadrelor.

Este cunoscută munca pe care o depune partidul nostru pentru întărirea și promovarea de cadre. Sute de mii de membri de partid

și oameni ai muncii fără de partid au fost trimiși în nunci de răspundere în toate sectoarele vieții de partid, de stat, economice, culturale și obștești. Alături de cadrele cu experiență mai îndelungată, partidul a promovat cu îndrăzneală un număr mare de cadre tinere, cu perspectivă și trebuie spus că o mare parte a lor se achită în bune condiții de sarcinile, adeseori foarte complexe, ce le-au fost încredințate.

Organizația regională de partid Cluj are mai multe posibilități de creștere și ridicare de cadre decît cea mai mare parte a regiunilor țării, datorită existenței în această regiune a unor întreprinderi industriale importante, a numeroase institute de învățămînt superior și de cercetări științifice. În regiunea Cluj există zeci de mii de membri și candidați de partid, un lag activ sindical și de U.T.M., un mare număr de muncitori calificați, ingineri și tehnicieni, oameni de știință și cultură — o armată de oameni minunați, atașați cauzei construirii socialismului, oameni care urmează cu încredere și devotament partidul nostru. Aceasta este sursa de cadre noi pe care trebuie să o folosim din plin organele și organizațiile noastre de partid și de stat, aplicînd cu consecvență principiile leniniste în opera de selecționare și promovare a cadrelor și acordînd tot ajutorul acestor cadre în vederea creșterii competenței lor, pregătirii lor politice și profesionale, rezolvării cu succes a sarcinilor care li se încredințează.

În intervențiile lor, unii dintre delegați s-au referit la problemele activității comitetului regional de partid, a comitetelor raionale și orașenești, la stilul și metodele lor de muncă. Acestea sînt probleme de mare însemnătate și am fi fost bucuroși dacă ele ar fi ocupat un loc mai mare în dezbaterile Conferinței noastre regionale și dacă delegații le-ar fi tratat cu mai mult spirit critic și aut critic.

Tov. Duca, prim-secretar al Comitetului orașeneș Cluj, s-a referit în cuvîntul său la o serie de aspecte interesante din activitatea Organizației de partid a orașului Cluj.

El s-a ocupat de asemenea de succesele obținute de organizațiile de partid din regiunea Cluj în opera de transformare socialistă

a agriculturii. Se știe însă că problemele agriculturii nu ocupă locul central în activitatea Comitetului orășenesc Cluj. Ar fi fost poate mai bine dacă tov. Duca s-ar fi ocupat mai pe larg de activitatea întreprinderilor din industria republicană, de industria locală, de numeroasele instituții de știință, cultură și învățământ din orașul Cluj. Aceasta cu atât mai mult cu cât o serie de vorbitori au făcut observații critice cu privire la activitatea comitetului orășenesc de partid în aceste sectoare și ar fi fost cazul ca tov. Duca să fi luat poziție la Conferință față de aceste critici. (Animație.)

Trebuie relevate unele propuneri valoroase care au fost făcute de către delegați, îndeosebi în ce privește necesitatea lărgirii schimbului de experiență între organele de partid în scopul perfecționării metodelor de activitate, înlăturării manifestărilor de burocratism etesesc în activitatea în acordarea de ajutor organelor și organizațiilor de partid, unităților economice, organizațiilor de masă.

O propunere interesantă, care merită să fie luată în considerare a făcut în această privință tov. Feczko Adalbert, directorul întreprinderii „Carbochim”. El a sugerat Comitetului orășenesc Cluj să organizeze un schimb de experiență cu Comitetul orășenesc Turda cu privire la conducerea de partid a întreprinderilor industriale.

Noi recomandăm Comitetului regional de partid Cluj să studieze cu atenție valoroasele propuneri făcute în Conferință de către mai mulți delegați, să ia fără întârziere măsuri în vederea aplicării hotărârilor ce vor fi adoptate de Conferință, să manifeste exigență și tenacitate în lupta pentru aplicarea hotărârilor, să exercite un control sistematic asupra organelor de partid, de stat și economice.

ACTIVITATEA IDEOLOGICĂ — LA NIVELUL MARILOR CERINȚE ACTUALE

Tovarăși,

Vă este cunoscut că partidul nostru se preocupă intens de activitatea ideologică și de munca politică-educativă în rândurile oamenilor muncii. Partidul a pus la îndemina membrilor de partid

și a oamenilor muncii nemembri de partid, a intelectualității operele clasice ale marxism-leninismului, care cuprind un nesecat tezaur de gândire și de experiență revoluționară. O largă răspindire cunosc hotărârile partidului nostru și alte documente de partid. A fost creată o rețea de școli și cursuri de partid; presa, cartea, radioul și cinematograful, așezămintele culturale răspindesc cultura în cele mai largi mase ale poporului.

Rezultatele muncii politice-educative desfășurate de partid se reflectă în creșterea conștiinței oamenilor muncii și în lărgirea orizontului lor de cultură, în formarea atitudinii socialiste în muncă și în viața de toate zilele, în activă participare a milioanele de oameni ai muncii la opera de construire a socialismului.

În darea de seamă a comitetului regional și în intervențiile unor delegați au fost prezentate rezultatele pozitive obținute de Organizația regională Cluj, de comitetul regional, de comitetele raionale și orășenești în munca de propagandă, de agitație și de răspindire a culturii. Ținând seama de faptul că în regiunea voastră partidul dispune de numeroase cadre bine pregătite din punct de vedere politic-ideologic, considerăm că aveți depline posibilități pentru a îmbunătăți conținutul muncii politice și culturale a organizațiilor de partid și a organizațiilor de masă, a cuprinde în această muncă mase tot mai largi de muncitori și țărani, a asigura o legătură mai strânsă a propagandei, agitației, presii cu sarcinile concrete ale construcției economice și a ridica nivelul muncii de propagandă a marxism-leninismului, înlăturând confuziile și detormările care se mai strecoară în propaganda prin viu grai și în scris.

O atenție deosebită trebuie acordată educării tineretului muncitoresc, țărănesc și studios, utilizând din plin posibilitățile largi create de regimul nostru pentru satisfacerea setei de cultură și a gustului de frumos al tineretului nostru.

Avem un tineret admirabil, entuziast, plin de viață. În întreprinderile clujene pe care le-am vizitat, am avut prilejul să stau de vorbă cu un număr de tineri și tinere care muncesc cu pasiune și abnegație în producție, numărându-se printre fruntașii întreprinde-

rilor respective. Mulți dintre ei anese munca în întreprindere cu învățătura, urmind școli serale.

Organizațiile de partid și, sub îndrumarea lor, organizațiile U.T.M. trebuie să folosească din plin spiritul de inițiativă și elanul program tineretului, pentru ca tinerii din întreprinderi, gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri, gospodării agricole colective să aducă un aport tot mai mare la realizarea sarcinilor în domeniul sportului, producției industriale și agricole și al dezvoltării sectorului socialist al agriculturii.

Extinderea și reutilizarea întreprinderilor existente, construirea de întreprinderi noi fac necesar un număr sporit de muncitori cu o bună calificare profesională. Cu toate acestea, școlile profesionale tehnice și de mașini nu se bucură încă de atenția cuvenită din partea organelor noastre de partid și U.T.M. Este necesar ca ele să fie luate sub control permanent al organelor și organizațiilor de partid și U.T.M., asigurându-se buna desfășurare a procesului de învățământ din aceste școli și justa îmbinare a învățăturii cu calificarea la locul de muncă.

Clujul este un centru important de formare a cadrelor de specialiști pentru numeroase ramuri ale industriei, agriculturii, sănătății publice, culturii. Aici funcționează o serie de importante institute de învățământ superior, unde învață umăr la umăr studenți români, maghiari și de alte naționalități: Universitatea „Babeș-Bolyai”, Institutul medico-farmaceutic, Institutul politehnic, Institutul agronomic.

Am ascultat cu mare plăcere cuvântarea tov. Pandele, student la Universitatea „Babeș-Bolyai”, care a înălțat viața și învățătura studenților în cuvinte calde, pline de recunoștință pentru grija pe care o manifestă partidul față de tineret în general și față de studențimea în special. El ne-a vorbit despre relațiile de prietenie, colegialitate, ajutor și sprijin reciproc ce s-au îndrăgănit între studenții români și cei maghiari de la Universitatea „Babeș-Bolyai”. De aceeași sentimente a fost animată cuvântarea unui alt student al acestei universități, tov. Berecky Mihaly, care a mulțumit partidului pentru

ajutorul acordat tineretului studios și pentru condițiile de trai care sînt asigurate și a povestit despre bogata activitate culturală și obștească desfășurată laolaltă de studenții români și maghiari.

Da, dragi tovarăși Pandele și Berecky! Umăr la umăr, mîină în mîină, să învățați și să muncii laolaltă, studenți români, maghiari și de alte naționalități, legînd între voi o prietenie și o frăție pentru toată viața! (Aplauze furtivoase.)

Tov. Pandele ne-a spus că ei întrevăd pe curînd perspectiva unor mîini studentești. Mărturisese că și mie m-ar face plăcere să joc la o astfel de nuntă! (Risete, aplauze.)

Produc multă satisfacție datele cu privire la rezultatele bune obținute la învățătura de studenții din Cluj. Aceste rezultate cinștesc studențimea clujeană și, o dată cu ea, cadrele didactice din institutele de învățământ superior. Noi îi felicităm atît pe unii cît și pe ceilalți pentru rezultatele obținute și le dorim să depună noi și noi eforturi în această direcție, astfel ca institutele de învățământ superior din Cluj să dea patriei cadre cu o înaltă calificare de specialitate, capabile să valorifice în practică cunoștințele pe care le-au acumulat. (Aplauze.)

Sîntem convinși că angajamentele luate în fața Conferinței de tov. Daicoviciu exprimă voința și hotărîrea unanimă a întregului corp didactic de la Universitatea „Babeș-Bolyai” de a ridica și mai mult prestigiul acestui important focar de cultură socialistă.

Un rod minunat al politicii leniniste a partidului nostru, al muncii educative desfășurate de partid este frăția dintre poporul român și minoritățile naționale. Secole de-a rîndul clasele exploatare au cultivat naționalismul și șovinismul, ura și dușmănia între oameni muncii români și de alte naționalități, izolarea națională. Îndată după eliberare, partidul nostru și-a pus sarcina de a lichida această blestemată moștenire a trecutului. Pe această cale, partidul nostru a obținut succese remarcabile datorită atitudinii sale hotărîte, intransigente de combatere a naționalismului și șovinismului, a oricăror atitudini oportuniste și șovăielnice față de naționalism.

Astăzi, oriunde te-ai duce în regiunea Cluj, ca și în alte regiuni ale țării, în labnei, uzine, mine, în gospodării agricole colective sau gospodării agricole de stat, în instituții de știință, învățământ și cultură, constăți cu plăcere cum oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, muncesc cot la cot, înfrățiți în munca comună de construire a socialismului. (*Aplauze puternice.*)

Desigur, ar fi naiv să ne închipuim că am lichidat definitiv cu orice influențe ale naționalismului. Din când în când elementele urre mai înveterate pozitive moarte, pentru a vedea în ce măsură sînt tari sau slabe. Asemenea încercări trebuie să primească un răspuns ferm, clar și categoric. Noi trebuie să le răspundem prin intensificarea muncii de educare a oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist, al internaționalismului proletar, să cimentăm tot mai puternic prietenia frățească între poporul român și naționalitățile conlocuitoare din patria noastră. (*Aplauze prelungite.*)

Activitatea pe care o deslășoară intelectualitatea din regiunea Cluj se leacă de stîmă și considerația noastră. Prețuim rezultatele bine obținute de o serie de oameni de știință din Cluj în diferite ramuri ale activității științifice — chimie, fizică, științe tehnice, matematică, biologie, științe medicale, istorie, lingvistică. Este înclinăm să înțelegem că un număr de oameni de știință și cadre didactice au stabilit legături cu întreprinderile socialiste și le acordă ajutor în rezolvarea problemelor de producție. Dar rezultatele obținute de cercetătorii noștri științifici nu trebuie să ducă la autoconvinsim. Oamenii de știință din Cluj, ca și cei din întreaga țară, trebuie să-și continue toate cărușurile și tot talentul pentru ca cercetările științifice să răspundă în tot mai mare măsură necesităților vitale ale dezvoltării economiei, să dea lucrări științifice la nivelul realizărilor științifice și tehnice moderne, să-și concentreze eforturile asupra obiectivelor celei mai importante pentru cercetarea fundamentală în ramurile respective ale științei și pentru economia noastră națională.

Considerăm pasnicată critica adusă în conferință de tov. Raluca Ripan unor conducători de întreprinderi care se lasă greu convinși

de a face loc în întreprinderea lor experimentării unor procedee sau metode elaborate de cercetătorii științifici. Atît economia noastră cît și știința nu vor avea decît de cîștigat de pe urma strîngerii legăturilor dintre institutele de cercetări și întreprinderi. Aceste legături ar putea juca un rol pozitiv și în lichidarea acelei rînîneri în urnă a unei părți a cadrelor noastre ingineresti față de dezvoltarea rapidă a științei și tehnicii moderne, semnalată de tov. Ripan.

În darea de seafă a comitetului regional se relevă, pe bună dreptate, importanța hotărîrii partidului de a generaliza învățămîntul ideologic în rîndurile cadrelor didactice de toate gradele, cît și a muncii ideologice în rîndurile intelectualității în general. Studierea învățăturii marxist-leniniste, a filozofiei materialiste fructifică gîndirea științifică, oricare ar fi domeniul de care se ocupă. dă răspuns la marile întrebări pe care le pune dezvoltarea științei contemporane și la care nu poate să răspundă nici una dintre teoriile filozofice idealiste, vechi sau noi. Munca ideologică în rîndurile intelectualității în vederea însușirii de către ea a filozofiei marxist-leniniste este cu atît mai importantă, cu cît o bună parte dintre intelectuali sînt de vechi formație.

Combaterea științifică, principală a concepțiilor retrograde care au circulat în trecut în rîndurile intelectualității și de a căror influență unii oameni de cultură nu s-au eliberat încă în întregime, dezvoltarea caracterului antiștiințific, obscurantist a tot felul de „sisteme” filozofice idealiste, mistice, combaterea felurilor teorii care substat naționalist în probleme de istorie, limbă, literatură, care mai exercită o anumită înrîurire asupra unei părți înapoiate ideologice a vechii intelectualități romine și maghiare, constituie o sarcină importantă a organizațiilor noastre de partid în domeniul muncii ideologice.

Poziția partidului nostru față de vechea intelectualitate este bine cunoscută. Ea a fost precizată cu toată claritatea la cel de-al II-lea Congres al partidului nostru. Partidul nostru a manifestat și manifestă multă înțelegere și răbdare față de vechii intelectuali, ajutîndu-i să se elibereze de balastul vechilor concepții și să-și însu-

șeasă concepția noastră, materialist-dialectică, asupra lumii și societății. În același timp, partidul combate cu intransigență orice influențe ale ideologiei străine, orice tendințe de „împăcare” a ideologiei proletariatului revoluționar cu ideologia burgheză.

Rezultate valoroase au obținut și mulți dintre creatorii în domeniul literaturii și artei din orașul și regiunea Cluj, ale căror opere sînt prețuite nu numai la ei acasă, ci și în întreaga țară. Relevînd aceste rezultate, organele și organizațiile de partid trebuie să combată și să critice cu tărie rupțura de viață care se manifestă în creația unora dintre scriitorii și artiști, slaba reflectare a operei de construire a socialismului și a eroilor acestei opere, oamenii simpli ai patriei noastre, tendințele de refugiere în trecut sau într-o tematică îngustă, lipsita de semnele distinctivă ale epocii pe care o trăim, neglijarea conținutului operei de artă de dragul unei pretense originalități în formă.

Unele publicații periodice din Cluj neglijază multe dintre aspectele realității noastre contemporane. Cu perfectă îndreptățire a criticat aici tov. Gall Ernest pe acei scriitori care fug de viață, de realitate, nu vin în mijlocul oamenilor muncii, nu se străduiesc să cunoască viața și preocupările lor. Astfel de scriitori devin în mod inevitabil sterpi în activitatea lor creatoare; ei pot stîrni admirația instantanee a cititorilor snobi, dar poporul — acela căruia trebuie să i se adreseze orice operă de artă veritabilă — îi respinge.

Considerăm că una dintre cele mai prețioase forme ale muncii ideologice în rîndurile intelectualității este dezbaterea publică a problemelor de ideologie, de creație științifică și artistică.

Aceasta este, de altfel, și forma cea mai indicată pentru demascarea în fața venurilor largi de oameni de cultură a atitudinii unor elemente alinașmase socialismului și poporului muncitor. După cum știți, așa s-a procedat ieri de mult cu cei cîțiva strigoi ai trecutului care, pîngărind calitatea de om de cultură și de cetățean al țării noastre, au căutat să economizeze și să pomegrească poporul nostru și munca sa creatoare.

Oamenii de cultură din țara noastră au ținut la stilul infamiei aceste elemente, care declarau cu cinism că le este rușine că fac parte din poporul român, denumindu-l „popor de rîndași”.

Popor de rîndași? Poporul nostru este un popor muncitor, harnic și înzestrat, un popor care ține capul sus, privind spre soare, lumină, viață fericită! (Aplauze furtivoase.)

Comitetul regional de partid, ținînd seama de complexitatea și diversitatea problemelor muncii ideologice și pornind de la rezultatele obținute pînă acum, trebuie să elaboreze un ansamblu de măsuri concrete în vederea dezvoltării și îmbunătățirii activității ideologice a organelor și organizațiilor de partid, potrivit cu cerințele specifice ale fiecărei categorii de oameni ai muncii cărora i se adresează propaganda noastră de partid.

Tovarăși,

Realizările obținute de oamenii muncii, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, ilustrează unitatea de nezdroncinat a poporului în jurul partidului și guvernului și confirmă justetea politicii partidului, pentru a cărei aplicare masele muncitoare luptă cu abnegație, considerînd-o pe drept cuvînt propria lor politică. (Aplauze.)

Trebuie să subliniem, tovarăși, că aceste realizări nu ar fi fost cu puțință fără puternicul sprijin economic, tehnic și științific primit din partea Uniunii Sovietice, care ne-a livrat utilaje și echipamente industriale de prim ordin, necesare programului nostru de industrializare. O mare însemnătate pentru crearea bazei materiale-tehnice a socialismului în țara noastră o au relațiile de colaborare și întra-jutorare tovarășească statornicite între toate țările lagărului socialist. (Aplauze.)

Ne apropiem de un eveniment de mare însemnătate în viața partidului nostru — cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Făcînd bilanțul realizărilor obținute în anii dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, adoptînd planul de dezvoltare a economiei naționale pe 6 ani și schița de dezvoltare

în perspectiva a economiei țării până în 1975. Congresul va mobiliza oamenii muncii la lupta pentru realizarea de noi victorii în opera de construire a socialismului.

Astăzi, pină și adversarii socialismului sînt nevoiți să recunoască strălucitele succese ale Uniunii Sovietice, ale celorlalte țări ale lagărului socialist, atracția pe care ideile socialismului o exercită asupra sutelor de milioane de oameni de pretutindeni. Oamenii muncii de pretutindeni se conving din ce în ce mai mult de superioritatea socialismului asupra capitalismului, de inevitabilitatea victoriei depline a ideilor socialismului în întreaga lume. Popoarele lumii dau o înaltă apreciere luptei consecvente pe care U.R.S.S. și celelalte țări socialiste o duc pentru a asigura omenirii pacea.

Experiența proprie a poporului nostru confirmă încă o dată justetea ideilor mărețe ale marxism-leninismului, justetea drumului luminos al socialismului, pe care merg oamenii muncii călăuziți de partid.

Ne exprimăm convingerea că organizația de partid, toți membrii de partid din regiunea Cluj, împreună cu tot partidul, în frunte cu Comitetul Central, vor munci fără să-și precupețească forțele în vederea înlăturării sarcinilor mărețe ale construirii socialismului.

(Aplauze puternice.)

Trăiască partidul nostru drag, conducător incercat al poporului nostru! *(Aplauze furtunoase.)*

Trăiască poporul nostru muncitor și patria noastră scumpă. Republica Populare Română! *(Aplauze furtunoase.)*

Trăiască farul călăuzitor al partidului nostru — marxism-leninismul! *(Aplauze puternice, ovacii.)*

„Scnteia” nr. 3.784
din 17 martie 1960

IZVORUL MARILOR VICTORII

Istoria va păstra de-a pururi înscris în paginile ei un episod care s-a petrecut în vara anului 1917 la primul Congres al Sovietelor din Rusia, într-un moment cînd țara, înșingerată și istovită de război, se afla în pragul unei catastrofe economice. Răspunzînd la afirmația făcută de căpeteniile menșevicilor că în Rusia nu există partid care să-și asume de unul singur întreaga putere, V. I. Lenin a rostit memorabilele cuvinte: „Există un asemenea partid!” Un asemenea partid, gata să-și asume fără rezerve răspunderea pentru destinele țării, era partidul revoluționar al clasei muncitoare.

De atunci s-au scurs doar cîteva decenii. Sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, vechea Rusie a trecut prin schimbări radicale, a devenit un mare stat socialist.

Partidele comuniste și muncitorești, călăuzite de ideile leninismului, sînt astăzi forța conducătoare a popoarelor unor țări care alcătuiesc laolaltă mai mult de o treime din întreaga omenire. Transformarea socialismului într-un sistem social-economic mondial constituie o strălucită expresie a forței comunismului științific, a justetei și viabilității ideilor leniniste.

Unul dintre cele mai mari merite pe care și le-a cîștigat Lenin în fața proletariatului revoluționar și a întregii omeniri constă în faptul că, dezvoltînd mai departe teoria marxistă a revoluției socialiste, a creat totodată o organizație politică în stare să îndeplinească rolul de forță conducătoare a clasei muncitoare și a maselor largi populare în lupta pentru rezolvarea acestei sarcini istorice.

„Educiind partidul muncitoresc — scria V. I. Lenin —, marxismul face educația avangăzii proletariatului, în stare să preia puterea și să ducă întreg poporul spre socialism, să îndrumeze și să organizeze noua orînduire, să fie învățătorul, conducătorul, îndrumătorul tuturor celor ce muncesc și sînt exploatați, în opera de organizare a vieții lor sociale, fără burghezie și împotriva burgheziei”¹.

Învățătura leninistă despre rolul conducător al partidului este rezultatul unei profunde analize științifice. Lenin a arătat că socialismul, care pune capăt pentru totdeauna societăților bazate pe oprimare și exploatare, poate fi făcîrî numai prin activitatea creatoare conștientă a clasei muncitoare și a maselor largi populare, care, sub conducerea partidului marxist de tip nou, își unesc forțele pentru realizarea țelului lor comun.

Experiența Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste a confirmat pe de-a-entregul învățătura leninistă despre rolul conducător al partidului ca o lege generală a revoluției socialiste, a construirii socialismului și comunismului.

Sub conducerea P.C.U.S., poporul sovietic obține succese strălucite în construirea desfășurată a comunismului.

În conștiința oamenilor muncii din întreaga lume au un puternic echu asemenea realizări ale poporului sovietic ca sporirea de 40 de ori a producției industriale în decurs de numai patru decenii, depășirea considerabilă a sarcinilor stabilite de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. cu privire la creșterea producției industriale în primul an al septenlului.

Puterenci avînt al forțelor de producție în industrie și în agricultură, înaltul ritm de dezvoltare a economiei sovietice și de ridicare a nivelului de trai al poporului, grandioasele realizări ale științei și tehnicii arată în mod concret cu cită fermitate și consecvență pășește Uniunea Sovietică înaintea, pe drumul înăpșirîi sarcinilor pe care și-a propus-o de a cuceri, în anii care vin, primul loc în ce privește producția pe lenitor și de a asigura cel mai

înalt nivel de viață din lume, în condițiile celei mai scurte zile de lucru.

Bogata experiență acumulată de P.C.U.S. constituie un bun extrem de prețios pentru întreaga mișcare muncitorească internațională. Această experiență istorică ajută partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară să rezolve cu mai multă ușurință complexe probleme ridicate de construirea noii societăți. În toate aceste țări socialiste s-au produs adînci transformări revoluționare. Cucerind puterea politică, clasa muncitoare, în alianță cu masele țărănimii, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, a creat statul democraț-popular, instrument de făcîrî a noii orînduiri sociale și de apărare a cuceririlor revoluționare ale poporului. Țările socialiste, dintre care o mare parte se aflau la un nivel scăzut de dezvoltare economică, au parcurs, într-un termen istoric scurt, un drum pe care sub dominația claselor exploatare nu le-ar fi putut străbate nici în decurs de multe decenii. În aceste țări au fost lichidate sau sînt pe cale de a fi lichidate ultimele rămășițe ale exploatații omului de către om; în economia lor națională au căpătat un caracter dominant relațiile socialiste.

Întemeindu-și întreaga lor politică pe slujirea intereselor vitale ale poporului, partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste organizează în mod sistematic lupta pentru dezvoltare continuă a forțelor de producție, pentru ridicarea nivelului de trai al tuturor oamenilor muncii. Sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, popoarele din țările socialiste, înăpșîrînd politica leninistă de industrializare socialistă și de transformare socialistă a agriculturii, au obținut însemnate succese în opera de construire a bazei tehnice-materiale a socialismului.

Experiența Romîniei populare constituie de asemenea o dovadă a capacității pe care o are partidul clasei muncitoare, înarmat cu învățătura leninistă, de a asigura dezvoltarea socialistă a țării după o linie continuu ascendentă. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, țara noastră, care era altădată o anexă agrară a statelor

¹ V. I. Lenin, Opere, vol. 23, E.S.P.L.P. 1950, pag. 400-401.

imperialiste, a obținut importante succese în luptă pentru lichidarea stării de înapoiere a industriei. În acest an producția globală a industriei va fi de aproape 5 ori mai mare decât în 1938, producția mijloacelor de producție crescând de 6,5 ori. Importantele sarcini prevăzute în planul de 10 ani de electrificare a țării (1951—1960) sînt realizate aproape cu un an înainte de termen. În agricultură sectorul socialist cuprinde peste 75% din suprafața arabilă a țării.

În momentul de față se elaborează un plan șesenal de dezvoltare a economiei naționale (1960—1965), care va fi prezentat spre dezbateri celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Rezultatele obținute în construirea noii societăți se reflectă în viața de toate zilele a poporului nostru. Ele întăresc convingerea că poporul a ales singura alegere justă încredințînd conducerea destinelor sale partidului clasei muncitoare, care merge cu hotărîre pe drumul leninismului.

Cu fiecare victorie obținută sub conducerea avangărdiei proletariatului, oamenii muncii își string și mai mult rîndurile în jurul partidului. Treburile de acasă și-au probat toate înclînările dusmanilor interni și externi ai partidelor comuniste și muncitorești, toate încercările de a zdruncina înaltul prestigiu și imensa popularitate de care se bucură aceste partide în rîndul maselor populare.

Vladimir Iliei Lenin a arătat partidelor comuniste că izvorul puterii lor constă în strînsa legătură cu masele. De aceea el a stăruit în repetate rînduri asupra necesității de a îmbina cel mai mare entuziasm în luptă revoluționară cu cea mai lucidă apreciere a situației concrete, de a menține tot timpul legătura dintre avangardă și popor, de a simți în permanență pulsul maselor, de a folosi întotdeauna forme și metode de activitate care sînt pe înțelesul lor și corespund necesităților reale ale progresului istoric.

Urmasii indicațiilor date de Lenin, partidul nostru, ca și celelalte partide comuniste și muncitorești, își elaborează politica sa pornind de la o analiză realistă, științifică a factorilor obiectivi și subiectivi

care acționează în împrejurările istorice date, destășoară în rîndul maselor o asidua activitate educativă și organizatorică, mobilizînd-le pentru înlăuntrirea acestei politici. În procesul construirii nou societăți se ivesc noi sarcini complexe, a căror rezolvare cu succes este posibilă numai prin participarea în mod organizat a celor mai largi mase populare. Partidul Muncitoresc Român desășoară o amplă activitate îndreptată spre ridicarea continuă a conștiinței și a inițiativei creatoare a oamenilor muncii, asigură, sub diferite forme, participarea maselor largi la conducerea treburilor publice, la rezolvarea sarcinilor fundamentale ale construirii socialismului.

Partidele comuniste și muncitorești au în activitatea lor o călăuză sigură: teoria marxist-leninistă. Succesele obținute în construirea socialismului se datoresc fidelității partidelor comuniste față de marxism-leninism, faptului că ele aplică în mod creator teoria revoluționară. Învățînd în permanență de la Lenin și înarmînd masele cu ideile leninismului, partidele comuniste învață, la rîndul lor, continuu de la mase, sintetizează experiența revoluționară a acestora.

Partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste își aduc contribuția lor la întărirea continuă a unității și coeziunii ideologice a mișcării comuniste internaționale, acordă în permanență o deosebită atenție apărării purității ideologice a învățaturii marxist-leniniste, duc o luptă intransigentă împotriva oricăror manifestări ale ideologiilor străine, dezvoltă necontenit relațiile de solidaritate internațională cu partidele frățesti din toate țările.

Însușite de țelul lor comun — construirea socialismului și a comunismului —, de nobilele idei ale internaționalismului proletar, partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste sînt promotorii unor relații de tip nou între țările lagărului socialist, care se caracterizează prin sprijin reciproc. Ajutorul frățesc internaționalist al marii Uniuni Sovietice, colaborarea și întrajutorarea țărilor lagărului socialist sînt un puternic factor de dezvoltare împetrușă a tuturor țărilor socialiste. Unitatea indestructibilă a lagărului socialist

este cheia independentei naționale și a construirii cu succes a noii societăți în fiecare țară socialistă.

Politica iubitoare de pace a țărilor lagărului socialist, contribuția lor activă la slăbirea încordării în relațiile internaționale este rezultatul conducerii lor de către partidele comuniste și muncitorești, care sînt devotate trup și suflet cauzei păcii și promovează o politică de coexistență pașnică a țărilor cu sisteme sociale diferite. O strălucită expresie a acestei politici sînt propunerile făcute de P.C.U.S. și de guvernul sovietic în domeniul politicii externe. Călătoriile întreprinse în ultima vreme într-o serie de țări de către tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., sînt apreciate de toate forțele iubitoare de pace ca o contribuție extrem de prețioasă la slăbirea încordării internaționale și la apropierea între popoare.

Popoarele din țările socialiste, sărbătorind, împreună cu oamenii muncii din lumea întreagă, împlinirea a 90 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, pășesc, strîns unite, pe drumul luminat de geniala învățătură marxist-leninistă. Ele se îndreaptă spre luminoșul tel, cu fermă convingere că, mergînd pe acest drum, sub conducerea partidelor lor, vor obține înlăptuirea celor mai scumpe năzuințe: victoria socialismului și comunismului, instaurarea unei păci trainice în întreaga lume.

*„Proletarul” nr. 112, 10.390
din 21 aprilie 1960*

CUVÎNTARE ROSTITĂ LA DEZVELIREA MONUMENTULUI LUI V. I. LENIN

— 21 aprilie 1960 —

Dragi tovarăși și prieteni,

În ziua de astăzi monumentul genialului gînditor revoluționar, continuator al operei lui Marx și Engels, conducătorul primei revoluții socialiste victorioase din lume și fauritorul primului stat socialist, învățătorul oamenilor muncii de pe întreg globul pămîntesc — Vladimir Ilici Lenin.

Lenin a fost discipol fidel al lui Marx, dar se știe că el nu l-a fost simplu discipol. Aplicînd marxismul în condițiile capitalismului muribund, ale imperialismului, genial lui Lenin a îmbogățit cu tezaurul de neprețuit al tezelor sale noi învățătura marxistă despre înlocuirea societății capitaliste prin societatea socialistă, despre strategia și tactica proletariatului revoluționar.

Marxism-leninismul s-a dovedit a fi expresia științifică a necesităților de actualitate ale evoluției istorice a umanității, singura teorie în măsură să răspundă la marile întrebări pe care această evoluție le pune în fața fiecărui popor, în fața întregii omeniri, singura teorie care arată drumul izbăvirii oamenilor de mizerie, în-cultură și nesiguranța zilei de mâine, de sclavie și războaie sîngeroase. Ideile lui Marx și Lenin sînt mereu vii, înfrîurirea lor tot mai puternică, justetea lor tot mai evidentă, tot mai clar demonstrată de însuși mersul istoriei.

Rod al dezvoltării de către Lenin a marxismului a fost victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, crearea statului dictatorial

proletare — Uniunea Sovietică, construirea victorioasă a socialismului în U.R.S.S. Traducând în viață învățătură lui Lenin, poporul sovietic reputează în prezent izbînzii istorice în construcția desfășurată a comunismului. Lenin prevedea că victoria socialismului în Uniunea Sovietică va exercita o forță de atracție crescîndă asupra altor țări și popoare. În vremea noastră popoarele unui șir de țări din Europa și Asia, printre care și poporul nostru, călăuzindu-se de învățătură lui Lenin, sub conducerea partidelor marxist-leniniste, au răsturnat dominația claselor exploatare. Țările lagărului socialist, unite prin legături internaționaliste de nezdruicinat, făuresc socialismul, luîndu-și de un permanent sprijin fratresc din partea Uniunii Sovietice, cît și de roadele intrafrătorării între toate țările socialiste.

Succesele construcției socialismului și comunismului în U.R.S.S. și în celelalte țări ale lagărului socialist sînt rezultatul aplicării în practică a învățăturii lui Marx, Engels și Lenin de către partidele comuniste, care o îmbogățesc neîncetat cu noi teze și concluzii de mare însemnătate teoretică și practică. Deosebit de valoros este în această privință aportul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partid care constituie o pildă bună pentru partidele comuniste și muncitorești din toate țările.

Numele lui Lenin este pronunțat cu venerație în toate limbile lumii. În țara noastră el a devenit semprîntegului popor muncitor, care știe că numele lui Lenin este indisolubil legat de cauza socialismului și comunismului, de cauza păcii între popoare.

Lenin a urmărit cu multă atenție frământările sociale și lupta proletariatului din toate țările, printre care și din țara noastră. În perioada avîntului revoluționar care a cuprins România după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, Lenin a numit România printre țările pe care revoluția începe să le cucerască. „Flacăra a trecut în România”, scria el în 1918, iar mai tîrziu, după grevele generale din 1920, el scria că în România „amîncarea revoluționară a muncitorilor și țăranilor crește mereu”. Lenin avea convingerea că în

toate țările, oamenii muncii vor cuceri pînă la urmă victoria asupra putreii orînduirii burghezo-muncitorești. Între scrisorile a sa, reținem, din se la valorile artistice care fuseseră date spre păstrare în Rusia de guvernul român în timpul primului război mondial, Lenin scria că aceste valori „trebuie păstrate cu cea mai mare grijă, spre a fi predate în bună stare poporului român după doborîrea contrarevoluției române”.

A trecut de atunci un sfert de secol și clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului comunist, a doborît contrarevoluția burghezo-muncitorească în țara noastră, devenind stăpîni pe toate avuțiile țării, care înainte slujiseră la îmbogățirea minorității exploatare. Iar azi sînt puse în valoare și înmulțite pentru dezvoltarea economică și culturală a patriei, pentru bunăstarea poporului. În opera de făurire a noii orînduirii, partidul nostru se călăuzește neabătut după teoria marxist-leninistă, după învățăturile lui Lenin privind trecerea de la capitalism la socialism și construirea orînduirii socialiste, aplicînd aceste adevăruri la condițiile specifice ale țării noastre.

Din operele lui Lenin, din experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice învață partidul nostru să unească spiritul eroilor, elanul revoluționar, perspectiva istorică largă cu studierea temei- nicii a realităților, a condițiilor și necesităților concrete ale momentului dat, a etapelor ce trebuie parcurse în drumul spre țel.

Lenin arăta că factorul hotărîtor pentru victoria noii orînduirii este construirea economiei socialiste, făurirea bazei economice a socialismului. Noi prețuim comunismul, spunea el, numai atunci cînd el este fundamentat economic. După cum se știe, partidul nostru își concentrează eforturile principale în direcția dezvoltării economice a țării, a sporirii producției industriale și agricole, a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Aceste obiective se vor afla în centrul dezbaterilor apogiatului congres al partidului nostru, care urmează să adopte schița planului de perspectivă de 15 ani și planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965

— program măreț de luptă a poporului nostru muncitor pentru avântul continuu al economiei și culturii, pentru înflorirea patriei noastre, pentru desăvârșirea operei de construcție a socialismului.

Tovarăși,

Este cunoscut rolul uriaș al lui Lenin ca învățător și conducător al mișcării comuniste și muncitorești mondiale. Azi aproape nu există țară în care să nu acționeze partide marxist-leniniste, pe care masale muncitoare le privesc ca pe purtătorii de drapel al luptei pentru democrație, pentru condiții de viață mai bune, pentru progres social, pentru pace. Partidele comuniste și muncitorești, care numără în prezent peste 35.000.000 de membri, sînt urmate de sute de milioane de oameni, iar rîndurile acestei mari armate a muncii cresc an de an, în ciuda opreliștilor, terorii și calomniilor prin care clasele dominante din lumea capitalistă încearcă să înlăture mișcarea comunistă. Adversar neîmpăcat al tuturor falsificatorilor marxismului, al reformiștilor, revizioniştilor și oportuniștilor de tot soiul, Lenin cerea comunistilor din toate țările să păstreze ca lumina ochilor unitatea lor, să fie intransigenți față de dușmanii marxismului, să fie credincioși internaționalismului proletar. Tăria partidelor comuniste și muncitorești stă în aceea că ele urmează cu fidelitate aceste învățăminte ale lui Lenin, stă în unitatea și coeziunea indisolubilă a mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Țările socialiste, partidele comuniste și muncitorești din toată lumea dau o luptă perseverentă pentru traducerea în viață a principului leninist al coexistenței pașnice între toate țările, fără deosebire de orînduire socială.

Solu de pace a tovarășului Hrușciov în mai multe țări ale lumii, inițiativele de pace perseverente ale Uniunii Sovietice și ale altor țări socialiste în vederea lichidării războiului rece și izbăvirii omenirii de morile și suferințele unui nou război au un profund ecou în cele mai largi straturi populare din lumea capitalistă: succesele mari pe care le obține Uniunea Sovietică, sistemul socialist mondial

în întrecerea pașnică cu capitalismul sporesc imens prestigiul țărilor socialiste, prestigiul socialismului și comunismului.

În vremea noastră învățătura leninistă cu privire la coexistența pașnică a fost îmbogățită cu teza despre posibilitatea excluderii războiului mondial din viața omenirii încă înainte de victoria definitivă a socialismului în lume. Această teză decurge din însăși realitatea contemporană, din existența Uniunii Sovietice și a celorlalte țări ale lagărului socialist, a unor țări nesocialiste inhibitoare de pace, din creșterea forțelor păcii în întreaga lume, din amplificarea pe care a luat-o lupta antiimperialistă a popoarelor din Asia și Africa. Posibilitatea înlăturării războaielor din viața omenirii poate deveni realitate prin acțiunea unită a tuturor acestor forțe, prin lupta lor împotriva promotorilor războiului rece și al încercărilor internaționale, împotriva oricăror încercări de subminare a păcii în orice parte a lumii.

Dragi tovarăși și prieteni,

Ideile marxism-leninismului posedă o uriașă putere mobilizatoare, ele pun în fața omenirii muncitoare scopuri luminoase, pentru a căror împlinire luptă cu abnegație milioane de oameni simpli din toată lumea. Chiar și apologetii convinși ai capitalismului mărturisesc că sistemul capitalist nu este în stare să contraponă ideilor socialismului idealuri care să însuflească poporul. Vechiul sistem capitalist, vechile clase dominante, teoriile și concepțiile lor și-au trăit traiul; viitorul este al socialismului, al comunismului!

A 90-a aniversare a nașterii lui Lenin este un înalt imbold pentru comunistii din toate țările, pentru partidele comuniste și muncitorești din toate colțurile lumii, pentru toți oamenii devotați ideilor progresului, democrației și păcii de a lupta cu avînt și hărțăbăie pentru triumful acestor idei nobile.

Pentru oamenii muncii din țara noastră această glorioasă aniversare este un nou îndemn de a-și înzeci eforturile pentru a înălța mărețul edificiu al societății socialiste.

Monumentul pe care-l inaugurăm este un omagiu adus de poporul nostru lui Vladimir Ilici Lenin — marelui geniu al omenirii muncitoare, a cărui învățătură ne luminează drumul spre un viitor de fericire și bunăstare.

Trăiască nemuritoarea învățătură marxist-leninistă!

Trăiască unitatea frățească a țărilor lagărului socialist, a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările!

Trăiască socialismul!

"Scinteia" nr. 4875
din 22 iunie 1960

RAPORTUL C.C. AL P.M.R. CU PRIVIRE LA ACTIVITATEA PARTIDULUI ÎN PERIOADA DINTRE CONGRESUL AL II-LEA ȘI CONGRESUL AL III-LEA AL PARTIDULUI, CU PRIVIRE LA PLANUL DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI NAȚIONALE PE ANII 1960—1965 ȘI LA SCHIȚA PLANULUI ECONOMIC DE PERSPECTIVĂ PE 15 ANI

— 20 iunie 1960 —

Tovarăși,

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român constituie un eveniment de importanță deosebită în viața partidului și poporului nostru. Prin realizările obținute în cinstea Congresului, oamenii muncii din fabrici, uzine, șantiere și de pe ogoare își manifestă dragostea și încrederea nețărmurită față de partid, convingerea lor că hotărârile Congresului vor deschide noi perspective luminoase pentru înfăptuirea năzuințelor poporului spre progres, bunăstare și înflorirea continuă a patriei noastre socialiste.

Congresul va face bilanțul activității rodnice și multilaterale desfășurate de partid, al mărețelor succese obținute de oamenii muncii în anii care au trecut de la cel de-al II-lea Congres și va trasa sarcinile pentru desăvârșirea construcției socialiste în țara noastră.

Realizările de însemnată istorică din această perioadă ilustrează imensa forță creatoare a poporului muncitor eliberat de exploatare, conștient că este singurul stăpîn al bogățiilor țării și că muncește pentru binele său propriu. (Aplauze.)

Ceea ce caracterizează politica partidului este ofensiva neîntrepută a socialismului, înfăptuirea consecventă a industrializării țării, a transformării socialiste a agriculturii, a revoluției culturale. Au crescut continuu forțele de producție ale țării, s-au lărgit și consolidat relațiile de producție socialiste în toate ramurile economiei naționale.

A sporit în ritm susținut producția industriei socialiste, s-au construit numeroase întreprinderi, s-au creat noi ramuri industriale, s-a înlăptuit înainte de termen planul de 10 ani de electrificare a țării; crește an de an greutatea specifică a industriei în ansamblul economiei naționale.

Procesul de transformare socialistă a agriculturii a cuprins aproape întreaga țară, care a urmat cu încredere calea arătată de partid — calea agriculturii socialiste. Cooperativizarea agriculturii este în linii generale înlăptuită. (Aplauze.)

Chiaburimea — ultima clasă exploatare — a fost lichidată; o dată cu aceasta s-a pus capăt pentru totdeauna în țara noastră exploatarea omului de către om.

Economia socialistă cuprinde astăzi întreaga industrie, transporturile, comerțul, sistemul financiar și de credit, iar în agricultură peste patru cincimi din suprafața arabilă și din numărul familiilor țărănești.

Astfel, în Republica Populară Română a fost creată baza economică a socialismului; aceasta constituie o măreață victorie a clasei muncitoare, a țărmimii, a intelectualității. (Aplauze furtivoase, prelunge.)

Eroica noastră clasă muncitoare s-a dovedit a fi la înălțimea misiunii sale istorice de conducătoare a tuturor oamenilor muncii în lupta pentru construirea societății socialiste: alianța muncitorească-țărmimă s-a întărit continuu; statul democrat-popular își îndeplinește cu succes rolul de instrument principal al clasei muncitoare în faurirea noii ordini; poporul român, oameni muncii de toate naționalitățile muncescă unie la unie pentru prosperitatea patriei.

Victoriile obținute de oamenii muncii în opera de construire a socialismului se datorează faptului că avem o călăuză sigură — Partidul Muncitoresc Român. (Aplauze puternice, prelunge.) Credința atotmuncitoare în învățături marxist-leniniste, urmat cu hotărâre de masele largi ale poporului datorită liniei politice juste, principiilor și combativității sale, partidul nostru se prezintă la cel

de-al III-lea Congres mai unit și mai puternic ca oricând. (Aplauze puternice, prelunge.)

Toate realizările în dezvoltarea economiei și culturii, în ridicarea nivelului de trai sînt roșii mărci onice a muncitorilor, țărmimilor și intelectualilor, care prin activitatea lor creează înălță tot mai sus edificiul măreț al socialismului.

De la această înălță tribună le trimitem un cald salut tovarășesc și urări de noi victorii. (Aplauze puternice, îndelung repetate.)

I

UN BILANȚ ÎNSUFLEȚITOR AL ÎNLĂPTUIRILOR POPORULUI MUNCITOR (1956—1960)

Tovarășii,

După cum s-a arătat în proiectul de Directive, sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului nostru pentru dezvoltarea economiei naționale au fost înlăptuite cu succes.

Planurile economice au fost îndeplinite și depășite an de an, planul producției globale industriale în primele 5 luni ale anului 1960 fiind depășit cu 3%.

După datele preliminare, există perspectiva ca pînă la sfîrșitul anului 1960 producția industrială să fie cu circa 67% mai mare comparativ cu anul 1955, în loc de 60—65% cit era prevăzut în Directivele Congresului al II-lea.

Ritmul de creștere a producției globale industriale a fost în anii 1956—1960 de 10,8%; creșterea medie anuală a fost de 12,7% în industria mijloacelor de producție (grupa A) și de 7,7% în industria bunurilor de consum (grupa B). Ritmul intens al industrializării țării noastre, ca și al celorlalte țări ale lagărului nostru, reflectă superioritatea economiei socialiste asupra economiei capitaliste și confirmă că ritmul rapid de dezvoltare este o lege generală

a socialismului, care-i asigură victoria în întrecerea economică pașnică cu capitalismul. (Aplauze.)

Producția principalelor produse industriale crește în 1960 față de 1955 la :

Energie electrică	de circa 1,8 ori
Muncitori de fier	de 2,2 ori
Cocș metalurgice	de 5,6 ori
Fondă	de 1,7 ori
Oțel	de 2,2 ori
Laminare fierre închisiv țevii	de 2,6 ori
Motoare cu combustie internă	de 2,1 ori
Motoare electrice	de 3,7 ori
Tractoare	de 4,6 ori
Semănători cu tracțiune mecanică pentru țaroase și pământ	de 9,8 ori
Vagoane de marfă și cisterne	de 4,3 ori
Autocamioane	de 2,8 ori
Sodă caustică	de 3,2 ori
Acid sulfuric	de 2,3 ori
Îngrășăminte chimice	de 6,6 ori
Ciment	de circa 1,6 ori
Mobilă	de 2,5 ori
Aparate de radio	de circa 1,8 ori
Textile	de circa 1,3 ori
Încălzire	de circa 1,8 ori
Carne și preparate de carne	de circa 1,4 ori
Lapte și produse lactate	de circa 2 ori
Craie	de circa 2,2 ori
Zahăr	de 2,5 ori
Conserve de legume	de 1,6 ori

Succesele deosebite obținute în ramurile industriale hotărâtoare pentru dezvoltarea întregii economii naționale — siderurgia, construcția de mașini, chimia, energia electrică — confirmă justetea politicii partidului, care, călăuzindu-se după învățătura leninistă cu privire la construcția socialismului, înlăpătuiește industrializarea țării pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele. În 1960 producția mijloacelor de producție va fi cu 82% mai mare decât în 1955, în loc de 70—75% cit era prevăzut în Directivele Congresului al II-lea.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii din industrie au muncit cu entuziasm și elan pentru realizarea sarcinilor trasate de partid, îndeplinind planul de producție în patru ani, în loc de cinci, la o serie de produse principale cum sînt : laminate și țevi, motoare electrice, transformatoare, instalații de foraj, vagoane de marfă, tractoare, îngrășăminte chimice, geamuri, mobilă, aparate de radio, încălziminte și alte produse.

Unul dintre cele mai pozitive rezultate ale activității noastre economice în această perioadă este realizarea cu un an mai devreme a sarcinilor industriei constructoare de mașini, a cărei producție este în 1960 de peste 2 ori mai mare decât în 1955 și de 10 ori mai mare decât în 1938. Au fost create noi subramuri pentru producția de utilaj petrolier, construcții navale, tractoare, mașini agricole, camioane, mașini-unelte, utilaj tehnologic pentru industria minieră, siderurgică, chimică, alimentară, ușoară, rulmenți, mașini și transformatoare electrice ; a început producția de linii tehnologice complete pentru diferite ramuri ale economiei ; s-a organizat fabricația de serie a numeroase bunuri de consum metalice și electrotehnice. Industria construcțiilor de mașini asigură în cea mai mare parte mașinile și utilajele necesare industriei, agriculturii și transporturilor.

Prin lărgirea bazei de materii prime și reutilizarea combinatelor cu instalații și agregate de înalt nivel tehnic și de mare capacitate, producția de oțel crește de la 760.000 tone în 1955 la 1.700.000 tone în 1960, față de numai 284.000 tone în 1938.

S-a dezvoltat în ritm susținut industria chimică ; au fost construite întreprinderi noi dotate cu utilaje moderne ; s-a dezvoltat producția de îngrășăminte chimice, fire și fibre sintetice, mase plastice, medicamente ; sînt în construcție întreprinderi pentru chimizarea produselor petroliere și a gazelor.

În 1960 producția industriei chimice va fi de peste 2,3 ori mai mare decât în 1955, depășind de 11 ori nivelul din 1938.

Corespunzător cu cerințele creșterii producției industriale și agricole, dezvoltării construcțiilor și transporturilor, s-a lărgit baza

energeticii: producția de cărbuni, țiței, gaze naturale, energie electrică. Producția de combustibili a acoperit pe deplin cerințele dezvoltării ramurilor economiei naționale; industria cărbunelui a asigurat în măsură sporită cerințele crescânde de hule pentru cotelul metalurgic; a sporit extracția lignitului și cărbunelui brun și au fost puse în evidență importante rezerve. Producția industriei petroliere și a gazelor a crescut an de an și s-au pus în funcțiune noi instalații pentru valorificarea superioară a țițeiului.

După naționalizarea principalelor mijloace de producție, partidul nostru și statul democrat-popular au desfășurat o vastă muncă pentru reorganizarea pe baze noi, socialiste, a economiei naționale. În același timp s-a trecut la pregătirea planului economiei pe anii 1951-1955 și a planului de electrificare a țării pe o perioadă de 10 ani. În elaborarea planului de electrificare pe o perioadă mai îndelungată, partidul nostru s-a condus după indicația marelui Lenin privind necesitatea dezvoltării producției de energie electrică cu un pas înaintea celorlalte ramuri ale economiei. Planul de 10 ani de electrificare a țării, aprobat de plenara Comitetului Central al partidului din octombrie 1950, a fost realizat și depășit. (Aplauze.) În 1960 producția de energie electrică va fi de 7,7 miliarde kWh, față de 1,1 miliarde kWh în 1935 și de 2,1 miliarde kWh în 1950; a fost construit sistemul energetic național, care reunește toate centralele electrice, legându-le de centrale de consum.

Trebue să subliniem că depășirea producției de energie electrică se realizează cu un volum de investiții mai mic cu circa 5,5 miliarde de lei decât prevederile inițiale, datorită îmbunătățirilor aduse planului pe parcursul realizării lui. S-a pus accentul pe construcția de termocentrale, care, în condițiile țării noastre, constituie soluția cea mai economică. Creșterea producției de energie electrică a avut o importanță deosebită pentru industrializarea socialistă a țării, pentru introducerea tehnicii avansate și trecerea la mecanizarea și automatizarea unor procese de producție, pentru dezvoltarea întregii economii naționale.

În perioada 1956—1960 au fost obținute realizări importante în industria bunurilor de consum.

Dezvoltarea bazei de materii prime, noile construcții industriale și progresele obținute în reutilizarea și modernizarea unor întreprinderi au asigurat creșterea de 1,3 ori a producției industriei ușoare și de 1,5 ori a industriei alimentare în 1960 față de 1955. Industria bunurilor de consum și-a lărgit și îmbogățit sortimentele, a îmbunătățit calitatea produselor; fabricăm mărfuri mai bune și mai frumoase, care satisfac într-o măsură tot mai mare cerințele de consum ale oamenilor muncii. Au fost realizate sarcinile stabilite de plenara din noiembrie 1958 a Comitetului Central al partidului privind mărirea producției de ulei și zahăr, care a ajuns în 1960 de aproape două ori și jumătate mai mare decât în 1955, asigurând pe deplin nevoile crescute de consum ale populației.

Industria noastră socialistă valorifică la un nivel din ce în ce mai înalt resursele naturale ale țării. Comparativ cu anul 1955, valoarea produselor obținute dintr-o tonă de țiței prelucrat a crescut în 1960 cu circa 17%, dintr-o tonă de metal prelucrat — cu 32%, iar dintr-un metru cub de masă lemnoasă — cu peste 66%.

Cît de mult a crescut puterea economică a țării se vede din faptul că în 1960 realizăm în numai 11 săptămîni întreaga producție industrială din 1938 (aplauze); la fontă — în șapte săptămîni, la oțel — în opt săptămîni, la ciment — în zece săptămîni.

În 1960 producția calculată pe locuitor la energie electrică va fi de aproape 6 ori mai mare decât în 1938; la fontă de peste 6 ori, la oțel de peste 5 ori, la laminate și țevi de aproape 4 ori, la ciment de peste 5 ori, la țesături de aproape 2 ori, la zahăr de aproape 3 ori, la ulei de 5,5 ori.

În agricultură, sarcina trasă de Congresul al II-lea al partidului, de a se asigura preponderența sectorului socialist ca sursă de producție-marfă, a fost îndeplinită încă la sfîrșitul anului 1959. (Aplauze.) Cooperativizarea agriculturii a creat condiții

favorabile pentru creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale.

A crescut producția de cereale, mai ales de grâu și porumb. La grâu, producția totală anuală realizată în medie în anii 1955—1959 a fost de 3.212.000 de tone, față de 2.630.000 de tone în anii 1934—1938.

Ca urmare a măsurilor luate de partid, suprafața cultivată cu porumb s-a mărit de la circa 2.900.000 ha în 1953 la 3.660.000 ha în 1959; producția totală anuală, realizată în medie în anii 1955—1959, a fost de 5.100.000 de tone față de circa 4.000.000 tone în anii 1934—1938; comparativ, pe aceleași perioade, producția de floarea-soarelui a crescut de la 48.000 de tone la 314.000 de tone; la sfeclă de zahăr de la 392.000 de tone la 2.148.000 de tone; la cartofi de la 1.318.000 de tone la 2.803.000 de tone.

În același timp a crescut *septetul*: la sfârșitul anului 1959 numărul bovinelor a fost de 4.450.000 față de 3.747.000 în 1938, iar al porcinelor de 4.300.000 față de 2.520.000.

Gospodăriile agricole de stat au obținut realizări importante mai ales la producția de cereale. În 1959 ele au livrat statului peste 532.000 de tone de grâu, depășind cu 24% sarcinile planificate, precum și cantități sporite de floarea-soarelui, lapte, carne, lână și alte produse.

Succesele obținute în creșterea producției vegetale și animale au asigurat o tot mai bună aprovizionare a populației cu pîine, carne, grăsimi, zahăr, legume și alte produse agroalimentare, precum și aprovizionarea industriei cu materii prime agricole; au crescut continuu rezervele de produse agricole ale statului.

Tovarăși,

Datorită progreselor realizate în toate ramurile producției materiale au crescut continuu acumulările, ceea ce a permis ca în anii 1956—1960 să se investească în economia națională fonduri de circa 84 de miliarde de lei, cu 47% mai mult decât în perioada 1951—1955. În industrie s-au investit aproape 48 de miliarde de

lei, din care peste 88% au fost alocate industriei producătoare de mijloace de producție.

În anul 1956—1959 au fost construite 101 întreprinderi noi, 93 de secții noi, iar 294 de întreprinderi au fost reutilizate și dezvoltate. Între principalele obiective intrate în funcțiune se numără două baterii la uzina coesochimică, un furnal modern, o oțelărie Martin, un blumling și un laminor — construite la Combinatul siderurgic Hunedoara; laminorul de țevi de la Roman; noi grupuri electrogene în termocentrale; Fabrica de fire și fibre sintetice de la Săvinești, noi secții la fabricile chimice de la Făgăraș, Victoria, Rîșnov și Cluseanu-Brăila; în vederea dezvoltării producției bunurilor de consum s-au construit, lărgit și modernizat, în perioada anilor 1956—1959, 28 de fabrici și secții noi de textile și încălțăminte și 144 de fabrici și secții noi de produse alimentare.

Prețutindeni, în țară, au fost construite noi unități industriale care au mărit avuția națională, au ridicat la o viață nouă regiuni aflate înainte în stare de înapoiere, au schimbat înfățișarea țării noastre.

Introducerea tehnicii noi, calificarea mai înaltă a muncitorilor, organizarea mai bună a producției și extinderea pe scară mai largă a metodelor de muncă avansate au determinat ridicarea productivității muncii în industrie. Calculată pe un muncitor, ea crește în 1960 față de 1955 cu 48%, corespunzător cu un ritm anual de peste 8%. Din sporul producției industriale, mai mult de trei pătrimi s-a realizat pe seama creșterii productivității muncii.

În anii 1956—1959, *prețul de cost* în industrie a scăzut cu 12%. Oamenii muncii, însuflețiți de partid, desfășoară o largă acțiune pentru valorificarea însemnelor rezerve de reducere a prețului de cost, îndeplinindu-și cu cîste angajamentele de a obține însemnate economii peste plan. În perioada 1956—1959, suma totală a economiilor realizate reprezintă aproape 21 miliarde de lei.

Avem o circulație bănească sănătoasă: balanța de plăți externe se prezintă echilibrată; bugetul statului asigură finanțarea nevoilor legate de dezvoltarea economiei naționale și se încheie în

fiecare an cu excedente: volumul vânzărilor de mărfuri prin comerțul socialist asigură aprovizionarea populației; crește tot mai mult puterea de cumpărare a oamenilor muncii și se întărește continuu moneda națională.

Rezultatele obținute în toate ramurile economiei au determinat sporirea venitului național, care în 1960 va fi de aproximativ 2,7 ori mai mare decât în 1938 și de 1,4 ori față de 1955. În perioada anilor 1956—1960, peste patru cincimi din venitul național a fost repartizat pentru fondul de consum, iar aproape o cincime pentru fondul de acumulare necesar reproduției socialiste lărgite.

Pe măsura dezvoltării forțelor de producție, a creșterii productivității muncii și a venitului național, partidul și guvernul au luat măsuri de sporire a veniturilor oamenilor muncii.

Au fost mărite salariile muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor, cadrelor didactice, medicilor și funcționarilor, precum și pensiile: s-a introdus alabaștra de stat pentru copii. În 1959 impozitul pe salarii până la 500 de lei a fost desființat, iar la salariile până la 1.500 de lei lunar impozitul a fost simțitor redus: s-au efectuat însemnate reduceri de prețuri, de care a beneficiat întreaga populație.

Salariul real a crescut în 1959 cu 33% față de 1955, îndeplinind-se cu un an mai devreme sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului. (Aplauze.) Veniturile bănești totale realizate de salariați și pensionari sînt cu peste 12,3 miliarde de lei mai mari în 1960 comparativ cu 1955.

Creșterea puterii de cumpărare a oamenilor muncii se reflectă în sporirea de peste 1,5 ori în acest an față de 1955 a volumului de mărfuri deslăcuite prin comerțul socialist cu amănuntul. Deslăsurile vor crește în 1960 față de 1955 cu circa 65% la carne și preparate de carne, cu aproape 70% la grăsimi, cu 69% la zahăr și produse zaharoase, cu circa 136% la lapte, cu circa 31% la țesături și confecții de bumbac și lînă, cu peste 116% la încălțăminte de piele, iar la principalele bunuri de uz casnic, de 3 ori.

În anii 1956—1960 au fost vindute populației de la orașe și sate cantități însemnate de materiale de construcții, a căror valoare se ridică la circa 4,5 miliarde de lei.

În aceeași perioadă statul a alocat pentru construcții de locuințe fonduri în sumă totală de circa 5 miliarde de lei, din care s-au construit aproximativ 94.000 de apartamente, depășindu-se cu peste 16.000 de apartamente prevederile Congresului al II-lea al partidului; la acestea trebuie adăugate și locuințele construite la orașe de oamenii muncii din venituri proprii.

S-au îmbunătățit substanțial condițiile de viață ale țărănimii. După datele bugetelor de familie, consumul țărănimii a crescut în 1959 față de 1955 cu 34% la făină de grîu, cu peste 40% la carne și grăsimi, cu 24% la lapte, cu 16% la brînzeturii, cu 30% la cartofi, de 3,3 ori la zahăr. Desfacerile de textile și încălțăminte la sate, numai prin comerțul cooperatist, cresc în 1960 față de 1955 de 2 ori la confecții, de 2,6 ori la tricotate și de 2,3 ori la încălțăminte. O expresie puternică a creșterii bunăstării țărănimii este amploarea pe care au luat-o construcțiile de locuințe la țară: în ultimii patru ani s-au construit în mediu rural peste 330.000 de locuințe, față de 200.000 în 1951—1955.

În țara noastră, ca și în celelalte țări socialiste, nivelul de trai al oamenilor muncii este determinat nu numai de veniturile lor bănești, ci și de importante mijloace puse la dispoziția lor de către stat, gratuit sau cu plată redusă, pentru nevoile social-culturale. În perioada 1956—1960 cheltuielile statului pentru învățămînt, cultură, ocrotirea sănătății, prevederi sociale, asigurări sociale de stat, odihnă oamenilor muncii și alocații pentru copii însumează peste 55 de miliarde de lei.

S-a lărgit baza materială a învățămîntului de toate gradele; numărul de elevi din școlile elementare a crescut de la 1.575.000 în anul școlar 1938—1939 la peste 2.135.000 în 1959—1960, din școlile medii de cultură generală de la 29.000 la peste 200.000, iar din școlile profesionale și tehnice de la 54.000 la 149.000. În învă-

gimnaziul superior, numărul facultăților a crescut de la 33 în 1938 la 88 în acest an, iar al studenților de la 26.000 la 62.000.

A luat extindere radiodifuziunea și radioficarea, s-a introdus televiziunea, a crescut numărul cinematografelelor, teatrelor și bibliotecilor, precum și al căminelor culturale și caselor de citit, care au ajuns de la 3.500 în 1938 la peste 12.000 în 1960: tirajul anual al cărților este de circa 35.000.000 de exemplare, iar al presei de peste 900.000.000 de exemplare. Toate acestea au adus o mare contribuție la ridicarea nivelului de cultură al poporului muncitor.

S-a lărgit considerabil rețeaua de spitale, policlinici, maternități și alte instituții de asistență medicală. Rezultatele măsurilor în domeniul ocrotirii sănătății se oglindesc în scăderea mortalității generale și infantile, în creșterea duratei medii a vieții. Condițiile igienico-sanitare din întreprinderi au fost simțitor îmbunătățite; pentru măsurile de protecție a muncii statul a cheltuit în anii 1956—1959 peste 1,6 miliarde de lei.

Anual, aproape 460.000 de oameni ai muncii și 100.000 de copii și-au petrecut concediul de odihnă și au mers la tratament în stațiunile balneo-climaterice.

Acesta este, tovarăși, tabloul principalelor realizări. Țara noastră a făcut un uriaș pas înainte în dezvoltarea sa economică și socială, ceea ce creează condițiile pentru progresul ei continuu, într-un ritm și mai înalt. (Aplauze puternice.)

II

SARCINILE PLANULUI DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI NAȚIONALE PE ANII 1960—1965

Tovarăși,

Comitetul Central supune Congresului spre dezbateri proiectul de Directive pentru planul economic pe anii 1960—1965 și pentru programul de perspectivă, elaborat pe baza unei analize temeinice

a posibilităților și necesităților dezvoltării economiei noastre naționale.

La lucrările pregătitoare, desfășurate sub îndrumarea nemijlocită a conducerii de partid și de stat, au participat, în afară de Comitetul de Stat al Planificării și ministere, comitetele de partid și Sfatul de popoare regionale, raionale, orașenești, peste 20.000 de specialiști, ingineri, oameni de știință, fruntași în producție din industrie și agricultură.

Lucrările efectuate timp de doi ani au contribuit la creșterea nivelului de pregătire economică a lucrătorilor de partid și de stat din organele centrale și locale, au scos în evidență noi posibilități de perfecționare a conducerii economiei. În activitatea numeroaselor colective organizate pentru pregătirea materialului documentar s-a îmbinat rodnic competența organelor de conducere centrală a economiei naționale cu inițiativa și experiența acumulată de organele locale de partid, de stat și economice, ca și de cele mai valoroase cadre din rândurile maselor largi de oameni ai muncii, legate direct de producție.

Proiectul de Directive, dezbătut și adoptat de plenara din mai a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a fost primit cu o deosebită satisfacție de oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării.

În plenarele lărgite ale comitetelor regionale și raionale de partid, în cadrul adunărilor din întreprinderi industriale, de peșantieri, din transporturi, gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor agricole colective, instituții de știință și cultură, în cadrul adunărilor cetățenești de la orașe și sate au luat parte aproape 4.850.000 de oameni ai muncii; au luat cuvântul mai mult de 285.000 de oameni ai muncii și s-au făcut peste 65.000 de propuneri, menite să ducă la îmbunătățirea procesului de producție, la valorificarea pe o scară mai largă a resurselor interne, introducerea tehnicii noi, reducerea consumurilor specifice de materii prime și materiale și altele.

Din numărul total al propunerilor, peste 31.500 privesc probleme ale dezvoltării industriei, construcțiilor și transporturilor, aproape 15.000 — probleme ale agriculturii, peste 8.000 — domeniul social-cultural.

Numeroase colective de întreprinderi au propus soluții practice pentru mărirea eficienței economice a investițiilor. Siderurgistii Combinatului de la Hunedoara și ai Uzinelor Calan, analizând posibilitățile de ridicare a productivității furnalelor, și-au luat angajamentul să depășească cu încă 15—20% sarcina de creștere cu 40% a indicilor de utilizare, prevăzută în proiectul de Directive pentru anul 1965: le amăn din toată înima succes în munca pentru îndeplinirea angajamentului. (Aplauze.)

În întreprinderile constructoare de mașini s-au făcut numeroase propuneri concrete de înlocuire a unor piese confecționate din oțel și metale neferoase cu altele din mase plastice, care permit reducerea greutatei mașinilor, creșterea productivității muncii și ieftinirea produselor. Oamenii muncii din agricultură au subliniat în mod deosebit existența unor mari rezerve de sporire a producției agricole în toate unitățile socialiste. S-au făcut numeroase propuneri concrete pentru îmbunătățirea legăturii dintre cercetările științifice și practice, dintre institutele de cercetări și de învățămînt superior și marile întreprinderi industriale și agricole.

Trebuie subliniat că multe din măsurile propuse de oamenii muncii au fost prevăzute în materialele documentare ale planului de 6 ani și ale soluția programului de perspectivă. Aceasta confirmă caracterul realist al proiectului de Directive, precum și spiritul creator al maselor.

Raportăm Congresului că din totalul propunerilor primite din partea oamenilor muncii pînă la data de 14 iunie, un număr de peste 700 au și fost acceptate pentru a fi puse imediat în aplicare de către organele economice centrale, celelalte propuneri urmînd a fi studiate în continuare.

Dezbaterile proiectului de Directive, caracterizată printr-un înalt simț de răspundere, a demonstrat adeziunea unanimă a in-

trebului popor la programul de dezvoltare a economiei naționale, clarul și hotărîrea neclintită a oamenilor muncii de la orașe și sate de a realiza sarcinile mărețe trasate de partid. (Aplauze puternice.)

Tovarăși,

Obiectivul principal al planului economic pe anii 1960—1965 este dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, în vederea desăvîrșirii construcției socialismului. (Aplauze puternice.)

Planul economic pe 6 ani are următoarele sarcini de bază:

1. Continuarea în ritm susținut a industrializării țării, acordîndu-se prioritate industriei grele, cu pivotul ei — industria constructoare de mașini.

2. Încheierea colectivizării agriculturii, dezvoltarea multilaterala și consolidarea economică-organizatorică a gospodăriilor agricole colective; creșterea considerabilă a producției agricole-vegetale și animale, pentru a se crea în cel mai scurt timp posibil un belșug de produse agroalimentare.

3. Extinderea mecanizării și automatizării producției, reutilizarea întreprinderilor existente și înzestrarea noilor întreprinderi cu utilaje și agregate la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii; aplicarea în producție în măsură tot mai largă a proceselor tehnologice moderne.

4. Îmbunătățirea în continuare a repartizării teritoriale a forțelor de producție, creșterea potențialului economic al regiunilor, raioanelor și orașelor mai puțin dezvoltate.

5. Creșterea bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii prin sporirea salariului real, a veniturilor bănești, îmbunătățirea continuă a condițiilor de locuit, dezvoltarea învățămîntului, culturii și a măsurilor de ocrotire a sănătății și de prevederi sociale, mărirea consumului de produse alimentare și industriale, astfel ca la principalele produse să ne apropiem de consumul pe locuitor al țărilor înaintate din punct de vedere economic.

INDUSTRIA

Proiectul de Directive prevede creșterea producției industriale în 1965 de aproximativ 2,1 ori față de 1959.

Se prevăd următoarele niveluri de creștere la principalele produse industriale:

	Unitatea de măsură	1960	1965	Nivelul anului 1965 față de 1959
Energie electrică	mil. kWh	6.824	18.500	2,7 ori
Carbune extras	mil. tone	7.977	11.500—12.500	1,4—1,6 ori
Gaz metan	mil. m ³	5.782	13.400	2,3 ori
Cos metalurgic	mil. tone	689	1.600	2,6 ori
Minerul de fier	mil. tone	1.064	4.000	3,8 ori
Oțel	mil. tone	1.419	3.300	2,3 ori
Aluminiu	mil. tone	—	20—30	—
Tractoare	bucăți	11.000	25.000	2,3 ori
Automobile și autoturisme	bucăți	5.008	15.000	3 ori
Locomotive diesel electrice de 2.100 C.P.	bucăți	—	95	—
Vehicule-motă	bucăți	3.594	6.000	1,7 ori
Mașini-unelte de atelier	bucăți	3.116	7.500—8.000	2,4—2,6 ori
Mașini-unelte de atelier	bucăți	72	135—140	1,9 ori
Motori electrice	NW	467	1.100	2,4 ori
Comutatoare	bucăți	52	400	7,7 ori
Sodă calcinată și caustică	mil. tone	171	500	2,9 ori
Îngrășăminte minerale 100%	mil. tone	52	500	9,6 ori
Cauciuc sintetic	mil. tone	—	50	—
Mase plastice și rășini sintetice	mil. tone	6,6	peste 95	peste 14 ori
Fibre de sinteză	mil. tone	0,3	13	43 ori
Anvelope	mil. bucăți	312	1.100	3,5 ori
Hîrîș	mil. tone	127	374	2,9 ori
Carant	mil. tone	2.850	6.500	2,3 ori
Plăci din particule aglomerate și fibro-lennoase	mil. tone	17	peste 300	18 ori

	Unitatea de măsură	1960	1965	Nivelul anului 1965 față de 1959
Mobilă	mil. lei	811	2.400	3,1 ori
Aparate de radio	mil. buc.	167	300	1,8 ori
Televizoare	mil. buc.	—	170	—
Biciclete	mil. buc.	157	450	2,9 ori
Frigidere	mil. buc.	3,8	50	13 ori
Trăsură (total)	mil. m ²	227	540—550	1,9 ori
Tricotaje (total)	mil. buc.	30,5	peste 70	peste 2,3 ori
Încălțăminte (total)	mil. per.	28,2	45	1,6 ori
Carne	mil. tone*	241	610	2,5 ori
Lapte și produse lactate	mil. hl	5.100	21.500	3,7 ori
Ulei comestibil	mil. tone	60	200	3,3 ori
Zahăr	mil. tone	242	480	1,9 ori

Ritmul mediu anual de creștere va fi în industrie de circa 13%, față de ritmul de aproximativ 10% în anii 1954—1959. Avîntul oamenilor muncii, însușeștiți de obiectivele stabilite de partid, amploarea tot mai mare a întrecerii socialiste sînt o cheazășie a realizării acestui ritm ridicat.

Nivelul de dezvoltare la care va ajunge industria noastră poate fi ilustrat prin faptul că producția ei din 1965 va reprezenta trei pînă din producția totală obținută în cursul primului cincinal. Un spor de 1% al producției industriei socialiste în 1965 va reprezenta 1.450.000.000 de lei, față de 695.000.000 de lei în 1959 și 220.000.000 de lei în 1950.

Se prevede dezvoltarea mai puternică — peste creșterea medie a industriei — a principalelor ramuri producătoare de mijloace de producție:

producția de ulei	de 2,3 ori
extracția de minerul și metalurgia neferoasă	de 2,2 ori
construcția de mașini	de 2,2 ori
chimie, cauciuc, celuloză și hîrîș	de 3,3 ori
energie electrică și termică	de 3,3 ori

Creșterea producției în ramurile producătoare de bunuri de consum — în industria ușoară de circa 2,1 ori, iar în industria

alimentară de aproape 2 ori — va asigura satisfacerea într-o măsură tot mai mare a nevoilor mereu crescînde ale populației.

Ritmul prevăzut pentru dezvoltarea diferitelor ramuri industriale are în vedere respectarea unor proporții juste, asigurînd mărirea ponderii industriei producătoare de mijloace de producție (grupa A) în totalul producției industriale de la circa 63% în 1959 la circa 66% în 1965.

Progresul multilateral al industriei — temelia unei economii complexe și echilibrată — este posibil datorită condițiilor naturale favorabile ale țării noastre, care dispune de o bază variată de resurse de materii prime: la procesul de industrializare a țării contribuie dezvoltarea colaborării economice cu țările lagărului socialist, ținînd seama de diviziunea internațională socialistă a muncii, precum și extinderea relațiilor de schimb cu celelalte țări.

Dezvoltarea producției industriale se bazează pe lărgirea continuă și însemnată a pieței interne, care face necesară creșterea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producție și sporirea cantității și sortimentului bunurilor de consum.

Un element caracteristic al industrializării în această perioadă este trecerea la valorificarea superioară a resurselor naturale.

Prin prelucrarea superioară a șteiului, dezvoltarea petrochimiei și a chimizării gazelor naturale se vor obține produse petroliere și chimice de mare valoare economică. În industria construcțiilor de mașini, valoarea produselor obținute dintr-o tonă de metal prelucrat va crește cu aproape 30%, ca urmare a micșorării greutateții, perfecționării tipurilor de mașini și a trecerii la producția unor mașini și aparate de tehnicitate mai ridicată. În industria lemnului, dintr-un metru cub de masă lemnosă se vor obține în 1965 produse preluate de o valoare cu 80% mai mare decît în 1959.

Capacitățile de producție necesare creșterii producției industriale vor fi asigurate în primul rînd prin modernizarea, reutilizarea, reorganizarea și dezvoltarea întreprinderilor existente, acestea fiind cele mai eficiente de sporire în termen scurt a pro-

ducției și productivității muncii. Astfel, prin lărgirea capacității Uzinei de la Năvodari, investiția pe o tonă de îngrășăminte fosfatice se reduce la 440 de lei, față de 820 de lei cît a fost pînă acum, ceea ce reprezintă în cazul de față o economie de 70.000.000 de lei. Prin introducerea la fabricile de ciment existente a unor linii noi cu capacități și randamente superioare, investiția specifică se reduce la 310 lei/tonă, față de 760 lei/tonă realizată în medie la fabricile de la Medgidia și Buzău. Înlocuirea în proporție însemnată a utilajelor cu uzură fizică și morală avansată din industria textilă cu utilaje moderne va permite obținerea unei producții de fire de 2-3 ori mai mare pe metru pătrat de suprafață construită, asigurînd creșterea productivității muncii de 2,2 pînă la 2,5 ori.

Din totalul producției industriale a anului 1965, peste 50% se va realiza pe seama capacităților actuale, peste 30% prin reutilizarea, reconstrucția și dezvoltarea întreprinderilor existente și circa 18% pe seama întreprinderilor noi.

În unele ramuri, ponderea producției care va fi obținută în 1965 pe baza noilor întreprinderi va fi mai mare. Astfel:

În ramura energiei electrice și termice ea va reprezenta	46%
În industria chimică, a cauciucului, hîrtiei și celulozei	41%
În industria materialelor de construcții	20%
Prelucrarea lemnului	38%
În industria alimentară	20%

Întreprinderile noi vor fi înzestrate cu utilaje de mare capacitate, la nivelul tehnicii mondiale, pentru a obține o investiție specifică redusă și cheltuieli de producție cît mai scăzute.

Prin concentrarea eforturilor pentru dezvoltarea continuă a industriei constructoare de mașini, aproximativ două treimi din cantitatea de utilaje necesare dotării economiei se vor obține din producția internă: în același timp vom continua să importăm cele mai perfecționate mașini, instalații și echipamente complete.

Tovarăși,

Proiectul de Directive conține datele principale ale planului de 6 ani de dezvoltare a economiei naționale.

Mă voi opri asupra unor sarcini și aspecte esențiale ale planului.

Mersul înainte al economiei naționale este condiționat de creșterea corespunzătoare a bazei energetice. Folosirea rațională a resurselor energetice și gospodărirea judicioasă a rezervelor de combustibili au o importanță deosebită pentru mărirea eficienței întregii economii, deoarece investițiile pentru creșterea producției de energie cer eforturi foarte însemnate, iar prețul de cost al acestora constituie un element esențial al costurilor în principalele ramuri de producție.

Totuși seama de importanța crescândă a gazelor și țițeiului pentru industria chimică și siderurgică, balantele sînt întocmite astfel încît să asigure nevoile economiei noastre pe o perioadă îndelungată, avînd în vedere nu numai consumul întreprinderilor existente și al celor care urmează să fie construite, dar și extinderea utilizării acestor materii prime și combustibili.

Pentru acoperirea nevoilor de combustibil va trebui dezvoltată treptat extracția lignitului, care va fi consumat în proporție de 60—65% în termocentrale situate în apropierea locului de extracție.

Este necesară intensificarea studiilor și încercărilor pentru punerea la punct a fabricației unor cazane de tip industrial, consumînd ligniți și combustibili superiori, cu randamente ridicate.

Directiile tehnice din ministerele mari consumatoare de energie, directorii tehnici ai întreprinderilor și energeticienii-șefi trebuie să dea o atenție mai mare economiei de energie, recuperării căldurii conținute în gazele de evacuare și re folosirii energiei din resurse secundare.

Trebuie acordată o atenție deosebită îmbunătățirii randamentului cu care se folosesc combustibilii, carburanții și energia prin ridicarea nivelului tehnic al instalațiilor producătoare și consumatoare de energie, astfel încît consumurile specifice de combustibil să scadă în cursul planului de 6 ani în medie cu 19%, iar cele de energie electrică cu 11%.

Concentrarea marilor consumatori de căldură și energie în furul centralelor de termoficare va permite ca în 1965 să realizăm o economie de 3.000.000 de tone de combustibil convențional în valoare de circa 500.000.000 de lei.

Prin aplicarea ansamblului de măsuri de economisire a combustibililor și lubrifianților, se va realiza în 1965 față de 1959 o economie de aproximativ 7.000.000 de tone de combustibil convențional în valoare de peste 1 miliard de lei.

Obiectivele ce ni le propunem necesită dezvoltarea extracției de cărbuni la un nivel de 11.500.000—12.500.000 de tone, din care cel puțin 6.000.000 de tone de huiă. Creșterea producției se va realiza prin dezvoltarea minelor existente, prin construirea de noi mine în Valea Jiului și deschiderea bazinului de lignit din Oltenia.

Sarcina principală a industriei cărbunului constă în asigurarea siderurgiei cu cărbuni de calitate superioară, destinați coafecției, și termocentralelor cu ligniți și alte sorturi de cărbuni inferiori.

Lucrătorii din industria cărbunului au tras concluzii sănătoase din criticile aduse de cel de-al II-lea Congres și au reușit ca, printr-o mai bună organizare a muncii, să sporească productivitatea pe post cu 45% față de anul 1955. În centrul preocupărilor lor trebuie să fie în continuare creșterea productivității muncii, rămasă încă în urmă însoseși la abataje, preveni și accelerarea lucrărilor de deschidere a noilor mine. Aceasta cere să se acorde cea mai mare atenție însușirii și introducerii de noi utilaje și metode de exploatare adaptate condițiilor de zăcămint, care să asigure o mecanizare avansată a proceselor de lucru, îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al cărbunilor.

Pentru consolidarea și dezvoltarea mai departe a industriei petrolului, sarcina principală în perioada 1960—1965 este creșterea rezervelor de țiței. Stabilirea cifrelor de producție în toate ramurile industriei extractive la nivelul permis de rezervele cunoscute constituie o orientare permanentă dată de partid și guvern.

Volumul lucrărilor de prospecțiuni și al forajului de explorare de mare adâncime va crea condițiile necesare pentru asigurarea cu rezerve industriale a extracției și îmbunătățirea raportului dintre nivelul extracției și rezerve.

Perspectivile geologice actuale și intensificarea lucrărilor de prospecțiuni trebuie să asigure creșterea eficienței forajului de explorare în 1965 cu aproape 100% față de realizările din 1959.

Ca urmare a măsurilor luate de plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din noiembrie 1958, prețul de cost al forajului a scăzut, este necesar să fie aplicate în continuare măsuri pentru reducerea timpilor neproductivi și a avariilor și pentru creșterea cu cel puțin 40% a vitezei de foraj.

Prin aplicarea unor metode avansate va trebui să fie intensificată extracția în schemele existente asigurându-se astfel creșterea procentului de recuperare a țiteiului din zăcămint.

Activitatea organizațiilor de prospecțiuni, explorare și extracție trebuie apăsată înainte de toate după contribuția fiecăreia la creșterea și exploatarea rațională a rezervelor de țitei.

În domeniul prelucrării țiteiului ne propunem să facem un efort deosebit pentru creșterea toată a rafinării: în afară de complexul de rafinare catalitică și extracție a aromatelor de 1.000.000 de tone ca, ce se va pune în funcțiune anul viitor la Ploiești, se vor construi noi instalații, bazate pe cele mai moderne procedee cunoscute de rafinare catalitică, hidrocracare, hidrofinare și altele la rafinăriile de la Brazi, Borzești, Teleni, ceea ce va permite îmbunătățirea calității tuturor produselor, sporirea producției de motorină, ridicarea considerabilă a calității benzinelor și uleiurilor, asigurarea totodată materiilor prime necesare industriei petrochimice.

În viitor 6 ani electricizarea țării va cunoaște un nou și puternic avânt, creșterea producției de energie electrică precedind mereu pe a celorlalte ramuri ale industriei. Sporul mediu anual al producției de energie electrică va fi în perioada 1960-1965 de 18% față de sporul de 13% al producției industriale; aceasta

asigură creșterea continuă a electrificării tuturor proceselor din economie și a consumului de energie la orașe și sate.

Dezvoltarea în ritmi sustinuti a economiei naționale, introducerea pe scară largă a energiei electrice în toate ramurile economiei, extinderea mecanizării și automatizării, a proceselor de electrochimie și a electrometalurgiei, ca: producția de oțeluri speciale, aluminiu și a altor metale neferoase, cer o creștere însemnată a producției de energie electrică, care va trebui să ajungă în 1965 la 18,5 miliarde kWh, adică la un nivel de 2,7 ori față de 1959.

Puterea instalată în centrale electrice va crește de la 1.600 MW în 1959 la 3.900 MW, adică cu circa 2.300 MW, ceea ce înseamnă de peste trei ori puterea instalată în toată perioada de existență a regimului burghezo-mosieresc.

Din sporul de putere instalată, circa 80% va fi instalat în centrale termoelectrice, folosind gaze de joasă presiune în apropierea zăcămintului, liganți și deșeuri de cărbune, iar restul de 20% va fi obținut în centrale hidroelectrice prin elcpiparea completă a hidrocentralei „V. I. Lenin” și amenajarea în continuare a potențialului hidroenergetic al râului Bistrița.

Corespunzător creșterii puterii instalate, va fi dezvoltat sistemul electroenergetic național, prin extinderea rețelilor de transport și a stațiilor de transformare, astfel încât gradul de interconexiune a puterii instalate în centrale electrice să crească pînă la 95% în 1965, realizîndu-se astfel o alimentare sigură și economică a consumatorilor de energie de pe întreg cuprinsul țării.

Sarcina principală a lucrătorilor din domeniul energiei este reducerea continuă a prețului de cost al energiei prin perfecționarea și automatizarea proceselor termice, asigurarea funcționării centralelor și rețelilor electrice fără avarii, repararea la timp și menținerea în perfectă stare a mașinilor și instalațiilor, instruirea tehnică și ridicarea calificării personalului de exploatare.

În cadrul planului de 6 ani, partidul nostru va acorda în continuare o atenție deosebită industriei siderurgice, condiție esențială pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei.

Producția de fontă urmează să crească în 1965 la circa 2.000.000 de tone; cea de oțel la 3.300.000 de tone, a laminatelor la peste 2.000.000 de tone, producția de țevi la peste 500.000 de tone.

Se vor face eforturi deosebite pentru creșterea bazei proprii de materii prime, extracția minereurilor de fier va ajunge la circa 4.000.000 de tone, vor fi construite noi mine și cariere cu o capacitate de producție anuală de 1.400.000 de tone de minereuri, instalații de preparare și de concentrare a minereurilor de diferite tipuri.

Producția de coals metalurgic se va dezvolta în continuare până la 1.600.000 de tone în 1965, prin construirea unei noi uzine de coals, care va folosi în principal cărbuni din Valea Jiului; se va reduce pe toate căile consumul de coals pe tona de fontă, prin extinderea folosirii gazului metan în furnale, îmbunătățirea mai departe a calității coalsului, precum și a materialului de încălzire a furnalelor.

Determinarea capacității și a volumului rațional al noilor furnale se va face ținând seama de resursele de minereu de fier și cărbuni coalsificabili, precum și de calitatea coalsului brichete ce se va obține în instalația în curs de construcție la Calan.

Se va crea în țara noastră industria leroalielor, care, folosind minereuri proprii, va contribui la lărgirea bazei de materii prime necesare producției de oțel.

Spozul producției de oțel va fi obținut în principal prin dezvoltarea oțelăriei de la Hunedoara și construirea de noi cuptoare electrice. Oțelarii vor trebui să sporească productivitatea cuptoarelor Martin în medie cu 40% față de anul 1959, să-și însușească și să extindă producția de noi tipuri de oțeluri pentru rudmenți, pentru industria electrotehnică, producția de oțeluri inoxidabile pentru utilități chimice și petroliere, concentrându-și eforturile pentru îmbunătățirea calității oțelului, în vederea reducerii greutateții mașinilor, a construcțiilor metalice și economisirii metalului.

Sectorul de laminare va fi dezvoltat pentru asigurarea prelucrării oțelurilor și lărgirea sortimentelor de laminate.

Anul acesta va începe la Hunedoara construirea unei noi secții de laminare de șină, profile ușoare, mijloci și benzi cu o capacitate de circa 1.000.000 de tone pe an, care va intra în funcțiune treptat în ani 1961 și 1962 și va satisface necesitățile economiei la aceste produse pe o perioadă de 5-6 ani. Planul prevede construirea unui laminor de benzi la rece. Creșterea producției de țevi se va realiza prin construirea unor instalații de țevi sudate cu o capacitate totală de 130.000 de tone pe an, precum și prin instalarea a încă unui laminor la uzina „Republica”.

Cea mai mare parte a sporurilor de producție se va realiza prin dezvoltarea întreprinderilor existente până la capacitatea lor economică maximă, ceea ce va asigura o eficiență ridicată a investițiilor. Astfel, cu cheltuieli de investiții de 400 lei/tona de oțel, față de 780 lei în perioada 1954-1959, se va spori producția de oțel Martin la Combinatul siderurgic Hunedoara de la 700.000 tone în 1959 la circa 2.000.000 de tone în 1965.

Tovarăși,

În planul de 6 ani, peste 4 miliarde de lei, adică mai mult de o treime din totalul fondurilor repartizate industriei siderurgice, sînt alocate noului centru siderurgic de la Galați. (Aplauze.) Pentru prelucrarea celor 4.000.000 de tone de oțel, pe care le va produce acest combinat în etapa finală, vor intra treptat în funcțiune un laminor de semifabricate cu o capacitate de 3.300.000 de tone, precum și laminare de tablă și profile cu o capacitate totală de circa 3.000.000 de tone/an.

În cadrul combinatului vor fi puse în funcțiune în anii 1963-1964 o turnătorie și o forjă pentru piese mari, necesare construcțiilor de mașini grele.

Centrul siderurgic de la Galați — obiectiv principal pe viitorii 10 ani al programului de perspectivă — va avea un rol de cea mai mare importanță în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei la nivelul cerut de sarcinile desăvîrșirii construcției socialismului. Construirea acestei grandioase lucrări, prevăzută în proiectul de

Directive, a fost primită cu deosebită însuflețire de întregul nostru popor.

Pentru construirea și aprovizionarea combinatului în timpul necesar dezvoltării bazei proprii de minereu, Uniunea Sovietică acordă sprijin țării noastre prin:

- transmiterea de documentație tehnică pentru organizațiile române care vor proiecta combinatul. Sarcinile de proiectare și proiectele tehnice vor fi livrate în anii 1960—1961, în volumul și la termenele ce se vor stabili de comun acord;

- acordarea de consultații institutelor române de către organizațiile corespunzătoare sovietice în problemele proiectării noului combinat;

- trimiterii de specialiști sovietici în Republica Populară Română pentru montajul utilajelor și darea în funcțiune a agregatelor;

- primirea în întreprinderile corespunzătoare sovietice de către din Republica Populară Română pentru pregătirea tehnică în producție;

- acordarea de consultații în domeniul cercetărilor hidrogeologice pentru punerea în exploatare a unor noi zăcăminte de minereu de fier: consultații la proiectarea întreprinderilor miniere și de preparare a minereurilor de fier din Republica Populară Română și transmiterea în 1960—1962 a desenelor de execuție pentru utilajele miniere și de preparare care vor fi executate în țara noastră;

- livrarea unui laminor blanning-slebing cu o capacitate anuală de 3.500.000 de tone de oțel lingon și a unui laminor semi-continiu de tablă cu o capacitate de producție de circa 1.500.000 de tone de tablă an.

Pentru noul combinat siderurgic și pentru celelalte uzine siderurgice din Republica Populară Română, Uniunea Sovietică va livra echipament însemnat de cărbuni cocsificabili, coes metalurgice și minereu de fier și va spori treptat livrările de fontă de afinare de la 300.000 de tone în 1965 la 1.100.000 de tone în 1970.

După cum vă este cunoscut, tovarăși, Comitetul Central al partidului nostru a solicitat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice un schimb de păreri cu privire la prevederile principale ale proiectului de plan pentru dezvoltarea economiei naționale.

Consultațiile și schimbul de păreri deosebit de fructuoase, marile sprijin pe care îl primim în dezvoltarea economiei naționale, ajutorul nădălatoral acordat pentru construirea noului centru siderurgic de la Galați constituie o nouă manifestare a relațiilor de colaborare frățească statornicite între partidele și țările noastre. *(Aplauze puternice.)*

Pentru ajutorul prietenesc acordat și cu acest prilej țării noastre, permiteți-mi ca, în numele Congresului și al întregului nostru popor, să aduc calde mulțumiri Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, guvernului sovietic și personal tovarășului Hrușciov. (Aplauze puternice, îndelung repetate. Cântă: „Trăiască Uniunea Sovietică!”)

O dată cu dezvoltarea siderurgiei va fi sporită producția metalelor neferoase. Principali obiectivi în domeniul industriei metalelor neferoase este combinatul de aluminiu, cu o capacitate de producție anuală de circa 50.000 de tone, care va utiliza rezervele de bauxită existente în țară. Prin construirea acestui obiectiv de mare însemnătate pentru economia națională se creează în țara noastră o nouă bază de materie primă valoroasă pentru industria constructoare de mașini și pentru alte ramuri.

Se vor construi un număr de 5 mine noi și se vor lărgi considerabil minele existente, pentru a produce în 1965 circa 4.000.000 de tone de minereuri complexe și cuprifere. Prin îndeplinirea prevederilor planului, în 1965 vom acoperi integral necesitățile crescînde de plumb, zinc, aluminiu și cea mai mare parte a nevoilor de cupru.

Ținînd seama de sarcinile importante ale metalurgiei neferoase, este necesară concentrarea lucrărilor de prospecțiuni și explorări în regiuni cu perspective favorabile, precum și efectuarea de re-

cetări pentru stabilirea celor mai raționale procedee de prelucrare a minereurilor.

Creșterea însemnată a producției de metale neferoase, pe baza rezultatelor și perspectivelor favorabile în domeniul sporirii rezervelor de minereu, arată locul important pe care îl va ocupa această ramură în economia națională, devenind una din principalele ramuri ale industriei grele. Departamentele de extracție și prelucrare, toți lucrătorii din industria metalelor neferoase: geologi, mineri, metalurgiști, trebuie să ia cele mai eficiente măsuri tehnico-organizatorice pentru accelerarea deschiderii și lărgirii minelor, mecanizarea muncii în subteran, reducerea procentului de steril, dezvoltarea capacităților de preparare și îmbunătățirea calității concentratelor, însușirea de tehnologii de mare randament în metalurgia plumbului, zincului, cuprului și a altor metale neferoase.

Pentru lărgirea bazei proprii de materii prime, statul nostru a făcut eforturi serioase. Numai în ultimii 6 ani au fost cheltuite pentru **cercetări geologice** 8 miliarde de lei.

Eforturile depuse au dus la descoperirea a noi regiuni petroliere și la creșterea rezervelor cunoscute de minereuri neferoase; s-au conturat rezerve de bauxită, precum și de alte roci și minerale utile, necesare diferitelor ramuri industriale.

Cu toate aceste rezultate, eficiența cercetărilor geologice nu a fost la nivelul posibilităților create. Lucrările geologice nu au fost concentrate pe obiectivele de primă importanță, cum este minereul de fier, nu au fost suficient studiate structurile geologice prin lucrări prelabile de prospecțiuni, pentru a se reduce volumul lucrărilor sterile de explorare — în special la petrol — și nu s-au precizat rezerve industriale suficiente pentru deschiderea de mine noi — îndeosebi la cărbuni.

Ritmul înalt de dezvoltare a economiei cere sporirea însemnată a rezervelor industriale de substanțe minerale utile, și în primul rând a minereurilor de fier. Este necesar să se intensifice lucrările de prospecțiuni și de pregătiri pentru exploatarea zăcămintelor de

minereuri din Poiana Ruscă, Palazu și alte zone. Nu trebuie preocupat nici un efort pentru ca în următorii ani să conturăm zăcămintele și să elaborăm cele mai potrivite metode de exploatare și preparare a minereurilor de fier, în scopul lărgirii considerabile a bazei de materii prime necesare siderurgiei noastre în plină dezvoltare.

Fondurile alocate activității geologice în perioada 1960—1965 se ridică la circa 12 miliarde de lei; din suma alocată activității geologice, circa 2 miliarde sînt destinate înzestrării cu utilaje și aparate moderne.

Este necesar să fie accentuate eforturile pentru creșterea rezervelor de petrol, gaz metan, minereuri neferoase, cărbuni cocsificabili. Organizațiile geologice au datoria să aplice cele mai moderne metode de lucru, pentru a da economiei naționale în termenul cel mai scurt cit mai multe rezerve industriale.

În asigurarea utilajului necesar tuturor ramurilor economiei naționale, un rol deosebit de important revine **industriei constructoare de mașini**. De calitatea mașinilor, utilajelor și instalațiilor depinde în cea mai mare măsură nivelul tehnic al proceselor de fabricație în întreprinderile noi și în cele care vor fi reutilitate și modernizate.

Industria constructoare de mașini va dezvolta producția de serie și de linii tehnologice complete, în conformitate cu nevoile economiei naționale și ținînd seama de avantajele economice ale specializării și cooperării cu celelalte țări socialiste.

Se prevede dezvoltarea în principal a producției de instalații de foraj, de utilaje și instalații pentru rafinării și pentru industria chimică, de locomotive diesel electrice, nave maritime și fluviale, utilaje pentru industria construcțiilor și a materialelor de construcții, mașini-unelte, camioane, tractoare, mașini agricole și altele.

În industria electrotehnică va crește nivelul tehnic, calitatea și sortimentul mașinilor și aparatelor electrice, a conductorilor, caburilor și a altor materiale electrotehnice. A început construcția unei

fabrii moderne de piese de radio și de elemente cu semiconductori, care va intra în funcțiune în anii 1961—1962 și va avea un rol însemnat în dezvoltarea construcției aparatelor electronice și introducerea automatizării.

Producția bunurilor metalice și electrotehnice de uz casnic va spori de circa 5 ori, o dată cu lărgirea sortimentului, îmbunătățirea calității și prezentării lor.

Principala sarcină a industriei construcțiilor de mașini este ridicarea continuă a nivelului tehnic, îmbunătățirea calității, creșterea randamentului și a economiei mașinilor și instalațiilor. Pentru aceasta este necesar să se întărească activitatea de cercetări și proiectări, să se dezvolte rețeaua de laboratoare uzinale și a standardelor de probă a atelurilor de prototipuri și a secțiilor de scolare în cadrul unităților și personal tehnic de înaltă calificare.

Proiectarea în fabricație de noi mașini va trebui să fie aprobată pe baza unor studii tehnico-economice temeinice, care să dovedească justifica alegerii tipurilor și economizarea fabricației.

În cel mai scurt timp va trebui definitivată profilarea întreprinderilor pe baza activității în continuare a specializării și cooperării, esențială pentru îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al produselor.

Pentru realizarea unor mașini și instalații complexe de nivelul celor mai reușiți tipuri din țările industriale dezvoltate, va trebui să fie desemnați câte o uzină coordonatoare, cu drepturi largi de îndrumare a producției elementelor componente și a subsansamblurilor fabricate de întreprinderile furnizoare.

Sintem încredințați că muncitorii, inginerii și tehnicienii din industria constructoare de mașini și electrotehnică vor munci cu avânt și perseverență pentru ridicarea nivelului tehnic și calitativ al mașinilor și instalațiilor fabricate, astfel ca această ramură principală a industriei să-și îndeplinească cu cinste misiunea sa de promovare a progresului tehnic în toate ramurile economiei naționale.

Tovarăși,

La cel de-al II-lea Congres al partidului ne-am ocupat în mod deosebit de dezvoltarea industriei chimice.

Marile combine, dotate cu tehnica cea mai modernă, care se înalță în prezent în diferite regiuni ale țării, permit fabricarea în condiții economice optime a unei mari varietăți de produse chimice, necesare tuturor ramurilor industriale, agriculturii și producției bunurilor de larg consum.

În cadrul planului de 6 ani, industria chimică ocupă un loc de prim ordin, mînd să-și mărească producția de 3,3 ori, prin alocarea unor fonduri de investiții de circa 20 de miliarde de lei.

Producția de îngrășăminte va crește în 1965 de aproape 10 ori față de 1959, prin mărirea capacităților fabricilor existente, precum și prin construirea a două combine de îngrășăminte azotoase la Craiova și Tirgu-Mureș, prin punerea în funcțiune a unor capacități importante de îngrășăminte fosfatice în regiunea Suceava și la Uzina de la Năvodari. Se va lărgi producția chimicalelor necesare combaterii eficiente a dăunătorilor din agricultură.

Pentru dezvoltarea industriei cauciucului sintetic și a altor produse de sinteză, se prevede, în afara marelui complex petrochimic de la Borzești, care va intra treptat în funcțiune cu începere din anul acesta, și pe lângă lărgirea capacităților de producție în întreprinderile existente, punerea în funcțiune a unui nou complex petrochimic la Ploiești și începerea construcției unei noi fabrici de cauciuc sintetic, înlocuitor al cauciucului natural. Este în curs de construcție o fabrică modernă de anvelope la București, cu o capacitate de 1.000.000 de anvelope pe an, care, împreună cu capacitățile existente, va acoperi toate nevoile țării și va crea disponibilități pentru export.

Prin terminarea Combinatului de la Săvinești și construirea unei fabrici de fibre artificiale la Brăila se vor lărgi producția și sortimentul firelor și fibrelor chimice necesare industriei textile, ajungîndu-se în 1965 la 47.000 de tone, dintre care 13.000 de tone

de tip relon și rolan și circa 34.000 de tone de fibre și fire pe bază de celuloză.

Ținând seama de utilizarea tot mai largă a maselor plastice și a rășinilor sintetice în industriile constructoare de mașini, lemnului, în construcții, la ambalarea produselor și la fabricarea bunurilor de consum, producția acestor materiale va ajunge în 1965 la peste 95.000 de tone. Va fi dezvoltată producția unui sortiment variat de asemenea produse, printre care poliectorura de vinil, polietilena, acetatul de vinil, polistiren și altele.

O mare dezvoltare va cunoaște industria de celuloză și semi-celuloză, a cărei producție va crește de peste 4,5 ori, asigurând integral necesitățile producției de hirtie, velfibră, viscoză și cord: producția de hirtie va crește de aproape 3 ori.

Corospunzător necesităților crescînde ale industriei de celuloză și hirtie se prevede lărgirea bazei de materii prime cu plante anuale și lemn de foioase. Se va tripla capacitatea de producție a Fabricii de celuloză pe bază de stuf ce va intra în funcțiune anul acesta la Brăila; se va construi încă o fabrică de celuloză și hirtie pe bază de paie, în altă de cea de la Constanța, care a început recent să producă, precum și o fabrică de celuloză și hirtie din lemn de foioase. Prin punerea în funcțiune a fabricii de celuloză și hirtie din lemn de rășinoase de la Suceava, în curs de construcție, și prin realizarea unei capacități de încă 100.000 - 120.000 de tone de celuloză, se vor putea obține variatele sortimente de hirtie cerute de economia națională.

În **economia forestieră** obiectivul principal este refacerea și valorificarea cît mai înaltă a patrimoniului forestier, care constituie una din cele mai prețioase bogății ale patriei noastre.

Nevrile sporite de material lemnos ale economiei vor fi asigurate prin gospodărirea rațională a fondului forestier, prin valorificarea superioară și complexă a masei lemnoase, precum și prin reducerea consumurilor exagerate și neraționale în toate ramurile economice. Se vor mări resursele de lemn prin intensificarea operațiilor de îngrijire a pădurilor, extinderea culturilor de specii re-

pede crescătoare și mai ales prin reducerea simțitoare a pierderilor în procesul de exploatare și industrializare.

Vor fi executate lucrări de împădurire pe o suprafață de peste 400.000 ha, luîndu-se măsuri de îmbunătățire a calității și de reducere a costului lucrărilor și concentrîndu-se activitatea în perime-trele silvice, fără diminuarea suprafețelor pășunilor și fînetelor.

Pierderile în exploatare vor trebui reduse sub 4%, prin aplicarea de măsuri organizatorice, folosirea mijloacelor mecanice și dezvoltarea căilor de transport forestier.

Industrializarea lemnului va fi concentrată în combine care, pe lângă prelucrarea lemnului rotund în cherestea, placaj, furnir, parchete, mobilă, vor valorifica deșeurile provenite de la aceste produse, precum și lemnul de mici dimensiuni și de calitate inferioară, în vederea fabricării plăcilor aglomerate și fibrolemnoase — produse valoroase cu o largă întrebuințare.

Planul de 6 ani prevede dublarea producției **industriei ușoare și alimentare**.

Producția de țesături va crește la 540.000.000—550.000.000 de metri pătrați (de 1,9 ori față de 1959), de tricotate la peste 70.000.000 bucati (de peste 2,3 ori), de încălțăminte la 45.000.000 de perechi (de 1,6 ori), de confecții de peste 2,4 ori.

Vor fi construite și reutilitate un număr însemnat de întreprinderi textile, de confecții, încălțăminte și altele.

Capacitățile filaturilor de bumbac vor crește cu circa 65%, iar producția lor se va mări de la 48.000 de tone de fire în 1959 la 80.000 de tone de fire în 1965, față de numai 16.500 de tone de fire în 1938.

În filaturile de lînă pieptănată, capacitățile vor crește de 2,3 ori față de anul 1959, eliminîndu-se strangularea care frîna producția de țesături de lînă; producția va spori de la 4.700 de tone de fire la circa 12.000 de tone în 1965, în timp ce în 1938 ea era de numai 1.200 de tone.

Capacitățile țesătorilor de bumbac, lână, mătase și în vor spori de 1,7 ori față de 1959 și vor produce de 4,2 ori mai multe țesături decât în 1958.

În industria tricotajelor, capacitățile vor crește de 2,2 ori față de cele existente la sfârșitul anului 1959.

Se prevede instalarea a 26 de linii tehnologice moderne pentru producția încălțămîntului de piele, astfel ca 45% din producția prevăzută în 1965 să fie realizată cu utilaje moderne de înaltă productivitate.

Industria ușoară va fi înzestrată cu utilaj modern, care va asigura mărirea producției, creșterea importanței a productivității muncii, prelucrarea în produse finite superioare a materialelor prime naturale și sintetice, îmbogățirea sortimentului și îmbunătățirea în continuare a calității produselor.

În vederea sporirii consumului de produse alimentare al populației și îmbunătățirii structurii lui, producția industrială de carne va trebui să crească la peste 600.000 de tone (de circa 2,5 ori), de peste la 70.000 de tone (de 3,5 ori, de aici comestibilul la 200.000 de tone (de 3,5 ori), de unt la 30.000 de tone (de 2,7 ori), de lapte de consum la peste 5 000 000 de hectolitri (de peste 4 ori), de zahăr la 460.000 de tone (de 1,9 ori).

În cursul planului de 6 ani, industria alimentară va deveni, practic, o industrie nouă, la nivelul ultimelor realizări ale tehnicii, cu un grad avansat de automatizare. Vor intra în producție 4 fabrici de zahăr, din care două în toamna aceasta, precum și fabrici de lăptărie abatoare moderne, înzestrate cu secții de preparate de carne, noi linii automate de conserve de legume și fructe, fabrici pentru industrializarea laptelui, mori și fabrici de pînie, instalații moderne de vinificare și de conservare a vinului și altele.

Ținînd seama că țara noastră dispune de un fond piscicol de peste 700.000 ha, prevederile planului cu privire la dezvoltarea pisciculturii sînt pe deplin realizabile prin îndeplinirea unor măsuri de amenajare și exploatare rațională a bunurilor piscicole, trecîndu-

du-se la o piscicultură dirijată, care să permită obținerea unei producții sporite an de an.

Întrucît în prezent circa 80% din producția de peste provine din lumea inondabilă și Delta Dunării, este necesar să se întreprindă, pînă la sfârșitul anului 1960, vîștiga planului de amenajare complexă a acestora, ținînd seama de interesele diverselor sectoare — piscicol, agricol, stuficol și silvic — și să se treacă la executarea lucrărilor.

Vor trebui luate măsuri pentru punerea în valoare a iazurilor, bălților și alestelor, a căror suprafață totală depășește 40.000 ha, asigurîndu-se întreținerea lor sistematică și îngrădirea pestelui, într-un număr cit mai mare de alestee și iazuri. Să vor realiza noi amenajări pe terenuri nepotrivite pentru agricultură.

Totodată, trebuie să se amenajeze pepiniere pentru înmulțirea populației de peste necesar populației tuturor bunurilor piscicole.

Prin aplicarea metodelor de piscicultură avansate și prin folosirea în mod cit mai judicios a fondurilor de investiții de aproximativ 500.000.000 de lei, prevăzute în planul de 6 ani, se vor pune în valoare posibilitățile însemnate ale acestui sector, pentru îmbunătățirea aprovizionării populației.

Pentru a se asigura conservarea și menținerea calității produselor alimentare, se prevede dezvoltarea considerabilă a rețelei frigorifice, alocîndu-se în acest scop suma de 1,8 miliarde de lei.

Se vor construi noi antrepozite frigorifice generale și spații frigorifice pe lângă fabrici și depozite de produse alimentare, în suprafață totală de circa 100.000 metri pătrați.

Parcul de vagoane izoterme va crește de la circa 400 de bucăți la circa 2.000 de bucăți; fabricile de prelucrare a laptelui și a cîrnii vor primi peste 1.000 de bucăți de cisterne și autodube izoterme și frigorifice pentru deservirea rețelei comerciale.

Magazinele de desfacere, precum și creșele, căminele, spitalele vor fi înzestrate pînă în 1965 cu circa 24.000 de agregate, dolapuri și vitrine frigorifice. Producția de frigidera casnice va ajunge la 50.000 de bucăți în 1965.

Întreprinderile producătoare vor trebui să dea cea mai mare atenție însușirii de tipuri perfecționate și economice de agregate și instalații frigorifice. Pentru a preveni pagubele însemnate pe care economia le-ar putea suferi din cauza unei insuficiente dezvoltări a rețelei frigorifice, vor trebui găsite posibilități, pe măsura dezvoltării planului, în vederea accentuării efortului în acest sector.

În industria producătoare de bunuri de consum este necesar să existe o preocupare permanentă pentru lărgirea considerabilă a sortimentelor și îmbunătățirea lor, pe baza cunoașterii gustului și cerințelor consumatorilor, introducerea semifabricării și a prelucrării produselor alimentare și prezentarea lor într-o formă cât mai atrăgătoare.

O problemă centrală a întregii economii, căreia trebuie să-i acordăm cea mai mare atenție în etapa actuală, este îmbunătățirea permanentă a calității produselor. În perioada 1956 - 1959 am fost obținute succese însemnate în domeniul îmbunătățirii calității oteșilor aliați și a laminatelor, a mașinilor, materialelor de construcții și altele. În industria bunurilor de consum s-a îmbunătățit calitatea unor produse textile și alimentare, lărgindu-se sortimentul și creștându-se un mare număr de articole și modele noi.

În același timp însă, trebuie spus că se mai fabrică o serie de produse de calitate slabă, cu durabilitate redusă, care au adăugându-și și pagube economiei naționale și care provoacă nemulțumirea îndreptățită a oamenilor muncii.

Din păcate, se mai găsesc cadre de conducere din economie care nu cunosc și nu se interesează de performanțele, calitatea și aspectul produselor fabricate în alte întreprinderi și în străinătate, dau dovadă de conservatorism, în loc să aibă o atitudine critică față de producția realizată, nesocotesc disciplina de stat și interesele superioare ale economiei naționale, cât și cerințele oamenilor muncii de a se fabrica produse de înaltă calitate și durabile.

Conducătorii ministerelor și ale întreprinderilor sunt datoare să înfăptuiască un complex de măsuri pentru îmbunătățirea calității

produselor, cu preocupare imediată și permanentă în toate ramurile industriale.

Este necesar să lucrăm în așa fel încât mărfurile fabricate în întreprinderile noastre să dea o mare satisfacție oamenilor muncii care le-au produs sau le folosesc, iar buna calitate a produselor, „marea fabricii”, să devină un titlu de onoare pentru colectivele tuturor întreprinderilor din țara noastră.

AGRICULTURA

Tovarăși,

Profunde schimbări social-economice au avut loc în ultimii ani în viața satelor. Sectorul socialist din agricultură cuprinde peste 81% din numărul gospodăriilor țărănești și din suprafața arabilă a țării. *«Aplauze puternice.»* A fost lichidată chiaburimea, cea mai numeroasă clasă exploatare, desființându-se astfel ultimul formă de proprietate capitalistă în agricultură. *«Aplauze.»*

Numărul familiilor țărănești cuprinse în sectorul socialist a crescut de la 382.000 în 1955 la 2.920.000. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și întovășirile agricole dețin astăzi o suprafață de 8.000.000 ha de teren arabil. Folosind condițiile naturale și economice favorabile dezvoltării principalelor ramuri ale agriculturii, mecanizării complexe a lucrărilor, unitățile agricole socialiste obțin an de an recolte bogate.

Au mai rămas în afara sectorului socialist aproximativ 650.000 de familii, mai puțin de 1% din totalul familiilor țărănești, cu o suprafață de 1.800.000 ha, încheșate în localitățile de munte. Datorită puternicei atracții exercitate de sectorul socialist-cooperatist în plină dezvoltare, și aceste gospodării individuale se îndreaptă spre agricultura socialistă.

În procesul acestor transformări revoluționare, care au schimbat din temelii înfățișarea satului, se formează o clasă nouă, țărănimii colectiviste, prietenă și aliată de nădejde a clasei muncii.

toare, se dezvoltă conștiința socialistă a maselor țărănești, se întărește și se ridică pe o înălțime mai înaltă alinața muncitorească țărănească. (*Aplauze puternice.*)

Hotărâtor pentru rezultatele obținute în construcția socialistă în agricultură, și în primul rând în dezvoltarea sectorului colectiv, a fost puternicul sprijin acordat țăranimii de statul democratic popular prin mijloacele mecanizate ale stațiunilor de mașini și tractoare, rații de îngrijeri și tehnicieni agricoli, prin credite, materiale de construcții, semințe selecționate, material săditor pomiviticol, animale de rasă și altele. Numai în anii 1956—1959 investițiile pentru agricultură din fondurile statului s-au ridicat la 8,6 miliarde de lei.

Pentru ca intensificarea mecanizării agriculturii — care este însoțită de reducerea numărului de vite de muncă — să nu ducă la scăderea numărului de bovine, partidul și guvernul au luat măsuri de sporire a intereselor țăranimii în creșterea animalelor de producție, ceea ce a dus la mărirea șeptelului.

Rezultatele obținute de gospodăriile agricole colective, și încheiate de gospodăriile trușoare, în creșterea producției și ridicarea în elan de muncă a colectivităților exercită o puternică influență asupra întovărășirilor și grăbesc transformarea acestora în gospodării colective.

Este suficient să arătăm că numai în cursul anului 1959 și în primele 5 luni ale anului 1960 au trecut la gospodării colective un număr de 2.516 întovărășiri, cu o suprafață totală de 1.026.000 ha.

Totodată, în ultimii ani se manifestă tendința gospodăriilor colective mici de a se uni în gospodării colective mai mari, care creează condiții mai bune pentru folosirea rațională a pământului, pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, utilizarea mai eficientă a mijloacelor mecanizate și dezvoltarea multilaterală a producției agricole vegetale și animale. În toate regiunile țării există astfel de gospodării colective, iar numărul lor este în creștere.

Experiența arată că cele mai bune rezultate economice sînt obținute în prezent de gospodăriile colective care au o suprafață

în jurul a 1.500 — 2.000 ha, în funcție de zonele naturale și economice, de condițiile locale și caracterul producției. Aceste gospodării colective au o productivitate ridicată la hectar, obțin recolte bogate, dezvoltă avutul obște și asigură creșterea continuă a veniturilor colectivităților.

Transformarea întovărășirilor agricole în gospodării colective, unirea gospodăriilor colective mici în gospodării colective mai mari, întărirea economică-organizatorică și dezvoltarea lor multilaterală constituie un proces unic neîntrerupt, care consolidează și lărgeste relațiile de producție socialiste la sate.

Se poate aprecia că procesul de colectivizare a agriculturii se va încheia până în 1965.

Terminarea colectivizării va deschide posibilități nelimitate pentru un avânt continuu al forțelor de producție în agricultură noastră. (*Aplauze.*)

În dezvoltarea agriculturii, un rol important l-a avut aplicarea principiului contoresorului materiale a țăranimii în sporirea producției agricole. Începînd încă din toamna anului 1953 s-a introdus treptat, la o seamă de produse agricole, sistemul de contractări și achiziții. Pe baza rezultatelor pozitive obținute în înfăptuirea acestor măsuri și a experienței acumulate, plenara din decembrie 1956 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a hotărât desființarea sistemului cotelor obligatorii și înlocuirea lui prin sistemul de contractări și achiziții. Acest sistem, întemeiat pe contoresarea materială a țăranimii, a contribuit la creșterea însemnată a producției agricole, care în 1957 a depășit cu aproape 27% a. iar în 1959 cu peste 30% producția anului 1956.

Sporirea producției agricole și livrarea către stat a unor cantități mai mari de produse la prețuri remuneratorii au contribuit la mărirea veniturilor țăranimii. În 1959 țăranimea a primit din livrarea către stat a produselor agricole 7,5 miliarde de lei, cu 1,7 miliarde de lei mai mult decît în 1955 — în afară de veniturile realizate din vânzările de produse direct pe piață și de creșterea însemnată a consumului propriu.

Ca rezultat al măsurilor de cointeresare materială amintite, cantitățile de produse agricole intrate în fondul central al statului au sporit an de an, asigurând satisfacerea nevoilor de aprovizionare a populației cu piine, carne, lapte, grăsimi și cu alte produse agroalimentare, aprovizionarea industriei cu materii prime agricole, precum și creșterea continuă a rezervelor de stat.

După cum se arată în proiectul de Directive pentru planul de dezvoltare economică pe anii 1960—1965, ne propunem ca producția globală agricolă să crească pînă la sfîrșitul acestei perioade cu 70—80% față de 1959, asigurînd un belșug de produse agroalimentare pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al populației. Sporirea producției agricole vegetale și animale se va realiza pe calea dezvoltării intensive și multilaterale a agriculturii, prin îmbinarea armonioasă a diferitelor ramuri de producție, ținînd seama de condițiile economice și pedoclimatice.

Organele și organizațiile de partid, Sfaturile populare trebuie să pună în centrul activității lor sprijinirea gospodăriilor colective, mobilizînd consiliile de conducere, pe toți colectivisții să folosească la maximum mijloacele proprii și ajutorul dat de stat, pentru a asigura dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, sporirea producției la cereale, plante tehnice și alimentare, mărirea producției de lăraje, pe baza cărora creșterea animalelor din turma obștească să fie ridicată la nivelul unei ramuri principale de producție.

Sînt create condițiile necesare ca în timpul cel mai scurt toate gospodăriile colective să ajungă la nivelul gospodăriilor fruntase: trebuie dusă o muncă politică și organizatorică perseverentă pentru realizarea cu succes a acestei sarcini de mare însemnătate.

Eforturi deosebite vor fi îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de mecanizare și chimizare a agriculturii. Pînă la sfîrșitul perioadei 1960—1965, stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat vor dispune de un număr de circa 100.000 de tractoare fizice (150.000 tractoare convenționale de 15 CP), de trei ori mai multe decît în 1959, peste 70.000 de semănători, peste

43.000 de combine pentru recoltatul cerealelor păioase, peste 8.000 de combine de porumb, precum și alte mașini agricole. În 1965 vor reveni pe un tractor fizic 100 ha de teren arabil, față de 270 ha în 1959.

Înzestrarea agriculturii cu un număr mare de tractoare și mașini perfecționate va da posibilitatea ca termenul de executare a lucrărilor de însămînțare să se scurteze la 8—10 zile și al celor de recoltat la 7—8 zile. Agricultură va primi an de an cantități mai mari de îngrășăminte chimice, care vor ajunge în 1965 la peste 2.000.000 de tone (500.000 de tone substanță activă), de peste 8 ori mai mult decît în 1959, precum și cantități însemnate de substanțe insectofungicide și ierbicide.

Este de datoria organelor și organizațiilor de partid, a Sfaturilor populare să mobilizeze pe inginerii și mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare pentru executarea lucrărilor la timpul potrivit și la un nivel agrotehnic ridicat și realizarea unor recolte bogate, pentru consolidarea economiei organizatorice a gospodăriilor colective, pentru sporirea randamentului anual pe tractor, reducerea consumurilor de carburanți și de piese de schimb, scăderea prețului de cost al lucrărilor.

Sarcini de mare răspundere revin organelor și organizațiilor de partid în munca lor politică și organizatorică pentru a asigura ca gospodăriile agricole de stat să contribuie din ce în ce mai mult la realizarea obiectivelor care stau astăzi în fața agriculturii. Fiînd dotate cu mijloace tehnice înaintate, primind cantități sporite de îngrășăminte chimice, folosind semințe de mare productivitate, gospodăriile de stat trebuie să dea, an de an, recolte bogate de cereale, să dezvolte creșterea animalelor, să sprijine și mai activ gospodăriile colective cu semințe de soi selecționate, cu reproducători de animale de rasă și altele.

Este necesar ca în timpul cel mai scurt să se termine lucrările de organizare a teritoriului și de comasare a parcelelor răzlețe, de

profilare a producției pentru fiecare gospodărie în parte. Gospodăriile agricole de stat trebuie să folosească construcții zootehnice ieftine, care să permită mecanizarea cu mijloace simple a proceselor de producție, să mecanizeze lucrările de producere și preparare a furajelor, de recoltare și însilozare a porumbului.

Prin aplicarea metodelor agrozootehnice înaintate și a celor mai noi invenții ale științei, consiliile gospodăriilor de stat, muncitorii, inginerii, tehnicienii au datoria să asigure creșterea continuă a producțiilor la hectar, să mărească productivitatea muncii și să scadă prețul de cost al produselor, înțelegând gospodăriile de stat să devină model de gospodărire socialistă pentru întreaga agricultură din țara noastră.

Sarcina principală în domeniul producției agricole este sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grâu și de porumb, deoarece de aceasta depinde dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și în special creșterea animalelor.

Producția de cereale va spori prin mărirea producției la hectar la toate culturile. Suprafața cultivată cu porumb se va extinde în anul următor la peste 4.000.000 ha, reprezentând peste 40% din suprafața arabilă a țării.

Până în 1965 trebuie să ajungem ca, în condiții climatice normale, să producem anual 14.000.000—16.000.000 de tone de cereale, din care grâu 5.000.000—5.400.000 de tone, iar porumbul 5.000.000—5.600.000 de tone.

Pentru sporirea producției de cereale se impune să ne preocupăm mult mai îndepărtat de folosirea deplină și rațională a mijloacelor mecanizate și a îngrășămintelor chimice și organice, de generalizarea în producție a sâmburilor selecționate de mare productivitate, de executarea lucrărilor la un înalt nivel agrotehnic — factori din cei mai de seamă ai creșterii randamentului la hectar și reducerii prețului de cost în agricultură.

În anii care urmează este necesar să ne concentrăm forțele în mod deosebit în direcția dezvoltării creșterii animalelor. În cen-

tral preocupărilor noastre va sta mărirea numărului și a productivității vacilor de lapte. Până la sfârșitul anului 1965 numărul bovinelor trebuie să ajungă la 5.500.000, din care vaci de lapte 2.500.000, realizându-se o producție anuală de peste 50.000.000 de hectolitri de lapte. Gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective au datoria să se ocupe îndeaproape de creșterea tineretului bovin din cele mai bune și mai productive rase de lapte, spre a asigura creșterea efectivelor din mână proprie.

Pentru acoperirea completă a nevoilor de lână ale industriei, numărul oilor va spori de la 11.200.000 în 1959 la 13.000.000 în 1965, iar producția de lână va ajunge la 37.000 de tone, din care 27.000 de tone lână fină și semifină.

Numărul porcinelor va crește până în 1965 de la 4.300.000 la circa 7.500.000, dându-se o atenție deosebită dezvoltării acestor porci de carne. Pentru aprovizionarea populației de orașe mari și din centrele industriale, se vor organiza în apropierea acestora creșcătorii mecanizate de păsări pentru carne și ouă, cu o mare capacitate de producție.

Condiția principală pentru realizarea sarcinilor mari în domeniul dezvoltării creșterii animalelor și ridicării productivității lor este asigurarea unei bogate baze furajere. Porumbul pentru siloz, recoltat în faza de lapte-ceară, trebuie să devină furajul principal pentru sporirea producției animale și mai ales de lapte și carne.

Este necesar să se organizeze executarea sistematică a lucrărilor de îngrijire și îngrășare a pășunilor și fîmelor naturale, astfel ca producția lor să crească în anii următori la cel puțin 10.000 kg de masă verde la hectar, pentru a asigura o hrană bogată unui număr mult mai mare de animale pe timpul verii.

Se va acorda și în anii viitori o deosebită atenție măririi producției plantelor tehnice, legumelor și cartofilor. La aceste culturi, eforturile vor fi îndreptate spre sporirea producției la hectar, prin mărirea suprafețelor irigate și prin folosirea unor însemnate can-

tații de îngrășăminte organice și minerale. Până în 1965 producția de sfeclă de zahăr trebuie să ajungă la circa 25.000 kg la hectar, de floarea-soarelui la cel puțin 1.500 kg, de cartofi la peste 15.000 kg, iar la legume să se realizeze o producție globală de 9.300.000 de tone.

Pentru mărirea producției de fructe și struguri se prevede ca până în 1965 să fie extinse plantațiile de pomi fructiferi și de viță de vie la 300.000 ha fiecare: astfel producția de fructe va putea ajunge în 1965 la circa 1.700.000 de tone, iar producția de struguri la 1.400.000 de tone. La plantarea noilor livezi se va urmări îmbunătățirea raportului dintre specii, dându-se extindere mai ales soiurilor valoroase. La retenerarea și lărgirea plantațiilor de viță de vie se vor folosi numai soiuri raionale, acordându-se o atenție deosebită varietăților care asigură o aprovizionare bogată a populației cu struguri de masă și producerea unor vinuri de calitate superioară.

Noile plantații se vor amplasa în primul rând în bazinele pomologice și viticole, pe baza lucrărilor de zonare a producției agricole și a raionării soiurilor, și numai pe terenuri în pantă, erodate, pe terenurile nisipoase care nu pot fi valorificate în mod economic prin alte culturi.

Oamenilor de știință din agricultură le revine sarcina să creeze într-un timp scurt hibrizi de porumb, soiuri de grâu și alte plante de cultură productive și de calitate superioară, să adâncească studiul aplicării diferențiate a metodelor agrotehnice, pe zone pedoclimatice, să stabilească mijloacele folosirii cu randament sporit a mașinilor agricole, îngrășămintelor, irigației; cercetătorii din domeniul zootehniei trebuie să amelioreze rasele de animale, să stabilească noi metode de creștere și hrănire a animalelor, care să ducă la sporirea producției de lapte, carne, lână, ouă și la scăderea prețului de cost al acestora.

Sîntem convinși că oamenii muncii din agricultură nu-și vor precupeți forțele pentru a îndeplini cu cinste sarcinile în domeniul

sporirii producției agricole, pentru a asigura un belșug de produse agroalimentare în interesul ridicării continue a nivelului de viață al populației muncitoare de la orașe și sate. (Aplauze puternice.)

TRANSPORTURI ȘI TELECOMUNICAȚII

Planul de 6 ani prevede creșterea capacității de transport corespunzător ritmului sustinut de dezvoltare a economiei, premii și schimbări esențiale în înzestrarea tehnică a transporturilor de deservire generală.

Se va înlăptui în mare măsură reînzestrarea tehnică a transportului feroviar prin introducerea tracțiunii diesel și electrice, prin mecanizarea și automatizarea proceselor de exploatare. Calea ferată va fi dotată cu 330 de locomotive diesel și cu locomotive electrice, astfel că în 1965 se va putea efectua cu mijloace de tracțiune moderne 45—50% din totalul traficului feroviar. Economile în cheltuielile de exploatare la liniile pe care se introduc noile locomotive vor fi de aproape 1,5 miliarde de lei, adică circa jumătate din suma investițiilor necesare în această perioadă pentru electrificarea și introducerea tracțiunii diesel. Pentru folosirea cât mai eficientă a puterii de remorcare a locomotivelor diesel și electrice și reînnoirea parcului, calea ferată va primi 11.000 de vagoane-marfă și se vor reface circa 2.500 km linii cu șine de tip greu.

Se prevede extinderea considerabilă a centralizării electrodinamice, a bloanelor automate și a conduselor centralizate prin dispecer pe liniile de trafic intens, în vederea creșterii capacității de transport, sporirii siguranței circulației și reducerii cheltuielilor de exploatare.

Avînd în vedere avantajul transporturilor auto pe distanțe scurte, se prevede dezvoltarea de peste 3 ori a traficului de deservire generală și dotarea economiei cu peste 50.000 de camioane și 13.000 de remorci. Fabricarea de autocamioane cu performanțe ridicate, concentrarea transporturilor auto în puternice unități de

exploatare și îmbunătățirea componentei parcului prin scoaterea din funcțiune a autovehiculelor vechi și neeconomice trebuie să ducă la o mai bună folosire a parcului auto și la reducerea prețului de cost al transportului rutier.

Correspondența dezvoltării transportului auto se vor moderniza peste 4.300 km de drumuri, dându-se prioritate drumurilor cu trafic intens și luându-se măsuri perseverente pentru reducerea costului pe kilometru și pentru îmbunătățirea calității lucrărilor.

O dezvoltare importantă va cunoaște transportul maritim. Traficul efectuat de flota noastră va crește în 1965 de 7,5 ori față de 1959, prin dotarea ei cu un număr de 12 vase a 4.500 de tone, 8 vase de 10.000—12.000 de tone și altele.

Va continua extinderea telefoniei automate, a rețelei telefonice interurbane, prin instalarea de linii de radiorelee pe arterele magistrale ale țării, precum și de cabluri subterane.

Vor fi construite noi posturi de radio și televiziune, care vor putea acoperi cu emisiunile lor întreaga suprafață a țării.

Pentru dezvoltarea și înzestrarea cu mijloace tehnice moderne a transporturilor și telecomunicațiilor, se vor investi circa 16 miliarde de lei, de 2 ori mai mult decât în ultimii 6 ani.

INVESTIȚIILE

Tovarăși,

Prevederile proiectului de Directive privitoare la investiții se înființează politică consecventă a partidului de dezvoltare a forțelor de producție, precum și capacitatea crescândă a economiei noastre de a consădii mijloacele necesare îndeplinirii unor obiective de însemnătate tot mai mare, pe baza creșterii continue a acumulărilor statului.

Volumul și orientarea investițiilor în perioada 1960—1965 vor fi:

	1960—1965		Nivel de creștere în 1960—1965 față de 1954—1959
	Volum în miliarde lei	%	
Investiții economice, social-culturale	170—180	100	198—209
din care:			
Industria	100—105,8	58,8	210—222
din care:			
Grupa A	(59,3—94,5)	(59,3)	212—225
Grupa B	(10,7—11,3)	(10,7)	195—206
Agricultură (fondurile statului)	22,1—23,4	13	191—203
Transporturi	15,6—16,6	9,2	198—211
Social-culturale	19,7—20,9	11,6	184—195
din care:			
locuințe	12,9—13,7	7,6	243—259

În anii 1960—1965 se prevede un volum de investiții din fondurile statului de 170—180 miliarde de lei, aproximativ de 2 ori mai mult decât în perioada de 6 ani precedentă. Aceasta înseamnă că în următorii 6 ani vom investi în economie cu circa 40% mai mult decât în cursul ultimilor 10 ani. Se poate aprecia că, în ciuda de această, investițiile din fondurile proprii ale gospodăriilor agricole colective, ale cooperăției meșteșugărești și de consum se vor ridica la peste 11 miliarde de lei. Investițiile destinate dezvoltării industriei se vor ridica la peste 100 miliarde de lei, ceea ce reprezintă aproape 59% din totalul investițiilor economice și social-culturale, față de circa 55% în ultimii 6 ani.

Pentru ramurile hotărâtoare ale industriei grele (energetică, metalurgie, construcții de mașini, chimie) sînt destinate trei părți din totalul investițiilor din industrie, ceea ce reflectă preocuparea pentru creșterea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producție.

În același timp, creșterea de circa 2,7 ori a investițiilor în industria ușoară și alimentară asigură sporirea continuă a producției și lărgirea sortimentelor bunurilor de consum.

Dezvoltarea puternică a industriei se oglindește în faptul că valoarea fondurilor fixe industriale ce vor fi puse în funcțiune în

perioada planului de 6 ani depășește întreaga valoare a fondurilor fixe existente în industrie la sfârșitul anului 1959.

În industria republicană vor intra în funcțiune peste 180 de întreprinderi noi și aproape 300 de secții noi, vor fi lărgite și reutilitate aproape 400 de întreprinderi din toate ramurile industriei, la aceasta adăugându-se întreprinderile ce se vor construi în industria locală.

În vederea dezvoltării bazei materiale a agriculturii socialiste, se prevede numai din fondurile statului un volum de investiții de circa 28 de miliarde de lei, de 2 ori mai mult decât în perioada de 6 ani precedentă.

Pe măsura întăririi lor economice, gospodăriile colective vor aduce o contribuție crescândă la investițiile necesare dezvoltării lor multilaterale.

Valoarea utilajelor principale pentru mecanizarea agriculturii și construcțiilor, precum și a mijloacelor de transport pentru deservire generală reprezintă aproximativ 25 miliarde de lei.

O preocupare permanentă a partidului nostru este creșterea continuă a eficienței economice a investițiilor, îndeptarea fondurilor către obiective de mare importanță pentru dezvoltarea economiei. Gospodărirea cât mai judicioasă a fondurilor de investiții, folosirea suprafețelor construite și a capacităților existente, fundamențarea temeinică și justificarea economică a fiecărei investiții, reducerea continuă a costurilor și scutirea termenului de punere în funcțiune a construcțiilor constituie sarcini de competență ale tuturor ministereelor și Slaturilor populare, ale organizațiilor de proiectare și execuție.

Eficiența investițiilor industriale depinde în mare măsură de alegerea amplasamentului și stabilirea capacității optime de producție a întreprinderilor, de adoptarea unor procese tehnologice și soluții constructive moderne. Prevederea unor utilaje cu caracteristici tehnice ridicate, reducerea construcțiilor în volumul total de investiții, montarea utilajelor în aer liber ori de câte ori este posibil,

precum și limitarea lucrărilor auxiliare la strictul necesar vor asigura micșorarea apreciabilă a investițiilor pe unitate de capacități.

La mărirea eficacității economice a investițiilor va contribui în mare măsură reducerea substanțială a duratei de execuție a construcțiilor. Pe baza experienței cistigate de constructori și proiectanți, în perioada 1960—1965 se prevăd — față de trecut — termene de dare în funcțiune mult mai scurte. Astfel, primul grup al termocentralei de la Ploiești va intra în funcțiune după un an și jumătate de la începerea lucrării, în timp ce la centralele Diacești, Sîngeorgiu și Paroșeni, primul grup a intrat în funcțiune după 2 ani și jumătate; fabrica de zăbur de la Livezi a fost construită în 4 ani, pe cînd cele de la Luduș și Bucecea — de capacități mai mare — vor fi construite într-un an și jumătate.

În realizarea planului de 6 ani va trebui urmărit cu perseverență ca termenul de punere în funcțiune a primelor capacități la cele mai mari întreprinderi să nu depășească de regulă 24 de luni de la începerea construcției.

Este locul să subliniem lipsurile serioase care există încă la unele ministere și Slaturi populare în folosirea judicioasă și cheluzită a fondurilor de investiții. Sînt încă destul de numeroase lucrările începute fără un studiu aprofundat, din care să rezulte justificarea economică în ceea ce privește alegerea amplasării, a soluțiilor tehnologice, aprovizionarea cu materii prime, posibilitățile de desfacere a producției. Insuficiența coordonare și colaborare între unități industriale și între departamente pentru folosirea în comun a unor instalații și construcții duce la risipirea unor importante fonduri materiale și bănești. Este încă destul de răspîndită practica schimbării destinației fondurilor alocate, cheltuirea nejustificată la sfârșitul anului a unor sume provenite din nerealizarea lucrărilor planificate, ca și începerea unor lucrări fără obținerea prealabilă a aprobării legale.

Trebuie combătută cu toată hotărîrea atitudinea de ușurință de care mai dau dovadă conducerile unor organe economice centrale

și locale în folosirea fondurilor de investiții, acumulate prin eforturile întregului popor.

Organele și organizațiile de partid trebuie să exercite un control permanent asupra utilizării puhoioase și eficiente a fiecărui ban alocat pentru investiții, îndrumând organele beneficiare, pe proiectanți și constructori spre găsirea unor soluții optime cu minimum de cheltuieli și cu efecte cât mai rapide asupra dezvoltării producției și îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii.

Constructorii țării au devenit să pot să realizeze lucrări mari în termene scurte, printr-o rațională organizare a șantierelor și prin asigurarea ritmică a acestora cu materiale de construcție.

În domeniul lucrărilor de construcții-montaj, al căror volum va crește în 1965 de circa 2 ori față de 1959, se va trece la extinderea metodelor industriale de execuție prin dezvoltarea mecanizării lucrărilor, folosirea pe scară largă a prefabricatelor și a metodelor de lucru rigide. Timpul scurs de volumul important și în continuă creștere al construcțiilor din țara noastră, muncă pe șantier, trebuie să se transfere din ce în ce mai mult în procese de montaj a elementelor confecționate pe cale industrială în fabrici, dotate cu utilaje perfecționate. Volumul de investiții prevăzut pentru industria construcțiilor va fi aproape de 1,9 ori mai mare decât în perioada de 6 ani precedenta, din care circa 95% va fi destinat dotării cu utilaje.

Pentru mărirea eficienței economice a metodelor industriale trebuie să se extindă tipizarea construcțiilor și elementelor de construcție și să se treacă la o producție industrială de mare serie a acestora. Metodele de execuție industrială vor fi aplicate cu prioritate la locuințe, astfel ca durata de execuție a unui bloc mediu să se reducă la 4—5 luni.

Creșterea gradului de mecanizare, sporirea importanței a producției de prefabricate și de materiale ușoare de zidărie, introducerea în construcții a maselor plastice creează condițiile pentru

accelerarea ritmului de execuție, reducerea consumului la principalele materiale, îmbunătățirea calității și scăderea continuă a costului lucrărilor.

O premisă importantă pentru realizarea acestor sarcini o constituie elaborarea completă și la un nivel tehnologic ridicat a proiectelor înainte de deschiderea șantierelor, astfel încât să se cunoască și să se asigure din timp mijloacele de lucru și măsurile organizatorice necesare pentru cea mai rațională execuție a lucrărilor.

Comitetul de Stat pentru Arhitectură și Construcții are datoria să îndrume institutele de proiectare spre folosirea materialelor cu întreaga lor eficiență, extinderea largă a prefabricatelor și aplicațiilor speciale; aceste măsuri, precum și gospodărirea rațională a materialelor pe șantier și lichidarea hotărâtă a risipei trebuie să ducă în 1965 la o reducere a consumului de oțel beton cu 20% și de cherestea cu 40%.

Ministerelor și Sfatului populare regionale și orășenești le revine a răspunde deosebită pentru întărirea organizațiilor de construcții și proiectare, în vederea realizării sarcinilor importante care stau în fața acestora.

Corespunzător volumului de construcții, producția materialelor de construcție va crește de 2 ori față de 1959. Producția de ciment va ajunge la 6.500.000 de tone; producția prefabricatelor de beton armat se va mări de peste 8 ori.

În viitorii 2 ani va trebui asigurată satisfacerea pe deplin a nevoilor de materiale pentru instalații și finisaj, care au un rol hotărâtor în îmbunătățirea calității și aspectului construcțiilor și îndeosebi a locuințelor. În 1961—1962 vor fi puse în funcțiune linii moderne pentru producția de radiatoare, armături, articole de încălzire, instalații sanitare și altele, refectine, fumeaze și în sortimente variate.

Una din preocupările de seamă ale partidului nostru este ridicarea economică și social-culturală a regiunilor rămase în urmă și

îmbunătățirea continuă a repartizării teritoriale a forțelor de producție.

Principalele criterii după care ne vom orienta în amplasarea noilor obiective industriale sînt :

- obținerea eficienței economice maxime, prin folosirea condițiilor economice și naturale favorabile ale fiecărei regiuni ;
- ridicarea economică a regiunilor mai puțin dezvoltate ;
- crearea unei baze industriale în orașele lipsite de industrie sau slab industrializate ;
- folosirea cât mai judicioasă a forței de muncă în toate regiunile țării.

În determinarea pe localități a amplasării noilor construcții va trebui să se țină seama și de folosirea unor spații existente, care în prezent sînt neutilizate, de gruparea întreprinderilor pentru folosirea în comun a unor instalații, construcții administrative și social-culturale : noile întreprinderi industriale mari consumatoare de energie tehnică și electrică vor trebui să fie construite în apropierea centralelor de termoficare. În acest fel se vor realiza importante economii de investiții, precum și reducerea cheltuielilor de producție.

Pentru o mai judicioasă amplasare a industriei în cadrul orașelor trebuie să se stabilească zona industrială a fiecărui oraș, în cadrul schițelor sau planurilor de sistematizare. Așezarea industriei în zone industriale dinaintea stabilite permite sistematizarea lucrărilor edilitare, desfășurarea rațională a lucrărilor de construcții, rezolvarea unitară a problemelor comune mai multor întreprinderi și orașului, economii de teren agricol.

Amplasarea concretă a noilor obiective industriale ce urmează a fi construite în perioada 1960—1965 se va stabili pentru fiecare caz în parte pe bază de studii tehnico-economice aprofundate, care să justifice eficiența economică, precum și încadrarea în profilul economic al regiunii.

INTRODUCEREA TEHNICII NOI. CREȘTEREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII ȘI REDUCEREA PREȚULUI DE COST

Tovarăși,

Rîtmul rapid de creștere a productivității muncii — caracteristică esențială a orînduirii socialiste — este determinat, înainte de toate, de nivelul tehnic al mijloacelor de producție cu care este înzestrată economia. Lenin arăta că „socialismul nu e de conceput fără tehnica marii industrii..., fără o tehnică bazată pe ultimul cîștig al științei moderne...”¹

Socialismul asigură un timp nelimitat de aplicare a cuceririlor științei și tehnicii. Pentru realizarea unui ritm înalt de creștere a producției, lărgirea continuă a activității economice și social-culturale, reducerea treptată a duratei zilei de muncă sînt necesare un număr tot mai mare de forțe de muncă și sporirea neîncetată a productivității muncii, pe baza introducerii tehnicii noi în toate ramurile economiei și aplicării în practică a cuceririlor științei moderne.

Statul nostru depune eforturi stăruitoare pentru înzestrarea economiei cu mașini și instalații dintre cele mai perfecționate, realizate la nivelul tehnicii mondiale. În ultimii ani a fost pus în funcțiune un număr însemnat de linii tehnologice moderne, care au determinat creșteri însemnate ale productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Nivelul tehnicii și eficacitatea economică a acesteia trebuie să constituie criterii principale în elaborarea planului, în soluționarea diferitelor probleme legate de dezvoltarea economiei naționale, cum sînt : construcția de obiective noi, introducerea în fabricație a unor mașini și materiale noi, reutilizarea unităților economice.

¹ V. I. Lenin, Opere, vol. 32, E.S.P.L.P. 1956, pag. 534.

Este necesar ca la alegerea soluțiilor tehnico-economice să se țină seama nu numai de realizările actuale, ci și de tendințele cele mai noi de dezvoltare a științei și tehnicii.

Tehnica nouă pătrunde în producție prin aplicarea proceselor tehnologice avansate, ca forajul cu turbină în industria petrolieră, armarea metalică a abatajelor frontale în industria cărbunelui, prin extinderea metodelor avansate de turnare, forjare și presare și reducerea pierderilor prin așchiere în industria construcțiilor de mașini, prin folosirea procedurilor continue de fabricație în producția de celuloză, ulei, zahăr și alte produse.

Mecanizarea și automatizarea producției vor trebui să fie intensificate și orientate îndeosebi spre acele ramuri în care se poate obține cea mai mare eficiență economică, concretizată prin ridicarea productivității muncii și prin reducerea prețului de cost.

O atenție deosebită va trebui acordată mecanizării lucrărilor grele din industria minieră, din exploatarea lemnului, în construcții, la lucrările de încălzire și descărcare în transporturi, precum și a mijloacelor auxiliare a transporturilor interne din întreprinderi. În 1965 o serie de operații grele cu volum mare de muncă vor fi aproape complet mecanizate, iar altele vor atinge un grad înalt de mecanizare.

O dată cu intensificarea mecanizării, ne propunem să desfășurăm — în mod treptat — automatizarea proceselor de producție în toate ramurile în care nivelul producției și condițiile de lucru o justifică. Automatizarea va cuprinde o mare parte a producției în siderurgia, în centrale termice și hidroelectrice, în industria chimică a cimentului, în industria prelucrării petrolului, la transportul gazelor, în industria alimentară și altele.

În industriile prelucrătoare se vor introduce treptat mașini automate individuale și linii automate; în industria construcțiilor de mașini se vor introduce mașini de copiat, mașini-unelte cu program, mașini agregate, linii automate și semiautomate. Cu aceste

utilaje se vor produce elemente tipizate de mașini și piese de mare serie pentru autoturisme, tractoare, aparate electronice, organe de asamblare și altele.

Industria textilă va fi dotată cu războaie automate de țesut bumbac și mătase, ponderea acestora ajungând în 1965 la 50%. În toate ramurile industriale se va extinde automatizarea regimurilor termice ale principalelor instalații consumatoare de căldură.

Pentru a crea condițiile necesare introducerii mai intense a automatizării în diferitele ramuri ale economiei, a fost înființată recent și trebuie dezvoltată întreprinderea „Automatica”, având un profil mixt de cercetare și proiectare de utilaj și instalații automatizate, de montare a acestora și de instruire a personalului de exploatare.

Va începe folosirea mașinilor electronice de calcul și a altor sisteme de programare electronică pentru automatizarea complexă a unor procese de producție la rafinării, instalații ale industriei chimice, precum și automatizarea unor lucrări de calcul economic și de statistică. Un rol important în această direcție revine Institutelor de fizică atomică și de fizică ale Academiei Republicii Populare Române, care vor trebui să colaboreze cu industria, în special în problema proiectării și folosirii mașinilor electronice de calcul, în aplicarea izotopilor radioactivi, în realizarea prototipurilor de aparate electronice cu tehnicitate ridicată.

Tovarăși,

Proiectul de Directive prevede o creștere însemnată a productivității muncii, izvor principal al reproducției socialiste largite și condiție esențială pentru ridicarea nivelului de trai.

Creșterea productivității muncii în industrie va fi de 60 - 65%, pe această cale urmînd să se obțină peste 70% din sporul producției industriale. Sarcini importante în această privință sînt prevăzute și în celelalte ramuri ale economiei naționale.

Ritmul înalt de creștere se bazează, în primul rând, pe introducerea progresului tehnic, ridicarea rapidă și continuă a productivității muncii.

Totodată, o mare importanță pentru sporirea productivității muncii au ridicarea calificării muncitorilor, îmbunătățirea indicilor de folosire a utilajelor, adăucirea specializării și cooperării între întreprinderi.

Aplicând neabătut principiul leninist al cointereseării materiale, al repartiției după cantitatea și calitatea muncii, trebuie să consolidăm rezultatele bune obținute în perfecționarea sistemului de salarizare și normare a muncii, prin extinderea normelor tehnice și perfecționarea calității lor și prin stimularea mai eficientă a oamenilor muncii pentru introducerea tehnicii noi, îmbunătățirea calității produselor și realizarea de economii.

O dată cu ridicarea productivității muncii vor crește an de an și forțele de muncă -- principala forță de producție a societății. În perioada 1959--1959 numărul total al salariaților din sfera producției materiale și din domeniul social-cultural s-a mărit de la 2.000.000 la 3.000.000; în viitorii 6 ani se prevede o nouă creștere de circa 1.000.000. Necesarul de forțe de muncă cerut de ritmul de dezvoltare a economiei se va acoperi prin sporul populației apte de muncă și prin încadrarea în rândul salariaților a unui număr de 400.000--500.000 de persoane din populația rurală, ceea ce va fi posibil datorită terminării colectivizării, creșterii înzestrării tehnice și sporirii productivității muncii în agricultură.

Înfăptuirea programului de dezvoltare a economiei naționale impune mărirea corespunzătoare a resurselor financiare, prin sporirea acumulărilor pe calea scăderii sistematice a prețului de cost și a cheltuielilor de circulație.

Conștienți de însemnătatea pe care reducerea cheltuielilor de producție o are pentru dezvoltarea economiei și îmbunătățirea

condițiilor de viață, oamenii muncii, mobilizați de partid, au obținut prin micșorarea prețului de cost însemnate economii, care au servit în mare măsură la îmbunătățirea salarizării între anii 1956 și 1959.

Proiectul de Directive prevede *reducerea prețului de cost* cu 15--16% în industria republicană, cu cel puțin 30% la principalele produse în gospodăriile agricole de stat, micșorarea cu circa 40% a costurilor la hectar de arătură normală în stațiunile de mașini și tractoare și cu circa 25% a cheltuielilor de circulație în comerț. Prin aceste reduceri se vor obține acumulări de 50--52 de miliarde de lei, ceea ce reprezintă peste 45% din totalul fondurilor de investiții.

Lupta pentru scăderea prețului de cost capătă o importanță din ce în ce mai mare o dată cu creșterea producției, datorită faptului că fiecare procent de reducere reprezintă un volum tot mai însemnat de economii; dacă în 1955 un procent de micșorare a cheltuielilor de producție se exprima în economii de 315.000.000 de lei, iar în 1959 de 490.000.000, în 1965 această sumă va ajunge la 890.000.000 de lei.

Ministerele, organele economice centrale, comitetele executive ale Sfaturilor populare, conducătorii întreprinderilor trebuie să ia măsuri pentru preîntâmpinarea pierderilor și a cheltuielilor neproductive, reducerea consumurilor specifice, creșterea rentabilității tuturor unităților și la toate produsele, astfel ca activitatea lor gospodărească să se reflecte în sporirea beneficiilor și a veniturilor bugetare.

Organele de finanțe și de credit trebuie să acționeze cu mai multă operativitate, să folosească mai intens pârghiile sistemului financiar-bancar pentru întrebunătățirea eficienței a resurselor materiale și bănești și practicarea unui regim strict de economii în toate sectoarele vieții economice și sociale.

CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL ȘI A BUNĂSTĂRII OAMENILOR MUNCII

Proiectul de Directive prevede creșterea venitului național de 1,7—1,8 ori la crearea lui, industria și construcțiile contribuie din ce în ce mai mult, ajungând în 1965 la o pondere de peste 60% ; fondul de consum va spori de 1,6—1,7 ori față de anul 1959, reprezentând peste trei pătrimi din întregul venit național.

Pe această bază trainică, salariul real va crește pînă în 1965 cu 40—45% față de nivelul din a doua jumătate a anului 1959, prin sporirea salariilor muncimii și reducerea treptată a prețurilor de deservire la mărfurile de consum, iar veniturile reale ale țărănimii vor spori cu circa 40%, în principal prin mărirea însemnată a producției agricole și prin valorificarea produselor către stat pe calea contractărilor și achizițiilor.

Creșterea puterii de cumpărare a populației va determina un consum mult sporit de mărfuri alimentare și industriale. Cantitatea de mărfuri pe care o va desface comerțul de stat și cooperatist va fi de 2 ori mai mare. La principalele produse, desfacerea vor crește în 1965 față de 1959 de 2,5—2,7 ori la carne, de 4—4,5 ori la lapte de consum, de 2,1—2,3 ori la zahăr, de 2 ori la țesături, inclusiv confecții, de 1,7 ori la încălțăminte, de 2—2,3 ori la biciclete, de circa 9,4 ori la frigider.

Nivelul de trai se îmbunătățește continuu în societatea socialistă atât prin creșterea veniturilor populației și, pe această bază, a consumului, cât și prin cheltuielile din ce în ce mai mari pe care le face statul pentru nevoile social-culturale. Fondurile alocate din buget în acest scop contribuie la ridicarea bunăstării populației, prin satisfacerea pe cheltuiala statului a unor nevoi atât de vitale ca locuințele, învățămîntul, ocrotirea sănătății, odihna, pensiile etc.

Pentru dezvoltarea învățămîntului, așezămintelor culturale, ocrotirii sănătății, cercetărilor științifice, construcțiilor de locuințe, premii și pentru alte acțiuni social-culturale, statul va investi aproape de două ori mai mult decît în anii 1954—1959.

Cheltuielile social-culturale, în afară de investiții, vor crește continuu, ajungînd în 1965 la o sumă de aproape 20 de miliarde de lei.

În domeniul învățămîntului și culturii se vor construi circa 15.000 de săli de clasă, noi spații de școlarizare pentru învățămîntul superior, cîmîine studentești cu peste 15.000 de locuri, noi așezămîinte de cultură și artă.

În domeniul ocrotirii sănătății populației, capacitatea de spitalizare va crește cu circa 18.000 de paturi, se vor construi circa 100 de policlinici orășenești și raionale și se va îmbunătăți continuu asistența medicală.

Ca urmare a sporirii fondurilor de investiții alocate pentru construcții și amenajări în stațiunile balneo-climaterice, numărul celor care vor fi trimiși la odihnă și cură va crește în 1965 cu peste 30% față de 1959 ; se vor crea condiții mai bune pentru turism, recreație și sport.

Una din problemele cele mai importante pe care le avem de rezolvat este problema locuințelor la orașe.

Populația noastră orășenească a crescut între 1948 și 1959 de la 3.700.000 de locuitori la aproape 6.000.000 și va continua să crească atît prin sporul natural cît și prin atragerea a noi forțe de muncă din mediul sătesc. Ritmul construcțiilor de locuințe a rămas în urma creșterii populației urbane, ceea ce impune sporirea continuă a eforturilor pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit. Asigurarea oamenilor muncii cu locuințe corespunzătoare va constitui și pe viitor o preocupare permanentă de cea mai mare importanță a partidului și guvernului nostru.

Proiectul de Directive prevede pentru 1960—1965 construirea de locuințe noi din fondurile statului, cu o suprafață totală de peste 9.000.000 de metri pătrați — echivalent cu circa 500.000 de apartamente, de peste 3 ori mai mult decît s-a realizat în cei 6 ani precedenți —, de o calitate mai bună și cu un grad mai înalt de confort.

Statul alocă circa 13 miliarde de lei pentru realizarea acestui program de construcții. Înlăptuirea unui volum atât de mare de lucrări pune în fața organelor de partid și de stat, a ministerelor și Sfatului popular, a tuturor celor care au o răspundere în acest sector — de la proiectant pînă la executant — sarcina de a lua toate măsurile tehnice și organizatorice pentru a *construi cât mai mult, mai repede, mai bine și mai ieftin*, introducînd sisteme și metode avansate de construcții, materiale noi și economice.

SARCINILE ORGANELOR LOCALE ALE PUTERII DE STAT

În realizarea politicii partidului de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare a nivelului de trai al maselor, un rol decisiv de importanță revine *organelor locale ale puterii de stat*. Ele au în administrarea lor directă o parte însemnată a activității economice și social-culturale: industria locală, rețeaua comercială și de alimentare publică, organizațiile de construcții și proiectări, gospodăria comunală, învățămîntul de cultură generală, așezămintele culturale, de ocrotire a sănătății populației. Sfaturile populare administrează în prezent prin bugetele lor fonduri bănești în valoare de peste 9 miliarde de lei.

Trecerea unui mare număr de întreprinderi industriale în subordinea Sfatului popular a dus la creșterea producției *industrii locale*, care completează sortimentul de mărfuri al industriei republicane. Valoarea producției industriei locale se ridică în 1960 la peste 7 miliarde de lei și va ajunge în 1965 la aproape 10 miliarde de lei.

Uneori în industria locală s-au produs mărfuri de calitate nesatisfăcătoare. La prefeturi de cost ridicate, neîndeplindu-se senza că scopul producției locale trebuie să fie îmbogățirea aprovizionării maselor și satelor cu mărfuri cerute de populație, corespunzătoare

calitativ și ca preț, fără a se crea paralelisme nejustificate cu industria republicană.

Comitetele executive ale Sfatului popular trebuie să stabilească nomenclatorul producției și profilul întreprinderilor, bazîndu-se, în primul rînd, pe valorificarea resurselor locale, examinînd multilateral posibilitățile de desfacere, nivelul prețurilor și calitatea produselor în comparație cu industria republicană, consultîndu-se cu ministerele de resort.

În ceea ce privește *gospodăria comunală*, sînt prevăzute investiții de aproape 5 miliarde de lei: aceste mijloace vor fi destinate realizării unor importante lucrări tehnico-edilitare, de alimentare cu apă, canalizare, transporturi orășenești, iluminat public, salubritate și altele. Comitetele executive ale Sfatului popular trebuie să ia măsuri pentru executarea acestui volum însemnat de lucrări, să îndrumeze îndeaproape activitatea întreprinderilor de gospodărie orășenească și să combată neglijența și risipa, în vederea îmbunătățirii continue a deservirii populației.

Creșterea substanțială a volumului de mărfuri pune în fața Ministerului Comerțului, Sfatului popular, cooperației de consum sarcina de ridicare a activității comerciale la un nivel corespunzător rolului important pe care *comerțul socialist* îl are în viața economică. Este necesar să fie studiată permanent cererea de consum a populației și sporită exigența față de industria producătoare de bunuri de larg consum, astfel ca în rețeaua comercială să se găsească în permanentă mărfurile în sortimentele solicitate de consumatori.

Ministerul Comerțului va elabora norme de organizare și repartizare judecîmășă a rețelei de desfacere cu amănuntul, precum și criterii de profilare și specializare a unităților comerciale corespunzător cu necesitățile populației. Comitetele executive ale Sfatului popular au datoria să extindă rețeaua unităților de desfacere și să le înzestreze cu utilaj comercial și frigorific.

Se vor construi noi depozite moderne pentru comerțul cu ridicata, amplasate astfel încît să elimine transporturile nejustificate și verigile de prisos.

Sfaturile populare au obținut rezultate remarcabile. Ele dau dovadă de inițiativă și spirit gospodăresc, de grijă pentru utilizarea cu elibărită a mijloacelor sporite de care dispun, atrag în fața multiple masele largi de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștești. Totodată, în activitatea lor mai au loc manifestări de îngustă înclinație locală, încălcări ale disciplinei de stat, ale hotărârilor și directivelor organelor superioare. Asemenea manifestări trebuie combătute cu toată tăria, respectându-se cu strictețe principiile centralismului democratic, care asigură îmbinarea inițiativei organelor locale cu conducerea centrală unitară coordonată a activității economice și social-culturale.

Ministerele sînt chemate să dea un sprijin sistematic, în domeniul lor de specialitate, comitetelor executive ale Sfaturilor populare.

Este de datoria comitetelor regionale, raionale și orașenești de partid să asigure conducerea organelor locale ale puterii de stat, acordându-le ajutor zilnic pentru îmbunătățirea activității lor.

În fața organelor centrale de stat și a Sfaturilor populare stau sarcini tot mai complexe, pentru a căror rezolvare se cere elaborarea de măsuri practice care să asigure înlăptuirea hotărârilor și directivelor partidului și guvernului, perfecționarea continuă a metodelor de conducere și planificare a economiei.

Pentru realizarea cu maximum de eficiență a prevederilor planului de 6 ani, organele centrale economice trebuie să cunoască temeinic: problemele tehnice și economice ale fiecărui sector și ale fiecărei întreprinderi, să combată spiritul de departamentar, călăuzindu-se după interesele generale ale economiei.

Acestea sînt trăsăturile și sarcinile principale ale planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965. (Aplauze puternice.)

Forțele de producție de care dispune țara noastră, creșterea conștiinței socialiste și a experienței acumulate de oamenii muncii, de cadrele de partid și de stat, entuziasmul și puternicul avînt în

muncă cu care poporul nostru a primit proiectul de Directive ne îndreptățește să exprimăm convingerea întregului nostru partid că hotărârile ce vor fi luate de Congres pentru dezvoltarea economiei naționale vor fi îndeplinite cu succes. (Aplauze puternice, îndelungate.)

III

LINIILE DIRECTOARE ALE PROGRAMULUI DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI NAȚIONALE ÎN PERSPECTIVĂ

Tovarăși,

Înlăptuirea prevederilor planului de 6 ani, prima etapă a programului de perspectivă, a cărui schiță a fost întocmită în ultimii 2 ani, va deschide în fața poporului nostru noi orizonturi și mai luminoase: desăvîșirea construcției socialiste și perspectiva trecerii treptate la construirea comunismului. (Aplauze puternice, îndelung repetate.)

Linii directoare pe baza cărora urmează să se elaboreze programul de perspectivă sînt prezentate în proiectul de Directive. Soluția-program prevede intensificarea industrializării socialiste a țării, astfel ca într-o perioadă cît mai scurtă să ajungem la nivelul țărilor avansate din punct de vedere al producției și consumului calculat pe locuitor. (Aplauze puternice.)

Avîntul puternic al întregii economii va fi determinat de creșterea cu precădere a industriei grele și a ramurii ei conducătoare, construcția de mașini, condiția fundamentală pentru dezvoltarea neîntrepută a economiei naționale.

Din studiile efectuate pînă acum rezultă posibilitatea creșterii producției industriale globale în următorii 15 ani de peste 6 ori.

Redăm în tabelul de mai jos nivelul de producție ce se prevede a fi atins la principalele produse industriale :

Produsul	Unitatea de măsură	1959	1975	Nivelul anului 1975 față de 1959
Energie electrică	mil. kWh	6,8	65—70	9,5—10,3 ori
Oțel	mil. tone	1,4	7,5*	circa 5,3 ori
Îngrășăminte chimice (subst. activă)	mil. tone	52	1.500—2.000	29—38 ori
Ciment	mil. tone	885	14—15	4,9—5,3 ori
Textili total	mil. mp	287	1.200—1.300	4,2—4,5 ori
Încălzitoare totale (inclusiv încălzitoare cauciuc)	mil. per.	28,2	50—85	2,8—3,0 ori
Lapte de consum (inclusiv lapte praf)	mil. hl	241	1.200—1.400	5,0—5,6 ori
Ulei comestibil	mil. hl	1.235	13.000—15.000	10,5—12,1 ori
Zahăr	mil. tone	60	350—400	5,8—6,7 ori
	mil. tone	242	1.100—1.300	4,5—5,4 ori

* în 1970.

Ritmii medii anuale de creștere a producției industriale va fi în această perioadă de aproximativ 12% : un procent al producției industriale în 1975 va reprezenta peste 4 miliarde de lei.

Caracteristic în dezvoltarea industriei este preocuparea pentru valorificarea materiilor prime din țară prin dezvoltarea în continuare a industriei prelucrătoare. Intensificând producția industriei extractive — în condiții de exploatare rațională a rezervelor — pentru asigurarea cât mai deplină a nevoilor economiei naționale, partidul nostru pune un accent și mai puternic pe dezvoltarea unei industrii prelucrătoare moderne, de înaltă tehnicitate și productivitate, creatoare de produse finite superioare.

În 1970 vom ajunge la o producție de circa 7.500.000 de tone de oțel, ceea ce va permite Republicii Populare Române să se numere printre țările cu un nivel ridicat de dezvoltare industrială. În 1970 vom produce în mai puțin de 14 zile o cantitate de oțel egală cu producția anului 1938, iar producția pe locuitor va crește în acei

an de 20 de ori față de 1938, ajungând la aproximativ 360 kg. În vederea lărgirii continue a bazei de materii prime a siderurgiei vor trebui depuse eforturi deosebite pentru creșterea însemnată a extracției de minereuri de fier și cărbuni cocsificabili, pentru însușirea în producția de oțel a noilor procese tehnologice bazate pe utilizarea gazului metan și a energiei electrice.

Sporirea producției de oțel și laminat, precum și a metalurgiei neferoase, pe baza lărgirii previzibile a rezervelor de minereu, va asigura metalul necesar pentru dezvoltarea industriei constructoare de mașini, care trebuie să înzestreze cu cea mai nouă tehnică diferitele ramuri ale economiei naționale. Producția în această ramură va crește până în 1975 de aproximativ 7 ori față de anul 1959.

Se va pune accentul în continuare pe creșterea fabricației de serie a mașinilor necesare înzestrării agriculturii, transporturilor, industriei extractive și construcțiilor.

Prin adâncirea continuă a specializării și cooperării întreprinderilor și prin construcția de noi întreprinderi va fi extinsă producția de linii tehnologice complete, de mașini și aparate electrice moderne.

Industria chimică are un rol deosebit în asigurarea economiei naționale cu materii prime și materiale de mare importanță pentru îmbunătățirea calității, lărgirea sortimentelor și ieftinirea produselor industriale și de bunuri de consum. Noile produse sintetice realizate de chimia modernă devin din ce în ce mai mult elementele progresului tehnic și se introduc cu rapiditate în toate ramurile economiei și în viața de fiecare zi. Creșterea rolului chimiei în economie se va reflecta în sporirea ponderei industriei chimice în totalul producției industriale de la peste 7% în 1959 la peste 16% în 1975.

Producția industriei chimice va spori de 13—14 ori ; se vor produce 1.500.000—2.000.000 de tone de îngrășăminte, calculate în substanță activă, reprezentând 150—200 kg la hectarul arabil.

Resursele de materii prime pentru industria cauciucului sintetic, a maselor plastice, a fibrelor și firelor sintetice, a celulozei

și libertii ne permit să întrevădem posibilitatea de a realiza în 1975 o producție pe locuitor la nivelul țărilor avansate, acoperind nevoile crescînde ale economiei și ale populației și livrînd pentru export cantități însemnate de produse finite și intermediare valoroase. (Aplauze.)

În perioada 1960—1975 producția **industrii alimentare** va crește de 4,5—5 ori, iar a **industrii ușoare** de 6—7 ori. În 1975 se va realiza în mai puțin de o lună producția din anul 1938 a industriei ușoare și alimentare, acoperind integral nevoile interne și creînd disponibilități pentru export.

Speșindu-se pe o industrie dezvoltată, capabilă să-i furnizeze din plin mașinile, îngrășămintele și alte mijloace necesare, **agricultura noastră socialistă** își va putea mări producția de aproximativ 3 ori. Pe ogoarele țării vor lucra 150.000 de tractoare fizice, precum și alte mașini agricole moderne. Vor fi satisfăcute nevoile de îngrășăminte și de alte produse chimice și va fi generalizată folosirea semînzătorilor de soi de înaltă productivitate. Realizarea pe întregul teritoriu al țării a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, folosirea rațională a apelor pentru irigația unei suprafețe de două milioane de hectare vor asigura condiții pentru sporirea însemnată a producției la hectar și atenuarea efectelor nefavorabile ale secetei.

În următorii 15 ani producția de cereale, baza dezvoltării întregii producții agricole, va putea ajunge într-un an normal la 20.000.000—22.000.000 de tone.

Dezvoltarea producției de cereale și în special a porumbului pentru siloz, precum și ridicarea productivității pășunilor și fînelor naturale vor determina un puternic avînt al creșterii animalelor.

Se consideră posibil ca **producția animală** să sporească de peste 4 ori prin creșterea numerică și îmbunătățirea calității șeptelului, care va putea ajunge la 8.000.000—9.000.000 de bovine — din care 1.000.000—1.500.000 de vaci —, 10.000.000 de porci — din numărul total de ovine, circa 80% a vor fi cu lînă lînă și semilînă.

Producția vegetală și animală prevăzută va asigura pe deplin nevoile mereu crescînde ale populației și industriei cu produse agroalimentare, precum și cantități sporite pentru export.

Înzestrarea agriculturii cu mijloace tehnice-materiale moderne, generalizarea metodelor agrotehnice avansate, introducerea în practica agricolă a cercărilor științei în continuă dezvoltare, muncă mare de specialiști cu pregătire superioară care vor lucra în agricultură, ridicarea nivelului tehnice și cultural al țărănimii vor asigura condițiile de muncă din agricultură de cele existente în industrie.

Creșterea producției industriale și agricole, dezvoltarea transporturilor și a construcțiilor, ridicarea nivelului de trai material și cultural în ritmurile și în condițiile pe care ordnarea noastră socială le poate realiza implică utilizarea unor cantități din ce în ce mai mari de energie electrică, pentru a face posibilă folosirea în toate domeniile a realizărilor științei și tehnicii.

Partidul nostru va continua să acorde electrificării întregii țări un rol de prim rang în programul de dezvoltare a bazei tehnico-materiale necesare desăvîrșirii construcției socialismului și trecerii la comunism. În 1975 producția de **energie electrică** va ajunge la 65—70 miliarde kWh, venitul la 3.000—3.200 kWh pe locuitor, ceea ce va asigura un pas uriaș înainte în dezvoltarea forțelor de producție.

Pentru acoperirea balanței de energie primară la nivelul cerut de dezvoltarea economiei naționale se prevede sporirea extracției de combustibili, precum și folosirea energiei nucleare pe măsura creșterii eficacității economice a acestora în comparație cu resursele clasice de energie.

În această perioadă, cercările științei și tehnicii celei mai înaintate vor fi larg răspîndite în toate domeniile de activitate; va fi terminată mecanizarea lucrărilor grele și cu volum mare de muncă în toate sectoarele, vor lua un mare avînt mecanizarea complexă și automatizarea proceselor tehnologice, ușurînd munca și condițiile de viață ale omului.

Industria, agricultura, transporturile și celelalte ramuri de activitate vor cere sporirea însemnată a numărului de specialiști cu o înaltă calificare, absolvenți ai institutelor de învățământ superior și ai școlilor tehnice de specialitate, muncitori cu nivel de pregătire tehnică superioară, ceea ce va crea condițiile pentru dispariția treptată a deosebirilor esențiale dintre munca fizică și muna intelectuală.

Cuprinderea în învățământul general cu o durată de școlarizare prelungită a tuturor tinerilor de la orașe și sate, lărgirea considerabilă a învățământului de toate gradele, creșterea numărului de absolvenți ai institutelor de învățământ superior vor juca un rol esențial în formarea omului societății noi, cu o cultură generală multilaterală și un înalt nivel de pregătire profesională.

Creșterea productivității muncii, ca urmare a progresului tehnice și a ridicării calificării muncitorilor, reducerea duratei zilei de muncă în toate sectoarele de activitate, mărirea sistematică a veniturilor reale prin sporirea veniturilor bănești și reducerea prețurilor și impozitelor, sporirea cheltuielilor social-culturale finanțate din bugetul statului vor asigura ridicarea însemnată a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Se prevede un consum anual pe locuitor de 60—70 kg de carne, 350—380 l de lapte și produse lactate, 35—40 kg de zahăr și produse zaharoase, 3,5—4 perechi de încălțăminte, 50—55 m² de textile, ceea ce corespunde nivelului de consum al țărilor dezvoltate din punct de vedere economic.

Pentru a se rezolva problema locuințelor, în perioada 1960—1975 va trebui să fie construită o suprafață locuibilă mai mare decât întreaga suprafață existentă în prezent în orașe și centre muncitorești.

Prin dezvoltarea construcțiilor de locuințe, a instituțiilor culturale și sanitare, prin electrificarea și dotarea satelor cu instalații necesare ușurării muncii și creșterii confortului, viața țăranului se va ridica la un nivel din ce în ce mai înalt, apropiind satele noastre de condițiile de viață din orașe.

Programul de perspectivă, care va fi întocmit pe baza unor studii și documentații tehnice-economice multilaterale, în conformitate cu Directivele date de Congresul nostru, va crea condiții favorabile alegerii și adoptării celor mai judicioase soluții pentru dezvoltarea economiei naționale și va trebui considerat drept un cadru ce se va preciza și se va îmbunătăți continuu, o dată cu elaborarea planurilor economice. Progresul științei și tehnicii, cunoașterea mai temeinică a resurselor naturale, experiența câștigată în conducerea economiei vor aduce, desigur, corective prevederilor schiței-program. Principalele ritmuri, proporții și niveluri pe care ni le propunem corespund posibilităților și necesităților economiei noastre în continuă creștere.

Înămplând acest program, patria noastră va deveni în următorii 10—15 ani o țară industrială dezvoltată, cu o agricultură multilaterală și de înaltă productivitate; bogățiile ei, puse în valoare de oamenii muncii, vor permite trecerea treptată de la principiul repartiziției după muncă la repartiziția după nevoi, asigurând întregului popor condiții de viață demne de epoca socialismului victorios și a construcției comunismului. *(Aplauze furtivoase, urale; asistența în picioare ocazională îndelung.)*

IV

PARTIDUL

ACTIVITATEA ORGANIZATORICĂ A PARTIDULUI

Tovarăși,

În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea s-au obținut succese deosebit de însemnate în creșterea numerică și calitativă a partidului, în activitatea sa ideologică, în întărirea continuă a unității sale politice-organizatorice. *(Aplauze puternice.)*

S-au dezvoltat neconștient legăturile partidului cu masele largi ale celor ce muncesc, s-a cimentat și mai mult unitatea poporului

muncitor în jurul partidului. Milioanele de oameni ai muncii de la orașe și sate înțeleg cu dragoste și încredere partidul nostru, cu convingerea neștirnută că linia sa politică exprimă interesele lor vitale.

Cresterea rolului conducător al partidului în toate domeniile activității sociale, întărirea continuă a rîndurilor sale, vasta muncă organizatorie și politică pe care a desfășurat-o în masă au constituit factorul hotărîtor care a dus la obținerea de către poporul muncitor a victoriei de însemnată istorică — construirea bazei economice a socialismului în țara noastră.

Numărul membrilor și candidaților de partid era la 1 iunie anul acesta de 834.600 — din care 148.000 de candidați; aceasta înseamnă o creștere de 239.200, adică cu peste 40% față de 1955. Este important de subliniat faptul că din totalul membrilor și candidaților de partid, peste 72% lucrează nemijlocit în întreprinderile industriale și în unitățile socialiste din agricultură, sectoarele hotărîtoare ale producției bunurilor materiale.

Schimbări densebit de însemnate s-au produs în compoziția socială a partidului. Numărul muncitorilor membri și candidați de partid a crescut de la 253.000 în 1955 la 426.000 la 1 iunie 1960, reprezentînd astăzi 51,05% din totalul efectivului partidului, față de 42,60% cît reprezenta în momentul Congresului al II-lea. Dacă adăugăm și pe membrii și candidații de partid muncitori care dețin funcții în aparatul de stat și economie, procentul total al muncitorilor în partid este de fapt 54,64%.

În acest fel sarcina trasată de Congresul al II-lea de a asigura preponderența muncitorilor în partidul nostru a fost îndeplinită cu succes. (Aplauze puternice.)

În agricultură — sectorul de stat și cooperatist — activează aproximativ 280.000 de membri și candidați de partid, peste o treime din efectivul total al partidului. Aproape toți membrii de partid țărani, al căror număr a crescut cu peste 37.000, fac parte

din gospodăriile colective și întovărășiri agricole, fiind în primele rînduri ale luptei pentru dezvoltarea și consolidarea acestora.

Numărul membrilor și candidaților de partid intelectuali este de 93.000, cu 23.000 mai mare decît în 1955; dintre ei, aproape 31% sînt ingineri și tehnicieni, care lucrează în producția industrială și agricolă. Peste 17% dintre învățători și profesori și circa 27% dintre oamenii de știință, cercetători și cadrele didactice din învățămîntul superior fac parte din partid.

Prin constituirea de noi organizații de partid în unități productive și instituții, numărul organizațiilor de bază a crescut cu 5.600, ajungînd la peste 35.000.

Datele de mai sus demonstrează că în ultimii patru ani forțele partidului nostru au crescut cu un mare număr dintre cei mai înalțați muncitori, țărani colectivști și întovărășiți, ingineri, tehnicieni și alți intelectuali, luptători de frunte pentru înălțuirea sarcinilor construcției socialiste.

În domeniul creșterii rîndurilor partidului va trebui să punem și pe viitor accentul principal pe calitățile politice-morale și profesionale ale celor ce solicită primirea în partid: să veghem cu strictețe la respectarea prevederilor Statutului partidului și a Directivei Comitetului Central cu privire la examinarea individuală a fiecărei cereri de primire în partid; să acordăm calitatea de membru de partid numai celor mai buni dintre cei mai buni oameni ai muncii, care prin întreaga lor activitate și comportare se dovedesc demni de înaltul titlu de comunist.

Trebuie să continuăm primirea în partid, cu prioritate, a celor mai înalțați muncitori din industria de bază, din locurile-cheie ale producției; în vederea sporirii forțelor partidului la sate, să acordăm atenție mai mare decît pînă acum primirii în partid a țărănilor muncitori colectivști și întovărășiți care s-au dovedit a fi dintre cei mai activi în lupta pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și pentru creșterea continuă a producției agricole; de asemenea, să ne preocupăm de primirea în partid a celor mai buni ingineri și tehnicieni din întreprinderi,

profesori, învățători și alți intelectuali care s-au identificat cu tebi-
rile partidului, și-au însușit ideologia sa și-și consacră întreaga lor
capacitate cauzei construcției socialiste. Din totalul membrilor și
candidaților de partid, femeile reprezintă numai 17%. Este ne-
cesar să întărim munca politică-educativă în rândurile femeilor
în vederea primirii în partid a unui număr mai însemnat dintre
cele mai înaintate muncitoare, lăucrnt și intelectuale, care iau parte
activă la viața economică, culturală și obștească.

O problemă asupra căreia vrem să atragem atenția este atitu-
dinea birocratică și ușurința manifestată de unele organe de partid
care de multe ori iau hotărâri de excludere sau retragere a calității
de membru sau candidat de partid fără motive întemeiate.

Organele și organizațiile de partid sînt datorate să trateze cu
grijă tovarășească și cu cea mai mare răspundere problema cali-
tății de membru sau candidat de partid. Ele trebuie să curme cu
hotărîre orice manifestare de ușurință și puzpăci, să nu recurgă
la excluderea din partid decît numai atunci cînd cel în cauză a
săvîrșit fapte grave, care l fac nedemn de a rămîne în partid. Tre-
buie să ne preocupăm cu perseverență de educarea partinică a
membrilor și candidaților de partid, de înarmarea lor cu prin-
cipiile, Statutul și linia politică a partidului, să ridicăm neîncetat
calitatea de membru de partid la înălțimea sarcinilor de mare
răspundere, a nemărginitei încrederi și prestigiului de care se
bucură partidul nostru în popor. (Aplauze.)

Comitetul Central a asigurat aplicarea consecventă a prin-
cipiilor și normelor leniniste în conducerea și viața de partid, res-
pectarea strictă a centralismului democratic, cel mai de seamă prin-
cipiu al construcției organizatorice a partidului. S-au dezvoltat
continuu democrația internă de partid, conducerea colectivă: masa
membrilor de partid participă activ la dezbaterile și rezolvarea
problemelor de bază ale politicii partidului.

Partidul a acordat o deosebită atenție educației cadrelor și mem-
brilor săi în spiritul vigilenței, lăcrmității și combativității politice
la tă de abaterile de la linia politică și principiile sale organizato-

rice, a demascat și a respins orice manifestări antipartidice, frau-
tioniste, a luat măsuri hotărîte împotriva elementelor cu stări de
spirit muelugheze, anarhice, carieriste, purtătoare ale influențelor
străine de clasă și dușmanoase. Partidul veghează neobosit la
apărarea și întărirea neclintită a unității și coeziunii rîndu-
rilor sale.

În lumina evenimentelor ce au avut loc în ultimii ani, apare și
mai clar cît de just a procedat partidul nostru căutînduse de
elementele antipartidice, oportuniste, străine de clasă.

*Partidul nostru este astăzi mai omogen și mai unit în jurul Co-
mitetului său Central, cum nu a fost niciodată în cei aproape 40 de
ani de existență* (Aplauze puternice, ovacii - asistenta în picioare
aplăudă îndelung.)

Va trebui și pe viitor să acordăm atenție respectării stricte a
normelor leniniste, atragerii și mai active a masei membrilor de
partid la dezbaterile principalelor probleme ale politicii partidului,
dezvoltării criticii și autocriticii, și mai ales a criticii de jos, îndrep-
tată spre dezvăluirea lipsurilor și greșelilor.

Să întărim neclintit disciplina, unitatea partidului, chează-
tăriei sale de neînving!

Măsurile luate pentru perfecționarea metodelor și stilului de
muncă, îmbunătățirea structurii organizatorice a organelor și apar-
atului de partid, mai buna repartizare a forțelor în diferite sec-
toare de muncă au contribuit la îmbunătățirea activității organelor
și organizațiilor de partid în conducerea industriei și agriculturii
și la creșterea capacității lor de organizare și mobilizare a maselor,
la înlăturarea hotărîrilor partidului și guvernului. În elaborarea
acestor măsuri, Comitetul Central s-a călăuzit după indicația
leninistă că formele organizatorice nu sînt dogme date odată pen-
tru totdeauna, că ele trebuie create și modificate în așa fel, încît
să servească de fiecare dată înlăptuirii liniei politice și sarcinilor
concrete ce stau în fața partidului în perioada dată.

Comitetele regionale, raionale și orașenești cuprind mai bine
diferențele domenii ale muncii de partid, rezolvă cu tot mai multă

competență și operativitate problemele economice și social-culturale din raze lor de activitate, asigură îndrumarea continuă și mai concretă a organizațiilor de bază, ajutându-le la fața locului să-și îndeplinească sarcinile ce le revin.

S-a îmbunătățit simțitor conducerea și îndrumarea politică de către partid a Statutelor populare, a sindicatelor, a Uniunii Tineretului Muncitor, a organizațiilor de femei și a celorlalte organizații de masă.

Organele locale se sprijină în activitatea lor pe un puternic activ de partid, care numără peste 150.000 de tovarăși. Activul de partid aduce o mare contribuție la elaborarea soluțiilor celor mai potrivite și la munca practică pentru înlăptuirea hotărârilor de partid și de stat.

Organizațiile de bază exercită cu tot mai multă eficacitate dreptul de control asupra conducerii administrative din unitățile economice, privind aplicarea hotărârilor și directivelor organelor superioare de partid și de stat și îndeplinirea planului economiei, organizează lupta oamenilor muncii pentru obținerea celor mai bune rezultate în producție, ca și în celelalte domenii de activitate. Ele se sprijină, în munca pentru îndeplinirea sarcinilor ce le stau în fața, pe un larg activ fără de partid, numărând aproape 650.000 de muncitori, țărani, intelectuali.

Cu toate rezultatele bune obținute de organele și organizațiile de partid, nu putem trece cu vederea lipsurile care mai persistă în activitatea acestora.

Unele organe de partid nu studiază temeinic situația concretă din raze lor de activitate, nu stabilesc măsurile organizatorice și metodele de muncă cele mai corespunzătoare pentru îndeplinirea în bune condiții a hotărârilor partidului și guvernului; de multe ori ele își irosesc forțele în lucruri mărunte, pierd din vedere probleme mari, esențiale, nu se ocupă de organizarea sistematică a controlului executării hotărârilor, nu reușesc întotdeauna să cunoască principalele neajunsuri din muncă și să asigure îndrumarea și ajutorul concret pentru înlăturarea lor.

Mai sînt organe de partid care țin un număr prea mare de ședințe și cărora, din această cauză, le rămîne prea puțin timp pentru activitatea politică-organizatorie concretă. Astfel, biroul și secretariatul Comitetului regional de partid Craiova au ținut în luna septembrie — în plină campanie agricolă de toamnă — 18 ședințe, la care, pe lângă membri acestor organe, au fost imobilizați pentru pregătirea materialelor mulți lucrători din aparatul de partid, și au fost invitate să participe numeroase cadre de partid și de stat din conducerea regiunii și raioanelor. Datorită acestui fel de a munci, o perioadă de timp le-au scăpat din mînă o seamă de probleme importante ale muncii de partid, de stat și economice din regiune.

Să reducem numărul de ședințe la strictul necesar, să le pregătim bine, dinainte, pentru a fi mai scurte și mai fructuoase; să destinăm cea mai mare parte a timpului muncii de organizare și mobilizare a tuturor forțelor, în scopul înlăpturii sarcinilor puse de partid.

De asemenea, mai sînt organe de partid care nu se premispă îndeajuns de conducerea politică și îndrumarea activității Statutelor populare, a sindicatelor, a Uniunii Tineretului Muncitor și a celorlalte organizații de masă.

Este necesar să lichidăm cît mai grabnic aceste neajunsuri, să ridicăm la un nivel și mai înalt munca organizatorie, care are rolul hotărîtor în înlăptuirea liniei politice a partidului; să perfecționăm continuu metodele noastre de muncă, controlul executării hotărîrilor și directivelor partidului, să studiem atent, amănunțit, experiența pozitivă, multilaterală a organizațiilor noastre de partid, s-o popularizăm și s-o generalizăm prin toate mijloacele de care dispunem, s-o facem să devină un bun al întregului partid.

Comitetul Central a întocmit propuneri de modificare și completare a unor prevederi ale Statutului partidului. Ele se referă la îmbunătățirile aduse formelor organizatorice ale partidului în ultimii ani, la precizarea unor sarcini ale organizațiilor de bază și a unor prevederi în problema calității de membru sau candidat de

partid, precum și la unele îmbunătățiri de formulare. Propunerile urmează a fi supuse spre aprobare Congresului nostru.

În lupta pentru desăvârșirea construcției socialiste crește în măsură și mai mare rolul conducător al partidului în întreaga activitate de stat, economică și socioculturală.

Punând în centrul întregii munci de partid lupta pentru îndeplinirea obiectivelor planului de 6 ani, fiecare organ și organizație de partid trebuie să elaboreze măsurile organizatorice cele mai potrivite, să orienteze munca de partid și de masă spre îndeplinirea sarcinilor ce-i revin.

Să acordăm o atenție deosebită repartizării juste a forțelor, concentrând pe cei mai buni activiști, care cunosc temeinic domeniul de activitate respectiv, la îndeplinirea sarcinilor principale, în sectoarele hotărâtoare ale construcției socialiste.

Cu umare a activității pe care a desfășurat-o partidul în domeniul creșterii și promovării cadrelor, s-au ridicat din rândurile muncitorilor, tinerilor muncitori, intelectualiilor, membri și ne-membri de partid, vârstnici și tineri, zeci și sute de mii de cadre, oameni talentați, buni organizatori. Imensa lor majoritate s-a dovedit a fi la înălțimea încrederei ce li s-a acordat, constituind mîndria și bogăția cea mai de preț a partidului și statului nostru. *(Aplauze.)*

Trebuie să menționăm însă că în alegerea oamenilor, unele organe de partid și de stat nu acordă întotdeauna atenția necesară analizării activității lor după rezultatele obținute în îndeplinirea sarcinilor încredințate, promovează și în prescrierea nevoilor de muncă oameni care n-au cunoștințele politice și profesionale corespunzătoare și nici perspective de dezvoltare, far cînteculăa tree ușor cu vederea lupte și manifestări nesănătoase pe care aceștia le-au avut în viața și activitatea lor.

Ținînd seama de obiectivele de mare amploare ce stau în fața partidului nostru, problema alegerii, creșterii și repartizării cadrelor trebuie să constituie una din preocupările permanente și principale ale organelor de partid și de stat, care sînt datorate să asig-

gure ridicarea continuă a nivelului politic-ideologic și profesional al cadrelor existente, formarea și promovarea unui mare număr de cadre noi pentru toate domeniile de activitate.

Este necesar să cunoaștem temeinic cadrele, verificîndu-le în-sușirile în focul luptei pentru îndeplinirea sarcinilor, în așa fel încît, pentru completarea unei funcții de conducere, să putem avea în vedere nu unul, ci mai mulți oameni potriviți și să putem alege, după o temeinică chibzuială, pe cel mai bun dintre ei.

Îmbunătățind neîncetat activitatea în domeniul alegerii, creșterii și repartizării cadrelor, trebuie să asigurăm peste tot în funcții de conducere oameni devotați trup și suflet cauzei construcției socialiste, bine pregătiți profesional, cu perspective de creștere, cu autoritate în mase, animați de pasiune revoluționară și de fermitate în aplicarea politicii partidului.

Tovarăși,

Forța de neînvins a partidului constă în trăinicia legăturilor sale cu masele cele mai largi ale poporului muncitor, în faptul că el știe să învețe masele și să stimuleze inițiativa lor creatoare, în-vădînd în același timp el însuși din experiența lor inepuizabilă.

O însemnătate deosebită pentru întărirea legăturilor partidului cu cei ce muncesc o au organizațiile de masă, al căror rol a crescut și va crește tot mai mult în viața societății noastre.

În condițiile cînd clasa muncitoare este clasă conducătoare în stat, un rol din ce în ce mai mare în viața societății noastre îl au *sindicatul*, care numără aproape 2.800.000 de membri. Ele des-fășoară o rodnică activitate de mobilizare a celor ce muncesc la lupta pentru îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei na-ționale, organizează participarea nemijlocită și tot mai activă a maselor muncitoare la conducerea economiei, la elaborarea și în-făptuirea măsurilor privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii.

Sindicatul, punînd în centrul activității lor lupta pentru în-făptuirea obiectivelor planului de 6 ani, trebuie să depună o în-

tensă muncă de organizare a întrecerilor socialiste, a consfătuirilor de producție, să extindă mișcarea inovatorilor și raționalizatorilor, să desfășoare o largă muncă educativă în rândul maselor muncitoare, să îmbideze metodele administrative și manifestările de birocratism care mai au loc în activitatea lor.

Ele trebuie să vegheze asupra folosirii depline a mijloacelor puse la dispoziție de statul nostru pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc, să exercite tot mai intens controlul obținut asupra condițiilor de muncă, administrării și repartizării locuințelor asupra activității unităților comerțului de stat, cantinelor, institutelor medico-sanitare și altor domenii de deservire a populației.

Organele și organizațiile de partid sînt obligate să asigure îndrumarea permanentă a sindicatelor, pentru ca ele să-și îndeplinească din ce în ce mai bine rolul de seamă ce le revine în viața economică și socială a țării noastre.

Unimea Tineretului Muncitor, ajutorul credincios și de nădejde al partidului, cuprinzînd astăzi peste 1.800.000 de membri, desfășoară o bogată activitate de educare comunistă și de organizare a maselor tineretului.

Alături de întregul popor muncitor, mînaștul tineret al patriei noastre muncind în producție și învățînd în școli și institute, participă cu entuziasm la lupta pentru dezvoltarea economiei și culturii, aducînd o contribuție deosebită la obținerea tuturor victoriilor noastre.

Pe tot important în educarea politică și profesională a tineretului studios îl îndeplinește asociațiile studenților, create în anii din urmă, care cuprind aproape pe toți studenții țării.

Tineretul nostru are în fața sa un vast cîmp de activitate pentru adunarea nestăvilite a energiei și entuziasmului său creator, pentru înfăptuirea celor mai îndrăznețe năzuințe înclinare fericirii poporului și înălțării patriei.

Unimea Tineretului Muncitor trebuie să intensifice munca de educație politică-ideologică a tineretului, să-i îndrumeze pe tineri

spre ridicarea continuă a calificării lor profesionale, însușirea tehnicii noi, îmbogățirea cunoștințelor științifice și de cultură generală, pentru a deveni constructori pricepuți ai economiei și culturii socialiste.

Organele și organizațiile de partid trebuie să asigure conducerea permanentă a organizațiilor Unirii Tineretului Muncitor, să le ajute zi de zi în munca pe care ele o desfășoară în rândurile tineretului.

ACTIVITATEA PARTIDULUI ÎN DOMENIUL IDEOLOGIEI ȘI CULTURII

Tovarăși,

Partidul nostru desfășoară o largă și multilaterală muncă politică-educativă; propaganda și agitația au devenit mai strîns legate de sarcini practice ale construcției socialiste, contribuind activ la însușirea politicii partidului de către masele largi, înfăptuindu-le și mobilizîndu-le în lupta pentru înfăptuirea ei.

A fost pus la îndemîna membrilor de partid și a oamenilor muncii fără de partid neseccatul tezaur al operelor clasice ale marxism-leninismului. Numai în ultimii cinci ani operele lui Marx, Engels, Lenin au fost editate într-un tiraj de peste 1.300.000 de exemplare. Aceste opere geniale constituie pentru partidul nostru o călăuză sigură în rezolvarea problemelor complexe economice, politice, sociale ale construirii orînduirii socialiste.

S-a dat o mare atenție studierii problemelor ideologice ale mișcării comuniste internaționale, care îmbogățește mereu marxism-leninismul pe baza generalizării uriașei experiențe istorice acumulate de Uniunea Sovietică, de celelalte țări socialiste, de toate partidele comuniste și muncitorești.

Conducerea partidului nostru a supus unei analize aprofundate numeroase probleme principale ale construcției socialiste, precum și probleme de bază ale istoriei partidului și patriei. Toate

acestea au avut un rol deosebit de însemnat în îmbogățirea vieții ideologice a partidului, în ridicarea nivelului politic al cadrelor de partid.

În ultimii ani s-au adus o serie de îmbunătățiri programelor și conținutului învățământului de partid, a luat o mare extindere studiul economiei politice și al problemelor economiei concrete, industriale și agricole, al problemelor actuale ale politicii partidului și al istoriei Partidului Muncitoresc Român.

În învățământul de partid studiază în prezent 670.000 de membri și candidați de partid, precum și peste 350.000 de oameni ai muncii fără de partid. În ultimii cinci ani, școlile de partid au fost absolvite de peste 25.000 de activiști de partid, de stat, din organizațiile de masă, din economie.

Rezultate îmbucurătoare au fost obținute în domeniul muncii politice de masă, în educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în dezvoltarea conștiinței cetățenești a celor ce muncesc.

Atragerea celor mai largi mase la creația istorică conștientă de dezvoltare a mii oriindului sporește rolul și însemnătatea activității ideologice a muncii politice-educative desfășurate de partid în rândurile poporului.

Complexitatea sarcinilor politice și economice care ne stau în față în actuala etapă de dezvoltare a societății cere fiecărui membru de partid să îndeplinească muncă practică de îndeplinire a sarcinilor încredințate cu o permanentă preocupare pentru însușirea bazelor ideologice marxist-leniniste și a politicii partidului. Organele și organizațiile de partid trebuie să exercite un control sistematic asupra desfășurării învățământului în școlile de partid, în cercuri și cursuri, în universitățile serale de marxism-leninism: să atragă în munca propagandistică oameni cu bună pregătire ideologică și experiență practică, în vederea îmbunătățirii continue a conținutului și ridicării nivelului învățământului de partid.

Propaganda și agitația, presa și radioul trebuie să-și concentreze eforturile pentru ca prevederile planului de 6 ani, atât cele

generale cât și cele privind fiecare ramură și fiecare colectiv, să devină temeinic cunoscute de oamenii muncii, să mobilizeze cele mai largi mase la îndeplinirea sarcinilor economice; ele trebuie să militeze pentru extinderea a tot ce este înaintat și valoros în experiența participanților la întrecerea socialistă și a unităților fruntașe, să combată rutina și indolența, care împiedică răspunderea noului.

Intrarea țării noastre în noua etapă de dezvoltare face necesară analizarea de către partid a multelor probleme teoretice ale dezvoltării bazei tehnice-materiale a socialismului, ale transformărilor în structura de clasă a societății și în evoluția funcțiilor statului, ale problemelor legate de perspectiva trecerii treptate la construirea comunismului.

Călăuzindu-se după lucrările și documentele Congresului, cadrele noastre ideologice trebuie să-și dea contribuția la tratarea problemelor construcției socialismului în etapa actuală. Munca lor va fi rodnică și utilă dacă vor ține seama de cerințele obiective ale fiecărei etape, dacă la temelia lucrărilor lor va sta studierea atentă a politicii și activității practice a partidului, a ceea ce este esențial în experiența maselor muncitoare.

Trebuie lichidată discordanța dintre preocupările atât de bogate și multilaterale ale partidului și statului nostru pentru dezvoltarea economică a țării și caracterul abstract, rezultat din insuficiența cunoaștere a realităților, pe care-l au unele lucrări de științe sociale. În acest scop este necesar să se stabilească un contact permanent între instituțiile de cercetări din acest domeniu și organele de planificare, financiare și alte organe de stat și economice.

În răstimpul dintre cele două Congrese au fost obținute unele rezultate pozitive în ce privește publicarea de lucrări în domeniul științelor sociale; au apărut cărți valoroase de istorie a patriei, de istorie a Partidului Muncitoresc Român, de filozofie, economie, geografie.

În prezent, o sarcină importantă a cadrelor ideologice este continuarea muncii începute în vederea întocmirii manualelor de științe sociale pentru învățământul de partid și de stat. Elaborarea

unor astfel de manuale va ajuta pe membrii de partid și pe oamenii muncii fără de partid să-și însușească ideile marxism-leninismului în legătură indisolubilă cu experiența istorică a poporului și a partidului nostru, cât și cu cea a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a mișcării comuniste internaționale.

Că umare a transformărilor social-economice, în țara noastră a luat naștere și se dezvoltă tot mai mult o morală nouă, socialistă, o nouă atitudine față de muncă, față de bunurile obștești și îndatoririle sociale, noi relații de înțelegere și colaborare între cei ce muncesc. Viața arată ce forță reprezintă conștiința tot mai înaltă a oamenilor muncii, identificarea lor cu interesele generale, încrederea lor în viitor, hotărârea lor de a-și aduce contribuția la victoria deplină a socialismului. În țări o țară capitalistă, oricât ar încerca apologetii capitalismului să deghizeze regimul de exploatare în „capitalism popular” sau „stat al bunăstării generale”, nu este cu puțință o asemenea activitate plină de entuziasm, abnegație, spirit inepuizabil de inițiativă ca aceea pe care o desfășoară zecile și sutele de mii de frunziși din uzinele și minele noastre, șantier, gospodării colective, gospodării de stat. (Aplauze.)

Dar formarea conștiinței socialiste și lichidarea influențelor educației și moralei burgheze este o sarcină de lungă durată. „Făurirea unei discipline noi în muncă — scria Lenin —, făurirea unor forme noi de legături sociale între oameni, făurirea unor forme și metode noi de antrenare a oamenilor în muncă, aceasta este o muncă care necesită mulți ani și multe decenii”¹. Partidul nostru desfășoară o intensă activitate pentru dezvoltarea conștiinței socialiste și a noilor trăsături de comportare a oamenilor, pentru plămădirea omului nou, membru demn al societății socialiste. Capătă o însemnătate tot mai mare judecata opiniei publice, a colectivității, formele obștești de influențare a celor ce încălcă normele vieții sociale, de combatere a manifestărilor nesănătoase ale unor elemente înapoiate ale societății.

¹ V. I. Lenin, Opere, vol. 30, E.S.P.I.P. 1956, pag. 511.

Muncitorii, țărani, tineretul manifestă o mare sete de cunoștințe, de frumos. Partidul și statul nostru desfășoară o muncă vastă pentru a transforma cultura într-un bun al tuturor, alocă mari fonduri pentru dezvoltarea bazei materiale a activității culturale. Este de datoria sindicatelor, a organizațiilor de tineret și a altor organizații obștești, a Sfatului popular și a organelor Ministerului Învățământului și Culturii de a folosi din plin puternicul instrument de educație socialistă pe care-l reprezintă așezămintele de cultură și artă, a organiza în fiecare club, cămin, casă de cultură o activitate bogată și atrăgătoare, având o sferă de cuprindere din ce în ce mai largă.

O mare atenție trebuie acordată îmbunătățirii muncii politico-educative la sate. Organizațiile de partid de tineret, de femei trebuie să stimuleze procesul de dezvoltare a conștiinței socialiste, de formare a spiritului colectivist la oamenii muncii de la sate, să intensifice activitatea de răspindire a culturii, corespunzător cerințelor și necesităților satului nou, socialist.

Trebuie îmbunătățită și lărgită, cu activă participare a oamenilor de știință și cultură, munca de răspindire a cunoștințelor științifice, de popularizare, pe înțelesul maselor largi, a concepției materialiste despre lume, de combatere a vederilor înapoiate, superstițiilor, prejudecăților și misticismului.

Organele și organizațiile de partid au datoria să înlăture lipsurile ce mai dănuie în domeniul activității de propagandă și agitație, să lichideze deficiențele de conținut de care suferă unele materiale de propagandă — broșuri, articole, leafli: tratarea abstractă a problemelor, formule șablon, nesocotirea cerințelor vieții. Chiar într-o problemă atât de importantă a politicii partidului cum este industrializarea socialistă au apărut unele materiale care tratau lucrurile într-un mod stereotip, static, fără să reflecte bogata experiență acumulată de partid în opera de industrializare, aspectele ei cele mai esențiale în etapa actuală a dezvoltării noastre economice.

Trebuie să imprimăm muncii politice de masă mai multă operativitate, mai multă preocupare pentru eficacitatea și rezultatele

ei practice: fiecare sarcină dată de partid, fiecare apreciere sau indicație privind un sector sau altul al activității de stat, economice, culturale să formeze obiectul unei munci politice vii și combative, pentru ca cei cărora le sînt destinate aceste indicații să le cunoască și să și le însușească, pentru a putea să le aplice cît mai bine în viață.

Înfruntînd cu perseverență principiul conducător de către partid a activității ideologice și culturale, trebuie să vegheăm și pe viitor ca această activitate să fie pînă la urmă de partinitate, de intransigență față de ideologia burgheză, să combatem neobosit manifestările de liberalism, obiectivismul burghez, naționalismul și sovinișmul. În prezent, activitatea ideologică, munca de lichidare a înrîuririlor culturale burgheze din conștiința oamenilor este tîrîmînd principial al luptei de clasă, al luptei între vechi și nou. De aici rezultă necesitatea consecvenței și fermității în combaterea concepțiilor ideologice straine, unele — moștenire a trecutului, altele — reflectare a influențelor lumii capitaliste.

Trebuie să pusese unei critici științifice, combative teoriile filozofice, juridice, economice și istorice ale feluritelor apologetici ai capitalismului. Coexistența pasivă între state nu numai că nu exclude, ci presupune în mod necesar lupta de idei între socialism și capitalism. Pronunțînd politica de dezvoltare a relațiilor de colaborare pasivă între toate statele, indiferent de oriînduirea lor socială, partidul nostru militază în mod consecvent pentru triumful deplin al ideologiei marxiste, pentru evidențierea superiorității socialismului asupra capitalismului, dezvaluirea falsității și caracterului antiștiințific al ideologiei burgheze sub toate formele ei. (Aplauze.)

O deosebită însemnatate are combaterea concepțiilor antimarxiste ale revizionistilor în problemele fundamentale ale contemporaneității. Negînd valabilitatea universală a tezelor de bază ale marxism-leninismului, revizionistii în pregetă să dea „lecții” mișcării muncitorești internaționale, încercînd să prezinte „drumul iugoslav spre socialism” drept „model” pentru toate țările.

Una din țintele principale ale atacurilor lor sînt tezele leniniste cu privire la rolul conducător al partidului și la statul socialist ca instrument al construirii socialismului. Așa cum s-a văzut și la recentul congres al Uniunii Socialiste a Poporului Muncitor din Iugoslavia, revizionistii reduc rolul partidului la atribuții strict educative, șterg orice deîntîrire între partid, ca detașament de avangardă al clasei muncitoare, și organizațiile obștești cu o compoziție eterogenă. Într-unul din rapoartele ținute la acest congres s-a recunoscut pe față că în Iugoslavia nici nu există partid „în accepțiunea clasică a noțiunii” (cu alte cuvinte în accepțiunea marxist-leninistă) și că, întrucît la baza întregului sistem iugoslav se află „autoconducerea”, nici nu poate și nu trebuie să existe partid.

Îndelungata experiență a partidelor marxist-leniniste a demonstrat însă că nici organizațiile obștești, nici felurite organe ale „autoconducerii”, oricum s-ar numi ele, nu pot lua locul partidului clasei muncitoare, ca organizator și conducător al operei de construire a socialismului. Pe măsura înaintării pe calea socialismului, rolul conducător al partidului în viața socială crește tot mai mult, deoarece sarcinile construcției socialiste cer unitatea de voință și acțiune a întregului popor, profunda cunoaștere a legilor de dezvoltare a societății, o clară perspectivă istorică. Concepțiile lichidatoriste ale revizionistilor cu privire la partid urmăresc dezarmarea și dezorganizarea clasei muncitoare și nu pot fi decît pe placul dușmanilor socialismului; ele au primit și vor primi întotdeauna cea mai hotărîtă ripostă din partea partidelor comuniste și muncitorești.

În problema statului, teoriile revizionistilor contemporani prezintă un amalgam eclectic, în care crîmpeie ale unor teze marxiste sînt covîrșite de concepții anarhiste și reformiste, focul lor fiind îndreptat împotriva rolului economic al statului socialist. „Statul în mecanismul nostru — a declarat E. Kardelj — nu are sarcina de a fi un constructor al socialismului în numele societății...

Sarcina lui se reduce la a fi apărătorul dezvoltării neîngrădite a forțelor socialiste în noul mecanism democratic...”

Aceasta nu înseamnă altceva decât a ridica la rang de principiu suprem în construirea socialismului spontaneitatea, după vechiul rețetă a revizionistilor din toate timpurile. Așa cum arată și realitatea iugoslavă, aceste concepții duc la slăbirea rolului planificator al statului, la dezvoltarea unor fenomene anarhice în viața economică, la ignorarea și încălearea intereselor generale ale societății și la alte manifestări negative, de care se pling chiar conducătorii iugoslavi.

Rezultatele teoriei spontaneității și ale negării rolului statului ca instrument de facilitare a noilor relații socialiste se vădese cu deosebită claritate în agricultură. În Iugoslavia, după cum știți, procesul de cooperativizare a agriculturii a stagnat; are loc întârzierea continuă a puterii economice a eluiaburilor, aceștia beneficiază de credite, au posibilitatea să cumpere mașini agricole, își rotunjească proprietățile pe seama țăranilor săraci și mijlocași, care se ruinează și ajung să se tocmescă slugi la chiaburi.

Acestea sînt doar cîteva din rezultatele revizuirii marxism-leninismului de către conducătorii iugoslavi.

Supremul judecător al justetei oricărei concepții este viața. Ea confirmă în totu valabilitatea nepieritoare a marilor adevăruri ale învățăturii marxist-leniniste, a ceea ce este esențial în experiența acumulată de țările socialiste pe tărîmul construirii noii orînduiri.

Tovarăși,

Partidul nostru a desfășurat o largă și bogată activitate în rîndurile oamenilor de cultură, obținînd rezultate valoroase atît în clarificarea ideologică a intelectualității vechi, în apropierea ei de ideile socialismului, cît și în formarea noii intelectualități, ieșită din rîndurile poporului.

La învățămîntul ideologic participă în prezent toate cadrele didactice din învățămîntul superior, mediu și elementar, precum și numeroși alți oameni de știință și cultură. Mulți dintre cei mai

de seamă reprezentanți ai intelectualității noastre au devenit ei înșiși propagandiști ai ideilor marxism-leninismului, participă activ la lupta dusă împotriva idealismului, împotriva concepțiilor retrograde, reacționare în știință, literatură și artă. Covârșitoarea majoritate a intelectualității își manifestă adeziunea deplină față de politica partidului și guvernului, aduce o contribuție de preț la dezvoltarea economiei naționale, a științei și artei, la răspîndirea culturii în popor.

Sarcini deosebit de importante în realizarea planului nostru economic, în introducerea cuceririlor științei și tehnicii moderne în economie revin cercetătorilor științifici, îndeosebi celor din domeniul științelor tehnice, al fizicii și chimiei. Cercetările în domeniul științelor tehnice trebuie orientate spre rezolvarea problemelor valorificării superioare a resurselor energetice și de materii prime, automatizării și perfecționării mașinilor fabricate în țară, îmbunătățirii tehnologiei în toate ramurile de producție.

Pentru cercetătorii din domeniul fizicii și chimiei, proiectul de Directive stabilește o sferă largă de preocupări în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice, al mașinilor de calcul și al aparatelor electronice, al semiconducătorilor, materialelor sintetice, petrochimiei, ingineriei chimice. Apertul ahus la rezolvarea problemelor concrete ale dezvoltării economiei va trebui să reprezinte principala criteriu de apreciere a muncii de cercetare tehnic-științifice. Întărind colaborarea cu institutele similare din celelalte țări socialiste și folosind în mai mare măsură documentarea tehnică, institutele noastre de cercetări vor trebui să țină seama de rezultatele obținute în alte țări în vederea sporirii eficienței muncii lor.

În același timp se va acorda în toate ramurile științei atenția cuvenită cercetărilor cu caracter teoretic, care lărgesc bazele dezvoltării de perspectivă a cercetării științifice.

Avîntul uriaș al forțelor creatoare ale poporului oferă o sursă inepuizabilă de inspirație pentru scriitorii și artiștii noștri. Dezvoltînd rezultatele pozitive obținute în ultimii ani în lărgirea te-

măriei și îmbogățirea fondului de idei al literaturii, artei, teatrului, cinematografului, creatorii noștri au îndatorirea de a făuri opere la nivelul înaltei exigențe artistice și ideologice ale partidului și poporului. Pentru aceasta se cere, în afară de talent, lichidarea a tot ce-l poate împiedica pe artist de popor — spirit de castă, individualism, tendința de a făuri opere pentru uzul unui cerc îngust de „aleși” — se cere îndeosebi cunoașterea aprofundată a realităților, studierea lor îndelungată, contactul viu, permanent al artistului cu oamenii muncii — viitori eroi ai operelor sale. Numai astfel în paginile cărților, în operele de artă va pulsa din plin viața noastră atât de bogată, cu faptele ei mărețe, cu ideile ei nobile, cu luptele ei victorioase.

O problemă de însemnătate capitală pentru economie și cultură care se află în permanență în atenția partidului și statului nostru, este pregătirea de cadre calificate de toate gradele. Astăzi numărul inginerilor în economia noastră este de 59.000, față de 9.000 cîți se numărau în 1938, iar numărul cadrelor de specialiști cu pregătire medie de peste 220.000. Aproape trei pătrimi din muncitorii noștri sînt calificați. Cadrele noastre de specialiști, în marea lor majoritate, lucrează cu devotament și simț de răspundere la locurile lor de muncă, se preocupă de lărgirea cunoștințelor lor profesionale, de însușirea tehnicii moderne și au adus o mare contribuție la obținerea realizărilor noastre în toate ramurile economiei naționale.

Corăspunzător necesităților crescînde, economia noastră națională va primi în anii 1960—1965 peste 100.000 de noi cadre tehnice medii. Învățămîntul superior va pregăti circa 54.000 de absolvenți. O deosebită atenție se va acorda învățămîntului tehnic superior: numărul total al inginerilor pe întreaga economie va ajunge la circa 80.000. Va trebui continuată profilarea instruirii de învățămînt superior — îndeosebi prin dezvoltarea ramurilor legate de extinderea tehnicii moderne —, îmbunătățită pregătirea practică a studenților în anii de studiu, dezvoltat și perfecționat în continuare învățămîntul superior fără frecvență.

Statul democrat-popular le-a creat studenților noștri posibilități largi de învățatură și condiții de trai din ce în ce mai bune. Datoria lor este de a învăța cu perseverență, pregătindu-se să devină slujitori devotați ai poporului, gata să se ducă acolo unde este mai mare nevoie de ei, unde pot să-și valorifice cunoștințele și aptitudinile cu cel mai mare folos pentru construcția socialismului.

Se prevede extinderea an de an a școlarizării pentru pregătirea muncitorilor, astfel ca în această perioadă numărul de cadre muncitorești calificate prin școli să crească cu circa 260.000.

În anul școlar care a luat sfîrșit, din totalul elevilor înscriși în anul I al diferitelor școli de nivel mediu, circa 39.000 s-au înscris în școlile medii de cultură generală și în școlile pedagogice, circa 45.000 în școlile profesionale și de meserie, iar 34.000 dintre care circa 73% tineri muncitori, urmează cursurile învățămîntului seral și fără frecvență, lucrînd în producție. Aceste schimbări în compoziția tineretului școlar arată ce ecou puternic a avut în rîndurile tineretului aprecierea partidului că drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă, trece prin școala muncii în uzine, fabrici, mine, în gospodăria de stat, gospodăria agricole colective.

Va trebui să dezvoltăm în continuare învățămîntul profesional și tehnic și să extindem tot mai mult învățămîntul mediu seral, care și-a dovedit eficacitatea, ca mijloc important de pregătire a unui tineret cu temeinice cunoștințe profesionale și de cultură generală.

În ce privește școala de cultură generală, în anul școlar încheiat, peste 88% dintre absolvenții clasei a IV-a au continuat studiile în clasa a V-a. Astfel, în 1962, aproape întregul tineret de vîrstă școlară va fi absolvit școala de 7 ani. Acesta va fi un moment important al revoluției culturale care se desfășoară în patria noastră.

O dată cu încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani, proiectul de Directive prevede trecerea treptată la învățămîntul

general de 8 ani, astfel că durata școlii medii de cultură generală va ajunge la 12 ani.

Pentru a crea condiții tot mai favorabile de studiu copiilor de oameni ai muncii de la orașe și sate, începînd cu acest an școlar se introduce gratuitatea completă a manualelor pentru toți elevii de la clasa I pînă la clasa a VII-a inclusiv. (Aplauze.) În viitor se prevede extinderea gratuității și asupra rechizitelor școlare.

O preocupare deosebit de importantă în domeniul învățămîntului de cultură generală este dezvoltarea legăturii dintre învățămînt și munca productivă. Trebuie atent studiată experiența pozitivă acumulată în această privință de un număr de școli din București și din alte localități, trecîndu-se la elaborarea unui program de măsuri pentru ca elevii școlilor noastre, unind învățătura cu munca productivă, să capete deprinderi practice, dragoste pentru munca fizică și să se orienteze spre diferite profesii potrivite înclinațiilor lor, asigurîndu-se dezvoltarea multilaterală a tinerețului școlar.

V

SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ

Tovarăși,

În domeniul rîcîti internaționale, caracteristica principală a perioadei care a trecut de la Congresul al II-lea al partidului nostru a fost creșterea uriașelor forțe ale socializmului, progresului și păcii, continuu accentuare a superiorității lor pe plan mondial. O însemnătate hotărîtoare au în această privință succesele țărilor socialiste, avîntul puternic al economiei și culturii lor, creșterea prestigiului lor politic în lumea întreagă.

Omenirea muncitoare urmărește cu admirație victoriile istorice obținute de Uniunea Sovietică în construcția desfășurată a comunizmului. (Aplauze puternice, prelungite.) Marea forță vitală a socializmului își găsește ilustrarea în depășirea considerabilă a prevederilor planului septenal, în succesele raportate în întrecerea

economică cu Statele Unite ale Americii. Deschiderea drumului spre cosmos de către știința și tehnica sovietică a fost pretutindeni salutăată cu entuziasm, întărind încrederea în capacitatea genului omenesc de a supune natura spre folosul tuturor. (Aplauze îndelungate.)

Asigurînd continua dezvoltare a bazei tehnice-materiale a comunizmului, politica Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este îndreptată constant spre făurirea unei vieți de înaltă bunăstare materială și spirituală pentru ori ce muncesc. Trecerea la cea mai scurtă zi și săptămînă de lucru din lume, măsurile privind deslînțarea completă, pînă în cîțiva ani, a impozitelor, sporirea continuă a puterii de cumpărare a oamenilor sovietici, dezvoltarea considerabilă a producției bunurilor de consum, alocarea de către stat a unor fonduri uriașe pentru scopuri social-culturale arată cum se întrușchipează concret comunismul în viața celor ce muncesc, stîrînd un larg ecou în rîndul maselor populare din toate țările. (Aplauze puternice.)

Aceste mărețe victorii constituie o strălucită confirmare a justetei și înțelepciunii liniei generale a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Comitetului său Central leninist, care rezolvă în mod creator, științific, problemele teoretice și practice ale construcției comuniste. (Aplauze îndelung repetate.)

Rezultate remarcabile au fost obținute și de celelalte țări ale lagărului socialist în dezvoltarea industriei și agriculturii, în înflorirea culturii și ridicarea nivelului de viață al oamenilor muncii. În prezent, producția industrială a țărilor lagărului socialist întrece de 5,7 ori nivelul antebelic. Avîntul puternic și continuu al forțelor de producție, posibilitățile inepuizabile ale sistemului mondial socialist, avantajele cooperării și înțrăjutorării frățești deschid țărilor socialiste perspectiva certă a depășirii sistemului capitalist în producția bunurilor materiale și obținerea celui mai înalt nivel din lume ca producție și consum pe locuitor. (Aplauze puternice.)

Cu totul alta este situația lumii capitaliste.

În ciuda teoriilor despre „regenerarea” capitalismului, a rețetelor „magice” ale diferiților săi apologeți, sistemul capitalist nu reușește să înlăture plăgile sale de nelecuit, contradicțiile care-l macină. În lumea capitalistă folosirea incompletă a capacităților de producție are un caracter cronic, se manifestă tot mai accentuat fenomenul inflaționist, are loc o creștere a datoriei publice și deficitelor în balanțele de plăți, economia este zgoduită, la intervale scurte, de crize. Covârșitoarea majoritate a avuțiilor produse de omenii muncii este iusită de un mănunchi de magnai ai capitalului. Au crescut imens supraprofiturile burgheziei monopoliste, resurse materiale gigantice, care ar putea face ca nicăieri în lume să nu mai existe mizerie, sint folosite pentru cheltuielile militare legate de politica agresivă. Toate acestea pe seama exploataării și asuprii oamenilor muncii, loviți de șomaj, apăsați de povara impozitelor, de seumpirea continuă a traiului, de restingerea mijloacelor destinate nevoilor lor social-culturale.

O trăsătură caracteristică a starilor de lucruri din lumea capitalistă este înrăsterea luptei oamenilor muncii pentru revendicări economice, împotriva uriașelor cheltuieli militare, pentru pace între popoare. Cu toate eforturile reformiștilor, ale liderilor sindicali de dinainte de a zăzoci această luptă, uriașe greve, cu participarea a milioane de oameni, se țin lanț în numeroase țări capitaliste.

Întreaga su de țări capitaliste se dezvoltă lupta maselor largi pentru suveranitate și independență națională, împotriva putredelor regimuri teroriste ale marionetelor rupsse de imperialismul american. Călnul Batista a fost alinat prin lupta revoluționară a poporului cuban, Menderes, alți „stîlp” al „democrației occidentale”, s-a prăbușit și în populația Coreii de sud s-a izgonit pe Li Sîn Man și continuă lupta pentru evacuarea din țară a trupelor americane, încît să poată dispune singură de soarta sa. Această „criză” a regiunilor distendențe demonstrează că nici dolarii, nici baionetele straine nu pot mîlbi mîzinta popoarelor înrobite de imperialismul de a sueri independența națională și libertăți democratice. *(Aplauze prelungite.)*

O uriașă mișcare de masă antiimperialistă împotriva aservirii țării de către cercurile militariste din Statele Unite ale Americii se desfășoară în prezent în Japonia; faptul că guvernul Kiși s-a văzut nevoit să ceară contramandarea vizitei președintelui Eisenhower este apreciat, în înseși paginile presei americane, ca o lovitură gravă dată prestigiului Statelor Unite ale Americii, ca o „înfrîngere diplomatică de proporții amenințătoare”.

Criza generală a capitalismului, accentuată de fonaarea și dezvoltarea sistemului mondial socialist, se adinește și mai mult prin destrămarea sistemului colonial al imperialismului, ajuns astăzi în pragul lichidării sale totale. Popoare și țări care timp de secole au fost încătușate în lanțurile sclaviei, servind puterilor imperialiste ca obiect de jaf și exploatare, s-au ridicat cu hotărîre la luptă pentru libertate și independență. În anii de după război s-au cucerit independența țări din Asia și Africa, cu o populație de aproape un miliard și jumătate de oameni. Țările socialiste manifestă o caldă simpatie și un puternic spirit de solidaritate cu lupta popoarelor afro-asiatice pentru apărarea și întărirea independenței lor naționale, pentru lichidarea înapoierei economice lăsată moștenire de colonialiști. Pe drept cuvînt, popoarele acestor țări și cele încă înrobite de colonialiști văd în țările lagărului socialist pe prietenii lor cei mai sinceri, statonici și de nădejde. *(Aplauze puternice.)*

Tovarăși,

Anii la care ne referim au avut o mare însemnătate în viața mișcării muncitorești internaționale, caracterizindu-se prin creșterea rîndurilor partidelor comuniste și muncitorești, prin întărirea unității și coeziunii lor. Mișcarea comunistă internațională se dovedește a fi o forță uriașă a progresului în viața societății contemporane.

În țările lagărului socialist, partidele trătesc și-au întărit mai departe rîndurile și îndeplinesc cu succes rolul de conducători al popoarelor lor în opera de construire a vieții noi. Partidele comuniste și muncitorești din țările capitaliste și-au sporit considerabil

prestigiul și autoritatea în masă, prin lupta lor pentru unitatea de acțiune a clasei muncitoare, a forțelor care luptă pentru pace, democrație și progres. Persecuțiile sau înscenările judiciare și întemnițările grele într-o serie de țări capitaliste, schingiunile și execuțiile sângeroase n-au putut abate eroicele partide comuniste de la lupta pentru interesele vitale ale popoarelor lor. *(Aplauze.)*

Intensele încercări ale reacțiunii internaționale și agenților acesteia de a destrăma unitatea mișcării comuniste mondiale și de a sădi confuzie și dezorientare în rândurile ei au suferit un eșec zdrobitor, lovindu-se de coeziunea internaționalistă de monolit a partidelor comuniste și muncitorești, de atașamentul lor față de ideile marxism-leninismului.

Forța mișcării comuniste internaționale, maturitatea și unitatea ei și-au găsit expresia în Declarația Consfăturii de la Moscova din noiembrie 1957, la elaborarea căreia a participat și partidul nostru. Întreaga dezvoltare a mișcării muncitorești, deslășnirea situației internaționale au confirmat pe deplin justetea aprecierilor Declarației în toate problemele social-politice ale timpului nostru, atât și a orientării pe care a dat-o partidelor frățesti în lupta pentru pace, democrație și socialism.

Așa cum a arătat Declarația, partidele comuniste, condamnând dogmatismul, consideră că în actualele condiții principalul pericol împotriva căruia trebuie îndreptată vigilența mișcării muncitorești internaționale este revizionismul. Revizionismul contemporan, care și-a găsit o expresie concentrată în programul Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, a primit o ripostă fermă, unanimă din partea partidelor comuniste și muncitorești.

Alături de celelalte partide comuniste și muncitorești, partidul nostru și-a adus aportul său la lupta pentru continua întărire a coeziunii mișcării comuniste mondiale și a lagărului socialist.

Un rol de cea mai mare însemnătate teoretică și practică pentru întreaga mișcare comunistă au tezele cu privire la problemele fundamentale ale construirii comunismului, ale dezvoltării sistemului mondial socialist, la formele de trecere de la capitalism la

socialism, la problema apărării păcii — elaborate de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, organizatorul construcției victorioase a comunismului, partidul care întotdeauna a ținut și ține sus steagul leninismului și care se bucură de un înalt prestigiu și de dragoste frățescă în mișcarea comunistă mondială. *(Aplauze prelungite, aclamații; asistența, în picioare, ocazionează îndelung.)*

La întărirea relațiilor frățesti de încredere reciprocă, bazate pe principiile internaționalismului proletar, care leagă partidul nostru de partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste și din lumea întreagă, o contribuție de seamă au adus contactele între delegațiile partidului nostru și ale altor partide. Reprezentanții ai partidului nostru au participat la congrese ale partidelor frățesti, exprimându-și solidaritatea cu lupta acestora. Organizațiile obștești din țara noastră participă activ la viața organizațiilor muncitorești și democratice internaționale, militând pentru întărirea lor.

Tovarăși,

Problema fundamentală a zilelor noastre este apărarea păcii în lume.

Popoarele lumii acordă o înaltă prețuire activității neobosite depuse de țările lagărului socialist pentru îmbunătățirea climatului internațional — activitate exprimată în numeroase inițiative internaționale, în eforturile țărilor socialiste pentru dezvoltarea colaborării internaționale, în vizitele făcute într-un șir de țări din Occident și din Asia de tovarășul Hrușciov, neobosit luptător pentru pace. *(Aplauze puternice, îndelung repetate; asistența, în picioare, ocazionează.)*

Politica externă a Uniunii Sovietice constituie un model de politică leninistă prin consecvența cu care punovează principiile coexistenței, prin caracterul ei științific bazat pe analiză aprofundată a tuturor factorilor situației internaționale, prin fermitatea și principialitatea cu care demască pe adepții încredării, prin perseverența cu care militează pentru unirea forțelor păcii.

Viața a verificat justețea și eficacitatea acestei politici. Ea a dus la creșterea și consolidarea forțelor mondiale ale păcii, la demascarea cercurilor imperialiste agresive și la accentuarea izolării lor, a determinat serioase deplasări în opinia publică, a permis multor oameni din Occident să înțeleagă sinceritatea năzuințelor de pace ale țărilor socialiste și să vadă mai clar răspunderea cercurilor agresive pentru încordarea existentă în lume.

În ultimii ani s-au înregistrat anumite rezultate pozitive în viața internațională. S-a realizat o oarecare slăbire a încordării, relațiile dintre statele cu sisteme sociale deosebite au cunoscut o îmbunătățire.

Alarmate de perspectiva prăbușirii politicii „războiului rece”, cercurile imperialiste din Statele Unite ale Americii și sprijinitorii lor au încercat să stăvilească acest curs al relațiilor internaționale, să întărească evoluția evenimentelor spre o nouă ascuțire a încordării, înconștientele provocatoare ale avizanelor militare americane în spațiul aerian al Uniunii Sovietice, declarațiile președintelui Statelor Unite și ale altor factori responsabili ai politicii americane, care au ridicat aceste provocări în rangul de politică de stat, au vădit intenția premeditată a guvernului american de a zădărnici conferința la nivel înalt.

În această orientare a politicii externe a Statelor Unite ale Americii este exprimată influența celor mai reacționare grupări ale burgheziei monopoliste și cererilor militariste, legate strins de cursa înarmărilor. La câteva zile după torpilarea conferinței la nivel înalt, ziarul „New York Times” scria: „Eșecul conferinței a venit în un tonie pentru bursa de valori, care a cunoscut o remarcabilă performanță. Datorită situației internaționale, săptămîna trecută a fost o săptămîină neamintită după octombrie 1950: după luni de dezamăgire și confuzie, ea a adus o puternică încurajare”. Pentru beneficiarii psihozei războiului, pentru cei ce speculează cu viața și singele popoarelor, orice succes al politicii de pace constituie o dezamăgire, iar orice recidivă a războiului rece — un simptom „încurajator”.

Riposta fermă dată acestor acțiuni agresive a constituit un mare și real serviciu adus cauzei păcii. A crescut izolarea adeptilor politicii agresive, Oamenii cinstiți, de diferite provocatoare a cercurilor militariste. Chiar și în Statele Unite s-au ridicat numeroase voci de protest împotriva politicii externe a guvernului american, s-au accentuat divergențele între diferitele grupări ale cererilor conducătoare. A crescut nemulțumirea aliaților Statelor Unite ale Americii: unele țări membre ale pactelor agresive, aflate sub egida americană, au protestat oficial împotriva folosirii bazelor de pe teritoriul lor pentru incursiunile de spionaj. În întreaga lume forțele păcii s-au activizat, a crescut hotărîrea lor de luptă.

Oamenirea are o singură alternativă: ori coexistență pașnică, ori războiul, care în actualele condiții de dezvoltare a științei și tehnicii ar însemna distrugeri și pierderi incalculabile pentru toate popoarele.

O dezvoltare a principiului leninist al coexistenței pașnice prezintă teza formulată la Congresele al XX-lea și al XXI-lea ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice că în epoca noastră războiul mondial poate fi eliminat din viața societății încă înainte de victoria socialismului în întreaga lume.

Imperialismul, agresiv prin însăși natura sa, se caracterizează azi, ca și în trecut, prin tendința de a cîntropi teritorii străine, noi piețe, a subjugă alte țări. Imperialismul nutrește o ură înverșunată față de țările socialiste, față de mișcarea de eliberare națională și ar dori să folosească armele pentru a-și restabili dominația mondială.

De aceea, țările socialiste, partidele comuniste și muncitorești consideră drept sarcină să țină trează vigilența popoarelor, să demaște neobosit politica cercurilor agresive, imperialiste, să militeze pentru zădărnicierea uneltirilor lor războinice, să lupte în mod consecvent pentru unirea într-un front larg a tuturor forțelor păcii.

Dar o analiză științifică marxist-leninistă nu se poate limita la constatarea caracteristicilor imperialismului. Aceasta ar însemna a nesocoti profundele transformări petrecute în lume. Natura imperialismului nu s-a schimbat față de trecut — dar raportul de forțe pe plan mondial este altul. Imperialismului, planurilor sale agresive li se opun astăzi forțe cum n-au existat niciodată — lagărul strâns unit al țărilor socialiste, care reprezintă o gigantică forță materială; noile state independente, care, pronunțându-se pentru coexistență, largesc continuu „zona păcii”, unde trăiește de pe acum peste jumătate din omenire: clasa muncitoare din țările capitaliste, ale cărei forțe cresc mereu; mișcarea contemporană de luptă pentru pace, care cuprinde păături sociale din cele mai largi. Acestea sînt forțe uriașe, care, luptînd unite, pot ține la respect cercurile agresive, pot împiedica o conflagrație mondială și asigura victoria principiilor coexistenței pașnice. (Aplauze.)

Teza cu privire la posibilitatea înlăturării războiului mondial din viața societății exprimă o concluzie justă, tocmai pentru că ea se bazează pe analiza profundă a realității contemporane în ceea ce are aceasta mai esențial, pe factorii actualului raport de forțe și pe perspectivele evoluției lui viitoare. Însemnătatea acestei teze constă în faptul că ea dă forțelor mondiale ale păcii o orientare clară și un țel fundamentat, le dinamizează și contribuie la lărgirea lor, le însuflă încredere și energie. (Aplauze puternice.)

Încredințate de posibilitatea reală a preîntîmpinării războaielor, țările socialiste nu-și micșorează combativitatea în lupta împotriva politicii agresive a imperialismului. Politica lor de pace nu izvorăște din slăbiciune sau din iluzii, forțele lor sînt capabile să dea riposta cuvenită oricărui agresor.

Țările socialiste arată însă omenirii altă cale decît războiul aducător de moarte și ruină: lor le este scumpă cauza păcii și nu le poate fi indiferentă viața a milioane și milioane de oameni.

De la începuturile existenței sale, Statul sovietic a luptat cu perseverență pentru pace între popoare, pe baza principiilor coexis-

tentei pașnice formulate de Lenin. Lupta pentru triumful acestor principii stă la temelia politicii externe a țărilor lagărului socialist. Ținînd sus steagul luptei pentru pace, țările socialiste exprimă aspirațiile tuturor popoarelor, care năzuiesc spre pace, bunăstare, progres. Tocmai de aceea politica lor externă are un profund răsunet în toate țările lumii, cucerite de partea sa inimile și conștiințele sutelor de milioane de oameni de pe întreg globul pămîntesc. (Aplauze îndelungi.)

Țările socialiste au adresat celor capitaliste chemarea: să ne întrecem nu pe cîmpurile de luptă, ci pe tărîmul rezultatelor materiale în făurirea bunăstării popoarelor și al confruntării ideilor. Noi simțim convingeri că aceasta este calea ce corespunde cerințelor menținerii păcii, intereselor clasei muncitoare și tuturor oamenilor muncii și că, în întrecerea pașnică între cele două sisteme, victoria va fi de partea socialismului. (Aplauze puternice.)

În domeniul relațiilor internaționale, Republica Populară Romînă se afirmă ca un factor activ în lupta pentru menținerea și întărirea păcii.

La temelia politicii externe a statului nostru se află prietenia și alianța indestructibilă cu popoarele celorlalte țări socialiste, întărirea continuă a sistemului socialist mondial. Coeziunea indestructibilă a lagărului socialist este condiția esențială a apărării independenței și construirii cu succes a noii orînduiri în fiecare țară socialistă.

Politica consecventă de pace a țării noastre a sporit continuu prestigiul ei internațional, numărul prietenilor ei în toate colțurile lumii.

Țara noastră întreține în prezent relații diplomatice cu 44 de state și schimburi comerciale cu peste 70 de țări. Dezvoltarea economiei naționale deschide perspective pentru o nouă și însemnată sporire a acestor schimburi. Conform prevederilor din Directive, volumul comerțului exterior se va dubla în 1965 față de nivelul din 1959.

Vor crește în primul rând schimburile cu țările lagărului socialist, care vor cuprinde circa 65—70% din tot volumul de comerț exterior. În cadrul lor, locul principal îl va ocupa și în viitor comerțul cu Uniunea Sovietică, al cărei ajutor reprezintă o mare contribuție la propășirea economiei noastre.

Relațiile din cadrul sistemului economic mondial socialist, datorite pe principiul de colaborare fraternă și ajutor reciproc, constituie o bază trainică pentru sporirea neconținută a schimburilor noastre, iar colaborarea tehnică-economică, pe baza diviziunii internaționale socialiste a muncii, contribuie la dezvoltarea multilaterală a țării noastre și la grabirea ritmurilor construcției socialiste.

Relațiile noastre economice cu celelalte state s-au îmbunătățit continuu, ceea ce s-a manifestat printr-un volum de schimburi comerciale în continuă creștere. Astfel au sporit simțitor în ultimii ani schimburile cu Franța, Anglia, Italia, Elveția, Austria, cu unele țări din America latină, precum și cu alte țări. Tot mai numeroase sînt în lumea capitalistă cercurile oamenilor de afaceri care manifestă interes față de relațiile economice cu țara noastră.

Republica Populară Română va extinde și pe viitor schimburile cu toate țările, aducînd prin aceasta contribuția sa la dezvoltarea relațiilor pașnice între popoare prin promovarea comerțului mondial.

Țara noastră acordă o mare atenție dezvoltării schimburilor culturale, obștești, tehnice-științifice, turistice, sportive cu toate țările. Avem strînse legături de colaborare culturală cu țările socialiste, se dezvoltă legăturile noastre cu numeroase alte țări, s-au intensificat schimburile reciproce de vizite între delegații parlamentare, personalități ale vieții publice, oameni de știință și cultură din țara noastră și din alte țări, participarea României la diferite manifestări internaționale.

România ia parte la activitatea Organizației Națiunilor Unite și a altor organisme internaționale. În cadrul Organizației Națiunilor Unite, țara noastră s-a pronunțat pentru adoptarea unor

măsuri efective îndreptate spre lichidarea „războiului rece”, pentru apărarea drepturilor și intereselor statelor care și-au câștigat sau sînt pe cale de a-și câștiga independența, pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare cu toate statele, pe bazele respectării suveranității naționale, egalității în drepturi și neamnes-tecului în treburile interne.

Militînd în permanență pentru rezolvarea pe cale pașnică, prin tratative a problemelor litigioase, pentru micșorarea incordării în relațiile internaționale, nu putem să nu ținem seama de existența cercurilor imperialiste agresive, care continuă cursa înarmărilor, își mențin bazele militare și se dedau la acte provocatoare împotriva țărilor socialiste. De aceea trebuie să păstrăm mereu trează vigilența poporului, acordînd cea mai mare grijă Forțelor armate ale Republicii Populare Române, pregătirii lor militare și politice și înzestrării lor cu tot ce le este necesar pentru ca, alături de forțele armate ale celorlalte state participante la Tratatul de la Varșovia, să-și poată îndeplini cu cinste misiunea încredințată — apărarea păcii, a independenței patriei și cuceririlor revoluționare ale oamenilor muncii. (Aplauze puternice.)

Țara noastră s-a pronunțat ferm pentru îndeplinirea dezarmării generale și totale, ca mijloc radical pentru asigurarea păcii. Ca participantă la lucrările Comitetului celor zece state de la Geneva, Republica Populară Română sprijină cu hotărîre toate propuneri ale Uniunii Sovietice, care dezvoltă și întregesc programul prezentat la Organizația Națiunilor Unite și arată calea sigură pentru îndeplinirea, pe etape, a măsurilor de dezarmare efectiv și riguros controlate, astfel încît la sfîrșitul procesului de dezarmare să fie desființate înseși mijloacele de ducere a războiului. Trebuie arătat că, în contrast cu caracterul constructiv al acestor propuneri, delegațiile occidentale manifestă tendința de a se situa pe o poziție de rigiditate și de a îneca problema dezarmării în discuții sterpe, fără rezultatele practice pe care le așteaptă toate popoarele.

Popoarele Europei, printre care și poporul nostru, care nu o dată au avut greu de suferit din partea militarismului german, nu

pot fi indiferente față de pericolul pe care-l reprezintă focarul agresiv din Republica Federală Germană, unde are loc refacerea Wehrmachtului revanșard și dezmățul neonazist de la Bonn. Republica Populară Română sprijină cu toată hotărârea poziția justă a Uniunii Sovietice și Republicii Democratice Germane cu privire la necesitatea lichidării rămășițelor celui de-al doilea război mondial prin semnarea Tratatului de pace cu Germania și încetarea regimului de ocupație în Berlinul occidental, ca una din problemele internaționale care așteaptă o rezolvare neîntârziată. (Aplauze.)

Sînt cunoscute propunerile guvernului român și guvernelor altor țări socialiste cu privire la dezvoltarea colaborării interbalcanice și la crearea unei zone demilitarizate și fără arme-rachetă în Balcani. Aceste propuneri sînt mai actuale ca oricînd și se află în centrul atenției opiniei publice din țările regiunii balcanice. Ne exprimăm convingerea că glasul rațiunii va triumfa și se va ajunge la o evoluție a situației din Balcani potrivit cu interesele fundamentale ale popoarelor din acest spațiu.

Considerînd de datoria fiecărei țări, mari sau mici, să-și aducă propria contribuție la cauza apărării păcii, Republica Populară Română este hotărîtă să militeze în strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist pentru mișcările încordării internaționale, pentru zădărnicierea oricăror uneltiri ale cercurilor agresive, pentru promovarea perseverență a principiilor coexistenței pașnice și stăvîlirea unei păci trăinice în lume. (Aplauze puternice.)

Tovarăși,

Pășim într-o etapă nouă de dezvoltare, care deschide poporului nostru perspectiva luminasă a victoriei depline a socialismului și trecerii treptate la comunism, cauză pentru care au luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai clasei muncitoare și ai întregului popor român. (Aplauze.)

Hotărârile pe care le va adopta Congresul vor deveni programul de luptă al partidului și al tuturor oamenilor muncii, vor da un nou avînt forțelor creatoare ale țării.

Clasa muncitoare, țărănimă, intelectualitatea, strîns unite sub gloriosul steag al încercatului nostru partid, vor porni cu elan patriotic și puteri înscrise la înfăptuirea mărețelor obiective stabilite de Congres și vor obține noi victorii în dezvoltarea și înflorirea patriei noastre socialiste. (Aplauze îndelungate.)

Poporul nostru își va aduce astfel contribuția la victoria sistemului mondial socialist în întrecerea pașnică cu capitalismul, la izbînda forțelor păcii.

Trăim o epocă în care ideile socialismului exercită în întreaga lume o atracție tot mai puternică, luminînd popoarele calea luptei pentru bunăstare, pentru pace, pentru dezvoltarea forțelor materiale și spirituale ale omului.

Să consacram, tovarăși, întreaga noastră putere de muncă triumfului cauzei nobile a socialismului și păcii. (Aplauze puternice.)

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, conducătorul și organizatorul victoriilor poporului muncitor! (Aplauze îndelungate, ovații.)

Trăiască patria noastră iubită, Republica Populară Română, eroica noastră clasă muncitoare, țărănimă și intelectualitatea noastră! (Aplauze prelungite.)

Trăiască marea familie a țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică! (Aplauze furtunoase, ovații.)

Trăiască unitatea și coeziunea mișcării comuniste și muncitorești din întreaga lume! (Aplauze puternice, urale.)

Trăiască atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă! (Aplauze furtunoase, îndelung repetate, urale; asistența în picioare ovaționează minute în șir pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Comitetul său Central, pentru Republica Populară Română, pentru cel de-al III-lea Congres al P.M.R.).

„Scîntia” nr. 4.866
din 21 iunie 1960

CUVÎNTARE ROSTITĂ LA ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR CONGRESULUI AL III-LEA AL P.M.R.

— 25 iunie 1960 —

Tovarăși,

Congresul nostru, spre care au fost îndreptate privirile pline de dragoste și încredere ale tuturor membrilor de partid și ale întregului popor, își încheie lucrările.

Cel de-al III-lea Congres va rămâne în istoria partidului și a poporului nostru ca un eveniment de însemnătate deosebită; el a făcut bilanțul unei perioade de mari realizări, în decursul căreia socialismul a învins în patria noastră. Intrăm într-o etapă nouă a dezvoltării țării — etapa desăvârșirii construcției socialismului. *(Aplauze puternice, prelungite.)*

Putem aprecia cu satisfacție că dezbaterile Congresului, la care a luat parte un mare număr de delegați, s-au desfășurat la un nivel ridicat, într-o atmosferă de muncă constructivă, în spirit de înaltă răspundere și seriozitate.

Pînă la participarea lor bogată, creatoare, la lucrările Congresului, delegații au adus o contribuție valoroasă la elaborarea sarcinilor de viitor ale partidului. Hotărârile adoptate, planul de 6 ani și schița programului economic de perspectivă reprezintă un mare program de muncă și de luptă pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale, pentru creșterea bunăstării întregului popor. *(Aplauze puternice.)*

Congresul a constituit o impunătoare manifestare a unității partidului nostru, a consecvenței și fermității politicii sale marxist-leniniste, a maturității și combativității lui. *(Aplauze furtivoase.)*

Cuvîntare rostită la încheierea lucrărilor Congresului al III-lea al P.M.R. 204

Este o mare mîndrie pentru noi toți că facem parte din rîndurile unui asemenea partid, puternic, iubit și urmat cu încredere de oamenii muncii. Să nu precupețim nici un efort pentru întărirea continuă a rîndurilor partidului, a legăturii lui cu masele largi ale poporului.

În numele Comitetului Central ales de Congres, vă mulțumim, dragi tovarăși, pentru încrederea ce ne-ați acordat și vă asigurăm că întreaga noastră putere de muncă va fi consacrată aplicării cu perseverență a hotărîrilor Congresului, consolidării regimului democrat-popular, operei de construire a socialismului. *(Aplauze prelungite.)*

Tovarăși delegați,

Permiteți-mi ca, în numele dumneavoastră și al întregului partid, să exprim încă o dată reprezentanților partidelor comuniste frățești mulțumirile cele mai cordiale pentru cineștea ce ne-au făcut participînd la lucrările Congresului. *(Aplauze prelungite.)* Prezența dumneavoastră în mijlocul nostru, dragi oaspeți, cuvintele calde și aprecierile de înaltă prețuire pe care le-ați adresat partidului și poporului nostru sînt încă o mărturie a legăturilor frățești de solidaritate internațională ce unesc partidele noastre. Vă rugăm, dragi tovarăși, să duceți comuniștilor și oamenilor muncii din țările dumneavoastră salutul nostru tovarășesc și asigurarea că Partidul Muncitoresc Român, clasa muncitoare, poporul român vor fi neclintit la datorie în slujba cauzei socialismului, a întăririi coeziunii mișcării comuniste și a unității de neclintit dintre țările lagărului socialist. *(Aplauze puternice, îndlung repetate.)*

Transmitem din partea poporului român popoarelor dumneavoastră cele mai bune urări de succes în lupta pentru pace și socialism. *(Aplauze.)*

Tovarăși delegați,

O dată cu încheierea lucrărilor Congresului ne întoarcem fiecare la locul său de muncă. Să ne concentrăm eforturile pentru

mobilizarea oamenilor muncii de la orașe și sate în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite de Congres.

Sintem convinși că elasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, întregul popor talentat și iubitor de muncă vor lupta cu energie și hotărâre, strâns unit în jurul încreștului nostru partid, pentru realizarea unui puternic avânt al economiei și culturii și a unui înalt nivel de trai al celor ce muncesc. *(Aplauze puternice.)*

Încarmați cu hotărârile Congresului, călăuziți de măreția învățătură marxist-leninistă, înainte, spre victoria deplină a socialismului! *(Aplauze îndelungate, urale.)*

Trăiască Partidul Muncitoresc Român! *(Aplauze puternice, îndelung repetate, ovații.)*

Trăiască puternicul lagăr al țărilor socialiste! *(Aplauze puternice, urale.)*

Trăiască unitatea și coeziunea mișcării comuniste și muncitorești internaționale! *(Aplauze prelungite, urale.)*

Declar închise lucrările celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Spor la muncă, tovarăși!

(Aplauze furtivoase, îndelung repetate, aclamații, urale; întreaga asistență, în picioare, ocazională îndelung pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Comitetul său Central, pentru unitatea țărilor lagărului socialist, pentru unitatea și coeziunea partidelor comuniste și muncitorești frățești.)

„Scinteia” nr. 4.871
din 26 iunie 1960

CUVÎNTARE ROSTITĂ LA MARELE MITING AL OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ ORGANIZAT PE STADIONUL „23 AUGUST” CU PRILEJUL ÎNCHEIERII LUCRĂRILOR CONGRESULUI AL III-LEA AL P.M.R.

— 25 iunie 1960 —

Tovarăși,

Cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român și-a încheiat astăzi lucrările. În numele Comitetului Central al partidului, în numele delegaților care au participat la Congres, vă adreșăm dumneavoastră, reprezentanți ai oamenilor muncii din capitală, și întregului popor muncitor un fierbinte salut. *(Aplauze puternice, prelungite.)*

Congresul a făcut bilanțul mărețelor victorii obținute de harnicul și talentatul nostru popor, sub conducerea partidului, în dezvoltarea industriei socialiste, în transformarea socialistă a agriculturii, în îndeplinirea revoluției culturale.

Drumul pe care l-am străbătut n-a fost ușor. Poporul nostru, sub conducerea partidului, a învins însă greutățile și piedicile inerente unei opere de asemenea amploare și a obținut într-o perioadă istorică scurtă succese care au făcut ca țara noastră să devină de nerecunoscut. Au apărut sute de noi fabrici și uzine, noi orașe moderne; o largă rețea de linii electrice brăzdează cuprinsurile ei de la un capăt la altul; noi bogății sînt scoase la lumină și puse în valoare. Pe întinsele ngoare ale gospodăriilor agricole de stat și cooperatiste lucrează zeci de mii de tractoare și mașini agricole. Întreaga țară este un imens șantier al construcției economice și social-culturale, pe care mîna și mintea omului eliberat de exploatare făuresc viața nouă.

Congresul al III-lea a constituit un eveniment de însemnătate istorică în viața partidului și a poporului nostru: el a consfințit victoria socialismului în țara noastră, a adoptat Directivele cu privire la planul pe 6 ani și la schița programului economic pe 15 ani, deschizând perspective largi ale desăvârșirii construcției socialismului.

Muncitorii, țărani, intelectuali, întregul popor muncitor salută cu deosebită bucurie și legitimă mândrie bilanțul victoriilor obținute în făurirea vieții noi, socialiste, și își manifestă hotărârea fermă de a munci cu și mai multă abnegație pentru împlinirea mărețului program adoptat de Congres. (*Aplauze puternice.*)

Am ajuns astăzi pe culmea de pe care se văd perspectivele luminoase ale victoriei depline a socialismului datorită faptului că avem un conducător încercat — partidul comunistilor, care pășește neabătut pe calea luminată de învățătura marxist-leninistă. Ecol avut de Congres în rîndul celor mai largi mase ale poporului se datorește faptului că ele s-au convins de-a lungul anilor, prin propria lor experiență, că politica partidului exprimă interesele lor vitale, că între vorbele și faptele partidului nostru există cea mai deplină concordanță. Congresul a demonstrat cu o mare forță că în țara noastră partidul și poporul reprezintă un tot indestructibil unit: în această unitate stă cheia faptului că hotărârile Congresului — acest grandios program de muncă și de luptă pentru progresul și prosperitatea țării noastre, pentru bunăstarea celor ce muncesc — vor fi împlinite cu succes. (*Aplauze furtivoase.*)

Obiectivul principal pe care partidul îl pune în fața poporului pentru această perioadă este dezvoltarea bazei tehnice-materiale a socialismului, continuarea într-un ritm susținut a industrializării țării, acordîndu-se și pe viitor prioritate industriei grele, cu pivotul ei — industria constructoare de mașini; terminarea colectivizării agriculturii; crearea unui belșug de produse în vederea ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Avem convingerea nestrămutată că împlinirea sarcinilor ce decurg din documentele adoptate de Congres va deveni cauza scumpă

Cuvîntare la mîningul de lăcheiere a lucrărilor Congresului al III-lea al P.M.R. 205

a oamenilor muncii, care, strîns uniți în jurul partidului, vor asigura victoria deplină a socialismului în țara noastră. (*Aplauze puternice.*)

Tovarăși,

Răspunzînd invitației noastre, la lucrările Congresului au participat reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești din 50 de țări. Alte partide frățesti au trimis Congresului mesaje de salut. Prezența atitor oaspeți dragi la Congresul nostru ne-a produs o adîncă bucurie și constituie încă o manifestare a relațiilor strînse dintre partidul nostru și celelalte partide frățesti, a unității noastre comuniste internaționale. (*Aplauze prelungite, urale.*)

În numele Comitetului Central și al întregului partid aduc încă o dată cele mai sincere mulțumiri reprezentanților partidelor frățesti. Înaltele lor aprecieri la adresa partidului și poporului nostru sînt pentru noi un îndemn de a munci mai bine, de a păși mereu alături de celelalte partide marxist-leniniste, militînd pentru continuu întărire a sistemului mondial socialist, a forțelor păcii și progresului social de pretutindeni. (*Aplauze îndelungate, urale.*)

Țara noastră înaintează într-o indestructibilă unitate cu celelalte țări ale lagărului socialist, bucurîndu-se de avantajele relațiilor de colaborare și întraajutorare tovarășească și în mod deosebit de sprijinul internaționalist al Uniunii Sovietice. (*Aplauze puternice, îndelung repetate.*)

Sentimentele prietenești pe care Uniunea Sovietică le nutrește față de țara noastră și-au găsit o vie expresie în salutul rostit de la tribuna Congresului de conducătorul delegației Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov. (*Aplauze puternice, ovaiji.*) Cuvîntarea sa înflăcărată a avut un larg răsănet în țara noastră, ea și în celelalte țări ale lumii, pentru că ea răspunde năzuințelor de pace, bunăstare și progres ale tuturor popoarelor.

Cuvîntările reprezentanților partidelor frățesti au relevat marea forță a principiilor internaționalismului proletar, după care se că-

lăuzeze partidele noastre, au subliniat profunda unitate și coeziune a mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Ele au reafirmat justetea și actualitatea tezelor Declarației Consfătuirii de la Moscova din noiembrie 1957, reduciua orientării pe care aprecierile Declarației au dat-o partidelor frățești în problemele construcției socialiste, întăririi socialismului mondial, dezvoltării mișcării muncitorești internaționale și luptei pentru apărarea păcii în lume. *(Aplauze prelungite.)*

Congresul a aprobat în unanimitate politica externă și lupta perseverentă dusă de țara noastră, alături de celelalte țări ale lagărului socialist, pentru apărarea păcii, pentru victoria principiilor coexistenței pașnice formulate de Lenin.

Pentru oamenii muncii din țara noastră constituie un puternic izvor de încredere teza, fundamentată științific, că în actualele condiții internaționale, cind forțele păcii sînt mai puternice decît ale agresiunii, războiul mondial poate fi preîntîmpinat.

Vom ține trează și pe viitor vigilența poporului împotriva politicii agresive a cercinilor imperialiste și împreună cu celelalte țări socialiste vom face totu pentru demascarea și zădărnicirea uneltirilor acestor cercuri, pentru desinderea internațională și consolidarea păcii. *(Aplauze puternice.)*

O problemă de cea mai mare importanță a vieții internaționale este îndepărtarea dezarmării generale și totale, mijloc radical pentru asigurarea păcii. Ca participantă la lucrările Comitetului celor zece state de la Geneva, țara noastră sprijină cu hotărîre propunerile Uniunii Sovietice pentru rezolvarea acestei probleme, care prevăd măsuri efective, reale și riguros controlate pentru înfăptuirea dezarmării. Pentru realizarea acestor măsuri se cere ca reprezentanții puterilor occidentale să renunțe la tendința de a îneca problema dezarmării în discuții sterpe, fără rezultate practice, să so situeze pe o poziție constructivă de dezbateră a fondului propunerilor Uniunii Sovietice și să vină în întîmpinarea lor.

Țara noastră va milita și în viitor pentru continua micșorare a încordării în relațiile internaționale, pentru rezolvarea tuturor pro-

Cuvîntare la micîngul de încheiere a lucrărilor Congresului al III-lea al P.M.R. 207

blemelor litigioase pe cale pașnică, pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare cu toate statele, pe baza respectării suveranității naționale, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne.

Tovarăși,

Hotărîrile Congresului al III-lea al partidului au deschis poporului marea perspectivă a desăvîrșirii construirii socialismului: ele vor da un nou avînt forțelor creatoare ale țării.

Să ne consacram întreaga energie și capacitate de muncă traducerii în viață a acestor hotărîri, întăririi continue a orînduirii socialiste, cauzei construirii socialismului.

Partidul Muncitoresc Român, Comitetul Central cheamă pe toți oamenii muncii să pornească cu puteri înecite la înfăptuirea sarcinilor stabilite de Congres, să muncească neobosit pentru înflorirea patriei noastre socialiste, pentru creșterea bunăstării și prosperității poporului. *(Aplauze puternice, urale.)*

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, conducătorul luptei poporului muncitor pentru victoria deplină a socialismului! *(Aplauze puternice, îndelung repetate, ovații.)*

Trăiască patria noastră iubită — Republica Populară Romînă! *(Aclamații puternice, urale.)*

Trăiască familia frățească a țărilor lagărului socialist! *(Aplauze prelungite, urale.)*

Trăiască unitatea mișcării muncitorești și comuniste internaționale! *(Aplauze furtunoase, aclamații.)*

Trăiască pacea și prietenia între popoare! *(Aplauze puternice, ovații, urale.)*

"Scînteia" nr. 4.871
din 26 iunie 1960

SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ ȘI POLITICA EXTERNĂ A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

*Raport prezentat la sesiunea extraordinară
a Marii Adunări Naționale
din 30 august 1960*

Tovarăși deputați și deputate,

Actuala sesiune a Marii Adunări Naționale este chemată să examineze situația internațională și să dezbată problemele politicii externe a Republicii Populare Romîne. Ea va exprima poziția poporului român față de acestea și în special față de problema dezarmării, cea mai importantă cerință a vieții internaționale — inserată pe ordinea de zi a apropiatei sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Convocarea în acest scop a organului suprem al puterii de stat subliniază marea însemnătate pe care partidul și guvernul nostru o acordă vieții internaționale și îndeosebi problemei dezarmării. Este un izvor de forță al puterii populare faptul că politica noastră externă se identifică cu cerințele și aspirațiile poporului, că ea se bucură de sprijinul activ al acestuia.

Marea Adunare Națională se întrunește la scurtă vreme după cel de-al III-lea Congres al partidului, care a consfințit victoria socialismului în țara noastră și a marcat intrarea în noua etapă de dezvoltare a țării — etapa desăvîșirii construcției socialismului. Poporul român a pășit cu hotărîre și elan la înfăptuirea programului de luptă și de muncă elaborat de Congres. Planul de 6 ani, schița programului de perspectivă oglindesc cu putere preocupările pașnice, constructive ale poporului român și marea lui încredere în viitor, în perspectivele păcii mondiale. Referindu-ne la industrie, tunelia forței economice a țării, ea indică — vorbind în mod

figurat — că în decurs de 6 ani vom făuri o Romînie de două ori mai puternică decît cea de astăzi, iar peste 15 ani — de 26 de ori mai puternică decît cea dinainte de război. Iată planul de „conferiri” și „expansiuni” pe care ni l-am pus în față și pe care-l vom înfăptui cu armele păcii! (Aplauze puternice.)

Asigurarea viitorului luminos al patriei reprezintă obiectivul primordial al politicii externe a statului nostru. Congresul al III-lea al partidului a definit cu claritate politica externă promovată de Partidul Muncitoresc Român și de guvernul Republicii Populare Romîne, politică de fermă apărare a păcii.

La temelia politicii externe a statului nostru s-a aflat și se află prietenia și alianța indestructibilă cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale lagărului socialist. Coeziunea și unitatea lagărului socialist reprezintă cheazăia apărării păcii, garanția victoriei politicii de pace și securitate internațională. (Aplauze.)

În strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist, Republica Populară Romînă militează activ pentru mieșorarea încordării internaționale, pentru promovarea principiilor de coexistență pașnică, pentru zădărnicierea oricăror umeitiri ale cercurilor imperialiste agresive, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale și statornicirea unei păci trănice în lume. Această politică corespunde intereselor vitale ale poporului român, intereselor forțelor păcii și progresului de pretutindeni. Ea nu este dictată de considerente de conjunctură, ci este o orientare politică permanentă, luminată de farul învătăturii marxist-leniniste, fundamentată pe aprecierea științifică a raportului de forțe și a tuturor factorilor care influențează mersul evenimentelor pe arena internațională.

COEXISTENȚA PAȘNICĂ — NECESITATE VITALĂ PENTRU ÎNTREAGA OMENIRE

Creșterea continuă a forțelor sociale care militează pentru pace și securitate internațională, pentru democrație și progres social este una din trăsăturile cele mai semnificative ale situației internațio-

nale. Aceasta își găsește cea mai puternică expresie în dezvoltarea impetuoasă a forțelor Uniunii Sovietice și a celorlalte țări care fac parte din sistemul mondial socialist.

Succesele strălucite ale Uniunii Sovietice în toate domeniile construcției comunismului, creșterea în linie ascendentă a producției industriale și agricole însoțită de rapidă și continuă ridicare a nivelului de trai în țările care construiesc socialismul — toate aceste realizări în care se exprimă superioritatea socialismului — exercită o influență determinantă asupra întregii dezvoltări contemporane, înalțându-se pe oamenii minții, toate popoarele, în lupta lor pentru independență, pentru o viață cu adevărat liberă și fericită.

Este caracteristic pentru fizionomia morală a celor două lumi — socialistă și capitalistă — că, în timp ce știința sovietică apropie echipa primei călătorii a omului în spațiul interplanetar, în Statele Unite ale Americii, așa cum mărturisesc înșiși autorii programului american de cercetări cosmice, se acordă prioritate eforturilor spre realizarea satelitelor-spion.

Sintema martorii elamului de nestăvilit al mișcării de eliberare națională, care distinză ultimii piloni ai perimatului și odiosului sistem al colonialismului. Numai în acest an au apărut pe harta lumii 14 noi state ale continentului african. Dintr-o rezervă a imperialismului, popoarele care scutură lanțurile sclaviei devin o rezervă a forțelor păcii și progresului social. Promovarea de către tinerele state independente afroasiatice a unei politici de coexistență pasnică lărgeste „zona păcii” și restrânge posibilitățile forțelor agresivității.

Evenimentele actuale spulberă legenda creată în marile metropole occidentale că popoarele înrobite obțin independența din mărminia colonialiștilor. În realitate, independența este rezultatul luptei pline de jertfe duse vreme îndelungată de popoarele care au sfărâmat lanțurile sclaviei coloniale. Nenumărate fapte arată că, chiar după proclamarea independenței de stat, colonialiștii caută pe toate căile, inclusiv prin agresiune directă, să sogrume libertatea noilor state. Când poporul congolez a arătat că înțelege să se

bucure de o independență reală, foștii stăpînitori au pornit, cu sprijinul aliaților lor din N.A.T.O., o acțiune militară împotriva independentei și integrității tinerei Republici Congo. Pactul N.A.T.O., pe care conducătorii occidentali nu ostenesc în a-l descrie ca un „pact defensiv”, și-a arătat în fața lumii întregi caracterul său agresiv, îndreptat nu numai împotriva statelor socialiste, dar și împotriva mișcării de eliberare din colonii și țări dependente. S-a dovedit însă, încă o dată, că în zilele noastre operațiile coloniale de „pacificare” sînt pînă la urmă sortite eșecului. Poporul român salută lupta eroică a poporului congolez și a celorlalte popoare africane care-și apără cu un curaj admirabil dreptul la o viață independentă. (Aplauze.)

Pe continentul american, în America latină, socotită de mai bine de un secol „curtea domnică a Statelor Unite”, patrioții Cubei, conduși de Fidel Castro, au rupt lanțurile asupririi și au deslășurat larg steagul luptei pentru independență și progres social. Sîntem alături de poporul Cubei, care respinge cu hotărîre șantajul, actele de agresiune economică și amenințările imperialismului. (Aplauze.)

Lupta popoarelor pentru cucerirea și consolidarea independenței are un reazem sigur în țările puternicului lagăr socialist.

Noi considerăm ca un factor de mare importanță al vieții internaționale faptul că o serie de state nesocialiste, cum sînt India, Indonezia, Birmania, Ceylon și altele, duc o politică de pace și de neparticipare la blocurile militare occidentale. Apărîndu-și independența și drepturile suverane, un număr crescînd de state din Asia, Africa și America latină ajung la o poziție comună cu statele socialiste în problemele mari ale războiului și păcii, ca și în alte probleme esențiale ale vieții internaționale. De aceea între statele socialiste și noile state independente s-au creat și se dezvoltă legături trainice, multilaterale.

Importante deplasări în direcția sprijinirii eforturilor spre destindere internațională s-au produs și în opinia publică din țările occidentale. Oameni politici influenți, muncitorii, partizanii mișcării pentru pace, diferitele organizații pentru interzicerea armelor atomice

din țările apusene se pronunță din ce în ce mai hotărât pentru schimbarea cursului actualei politici de încordare și de război rece.

Zi de zi evenimentele de pe arena internațională confirmă justetea aprecierilor Declarației Consfătuirii de la Moscova și „Manifestului păcii” din 1957, bazate pe teza că în epoca noastră forțele care luptă pentru pace au crescut atât de puternic, încât s-a creat posibilitatea deplină a preîntâmpinării războiului mondial. Această posibilitate se poate transforma în realitate nu din cauză că imperialismul și-ar fi schimbat natura și ar fi renunțat la planuri războinice, ci din cauză că raportul de forțe pe arena mondială s-a schimbat în favoarea forțelor păcii, democrației și socialismului și că acest proces se accentuează tot mai mult.

De cea mai mare însemnătate în determinarea deplasărilor din opinia publică au fost și sînt eforturile neobosite depuse de U.R.S.S. pentru îmbunătățirea climatului internațional, spiritul de inițiativă al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al guvernului sovietic, în fața co-tovarășului Hrușciov, în promovarea coexistenței pașnice, fermitatea cu care deosebit manevrele adeptilor încordării, perseverența cu care militează pentru unirea forțelor păcii. (Aplauze puternice.) Comentatorii occidentali și lideri politici recunosc că inițiativele diplomatice ale Uniunii Sovietice sînt acelea care dau tonul în viața internațională.

Datorită luptei perseverente a Uniunii Sovietice, a celorlalte țări ale lagărului socialist și a altor state iubitoare de pace s-au obținut unele rezultate pozitive în direcția destinderii în viața internațională.

Față de aceste rezultate și de perspectivele deschise, cele mai reacționare grupări ale burgheziei monopoliste și ale cercurilor militariste din Statele Unite ale Americii au dezlănțuit o ofensivă susținută pentru a anihila roadele eforturilor îndreptate spre destindere și a înrăutăți climatul internațional.

Trimiterile avioanelor americane de spionaj în spațiul aerian al Uniunii Sovietice, torpilarea întâlnirii șefilor guvernelor celor patru puteri, în care amenința și-a pus mari speranțe, zădărnicierea trata-

tivelor în problema dezarmării sînt expresii ale orientării cercurilor conducătoare americane spre subminarea păcii. Aceste acțiuni au fost însoțite de o nouă intensificare a cursei înarmărilor și a măsurilor militariste în cadrul N.A.T.O.

Poporul român, ca și celelalte popoare iubitoare de pace, urmărește cu vigilență măsurile îndreptate spre accelerarea remilitarizării Germaniei occidentale. Încercarea de a ascunde de ochii lumii complotul înarmării atomice a R. F. Germane a fost descoperit de înșiși generali vest-germani. Prin „memorandumul” comandamentului Bundeswehrului, către guvernul de la Bonn i-a dat în mod public aprobarea, foștii generali naziști cer — într-o formă ultimativă — înzestrarea armatei vest-germane cu toate armele, inclusiv arma atomică. Caracterul militarist, agresiv al cercurilor revanșarde de la Bonn apare acum într-o lumină și mai evidentă.

Interesele păcii în Europa cer să se ia măsuri energice pentru prevenirea primejdiei militarismului german. Țara noastră sprijină cu hotărâre poziția justă a Uniunii Sovietice și a Republicii Democratice Germane, care se declară pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania, pentru normalizarea situației din Berlinul occidental, ca o cale sigură spre lichidarea rămășițelor războiului și întărirea securității în Europa. (Aplauze.)

Acțiunile provocatoare ale militaristilor, ale patronilor marilor monopoluri de armamente, politica războiului rece și a cursei înarmărilor nu au adus și nu pot aduce Statelor Unite decît un eșec după altul.

Evenimentele din Coreea de sud, Turcia, Japonia, Laos, desfășurate ca într-o reacție în lanț, arată falimentul politicii „de pe poziții de forță”. Tocmai datorită acestei politici, numeroși comentatori și lideri politici americani apreciază că niciodată în decursul secolului nostru prestigiul și autoritatea Statelor Unite ale Americii nu au ajuns la un nivel atât de coborît.

Nelinștea stîrnită chiar în sinul aliaților occidentali de caracterul aventurist al politicii imprimate de militaristi de la Pentagon, curentul care se dezvoltă într-o serie de țări participante la blocu-

rile agresive de a se elibera de riscurile acestei politici, protestele oficiale ale guvernelor respective împotriva folosirii bazelor de pe teritoriul lor în scopuri provocatoare — iată câteva din roadele pe care le-a cules Washingtonul în urma acțiunilor sale recente.

Nu mai oameni care și-au pierdut mințile pot împinge astăzi lucrurile spre un război catastrofal. Tehnica militară a ajuns în zilele noastre la un asemenea nivel, încât un conflict militar în care s-ar folosi armele-rachetă și bombele nucleare ar aduce omenirii jefuri, distrugerii și calamități incomparabile cu cele din trecutelor războaie.

În epoca noastră, coexistența pașnică a devenit o necesitate vitală pentru întreaga omenire. Altă alternativă rezonabilă nu există pentru nici un stat.

Încă cu mulți ani în urmă, marele Lenin a arătat cu clarviziunea lui genială linia de evoluție a fenomenelor pe tărîm militar pe care le trăim azi. Tehnica modernă — spanca el — contribuie în prezent tot mai mult la caracterul distrugător al războiului. Va veni o vreme cînd războiul va deveni atât de distrugător, încît în general el va deveni imposibil.

Această previziune a lui Lenin capătă o deosebită actualitate în vremea noastră. Faptul că superioritatea în domeniul armelor celor mai moderne nu este de partea forțelor agresivității constituie un factor important de preîntîmpinare a războiului. *(Aplauze.)*

Dacă așăltorii la război s-ar lansa într-o aventură militară, popoarele ar pune capăt pentru totdeauna sistemului capitalist generator de războaie și suferinți pentru întreaga omenire.

Noi simțim convinși de superioritatea socialismului în toate domeniile. Considerăm însă că terenul pe care trebuie să ne întrecem cu capitalismul este nu războiul nuclear, ci producția de bunuri materiale, știința, cultura și arta, tot ceea ce poate înnoii și înfrumuseța viața omului.

Socialismul nu are nevoie să fie impus pe calea armelor, prin război. El va triumfa prin forța exemplului viu, prin ajungerea și depășirea din punct de vedere economic a celor mai avansate țări

capitaliste, prin marile avantaje ale sistemului socialist, prin pilda pe care o va oferi tuturor popoarelor înaltul nivel de trai și de cultură al oamenilor în socialism și comunism. *(Aplauze puternice.)*

Iată esența politicii noastre de coexistență pașnică.

Statele socialiste militază pentru coexistență pașnică nu pentru că ar fi lipsite de forță și de nervi tari, ci pentru că acest principiu este singurul conform cu caracterul umanist și nobil al concepției comuniste despre lume și societate.

Evenimentele de la Paris din luna mai au demonstrat puterilor occidentale că politica de coexistență pașnică, de destindere și de negocieri dusă de Uniunea Sovietică, de lagărul socialist nu are nimic de-a face cu slăbiciunea. Poziția demnă și hotărîtă a tovarășului Hrușciov la Paris a trezit la realitate pe enclavatorii occidentali, făcîndu-i să priceapă că negocieri tractate cu Uniunea Sovietică se pot duce numai pe bază de egalitate, pe baza respectării reciproce a intereselor fiecărui stat. *(Aplauze puternice.)*

Experiența întregii perioade istorice de la crearea primului stat socialist, Uniunea Sovietică — perioadă în care au apărut noi state socialiste — demonstrează cu prisosință că, ori de cîte ori în prajina tratativelor sau la masa tratativelor a existat o înțelegere realistă a situației din partea puterilor occidentale, s-au putut realiza acorduri internaționale reciproc avantajoase și de mare însemnătate pentru pacea și securitatea internațională.

Este limpede că negocieri fructuoase terminate cu acorduri internaționale sînt posibile și pe viitor dacă din partea puterilor occidentale se va manifesta o apreciere lucidă a situației.

DEZARMAREA GENERALĂ ȘI TOTALĂ — SARCINĂ URGENTĂ ȘI REALISTĂ

Tovarăși,

Poporul român consideră problema dezarmării ca problema cea mai importantă, problema-cheie a vieții internaționale. Rezolvarea ei nu este și nu poate să rămîie un simplu deziderat; istoria a pus-o

la ordinea de zi ca o sarcină vitală, urgentă și — trebuie subliniat — realistă.

Este o monstruozitate ca în epoca noastră, epocă de mari descoperiri ale genului uman, capabile să ridice umanitatea pe noi culmi ale progresului și civilizației, surse fantastice, resurse, energii umane uriașe să fie trase pentru pregătirea unui război pustitor. De aceea popoarele cer să înceteze cursa înarmărilor, să fie îndepărtată dezarmarea generală și totală.

Necesitatea dezarmării a devenit atât de evidentă, cerința popoarelor de a o înfăptui atât de viguroasă, încât nici o țară, nici un guvern nu mai poate nega însemnătatea și urgența problemei. Aceasta s-a reflectat în adoptarea unanimă de către Organizația Națiunilor Unite a rezoluției privitoare la dezarmarea generală și totală — idee care a stat la baza propunerilor prezentate la Organizația Națiunilor Unite, în septembrie 1959, de către guvernul sovietic.

Criteriul hotărârilor în materie de dezarmare, ca de altfel în orice domeniu, sînt faptele. Unirea Sovietică, țările socialiste au însoțit propunerile lor de dezarmare cu măsuri concrete. Este cunoscut că în ultimii ani țările participante la Tratatul de la Varșovia, printre care și România, preocupându-se în permanență de asigurarea capacității de luptă a forțelor armate și înzestrându-le cu tot ce este necesar pentru a da riposta cuvenită oricărui agresor, au redus totodată în mod unilateral efectivele armatelor și cheltuielile militare, îndreptînd numeroase fonduri spre sectoare productive ale economiei și trimișind pe ostașii demobilizați pe frontul industriei, agriculturii sau culturii.

Aceste măsuri ale statelor socialiste, menite a crea condiții favorabile negocierilor de dezarmare, n-au fost urmate de nimic asemănător în Statele Unite ale Americii și în celelalte state occidentale. Din păcate, Ministerul de Război al Statelor Unite ale Americii a anunțat că guvernul american va spori în 1960 alocările militare la 41,5 miliarde de dolari. „Aceasta — relatează agenția „United Press International” — este o cifră record pe timp de pace și ea de-

pășeste cu 500.000.000 de dolari proiectele din ianuarie ale președintelui Statelor Unite ale Americii”.

Dar cum se pot împăca măsurile de înarmare luate la Washington cu declarațiile reprezentanților americani la Geneva și la New York că Statele Unite ar dori dezarmarea?

Propunînd și susținînd programul de dezarmare generală și totală, țările socialiste au arătat că sînt gata să meargă în întîlnirea celorlalte părți. Se știe că guvernul sovietic, de comun acord cu guvernele celorlalte țări socialiste, și-au modificat la 2 iunie propunerile inițiale de dezarmare, ținînd seama de unele puncte de vedere exprimate de guvernele occidentale, în special de guvernul francez. Noile propuneri au inclus cererea președintelui De Gaulle de a se începe dezarmarea cu distrugerea mijloacelor de transportare la țintă a armei nucleare. Cînd aceste propuneri au venit însă în discuția Comitetului celor zece, ele nu au fost susținute nici măcar de delegatul francez, d-l Jules Moch. După ce în Comitetul celor zece el a adoptat aceeași poziție negativă ca și delegatul american, la 15 august în ziarul „New York Times”, d-l Moch a publicat un articol în care, cerînd Occidentului să-și revizuiască poziția, spunea: „Trebuie să învățăm să înlăturăm vechile idei și să nu fim prizonierii lor, să recunoaștem concesile făcute de partea opusă și să răspundem cu măsuri corespunzătoare”. Este o părere înțeleaptă; dar de ce nu a procedat reprezentantul Franței potrivit acestei păreri în cursul tratativelor de la Geneva? Dacă un asemenea punct de vedere ar călăuzi partea occidentală, tratativele ar progresa incontestabil.

Din păcate, propunerile americane din 27 iunie nu sînt un indiciu încurajator. Esența lor este aceeași cu a propunerilor prezentate și susținute de partea occidentală la Geneva: control fără dezarmare. Acest plan nu prevede măsuri concrete de dezarmare, ci doar măsuri privind instituirea controlului asupra armamentului, studii tehnice sau alte măsuri care n-au nimic comun cu lichidarea armelor.

Singura concluzie logică pe care putem s-o tragem este aceea că Statele Unite au conceput negocierile de dezarmare doar ca un paravan în spatele căruia să continue cursa înarmărilor pentru a înșela popoarele. De aceea țările socialiste din Comitetul celor zece, inclusiv România, au hotărât să interzică lucrările comitetului și să transfere discutarea chestiunii dezarmării organului competent, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite.

Justețea acestei hotărâri a fost pe deplin confirmată. Lipsită de paravanul negocierilor, politica cursei înarmărilor dusă de Statele Unite ale Americii și de celelalte puteri occidentale a apărut deschis în fața opiniei publice. Că acest lucru îi suferă pe conducătorii americani o urâtă agitație febrilă în jurul convocării Comisiei de dezarmare a Organizației Națiunilor Unite și încercarea lor neizbutită de a se elibera de răspunderea pentru eșecul negocierilor.

Noi considerăm că lucrurile nu pot rămâne în impasul în care au fost aduse de puterile occidentale. Fără a subestima greutățile și piedicile existente în calea unui acord de dezarmare generală și totală, noi credem că, oricât de serioase ar fi aceste dificultăți, ele pot fi învinse dacă și puterile occidentale vor da dovadă de luciditate și realism.

Programul dezarmării generale și totale, preconizat de Uniunea Sovietică și susținut cu hotărâre de țara noastră și de toate țările socialiste, corespunde telului urmărit de toate popoarele — înfrângerea definitivă a războiului din viața societății prin lichidarea a înseși mijloacelor de purtare a lui.

Cît privește insistența puterilor occidentale de a se începe dezarmarea cu imobilizarea controlată a rachetelor balistice intercontinentale, scopul urmărit este evident pentru oricine. Doar toată lumea știe că Uniunea Sovietică are un avans considerabil în acest tip de rachete. Numai măsuri de dezarmare care să acționeze în avantajul egal și reciproc al ambelor părți pot asigura pacea și securitatea internațională.

În legătură cu problema controlului, folosită multă vreme de puterile occidentale ca un pretext pentru a ocoli și amîna măsurile de dezarmare propriu-zise, trebuie spus că statele socialiste sînt interesate în cel mai înalt grad de a se asigura ca prevederile unui tratat de dezarmare generală și completă să fie scrupulos aplicate; doar Statele Unite întrețin baze militare la granițele țărilor socialiste, și nu invers; doar avioanele americane înalecă spațiul aerian al acestor țări, și nu invers. Tocmai de aceea noi chemăm puterile apusene la elaborarea de comun acord a unui sistem de control internațional, efectiv și riguros.

Chestiunea principală în problema controlului este: ce să se controleze? Înarmările — așa cum propune în permanență partea occidentală? Dar aceasta nu ar micșora nici cu un cartuș stocurile de arme, ba, dimpotrivă, ar stimula cursa înarmărilor. Controlul asupra înarmărilor echivalează cu eulagerarea de informații militare sau, în bună limbă românească, cu spionajul militar, care, după cum se știe, servește la pregătirea războiului, și nu la consolidarea păcii. Poziția statelor socialiste este clară: nici control fără dezarmare, nici dezarmare fără control, ci un control internațional strict asupra fiecărei măsuri de dezarmare, astfel ca atunci cînd dezarmarea va fi completă și controlul să fie general. (Aplauze.) În acest sens, planul sovietic prevede măsuri detaliate; în schimb, cei care invocă mereu tema controlului n-au prezentat de fapt un plan de control internațional, și n-au făcut-o din simplul motiv că aceasta i-ar sili să precizeze ce anume măsuri de dezarmare urmează a fi supuse controlului internațional. Iar acesta este exact lucrul de care ei se feresc cu cea mai mare grijă.

Sesiunea Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite oferă cadrul adecvat pentru reluarea discuției, pentru abordarea serioasă și adîncă a problemei dezarmării și pentru luarea unei hotărâri corespunzătoare. În ce-l privește, guvernul român va acționa pentru ca dezbaterile să se desfășoare tocmai în acest spirit.

Ne exprimăm convingerea că Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite va acționa astfel încît să răspundă așteptărilor

popoarelor, care dorește nu discuții de dragul discuțiilor, ci măsuri efective în înlăturarea concretă a programului dezarmării generale și totale.

Adversarii dezarmării se vor strădui și de aici înainte să bage lațe în toate tratativele de dezarmare. Militariștilor înrâiți, marșanilor atomici le vine greu să conceapă lumea de astăzi altfel decât în termeni militari, după cum profitorii cursei înarmărilor nu se pot consola cu gândul că ar putea seca izvorul celor mai fabuloase profituri. În zilele noastre, însă, cuvântul hotărâtor nu le mai aparține lor, ci popoarelor însetate de pace trainică.

Stă în puterea popoarelor nu numai să preîntâmpine războiul, ci să și asigure florirea unei societăți fără arme, fără războaie, lăta o perspectivă capabilă să înalțească, să dinamizeze și să consolideze într-un front larg toate forțele iubitoare de pace. (*Aplauze prelungite.*)

Republica Populară Română va sta și de aici înainte în primele rînduri ale luptei pentru promovarea coexistenței pașnice și a dezarmării generale și complete, suprema garanție că relațiile de coexistență pașnică vor fi pe deplin respectate.

ACȚIUNI CONCRETE ÎN SCOPUL ÎMBUNĂTĂȚIRII CLIMATULUI INTERNAȚIONAL

Tovarăși,

Partidul și guvernul nostru consideră că aderarea la principiul negocierilor, ca și la celelalte principii ale coexistenței pașnice, trebuie să fie susținută de acțiuni concrete, de inițiative, de o luptă consecventă pentru triumful lor în viața internațională.

Coexistența, dezarmarea, rezolvarea problemelor litigioase pot fi obținute numai pe baza unei activități permanente care să ducă la înlăturarea obstacolelor din calea normalizării și îmbunătățirii climatului internațional.

Porînd de la aceste considerente, guvernul român a manifestat inițiativă și perseverență în rezolvarea litigiilor cu țări capitaliste, atât în domeniul politic-diplomatic, cât și în domeniul economic și cultural.

Un exemplu concret îl constituie rezolvarea litigiilor financiare cu Grecia, Elveția, Franța, Statele Unite și alte țări. În toate cazurile cînd am întîmpinat la partenerii noștri de negocieri bunăvoință și dorința de a trata pe baza respectării intereselor reciproce și a egalității în drepturi, noi am răspuns în același spirit.

În cadrul inițiativelor de politică externă pe linia coexistenței pașnice, guvernul român a acordat atenția cuvenită promovării bunelor relații cu statele din cadrul zonei noastre geografice.

Ne-am străduit — și cred că într-o bună măsură am izbit — să rezolvăm un șir de probleme în suspensie și să dezvoltăm relații de colaborare cu statele din apropierea noastră care au orînduiri sociale diferite.

Ne-au preocupat și ne preocupă în mod deosebit relațiile pașnice dintre țările din Peninsula balcanică. Guvernul român depune mari eforturi pentru a promova între statele din sud-estul Europei relații de bună vecinătate și de colaborare multilaterale pentru a crea astfel în Balcani o zonă a păcii, în care să nu existe arme de distrugere în masă, rampe de lansare a rachetelor și baze militare străine.

Ecoul deosebit de favorabil pe care propunerile noastre l-au avut în țările balcanice, adeziunea pe care și-au dat-o majoritatea guvernelor din această regiune, precum și cererile largi ale opiniei publice din Grecia și Turcia, arată că colaborarea multilaterală interbalcanică este cerută de interesele popoarelor din această regiune și corespunde unei necesități obiective.

Nu încapă îndoială că, dacă va exista bunăvoința reciprocă, diferendele dintre unele țări balcanice vor putea găsi soluții corespunzătoare. Așa cum am mai arătat în repetate rînduri, realizarea propunerilor Republicii Populare Române ar ușura și ar grăbi neîndoios adoptarea unor astfel de soluții. O atitudine favo-

zabilă a guvernelor grec și turc față de problema colaborării multilaterale balcanice ar fi în interesul comun al tuturor țărilor balcanice și al păcii generale.

După cum se știe, inițiativa noastră nu a avut ecoul cuvenit la fostul guvern turc condus de Menderes, care promova cu mult zel politica războiului rece. Noul guvern turc, de sub conducerea generalului Gürsel, a proclamat în politica sa externă necesitatea relațiilor de colaborare cu toate țările și îndeosebi cu cele vecine. Apreciem în mod pozitiv această declarație și sperăm că ea se va manifesta practic pe linia colaborării interbalcanice.

Este bine cunoscut că într-un trecut nu tocmai îndepărtat, zona balcano-adriatică a fost un permanent focar de conflicte și de neliniște în Europa. De atunci multe s-au schimbat însă în această zonă, ea și în întreaga lume. Noi considerăm că azi există condiții favorabile pentru ca între popoarele care locuiesc în zona balcano-adriatică să se stabilească și să se dezvolte relații de pace, prietenie, bună vecinătate, schimburi de valori materiale și spirituale. Însăși viața, rezultatele obținute până acum în dezvoltarea relațiilor dintre țările acestei zone demonstrează realismul și justițea propunerilor noastre.

Sîntem conștienți că înfăptuirea colaborării regionale în zona balcano-adriatică, ca și în alte zone ale Europei, ar aduce un aport important la cauza păcii și securității și ar constitui totodată un exemplu folositor pentru colaborarea rodnică între state cu ordine sociale diferite din alte regiuni ale lumii.

Tocmai aceasta a determinat guvernul român să propună înscrierea pe ordinea de zi a apropiației sesiunii a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite a unui punct: „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate dintre state europene aparținând unor sisteme social-politice diferite”.

Este deosebit de necesar ca în regiunile în care cele două sisteme social-politice diferite — capitalism și socialism — vin în

contact direct sau apropiat să se ia măsuri pentru eliminarea încălzirii și pentru îmbunătățirea relațiilor dintre statele respective.

Noi am considerat și considerăm că, așa cum rezultă și din principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, deosebirea dintre sisteme social-politice nu trebuie să constituie o sursă de conflicte militare între state. Scopul nostru este de a datora Organizației Națiunilor Unite, ca organizație menită să apere pacea și securitatea internațională, să recomande statelor aparținând diferitelor sisteme să facă totul pentru a dezvolta relații de bună vecinătate, a rezolva problemele litigioase pe cale pașnică, a promova relații de coexistență.

Ținând seama că Europa a fost continentul unde au izbucnit cele două războaie mondiale care au cauzat omenirii atâtea dezastre și suferințe și că Europa joacă un rol de cea mai mare însemnătate în viața internațională, este limpede că asemenea acțiuni de întărire a păcii între statele europene ar avea o mare influență pozitivă asupra păcii generale.

Guvernul român își exprimă speranța că inițiativa sa îndreptată în această direcție va găsi înțelegerea și sprijinul statelor europene și al tuturor statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite la sesiunea a 15-a a Adunării Generale.

De asemenea sperăm că țările care fac parte din Organizația Națiunilor Unite vor primi în mod favorabil și o altă inițiativă a Republicii Populare Române: înscrierea pe ordinea de zi a apropiației sesiunii a Organizației Națiunilor Unite a problemei „Măsuri pentru promovarea în rândurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”.

Propunând acest punct, noi am pornit de la ideea că Organizația Națiunilor Unite poate și trebuie să joace un însemnat rol pozitiv în promovarea unei educații a tinerei generații bazate pe ideile coexistenței pașnice, pe condamnarea spiritului militarist, a urii rasiale și naționale și a oricăror forme de propagandă războinică.

De educația care se dă tineretului de astăzi, chemat într-un viitor apropiat să conducă societatea, depinde în mare măsură dacă eforturile depuse pentru a apăra generațiile viitoare de ororile războiului vor fi încununate de succes. (Aplauze.)

Tovarăși,

Promovind consecvent principiile coexistenței pașnice, guvernul român a dezvoltat relațiile politice, economice și culturale cu state capitaliste mari și mici.

Noi prețuim legăturile tradiționale de prietenie care leagă poporul român și poporul francez și depunem eforturi pentru lărgirea în întregul domeniu de activitate a colaborării dintre țările noastre. În relațiile dintre Franța și Republica Populară Română s-au înregistrat unele progrese: schimburile de delegații parlamentare, încheierea unui nou acord economic în curs de aplicare, reglementarea schimburilor culturale, inaugurarea liniei aeriene directe București-Paris sînt semnele unei evoluții pozitive a relațiilor noastre. Se dezvoltă de asemenea în mod favorabil relațiile noastre cu Italia, Austria, Elveția și alte state europene. Apreciem că există bune perspective ca aceste relații să se dezvolte și pe viitor în mod reciproc, pe bază de interese reciproce și respect mutual.

Poate fi remarcată o dezvoltare a legăturilor dintre Republica Populară Română și Statele Unite ale Americii. În urma tratatelor desăvuite nu de mult la Washington, o dată cu încheierea acordului privind soluționarea problemelor financiare litigioase, a fost semnată o declarație comună care deschide perspectiva extinderii comerțului între cele două țări. Așteptăm ca, pe linia acestei declarații, guvernul american să înlăture acele obstacole și discriminări care au împiedicat pînă acum dezvoltarea comerțului romino-american. Sînt în curs negocieri pentru încheierea unei înțelegeri care va duce la dezvoltarea schimburilor culturale și științifice. Desigur, trebuie observat că acești pași înainte spre dezvoltarea relațiilor romino-americane, ca și declarațiile autorizate care le-au însoțit, se pot cu greu concilia cu asemenea manifestări ostile ca

„a-zisa „săptămînă a națiunilor captive”, manifestări care au devenit atît de lipsite de sens, încît par a fi produsul unui mecanism care lucrează în afara timpului și a realităților.

O schimbare pozitivă s-a produs în ce privește legăturile noastre cu Anglia. În tratativele privind reglementarea unor probleme financiare litigioase există în momentul de față o apropiere a punctelor noastre de vedere și e de sperat ca în scurt timp să se încheie o înțelegere în această problemă, o dată cu un acord comercial între cele două state.

În America latină țara noastră are relații diplomatice doar cu Argentina și Uruguay. Deși sîntem despărțiți de țărilor Americii latine printr-o distanță geografică apreciabilă, există toate condițiile pentru a lărgi relațiile diplomatice și a dezvolta relații economice, culturale și științifice trainice cu aceste țări. Se întîmplă însă să auzim, pe de o parte, declarații autorizate în care se exprimă dorința creării unor asemenea relații, iar pe de altă parte agitații zgomotoase îndreptate împotriva lor. Noi recunoaștem ușor în acest caz vocea grupurilor monopoliste nord-americane, care caută să pună piedici stabilirii unor relații normale între țara noastră și statele Americii latine. Depinde de guvernele acestor state să fie înlăturate piedicile artificiale care se interpun în calea unor relații economice multilaterale, reciproce avantajoase. În același timp, ținînd seama de afinitățile de limbă, de interesul pe care îl manifestă în acest sens popoarele noastre, noi ne pronunțăm pentru lărgirea legăturilor culturale, științifice cu țările latino-americane.

Pe arena internațională, un rol din ce în ce mai mare îl joacă statele care, dobîndind jugul colonialist, și-au cucerit independența națională.

Poporul român își manifestă deplina solidaritate cu mișcarea pentru libertate și independență națională a popoarelor din Asia și Africa și salută orice pas înainte în progresul și consolidarea statelor lor; țara noastră este dornică să dezvolte relațiile politice, economice și culturale cu aceste state. (Aplauze.)

Prietenia sinceră a poporului român față de țările care și-au scuturat de curind jugul colonial se manifestă în sprijinul pe care îl acordăm luptei juste duse de popoarele din Congo și Cuba, în recunoașterea guvernelor țărilor care și-au cucerit în ultimul timp independența, în relațiile de colaborare statornicite pe baza principiilor egalității și sprijinului reciproc.

Relevăm cu satisfacție rezultatele rodnice obținute în relațiile cu India, Indonezia, Birmania; se dezvoltă schimburile noastre economice cu aceste țări, precum și cu alte țări din Asia și Africa: în unele din aceste țări, specialiști români acordă asistență tehnică și științifică în vederea valorificării bogățiilor naturale și dezvoltării unor ramuri ale industriei.

Popoarele care și-au cucerit independența națională, ca și cele care mai luptă pentru scuturarea jugului colonial, pot fi sigure că au în popoarele marii familii a țărilor socialiste, printre care se numără și poporul român, prieteni sinceri și de nădejde. *(Aplauze puternice.)*

Tovarăși,

Coexistența pașnică și comerțul internațional sînt strîns legate și se condiționează reciproc. Slăbirea încordării favorizează comerțul, în care sînt interesate toate statele, iar dezvoltarea legăturilor economice constituie un factor al consolidării păcii.

O dată cu creșterea schimburilor noastre cu țările socialiste, există posibilități largi de dezvoltare a comerțului nostru cu țări capitaliste; creșterea impetuoașă a economiei ne permite ca în viitori 6 ani să dublăm sau chiar să triplăm comerțul nostru cu aceste țări.

Considerăm de bun augur că oameni de afaceri, reprezentanți ai firmelor industriale și comerciale din Occident, manifestă un interes crescut în încheierea de tranzacții comerciale cu Republica Populară Română.

Adepții „razboaielor rece” au născut și practicat politica restricțiilor și a discriminărilor față de țările lagărului socialist, dar, vor-

lând în limbaj de afaceri, contul lor de profit și pierdere n-a înregistrat din această cauză decît pierderi. Nu numai că economia țărilor noastre n-a fost strangulată, ci, beneficiind de avantajele pieței socialiste, ea s-a dezvoltat cu succes.

Este îmbucurător de constatat că în ultima vreme se aud tot mai multe glasuri care exprimă un punct de vedere rațional în această problemă. Astfel, W. L. Pierson, președintele Consiliului Camerei de comerț internaționale din Statele Unite ale Americii, a declarat că vrea să vadă revizuirea politicii americane în ce privește comerțul Est-Vest, deoarece aceasta „va preveni mai bine războiul decît toate embargourile”.

Nu putem decît să urmărim d-lui Pierson și colegilor săi care-i împărtășesc vederile succes în promovarea ideii de dezvoltare a relațiilor comerciale dintre Est și Vest: avantajase din punct de vedere economic, ele favorizează totodată instaurarea unui climat de destindere, atît de necesar tuturor popoarelor lumii.

O cale bine cunoscută care duce la apropierea, cunoașterea și înțelegerea între popoare este aceea a schimburilor reciproce în domeniile cultural și artistic, tehnic și științific, turistic și sportiv.

Schimburile culturale între Republica Populară Română și celelalte țări socialiste se lărgesc și se dezvoltă an de an în spiritul de strînsă colaborare frățască, întruajutorare și schimb de experiență ce caracterizează relațiile din cadrul lagărului socialist.

Relațiile noastre culturale cu alte state au înregistrat o dezvoltare substanțială în ultimii ani. A crescut considerabil schimbul de delegații de oameni de știință și artă, de sportivi și turiști; cu unele țări au fost încheiate acorduri culturale sau planuri de schimburi culturale și științifice.

Vom dezvolta și pe viitor aceste schimburi; avem convingerea că politica de coexistență pașnică și de destindere în relațiile internaționale este singura în măsură să creeze condițiile unui schimb tot mai larg de valori spirituale, spre binele progresului uman. În același timp, dezvoltarea schimburilor culturale este ea însăși un factor puternic al înțelegerii și păcii între popoare.

Tovarăși,

Analiza situației internaționale și a raportului de forțe pe arena mondială demonstrează că există premise serioase pentru a se face noi pași pe calea promovării cauzei păcii.

În jurul steagului luptei pentru coexistență pașnică, purtat cu hotărâre și clarviziune de Uniunea Sovietică și de celelalte state ale lagărului socialist, se raliază sute de milioane de oameni din lumea întreagă.

Pupoarele din Occident înțeleg tot mai bine primejdia pe care o reprezintă pentru însăși soarta lor activitatea provocatoare a cercurilor agresive și întreaga politică a acestora de încordare internațională.

Toate pupoarele au astăzi o năzuință comună — aceea de a înlătura primejdia unui nou război.

Păstrînd mereu trează vigilența poporului nostru față de uneltirile cercurilor agresive îndreptate împotriva păcii, noi am pus și vom pune întreaga noastră energie pentru a face să triumfe principiul coexistenței pașnice, care a devenit o necesitate vitală pentru întreaga omenire. *(Aplauze.)*

Față de însemnătatea capitală a problemei dezarmării și față de impasul în care au fost aduse tratativele de către puterile occidentale, este cu totul îndreptățită propunerea guvernului sovietic ca delegațiile la sesiunea Adunării Generale să fie aleluate la cel mai înalt nivel. Participarea factorilor de cea mai mare răspundere din fiecare țară, investiți cu cele mai mari încredințări, ar da o mare greutate politică dezbaterilor, ar contribui la crearea condițiilor favorabile adoptării unor hotărâri concrete și eficace în problema dezarmării, ea și în alte probleme ale relațiilor internaționale.

Delegația Republicii Populare Romine va trebui să aducă o contribuție activă la discutarea problemei dezarmării în ansamblul ei și să militeze pentru ca Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite să ia hotărâri menite să grăbească încheierea unui tratat de

dezarmare generală și totală. *(Aplauze.)* Delegația țării noastre la sesiunea a 15-a a Organizației Națiunilor Unite se va călăuzi după aceeași dorință sinceră de înțelegere care a caracterizat și pînă acum poziția guvernului român în problema dezarmării, ca de altfel în toate problemele care formează ansamblul activității Republicii Populare Romine în domeniul relațiilor internaționale.

Îmi exprim convingerea că dezbaterile problemelor situației internaționale și a politicii externe a Republicii Populare Romine de către Marea Adunare Națională va fi o nouă și puternică manifestare a hotărîrii poporului nostru de a-și aduce contribuția la triumful principiului coexistenței pașnice, la dezvoltarea colaborării între toate țările, la consolidarea păcii în întreaga lume. *(Aplauze puternice, îndelung repetate. Asistența se ridică în picioare.)*

„Scritoria” nr. 4926
din 31 august 1960

MESAJUL TRANSMIS DE PE BORDUL MOTONAVEI „BALTIKA“

— 15 septembrie 1960 —

Mulțumim din inimă tuturor celor ce au transmis urări de succes delegației noastre. Aici, în largul oceanului, la mii de kilometri depărtare de patrie, ne bucurăm de știrile pe care le primim în fiecare zi cu privire la succesele oamenilor muncii din țară. După cum știți, pe vasul „Baltika“ ne aflăm împreună cu tovarășul Hrușciov și cu alți prieteni apropiați — delegați ai țărilor socialiste: călătoria este foarte plăcută, simțim cu toții sănătoși și bine dispuși. Asigurăm pe oamenii muncii că la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., care se anunță a fi una din cele mai importante din întreaga istorie a acestei organizații, ne vom îndeplini cu cinste misiunea pe ne-a fost încredințată de Marea Adunare Națională și de întregul nostru popor. Împreună cu delegația Uniunii Sovietice, cu delegațiile celorlalte țări socialiste și ale tuturor statelor iubitoare de pace vom face tot ce ne stă în putință ca sesiunea O.N.U. să contribuie în mod efectiv la rezolvarea marilor probleme internaționale și în primul rând a celei mai arzătoare dintre ele — problema dezarmării generale și totale. Sintem convinși că lucrările Adunării Generale a O.N.U. vor fi urmărite cu atenție și interes de toți oamenii muncii din țara noastră, căreia le dorim noi realizări importante în activitatea lor pusă în slujba înfloririi patriei noastre dragi.

Gheorghe Gheorghiu-Dej

Scrierea nr. 4940
din 18 septembrie 1960

DECLARAȚIE FĂCUTĂ LA SOSIREA MOTONAVEI „BALTIKA“ ÎN PORTUL WILLIAMSBURG

— 19 septembrie 1960 —

Delegația Republicii Populare Române vine la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. ca mesager al voinței de pace a poporului român și a hotărârii sale de a aduce o contribuție constructivă la rezolvarea problemelor arzătoare ale relațiilor internaționale.

Încă înainte de a-și fi început lucrările, sesiunea O.N.U. trezește pretutindeni un interes imens și se află în centrul atenției opiniei publice mondiale în sensul cel mai larg al acestui cuvânt.

Punctul nostru de vedere este că oamenii de stat, reprezentanți ai unor țări mai mari sau mai mici, oricare ar fi regimul social al cărui exponenți sînt, au în acest moment îndatorirea supremă de a nu dezminți așteptările popoarelor și de a se călăuzi la apropiata sesiune a O.N.U. de voința sinceră de pace, de a face să triumfe principiile coexistenței pașnice și ale rezolvării pe cale de tratative a problemelor litigioase.

Participarea la această sesiune a numeroși conducători de state și guverne demonstrează simțul de răspundere cu care ei privesc problemele ce urmează a fi dezbătute și, în primul rând, problema-cheie a relațiilor internaționale: dezarmarea generală și totală — temelia asigurării unei păci reale, trainice și durabile și a unei lumi fără războaie.

Conjunctivă-ne eforturile cu ale celorlalte state iubitoare de pace, al căror număr crește fără încetare în vremea noastră, atât de bogată în prefaceri. Republica Populară Română va face, din

partea ei, tot ce-i stă în putință pentru a contribui la consolidarea păcii, pe care o doresc arzător toate popoarele planetei noastre. Năzuința de pace este profund ancorată în numele și conștiințele sutelor de milioane de oameni din întreaga lume.

Vă rog să-mi permiteți să folosesc acest prilej pentru a adresa un mesaj de prietenie sinceră înzestratului și harnicului popor american.

În ciuda faptului că promotorii perimatei și periculoasei concepții a războiului rece încearcă să ridice obstacole artificiale în calea cunoașterii reciproce și a relațiilor bazate pe respect reciproc între popoare, ne exprimăm încrederea în perspectiva dezvoltării legăturilor prietenești dintre cele două popoare ale noastre ca și dintre toate popoarele lumii.

Ne exprimăm speranța că cea de-a 15-a sesiune a O.N.U. va intra în analele acestei organizații ca sesiunea unei activități rodnice și eficace în vederea rezolvării problemelor vitale ale vieții internaționale și instaurării unui climat de pace și bună înțelegere în lume.

„Scnteia” nr. 4.943
din 29 septembrie 1960

CUVÎNTARE ROSTITĂ LA A 15-A SESIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

— 27 septembrie 1960 —

Doamnelor președinte,

Stimați delegați,

Permiteți-mi, înainte de toate, să reafirm de la această înaltă tribună deosebită însemnătate pe care poporul și guvernul romin o atribuie Națiunilor Unite, ca organizație a cărei menire principală este de a asigura dezvoltarea colaborării multilaterale între țări și popoare, de a feri omenirea de calamitățile războiului, de a consolida necontenit pacea. Dezbaterile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite au trezit chiar de la începutul actualei sesiuni un interes profund în lumea întreagă. Aceasta se datorește faptului că sesiunea noastră este chemată să examineze problemele arzătoare ale vieții internaționale, a căror rezolvare este menită să exercite o profundă înfrumusețare asupra întregii evoluții a umanității contemporane — mă refer în primul rând la problema abolirii sistemului colonial și la cea a îndeplinirii programului de dezarmare generală și totală.

Un alt factor de seamă care imprimă un caracter deosebit actualei sesiuni constă în participarea la lucrările ei a numeroși conducători de state și de guverne, animați de simțul înaltei răspunderi pentru soarta omenirii, pentru perspectivele păcii și ale bune înțelegeri între popoare. Valoroasa inițiativă întreprinsă în acest sens de șeful guvernului sovietic s-a bucurat de un puternic eșalon în ciuda rezervelor cu care a fost întâmpinată de unele guverne.

Ne îngăduim să exprimăm speranța că aceasta va crea condiții propice pentru examinarea aprofundată și soluționarea efectivă a problemelor ce se află în centrul ordinii de zi a Adunării Generale a O.N.U.

Începutul sesiunii a fost marcat printr-un act de mare semnificație: primirea în mijlocul nostru a noilor state africane și a Republicii Cipru, care și-au dobândit de curând independența.

În numele poporului și guvernului român adresez din toată inima noilor țări independente un călduros salut, expresie a sentimentului de solidaritate cu lupta dreaptă a popoarelor pentru libertate și independență națională.

Apariția noilor state naționale și mișcarea înaintea pe care o determină este unul din afluenți largului și puternicului șuvoi al forțelor sociale care imprimă în vremea noastră direcția dezvoltării istorice.

Lărgirea cadrului Organizației Națiunilor Unite o apropie de momentul cînd ea va deveni cu adevărat universală, contribuind la întărirea autorității și eficacității ei. Creșterea numărului statelor africane în O.N.U. este privită însă cu răceală de anumite cercuri din Occident, ceea ce reflectă starea de spirit a acelui grup de state care este preocupat să-și mențină poziția dominantă în O.N.U. O asemenea concepție nu are nimic comun cu principiile O.N.U. și cu atât mai puțin cu sarcina pentru care a fost creată: apărarea păcii și securității internaționale.

Carta O.N.U. a fost elaborată pentru a servi interesele tuturor statelor, conținînd acele principii care trebuie să stea la baza acțiunilor lor comune în vederea menținerii păcii și securității, dezvoltării relațiilor prietenești între națiuni, realizării cooperării internaționale.

România, ca și celelalte state socialiste, privește O.N.U. ca organizația internațională a cărei prestigiu și eficiență vor fi cu atât mai mari cu cît ea va reflecta mai fidel tabloul lumii contemporane. Noi ne-am călăuzit și ne călăuzim de ideea că respectul pentru Cartă este o condiție vitală pentru O.N.U. și că, mai

devreme sau mai tîrziu, tot mai multe state vor ajunge la concluzia că interesele păcii cer ca principiile Cartei să nu fie sacrificate pe altarul unor interese înguste sau de moment.

Nu putem să nu observăm însă că atitudinea guvernului S.U.A. și a aliaților săi în problema recunoașterii drepturilor Chinei și a admiterii Republicii Populare Mongole în O.N.U. este ghidată de calcule și interese străine de Cartă.

Este inadmisibil ca în importanta problemă a recunoașterii drepturilor marelui popor chinez, o mare organizație internațională ca O.N.U. să fie subordonată intereselor unui stat sau ale unui grup de state.

Lipsirea O.N.U. de aportul uneia dintre marile puteri, Republica Populară Chineză, împiedicarea sistematică a marelui popor chinez de a-și ocupa locul legitim la O.N.U. constituie una din cele mai grave lovituri date prestigiului acestei organizații și eticității ei în îndeplinirea sarcinilor trasate de Cartă.

Pentru a-și putea îndeplini marea ei misiune istorică — de a feri omenirea de cataclismul unui război distrugător, O.N.U. trebuie să devină o organizație cu adevărat universală, în care toate statele și popoarele să știe că au un reazem sigur, un arbitru drept și nepărtinitor, un organism care, prin însăși compoziția și structura lui, să fie fidel marilor principii înscrise în Cartă.

DEZARMAREA — PROBLEMA CENTRALĂ A VIEȚII CONTEMPORANE

Domnilor delegați,

Importanța pe care guvernul român o acordă actualei sesiuni a Adunării Generale decurge, în primul rînd, din faptul că în cadrul ei urmează să fie dezbătută problema centrală a vieții internaționale contemporane — problema dezarmării. De rezolvarea acestei probleme depinde, în ultimă analiză, dacă omenirea va avea de îndurat suferințele fără margini ale războiului nuclear sau dacă va fi

izbăvită de ele. Propunerea Uniunii Sovietice de a se înfăptui dezarmarea generală și completă corespunde nobilci năzuințe a omenirii de a se inaugura în dezvoltarea societății umane o eră nouă, în care războaiele să rămână definitiv de domeniul trecutului, iar oamenii să poată folosi în întregime resursele planetei noastre și propriile lor energii pentru a crea o lume în care să fie lichidate pentru totdeauna înapoiera, sărăcia și foametea, să înflorească relațiile pașnice de colaborare rodnică și prietenie între țări și popoare.

În zilele noastre nu mai e cu putință ca vreun stat, oriunde ar fi situat și oricare ar fi puterea lui militară și economică, să impună amenințarea întregului conflict armat fără a suferi el însuși consecințele. De asemenea nu este de conceput ca în cazul unei astfel de conflagrații vreun popor, indiferent dacă ar fi sau nu beligerant, să poată evita efectele furește ale acestora. De aici rezultă că lichidarea mijloacelor pentru dezlănțuirea și ducerea războaielor a devenit o problemă care privește direct toate statele.

Adunarea Generală a O.N.U. constituie deci forul cel mai potrivit pentru a elabora modul în care să se înfăptuiască toțului comun — dezarmarea generală și completă.

Cu unul dintre membrii Comitetului celor zece state pentru dezarmare, guvernul român a examinat cu cea mai mare atenție această problemă, și, cu permisiunea dvs., voi expune pe scurt Adunării unele concluzii ce se impun.

Mai întâi în să realism de la această tribună că, deși noi nu subestimăm obstacolele și dificultățile care stau în calea dezarmării generale și complete, considerăm că ele pot fi învinse dacă și puterile occidentale vor da dovadă de luciditate și realism.

În Occident se auz glasuri că dezarmarea generală ar fi „o utopie”, „o chimă”, așa cum s-a pronunțat unul dintre antevorbitori. Dar este oare utopie a analiza enervată situația primejdioasă la care a ajuns omenirea prin faptul că există astăzi suficiente bombe atomice și cu hidrogen pentru distrugerea civilizației umane, și a trage concluzia — singura logică și înțeleaptă — că cea mai sigură

metodă de a evita un asemenea cataclism este însăși distrugerea radicală și completă a mijloacelor care îl pot produce?

Este oare mai „realist” a continua cursa nebună a înarmării atomice și a stoca mereu bombe, din care una singură poate distruge un oraș de categoria celor mai populate din lume? Este oare „realist” a ține în aer permanent sute de bombardiere încărcate cu bombe nucleare și a le trimite în misiuni de patulare, creînd astfel primejdia izbucnirii unui război ca urmare a unei neglijențe sau a unui act iresponsabil?

Dezarmarea generală și completă, aprobată unanim de Adunarea Generală a O.N.U. a fost pusă în ordine zilei ca o sarcină urgentă și vitală, care cere neapărat să fie rezolvată.

Dar, în ciuda recomandărilor rezoluției O.N.U. și în ciuda elorurilor statelor socialiste în Comitetul celor zece de a angaja negocierile pe o linie constructivă, partenerii noștri au manifestat o atitudine negativă, făcînd imposibilă continuarea negocierilor. Repetărilor străduinți ale U.R.S.S. și ale celorlalte state socialiste de a merge în întimpinarea părții occidentale, reprezentanții S.U.A. și ai aliaților lor le-au răspuns prin refuzul de a negocia un tratat de dezarmare generală și completă și printr-o serie de tactici obstructioniste, care demonstau în fond lipsa de dorință de a trece la înfăptuirea sarcinii trasate prin rezoluția Adunării Generale. Este evident că țările socialiste nu puteau accepta transformarea tratatelor într-un paravan pentru intensificarea cursei înarmărilor și într-un mijloc de inducere în eroare a opiniei publice internaționale, care urmărea tratativele acestea cu speranța că ele vor duce la rezultate pozitive concrete. Noi socotim că impasul la care au fost aduse negocierile de dezarmare, datorită poziției negative a părții occidentale, poate și trebuie să fie depășit.

Toată aceasta este sarcina Adunării Generale. După părerea delegației române, prevederile fundamentale ale tratatului pentru dezarmare generală și completă propuse la această sesiune de seful guvernului sovietic, N. S. Hrușciov, constituie o bază serioasă pen-

tru o abordare concretă și constructivă a problemei și permur Adunării Generale să găsească ieșirea din impas.

Pentru a judeca sinceritatea și eficacitatea planurilor sau propunerilor de dezarmare aflate în fața Adunării, un criteriu primordial a fost și rămîne electul pe care punerea lor în aplicare l-ar avea asupra cursei înarmărilor.

În această privință, poziția S.U.A. își găsește expresia în declarațiile conducătorilor și generalilor americani că S.U.A. trebuie să aștze o poziție de forță", idee care revine ca un leitmotiv în toate declarațiile menționate.

În practică, această atitudine s-a tradus și se traduce printr-o intensificare și mai mare a cursei înarmărilor.

Nu este mare clar că dacă acesta va fi și pe viitor cursul pe care îl va urma S.U.A., va fi greu, dacă nu imposibil, să se abordeze în mod constructiv și pozitiv problema dezarmării?

Rezultă că Adunarea Generală trebuie să-și însușească acele propuneri de dezarmare a căror aplicare are drept rezultat încetarea imediată a cursei nebunești a înarmărilor și să considere necorespunzătoare acele propuneri care, aplicate fiind, ar duce la desfășurarea nestingherită a cursei înarmărilor.

După părerea guvernului român, un merit principal al propunerilor sovietice de dezarmare constă tocmai în faptul că traducerea lor în viață ar pune frînă imediat cursei înarmărilor și ar îndrepta lucrurile spre reducerea armamentelor și forțelor armate, spre eliminarea lor. Semnarea unui tratat de dezarmare generală și completă care ar prevedea desființarea tuturor forțelor armate și interzicerea restabilirii lor sub orice formă, interzicerea și distrugerea tuturor stocurilor de arme, încetarea producției oricărui gen de arme, inclusiv arme atomice, cu hidrogen, chimice, bacteriologice și alte tipuri de arme de exterminare în masă, distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armelor nucleare la țintă, lichidarea tuturor bazelor militare străine, abolirea serviciului militar, a învățămîntului militar, a ministerelor de război și statelor majore, ca și încetarea alocării de fonduri buge-

tare pentru scopuri militare — toate aceste măsuri nu numai că ar stăvili cursa înarmărilor, dar ar face și orice efort de înarmare ilegal și lipsit de sens.

Elementul esențial al tratatului propus de U.R.S.S. constă în faptul că el prevede de la începutul intrării în vigoare eliminarea tuturor mijloacelor de transport al armelor nucleare, reducerea forțelor armate și în special ale S.U.A. și U.R.S.S. la un nivel de 1.700.000 de soldați, lichidarea bazelor străine, interzicerea lansării de rachete în scopuri militare, obligația de a nu transmite altor state bombe nucleare sau informații pentru producerea lor, precum și reducerea corespunzătoare a bugetului militar. Tocmai acest element esențial, care operează din primul moment, este menit să pună capăt cursei înarmărilor și să ducă la reducerea și distrugerea armamentelor, la reducerea și desființarea forțelor armate.

Care este situația ce s-ar crea din acest punct de vedere prin aplicarea propunerilor S.U.R.S.?

Studierea atentă a propunerilor americane, inclusiv cea din 27 iunie a.c., arată că pentru prima fază, care nu are un termen limitat, S.U.A. prevăd numai o serie de măsuri de control și inspecție, de studii tehnice, de depozitare a unor armamente pe teritoriul statului respectiv, dar nici o măsură efectivă de reducere a forțelor armate sau de distrugere a armamentelor. Cifra de 2.500.000 de soldați pentru S.U.A. și U.R.S.S. prevăzută pentru prima fază nu are nici o semnificație, deoarece ambele state au trupe sub această cifră.

Să presupunem, de dragul argumentării, că propunerile americane ar fi puse în practică. Ce ar rezulta? Organizația de control ar fi constituită, diferitele comisii tehnice și-ar începe activitatea, controlorii și inspectorii ar începe să voiajeze, iar între timp -- și este vorba, desigur, de o perioadă îndelungată -- cursa înarmărilor s-ar desfășura nestingherit și cu avînt sporit.

Trebuie notat că planul american prevede pentru părțile negociatoare încheierea unui tratat numai pentru această primă fază.

rimind ea pentru a doua și a treia fază să se pregătească un proiect care să fie supus unei conferințe mondiale de dezarmare.

Aceasta însă înseamnă că statele semnatare nu vor avea nici o garanție pentru ceea ce va urma după consumarea primei faze, deoarece nu va exista nici un tratat care să angajeze aceste state de a aplica toate măsurile necesare până la atingerea obiectivului final: dezarmarea generală și completă.

În aceste condiții nimic nu va putea împiedica un stat sau altul ca după consumarea fazei întâi, adică după ce s-au colectat toate informațiile militare prevăzute în planul american, să acționeze așa cum va crede de cuviință. Doar fiecare va putea spune că tratatul semnat privește numai prima fază și nimic altceva.

Este evident că nu acesta a fost sensul rezoluției unanime privind dezarmarea generală și completă votată la sesiunea trecută de Adunarea Generală.

Puterile occidentale, care au făcut din control subiectul celor mai variate speculații, s-au eschivat în realitate de la prezentarea unor propuneri serioase în acest domeniu, pe cînd U.R.S.S. a prezentat propuneri concrete și ample privind organizarea amănunțită și sistematică a unui control internațional efectiv al măsurilor de dezarmare, din prima zi, pe fiecare fază și pînă la capătul dezarmării generale și complete.

Propunerile sovietice pentru organizarea controlului internațional efectiv al dezarmării generale și complete demonstrează cu prisosință că U.R.S.S. și celelalte state socialiste, interesate în cel mai înalt grad să se asigure că măsurile de dezarmare sînt scrupulos respectate, fac eforturi pentru a muta discuția despre control de pe terenul speculațiilor abstracte pe terenul discuției practice și raționale - singura metodă care poate scoate o problemă controversată din impas.

Delegația romînă apreciază că documentul sovietic „Prevederi fundamentale pentru un tratat de dezarmare generală și totală” oferă Adunării Generale o bază serioasă pentru discutarea fructuoasă și constructivă a problemei dezarmării la actuala sesiune și

își exprimă speranța că aceasta va permite să se ia hotărîri corespunzătoare pentru a promova cauza dezarmării.

Aș vrea să mă asociez mai multor antevorbitori, insistînd asupra încă unui aspect al problemei dezarmării, și anume aspectul ei economic legat de problema ajutorării țărilor slab dezvoltate.

Grava rămînere în urmă, economică, socială și culturală, a multor țări din Asia, Africa și America latină face parte din contradicțiile cele mai acute ale lumii contemporane. Ea este rezultatul dominației imperialiste, a puterii monopolurilor, a regimului robiei coloniale, care au apăsât vreme îndelungată asupra acestor țări.

Deși în ultimii ani problema ajutorării economice a țărilor slab dezvoltate este mult discutată, situația continuă să rămînă critică. Mai mult, statisticele Organizației Națiunilor Unite arată că venitul pe cap de locuitor al acestor țări, în loc să crească, a continuat să scadă. Comisia economică a O.N.U. pentru America latină constata recent că în 1959 economia țărilor din acest continent a fost lovită de o nouă scădere a comerțului și de un declin în producția agricolă pe cap de locuitor, menționînd că tendința de declin este dominantă din 1956 încolo.

Soluția eficientă pentru înlăturarea acestor stări de lucruri constă în alocarea resurselor imense ce s-ar elibera, ca efect al dezarmării, pentru a stimula dezvoltarea industrială a țărilor slab dezvoltate din Asia, Africa și America latină, a moderniza agricultura lor și a spori producția agricolă, a îmbunătăți condițiile de viață ale populației, a da extindere învățămîntului public și ocrotirii sănătății.

Desigur, o condiție imperios necesară a unei astfel de ajutorări este ca ea să nu implice nici un fel de condiții de natură politică, nici un fel de imixțiuni în treburile interne ale țărilor ce urmează să beneficieze de ajutor. Ajutorul trebuie atribuit în condiții care să ducă la consolidarea independenței politice și economice a acestor țări, la avîntul forțelor lor de producție, la satisfacerea în măsură crescîndă a cerințelor materiale și culturale ale populației lor.

Trăim într-o lume care dispune de bogății imense, de mijloace tehnice perfecționate, în stare să asigure condiții mai bune de viață

întregii populații a globului. Eliberarea omenirii de povara tot mai apăsătoare a cheltuielilor militare și a cursei înarmărilor ar deschide calea spre valorificarea într-o măsură tot mai mare a acestor imense posibilități.

PENTRU LICHIDAREA DEFINITIVĂ ȘI RADICALĂ A ORINDUIELILOR COLONIALISTE

Domnilor delegați,

Înfăptuirea telurilor O.N.U. este inseparabil legată de realizarea aspirațiilor tuturor popoarelor spre libertate și independență, de lichidarea definitivă și radicală a orînduieilor colonialiste. Este timpul ca în conflictul dintre puterile coloniale și popoarele luate, O.N.U. să se situeze hotărît și fără rezerve de partea acestora din urmă.

Colonialismul este sinonim cu asuprirea națională și socială dusă la extrem: el evocă imaginea a zeci de milioane de oameni vînzuți cu sclavi, încluiși în rezervații și lagăre de concentrare, decimați de foamete și boli, ținuți în beznă inculturii. Colonialismul înseamnă cîmpăritura arbitrară a unor vaste teritorii, menținerea sarnavnică a numeroase state în afara vieții internaționale, crearea unor primejdioase focare de tulburări și conflicte pe plan mondial.

Războiul sîngeros din Algeria, expedițiile de pedepsire din Kenia, cîntul regim de teroare și violență din Angola și Mozambic, răpirea celor mai elementare drepturi umane populației autohtone din Africa de sud, bombardarea din avioane a populației din Oman — toate acestea ilustrează metodele la care recurg colonialiștii pentru înăbușirea luptei drepte de eliberare, plină de vitejie și eroism, a popoarelor care aspiră la libertate.

Colonialiștii s-au dovedit deseori de iscusiti în jefuirea țărilor coloniale. Este știut că solul și subsolul Africii dispun de avuții nemăsurate — de la uriașele zăcăminte de diamante, uraniu și alte

minerale de tot felul pînă la vastele întinderi de pămînt propice celor mai variate culturi. Dar toate aceste avuții se află în minile marilor corporații străine, care storc beneficii fabuloase din exploatarea lor și a muncitorilor africani. Chiar statistica oficială arată că rata profitului din investițiile directe ale S.U.A. în Africa în perioada 1947—1954 se cifra anual la 33% față de capitalul investit, ceea ce înseamnă că într-un timp record de numai trei ani capitalul investit este amortizat.

Ca urmare, statisticile O.N.U. arată că venitul pe cap de locuitor al unor țări ca Kenia, Uganda, Tanganica este respectiv de 24, 32 și 40 de ori mai mic decît în S.U.A. și de aproximativ 14 și 16 ori mai scăzut decît în Anglia sau Franța.

Nici un fel de povești despre „misiune civilizatoare” a colonialiștilor nu pot să ascundă faptul zguduitoare că, după mai bine de un secol de asemenea „misiune” întreprinsă de coloniști belgieni în Congo, nu au existat la proclamarea independenței decît 14 congolezi cu studii superioare, nici un medic, nici un ofițer și nici cadre administrative cu experiență.

Poporul român se pronunță cu hotărîre pentru abolirea definitivă și neîntîrziată a acestui sistem blestemat, care face să se cutremure de rușine pe oricine se simte om.

Guvernul Republicii Populare Romîne salută și sprijină declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, propusă de U.R.S.S., prin care se cere să se acorde imediat tuturor țărilor coloniale, teritoriilor sub tutelă și altor teritorii fără guverne proprii independență completă și libertate în construirea statelor naționale, în conformitate cu voința liber exprimată și dorința popoarelor — și de a se elimina toate pozițiile coloniale sub forma posesiunilor sau regiunilor închinat pe teritoriile altor state.

Noi considerăm că aderarea la principiile Cartei O.N.U. a devenit incompatibilă cu optimeea colonială săvîrșită de către state membre ale O.N.U. și că a sosit timpul ca O.N.U. să cheme toate guvernele să respecte cu strictețe principiile Cartei privind egal-

tatea și respectul pentru drepturile suverane și pentru integritatea teritorială a tuturor statelor fără excepție, nepermițând nici o manifestare a colonialismului, nici un drept exclusiv sau privilegiu pentru anumite state, în dauna altora. Poziția față de sistemul de înrobire colonială a devenit piatra de încercare pentru guvernele statelor membre ale O.N.U.: sint ele pentru sau contra principiului nobil înscris în Cartă privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane ale tuturor popoarelor? Doar nu poa să fie pe de o parte pentru libertate, iar pe de altă parte să sprijină colonialismul, care se află între-o ignoantă ireconcilabilă cu ideea libertății popoarelor.

Cum se poate oare concepe înfăptuirea unui program de măsuri economice, politice și culturale în Africa — la care s-a referit în cuviința sa președintele Statelor Unite — fără a lua o poziție clară în favoarea extirpării colonialismului, cancerul nemilos care a făcut și face să suferă popoarele africane, care a împiedicat și împiedică dezvoltarea economică, politică și culturală a Africii?

Făcând să răsunie în această Adunare glasul Africii, președintele Republicii Ghana, dr. Nkrumah, a declarat că „atât timp cât un singur metru de pământ african rămâne sub dominație străină, lumea nu va cunoaște pace... Națiunile Unite trebuie să cheme toate statele care au colonii în Africa să acorde independența completă teritoriilor care se mai află sub stăpânirea lor”.

Astăzi, când discutăm Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, propusă de U.R.S.S., poate că nu este nepotrivit să reamintim delegației americane de „Declarația independenței” votată de Congresul Statelor Unite în 1776, document în care se declară lichidarea stării coloniale, eliberarea de sub jugul britanic și transformarea Statelor Unite ale Americii în stat liber și independent.

Este oare prea mult ca astăzi, după 184 de ani de la aceasta declarație, să se ceară ca popoarele ce se mai află sub jug colonial să se bucure de libertatea și independența pe care poporul american a dobândit-o atunci?

Oare câte sute de ani trebuie să treacă pentru ca guvernul S.U.A. să fie de acord că și alte popoare au același drept de a fi eliberate de sub dominația colonială?

Stimați delegați,

Însăși realizarea sarcinii fundamentale de a apăra pacea și securitatea internațională cere ca O.N.U. să ia hotărât în mîini problema lichidării sistemului colonial.

Robia colonială este nu numai rușinea secolului nostru, nu numai forma cea mai crudă de opresiune politică și de jefuire economică a popoarelor, dar și una din cele mai primejdioase surse de conflicte militare.

În această ordine de idei, trebuie notat că într-un mare număr de țări africane există baze militare, navale și aeriene aparținînd Statelor Unite sau altor state membre ale pactului militar N.A.T.O. Asemenea baze militare străine există nu numai în țările de pe țărmul nordic, ci și în adîncul continentului african. Nu de mult, primul ministru al Belgiei a declarat că bazele militare belgiene din Congo, care au costat Belgia circa 70.000.000 de dolari, au fost create „la insistența N.A.T.O.”, iar grosul trupelor belgiene retrase de la aceste baze a fost mutat în imediata apropiere, în Ruanda-Urundi. De asemenea, ziare din Africa de sud au anunțat că în Rhodesia a fost amenajat un terriu pe care se instalează principala bază N.A.T.O. menită să fie folosită de avioane reactoare de vîntătoare și bombardiere purtătoare de arme nucleare. Revista americană „Time” a descris un aerodrom din apropiere de Tripoli ca pe un „aerodrom-cheie în încercuirea Moscovei de către aviația strategică a S.U.A.”.

Dacă ținem seama de faptul că majoritatea statelor care fac parte din N.A.T.O. sînt state colonialiste, devine clar că toate bazele militare, trupele, unitățile de aviație și flotele aparținînd N.A.T.O. sînt îndreptate nu numai împotriva țărilor socialiste și altor țări iubitoare de pace, ci și împotriva mișcării de eliberare din

Africa și pentru menținerea prin teroarea armelor a pozițiilor politice și economice ale imperialiștilor în Africa.

Popoarele africane, guvernele lor și liderii lor politici care prezintă aspirațiile de eliberare de sub jugul colonial și de consolidare a independenței, acolo unde ea a fost cucerită, nu pot să nu vadă primejdia extremă în care le expun existența și sporirea hazelor și trupelor N.A.T.O. pe teritoriul african. Vreba și râsuflata gogorită a „pericului comun” este fluturată în Africa de colonialiști pentru a distinge în realitate atenția de la planurile lor de transferare a Africii într-o mare bază de operații militare ale pactului N.A.T.O.

Doar, așa cum au arătat în repetate rânduri reprezentanții guvernului provizoriu algerian, războiul singeros împotriva poporului algerian care luptă cu abnegație pentru libertatea sa, nu ar fi fost posibil fără sprijinul politic și militar acordat Franței de aliații din N.A.T.O.

Complotul agresiv împotriva independenței și integrității Congoului, desființat de cercurile colonialiste cu sprijinul N.A.T.O., reprezintă un nou și zăbitor exemplu în această privință. Este pe deplin justificată îngrijorarea cu care opinia publică urmărește evoluția situației din Congo, cu atât mai mult cu cât în această evoluție sînt angajate însoși autoritatea și prestigiul Organizației Națiunilor Unite.

Acum apare limpede pentru toți cei care sînt sincer devotați cauzei eliberării popoarelor coloniale că, în loc să sprijine guvernul central, care a făcut apel la O.N.U. pentru a restabili ordinea și legea în Congo, în loc să îndeplinească fidel rezoluțiile Consiliului de Securitate privind ajutorarea guvernului central pentru a asigura independența și integritatea generală acționat în vederea subminării guvernului central și sau situat de partea rebelilor, în spatele cărora stau colonialiștii belgieni și aliații lor din N.A.T.O.

Nici un fel de pretinse argumente juridice și nici un fel de alibiuri nu pot să justifice faptul că, în cele trei luni cît au durat ope-

rațiile O.N.U. în Congo, guvernul central a fost subminat și lipsit de mijloace pentru a-și afirma autoritatea, organul parlamentar care exprima voința poporului a fost interzis — în timp ce forțele secesioniste au devenit mai active ca oricînd, înarmate și înarmate de colonialiștii belgieni sub ochii îngăduitori ai comandamentului O.N.U.

Este clar că situația la care s-a ajuns în Congo corespunde pe deplin planurilor și obiectivelor colonialiștilor belgieni și sprijinitorilor lor din N.A.T.O. și dezvăluie caracterul real al politicii acestora.

Delegația romînd consideră că Adunării Generale a O.N.U. îi revine sarcina imperioasă de a examina cu cea mai înaltă răspundere problema situației din Congo, pentru a crea, în sfîrșit, poporului congolez acele condiții la care îi dau deplin dreptul lupta sa eroică pentru independență națională, libertate și viață mai bună.

PROMOVAREA PRINCIPILOR COEXISTENȚEI PAȘNICE — RAȚIUNEA EXISTENȚEI O.N.U.

Domnilor delegați,

Promovarea principiilor coexistenței pașnice și a dezvoltării relațiilor de colaborare multilaterală între state în vederea menținerii și consolidării păcii reprezintă însoși rațiunea de a fi a Organizației Națiunilor Unite.

Numai cu doi-trei ani în urmă puteam asista la încercări de a exclude însoși termenul de coexistență pașnică din vocabularul Națiunilor Unite, în timp ce astăzi constatăm cu satisfacție că de la tribuna O.N.U. numeroși reprezentanți ai statelor membre recunosc în coexistența pașnică o necesitate vitală, decurgînd din complexul realităților contemporane.

Cu deplină justificare observa în intervenția sa reprezentantul Braziliei că o premisă a relațiilor pașnice între state este luarea în considerare a existenței unor state cu regimuri sociale diferite, fie

că acest lucru place sau nu, și că, întrucât soluția războiului se deministrează ca inadmisibilă, singura cale care poate fi urmată pentru a ajunge la soluționarea problemelor erei noastre este aceea a tratativelor.

Este incontestabil că principiile coexistenței pașnice cuceresc o adesiune tot mai largă în întreaga lume; am face însă un prost serviciu cauzei păcii dacă am trece cu vederea faptul că aceste principii au și adversari înverșunați.

Așa cum s-a mai arătat de la această tribună, în lumea contemporană se înfruntă două linii, două orientări în materie de relații internaționale: o orientare bazată pe principiile coexistenței pașnice, care urmărește întărirea și dezvoltarea continuă a bunelor relații între state, eliminarea încordării internaționale și rezolvarea la masa tratativelor a litigiilor dintre state; o altă orientare — cea a promotorilor războiului rece și al cursei înarmărilor — duce la organizarea de acțiuni agresive și la inițieri grosolane în treburile interne ale altor țări, la crearea și întreținerea focarelor de neliniște, periclitzând grav pacea lumii.

Este drept că în zilele noastre severitatea cu care opinia publică judecă pe adversarii principiilor coexistenței pașnice îi face eluda pe aceia care sămănăsează și împiedică aplicarea lor în viața internațională să facă aceste principii, temându-se că adeverările lor gânduri și intenții să nu iasă la iveală. De aceea popoarele lumii și reprezentanții lor trebuie să manifeste luciditate și vigilență, evaluându-se în aprecierea poziției fiecărui guvern după fapte, și nu după simple declarații.

Cum se pot împăca declarațiile de atașament pentru cauza păcii cu politica de sprijinire an de an a eforturilor de înarmare și a pregătirilor militare ale S.U.A., cu ridicarea la rangul de politică de stat a spionajului militar și a încălcării suveranității altor state, care și-a găsit expresia în consecutele inermisii agresive ale avioanelor americane „U-2” și „RB-47” deasupra teritoriului sovietic? Cum se pot împăca asemenea declarații cu actele ostile împotriva

eroicului popor al Republicii Cuba, care a pășit ferm pe calea independenței sale naționale?

Chiar acum, când în Adunarea Generală a Națiunilor Unite asistăm la încercarea de a arunca răspunderea pentru încordarea internațională tocmai asupra Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, care depun eforturi perseverente în vederea înlăturării surselor ei, în Europa se desfășoară mari manevre militare ale N.A.T.O., care provoacă neliniște și sporesc psihoza de război.

Aceleași cercuri ai căror exponenți afirmă că sînt preocupați de dorința de a preveni declanșarea unui război accidental sau a unui atac prin surprindere organizează zborurile aviației strategice americane și engleze cu arme nucleare la bord, creînd astfel pericolul declanșării unui război accidental și menținînd o stare de permanentă amenințare cu un atac prin surprindere.

Sîntem, domnilor delegați, una din acele țări care au avut de suportat grave distrugerii, unul din acele popoare care au avut de îndurat grele suferințe din cauza militarismului german atît în primul cît și în cel de-al doilea război mondial.

Împreună cu celelalte popoare iubitoare de pace urmărim cu legitîmă îngrijorare înarmarea accelerată a militaristilor revanșari din Germania occidentală sub patronajul puterilor ce fac parte din pactul Atlanticului de nord. În prezent, conducerea Bundeswehrului, cu girul și aprobarea deschisă a guvernului federal, revendică înzestrarea Republicii Federale Germane cu arme nucleare, iar cercurile conducătoare ale N.A.T.O. nu fac un secret din intenția lor de a satisface această revendicare primejdioasă pentru cauza păcii. Toate acestea transformă Germania occidentală în principatul focar al încordării și primejdiei de război în Europa și în lumea întreagă.

Interesele păcii cer împotrivă realizarea propunerilor Uniunii Sovietice și ale Republicii Democratice Germane privind lichidarea urmărilor celui de-al doilea război mondial și încheierea tratatului de pace cu Germania.

Noi considerăm că hotărârile pe care le va lua actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. trebuie să contribuie la înlăturarea pericolilor grave ce amenință pacea, să pună capăt încălcării normelor îndeobște recunoscute ale relațiilor dintre state și nesocotirii drepturilor suverane ale altor popoare.

Încercarea făcută la sesiunea noastră de reprezentantul S.U.A. la O.N.U. de a absolvi de păcate pe promotorii războiului rece și pe partizanii regimului columbiașt dovedește că cercurile pe care le reprezintă nu apreciază la justa ei valoare maturitatea opiniei publice internaționale. Iritarea este un prost sfetnic, iar expresiile injurioase nu pot constitui argumente împotriva unor propuneri concrete și constructive pentru rezolvarea problemelor vitale ale relațiilor internaționale și ale evoluției istorice a umanității.

Punctele înscrise de statele socialiste și de alte țări iubitoare de pace pe ordinea de zi a acestei sesiuni istorice, ca și propunerile ca care ele au venit în fața Adunării Generale, urmăresc rezolvarea problemelor fundamentale ale epocii noastre — întărirea păcii și securității generale, asigurarea dreptului tuturor popoarelor de a se bucura de independență și suveranitatea națională.

PROPUNERILE GUVERNULUI ROMÂN, CONTRIBUȚIE ACTIVĂ LA MENȚINEREA ȘI CONSOLIDAREA PĂCII

Pornind de la convingerea că fiecare stat membru al O.N.U., fie el mare sau mic, are îndatorirea să aducă o contribuție proprie, activă la afirmarea concretă a principiului coexistenței pașnice în relațiile internaționale, guvernul român a propus înscrind pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a punctului intitulat: „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținând unor sisteme social-politice diferite”.

Guvernul român consideră că dezvoltarea și îmbunătățirea conținutului a relațiilor dintre statele situate în regiuni în care cele două sisteme social-economice vin în contact imediat sau apropiat capătă

a însemnătate deosebită atât pentru țările direct interesate cât și pentru pacea și securitatea generală.

Guvernele statelor respective ar putea totodată iniția tratative pentru rezolvarea problemelor litigioase existente între ele, ar putea încheia tratate de înțelegere și colaborare multilaterală sau orice alte instrumente de înțelegere regională, cu ajutorul cărora să se elimine astfel de surse importante de neîncredere și încordare în relațiile dintre state cum sînt bazele militare străine, rampelor de lansare a rachetelor, staționarea avioanelor încărcate cu arme nucleare etc.

Asumarea de către marile puteri a angajamentului de a respecta asemenea aranjamente intervenite între statele unor zone geografice ar spori eficacitatea acestor aranjamente și valoarea lor pentru cauza păcii generale.

După cum se știe, guvernul român a propus încă din 1957 o astfel de înțelegere între statele regiunii balcanice și a reînnoit propunerile sale în 1959.

Am formulat propunerile noastre cu convingerea că regiunea balcanică poate fi transformată într-o zonă a păcii, fără armament atomic, rampe de lansare a rachetelor și baze militare străine. Aceasta ar corespunde în cel mai înalt grad intereselor fundamentale ale popoarelor țărilor balcanice și ar depăși cu mult ca importanță limitele acestei regiuni geografice.

Realizarea unei astfel de înțelegeri ar crea totodată condiții din cele mai favorabile pentru intensificarea schimburilor economice, a colaborării multilaterale și ajutorului reciproc, în tolosul tuturor popoarelor acestei regiuni.

Faptul că în relațiile dintre unele state balcanice mai există încă probleme în litigiu pledează nu împotriva inițiativei guvernului român, ci în favoarea ei.

Este cunoscut că țările socialiste din Balcani și-au exprimat în repetate rânduri dorința de a rezolva pe cale de tratative problemele litigioase cu alte țări și au făcut propuneri în acest sens. Propria experiență a guvernului român confirmă că, atunci cînd există bună-

voință de ambele părți, problemele în litigiu se pot rezolva conform cu interesele reciproce.

Realizarea unei înțelegeri a statelor balcanice nu implică renunțarea la sistemele de alianță din care aceste state fac parte, după cum dezvoltarea relațiilor multilaterale dintre statele balcanice nu exclude dezvoltarea relațiilor bilaterale, pentru care există azi posibilități mult sporite față de trecut.

Am putut constata cu satisfacție că propunerile guvernului român sînt sprijinite de o serie de state din regiunea balcanică și se bucură de interes și de simpatie în opinia publică din toate țările acestei regiuni.

Cu convingerea profundă că realizarea înțelegerii balcanice corespunde pe de o parte intereselor fundamentale ale popoarelor acestei regiuni, precum și interesului general al menținerii și consolidării păcii în lumea întreagă, guvernul român reînnoiește propunerea cu privire la încheierea unui tratat de înțelegere și securitate colectivă avînd drept scop să consolideze pacea în regiunea balcanică și să o transforme într-o zonă din care să fie eliminate forțele militare străine, rampole de lansare a rachetelor și armelor nucleare. Ne exprimăm speranța că atât guvernul grec cît și noul guvern turc vor primi în mod favorabil propunerea noastră de dezvoltare a colaborării și înțelegerii, de întărire a securității popoarelor din această regiune.

Domnule președinte,

Oricare ar fi concepțiile noastre politice sau filozofice, dacă milităm pentru pace, dacă ne este scumpa viața și munca creatoare a oamenilor, nu ne poate fi indiferent modul în care sînt îndrumate și pregătite pentru viață vîrstarele tinere ale omenirii, dacă ele sînt învățate să prefăcască omul și să realizeze sale materiale și spirituale sau, dimpotrivă, sînt crescute în spiritul negării creațiilor umane, al urii rasiale și naționale, al militarismului și războiului.

Faptul recent atîră că cîrcinile influențe din anumite țări fac chestiuni pentru a tinereții veninul intoleranței față de

omeni, îndeosebi față de cei de altă rasă, al revanșismului și al agresiunii, în scopul de a-l adapta proiectelor aventuriste ale adversarilor destinderii și păcii.

Pornind de la ideea că tînăra generație poate și trebuie să joace un rol important, un rol activ în favorizarea telurilor păcii și coexistenței pașnice, guvernul român a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualiei sesiuni a punctului intitulat : „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”.

Considerăm că Adunarea Generală a O.N.U. ar aduce un real serviciu cauzei păcii dacă ar recomanda guvernelor și organizațiilor specializate să acorde o atenție sporită problemelor legate de promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare și ar iniția elaborarea unei convenții internaționale în acest sens.

Guvernul român îndăjduiește că propunerile sale, atît cea referitoare la înțelegerile regionale cît și aceea privind îndrumarea tineretului, vor găsi înțelegere și sprijin din partea statelor membre ale organizației noastre.

Domnilor delegați.

Ducînd cu consecvență o politică de pace și de lărgire continuă a colaborării multilaterale cu toate statele, Republica Populară Romînă și-a concentrat eforturile pentru continua dezvoltare a economiei sale naționale și ridicarea bunăstării materiale și culturale a poporului.

Vechea Romînie era cunoscută ca una dintre țările înapoiate ale Europei, cu o industrie slab dezvoltată, cu agricultură primitivă. În acea vreme, țării noastre îi erau caracteristice mizeria, analfabetismul în proporții de masă, mortalitatea infantilă ridicată și bolile endemice.

Cunoaștem din propria noastră experiență, stămați delegați, care sînt rezultatele dezastemoase ale dependenței de monopolurile străine pentru viața politică și economică a unei națiuni. Monopolurile

străine, care au dominat zeci de ani în țara noastră, au frînat dezvoltarea economiei, au jefuit bogățiile sale naturale și au exploatat munca harnicului popor român. România importa aproape toate mașinile și utilajele și era nevoită să-și vîndă grînele pe seama subalimentației cronice a populației. Luîndu-și soarta în propriile mîini și devenind stăpîn pe bogățiile țării, poporul român le valorifică conform cu propriile sale interese, sporind continuu forța economică a țării.

Industria națională a crescut într-un ritm accelerat. Producția ei depășește de cinci ori volumul antebelic, iar în 1965, în conformitate cu planul de 6 ani, producția globală a industriei noastre va fi de peste două ori mai mare decît în 1959 — de circa zece ori mai mare decît în 1938, anul cu cea mai mare producție a vechii Romîni.

Au luat o mare dezvoltare industria siderurgică, industria constructoare de mașini, industria energetică, chimică și a petrolului. Producem azi mașini-unelte, felurite tractoare, combine și alte mașini agricole, mijloace de transport, utilaj electric. Asigurăm în întregime echipamentul necesar extracției și prelucrării complexe a petrolului și două treimi din echipamentul industrial necesar noilor întreprinderi, precum și dezvoltării celor existente, rămîind și disponibilități însemnate pentru export.

Agricultura noastră a fost înzestrată cu peste 60.000 de tractoare, iar pînă la sfîșitul anului 1965 ea va dispune de circa 150.000 de tractoare, precum și de toate celelalte mașini necesare agriculturii moderne.

Ca urmare a dezvoltării economiei, venitul național este în prezent de 2,7 ori mai mare decît în 1938; pînă în 1965 va crește de aproximativ 4,5 ori în comparație cu același an.

S-a ridicat continuu nivelul de trai al întregii populații. Puterea ei de cumpărare s-a dublat, iar consumul a crescut de 2—3 ori față de 1938.

Cheltuielile social-culturale s-au mărit în ultimii ani de 4,5 ori, ajungînd să reprezinte în 1959 un sfert din bugetul total al statului. Însemnate mijloace materiale au fost îndreptate spre dezvoltarea învățămîntului elementar, mediu și superior, pentru crearea unor condiții tot mai bune de educație a copiilor și tineretului, de ridicare continuă a nivelului cultural al întregului popor.

Gratuitatea învățămîntului, dezvoltarea rețelei școlare fac învățămîntul de toate gradele accesibil tuturor copiilor și întregului tineret.

O deosebită atenție se acordă formării cadrelor naționale de tehnicieni și alți specialiști pentru nevoile industriei, agriculturii și transporturilor, științei și culturii. Numărul inginerilor a crescut în țara noastră de la 9.000, cîți erau în 1938, la 60.000 în 1960.

Populației îi este asigurată o largă deservire medicală gratuită. România se numără astăzi printre primele zece țări din lume în ceea ce privește numărul medicilor la mîia de locuitori.

Aceste progrese considerabile au devenit posibile numai după ce poporul nostru a pus capăt dependenței sale politice și economice față de puterile imperialiste. Rezultatele obținute sînt efectul unei politici dictate de interesele fundamentale ale țării și de necesitățile dezvoltării ei pe calea progresului.

În dobîndirea rezultatelor schițate sumar aici, un rol însemnat l-a avut strînsa colaborare și înțelegere dintre țările socialiste și sprijinul permanent și multilateral de care se bucură țara noastră din partea Uniunii Sovietice; în mod deosebit poporul nostru prețuiește ajutorul pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea industriei, baza orîntului întregii economii naționale.

Doamnelor președinte,

Profunde transformări înfăptuite în țara noastră provoacă, așa cum este și firesc, nemulțumirea adversarilor progresului social, a exponenților politici de dominație imperialistă asupra altor popoare

Aceștia sînt inspiratorii feluritelor acțiuni provocatoare de grosolană imitație în treburile interne ale țării noastre. Un exemplu recent îl constituie mascarada nedemnă a așa-numitei „săptămîni a națiunilor captive”, patronată de personalități oficiale din S.U.A.

Promotorii războiului rece își îngăduie, adeseori, să adreseze poporului nostru, stăpîn pe destinele sale, promisiuni de „eliberare”.

Îi întrebăm pe acești „eliberatori” nechemati: de ce anume doriți să eliberați poporul român? De industria sa națională, în plină dezvoltare, de bogățiile țării pe care poporul român le valorifică azi în interesul prosperității sale, de dreptul la muncă, la învățătură, la odihnă, la asistență sanitară, de libertățile asigurate în mod efectiv de ordinea noastră socialistă?

Poporul român cunoaște suficiente exemple ale modului în care concepe libertatea acolo unde vă mai puteți impune voința!

Ne-am referit aici la aceste acțiuni provocatoare, al căror ecou s-a făcut auzit și în această sală, pentru a atrage atenția Adunării Generale asupra unuia din formele războiului rece care alimentează tensiunea internațională, încălășînd noimele relațiilor între state și care trebuie condamnată cu toată asprimea de către Organizația Națiunilor Unite.

Domnilor delegați,

În încheiere, permitteți-mi să exprim poziția delegației romine în problema îmbunătățirii și perfecționării activității O.N.U.

În această problemă noi punem de la început de la început în discuție problema existenței statelor cu diferite sisteme economice și politice, O.N.U. își poate îndeplini cu succes sarcinile numai dacă rămîne fidelă principiului Cartei, care afirmă că O.N.U. trebuie să fie un centru de armonizare a eforturilor tuturor națiunilor în vederea scopurilor comune, menținerea păcii și securității, dezvoltarea relațiilor prietenești între națiuni, realizarea cooperării internaționale.

Trebuie să se țină seama că în măsura în care s-a încercat și se încearcă din partea unui grup de state sau a unui bloc militar

de a-și asigura în O.N.U. o poziție dominantă și de a impune astfel hotărîri care servesc exclusiv intereselor sale și care dăunează intereselor celorlalte state sau grupuri de state, în aceeași măsură se diminuează capacitatea acestei organizații de a-și îndeplini efectiv rolul în apărarea păcii. Doar nimeni nu va accepta un arbitru despre care știe de la început că favorizează partea opusă.

De aceea aș vrea să arăt, domnilor delegați, că a propune înălturarea unor stări de lucruri care au permis folosirea O.N.U. ca un instrument al unui grup de puteri în dauna celorlalte state, a propune măsuri menite a asigura încrederea tuturor statelor membre în aparatul executiv al O.N.U. și a garanta obiectivitatea lui în aplicarea hotărîrilor O.N.U. înseamnă a întări Organizația Națiunilor Unite și a face din ea un real și puternic instrument de menținere a păcii și securității internaționale.

Era, desigur, de așteptat ca acei care au folosit pînă acum pozițiile lor dominante în O.N.U. pentru a-și impune politica lor să reacționeze la aceste propuneri așa cum reacționează totdeauna în istorie acei care sînt confrunțați cu perspectiva de a-și pierde privilegiile.

Schimbările progresiste care au cunoscut lichidarea unor privilegii au fost totdeauna însoțite de strigătele celor privilegiați, care pretindeau că, o dată cu pierderea privilegiilor lor, va izbucni o eriză care va face să piară totul. În realitate n-au pierdut decît privilegiile, iar lumea a continuat să trăiască și să se dezvolte. Aceasta este valabil și pentru o organizație internațională ca Organizația Națiunilor Unite.

Chestiunea restructurării secretariatului general este o chestiune de principiu pentru organizația noastră.

Restructurarea aparatului executiv al O.N.U. și, în special, a secretariatului general este o cerință pe care o ridică însuși viața internațională a țărilor noastre, însăși necesitatea imperioasă ca O.N.U. să poată deveni un instrument eficient în rezolvarea marilor probleme care sînt pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. Aceasta o demonstrează și cele petrecute în Congo, unde secretarul

general al O.N.U., d-l Hammarskjöld, a acţionat, în fapt, ca exponent al politicii puterilor coloniale, în loc să asigure îndeplinirea hotărârilor Consiliului de Securitate, conform cu interesele libertăţii şi independenţei poporului congolez.

În actuala structură, secretarul general nu asigură aplicarea obiectivă a hotărârilor O.N.U. Cu atât mai puţin poate asigura secretariatul general, în prezenta lui structură, sarcinile noi, de perspectivă, pe care aparatul executiv al O.N.U. va trebui să le asume în viitor.

Este ştiut, de pildă, că, în legătură cu înfăptuirea dezarmării generale şi complete, se va ridica problema creării unor forţe armate internaţionale ale O.N.U., care urmează a fi folosite conform hotărârilor Consiliului de Securitate, organul însărcinat de Cartă să menţină pacea şi securitatea internaţională.

Îndeplinirea unor asemenea hotărâri va reveni, în mod firesc, aparatului executiv al O.N.U.

Să ridică deci chestiunea: ce garanţie vor avea grupurile de state care compun O.N.U. că aparatul executiv va îndeplini întocmit hotărârile luate şi că el nu va fi folosit pentru a servi interesele înguste ale unui stat sau grup de state împotriva intereselor celorlalte grupuri de state?

Este lauzabil să oricine priveşte serios şi responsabil problema asigurării păcii şi securităţii internaţionale nu poate să nu fie de acord cu această chestiune: trebuie să i se dea un răspuns satisfăcător.

Delegaţia română consideră că răspunsul satisfăcător îl oferă propunerea U.R.S.S. ca organul executiv să fie constituit nu dintr-o singură persoană, secretarul general, ci din trei reprezentanţi ai grupurilor de state care compun O.N.U. — statele aparţinând alianţelor occidentale, statele socialiste şi cele neutre.

O asemenea soluţiune a problemei constituie o garanţie că activitatea aparatului executiv al O.N.U. se va desfăşura cu deplină obiectivitate.

Delegaţia română ţine să se abătore părerii exprimate de mai mulţi antevorbitori privind la inconvenientele pentru desfăşurarea activităţii normale a O.N.U. ca urmare a faptului că sediul ei se află la New York.

Delegaţia română a venit la această adunare însoţită de dorinţa de a-şi aduce contribuţia la rezolvarea problemelor de pe ordinea de zi.

Am păşit pe pământul Americii dînd expresie sentimentelor de stimă şi preţuire pe care le nutreşte poporul român pentru poporul american; eram, ca şi ceilaltele delegaţi, îndreptăţiţi să aşteptăm ca în oraşul în care se desfăşoară lucrările acestei forţe supreme al naţiunilor să găsim condiţii favorabile activităţii lui şi un climat propice bunei înţelegeri între popoare.

Am constatat însă că, în momentul cînd la sesiune sînt reunite delegaţiile a aproape 100 de state, printre care un mare număr sînt reprezentate prin şefi de state şi guverne, aici, la New York, se desfăşoară una din cele mai penibile încercări de a otrăvi atmosfera internaţională prin împlinirea măsurilor ostile, şicanatoare şi discriminatorii luate de oficialităţile americane, cu aşa-zisele „demonstraţii” ale unor huligani, fascişti faguri şi infractori de drept comun înbîcîriaţi cu ziua sau cu ora. Aceasta este, probabil, imaginea obţinută a mult trişibitei „buni libere”, aşa cum o concep inspiratorii tuturor acestor acţiuni provocatoare.

Delegaţia română consideră înştiinţată părerea că trebuie examinată problema găsitii unui alt sediu pentru O.N.U. într-o ţară care poate asigura desfăşurarea normală, în condiţii demne, a activităţii delegaţiilor şi a organizaţiei în întregul ei.

Domnule preşedinte,

Stimaţi delegaţi,

Popoarele lumii îşi pun mari nădejdi în această sesiune. Ele aşteaptă ca Adunarea Generală să găsească drumul pentru a scoate problema dezarmării din impas şi pentru a înfăptui dezarmarea generală şi completă, transformînd în realitate năzuinţa năbilă a omu-

nirii — o lume fără războaie. Ele aşteaptă ca Adunarea Generală să se pronunţe pentru abolirea definitivă a sistemului colonialist şi să deschidă popoarelor care mai suferă jugul robiei coloniale porţile libertăţii şi demnităţii umane. Ele aşteaptă ca Adunarea Generală să condamne şi să ceară înăbuşirea acţiunilor care periclitează pacea şi unul din principiile sfinte ale suveranităţii naţionale. Ele aşteaptă ca Organizaţia Naţiunilor Unite să devină cu adevărat instrumentul efectiv al apărării păcii şi securităţii internaţionale.

În încheiere, daţi-mi voie să vă mulţumesc pentru atenţia acordată şi să aştept ca înscririle acestei sesiuni să corespundă marilor aşteptări ale popoarelor lumii.

*„Scissors” nr. 4/1960
din 27 septembrie 1960*

DECLARAȚIE FĂCUTĂ CORESPONDENȚILOR ZIARULUI „IZVESTIJA” ÎN LEGĂTURĂ CU EDITAREA CELEI DE-A DOUA CĂRȚI „O ZI ÎN LUME”¹

— 27 septembrie 1960 —

Un sfert de veac constituie o epocă întreagă în viața omenirii. Aceasta a fost o perioadă furtunoasă. În acest răstimp, țara noastră și-a schimbat complet înfățișarea: a fost lichidat regimul burghezo-monarhic, s-a instaurat puterea populară, socialismul triumfă în toate sectoarele economiei și vieții sociale.

România anului 1935 a fost o țară a înapoierii economice și culturale: comunistii și ceilalți luptători pentru democrație, pentru progres, pentru independență națională și prietenie cu Uniunea Sovietică erau supuși unor repressii salbatice. Pentru mine personal anul acela este legat de amintirea anilor îndelungați petrecuți la închisoare, împreună cu alți participanți la mișcarea muncitorească. La 27 septembrie 1935 mă aflam între zidurile Doftanei, pe care poporul nostru o poreclise „Bastilia românească”.

Astăzi ruinele acestei închisori sînt prefăcute în muzeu, iar în împrejurimile Doftanei, ea și în întreaga țară, clădește marea creatoare a poporului nostru liber. La 27 septembrie 1960 noi ne aflăm la New York, unde delegația Republicii Populare Române, alături de delegația Uniunii Sovietice și ale altor țări socialiste, face să răsunе chemarea la pace, la înfrîngerea dezarmării generale și totale, la abolirea rușinii secolului nostru — sistemul colonial.

¹ Prima carte a apărut în 1935, din inițiativa lui Maxim Gorki. Ea cuprindea relații asupra evenimentelor și faptelor petrecute în viața oamenilor și a statelor în ziua de 27 septembrie 1935.

Acum un sfert de veac, U.R.S.S. era singura țară socialistă. Azi în lume înfrângează puternicul lagăr socialist, a cărui existență exercită o înfrurire determinantă asupra evoluției contemporane. Omenirea nu stă pe loc, ea merge înainte, spre socialism, spre bunăstare, spre pace, și nu există forță în lume care să poată opri acest mers irezistibil înainte.

"Scînteie" nr. 1952
din 30 septembrie 1960

CUVINTARE ROSTITĂ LA CEA DE-A 15-A SESIUNE A ADUNĂRII GENERALE ÎN PROBLEMA REPREZENTĂRII CHINEI ÎN O.N.U.

— 6 octombrie 1960 —

Domnule președinte,

Domnilor delegați,

Numărul și însemnătatea statelor care s-au pronunțat de la această tribună pentru rezolvarea neîntârziată a reprezentării Chinei în O.N.U. demonstrează că această problemă a devenit atât de vitală pentru organizație, încât ea afectează înseși temeliile și rațiunea ei de a fi. A devenit clar că atitudinea față de recunoașterea dreptului legitim al marelui popor chinez de a fi reprezentat în O.N.U. reflectă, în ultimă analiză, sinceritatea și conștiința fiecărui stat față de înseși principiile și scopurile fundamentale ale Cartei O.N.U.

Așa se și explică de ce, în ciuda presiunilor ce se exercită asupra delegaților pentru ca ele să sprijine și de astă dată acțiunea arbitrară și ilegală a S.U.A., foarte puțini sînt aceia care se înclină să o facă de la această tribună.

Cum se poate să proclamăm în vocea necesității ca această organizație să fie universală, iar în fapt să împiedici participarea la activitatea ei a unui mare stat cu o populație cît un sfert din omenire?

De altfel, în cazul de față nu se pune chestiunea de a primi în O.N.U. un stat, ci de a restabili în drepturile sale, care au fost izumitate și invadate sistematic, una din puterile fondatoare ale acestei organizații, unul din membrii permanenți ai Consiliului de Securitate.

Ascunțimea și urgența problemei sînt subliniate de ponderea pe care o are în viața politică și economică internațională Republica Populară Chineză, mare putere mondială, țară vastă cît un continent, care cuprinde peste 650.000.000 de oameni.

Remarcasele realizări ale poporului chinez în lichidarea vestigiilor colonialismului, în dezvoltarea economiei și culturii, ca și în apărarea păcii, în promovarea principiilor coexistenței pașnice și a colaborării internaționale se bucură de o largă recunoaștere internațională. A devenit de neconceput rezolvarea marilor probleme internaționale fără participarea activă a Republicii Populare Chineze.

Cu toate acestea, tocmai în organizația internațională care are menirea să asigure menținerea păcii și securității și dezvoltarea colaborării între state s-a impus și se ține și acum să se impună o lăcășuire care împiedică marile puteri din urmă de a-și spune cuvîntul și de a-și aduce contribuția la rezolvarea marilor probleme ale păcii și colaborării internaționale.

An de an am asistat aici la acțiunea abuzivă prin care Statele Unite, folosindu-se de poziția pe care o ocupă în organizație, împiedică realizarea unor acorduri atît de căutate de O.N.U. și cauzei pentru care a fost creată.

Înseși conținutul și tonul proiectului de rezoluție american supus Adunării vorbește despre caracterul acestei acțiuni. Citești acest text și te întrebi: reprezintă el oare cu adevărat un proiect de rezoluție sau o circulară, prin care un organ administrativ-militar trece unele ordine furnizate în subordinea sa? Căci proiectul american cere textual și pe un ton de comandă ca Adunarea Generală să nu înceapă în discuție problemele reprezentării Chinei. Nu constituie oare proiectul american o încercare fătășă de a pune calul în gura Adunării Generale? Această reprezentare, domnilor delegați, una din cele mai crase manifestări ale „politicii de pe poziții de forță” — și nu în relațiile cu o țară sau alta, ci față de însăși Adunarea Generală a O.N.U.

Care este substratul poziției pe care se situează adversarii soluționării problemei reprezentării Chinei? Răspunsul e simplu, clar, cunoscut de toată lumea: Statele Unite nu le este pe plac regimul social pe care poporul chinez și l-a cucerit la capătul unei lupte de decenii și cu prețul unor uriașe jertfe de sînge. De asemenea, imperialismul american nu poate uita că victoria revoluției chineze a dat întregului sistem colonial una din cele mai grele lovituri, însușind luptă pentru libertate și independență națională a celelalte popoare asuprite.

Nu este o noutate că imensa forță vitală a socialismului, puterea sa de atracție asupra popoarelor pricinuiască anumitor cercuri din Occident cea mai adîncă nemulțumire și că această nemulțumire ia uneori formele cele mai violente. Dar, oricît de violentă ar fi reacția forțelor retrograde, ea s-a dovedit, se dovedește și se va dovedi incapabilă de a stăvilii sau de a împinge înapoi noile idei sociale. Doar este știut că apariția orînduirii socialiste este rezultatul unui proces istoric ireversibil și marchează o etapă nouă, superioară în dezvoltarea societății umane.

Sînt mai mult decît absurde iluziile ce și le fac unii politicieni că evoluția unui asemenea proces ar putea fi oprită cu ajutorul forței, — și cu atît mai puțin cu ajutorul unei mașini de vot. Realitatea contemporană trebuie privită în lăță. Trebuie să se recunoască existența în lume a unor state pe orînduirea social-politică diferite și să se tragă concluzia înțeleaptă că, în condițiile date, numai conviețuirea pașnică a celor două sisteme poate feri omenirea de calamitățile celui mai pustitor război.

Realitatea zilelor noastre trebuie să-și găsească o oglindă fidelă în activitatea O.N.U., care a și fost concepută ca organizație a tuturor statelor, indiferent de sistemul lor social-politic.

Adversarii reprezentării Chinei în O.N.U. încearcă să justifice atitudinea lor inadmisibilă, reacțiunile agresive la calamitățile înverșinate ce această țară ar constitui un factor de „neliniște” în lume. Aceasta reprezintă o studare greșă a realității, deoarece toată lumea știe că tocmai S.U.A. au cucerit Taiwanul și alte insule chineze și deslă-

poartă acțiuni agresive față de China. Faptele arată că, în timp ce forțele armate ale Republicii Populare Chineze se află toate pe teritoriul propriu, Statele Unite au trimis forțe armate navale și aeriene, înzestrate cu arme atomice și rachete, departe de teritoriul propriu, ocupând o parte a Chinei și împinzând regiunea din apropierea Chinei cu baze militare agresive îndreptate împotriva Republicii Populare Chineze. De când are un stat care își ține forțele armate pe teritoriul propriu în vederea apărării suveranității, independenței și integrității sale teritoriale, precum și „neînfrângerea” este considerat „agresiv”, iar statul care trimite forțe armate la mii de kilometri distanță pe teritorii străine, asigură „liniștea” și este considerat „pasiv”. Este caracteristic ca conducătorii remarcabili ai unor state asiatice din vecinătatea Republicii Populare Chineze, ca președintele Indoneziei — Sukarno, primul ministru al Indiei — Nehru, primul ministru al Birmaniei — U Nu, primul ministru al Cambodgiei — prințul Sihanuk, conducătorii de stat ai Afganistanului, Nepalului și alții să declare pentru recunoașterea dreptului legitim al Chinei în O.N.U. și consideră aceasta ca fiind indispensabilă pentru rezolvarea marilor probleme internaționale. Nu este deci absurd ca guvernul de la Washington să insiste în O.N.U. a lăta pe care statele asiatice vecine cu China o consideră nejustă și dăunătoare?

Injustețea și șubrezirea poziției americane sînt atât de evidente, încît pînă și mili aliați ai S.U.A. din cadrul N.A.T.O. o resping, scutind în esență caracterul ei falimentar. Este instructiv în această privință declarația făcută în Adunarea Generală de ministrii afacerilor externe ai Danemarcului, care a conchis în mod cu totul justifiat că „mai devreme sau mai tîrziu poporul chinez va fi reprezentat în această organizație de guvernul său exercitînd efectiv suveranitatea”.

Doamnelor președinte,

Reprezentantul S.U.A. a încercat aici să se erijeze în apărător al Organizației Națiunilor Unite. Poziția sa în problema reprezen-

tării Chinei a constituit însă în fapt un atac direct împotriva temelurilor O.N.U., capacității organizației de a aborda cu întreaga autoritate și răspundere problemele majore ale vieții internaționale.

Este un fapt unanim recunoscut că nu poate fi concepută o soluționare radicală a celor mai importante probleme, și în primul rînd a problemei dezarmării, fără participarea și contribuția R. P. Chineze.

Reprezentantul S.U.A. a căutat să se erijeze aici în exponentul unei poziții de calm și de vorbă blînde. În lumina actelor săvîrșite de S.U.A., asemenea vorbe nu pot fi interpretate decît în contextul cehinului principiu al politicii externe americane: „Nădărmeste blînd și minăștește un ciomag mare”.

Realitatea este că poziția S.U.A. față de R. P. Chineză dovedește nu dorința de negocieri, ci tendința de înveninare a relațiilor între state, intenția de a continua perimata politică „de pe poziții de forță” și de a împiedica O.N.U. să-și îndeplinească rolul de instrument de înșănătoșire a vieții internaționale și de creare a condițiilor necesare negocierilor.

Se pune întrebarea: Vor izbuti cercurile imperialiste să împrîme Organizației Națiunilor Unite un asemenea curs sau se va crea posibilitatea ca această organizație să acționeze cu deplinătatea capacităților sale în sensul dorit de popoare pentru a grăbi soluționarea marilor probleme ce ne stau în față?

Delegația romînă adresează participanților la sesiune apelul de a privi această problemă cu toată seriozitatea și răspunderea și de a contribui la soluționarea ei urgentă.

Acestea sînt temele pentru care Republica Populară Romînă, alături de toate statele iubitoare de pace, cere ca Adunarea Generală să hotărască excluderea din rîndurile ei a marionetelor ciankaiște și să restabilească drepturile legitime ale marelui popor chinez în Organizația Națiunilor Unite.

„Scînteia” nr. 4.958
din 7 octombrie 1960

EXPUNERE LA PLENARA C.C. AL P.M.R.

31 octombrie — 1 noiembrie 1960

Tovarăși,

Plenara Comitetului Central a fost convocată pentru a examina proiectul planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961.

Îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate pentru primul an al planului de 6 ani crează condiții favorabile pentru realizarea prevederilor stabilite de Congresul al III-lea al partidului cu privire la dezvoltarea economiei naționale și creșterea continuă a nivelului de trai.

PLANUL PE 1960 VA FI ÎNDEPLINIT ȘI DEPĂȘIT

După datele preliminare se poate aprecia că în acest an producția industrială va crește, comparativ cu 1959, cu circa 15,5%, față de 14% cit a fost prevăzut în plan.

O importanță deosebită are faptul că se realizează creșteri însemnate în toate ramurile industriale, și îndeosebi în ramurile hotărâtoare pentru industrializarea socialistă: în industria construcțiilor de mașini și prelucrării metalelor — o creștere de 20%, în industria siderurgică — de 30%, în industria energiei electrice și termice — de 14%.

Aprovizionarea oamenilor muncii a fost simțitor îmbunătățită prin realizările obținute în ramurile producătoare de bunuri de consum: în industria textilă producția a crescut cu 16% față de

Expunere la plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960 269

1959, în industria alimentară cu peste 11% și în industria confecțiilor cu 40%.

S-au obținut însemnate sporuri de producție la principalele mașini, utilaje, materii prime, materiale, bunuri de consum. Producția anului 1960 va fi mai mare decât aceea a anului 1959 cu peste 370.000 de tone de oțel, 175.000 de tone de fontă, 329.000 de tone de laminat finit, 400.000 de tone de minereu de fier, 210.000 de tone de coxs metalurgice, 6.100 de tractoare, 5.000 de tone de masă plastică, 14.000 de tone de plăci aglomerate. De asemenea, producția principalilor bunuri de consum ea fi mai mare decât a anului 1959 cu peste 39.000.000 m² de țesături, aproape 1.700.000 de perechi de încălțăminte, peste 30.000 de tone de carne, aproape 135.000 de tone de zahăr, cu 56.000 de tone de ulei comestibil.

A continuat să se lărgescă baza tehnică materială a agriculturii socialiste: parcul de mașini și utilaje ale unităților agricole crește cu 11.600 de tractoare, 5.300 de combine, 14.000 de semănători și alte mașini.

Producția agricolă obținută în 1960 asigură toate nevoile de consum ale economiei naționale și creșterea rezervelor statului, cu toate că în anumite regiuni condițiile climatice n-au fost favorabile.

Contribuția sectorului socialist din agricultură la formarea fondului central de cereale a fost în acest an de peste 85%. Un rol important l-au avut gospodăriile agricole de stat, care au asigurat 39% la grâu și 26% la porumb din fondul central de cereale. De asemenea, ele au livrat importante cantități de carne, lapă, lapte și alte produse.

Rezultate bune au fost obținute la producția de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui, care asigură nevoile de consum sporite de zahăr și ulei ale populației, rămânând disponibilități și pentru export.

Ca urmare a eforturilor susținut în dezvoltarea continuă a forțelor de producție și a creșterii acumulărilor, volumul de investiții în economia națională crește în 1960 față de 1959 cu aproape 33%.

Fondurile fixe ce vor fi puse în funcțiune vor fi de 22 de miliarde de lei, față de 15,7 miliarde de lei cât au fost în 1959.

În acest an intră în producție 17 întreprinderi noi, 17 secții noi și vor fi dezvoltate și reutilate 82 de uzine și fabrici. Printre obiectivele noi sînt : o baterie de cocs, o secție de dolomită și un cuplor Martin de 400 de tone la Combinatul siderurgic Hunedoara, o fabrică de țevi sudate la București, Uzinele de produse sodice Govora și Borzești, Fabrica de celuloză din stof de la Chișcani-Brăila și Fabrica de semiceluloză din paie de la Pălas-Constanța, o instalație de cracare catalitică la Borzești, complexul de industrializare a lemnului Tîrgu-Jiu, fabricile de mobilă din Iași și Militari-București, fabricile de zahăr de la București și Luduș, Combinatul de produse lactate din București, Fabrica de lapte-praf din Cîmpulung și altele.

Au început să producă energie electrică primele agregate ale hidrocentralei „V. I. Lenin”, unul dintre principalele obiective ale planului de electrificare de zece ani. Puterea instalată în centrale electrice crește în 1960 cu 180 MW și vor fi date în exploatare 1.150 km de linii de înaltă tensiune.

Folosirea în 1960 cu mai mult spirit gospodăresc a fondurilor de investiții alinate a contribuit la creșterea eficienței economice a acestora ; a crescut preocuparea pentru organizarea rațională a lucrărilor, iar aprovizionarea cu materiale s-a făcut în condiții mult mai bune.

Sub conducerea organizațiilor de partid, muncitorii, inginerii și tehnicienii constructori au redus consumurile de materiale, au realizat lucrări de o calitate mai bună. Trebuie subliniat în mod deosebit scuturarea duratei de execuție a construcțiilor. Astfel, cuplorul Martin de 400 de tone de la Combinatul siderurgic Hunedoara a fost realizat în numai 11 luni, Fabrica de semiceluloză din paie de la Pălas-Constanța în 11 luni, iar fabricile de zahăr de la Luduș și București în 17 luni, perioade mult mai mici față de cele în care s-au executat în trecut construcții similare. Scuturarea termenelor de execuție a construcțiilor a dus la obținerea de mari economii și la

punerea în funcțiune de noi capacități, care au contribuit la creșterea producției.

Aceste succese mari pe care le-au obținut muncitorii, tehnicienii și inginerii din industria construcțiilor arată capacitatea lor creatoare și dovedesc că există mari posibilități de a obține rezultate și mai bune în reducerea termenelor de execuție a lucrărilor, care trebuie să constituie o preocupare de zi cu zi a conducătorilor ministerelor și întreprinderilor.

Anul acesta, întreaga activitate economică s-a desfășurat la un nivel mai înalt, ceea ce arată că organele de partid și de stat au pus în centrul preocupărilor lor problemele concrete ale economiei, pe care le rezolvă cu tot mai multă competență.

Trebuie să subliniem cu deosebită satisfacție entuziasmul cu care oamenii muncii, sub conducerea organizațiilor de partid, au desfășurat întrecerea socialistă în vîntarea celui de-al III-lea Congres al partidului. Activul creativ al celor ce muncesc și pricepea lor în folosirea rezervelor interne ale economiei și-au găsit o cic expresie în importantele angajamente luate în întrecerea socialistă, ca și în hotărîrea cu care acestea sînt traduse în viață.

În primele zece luni, planul de producție a fost depășit la majoritatea produselor industriale, dîndu-se peste plan o producție în valoare de peste 1,6 miliarde de lei. Pînă la 1 septembrie a.c. s-au realizat peste prevederile planului economii în suma de peste 1 miliard de lei și beneficii de aproape 300.000.000 de lei.

Traficul de mărfuri cu mijloace de deservire generală va fi în 1960 cu circa 13,5% mai mare decît în 1959. A crescut ponderea transporturilor auto în volumul total al învecărilor de la 20% în 1959 la 37% în acest an, datorită creșterii parcului și folosirii lui mai eficiente prin concentrarea autovehiculelor în organizații specializate ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Productivitatea muncii se prevede a fi anul acesta în industrie cu circa 10,5% mai mare ca în 1959, ceea ce reflectă creșterea generală a nivelului tehnic în întreprinderi, înzestrarea economiei

cu tehnică modernă, îmbunătățirea organizației producției și ridicarea continuă a calificării muncitorilor, maistrilor și inginerilor.

Economia țării noastre se caracterizează prin dezvoltarea în ritm intens a forțelor de producție, prin creșterea însemnată a veniturilor naționale, a venimărilor și prin constanta ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Veniturile statului depășesc cu 8% pe cele din 1959 și sînt mai mari decît prevederile planului.

Prin intrarea în producție a noilor întreprinderi și lărgirea celor existente, prin creșterea însemnată a volumului de construcții și extinderea activității de servicii, numărul de salariați ocupați în economia națională a crescut în 1960 cu aproape 160.000 față de 1959.

În 1960 a fost îmbunătățită salarizarea cadrelor tehnice și economice, au fost efectuate reduceri de prețuri la unele produse, ceea ce a sporit puterea de cumpărare a populației cu aproximativ 2 miliarde de lei anual.

Volumul destacoierilor de mărfuri a crescut cu aproape 15% față de anul 1959. S-au realizat progrese simțitoare în privința calității, lărgii sortimentelor și îmbunătățirii prezentării bunurilor de consum. În rețeaua comercială au fost puse în funcțiune 700 de unități noi, bazate pe utilaje moderne, care contribuie la îmbunătățirea aprovizionării și serviciilor populației.

S-a intensificat construcția de locuințe, dîndu-se în folosință oamenilor muncii peste 50.000 de apartamente, aproximativ cu 35% mai mult decît în anul trecut.

S-au dat în folosință 2.600 de săli de clasă pentru învățămîntul de cultură generală: 13 cinematografe în orașe; rețeaua cinematografică în mediul rural s-a mărit cu 700 de aparate noi; s-au construit un număr însemnat de așezăminte culturale la orașe și sate.

Pentru îmbunătățirea alimentării cu apă și energie electrică, a transportului în comun și a salubității în orașe, precum și pentru alte acțiuni de gospodărie comunală, s-au investit peste 800.000.000 de lei.

Rețeaua sanitară a crescut față de 1959 cu 2.500 de paturi în spitale și sanatorii și cu 9 policlinici, creîndu-se condiții tot mai bune pentru ocrotirea sănătății oamenilor muncii de la orașe și sate; au fost trimiși la odihnă și tratament balneo-climateric peste 575.000 de persoane.

Rezultatele obținute în toate sectoarele demonstrează forța economiei noastre naționale în plin avînt, reflectă însuflețirea și entuziasmul cu care oamenii muncii, însușindu-și politica partidului, luptă pentru traducerea ei în viață.

DEZVOLTAREA PRODUCȚIEI INDUSTRIALE ÎN 1961

Tovarăși,

Proiectul planului de stat pe anul 1961, pe care îl supunem dezbaterei plenarei, prevede concentrarea eforturilor pentru continuarea în ritm susținut a industrializării socialiste, creșterea mai departe a producției agricole vegetale și animale și ridicarea bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii.

Pe baza noilor capacități ce vor intra în producție și a mai bunei folosiri a celor existente, precum și a creșterii productivității muncii, proiectul de plan prevede ca producția globală a industriei socialiste să reprezinte în anul viitor 88,7 miliarde de lei, corespunzător unei creșteri cu 13,5% față de realizările preliminate ale anului 1960, din care producția mijloacelor de producție — grupa A — cu 13,8%, iar producția bunurilor de consum — grupa B — cu 13%.

Producția industriei energiei electrice și termice va crește cu 22%, a industriei siderurgice cu 18,6%, a industriei construcțiilor de mașini cu circa 16%, a industriei chimice, celulozei și hîrtiei cu 18%, a industriei ușoare cu 16% și a industriei alimentare cu 11%.

Producția de energie electrică va fi de 8,8 miliarde kWh; se prevede creșterea puterii instalate în centrale electrice cu aproape 250 MW, va începe construcția de noi centrale, printre care termoe-

centrala de la Luduș și hidrocentrala de pe Argeș; se vor pune în funcțiune 1.700 km de rețele de înaltă tensiune, dintre care liniile de 110 kV Fintinele-Luduș-Cluj, Găvora-Bărbăntuș, Craiova-Caracal, Hunedoara-Brad, Bala Mare-Satu Mare și se vor construi primele linii de transport de 220 kV. Se va dezvolta acțiunea de termoficare prin extinderea rețelelor în orașele București, Reșița și Onești și prin introducerea termoficării industriale și urbane în Timișoara, Arad, Hunedoara, Vulcan și alte centre industriale.

În orașul Iași va începe construcția centralei de termoficare pentru alimentarea cu energie și căldură a orașului și a întreprinderilor industriale.

Producția de energie termică din centrale publice va crește de peste 3 ori.

În industria siderurgică, producția de fontă în 1961 va ajunge la 1.050.000 de tone, iar cea de oțel la 2.100.000 de tone — cu peste 300.000 de tone mai mult decât în 1960 —, creșterea producției siderurgice urmînd să fie obținută, în mare măsură, pe seama îmbunătățirii indicilor de utilizare a agregatelor. Proiectul de plan prevede creșterea producției de laminate finite pline cu circa 20% față de 1960, prin folosirea mai deplină a laminatoarelor și, în principal, a laminorului de 650 de la Hunedoara.

În anul viitor se vor pune în funcțiune, la Hunedoara, cuptorul numărul 5 de 100 de tone la noua oțelărie Martor, linia de sîrmă din noua secție de laminoare și se vor executa lucrări pentru mărirea capacității bluingului cu 700.000 de tone pe an; la Reșița se va termina reconstrucția secției furnale, punindu-se în funcțiune două furnale de câte 700 m³ și va intra în producție o nouă fabrică de anghinare.

În 1961 se vor deschide lucrările de construcție ale Combinatului siderurgic de la Galați. Va începe construcția forței și turnătoriei cu o capacitate anuală de 25.000 de tone de piese de oțel, 7.000 de tone de piese de fontă și 10.000 de tone de lingouri forjate, a atelierului de construcții metalice și a atelierului de între-

ținere mecanică. Pentru lucrătorii combinatului vor fi construite locuințe în sumă de 75.000.000 de lei.

Ministerul Industriei Grele, organizațiile de proiectare, construcții vor trebui să folosească cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii în proiectarea și construcția acestui mare combinat.

Pentru dezvoltarea în continuare a bazei proprii de materii prime a industriei siderurgice, producția de minereu de fier va crește cu 20%, iar cea de coacă cu 22%. Vor începe lucrările de deschidere a minei de la Căpuș-Cluj, care va intra în producție în 1962. Va intra în producție în trimestrul II 1961, la Calan, una experimentală pentru punerea la punct a noului procedeu de coccificare a cărbunilor din Valea Jiului.

În sectorul geologic au fost obținute rezultate însemnate, ca urmare a înzestrării cu utilaje și instalații moderne, a organizării muncii pe șantierul de explorări, a ridicării calificării cadrelor. Prețul de cost pe tonă de rezervă industrială explorată a scăzut la minereu de fier de la 7,1 lei în 1959 la 3,8 lei în 1960, la minele neferoase de la 12,4 la 9,3 lei, la țigii de la 45,7 la 31,1 lei.

Comitetul geologic, ministerele cu activitate geologică trebuie să-și îmbunătățească munca în mod continuu, să introducă cu mai multă hotărîre metodele cele mai avansate de cercetare geologică, spre a obține o creștere și mai mare de rezerve, cu cheltuieli cît mai reduse.

Aceste sarcini se pun cu atît mai imperios, cu cît în 1961 se prevede să se execute un volum important de lucrări geologice, cu 15% mai mare decît în 1960, însumînd 1,8 miliarde de lei. Concomitent cu creșterea volumului de prospecțiuni, se prevede să se îmbunătățească în continuare eficiența economică a lucrărilor geologice. Pentru aceasta, pe lângă introducerea hărții a tehnicii noi, o mare importanță are buna organizare a muncii pe șantierul geologic, utilizarea superioară a instalațiilor, economiile de materiale, efectuarea lucrărilor cu indici tehnico-economici cît mai ridicați. Trebuie să se ia măsuri pentru a concentra cele mai bune cadre de geologi în sectoarele principale ale activității geologice.

Industria constructoare de mașini va produce în 1961 peste 2.400 de strunguri, 130 de instalații de foraj complete, 20.000 de tractoare, 6.630 de combine tractate pentru cereale, peste 10.000 de autocamioane și autobuze, 12 locomotive diesel electrice de 2.100 CP; producția de utilaje pentru industria chimică și prelucrarea țiteiului va crește cu peste 60%, de utilaje pentru siderurgie și turnătorii cu circa 30%, de utilaje pentru industria ușoară și alimentară cu 10%.

Sarcinile principale pe anul 1961 ale industriei constructoare de mașini sînt însușirea în fabricație a unor noi mașini și utilaje necesare înzestrării economiei naționale, lărgirea sortimentelor și ridicarea nivelului tehnic, îmbunătățirea calității mașinilor și utilajelor la nivelul celor mai perfecționate produse similare de pe piața mondială.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini, Ministerul Industriei Grele și întreprinderile constructoare de mașini trebuie să se preocupe permanent de alegerea judicioasă și de perfecționarea produselor fabricate. Punerea în producție a noilor produse nu se va putea face decât după ce va fi aprobată de către conducerea superioară, pe baza unor studii tehnice și economice comparative, aprofundate, care să dea maximum de garanții în ce privește caracteristicile tehnice, calitatea și economicitatea fabricației.

Pentru ridicarea continuă a nivelului tehnic și calitativ în industria constructoare de mașini, Ministerul Industriei Grele și conducerea întreprinderilor vor trebui să asigure elaborarea documentațiilor constructive și tehnologice de către serviciile tehnice ale întreprinderilor, să organizeze producția de serie în secții specializate dotate cu toate utilajele și dispozitivele pentru execuție și control. În acest scop trebuie să fie concentrate cadrele de ingineri, maeștri și muncitori cu înaltă calificare în secțiile hotărîtoare, unde se elaborează documentația tehnică, se pregătește fabricația și se execută însușirea noilor mașini și utilaje.

În 1961, Ministerul Industriei Grele va trebui să treacă la finalizarea mai strictă a întreprinderilor electrotehnice, pe linia specia-

lizării și cooperării. Va trebui să realizăm cu toată hotărîrea o cotitură în ceea ce privește îmbunătățirea tehnologiei de fabricație și a calității, realizându-se produse de înalt nivel tehnic și cu aspect industrial. Pentru asigurarea nevoilor creștînde ale industriei și ale celorlalte ramuri ale economiei, precum și pentru satisfacerea cerințelor tot mai mari ale populației, trebuie să fie lărgite nomenclatura și sortimentul producției industriei electrotehnice.

În industria chimică, producția va crește cu 37% la sodă calcinată și caustică, cu 30% la îngrășăminte chimice, cu circa 30% la celuloză și semiceluloză; producția de fire și fibre sintetice va fi de 1.700 de tone.

În 1961 vor intra în producție noi combine și unități în industria chimică: Combinatul de la Roznov, cu o capacitate de 100.000 de tone de amoniac pe an, 210.000 de tone de îngrășăminte azotoase și 10.000 de tone de uree; Fabrica de fibre rolan de la Săvinești cu o capacitate de 5.000 de tone; 15.000 de tone de fenol și 11.000 de tone de acetonă la Combinatul de la Barzești; vor crește capacitățile de producție la Uzinele Năvodari cu 100.000 de tone de acid sulfuric și 300.000 de tone de superfosfați și la Oca Mureșului la 300.000 de tone pe an carbonat de sodiu și altele.

Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei trebuie să acorde atenție sporită punerii în producție a noilor întreprinderi, pregătirii din timp a cadrelor de muncitori și tehnicieni în vederea asigurării unei calități superioare la noile produse chimice și folosirii instalațiilor la întreaga capacitate.

Pentru utilizarea din ce în ce mai largă a maselor plastice în întreaga economie, și îndeosebi în industria constructoare de mașini, a construcțiilor și în producția bunurilor de consum, ministerele vor trebui să ia măsuri organizatorice și să asigure utilajele și mijloacele necesare pentru prelucrarea acestora în sortimente cât mai variate și de calitate superioară.

În industria petrolului, prin intrarea în funcțiune a complexului de reformare catalitică și a instalației de absorbție și fracționare a

gazelor de la câlnăria Brazi, a instalărilor de coesare la rafinăria Borzești ș.a., va spori substanțial producția de benzină cu o cifră ecologică ridicată, de gaze lichide pentru chimizare, de ulciuri și motorină de calitate superioară, asigurându-se o valorificare a tonei de titei cu 7% mai mare decât în 1960.

În industria lemnului, eforturile vor fi îndreptate în continuare spre valorificarea superioară a masei lemnoase. Se prevede ca dintr-un metru cub de masă lemnoasă să se obțină în 1961 o producție cu o valoare de circa 10% mai mare decât în 1960, îndeosebi pe seama creșterii însemnate a producției de placaj, panel, plăci aglomerate și mobilă. În felul acesta, deși volumul total al masei lemnoase ce se va exploata în 1961 va fi mai mic decât în 1960, valoarea producției industriei prelucrării lemnului va crește cu peste 7%.

În 1961 vor intra în producție primele secții ale complexelor de industrializare a lemnului de la Blaj și Gherla, precum și secții noi la Rînnicu-Vilcea, la fabricile de mobilă de la Tirgu-Mureș, Timișoara ș.a.

De asemenea se va începe construcția noilor complexe pentru industrializarea lemnului la Focșani, Comănești, Pitești și Dej și a fabricilor de mobilă de la Rădăuți și Arad.

În industria ușoară, producția va spori la țesături cu peste 17%, la tricotaje cu 30% și la confecții cu aproape 17%.

Va trebui să se dea o atenție și mai mare sortimentelor superioare — țesături din fire pieptănate de calitate superioară din bumbac și lână, tricotaje și țesături din fire sintetice —, să se execute finisaje superioare la țesături și tricotaje și să se asigure îmbunătățirea simțitoare a calității confecțiilor, și în special a încălțămîntei.

Pentru realizarea acestor sarcini, proiectul de plan prevede punerea în producție în 1961 a unor importante capacități de producție înzestrate cu utilaj modern: dezvoltarea filaturilor la „Filatura românească de bumbac”, „Întreprinderile textile-Pitești”, „Ivănus

Constantin” etc., o fabrică de confecții la Călărași, Tabăcăria minerală de la Jilava.

În industria alimentară, proiectul de plan prevede o creștere la carne cu 26%, la preparate de carne cu 16%, la lapte de consum cu aproape 40%. Vor intra în producție o tabăcărie de miel la Iași, 12 fabrici de produse lactate, dintre care cele de la Reșița, Buda Mare, Medias, Torda, Călărași, un mare abator cu secții de prelucrare la Hațeg.

În cursul anilor 1961 va crește activitatea de creștere a speciei frigorigene; vor fi date în funcțiune 4 mari antrepozite frigorigene în suprafață de 16.000 m², ceea ce va contribui la asigurarea bunei calități a produselor alimentare și a condițiilor de igienă și de bună deservire a populației.

În anul viitor, producția conservelor de carne va crește cu 18%, iar a conservelor de legume cu 35%. Vor trebui extinse în întreaga industrie alimentară rezultatele bune obținute în acest an de industria conservelor în ce privește calitatea, lărgirea sortimentelor și îmbunătățirea prezentării produselor.

Cererile sporite ale populației pentru bunuri de consum industriale se prevăd a fi acoperite prin creșterea cu peste 25% a producției de mobilă, de 2,3 ori a producției de bunuri de consum electrotehnice și cu peste 17% a producției de bunuri de consum metalice.

În 1961 se vor produce 220.000 de aparate de radio, 20.000 de televizoare, 30.000 de răcitoare electrice, 80.000 de mașini electrice de spălat rufe pentru uz casnic, 300.000 de biciclete, 60.000 de mașini de cusut de uz casnic și alte produse.

Prin înzestrarea în continuare a industriei cu tehnică modernă, prin folosirea mai deplină a utilajelor și instalațiilor existente și prin mai buna organizare a muncii, producția industrială ca crește în 1961, ca și în anii precedenți, în cea mai mare parte pe seama productivității muncii, care va spori cu circa 9% față de 1960.

Congresul al III-lea s-a ocupat în mod deosebit de calitatea producției industriale. Pentru îmbunătățirea acestei sarcini esențiale,

în etapa actuală de dezvoltare a economiei naționale dispunem de toate condițiile necesare. În fiecare întreprindere există un număr apreciabil de oameni calificați, cu un simț dezvoltat față de tehnica și de estetica produsului, care trebuie să fie mobilizați pentru a da produse de calitate și cu costuri cât mai scăzute.

În vederea îmbunătățirii continue a calității produselor trebuie luate un șir de măsuri tehnico-organizatorice care să cuprindă concepția, executarea și controlul produsului pe toate treptele de fabricație și care să asigure realizarea unor caracteristici, performanțe, precizie și durabilitate, prezentare și finisaj la nivelul celor mai bune produse similare din străinătate.

La însușirea produselor noi, accentul principal trebuie să cadă pe calitate și abia după aceea se poate trece la sarcini mărite cu privire la cantitate, normarea consumurilor materiale și de timp. În centrul obiectivelor întrecerii socialiste trebuie să stea problemele legate de o calitate superioară a producției, care să aducă colectivelor din fiecare întreprindere o înaltă apreciere pentru produsele livrate.

Îmbunătățirea continuă a calității producției trebuie să constituie preocuparea permanentă a tuturor organelor și organizațiilor de partid, a conducerii ministerelor și întreprinderilor, a tuturor inginerilor, tehnicienilor și maeștrilor, care trebuie să muncească cu pricepere și pasiune pentru a obține produse de înaltă calitate.

CREȘTEREA PRODUCȚIEI AGRICOLE ÎN 1961

Tovarăși,

Proiectul planului de stat pe 1961 prevede o creștere a producției agricole, în condiții climatice normale, cu 19% față de 1960. Realizarea acestui obiectiv este într-un totul posibilă, ținând seama de condițiile create prin transformarea socialistă a agriculturii și creșterea continuă a înzestrării ei.

În agricultură se vor investi în 1961 din fondurile statului circa 4 miliarde de lei. Agricultura urmează să primească anul viitor

Exponere la plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960 251

peste 12.000 de tractoare, 15.000 de semănători, 6.000 de combine pentru pâioase, precum și alte mașini și utilaje agricole; totodată, se vor livra agriculturii aproape 450.000 de tone de îngrășăminte chimice, cu 14% mai mult decât în 1960.

În toamna aceasta s-au însămânțat circa 3.200.000 ha cu grâu și seacă, prevăzându-se realizarea unei producții de circa 4.000.000 de tone. În primăvară se vor însămânța cu porumb 3.850.000 ha, din care 350.000 ha pentru siloz; se prevede realizarea unei producții de aproximativ 6.700.000 de tone de porumb-boabe.

Rezultatele obținute în toate regiunile țării, în 1960, de către numeroase gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective demonstrează marile posibilități de creștere a producției agricole pe baza folosirii mai bune a mijloacelor tehnice și aplicării corespunzătoare a regulilor agrotehnice. În acest an, 152 de gospodării agricole de stat au obținut, de pe întreaga lor suprafață de 114.500 ha cultivate cu grâu, o recoltă medie de peste 2.000 kg la hectar; din acestea, un număr de 39 de gospodării de stat au realizat în medie peste 2.500 kg de grâu la hectar. Un rezultat important de gospodării agricole colective au obținut, de asemenea, recolte bune.

Experiența anului 1960 a dovedit importanța hotărâtoare a executării arăturilor adânci și însămânțării făcute la timp, a folosirii semințelor selecționate de înaltă productivitate și a aplicării îngrășămintelor naturale și minerale pe suprafețe tot mai mari.

Comitetele regionale de partid, Ministerul Agriculturii și comitetele executive ale Sfatului popular trebuie să mobilizeze cadrele tehnice, pe toți oamenii muncii din agricultură pentru aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice, diferențiat după condițiile specifice ale fiecărei zone, și în primul rând pentru executarea arăturilor adânci și folosirea întregii cantități de îngrășăminte naturale.

O atenție deosebită trebuie acordată îmbunătățirii muncii S.M.T.-urilor pentru executarea arăturilor la adâncimea corespunzătoare solului și culturilor.

Trebuie pus capăt cu toată hotărîrea deficienţelor semnalate în mai toate regiunile ţării în legătura cu calitatea slabă a lucrărilor efectuate de S.M.T.-uri, care, în goana după cît mai mulţi hantri, fac arături superficiale, lasă la capătul terenurilor porţiuni goale nelucrate, care aduc însemnate pagube economiei. Munca S.M.T.-urilor trebuie apreciată după calitatea lucrărilor executate, după producţia obţinută la hectar pe terenurile lucrate de ele. Actualul sistem de salarizare, care este legat numai de executarea unui număr cît mai mare de hantri, trebuie îmbunătăţit astfel ca la baza veniturilor lucrătorilor din S.M.T. să stea rezultatele obţinute în creşterea producţiei la hectar.

Ca urmare a aplicării hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din *Decembrie 1959 cu privire la creşterea animalelor*, în primele 9 luni ale acestui an numărul vacilor de lapte a crescut în gospodăriile agricole de stat cu circa 21.000 de capete, iar în gospodăriile agricole colective cu peste 100.000. În acelaşi timp a sporit producţia sectorului socialist la formarea fondului de stat în carne, lapte, lînă. În 1960, gospodăriile agricole de stat dau la cîmbi de stat 1.600.000 hl de lapte, cu 600.000 hl mai mult decît în 1959, iar gospodăriile agricole colective au livrat pînă la 1 octombrie 1960 1.100.000 hl de lapte, de peste 2 ori mai mult decît în întreg anul 1959.

Este necesar ca în gospodăriile agricole colective să se acorde o şi mai mare atenţie creşterii efectivului de vaci proprietate obştească, asigurîndu-se astfel sporirea veniturilor băneşti prin folosirea mai intensă a forţelor de muncă în tot cursul anului.

În acest scop este necesară selecţionarea şi creşterea tineretului bovin bun de prădă, de rase superioare şi cu producţii mari, asigurînd totodată şi creşterea tineretului bovin în apt reproducţiei, pentru sporirea producţiei de carne.

Să dezvoltăm cu toată hotărîrea baza furajeră în vederea obţinerii unor cantităţi îndestulătoare de nutreţuri. Vor trebui luate măsuri pentru îngrijirea şi gospodărirea mai bună a celor 4.000.000

Exponere la plenara C.C. al P.M.R. din 31 noiembrie — 1 decembrie 1960 283

ha de păşuni şi fîneţe naturale, care reprezintă o rezervă însemnată pentru creşterea bazei furajere.

Producţia porumbului-siloz a fost în anul acesta cu 1.500.000 de tone mai mare decît în 1959, dar planul pe 1960 nu a fost pe deplin realizat. Trebuie aplicate cu perseverenţă indicaţiile date de partid cu privire la extinderea culturii şi folosirii porumbului-siloz, asigurîndu-se în acest scop maşini pentru recoltare şi însilozare.

Gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile agricole colective trebuie să ia măsuri pentru asigurarea construcţiilor necesare adăpostirii efectivului de animale în continuă creştere, folosind în acest scop experienţa acumulată în construirea adăposturilor fixe şi realizabile în termen scurt, utilizînd din plin materialele locale, aplicînd soluţii constructive dintre cele mai economice, potrivit condiţiilor concrete din fiecare regiune şi raion.

Pe măsura dezvoltării creşterii animalelor în ferme mari este nevoie să se introducă mecanizarea principalelor procese de producţie, şi în mod deosebit a transportului şi pregătirii furajelor, precum şi a aprovizionării cu apă. Pentru aceasta să se asigure dotarea acestora cu agregatele necesare.

În ultimii trei ani, statul a investit în lucrări de hidroamelioraţii 560.000.000 de lei, pentru executarea lucrărilor de îndigniri şi desecări pe o suprafaţă de 215.000 ha şi amenajări pentru irigaţii pe 135.000 ha. Rezultatele obţinute de multe gospodării agricole de stat şi colective dovedesc că lucrările de îmbunătăţiri funciare, atunci cînd sînt judicioase efectuate şi raţional expluate, reprezintă un mijloc important pentru obţinerea de producţii mari şi constante.

Cu toate că sînt evidente sporurile de producţie ce se obţin prin irigarea culturilor, importante suprafeţe amenajate nu sînt încă irigate, iar pe alte suprafeţe irigarea culturilor se face încă în mod defectuos.

Folosirea neraţională a suprafeţelor amenajate pentru irigaţii se datoreşte lipsei de gospodărire din partea unor gospodării agricole de stat, trusturi regionale şi organe ale Sfatului popular, care

precum și controlului insuficient din partea Ministerului Agriculturii.

În domeniul îmbunătățirilor funciare, eforturile vor trebui concentrate în direcția terminării lucrărilor începute și folosirii raționale a suprafețelor amenajate.

Totodată va trebui asigurată punerea în exploatare a tuturor suprafețelor amenajate pentru irigații și aplicarea unei agrotehnici diferențiate, corespunzătoare culturilor irigate.

Începerea lucrărilor de irigații și desecări va trebui să fie aprobată de forurile superioare pe baza proiectelor și studiilor tehnico-economice; la elaborarea acestora trebuie să se țină seama de folosirea complexă și rațională a apelor — în cadrul planului de ansamblu de amenajare a bazinelor hidrografice — și de asigurarea la culturile irigate a unor producții sporite și la un preț de cost redus față de culturile neirigate, care constituie criteriile fundamentale pentru aprobarea lucrărilor.

Va trebui să se extindă experiența câștigată în irigarea culturilor, să se pregătească număr suficient de cadre superioare și medii, pentru utilizarea în condiții optime a lucrărilor de îmbunătățiri funciare și pentru agrotehnica culturilor irigate.

Tovarăși,

Dezvoltarea economiei naționale determină creșterea traficului total de mărfuri cu mijloace de deservire generală cu peste 8% în 1961, față de realizările preliminare din 1960.

În anul viitor se va continua modernizarea tracțiunii trenurilor prin înzestrarea căilor ferate cu încă 12 locomotive diesel electrice de 2.100 CP și vor începe lucrările de electrificare a liniei București-Brașov; parcul de vagoane-marfă al căilor ferate va fi dotat cu 3.100 de vagoane noi, moderne.

Parcul transporturilor publice auto va fi înzestrat cu peste 4.100 de autocamioane.

Expunere la plenary C.C. și P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie 1961 285

Va fi continuată acțiunea de modernizare a drumurilor: organizațiile de construcții vor trebui să reducă în continuare prețul de cost și să îmbunătățească calitatea lor.

Se va dezvolta capacitatea porturilor prin dotarea acestora cu macarale și alte utilaje mecanice de mare productivitate. Flota maritimă va fi sporită cu 8 nave noi, avind un total de 46.000 de tone, iar flota fluvială cu 29 de vase, cu o capacitate de 29.000 de tone.

SPORIREA VOLUMULUI DE INVESTIȚII

Accumulările sporite ale economiei fac posibil ca, în 1961, volumul investițiilor din fondurile statului să se ridice la 27,9 miliarde de lei, ceea ce reprezintă o creștere de 24% față de volumul ce se va realiza în 1960.

Investițiile prevăzute în proiectul planului pe anul 1961 asigură — atât prin volumul lor cât și prin repartizația pe ramuri — necesitățile de dezvoltare proporțională a economiei naționale.

Din totalul investițiilor, industria va primi 15,6 miliarde de lei, cu 26% mai mult decât în 1960, din care aproape o treime sînt destinate industriei energetice și a combustibilului, peste 24% industriei metalurgice și construcțiilor de mașini, 20% industriei chimice, celulozei și hîrtiei și 7,6% pentru exploatarea forestieră și industria prelucrării lemnului.

În 1961 vor intra în funcțiune 26 de întreprinderi și 34 de secții noi, iar 96 de întreprinderi și secții vor fi dezvoltate și reutilitate.

Investițiile alocate agriculturii, din fondurile statului, vor crește cu 20%, pentru dezvoltarea și modernizarea transporturilor și a telecomunicațiilor cu 27%, iar fondurile de investiții alocate pentru acțiunile sociale, culturale și științifice cu 18,6%.

Pentru anul 1961, proiectul de plan prevede punerea în funcțiune de fonduri fixe într-un volum total de 25,5 miliarde de lei.

Planarea în funcțiune a obiectivelor la termenele planificate este cel mai important indicator al planului de investiții. În acest scop, ministerele trebuie să ia măsuri pentru asigurarea la timp a proiectelor, a aprovizionării șantiierelor cu materiale și utilaje de construcții, pentru procurarea din timp a mașinilor și instalațiilor necesare punerii în producție și pregătirea cadrelor pentru noile întreprinderi.

Desfășurarea normală a lucrărilor pe șantiere este uneori stânjenită de lipsa proiectelor; trebuie luate măsuri pentru îmbunătățirea activității institutelor de proiectare prin folosirea mai judicioasă a documentației tehnice existente, simplificarea și reducerea duratei de elaborare a proiectelor. Proiectele trebuie supuse, înainte de a fi prezentate spre aprobare forurilor superioare, unei analize aprofundate, îndeosebi în legătură cu nivelul tehnic, capacitatea, soluțiile constructive, economicitatea producției propuse și variantele de amplasare.

Realizarea volumului sporit de investiții și construcții impune o folosire mai rațională a proiectanților cu pregătire superioară, astfel încât cunoștințele și experiența acestora să fie valorificate din plin în munca de concepție și îndrumare.

Conducerea ministerelor și comitetelor executive ale Sfatului Republicii trebuie să îndrumeze activitatea institutelor de proiectare și a consiliilor tehnice-științifice, întărind aceste organe cu cadre care au cea mai înaltă pregătire profesională în ramurile respective, în scopul adoptării, la întocmirea proiectelor, a celor mai raționale soluții tehnice și economice.

Planul de comerț exterior prevede pentru anul 1961 o creștere a schimburilor comerciale cu circa 11% față de 1960.

Exportul pe anul viitor se caracterizează printr-o structură îmbunătățită, asigurând astfel o valorificare superioară a resurselor noastre destinate exportului. Crește exportul de mașini și utilaje cu 31%, de produse ale industriei chimice cu 35%, ale industriei lemnului cu 18%, ale industriei alimentare cu 7%, în special pe seama produselor prelucrate.

Exponere la plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960 287

Crește cu 11% importurile de instalații, utilaje și mașini de mare tehnicitate necesare dotării industriei noastre cu tehnica nouă și cu 10% importurile de materii prime și materiale.

În actualele condiții, când țara noastră dispune de mai multe și mai variate resurse pentru export, în sortimente mai bogate și de o calitate mai bună Ministerul Comerțului trebuie să intensifice prospectarea piețelor externe în vederea lărgirii schimburilor comerciale.

Este necesar să fie întărit controlul de calitate și recepție a marfurilor destinate exportului, atât din partea conducerii tehnice a întreprinderilor producătoare cât și din partea întreprinderilor de comerț exterior. Produsele pe care le exportăm să oglindească posibilitățile și nivelul tehnic de care dispune țara noastră.

Se impune mai multă atenție pentru problema rentabilității produselor la export. Pentru a se obține rezultate economice favorabile în operațiile de comerț exterior, este necesar ca ministerele și întreprinderile să cunoască și să se preocupe îndeaproape de reducerea costului produselor, astfel încât să se realizeze un curs de revenire al valutei cât mai scăzut la marfurile ce se exportă și creșterea continuă a rentabilității acestora.

Creșterea volumului comerțului exterior face necesar ca Ministerul Comerțului să întărească agențiile economice din străinătate cu tehnicieni și economiști competenți și să acorde mai multă atenție instruirii și pregătirii cadrelor din exterior.

PENTRU CREȘTEREA ACUMULĂRILOR.

**PENTRU RIDICAREA CONTINUĂ
A NIVELULUI DE TRAI AL OAMENILOR MUNCII**

Tovarăși,

Planul financiar pe 1961 prevede mijloace bănești într-un volum care asigură finanțarea integrală a sarcinilor de dezvoltare a economiei naționale pe anul viitor. *Cea mai importantă contri-*

luție în acoperirea financiară a nevoilor economiei o au acumulările date de întreprinderile socialiste de stat, care cresc de la 18%, din totalul veniturilor în 1960 la aproape 51% în 1961, ajungând la suma de peste 38 de miliarde de lei.

Creșterea necontenită a investițiilor și a altor acțiuni economice ale statului nostru cere ca organele de partid și de stat să dea toată atenția realizării și depășirii acumulărilor.

Ca fapt pozitiv în această direcție este de subliniat că, datorită unei preocupări serioase și unor eforturi sistematice, a crescut rentabilitatea întreprinderilor. Astfel, unitățile Ministerului Economiei Forestiere, față de sarcina de reducere a prețului de cost în primele 8 luni ale anului cu 180.000.000, au realizat o reducere de 241.000.000 de lei, ceea ce arată marile rezerve existente încă în economia națională.

Este necesar ca ministerele și întreprinderile să se ocupe și mai intens de descoperirea și valorificarea acestor rezerve, de creșterea continuă a rentabilității întreprinderilor.

Aducerea în circuitul economic a valorilor materiale imobilizate în stocuri supra normative constituie o sursă importantă pentru realizarea unei producții suplimentare și a unui volum sporit de exporturi. Cât de importantă este această sarcină se vede din faptul că, la începutul anului 1960, stocurile supra normative din întreaga economie însumau circa 3 miliarde de lei. În vederea valorificării stocurilor supra normative existente și înlăturării cauzelor care generează formarea acestora, conducerea ministerelor și întreprinderilor, precum și comitetele executive ale Statelor populare, trebuie să ia măsuri hotărâte pentru a asigura conștientă și operativă a aprovizionării cu sarcinile de producție, fabricarea numai de produse care au desfacerea asigurată, înlăturarea simțului de răspundere la emitera comenzilor și intensificarea controlului asupra calității produsului.

Este necesar să fie îmbunătățită reglementarea privind valorificarea stocurilor supra normative, astfel încât aducerea acestora în circuitul economic să se facă mult mai operativ. Ministerul Finan-

țelor, Banca de Stat, Banca de Investiții trebuie să intensifice controlul pentru identificarea și valorificarea stocurilor supra normative și prevenirea formării de noi stocuri.

Dezvoltarea în ritm susținut a ramurilor producției materiale se reflectă în sporirea venitului național, care se prevede să crească în 1961 cu aproximativ 15% față de 1960. Aceasta creează noi posibilități de a se asigura, paralel cu lărgirea continuă a producției, creșterea sistematică a nivelului de trai al celor ce muncesc.

O dată cu creșterea productivității muncii, numărul salariabililor din economie va crește în anul viitor cu peste 200.000. Veniturile bănești ale oamenilor muncii provenite din salarii vor fi cu aproape 11% mai mari decât în 1960. În ce privește țărâna, se prevede ca veniturile ei bănești provenite din vânzările de produse agricole către stat să crească în anul următor cu peste 1 miliard de lei.

Corespunzător cu sporirea puterii de cumpărare a oamenilor muncii, comerțul socialist va desface populației un volum de mărfuri cu aproape 15% mai mare decât în 1960; va spori, de asemenea, cu 10% volumul serviciilor prestate populației.

Congresul partidului nostru a subliniat importanța pregătirii cadrelor calificate de toate gradele, necesitatea extinderii și îmbunătățirii școlarizării. Numărul studenților din anul I, la cursurile de zi, crește cu peste 7.000 față de anul trecut. Pentru a se asigura condiții mai bune de activitate învățământului superior, anul viitor vor fi date în folosință săli de cursuri, laboratoare etc. în suprafață totală de peste 86.000 m²; va începe construcția Institutului politehnic din București. Se vor construi câmpuri studențești cu aproape 11.000 de locuri și cantine pentru circa 12.500 de studenți. Capacitatea școlilor de cultură generală va crește cu încă 3.200 de săli de clasă, lărgindu-se în continuare și capacitatea școlilor profesionale și tehnice. Valoarea investițiilor pentru necesitățile dezvoltării învățământului va fi în 1961 de 429.900.000 de lei, ceea ce reprezintă o creștere de 42% față de 1960.

Se va lărgi baza tehnică-materială necesară activității culturale, prin punerea în funcțiune a încă 22 de cinematografe cu o capacitate de 14.000 de locuri, înființarea în mediul rural a încă 640 de cinematografe sătești, instalarea a două posturi noi de radio, construirea unei stații de televiziune.

Pentru îmbunătățirea ocrotirii sănătății oamenilor muncii se vor da în funcțiune 20 de polyclinici naționale și orașenești și noi capacități în spitalele din diferite orașe și centre muncitorești.

Fonduri cu 13% mai mari decât cele din 1960 vor fi alocate gospodăriei comunale, îndeosebi pentru lucrările de alimentare cu apă și canalizare în orașe. Astfel, în 1961 se vor construi încă circa 320 km de conducte de distribuție a apei și se va extinde rețeaua de canalizare cu 140 km.

În continuarea eforturilor pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit ale oamenilor muncii, în 1961 va fi construită și dată în folosință o suprafață locuibilă de 1.100.000 m², corespunzătoare cu circa 37.000 de apartamente, ceea ce reprezintă o creștere de peste 20% față de rezultatele anului în curs.

Pentru asigurarea îndeplinirii acestei sarcini, vor trebui eliminate lipsurile care s-au manifestat în 1960. Vor trebui stabilite din timp amplasamentele noilor construcții și asigurate proiectele, folosind cele mai reușite și economice proiecte-tip.

În ultimii ani s-au ridicat multe clădiri frumoase, care au fost construite într-un ritm rapid și care se bucură de aprecierea meritată a oamenilor muncii. Cu toate acestea, mai sînt încă deficiențe îndeosebi la calitatea finisajelor și a instalațiilor interioare. Trebuie pornit cu toată înțineria la îmbunătățirea substanțială a calității finisajelor și a lucrărilor de instalații din locuințe, pentru a construi apartamente durabile, frumoase și confortabile. Pentru realizarea acestor sarcini, întreprinderile producătoare de materiale de instalații și finisaj, de tîmplărie de bînală să treacă grabnic la îmbunătățirea calității și lărgirea sortimentului acestor materiale. Întreprinderile de construcții trebuie să organizeze școli de pregătire a

muncitorilor și tehnicienilor în toate specialitățile lucrărilor de instalații și de finisaj, care să dispună de ateliere proprii de însușire a cunoștințelor profesionale, organizînd în același timp practica elevilor pe șantiere. Trebuie îmbunătățit sistemul de salarizare a muncitorilor instalatori și finisori de pe șantierele de construcții, pentru a crește cointeresarea lor în executarea lucrărilor de calitate superioară.

Organele locale de partid și comitetele executive ale Sfatului popular trebuie să asigure folosirea chibzuită a fondurilor pentru construcția de locuințe, urmîrind realizarea și predarea în termen a noilor apartamente, să acorde totodată grija necesară problemelor legate de calitatea construcțiilor, în așa fel încît în 1961 să se construiască cu mijloace echivalente locuințe mai bune, mai confortabile.

Acestea sînt, tovarăși, prevederile de bază ale proiectului de plan de dezvoltare a economiei naționale pe 1961.

*

Trebuie apreciat ca un rezultat pozitiv al activității noastre de planificare faptul că, pe baza directivelor și hotărîrilor Biroului Politic, Comitetul de Stat al Planificării, ministerele, comitetele executive ale Sfatului popular și întreprinderile au pregătît proiectul de plan în mai bune condiții și cu 3 luni înainte de începerea anului.

Cu prilejul trimiterii planurilor la întreprinderi, comitetele regionale de partid au organizat ședințe de lucru pe ramuri de producție, cu participarea miniștrilor, miniștrilor-adjuncți, a secretarilor generali, directorilor generali, directorilor și a altor cadre din C.S.P. și ministere, a conducerei întreprinderilor, a organizațiilor de partid, sindicale și de U.T.M., unde s-au analizat realizările planului pe primele 9 luni ale anului 1960 și s-au dezbătut sarcinile de plan pe 1961, scoțîndu-se în evidență noi rezerve în

creșterea producției, a productivității muncii și realizării de economii.

În prezent, în cadrul întreprinderilor, planul se defalcă pe secții, sectoare și ateliere, urmînd ca, după pînă, planul fiecărei întreprinderi să fie dezbătut cu toți muncitorii, inginerii și tehnicienii.

Cunoașterea de către ministere și întreprinderi a sarcinilor de plan pe 1961, cu 3 luni înainte de începutul anului, trebuie să fie folosită din plin pentru luarea tuturor măsurilor tehnice, organizatorice și economice care să asigure, încă din primele zile ale anului, desfășurarea în ultim susținută a producției. Previziunea sarcinilor ce revin întreprinderilor, sectoarelor, serviciilor și atelierelor, elaborarea materialelor tehnice-documentare, încheierea contractelor economice pentru aprovizionarea întreprinderilor și desfășurarea producției, stabilirea caracteristicilor mașinilor și utilajelor ce se vor fabrica în țară și a celor ce se vor aduce din import, întocmirea proiectelor de elaborare a proiectelor pentru investiții și reparații capitale, recrutarea și pregătirea cadrelor necesare realizării planului tehnic să asigure desfășurarea ritmică a activității întregii economii naționale.

Va trebui să se întocmească în mod amănunțit planurile de cooperare între întreprinderi care colaborează la realizarea unor produse complexe, stabilindu-se pentru fiecare sarcinile cantitative, calitative și graficele de livrare.

Ansamblul de măsuri organizatorice care trebuie luate pînă la începutul noului an vor trebui să asigure o cunoaștere precisă a sarcinilor în fiecare întreprindere, o mai mare stabilitate a indicatorilor planului de stat, evitîndu-se schimbările sarcinilor de plan și perturbarea desfășurării ritmice a activității de producție.

Planul de beneficii din activitatea de bază a unităților economice trebuie să fie în concordanță cu planul de producție și cu planul de reducere a cheltuielilor de producție. Pentru aceasta este necesar să se asigure cu planul financiar al fiecărei întreprinderi economice pe anul 1961 să fie definitivat pînă la sfîrșitul acestui an.

Ministerul Finanțelor, ministerele și comitetele executive ale Sfatului popular să asigure coordonarea beneficiilor cu indicatorii economici din planul de stat, iar după aprobarea planurilor financiare să urmărească respectarea acestei coordonări pe tot parcursul îndeplinirii planului.

Tovarăși,

Îndeplinirea planului pe 1961 cere îmbunătățirea în continuare a muncii ministerelor, organelor economice centrale, comitetelor executive ale Sfatului popular, conducătorilor întreprinderilor și ale tuturor unităților economice.

Organele și organizațiile de partid trebuie să desfășoare o intensă muncă politică și organizatorică de mobilizare a oamenilor muncii pentru îndeplinirea planului de producție, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității produselor, intrarea în producție la termenele prevăzute a construcțiilor și introducerea în producție a tehnicii noi.

Organele și organizațiile de partid din întreprinderile noastre au acumulat o experiență bogată în conducerea luptei pentru productivitate mai înaltă, pentru reducerea continuă a prețului de cost, pentru descoperirea și valorificarea rezervei interne ale producției. Importanțele angajamente luate de oamenii muncii, rezultatele obținute în realizarea lor au arătat clar în ultimii ani ce mare forță constituie inițiativa și spiritul gospodăresc, izvorite din conștiința socialistă a celor ce muncesc. Trebuie ca experiența prețioasă a organizațiilor de partid în mobilizarea energiei creatoare a oamenilor muncii, în analiza temeinică a posibilităților concrete ale fiecărui loc de muncă să fie generalizată în scopul îndeplinirii în cele mai bune condiții a planului pe 1961.

Organele de partid, sindicale și de U.T.M., conducerea întreprinderilor trebuie să se ocupe mai temeinic și să acorde o atenție mai mare problemelor de planificare și defalcare a planurilor, problemelor înmănușare, de cooperare între întreprinderi, luînd măsuri

pentru înlăturarea lipsurilor care mai există, asigurând o conducere mai calificată a economiei.

Sintem încredințați că, sub conducerea partidului, care va împlini anul viitor 40 de ani de viață și de luptă pentru fericirea celor ce muncesc, oamenii muncii vor asigura îndeplinirea planului de dezvoltare a economiei naționale pe 1961, vor obține noi și însemnate succese în lupta pentru înflorirea continuă a patriei noastre.

„Scîntia” nr. 4979
din 1 noiembrie 1960

EXPUNERE CU PRIVIRE LA LUCRĂRILE SESIUNII ADUNĂRII GENERALE A O.N.U. ȘI LA ACTIVITATEA DELEGAȚIEI R. P. ROMINE

— 2 noiembrie 1960 —

SESIUNEA O.N.U. — EVENIMENT DE SEAMĂ AL VIETII INTERNAȚIONALE

Dragi tovarăși,

Reîntoarsă în patrie, delegația Republicii Populare Romine la lucrările celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite consideră de datoria sa să prezinte o dare de seamă asupra lucrărilor acestei sesiuni, de excepțională însemnătate pentru viața internațională, precum și asupra activității desfășurate de către delegația noastră.

Am traversat Oceanul Atlantic împreună cu șeful guvernului sovietic, Nikita Sergheevici Hrușciov, și cu alți reprezentanți ai țărilor socialiste, pentru a participa la lucrările Organizației Națiunilor Unite, purtând mereu în conștiința noastră sentimentul înaltei răspunderi pentru îndeplinirea mandatului dat de popor — de a aduce o contribuție activă la rezolvarea problemelor arzătoare ale vieții internaționale și, în primul rînd, la întărirea păcii în lume.

După cum știți, ca răspuns la inițiativa Uniunii Sovietice privind reprezentarea statelor la cel mai înalt nivel, la lucrările sesiunii au participat șefi de state și de guverne, oameni de stat de frunte din peste 30 de țări. Aceasta i-a determinat și pe conducătorii acelor state care au avut o poziție negativă față de inițiativa sovietică să-și reconsidere poziția și să-și facă apariția la tribuna Organizației.

Cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a fost astfel cea mai largă și mai reprezentativă întrîlnire internațională la nivel înalt de pînă acum. Reprezentarea statelor de către factori investiți cu cea mai mare răspundere se impune ca o necesitate și pe

viitor, în interesul creșterii rolului O.N.U., îmbunătățirii activității sale și abordării problemelor cu cea mai mare competență și eficacitate.

Datorită caracterului atât de reprezentativ al participării statelor, cât și importanței covârșitoare a problemelor abordate, spiritului viu, combativ imprimat dezbaterilor de reprezentanții țărilor socialiste și ai altor țări iubitoare de pace, lucrările sesiunii au avut un uriaș răsunet internațional.

Este meritul țărilor socialiste că, deținând ferm în minile lor inițiativa, au determinat concentrarea dezbaterilor asupra celor mai vitale probleme ale vieții internaționale contemporane — dezarmarea generală și totală, ca mijloc sigur de înălturarea a războiului din viața societății; lichidarea rămășițelor sistemului colonial, impusă de înseși cerințele dezvoltării omenirii pe calea civilizației și progresului; deplină asigurare a universalității O.N.U. și îmbunătățirea structurii organelor sale, corespunzător schimbărilor survenite în lume.

Prebuie subliniat că aceste probleme ridicate de Uniunea Socialistă și de celelalte țări socialiste, ca și propunerile prezentate de ele s-au aflat tot timpul în centrul dezbaterilor sesiunii, au polarizat atenția opiniei publice mondiale. Ele au stîrnit un ecou imens, au fost susținute de numeroase delegații, s-au impus ca obiective de luptă mobilizatoare pentru toate popoarele lumii.

Aceasta a însemnat, totuși, un important câștig politic și moral al țărilor socialiste, al tuturor forțelor păcii!

Exponenții cei mai autorizați ai popoarelor țărilor socialiste și ai guvernelor lor, ca militanți comuniști, conștienți de răspunderea ce le incumbă în lupta pentru apărarea păcii, și-au spus cuvîntul cu fermitate și înaltă principialitate, au combătut cu vigoare politica agresivă a imperialismului, au dezvăluit cine sînt vinovați de cursa înarmărilor și de încordarea internațională, au demascat pe adepții robirii coloniale, au arătat căile soluționării problemelor internaționale litigioase.

În mod deosebit trebuie subliniat influența imensă pe care a exercitat-o activitatea delegației Uniunii Sovietice, condusă cu nepuizabilă energie de tovarășul Hrușciov. Cuceririle sale au expus cu o mare claritate și forță de convingere ideile nobile care călăuzesc întreaga activitate a statelor lagărului socialist. Intervențiile sale, precum și ale celorlalți reprezentanți ai țărilor socialiste, au adus în învința O.N.U.-lui suflul unei diplomații noi, care nu se așumează de popoare, ci se desfășură în vîzul acestora, tocmai pentru că răspunde intereselor lor vitale, abordează deschis probleme de importanță fundamentală pentru omenii muncii din întreaga lume și îi cheamă să-și aducă contribuția hotărîtoare la rezolvarea lor.

Prezența conducătorilor țărilor socialiste, activitatea lor, preocupările lor constructive, sincere și chibzuite au făcut ca în numeroase țări ale lumii poziția statelor socialiste în problemele de bază ale vieții internaționale să fie mai bine înțeleasă, să găsească o tot mai largă aprobare și să se bucure de tot mai mult sprijin. În întreaga desfășurare a lucrărilor sesiunii s-a resimțit puternic marea forță pe care o constituie unitatea de nezdruincinat a țărilor socialiste, poziția lor unitară în toate problemele, izvorînd din comunitatea intereselor și felurilor, din interpretarea marxist-leninistă a fenomenelor vieții internaționale. Manifestarea acestei impresiionante unități a contribuit într-o măsură însemnată la creșterea prestigiului țărilor socialiste, al întregului lagăr socialist, la sporirea puterii de atracție a politicii sale.

Este semnificativ în această privință că în lupta electorală ce se duce în prezent în S.U.A. pentru alegerile prezidențiale, unul din subiectele principale îl constituie problema creșterii autorității țărilor socialiste, în contrast cu scăderea „jurijorătoare” a prestigiului S.U.A. Recent un organ „specializat” al administrației S.U.A. a efectuat un sondaj privind situația prestigiului american în lume, iar rezultatele sondajului au fost atât de defavorabile, încît Departamentul de Stat, din însărcinarea căruia a fost efectuat, încearcă să păstreze asupra lui cel mai desăvîrșit secret.

Prestigiul și autoritatea internațională nu depind însă de nici un fel de rețete magice, ele nu pot fi cucerite, oricâtă abilitate ar desfășura politicienii sau diplomații americani pentru a masca prin fraze frumoase esența reală a politici lor. În epoca noastră, epoca unei puternice creșteri a conștiinței și activității celor mai largi mase din întreaga lume, popoarele nu pot fi amăgite cu declarații de intenții, goale de conținut; ele cer fapte, acte concrete care să contribuie la reducerea înecărilor internaționale și salvarea păcii. Pe aprobarea și sprijinul opiniei publice poate conta numai cine ține seama de aspirațiile și interesele popoarelor, de năzuința lor fierbinte de pace — și nu cine le încalcă, nu cine se crampo-nează de politica războiului rece, împingând omenirea la marginea prăpastiei războaiului și apărând rînduilel perimate ale trecutului. Chiar un număr de oameni politici proeminenți din lumea capitalistă recunosc că de aci izvorăște „criza de prestigiu” a S.U.A.

O altă caracteristică a actualei sesiuni a O.N.U. a fost aceea că pentru prima oară în istorie s-a făcut auzit glasul noilor state apărute pe ruinele fostelor imperii coloniale, glasul popoarelor care s-au eliberat de curind independența și sînt dornici s-o consolideze, să se dezvolte din punct de vedere economic, social și cultural. Sesiunea Adunării Generale a O.N.U. a demonstrat cu o deosebită putere creșterea rolului internațional al statelor afroasiatice care duc o politică de neutralitate și coexistență pașnică, neaderînd la blocurile militare și refuzînd să-și pună la dispoziție teritoriul național pentru baze militare străine.

În mod evident, manifestarea acestor state de la tribuna O.N.U. n-a fost cîștig de puțin pe placul puterilor imperialiste. Reprezentanții celor mai importante state noi din Asia și Africa s-au ridicat energic împotriva politici agresive, războinice și de înrobire a popoarelor, au cerut cu hotărîre promovarea unor relații de pace și colaborare internațională. Poate niciodată colonialiștii, dușmanii libertății și independenței popoarelor, n-au avut de ascultat atîtea adevăruri amare ca la actuala sesiune a O.N.U.!

S-a putut vedea în mod viu unul din rezultatele mărețului proces de eliberare națională — transformarea fostelor popoare coloniale dintr-o rezervă a imperialismului într-o forță activă de luptă pentru pace.

Salutînd în mod sincer și cu toată căldura afirmarea statelor care s-au eliberat de robia colonială, reprezentanții țărilor socialiste au subliniat marea însemnătate pe care o acordă rolului acestor state în apărarea păcii, în rezolvarea problemelor vitale ale omenirii.

Este înbușurător că aceste state s-au situat pe poziții apropiate de ale țărilor socialiste în numeroase probleme fundamentale supuse discuției — pe pozițiile promovării coexistenței pașnice, soluționării diferendelor prin tratative, lichidării imediate a rămășițelor sistemului colonial, restabilirii drepturilor legitime ale Chinei populare în O.N.U. și altele. Reprezentanții acestor state au făcut o serie de propuneri constructive în legătură cu problemele de pe ordinea de zi a sesiunii.

Sîntem convinși că politica internațională a țărilor socialiste va găsi o tot mai largă înțelegere în rîndul statelor afroasiatice. În aceste state se acordă o înaltă prețuire poziției țărilor socialiste care luptă cu consecvență împotriva înrobirii coloniale ca și a oricăror forme de infiltrare a noului colonialism, își manifestă activ solidaritatea cu mișcarea de eliberare națională, le acordă ajutor, fără condiții politice și fără imixțiuni în treburile lor interne, sprijină în mod hotărît suveranitatea lor împotriva oricăror atentate ale puterilor imperialiste, împotriva încercărilor acestora de a le atrage în războiul rece și a crea pe teritoriul lor focare de neliniște. Poziția noastră de apărare fermă a păcii răspunde într-o măsură cu atît mai mare intereselor acestor state, cu cît ele, năzuind spre lichidarea cît mai grabnică a dezasturoasei moșteniri lăsate de dominația colonială, sînt profund interesate în asigurarea condițiilor de pace necesare progresului lor economic.

Se poate de aceea aprecia că există perspective certe pentru lărgirea și consolidarea unității de luptă a întregului front al păcii.

Desigur, mergînd la O.N.U. noi nu ne-am lăgînat în iluzii, am ştiut că acţiunile noastre pentru rezolvarea constructivă a problemelor internaţionale litigioase vor întîmpina rezistenţa înverşunată a promotorilor politicii agresive. Aceasta s-a reflectat în ciocnirea celor două linii diametral opuse, care se înfruntă în întreaga politică internaţională: linia statelor socialiste şi a altor state iubitoare de pace, care tind la crearea unui climat de cooperare şi înţelegere între popoare, la statornicirea păcii în lume — şi linia cercurilor imperialiste agresive, care urmăresc să intensifice războiul rece, continuă cursa înarmărilor, se dedau la provocări şi acte agresive, încercă să menţină alte popoare în stare de dependenţă politică şi economică.

S-a cîdit din nou că este necesară o luptă intensă, neobosită şi vigilentă din partea tuturor statelor păcii, de toate popoarele, mobilizarea întregii opinii publice internaţionale pentru a impune cercurilor agresive calea dezarmării şi asigurării unei păci trainice în lume.

Totodată, lucrările sesiunii O.N.U. au reflectat, într-o măsură cu mult mai pronunţată faţă de trecut, schimbările petrecute în lume, peşundele procese transformatoare care au loc în societatea contemporană. Ele au demonstrat marele adevăr al timpurilor noastre — influenţa determinantă exercitată de lagărul socialist, de forţele mondiale ale păcii asupra evoluţiei vieţii internaţionale, cît şi faptul că astăzi puterile imperialiste nu mai pot dispune ca altă dată, după bunul lor plac, de sortea popoarelor.

Astfel, actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a dat un impuls creşterii forţelor care luptă pentru pace şi a contribuit la întărirea continuă a acestora, zădărnind poziţiile cercurilor imperialiste într-un şir de probleme esenţiale şi adîncind criza politicii agresive, de pe poziţii de forţă.

Prin aceasta, lucrările sesiunii au constituit un eveniment de seamă în născut luptă pentru statornicirea unei păci trainice în lumea întreagă, pentru triunful ideii de libertate, egalitate şi independenţă a tuturor popoarelor lumii. (Aplauze.)

DEZARMAREA

PROBLEMA CEA MAI ARZĂTOARE PENTRU OMENIRE

Tovarăşi,

Dintre problemele dezbătute la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, aceea care prezintă cea mai arzătoare importanţă pentru omenire este, incontestabil, problema dezarmării generale şi totale.

Pe bună dreptate dezarmarea este apreciată ca problema-cheie a întregii vieţi internaţionale, căci de rezolvarea ei depinde într-o măsură covârşitoare evoluţia ulterioară a relaţiilor dintre state şi grupe de state, depinde însăşi prevenirea calamităţilor unui nou război.

Va continua cursa nebunească a înarmărilor şi, în consecinţă, a celor nucleare, cu irosirea de uriaşe mijloace materiale, va continua politica cercurilor agresive de împinzire a lumii cu baze militare, politica războiului rece, generatoare de grave primejdii pentru pacea lumii? Sau popoarele care se ridică la luptă activă pentru apărarea păcii vor stăvili acest curs al lucrurilor şi vor impune înfăptuirea dezarmării generale şi totale, creînd astfel baza cea mai sigură pentru salvarea omenirii de un război nuclear? Acesta este fondul luptei ce se dă în lume în jurul problemei dezarmării generale şi totale; de aci necesitatea imperioasă şi însemnătatea imensă a rezolvării acestei probleme pentru destinele tuturor popoarelor.

Cele mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale sînt astăzi profund îngrijorate de încordarea internaţională existentă, înţeleg urmările dezastruoase pentru toate ţările ale unui război nuclear şi îşi dau tot mai bine seama de pericolul pe care îl reprezintă stocurile neren mai mari de arme nimicitoare, politica aventuristă agresivă, inspirată de militaristi, de vîrfurile capitalului monopolist, de reacţiunea imperialistă.

Nu este exagerat să spunem că această îngrijorare crescîndă se manifestă tot mai evident în starea de spirit a celor mai largi pături şi categorii sociale din ţările capitaliste, cuprîndă oameni de cele

mai fedurite convingeri politice sau concepții filozofice: ca este exprimată, așa cum am putut constata în S.U.A., de americanul simplu, de rând, ca și de reprezentanții diferitelor cercuri ale opiniei publice, de majoritatea poporului american.

Aceasta explică ecoul uriaș pe care l-au avut nu numai în țările socialiste și în țări ce nu fac parte din blocuri militare, dar și în țările capitaliste legate de N.A.T.O. istoricele propuneri ale guvernului sovietic la sesiunea precedentă a O.N.U. privind dezarmarea generală și totală — propuneri împotriva cărora n-au avut îndrăzneala să se pronunțe pe față nici cei mai înverșunați adepți ai cursei înarmărilor. Adoptarea în unanimitate, la acea sesiune, a recomandărilor privind dezarmarea generală și totală a fost un mare succes al forțelor păcii, a contribuit la creșterea și activizarea acestora, a sporit încrederea popoarelor în posibilitatea de a asigura o pace durabilă în lume.

Încă de atunci țările socialiste au arătat că adoptarea acestor recomandări, de considerabilă importanță principală, constituie numai un început, că nu va fi neted drumul aplicării lor în viață, de elaborări și înfăptuirii măsurilor practice de dezarmare. Am fost perfect conștienți că tocmai în jurul acestor măsuri concrete se va da bătălia principală, că în acest domeniu se va concentra rezistența cercurilor interesate în uzul și supraprofituri ale înarmărilor.

Poziția reprezentanților țărilor N.A.T.O. în Comitetul celor zece a demonstrat pe deplin intenția acestora de a îneca problema dezarmării în muiand unor discuții sterpe, de a folosi tratativele drept paravăn pentru continuarea cursei înarmărilor și a politicii agresive. Retrăgându-se din Comitetul celor zece, țările socialiste, printre care Republica Populară Română, au dezvăluit această manevră, arătând cu maximă claritate că ele nu sînt dispuse să fie partașe la înșelarea popoarelor.

Tocmai din dorința ca problema dezarmării să fie dezbătută într-un spirit de deplină răspundere și cu maximum de eficiență, guvernul Uniunii Sovietice, cu acordul celorlalte state socialiste, a

cerut înscrierea acestei probleme pe ordinea de zi a actualei sesiuni a O.N.U.

Acest spirit constructiv și-a găsit expresie în remarcabilul document prezentat la sesiune de guvernul sovietic — „*Prevederi fundamentale pentru un tratat de dezarmare generală și totală*”. Meritul acestui document este că stabilește principiile călăuzitoare ale dezarmării generale și totale, cuprinde prevederi precise, concrete, pentru înfăptuirea pe etape a măsurilor de dezarmare, prezintă un sistem de control minuțios elaborat, aderent fiecărei etape, vine în întîmpinarea unor propuneri și observații făcute anterior de reprezentanții puterilor occidentale. El constituie astfel o bază solidă în vederea adoptării unui acord, care să scutură din împas problema dezarmării generale și totale și să asigure rezolvarea ei în practică potrivit cu voința popoarelor.

Dezbaterile din sesiunea O.N.U. au arătat însă clar că tocmai un asemenea acord nu voiesc reprezentanții Statelor Unite ale Americii și ai aliaților lor.

Desigur, nici unul dintre ei nu s-a pronunțat pe față de la tribuna Organizației Națiunilor Unite împotriva dezarmării — au trecut vremurile cînd un asemenea lucru mai era cu putință fără riscul oprobiului categoric din partea întregii opinii publice internaționale.

Dar, dacă lăsăm la o parte declarațiile lor verbale, faptele arată că reprezentanții S.U.A. și aliații lor nu numai că s-au ridicat împotriva programului de dezarmare cuprinzător și precis prezentat de țările socialiste — dar nici n-au prezentat un program propriu pentru realizarea dezarmării.

Înainte de începerea sesiunii se puteau auzi din rîndurile reprezentanților țărilor N.A.T.O. reproșuri că statele socialiste s-ar fi retras din Comitetul celor zece tocmai în momentul cînd ei se pregăteau să prezinte noi propuneri de dezarmare. Dar dacă, așa cum afirmau aceștia, statele occidentale aveau asemenea propuneri — cine i-a împiedicat să le prezinte în fața Adunării Generale, de ce nu și-au expus propunerile în cadrul acestui for internațional?

În preajma cuvîntării preşedintelui Eisenhower la O.N.U., organele de presă capitaliste vestuau cu litere mari ră preşedintele ar intenţiona să prezinte Naţiunilor Unite un nou „plan de dezarmare”. Dar după pronunţarea discursului pînă şi numeroase ziare burgheze din diferite ţări ale lumii au calificat ca „dezamăgitoare” această cuvîntare, a cărei teză principală în materie de dezarmare era controlul asupra înarmărilor, pe pămînt şi în spaţiul cosmic, „dacă vrem — potrivit expresiei preşedintelui — ca civilizaţia să supravieţuiască”.

Acest pretins „plan nou” n-a însemnat decît simpla reeditare a vechii teze occidentale — control fără dezarmare cu desfăşurarea mai departe a cursei înarmărilor. După cum se vede, potrivit afirmaţiei preşedintelui S.U.A., pentru ca civilizaţia să „supravieţuiască” trebuie menţinute giganticele stocuri de arme atomice şi cu hidrogen, capabile să steargă de pe suprafaţa pămîntului ţări şi popoare întregi, trebuie cheltuite în continuare resurse imense pentru înarmări. Cîndată concepţie asupra căilor de supravieţuire a civilizaţiei!

Aşa cum ţările socialiste au subliniat nu o dată — *controlul asupra armamentelor nu are nimic comun cu dezarmarea; el este de fapt la antipodul dezarmării; el nu înseamnă altceva decît o prelungire a politicii de pe poziţii de forţă, o cale comodă pentru obţinerea de informaţii militare necesare aceluia ce nutreşte planuri agresive.*

Acest lucru este azi înţeles în tot mai numeroase state ale lumii. Lînd cuvîntul în cadrul dezbaterii generale, premierul Indiei, Jawaharlal Nehru, sublinia că „noţiunea de control nu există decît în funcţie de dezarmare. Sper că nu se va propune un control al armelor existente şi, în consecinţă, perpetuarea lor”. Or, tocmai pe o asemenea poziţie s-au situat din nou S.U.A. şi aliaţii lor.

Primerul ministru al Marii Britanii, d-l Macmillan, a mers chiar mai departe pe această cale sterilă, propunînd la sesiune, în locul oricăror măsuri concrete de dezarmare, crearea unui grup de experţi, care, la rîndul lor, să elaboreze abia un studiu privind meto-

dele şi modalităţile de control. Pe bună dreptate au amintit unii delegaţi care avuseseră pe timpuri prilejul să participe şi la lucrările răposatei Ligi a Naţiunilor că „experţii” aceştia mai lucrau încă la întocmirea listelor de armament ce urmau să fie supuse controlului, cînd cel de-al doilea război mondial a şi izbucnit...

Dată fiind însemnătatea vitală a problemei dezarmării generale şi totale, ţările socialiste au socotit că ea trebuie să fie discutată în forul cel mai adecvat pentru aceasta — plenum Adunării Generale, care oferă cadrul pentru o examinare aprofundată, de către factorii cei mai competenţi, avînd posibilitatea de a adopta hotărîri corespunzătoare.

După cît s-a văzut, tocmai o asemenea situaţie au voit să evite puterile imperialiste, care au acţionat sprijinindu-se pe voturile reprezentanţilor statelor participante la blocurile agresive, recurgînd la practici vechi în activitatea O.N.U. — felurite presiuni şi manevre în culise. Totodată, poziţia reprezentanţilor unor state neutre a fost influenţată de concepţia, eronată după părerea noastră, că rezolvarea problemei dezarmării ar depinde exclusiv de marile puteri. În acest fel problema dezarmării a fost transmisă în discuţia Comitetului Politic al Adunării Generale.

Ne-am declarat gata să participăm în spirit constructiv la discutarea problemei dezarmării şi în Comitetul Politic, deşi, pe baza experienţei de pînă acum, am avut convingerea că discuţia într-un asemenea cadru nu va da rezultatele aşteptate de popoare.

Faptele confirmă ceea ce prevăzusem şi arată că temerile noastre au fost îndreptăţite. În cadrul Comitetului Politic lucrările nu merg satisfăcător; reprezentanţii puterilor occidentale recurg din nou la vechile lor tactici, se eschivează de la prezentarea unor propuneri concrete, urmează de fapt aceeaşi linie de discuţii sterpe şi de tergiversare a oricăror hotărîri pe care au dus-o în Comitetul celor zece, continuînd în acelaşi timp cursa înarmărilor.

Aceasta este o situaţie inacceptabilă. Nu putem fi pînăşi la înducerea în eroare a popoarelor, care aşteaptă rezultate efective, măsuri practice, şi nu declaraţii formale. Noi înţelegem să participăm

la lucrările Comitetului Politic numai dacă se va păși în fapt pe calea discuțiilor serioase și concrete a problemei dezarmării.

Dezarmarea generală și totală este nu numai problema fundamentală a întregii vieți internaționale, ci și o sarcină de primă urgență, a cărei tergiversare are efecte adine păgubitoare pentru cauza păcii. În timp ce delegații puterilor occidentale depun eforturi — demne de o cauză mai bună — pentru a împiedica orice hotărâri eficiente în domeniul dezarmării, curenții militariste din S.U.A. intensifică pregătirile militare, pun la cale acțiuni agresive de tipul zborurilor provocatoare ale aviației militare americane deasupra teritoriului Uniunii Sovietice. Este accelerată remilitarizarea Germaniei occidentale, ceea ce creează grave primejdii pentru pacea Europei și a lumii întregi. Chiar în aceste zile trupe vest-germane se instalează pe pământul Franței, unde, cu consimțământul guvernului francez, au fost organizate pentru ele așa-numite „centre de instrucție”.

În același timp crește pericolul de extindere a fabricării armelor atomice și în alte țări. În presa occidentală apar tot mai frecvent știri cu privire la perspectiva fabricării unei așa-numite „bombe atomice ieftine”, știri prin care se urmărește pregătirea opiniei publice pentru înarmarea atomică a altor țări, și îndeosebi a Germaniei occidentale.

Totodată, recente declarații oficiale din Occident arată că reprezentanții Comandamentului Suprem al blocului N.A.T.O. pregătesc terenul pentru ceea ce denumesc ei „transformarea N.A.T.O. într-o a patra putere atomică”, adică punerea armamentului nuclear la dispoziția forțelor armate ale blocului N.A.T.O., unde, precum se știe, un rol din ce în ce mai important îl joacă militaristii vest-germani. La rândul său, guvernul Franței a adoptat măsuri cu privire la crearea unei „forțe de șoc” atomice proprii.

Astfel, în loc să pășească pe calea creșterii de încredere, pe calea lichidării stocurilor de arme atomice existente și interzicerii experimentării și folosirii lor — calea rațiunii, care duce la destindere și la eliberarea omeurii de primejdia războiului atomic —, puterile

occidentale se angajează pe un drum contrar, care agravează considerabil primejdiile ce planează deasupra omenirii. Evident, dacă se va merge tot mai departe pe acest drum, se va ajunge la situația când o singură scinteie, aprinsă într-un colț al lumii, ar putea declanșa o conflagrație atomică nimicitoare.

Toate acestea au loc în timp ce la Geneva, după câteva sute de ședințe, reprezentanții S.U.A. și Angliei continuă să împiedice încheierea unui acord privind încetarea experiențelor cu arma nucleară, în timp ce puterile occidentale refuză în mod sistematic adoptarea unui angajament al statelor deținătoare de arme atomice de a nu folosi primul aceste arme.

Iată, tovarăși, doar o parte a faptelor care pun în lumină cauzele reale ale impasului în care se găsește problema dezarmării și pe cei răspunzători de acest impas.

Actualul studiu al lucrurilor evidențiază necesitatea imperioasă a unor eforturi sustinute din partea tuturor statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite, fie ele mari sau mici, pentru a urni din punctul mort problema dezarmării.

Realizarea dezarmării se impune ca o problemă de însemnătate vitală, în rezolvarea căreia toate forțele de pe planeta noastră, fără deosebire de orientare social-politică, toate popoarele sînt la fel de interesate. Cu conștiința înaltei răspunderi pentru soarta omenirii, toate popoarele — din țările socialiste, din țările neutre, din lumea capitalistă — sînt chemate să-și unească eforturile pentru a opri mîna incendiatorilor și a preveni o catastrofă atomică. Pe deasupra oricăror deosebiri de concepții sau orientare politică, aceasta este o chestiune a întregii umanități. (Aplauze puternice.)

De aceea este pe deplin justificată propunerea făcută de guvernul sovietic de a se convoca în martie sau aprilie anul viitor în Europa o sesiune specială a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, consacrată exclusiv problemei dezarmării, cu participarea șefilor de state sau de guverne. Convocarea unei asemenea sesiuni ar crea condiții mult mai propice pentru dezbaterea acestei probleme atît de complexe decît sesiunile obișnuite. Adoptarea de

către sesiunea extraordinară a principilor călăuzitoare ale dezarmării ar permite apoi conducătorilor de state să îndrume în mod just, potrivit intereselor generale ale popoarelor, activitatea Comitetului celor 15 state, a cărui înființare a fost propusă de U.R.S.S., corespunzător cu cerințele reprezentării juste a tuturor grupelor de state.

Pentru îmbunătățirea situației internaționale are o considerabilă însemnătate propunerea guvernului sovietic privind organizarea, la începutul anului eltor, a unei întâlniri la nivel înalt în vederea realizării unui acord pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania și rezolvarea, pe această bază, a problemei Berlinului occidental.

Înfăptuirea dezarmării generale și totale, însănătoșirea climatului internațional cer popoarelor vigilență, combativitate, fermitate în lupta pentru zădărnicierea uneltirilor cecurilor agresive, pentru a impune un curs al evenimentelor favorabil întăririi păcii.

Întrebarea pe care și-a pun în prezent milioanele de oameni din întreaga lume este : care sînt perspectivele de viitor ale relațiilor internaționale ? Există în vremea noastră posibilități practice de a se înlătui dezarmarea și a se asigura oamenilor o pace tracică ?

Convingerea noastră profundă este că există asemenea posibilități, există perspectiva certă a transformării lor în realitate. *(Aplauze)* Această convingere nu se bazează, evident, pe speranța că imperialismul va deveni pacific, că militariștii vor deveni prieteni ai păcii. Ea se bazează pe aprecierile realiste, marxist-leniniste, a raportului de forțe din lumea contemporană și a direcției în care evoluează acest raport.

Analizarea realităților contemporane demonstrează fără putință de tăgăduire superioritatea crescîndă a forțelor păcii și progresului asupra forțelor războiului și agresivității. Iar această superioritate constituie factorul hotărîtor pentru perspectivele dezvoltării vieții internaționale.

Trăsătura caracteristică fundamentală a timpului nostru constă tocmai în aceea că desfășurarea evenimentelor nu mai este determinată de imperialism. Acesta nu mai este astăzi atotputernic ;

imperialismului i se opun astăzi forțe uriașe în continuă creștere, capabile să zădărnicească războiul și să impună o pace durabilă. *(Aplauze puternice.)*

Rollul hotărîtor în această privință îl are existența și dezvoltarea sistemului mondial al socialismlui, cu gigantica sa forță materială, cu capacitatea sa uriașă de apărare și ipostă față de orice tentative agresive ale imperialismului, cu imensa putere de atracție pe care o exercită asupra popoarelor politica sa nobilă și perseverența de apărare a păcii în lume, a libertății și independenței tuturor popoarelor. *(Aplauze.)*

În apărarea păcii se ridică, de asemenea, și alte forțe uriașe ale timpului nostru — popoarele care au scuturat sau scutură jugul colonial, desăvîrșind prăbușirea muiia dintre pilonii principali ai imperialismului, sistemul colonial.

Modificările petrecute în lume în perioada de după cel de-al doilea război mondial subminează pe zi ce trece pozițiile puterilor imperialiste. Pe bună dreptate releva tovarășul Hrușciov că, deși aceste state încearcă cu înverșunare să-și mențină dominația în viața internațională, de fapt istoria le-a răpit acest drept, le-a luat această posibilitate ; dispune vechea superioritate economică în virtutea căreia țările imperialiste puteau exercita presiuni asupra multor țări ale lumii ; puterile imperialiste s-au pierdut și superioritatea militară pe care se sprijineau în înlătuirea politicii lor de pe poziții de forță.

La acestea se adaugă și un alt factor de mare însemnătate — mișcarea de luptă pentru pace din țările capitaliste, cuprinzînd mase populare tot mai largi, personalități marcante, cercuri din cele mai diverse ale opiniei publice.

Există condiții favorabile pentru ca această mișcare să crească în vigoare. Iarăși presa capitalistă este silită să recunoască că nu există astăzi problemă mai arzătoare pentru cetățenii de rînd din Statele Unite ale Americii decît asigurarea păcii. Relatînd rezultatele unei anchete efectuate cu prilejul pregătirii alegerilor prezidențiale în S.U.A., ziarul american „Wall Street Journal” scria re-

cent: „Opriti la întîmpinare zece cetăteni pe stradă și opt dintre ei vor spune neapărat că problema păcii sau războiului este cea mai importantă problemă a acestei campanii electorale”.

Vizata noastră în Statele Unite și în alte țări ale lumii capitaliste nesa permis să ne dăm seama mai bine de procesul profund al deplasărilor de forțe în favoarea păcii care se desfășoară în diferitele straturi ale societății din aceste țări. Desigur, acesta este un proces complex, deseori contradictoriu, dar este incontestabil că an de an ideile coexistenței pașnice, năzuința eliberării de coșmarul unui război iminent cîștigă un teren din ce în ce mai larg.

Și acest fapt trebuie să fie necondiționat luat în seamă la aprecierea raportului de forțe din lumea contemporană.

Noi primim lucrurile cu luciditate. Existența imperialismului generează prin ea însăși pericol de război. Imperialiștii nutresc o ură înverșunată împotriva lumii socialiste, împotriva popoarelor Asiei, Africii, Americii latine care-și iau marea în propriile lor mâini. Cereurile agresive văd în război calea rezolvării profundelor contradicții care mătină temelile capitalismului contemporan.

Dar așa cum s-a subliniat nu o dată, deși natura agresivă a imperialismului nu s-a schimbat, în epoca noastră au intervenit alte schimbări, și anume s-a schimbat natura raportului de forțe în lume. Forțele care se contrapun imperialismului sînt capabile să zădărnicească inițiativa cereurilor agresive, să preîntîmpine dezvoltarea războiului.

Pentru marxiste-leniniști nu încapă nica o îndoaială că, în cazul cînd imperialismul s-ar înfrumeta să declanșeze un război mondial, acesta ar însemna sfîrșitul imperialismului, sfîrșitul capitalismului, aducător de grele suferințe pentru omenire. Sîntem însă conștienți că aceasta ar fi o victorie seump plătită. Prețul ei, în condițiile războiului nucleat, ar fi pierirea a sute de milioane de oameni, contaminarea radioactivă a altor sute de milioane de oameni, periclitarea soartei generațiilor viitoare pe toată suprafața globului pămîntesc.

Noi sîntem profund convinși de forța invincibilă a ideilor socializmului, de puterea de atracție crescîndă a mărețelor victorii re-

partute de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste în construirea celei mai înalte civilizații, cu cel mai ridicat nivel de trai și de cultură. Avem convingerea neșrămutată că socialismul va triumfa în mod inevitabil. Pentru aceasta, comuniștii nu au nevoie de război. În interesul propriilor lor popoare, al întregii umanități, în interesul cauzei mărețe a socialismului și comunismului, partidele comuniste, țările lagărului socialist militază cu energie, abnegație și perseverență pentru a salva omenirea de război. (Aplauze prelungite.)

Ce-ar însemna dacă am ignora raportul de forțe din lumea contemporană, dacă am ignora sau subaprecia uriașa forță a lagărului socialist, vigoarea celorlalți factori care determină superioritatea forțelor păcii?

Aceasta ar însemna în mod inevitabil să ne autocondamnăm la pasivitate și inerție, să lăsăm din mîini steagul luptei pentru pace și coexistență pașnică între popoare, să tolerăm de fapt cercurilor imperialiste aplicarea politicii lor agresive și împingerea omenirii într-o penă conflagrație mondială.

Meritul istoric al partidelor comuniste și muncitorești, înarmate cu înepătura marxist-leninistă, constă în aceea că ele nu s-au descurcă în fața războiului ca în fața unei fatalități, ci, pornind de la realitățile lumii contemporane, de la analiza factorilor obiectivi și subiectivi care fac posibilă preîntîmpinarea războiului, mobilizează popoarele în lupta pentru victoria cauzei păcii. (Aplauze puternice.)

Ce este necesar pentru a determina înlăptuirea dezamănării generale și totale, a face să triumfe principiile coexistenței pașnice în relațiile dintre popoare?

Pentru aceasta este necesar, înainte de toate, mobilizarea tuturor forțelor păcii, tuturor popoarelor iubitoare de pace, lupta lor dusă cu maximă hotărîre spre a-și impune voința și a imprima un alt curs evoluției relațiilor internaționale — către destindere și dezvoltare colaborării între state.

Este necesară vigilența maximă a popoarelor față de manevrele adversurilor păcii, demascarea perseverență a oricărui acțiunii ale

cercărilor imperialiste care lovește în interesele păcii, independenței și libertății popoarelor.

Este necesar ca forțele păcii să se unească într-un front larg, să-și concentreze eforturile spre înfăptuirea practică a măsurilor de natură să asigure consolidarea păcii, corespunzător cu necesitățile arzătoare a tuturor popoarelor, a întregii umanități! (Aplauze puternice.)

ABOLIREA TOTALĂ A COLONIALISMULUI — O NECESITATE URGENTĂ

Tovarăși,

Propunerea Uniunii Sovietice privind lichidarea totală și neînfrizată a regimului colonial, sub toate formele și manifestările sale, a produs o adâncă impresie atât în cadrul O.N.U. cât și în afara acestei organizații.

Istoria a condamnat definitiv și fără drept de apel colonialismul. — și nu începe nici o îndoială că ultimele sale vestigii vor fi inevitabil lichidate de mersul înainte al omenirii. Abolirea totală a colonialismului a devenit o necesitate obiectivă urgentă în viața popoarelor, ea marchează una din cotiturile dezvoltării societății umane, analogă, prin importanța sa, cu desființarea sclaviei sau cu alte asemenea momente de răscruce ale istoriei.

Propunerea guvernului sovietic a ilustrat din nou rolul țărilor socialiste ca purtători ai cauzei libertății și progresului, ca militanți hotărâți și consecvenți împotriva oricăror forme de opresiune politică și de jefuire economică a popoarelor, ca reazem sigur și de nădejde al luptei acestora pentru independență, pentru dreptul lor inalienabil la o viață civilizată și demnă. (Aplauze.)

Conștiința omenirii nu poate tolera ca în zilele noastre, în epoca unei minunate înfloriri a genului uman, să mai dăinuie asemenea rătăcirii barbare ca robia colonială, sursă permanentă de primejdii pentru pacea popoarelor.

Mai bine de 100.000.000 de oameni, reprezentând zeci de popoare, sînt încă siliți să suporte jugul stăpînirii coloniale. Deși au trecut 15 ani de la adoptarea Cartei Națiunilor Unite, din 11 teritorii aflate atunci sub tutelă, numai 4 au căpățuit independența. Teritorii dintre cele mai mari, ca Tanganica, Ruanda-Urundi sau Noua Guinee, sînt și azi rămase sub acest regim.

Curge încă sîngele popoarelor în Rhodesia, Angola, Mozambic, Nyassaland, Kenya și Oman. În aceste din urmă, situația a devenit atât de serioasă, încît, la cererea unui grup de țări arabe, sprijinită de țările socialiste, problema Omanului a fost inserată pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale.

Ridicînd problema abolirii depline a colonialismului și demonstrînd necesitatea examinării ei cu toată răspunderea în planul Adunării Generale, țările socialiste au cerut O.N.U. să joace un rol activ în apărarea libertății și independenței popoarelor — conform țelurilor și principiilor Cartei cit și intereselor păcii și securității în întreaga lume.

În intervențiile lor, reprezentanții țărilor socialiste au smuls vălurile cu care purtătorii de civiltate ai imperialismului încercau să acopere sălbăticia asuprii coloniale, au relevat însemnătatea orîșii pe care ar avea-o pentru dezvoltarea vieții internaționale adoptarea Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale.

Au fost impresionante cuvîntările rostite de reprezentanții popoarelor din Africa și Asia, care au purtat vreme îndelungată jugul puterilor coloniale și care luptă din greu pentru a șterge nemăritele nefaste ale acestuia. Delegații ai statelor afroasiatice — al căror număr se ridică azi la aproape jumătate din numărul total al statelor membre ale O.N.U. — au rostit cuvînte de aspră condamnare a imperialismului asupritor.

Cu deosebită vigoare a răsunit de la tribuna Adunării Generale avertismentul rostit de preeminenți conducători din țările descătușate ale Asiei și Africii: „Cît timp mai există în Africa și Asia

vreun pete de pământ sub dominație străină, nu poate exista liniște și siguranță în lume".

Cum era și de așteptat, reprezentanții puterilor imperialiste au încercat în fel și chip să abată atenția și să împiedice discutarea serioasă a problemei lichidării colonialismului. Străduindu-se din răsputeri să absolve colonialismul de răspunderea jafului și crimelor săvârșite asupra popoarelor înolbite, ei au făcut repetate încercări de a repune în circulație clișeele uzate despre „misiunea civilizatoare” a statelor colonialiste, despre „generozitatea” acestora, care ar face „inutilă” intervenția O.N.U.

Ce a însemnat în realitate „misiunea civilizatoare” a puterilor colonialiste? Ea a însemnat *sapraprofituri imense pentru puterile coloniale, urcușul fabuloase obținute prin jaf fâșii, exploatarea sângeroasă a popoarelor coloniale, transformarea țărilor lor în surse de materii prime și mină de lucru aproape gratuită, batjocorirea demnității umane și menținerea populației la un stadiu de înăpoiere și mizerie care amenință însăși ființa ei biologică.*

Colonialiștii au susținut, în intervențiile lor, că popoarele coloniale n-ar fi încă pregătite să se conducă singure, că ele ar trebui să se „maturizeze”, să-și creeze cadrele proprii necesare.

Să ne fie însă permis să întrebăm: dar cine dacă nu tocmai puterile coloniale poartă răspunderea pentru această „lipsă de maturitate”, cine a împiedicat și împiedică popoarele coloniale să-și organizeze o viață liberă și independentă?

Am putut vedea cum au sprijinit colonialiștii „maturizarea” fostelor popoare subjagate din zguduitorile revelații ale reprezentanților acestora, făcute atât de la tribuna O.N.U. cât și cu prilejul contactelor personale pe care le-am avut cu dinșii. Inexistența aproape totală a industriei, agricultură primitivă, mortalitate ridicată, analfabetism, lipsă de tehnicieni, medicii, învățători și în general absența aproape completă de cadre naționale, iată ce piedici grele trebuie să învingă noile state care pornesc pe drumul dezvoltării independente după ce au scuturat jugul dominației coloniale.

Abia acum popoarele acestor țări capătă posibilitatea reală de a precede la lichidarea înăpoeirii economice și culturale, la organizarea vieții lor politice. Realitățile acestor țări demonstrează că nu sub biciul asupritorului poate un popor să învețe să se autodiministreze; numai eliberarea totală de dominație străină îi creează posibilitatea de a-și făuri o viață prosperă prin luptă și muncă proprie. (Aplauze).

Reprezentanții puterilor coloniale au declarat cu ipocrizie în fața Adunării că acestea ar fi acordat de bunăvoie libertate fostelor lor posesiuni coloniale.

Este lesne de închipuit efectul unor asemenea afirmații rostite într-o sală în care erau de față reprezentanții unor state care luptă și acum din greu pentru înlăturarea urmărilor acestei „generozități”, unde erau prezenți conducători ca Nehru, Sukarno, Nkrumah, care au suferit ani grei de temniță pentru participarea la lupta de eliberare națională și au putut cunoaște astfel nemijlocit „înțelegerea” colonialiștilor pentru aspirațiile de libertate ale popoarelor asuprite!

Adevărul, pe care nimeni nu-l poate ascunde sau deforma, este că nici un popor nu și-a dobândit libertatea din generozitatea dezinteresată a colonialiștilor. Adevărul este că independența fiecăruia din fostele state coloniale este rezultatul luptei îndârjite a popoarelor care au vărsat șiroaie de sânge și au dat grele jertfe pentru aceasta!

Nu mai datorită creșterii impetuoase a mișcării de eliberare, ridicării la luptă a popoarelor coloniale, noul stăru de lucru în lume, schimbării raportului de forțe pe arena mondială în defavoarea imperialismului, puterile colonialiste sînt azi nevoite să acorde independență unor țări pe care le-au asuprit crinca cît timp au putut.

Și faptele arată că chiar și în aceste împrejurări puterile colonialiste încearcă pe toate căile să-și mențină mai departe vechile privilegii în fostele lor colonii, introducînd forme mai rafinate de dominație, în special pe calea penetrației economice, spre a-și asi-

gura exploatarea în continuare a bogățiilor acestora. „Astăzi colonialismul tinde — a spus președintele Guineei, Seku Ture, în fața Adunării Generale — să îmbrace o formă internațională care tolerează, înțeleptele, drapelul și imnurile nationalismului african, dar nu admite să i se atragă întreaga inimă intereselor. Independența politică în sine nu înseamnă nici pe departe eliberarea națională completă”.

În lumina acestor forme noi de manifestare a politicii imperia-
liste apar bungele adevăratul continut și țelurile urmărite de așa-
zisiul program al S.U.A. pentru ajutorarea statelor din Africa.

Ce prevede de fapt acest program, prezentat de președintele Eisenhower ca un plan universal pentru toate problemele acestui
continent? Un ajutor însumând 100.000.000 de dolari, ceea ce
înseamnă, față de nevoile imense înapoatei a popoarelor Africii, o
picătură de apă într-un ocean și o fărâmițură infimă din profiturile
măse stivite de monopolurile capitaliste de pe urma jafului co-
lonial.

*Atunci când reprezentanții statelor imperialiste vorbesc despre
ajutorarea țărilor slab dezvoltate, o întrebare firească se pune:
oare de unde au apărut aceste țări slab dezvoltate, care sînt cau-
zele ce le-au adus în starea lor actuală? Dacă aceste țări nu ar fi
fost subjugate de puterile imperialiste, dacă popoarele lor ar fi
dispus de toate de resursele și acțiunile lor naționale și s-ar fi putut
încadea mai de mult în procesul general al progresului economic
și cultural al umanității — oare ar mai fi existat azi o problemă a
țărilor slab dezvoltate?*

Iată, de pildă, cazul Liberiei, stat apărut ca independent pe
la rîndul lui acum 100 de ani și care a evoluat sub directa în-
rîmure a „ajutorului” american. O comisie a senatului S.U.A. care
a studiat în anul 1956 la fața locului situația din Liberia a publicat
următoarele concluzii: „Liberia este esențialmente o monocultură
de cauciuc, foarte vulnerabilă la fluctuațiile pieței mondiale; este
o țară slab dezvoltată, care nu-și poate acoperi nevoile alimentare;
are o rețea absolut insuficientă de drumuri; paludismul face ra-

vagii, la fel ca și alte boli endemice. 80% din populație este anal-
fabetă: lipsa de personal științific și calificat, de muncitori spe-
cialiști și nespecialiști, de cadru în general este aproape totală”.
Iată cum arată, în toată goliciunea ei, grija monopolistilor ameri-
cani pentru țările slab dezvoltate!

Acest exemplu este cu atât mai edificator, cu cît situația din
țările care nu și-au dobîndit independența este și mai gravă decît
a Liberiei.

Realitățile vieții internaționale demonstrează că, în ciuda vor-
belor frumoase, cercurile imperialiste nu se dau în lături de la nici
o încercare, inclusiv folosirea forței, pentru a împiedica propoazele
țărilor coloniale și ale altor țări care au scuturat jugul monopo-
listilor să-și cucerească libertatea și să-și consolideze independența.

Mă refer înainte de toate la situația din Congo, la problema
algeriană, la acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Cubei.

În Congo colonialiștii belgieni, cu sprijinul fățiș al celorlalte
puteri occidentale, în frunte cu S.U.A., folosindu-se de serviciile
secretarului general al O.N.U. și ale aparatului său, încearcă să
înăbușe lupta poporului congolez pentru scuturarea definitivă a ju-
gului colonial, să submineze independența și integritatea terito-
rială a statului abia constituit, spre a menține bogățiile țării sub
dominația monopolurilor.

Dezbaterile generale a demonstrat izolarea în care se găsesc
puterile colonialiste în problema Congoului, condamnarea severă
de către țările socialiste și de către un mare număr de țări din
Africa și Asia a uneltirilor imperialiste.

Gubernul român consideră că Adunarea Generală, dacă vrea
să-și îndeplinească cu adevărat sarcinile corespunzătoare Cartei,
are datoria să ia măsuri concrete pentru a se pune capăt intervenției
imperialiste în treburile interne ale poporului congolez, restabilin-
du-se în funcțiile lor parlamentul și guvernul central legal desemnat
de acesta, corespunderilor intereselor întăririi independenței națio-
nale și apărării integrității teritoriale a Republicii Congo. (Aplauze
puternice.)

dea dovadă de o ascuțită vigilență, de energie neobosită pentru a dejuca orice manevre ale colonialiștilor și sprijinitorilor lor — atât în cadrul Organizației Națiunilor Unite cât și în afara ei. Numai prin unirea eforturilor tuturor popoarelor și țărilor iubitoare de libertate și pace se va obține desființarea totală și imediată a robiei coloniale.

În acest context trebuie abordată și problema ajutorului pentru dezvoltarea economică a țărilor coloniale sau a fostelor colonii.

Firește că un asemenea ajutor, pentru a răspunde cu adevărat intereselor popoarelor din aceste țări, trebuie să fie lipsit de orice conținut politic și să fie efectiv îndreptat spre necesitățile dezvoltării economice. Toarnă acestor sînt caracteristicile ajutorului dezvoltat pe care-l acordă Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste tinerelor state independente — în contrast cu așa-zisul ajutor american, îndreptat în cea mai mare parte spre scopuri militare.

Problema lichidării colonialismului și a urmărilor sale este strîns legată de ansamblul problemelor vieții internaționale actuale, și în primul rînd de problema dezamăririi generale și totale. Nevele unișse ale țărilor slab dezvoltate pentru lichidarea urmărilor dominației coloniale cer și mai imperios eliberarea fondurilor irosite azi pentru cheltuieli militare.

În fața popoarelor coloniale, ca și a celor care păsese acum pe calea dezvoltării independente stau încă nemuncate greutăți și probleme complexe. În rezolvarea acestora ele se sprijină nu numai pe resursele și capacitățile proprii, ci și pe sprijinul tuturor forțelor păcii și progresului.

Nu este departe vremea, tovarăși, cînd lupta popoarelor va șterge definitiv de pe suprafața pămîntului orice urmă a robiei coloniale, a dominației unui stat asupra altuia. Toate popoarele consideră ca o slăvire a lor să contribuie din toate puterile la apropierea cîm min glorioasă a acestui moment istoric în mersul înainte al omenirii pe calea progresului! (Aplauze puternice.)

STRUCTURA O.N.U. TREBUIE SĂ REFLECTE REALITĂȚILE LUMII CONTEMPORANE

Tovarăși,

Printre problemele importante care au reținut atenția actualiei sesiuni a fost și aceea a îmbunătățirii și perfecționării activității Organizației Națiunilor Unite.

Structura organelor O.N.U. trebuie să reflecte realitățile lumii contemporane; de aceea depinde capacitatea ei de a lua hotărîri care să servească interesele tuturor statelor, de a acționa eficient în rezolvarea marilor probleme la ordinea zilei și în promovarea relațiilor de pace și colaborare internaționale.

Propunerile judicioase făcute în acest scop de Uniunea Sovietică au produs însă o reacție plină de furie din partea reprezentanților Statelor Unite și aliaților lor. Răstălmăcînd cu rea-credință aceste propuneri, făcînd din alb negru, aceștia au încercat să infatșeze măsuri preconizate în scopul întăririi organizației ca tinzînd „să distrugă” O.N.U., „să-i submineze” temelile.

Cum se explică această reacție?

De la înființarea Organizației Națiunilor Unite, S.U.A., profitînd de raportul de forțe existent pe atunci în această organizație și de situația lor dominantă în lumea capitalistă, și-au asigurat în cadrul O.N.U. o poziție privilegiată, care le-a permis să o folosească în interesele cercurilor agresive americane și ale blocurilor militare de sub egida lor. Sînt cunoscute numeroase cazuri în care steagul O.N.U. a servit pentru a acoperi acte agresive și acțiuni de război reze ale S.U.A., intervenții ale acestora în treburile interne îndreptate împotriva unor alte state suverane.

Pentru situația care s-a creat la O.N.U. este caracteristică că la nici una din sesiunile Adunării Generale locul de președinte nu a fost ocupat de un reprezentant al unei țări socialiste. Datorită presiunilor Statelor Unite a fost încăleat, nu o dată în defavoarea

țărilor socialiste, principiul justei repartizări geografice a locurilor de membru nepermanent în Consiliul de Securitate.

Funcția de secretar general s-a aflat întotdeauna în mâinile unei persoane legate de grupul puterilor occidentale. Datorită acestui fapt, în locul aplicării în spiritul deplin al obiectivității a hotărârilor Adunării Generale și ale Consiliului de Securitate, secretarul general a jucat de multe ori rolul de simplă unealtă a politicii puterilor occidentale. Concludent în această privință este cazul actualului secretar general, d-l Hammarskjöld, a cărui acțiune arbitrară și unilaterală în Congo a demeritat flagrant hotărârile Consiliului de Securitate, în favoarea intereselor puterilor colonialiste și contra cerințelor consolidării independenței naționale a poporului congolez.

Faci de așteptat cu reprezentanții puterilor occidentale să opună rezistență propunerilor îndreptate spre curățarea acestor stări de lucruri nedrepte și profund dăunătoare pentru însăși viața organizăției. Statele Unite au dorit îmbunătățirea structurii O.N.U., tocmai pentru că sînt în aceasta o primădare a privilegiilor pe care le dețin în această organizație.

Dar timpurile s-au schimbat, realitățile din viața internațională sînt cu totul altele decît în 1945.

În perioada care s-a scurs de atunci a crescut considerabil ponderea statelor socialiste în viața internațională. În 1945 nu existau decît două țări socialiste: U.R.S.S. și R. P. Mongolă, astăzi există un sistem mondial socialist, cu o populație de peste un miliard de oameni, mai mult de 1/3 din populația globului, și care reprezintă o uriașă forță economică și politică, în amentenită creștere.

În același timp s-au eliberat din cătușele colonialismului aproximativ 1 miliard 500 milioane de oameni: pe ruinele imperiilor coloniale s-au format zeci de state naționale, care joacă un rol propriu, tot mai activ în politica mondială.

În lume și la O.N.U. există în prezent trei grupuri de state: statele socialiste, statele neutre și state aparținînd alianțelor occidentale.

Organizația Națiunilor Unite își va putea îndeplini cu succes sarcinile ce îi revin numai dacă în organele ei se vor asigura condiții de reală egalitate tuturor celor trei grupări de state.

Această necesitate se impune, în primul rînd, pentru Consiliul de Securitate. *Putea fi considerată normală situația actuală, cînd printre membrii permanenți ai Consiliului de Securitate nu se numără nici unul dintre marile state neutre din Asia și Africa? Oare pe ce temei state mari ca India sau Indonezia, cu zeci și sute de milioane de locuitori, nu fac parte dintre membrii permanenți ai Consiliului de Securitate?*

Același principiu al reprezentării egale a celor trei grupări de state trebuie aplicat și structurii organelor executive ale O.N.U. Adoptarea propunerii Uniunii Sovietice ca Secretariatul să fie constituit din trei reprezentanți, cîte unul din partea fiecărui grup de state, ar pune capăt situației actuale în care secretarul general servește practic politica unui singur grup de țări — puterile occidentale —, ar crea condițiile necesare de obiectivitate în activitatea aparatului O.N.U.

Crearea unor asemenea condiții devine cu atît mai presantă cu cît crește răspunderea O.N.U. în rezolvarea principalelor probleme internaționale. Se știe că forțele armate internaționale, prevăzute a fi organizate în cazul înlăturării dezastrelor generale și totale, ar urma să fie folosite pe baza hotărîrilor Consiliului de Securitate. Își inchipuie însă cineva că statele socialiste vor accepta să contribuie la crearea acestor forțe internaționale atîta timp cît nu vor exista garanții serioase că ele nu vor fi folosite în scopuri contrare intereselor păcii?

Trebuie arătat că, în ciuda campaniei de dezorientare duse de puterile occidentale, necesitatea reexaminării structurii O.N.U. a fost recunoscută de o serie de state neutre, deși unele propuneri făcute de acestea diferă de ale țărilor socialiste.

Mentînerea actualelor stări de lucruri, care nu țin seama de realități, nu ar putea să ducă decît la subminarea temeiurilor Organizației Națiunilor Unite. Avem convingerea că, în ciuda obstacolelor

pe care le-ar mai ridica adversarii colaborării internaționale, viața însăși va impune modificările cerute de necesitățile consolidării acestei organizații, sporirii prestigiului și rolului ei ca instrument de menținere a păcii, de dezvoltare a cooperării internaționale.

În cadrul sesiunii s-a ridicat de către reprezentanții unui șir de state și problema schimbării sediului O.N.U. Măsurile de șicantare ale autorităților americane față de delegațiile țărilor socialiste și ale altor țări iubitoare de pace, ca, de pildă, Cuba, provocările puse la cale cu ajutorul unor huligani fasciști, discriminările rasiale cărora le-au căzut victimă reprezentanți ai unor țări africane, toate aceste fapte, tipice pentru atmosfera și moravurile din mult lăudată „lume liberă”, au produs o impresie penibilă și au stîmmit indignarea a numeroase delegații. Ele arată că New Yorkul nu este un loc potrivit pentru un for internațional cum este O.N.U. Apare necesar să se examineze problema găsirii unui alt sediu pentru O.N.U. într-o țară unde să fie asigurate acestei organizații condiții potrivite pentru desfășurarea unei activități constructive.

O problemă fundamentală a cărei rezolvare este imperios cerută de însuși principiul larg recunoscut al universalității O.N.U. este grabnica restabilire a drepturilor legitime ale R. P. Chineze. Din O.N.U. fac parte 99 de state mari și mici, cu orînduiri social-politice diferite și poziții deosebite în politica lor externă. În același timp, R. P. Chineză, cu cei peste 600.000.000 de locuitori ai săi, nu este reprezentată la O.N.U., iar locul ei este uzurpat de un guvern fantomă, care nu se reprezintă decît pe el însuși și mai ales pe stăpînii săi imperialiști. În cadrul discuției privind problema reprezentării Chinei, majoritatea covârșitoare a vorbitorilor — reprezentanți ai unor state din Asia, Africa, America latină, precum și ai unor state capitaliste din Europa occidentală ca Danemarca și Irlanda — s-au pronunțat pentru recunoașterea dreptului legitim al R. P. Chineze de a fi reprezentată în O.N.U. Mulți delegați au arătat, pe bună dreptate, că participarea R. P. Chineze este imperios necesară pentru rezolvarea problemei dezarmării și a altor probleme internaționale vitale.

Votul obținut la limită, prin care s-a amînat și de astă dată discutarea și rezolvarea problemei reprezentării Chinei, a arătat că tot mai multe state membre ale O.N.U. refuză să susțină poziția absurdă și nerealistă de ignorare a Chinei populare. Comentînd acest vot, oameni politici și presa americană l-au apreciat ca o înfringere pentru S.U.A. și ca un semn că falimentul deplin al încercărilor lor de a ține R. P. Chineză în afara O.N.U. este iminent.

ACTIVITATEA DELEGAȚIEI R. P. ROMÎNE LA O.N.U. — EXPRESIE A VOINȚEI FERME DE PACE A POPORULUI ROMÎN

Tovarăși,

În cadrul activității sale la Adunarea Generală, delegația noastră a precizat public poziția Republicii Populare Romîne față de principalele probleme internaționale actuale în cuvîntarea ținută în cadrul discuției generale, în intervențiile rostite în ședința plenară și în Comitetele Adunării Generale, în contactele stabilite cu celelalte delegații, precum și în declarații făcute organelor de presă.

Umăr la umăr cu delegațiile Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste, delegația noastră a dus o acțiune perseverentă și continuă pentru a face cunoscută și a clarifica poziția țărilor socialiste și pentru a se adopta măsuri practice, care să contribuie la rezolvarea constructivă a marilor probleme internaționale nerezolvate.

Propunerile prezentate spre examinare Adunării Generale de către guvernul român cu privire la „acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate dintre state europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite” și cu privire la „măsuri pentru promovarea în îndurările încredutului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare” s-au bucurat de o apreciere pozitivă.

Ideea unor aranjamente regionale de pace și securitate a fost susținută nu numai de R. P. Română și de celelalte țări socialiste, dar și de Ghana și de alte țări din Asia și Africa.

În cuvîntarea sa în cadrul dezbaterii generale, ministrul afacerilor externe al Greciei, d-l Averoff, a declarat că apreciază mult ideile guvernului român și a adăugat că propunerea română conține unele elemente utile cu care în principiu am fi de acord.

Acordul acesta de principiu nu merge însă prea departe, întrucît reprezentantul guvernului grec se declară îngustărit în fapturi practice a unei zone de pace, liberă de arme nucleare și armate, în regiunea Balcani, invocînd argumentul că dezarmarea generală, care este răspunderea primordială a marilor puteri, constituie singurul răspuns posibil și realist la orice idee și la orice propunere de dezarmare regională.

Ne găsim astfel în fața unei situații curioase.

Atunci cînd țările socialiste insistă pentru dezbaterea și adoptarea unui program concret de dezarmare generală și totală, țările N.A.T.O., printre care și Grecia, se opun și declară că țările socialiste urmăresc obiective prea vaste, să ar demonstreze, chipurile, tactica „totul sau nimic”, că trebuie urmărite obiective mai modeste, mai ușor realizabile.

Atunci însă cînd țările socialiste propun măsuri limitate, menite să contribuie la stabilirea unui climat de încredere între state și să creeze condiții favorabile unor acorduri generale, statele N.A.T.O. răspund că asemenea măsuri nu ar fi realizabile decît prin înfăptuirea dezarmării generale, pe care tot aceleași state o împiedică.

Care este logica poziției acestora? Singura logică este că adoptînd acestei poziții se opun nu numai dezarmării generale și totale, dar și oricăror măsuri reale de dezarmare, creînd greutăți artificiale în calea rezolvării practice a problemelor arzătoare ale relațiilor internaționale.

Țările socialiste nu s-au plasat niciodată pe poziția totul sau nimic. Fînd cele mai conservatoare luptătoare pentru înfăptuirea practice a dezarmării generale și totale în cel mai scurt timp po-

sibil, ele au propus, în același timp, o serie întreagă de măsuri concrete, care ar putea preceda acordul de dezarmare generală și totală — printre care și propunerile pentru înfăptuirea unor zone de pace și bună înțelegere în diferite regiuni ale lumii.

Ar trebui reamintit că tocmai pentru a da măsurilor preconizate un caracter cît mai realist, guvernul român a propus să se ceară marilor puteri să garanteze că vor respecta angajamentele asumate de statele balcanice în cadrul înțelegerilor regionale. U.R.S.S., după cum se știe, s-a declarat gata să acorde asemenea garanții dacă, bineînțeles, și celelalte mari puteri vor proceda la fel.

În aceeași cuvîntare la care m-am referit mai înainte, d-l Averoff și-a exprimat nemulțumirea în legătură cu deosebirea pe care o facem între poziția guvernului grec și cea a opiniei publice din Grecia față de problema colaborării interbalcanice.

Noi nu dorim să ne amestecăm în treburile interne ale Greciei. Dar este de notorietate publică că în Grecia forțe politice influente, de cele mai variate nuanțe, numeroși fruntași ai vieții publice, personalități marcante din viața economică, culturală se pronunță în favoarea înțelegerii balcanice. Însuși faptul că presa guvernamentală, personalitățile oficiale din Grecia și Turcia se ocupă pe larg de propunerile guvernului român dovedește că aceste propuneri rețin atenția și interesul opiniei publice din aceste țări.

Pentru moment, guvernele grec și turce nu sînt favorabile înfăptuirii unei înțelegeri interbalcanice de pace și securitate. Noi vom continua însă să acționăm pentru înfăptuirea unei asemenea înțelegeri, convingîndu-ne că aceasta corespunde intereselor vitale ale popoarelor din această regiune, intereselor păcii. (Aplauze.)

Sperăm că și eforturile guvernante din Grecia și Turcia vor fi semn de realitate, se vor alătura eforturilor noastre pentru a fi duri în Balcani o zonă a înnoii vecinătăți, a păcii și securității, în care să se dezvolte schimbările pașnice economice, culturale între popoare, în interesul lor reciproc.

În convorbirile avute cu o serie de reprezentanți ai statelor din Africa și Asia, ea și din America latină, aceștia în ciuda deosebirilor

dintre noi, au manifestat o deosebită simpatie pentru țara și poporul nostru și mult interes pentru modul în care am rezolvat problemele complexe ce s-au pus în fața țării noastre după eliberare: lichidarea înapoierii economice, dezvoltarea industriei, ridicarea agriculturii, formarea de cadre naționale numeroase, îmbunătățirea nivelului de trai, dezvoltarea culturii.

Este evident că interesul și simpatia cu care popoarele din Asia, Africa și America latină privesc realizările țărilor socialiste nu sînt pe placul puterilor colonialiste.

Pentru a atenua impresia puternică pe care a produs-o asupra delegaților cît și a opiniei publice demascarea necăritătoare a colonialismului și a situației grele în care sînt ținute țările dependente de către puterile imperialiste, reprezentanții acestora din nouă, în frunte cu cei americani, sprijiniți de cîteva valeti de-ai lor de teapa sindrighului filipinez, au recurs la o diversivmă provocatoare împotriva țărilor socialiste, relinud răsufleta calomnie a așa-numitelor „națiuni captivă”. La asemenea ieșiri s-au dat și în afara cadrului O.N.U. persoane oficiale din unele țări imperialiste.

Trebuie să vă spunem, tovarăși, că lucrul acesta nu ne surprinde de loc. Este bine cunoscut că imperialiștii reîncep să vînture acest „șobolan mort” ori de cîte ori treburile le merg prost, ori de cîte ori sînt strînși cu ușa fie în domeniul vieții internaționale, fie în cel al politicii interne, — iar ocazii din acestea li se oferă în ultimul timp din ce în ce mai des. (*Applauze, aplauze.*)

Deși relațiile dintre România și Franța se dezvoltă continuu, în interesul celor două țări și popoare, recent într-o convîntare ținută la Nisa, generalul De Gaulle a reluat și el aceeași temă răsufletă. Ce să fi determinat oare acest lucru? Însuși vorbitorul nu a ascuns adevărată cauză care a provocat ieșirea lui — iritarea pe care l-a priclenit-o poziția țărilor socialiste în problema algeriană.

Își închipuie însă cercurile colonialiste din Franța că atacurile împotriva țărilor socialiste vor avea darul să abată atenția opiniei publice franceze și a celei mondiale de la războiul nedrept, asupra-
tor pe care îl duc colonialiștii francezi împotriva poporului alge-

rian? Oare asemenea atacuri vor face poporul francez să uite că războiul din Algeria l-a costat pînă acum viața a zeci de mii de fii ai săi, că în Algeria au fost trimiși peste 750.000 de soldați francezi, — că pentru acest război Franța cheltuiește zilnic circa 3 miliarde de franci? Nici o diversivmă mai poate scote pe colonialiștii francezi din mlaștina în care l-a adus propria lor politică. Gădămnată cu asprime de cele mai largi mase ale poporului francez iubitor de libertate, de mințile sale cele mai luminate!

Așa cum am mai arătat, Republicii Populare Română, împreună cu toate țările iubitoare de pace și libertate, sprijină cu adîncă simpatie lupta directă a poporului algerian pentru dreptul de a-și hotărî soarta corespunzător cu voința sa!

Să se pună capăt sîngerosului și inumanului război dus împotriva poporului algerian de către colonialiștii! Poporul algerian trebuie să se bucure de libertate totală! (Aplauze puternice.)

În Statele Unite ale Americii, unde campania de alegeri prezidențiale este în toi, cei doi candidați la președinție se supralicitează și ei în declarații de dragoste pentru „libertatea țărilor socialiste”, deși nu le-ar fi de loc greu să găsească obiective mult mai apropiate, de pildă chiar pe continentul american, pentru a-și exercita dragostea pentru libertatea altor popoare.

Nu este greu de înțeles proasta dispoziție a celor doi candidați la secolul prezidențial. Nu am de loc intenția să mă amestec în vreo formă, în campania electorală din Statele Unite. Mă voi referi doar la relațiile oamenilor politici, ale experților economici, ale organelor de presă aparținînd ambelor partide politice burgheze din Statele Unite — democrat și republican.

Așa cum reiese din aceste relații, sarcina celor doi candidați nu este de loc ușoară. Într-adevăr, nu e ușor și nici simplu să te prezinți în fața alegătorilor fără să ai vreun program de măsuri concrete pentru rezolvarea problemelor stringente ale țării. Nu este ușor să înfrunți judecata alegătorilor cînd semnele unei mari crize economice bat la ușă, cînd industria metalurgică nu folosește decît 53% din capacitatea ei de producție, iar cea a automobilelor

chiar mai puțin, antrenând la stagnare alte ramuri ale economiei; cînd șomerii se numără cu milioanele, o mare parte a acestora fiind pe drumuri, fără lucru de 2 ani și de peste 2 ani, cînd, așa cum a mărturisit chiar unul din candidați, 17.000.000 de bărbați și femei din S.U.A. se culec flămînzi în fiecare seară.

Și la toate acestea s-a mai adăugat și sesiunea O.N.U., cea mai vie și mai frîmțată din cîte a cunoscut O.N.U., cu noianul ei de probleme foarte puțin plănute pentru imperialiști. Pe toată perioada cit a durat dezbaterile generale, campania alegerilor prezidențiale din S.U.A. a trecut pe planul al doilea, iar pe primul plan al atenției opiniei publice americane s-au impus problemele dezbătute în sesiunea O.N.U. Și, o dată cu aceasta, au apărut pe primul plan, ca sublinia orbitoare a unui proiect, eseurile politicii externe americane, impasul în care a adus-o linia de „balansare pe marginea prăpastiei”, adversitatea pe care o trezește ea pînă și în țările abate ale Statelor Unite. S-a dezlăuit cu deosebită putere unul din aspectele cele mai penibile ale acestei politici — rezultatele dominației S.U.A. asupra țărilor din America latină și din alte continente, urmările dezastruoase ale colonialismului.

Toate acestea fac de înțeles enervarea politicienilor reacționari din S.U.A. și motivele care-i îndeamnă să recurgă la felurile di-versiuni internaționale.

Unul dintre cei doi candidați la președinție, d-l Nixon, și-a anunțat recent intenția de a vizita, în cazul cînd ar fi ales președinte, „fișoare din țările Europei răsăritene, inclusiv Cehoslovacia, Bulgaria și România”, precizînd că țear urmărește să „obțină bună-venire comunicatorilor comuniști” — ceea ce, recunoaștem, ar depăși posibilitățile lui —, ci să capete prilejul de a mai vîntura șobolanul mort, la care ne-am referit mai sus. (*Risete, aplauze.*)

Ce am putea să spunem despre planurile turistice ale d-lui Nixon și despre scopurile pe care le urmărește? Poporul român, stăpîn pe soarta sa, care și-a cîștigat libertatea cu prețul unor jertle grele, o mîndrie de cuceririle sale revoluționare și privește cu încredere viitorul său socialist. (*Aplauze îndelungate.*) Poporul român

știe cum să-și primească oaspeții, pe cei poftiți, precum și pe cei nepoțitiți, pe cei buni, precum și pe cei răi, pe prieteni și pe neprieteni.

Dacă cumva d-l Nixon ar dori să ne viziteze țara pentru a face cunoștință și a privi în mod realist și cinstit viața și realizările poporului român, pentru a-și aduce contribuția la dezvoltarea relațiilor de pace și colaborare între popoarele noastre în spiritul respectului reciproc și neamestecului în treburile interne, — atunci desigur că poporul nostru l-ar primi după cum s-ar cuveni unui vizitator venit cu astfel de gânduri. Dar dacă el ar încerca să ne calce pragul pentru a se amesteca în treburile noastre, atunci propria lui experiență dobîndită de curînd în America latină, iar recent de tot în propria lui țară ar trebui să-i arate la ce primire se poate aștepta un asemenea musafir nepoțit. (*Risete, aplauze.*)

Ar fi însă greșit, tovarăși, să se aprecieze după declarații de felul celor făcute de d-l Nixon preocupările și starea de spirit reală a păturilor largi ale poporului american. Așa cum am arătat în mesajul de prietenie sinceră adresat harnicului și înzestratului popor american cu prilejul sosirii noastre la New York — în ciuda faptului că promotorii perimutei și periculoasei concepții a războiului rece încearcă să ridice obstacole artificiale în calea cunoașterii reciproce și a relațiilor bazate pe respect reciproc între popoare —, considerăm că există perspectiva dezvoltării legăturilor prietenești dintre cele două popoare ale noastre. (*Aplauze.*)

Cu toate că nu ni s-au creat condiții favorabile pentru a cunoaște mai bine S.U.A. și poporul american — fapt pe care l-am dezaprobat în public exponenți mai lucizi ai opiniei publice americane —, am avut totuși o serie de întâlniri utile cu un număr de oameni de afaceri și de cultură americani.

Ceea ce vedem important de subliniat în urma acestor întâlniri este faptul că, în ciuda concepțiilor care ne despart, totuși există oameni care extinderea relațiilor dintre țările noastre, dăruie în lume în general să existe condiții favorabile dezvoltării relațiilor economice și culturale dintre state și popoare.

Aceeași tendință s-a făcut simțită și în cursul recentei vizite în S.U.A. a oamenilor de știință români, în frunte cu ministrul Învățămîntului și Culturii, tov. I. Murgulescu.

Cursa înarmărilor, uriașele comenzi de război au adus profituri fabuloase, fără precedent în întreaga istorie a capitalismului, unui număr restrîns de monopoluri gigantice, profitoare ale comenzilor de armament. Și, merită să amintim în această ordine de idei, că zina sosirii vasului „Baltika” a fost marcată printr-o scădere sensibilă a valorilor de la Bursa de la New York. Dar cursa înarmărilor nu au avut nici pe departe acel efect salutar asupra economiei americane pe care îl promiteau apologetii politicii de „balansare pe marginea prăpastiei războiului”. Aceasta face ca și în zădărnicele unei părți a burghoziei să se facă auzite tot mai des păreri favorabile promovării unor relații de coexistență pașnică, extinderii legăturilor economice cu țările socialiste.

Dacă asemenea tendințe, — și nu tendințele spre stimularea războiului rece și a politicii de forță, — ar prevala în orientarea guvernului S.U.A., aceasta ar corespunde, fără îndoială, intereselor colaborării internaționale și consolidării păcii.

Trebuie să adaug că oamenii simpli din S.U.A., în măsura posibilităților restrinse pe care le-am avut de a-i întâlni, au avut o atitudine de simpatie și prietenie față de delegația noastră.

Emoționantă a fost întâlnirea delegaților noștri cu românii americani.

Printre aceștia se aflau intelectuali, oameni de afaceri, conducători ai bisericii române ortodoxe din S.U.A., muncitori, meseriași și funcționari, oameni în vîrstă, care au trăit primii ani ai vieții în România, precum și alții mai tineri, născuți în S.U.A.; cu toții n-au uitat de țara de baștină a lor sau a părinților lor, urmăresc cu adînc interes evenimentele din Republica Populară Română, se bucură de succesele ei.

Ei au ascultat cu nesăț răspunsurile pe care le-am dat numeroaselor lor întrebări privind dezvoltarea economiei și culturii noastre, viața publică în Republica Populară Română, relațiile sale externe.

Pe drumul de întoarcere în patrie ne-am folosit de trecerea noastră prin Franța și Austria pentru a stabili unele contacte cu reprezentanți ai vieții economice, politice, culturale.

În Franța ne-am întâlnit cu membri ai grupurilor parlamentare franco-române din Adunarea Națională și Senat, ca și cu alte personalități ale vieții politice, economice și culturale. Și aici am constatat dorința de consolidare și dezvoltare a relațiilor în spiritul prieteniei tradiționale dintre poporul român și cel francez.

După cum știți, în drum spre țară, ne-am oprit și la Viena. Aici am avut convorbiri deosebit de interesante și cordiale cu cancelarul Raab, vicecancelarul Pittnermann și cu alți oameni de stat, de afaceri, de cultură din Austria. *Între noi și conducătorii austriei — sintem bucuroși s-o declarăm — există un punct de vedere comun într-o problemă foarte importantă, și anume că dezvoltarea relațiilor economice formează o bază solidă pentru apropierea între state.* După cum s-a exprimat plastic vicecancelarul Pittnermann, schimbările economice constituie punți trainice de apropiere între popoare, pe care pot merge în siguranță, împreună, țări cu orînduiri social-economice diferite.

Noi sintem hotărîți să facem totul pentru întărirea acestor punți. Sintem convinși că rezultatele pozitive ale recentei vizite în Austria a delegației guvernamentale române, ca și vizita care va urma a delegației guvernamentale austriece în Republica Populară Română, vor constitui o contribuție însemnată în această direcție.

Absența noastră din țară a fost îndelungată și trebuie să spunem, tovarăși, că lucrul acesta nu ne-a fost ușor: în tot timpul cit am stat în străinătate am resimțit cu putere dorul de patrie, de tovarășii noștri de muncă, de oamenii și meștegurile noastre dragi. În ciuda însă a distanței ne-am simțit mereu aproape de țară, știind că activitatea noastră este urmărită neîntreput de poporul nostru. (Aplauze.) Zi și noapte, telegraful, poșta, radioul ne aduceau scrisuri, telegrame, mesaje trimise de colective de muncă din fabrici și întreprinderi, de simpli muncitori și țărani, de artiști, scriitori și oameni de știință, de tineri și de pensionari, de slujitori ai cultelor religioase,

de militari, care, toate, exprimau aprobarea pentru politica externă a partidului și guvernului, sprijinul pentru activitatea delegației țării noastre la O.N.U.

În această impresionantă unanimitate de opinii, noi am văzut expresia voinței ferme de pace a poporului nostru unit în jurul partidului și guvernului, am simțit încă o dată, cu putere, ce izvor de forță este faptul că politica noastră externă pornește de la cerințele și aspirațiile poporului și se identifică cu acestea, se bucură de totala sa aprobare. (Aplauze îndelungate.)

La New York am avut posibilitatea de a înfățișa de la tribuna O.N.U., în fața reprezentanților a aproape tuturor statelor lumii, un tablou al transformărilor profunde și al marilor realizări obținute de oamenii muncii din țara noastră.

După cum știți, ieri s-au încheiat lucrările plenarei C.C. al P.M.B. care a analizat rezultatele îndeplinirii planului de stat pe 1960 și a adoptat planul de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961.

Am început cu bine, sau, cum se spune, am pășit cu dreptul în realizarea planului de 6 ani adoptat de Congresul partidului. Avem convingerea fermă că oamenii muncii din țara noastră, conduși de partid, vor îndeplini cu succes prevederile planului pe 1961, în întregul dezvoltării mai departe a economiei naționale, ridicării bunăstării celor ce muncesc, pentru victoria deplină a socialismului în țara noastră. (Aplauze puternice, repetate.)

Peste puține zile omenirea muncitoare va sărbători cea de-a 43-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Uniunea Sovietică. Lăurita în fața acestei mărețe revoluții, întâmpină aniversarea ei prin noi victorii pe șantierul construirii comunismului. Numai în ultimii 15 ani producția industrială a Uniunii Sovietice a crescut de 6 ori. Uniunea Sovietică a întrecut toate statele capitaliste din Europa și se îndreaptă cu pași repezi spre primul loc din lume în ce privește volumul producției industriale. Mari realizări a obținut agricultura sovietică. Producția ei globală a crescut în

ultimii 6 ani cu 50%. Crește neîncetat nivelul de trai al oamenilor sovietici, se îmbunătățesc condițiile lor de muncă și de viață.

Impresionantele realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul cuceririi cosmosului, ca și în alte ramuri ale științei și tehnicii, unde ea și-a cucerit întâietatea pe scară mondială, stărnesc admirație în întreaga lume.

Aceste victorii, Uniunea Sovietică le datorează conducerii leniniste, ferme și înțelepte a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partid a căruia activitate constituie o pildă însușitoare și un înalt îndreptor pentru toate partidele marxist-leniniste din lume. (Aplauze puternice.)

Mari realizări în domeniul dezvoltării economiei, culturii, ridicării nivelului de trai au obținut și celelalte țări ale lagărului socialist. Aceste rezultate reflectă uriașele progrese ale socialismului în epoca inaugurată prin Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Ele sînt umărite cu profundă simpatie de oamenii muncii din toate țările, constituind cel mai puternic argument în favoarea ideilor socialismului și comunismului.

Nu este de loc întâmplător că oamenii de stat, economiști, presa din țările capitaliste se preocupă atât de mult în ultimii ani de datele comparative ale evoluției economice în lumea capitalistă și în lumea socialistă. Tot mai des se fac auzite din lagărul capitalist mărturisiri silite privind victoriile pe care le reportează lumea socialistă în întrecerea pașnică cu capitalismul și care demonstrează în fața întregii lumi superioritatea orînduirii socialiste. (Aplauze.)

Luțind pentru avîntul continuu al economiei noastre naționale, contribuind la înflorirea patriei noastre scumpe, la înălțarea bunăstării materiale și culturale a întregului popor, fiecare dintre noi contribuie în același timp la creșterea puterii de atracție a ideilor socialismului, la afirmarea superiorității socialismului asupra capitalismului. În același timp, succesele noastre, ca și ale tuturor popoarelor lagărului socialist, constituie un aport la întărirea forțelor păcii în întreaga lume.

Tovarăși,

Sintem îndreptățiți să privim cu încredere perspectivele evoluției vieții internaționale. Creșterea continuă a forțelor păcii este o lege a epocii contemporane. În lupta între forțele păcii și ale războiului, victoria va fi de partea forțelor păcii! (Aplauze.)

Popoarele țărilor socialiste văd chezușia principală a acestei victorii în continua întărire și consolidare a unității și coeziunii de nezdărnicit a țărilor lagărului socialist, sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului. (Aplauze puternice.)

În strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist, alături de toate statele iubitoare de pace, țara noastră va continua să militeze pentru însănătoșirea vieții internaționale, pentru un climat de destindere și colaborare pașnică între popoare, pentru statornicirea unei păci trainice în lume — cauză scumpă a tuturor popoarelor! (Aplauze puternice, îndelung repetate, ovatii. Asistența se ridică în picioare.)

„Scinteia” nr. 3.987
din 3 noiembrie 1960

**DARE DE SEAMĂ
PREZENTATĂ LA PLENARA C.C. AL P.M.R.
DIN 19—20 DECEMBRIE 1960
ASUPRA LUCRĂRILOR CONSĂTUIRII
REPREZENTANȚILOR PARTIDELOR COMUNISTE
ȘI MUNCITOREȘTI DE LA MOSCOVA
DIN NOIEMBRIE 1960**

La plenara din 19—20 decembrie a.c. a C.C. al P.M.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a prezentat o dare de seamă cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, care a avut loc la Moscova, și cu privire la activitatea desfășurată la Consfătuire de delegația Partidului Muncitoresc Român. Redăm în rezumat această expunere.

Consfătuirea de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — a care, din însăreținarea Comitetului Central, a participat și delegația partidului nostru, are o importanță istorică pentru mișcarea comunistă internațională. Ea a supus unei profunde analize marxist-leniniste problemele fundamentale ale epocii contemporane și ale strategiei și tacticii actuale a partidelor comuniste și muncitorești.

Referindu-se la Declarația Consfătuirii de la Moscova din 1957, vorbitorul a arătat că tezele acesteia au fost confirmate de desășurarea situației internaționale în ultimii trei ani și ele continuă să rămână în vigoare, ea îndreptat în activitatea partidelor comuniste.

În darea de seamă se subliniază însemnătatea Întîlnirii de la București a reprezentanților celor 51 de partide comuniste și muncitorești care au luat parte la Congresul al III-lea al partidului nostru, întîlnire care a constituit o mare manifestare a unității mișcării comuniste mondiale pe baza principiilor marxist-leniniste. La întîlnire, partidele frățesti au fost de acord ea, în luna noiembrie, cu prilejul aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, să

aibă loc la Moscova o nouă Consfătuire, la care să participe reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești din întreaga lume.

La Consfătuirea partidelor comuniste și muncitorești, care s-a deschis la 10 noiembrie 1960 la Kremlin, au participat reprezentanți ai 51 de partide comuniste și muncitorești din cele 87 cîte există în prezent în întreaga lume. Cele mai multe delegații au fost conduse de primii-secrețari ai Comitetelor Centrale ale partidelor frățești. Întreaga istorie a mișcării muncitorești n-a cunoscut un forum internațional atît de larg și de reprezentativ ca această Consfătuire. Delegații au pîsît la lucru conștienți de răspunderea ce le incumbă și de menirea istorică ce revine acestei Consfătui, convocată în condițiile creșterii continue a forțelor socialismului și adîncirii crizei generale a sistemului capitalist, cînd în fața partidelor marxist-leniniste și a mișcării comuniste în ansamblul ei se pun probleme deosebit de complexe, legate de lupta pentru victoria socialismului și pentru salvarea omenirii de război.

La dezbaterile Consfătuii — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — au luat parte activă delegații tuturor partidelor reprezentate la Consfătuire. O puternică impresie asupra participanților au produs cuvîntările strălucite rostit de tovarășul N. S. Hrușciov, în numele delegației P.C.U.S. Delegații care au luat cuvîntul au dat o înaltă apreciere acestor cuvîntări.

Reprezentanții partidelor frățești, în expunerile lor cu un conținut bogat, variat și multilateral, au împărtășit experiența dobîndită în activitatea revoluționară pe care o desfășoară partidele lor, potrivit cu particularitățile și condițiile specifice ale fiecărei țări, călăuzindu-se după principiile marxism-leninismului. Cuvîntările delegaților au demonstrat maturitatea politică și ideologică crescută a partidelor comuniste, întărirea influenței lor politice și a capacității lor organizatorice, fidelitatea față de ideile marxism-leninismului, spiritul internaționalist de care sînt pătrunse.

Discuțiile purtate au constituit o valoroasă contribuție la analiza de pe pozițiile marxism-leninismului a creator a problemelor fundamentale ale contemporaneității: caracterizarea epocii con-

temporane, coexistența pașnică între state cu sisteme sociale diferite, căile preîntîmpinării unui nou război mondial, mișcarea de eliberare națională și căile de dezvoltare a țărilor foste coloniale și dependente, formele de trecere de la capitalism la socialism și altele.

Într-o atmosferă de mare însuflețire a avut loc, în ziua de 1 decembrie, ultima ședință a Consfătuii, în care șefii delegațiilor au semnat, în numele partidelor lor, Declarația Consfătuii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești și Apelul către popoarele din lumea întreagă, demonstrînd încă o dată unitatea de monolit a mișcării comuniste mondiale, fidelitatea ei nemărginită față de ideile marxism-leninismului, hotărîrea fermă de a păzi ea lumina ochilor unitatea ei de luptă.

În darea de seamă se face o profundă analiză a istoricelor documente adoptate de Consfătuire, care sînt rodul muncii colective a tuturor partidelor participante, o generalizare a experienței multilaterale a întregii mișcări comuniste mondiale. Declarația Consfătuii reprezintă un document-program al mișcării comuniste internaționale, de excepțională importanță teoretică și practică, un ghid care ajută fiecărui partid să se orienteze corespunzător condițiilor specifice în care acționează.

Întemeindu-se pe tezele Declarației din 1957 și ale Congreselor al XX-lea și al XXI-lea ale P.C.U.S., Declarația Consfătuii din noiembrie 1960 dă o caracterizare științifică a trăsăturilor fundamentale ale epocii contemporane. Caracteristic astăzi în raportul de forțe pe arena mondială este creșterea puternică a forței și influenței internaționale a sistemului socialist mondial, procesul activ de destrămare a sistemului colonial, creșterea luptelor de clasă în lumea capitalistă, procesul adînc de decădere și descompunere a sistemului capitalist mondial, care a intrat într-o nouă etapă a crizei sale generale. Sistemul socialist mondial s-a transformat în factorul hotărîtor al dezvoltării societății omenesci. Pe scara internațională precompănese din ce în ce mai mult forțele socialismului și ale păcii, limitînd considerabil posibilitățile de acțiune ale imperialismului. Consfătuirea a ajuns la concluzia, pe deplin justă, că, în

epoca contemporană, principalul conținut, direcția și particularitățile principale ale dezvoltării societății omenesti sînt determinate nu de forțele imperialismului, ci de sistemul socialist mondial, de forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru socialism.

Această concluzie are o imensă importanță politică, ea ne arată că astăzi pot fi rezolvate într-un mod nou, cum nu era posibil înainte: vreme, problemele fundamentale ale politicii internaționale și îndeosebi problema cea mai arzătoare a timpului nostru: problema păcii și războiului.

În darea de seamă se subliniază că, pentru prima dată în istorie, împotriva războiului luptă forțe uriașe și organizate: puternica Uniune Sovietică, întregul lagăr socialist; un număr mereu crescînd de state iubitoare de pace din Asia, Africa, America latină; clasa muncitoare internațională și organizațiile ei, în primul rînd partidele comuniste; mișcarea de eliberare națională a popoarelor din colonii și din țările dependente; mișcarea mondială a luptătorilor pentru pace; țările neutre, care se manifestă pentru coexistență pașnică.

Prin eforturile unite ale tuturor forțelor iubitoare de pace războiul mondial poate fi preîntîmpinat, întărirea continuă a forțelor socializmului și păcii deschizînd omenirii perspectiva excluderii războiului mondial din viața societății încă înaintea victoriei depline a socializmului pe pămînt.

Declarația Constituției subliniază că cererile agresive imperialiste continuă să primejduiască pacea lumii; puterile imperialiste — în primul rînd Statele Unite ale Americii — intensifică cursa înarmărilor, planuiesc extinderea armamentului termonuclear și a bazelor militare, încearcă să înăbușe lupta popoarelor pentru libertate și independența națională.

De aici decurge necesitatea demascării și zădărnirii planurilor agresive ale cercurilor imperialiste, întărirea continuă a vigilenței împotriva uneltirilor de război. În interesul menținerii păcii în întreaga lume este necesar cel mai larg front unic al partizanilor păcii, al luptătorilor împotriva politicii imperialiste de agresiune și război,

politică inspirată de imperialismul american. Pacea poate fi menținută și un nou război poate fi preîntîmpinat prin acțiunile unite și energice ale tuturor forțelor iubitoare de pace.

Proclamînd ca principală sarcină a partidelor comuniste lupta pentru apărarea păcii, Declarația Constituției confirmă pe deplin justetea și eficacitatea luptei pentru coexistență pașnică duse cu consecvență și fermitate de partidele comuniste și muncitorești, de țările lagărului socialist. Principiul leninist al coexistenței pașnice este singurul principiu just în relațiile internaționale, în condițiile cînd lumea este împărțită în două sisteme social-ecoonomice opuse.

Referindu-se la analiza făcută în Consfătuire problemelor esențiale și legilor de bază ale dezvoltării sistemului socialist mondial, vorbitorul a arătat că principala constatare ce se desprinde este intrarea sistemului socialist mondial într-o etapă nouă a dezvoltării sale, caracterizată prin aceea că în prezent nu numai în Uniunea Sovietică, dar și în celelalte țări ale lagărului socialist au fost lichidate posibilitățile social-ecoonomice de restaurare a capitalismului. Unitatea și forțele mereu crescînde ale lagărului socialist reprezintă o garanție de nădejde pentru fiecare țară socialistă împotriva atentatelor reacțiilor imperialiste și asigură, în cadrul întregului sistem socialist, victoria deplină a socializmului. În darea de seamă se arată că delegații tuturor partidelor la Constituție au relevat rolul de excepțională însemnătate pe care l-au avut și îl au pentru întărirea sistemului socialist mondial colaborarea și înfrățitorarea frățescă dintre țările socialiste, ajutorul frătesc, internaționalist, acordat permanent de către Uniunea Sovietică fiecăreia din țările lagărului socialist.

Vorbitorul a subliniat că dezbaterile Constituției au demonstrat din nou unitatea și coeziunea de neindragănat a partidelor comuniste și muncitorești. În declarația Constituției se arată că apărarea hotărîtă a unității mișcării comuniste, pe baza principiilor marxism-leninismului, ale internaționalismului proletar, neadmiterea oricăror acțiuni care ar putea submina această unitate reprezintă condiția obligatorie a victoriei în lupta pentru independență națională.

democrație și pace, pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor revoluției socialiste, ale construcției socialismului și comunismului. Aplicarea în relațiile dintre partidele frățești a normelor leniniste, bazate pe egalitate în drepturi și sprijin reciproc, asigură unitatea de voință și de acțiune a mișcării comuniste mondiale. În Declarație se arată importanța consfătuirilor dintre partidele marxist-leniniste pentru schimbul de experiență și cunoașterea reciprocă a părților și pozițiilor, pentru elaborarea punctelor de vedere unice pe calea consultărilor și coordonarea acțiunilor comune.

Partidele participante la Consfătuire au dat în unanimitate o înaltă apreciere Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, ca avangardă a mișcării comuniste și muncitorești mondiale, ca detașamentul ei cel mai experimentat și mai edilit. Pentru întreaga mișcare comunistă internațională are o însemnătate principală experiența acumulată de P.C.U.S. în lupta pentru victoria clasei muncitoare, în construirea socialismului și în înfăptuirea construcției desăvșuate a comunismului. Exemplul P.C.U.S. și solidaritatea lui frățească înălțase toate partidele comuniste în lupta lor pentru pace și socialism și constituie o expresie a aplicării în practică a principiilor revoluționare ale internaționalismului proletar.

Darea de seamă subliniază însemnătatea deosebită acordată de Consfătuirea de la Moscova luptei partidelor comuniste pe frontul ideologic. Partidele comuniste — a afirmat vorbitorul — desfășoară cu totă vigoarea lupta împotriva oricăror forme ale ideologiei burgheze, ale naționalismului și sovietismului, ale anticomunismului, pentru triumful ideologiei marxist-leniniste. Politica de coexistență pașnică nu înseamnă cîtuși de puțin înăpăcarea intereselor de clasă ale burgheziei și proletariatului, renunțarea la lupta ideologică anticapitalistă.

Interesele dezvoltării mai departe a mișcării comuniste și muncitorești cer să se continue și de acum înainte lupta împotriva revizionismului, care rămîne pericolul principal în mișcarea muncitorească internațională, împotriva dogmatismului și sectarismului, care într-o etapă sau alta a dezvoltării unor partide pot de aseme-

nea să devină pericolul principal dacă nu vor fi combătute cu consecvență, precum și împotriva oricăror forme ale oportunismului în mișcarea muncitorească, a oricăror deformări și abateri de la marxismul creator.

În darea de seamă se arată că cercurile imperialiste nu și-au așezat speranțele și dorințele ca această Consfătuire să ducă la zdrobirea unității partidelor comuniste și a tuturor lăcășului socialist. Presa imperialistă era plină, săptămîni întregi, de tot felul de pronosticuri, speculații și calomnii cu privire la desăvșirea și rezultatele dezbaterilor Consfătuirii.

Un cunoscut comentator american declara că „conferința de la Moscova a lăsat nerezolvate probleme importante ale lumii comuniste”, iar ziarul englez reacționar „Daily Telegraph” dezvăluia care este substratul interesului atît de intens al cererilor capitaliste față de dezbaterile din mișcarea comunistă internațională. „O forță divizată — scria acest ziar — este o forță slăbită, și acest lucru este de natură să bucure Apusul”.

Trebuie, a spus vorbitorul, să apreciem ca unul dintre cele mai importante rezultate ale Consfătuirii faptul că așteptările dușmanilor păcii și socialismului au primit o lovitură dintre cele mai puternice. Partidele marxist-leniniste vor păzi și pe viitor unitatea și coeziunea lor, principala cheazăie a tăriei mișcării comuniste și a victoriei socialismului.

Darea de seamă se referă la răsunetul uriaș produs în întreaga lume de Declarația și Apelul Consfătuirii de la Moscova, care exprimă sentimentele și năzuințele cele mai arzătoare ale tuturor popoarelor. Masele muncitoare din toate țările au primit cu înfăptuire documentele Consfătuirii, în care văd o puternică armă de luptă pentru interesele lor vitale, împotriva oricărei asuprii și exploatare naționale și sociale, pentru pace, democrație și socialism. Aceste documente au fost salutate cu simpatie de către reprezentanți ai celor mai diferite organizații obștești și cereri largi de opiniei publice mondiale, care apreciază documentele Consfătuirii

drept o nouă dovadă a consecvenței și perseverenței politicii de pace duse de țările lagărului socialist, de partidele comuniste.

Primul ministru al Indiei, Nehru, a declarat în cadrul unei conferințe de presă la 15 decembrie: „Declarația Consfătuirii de la Moscova subliniază necesitatea coexistenței pașnice, de aceea salut această Declarație”. Președintele secției internaționale al Partidului Socialist din Japonia a dat o înaltă apreciere Declarației Consfătuirii, subliniind îndeosebi faptul că ea pune accentul pe politica de coexistență pașnică, în vederea preîntâmpinării războiului.

Nu mai puțin semnificativă este recunoașterea forței și influenței spiritului partidelor comuniste, a mișcării comuniste internaționale. Ziarul american „New York Times” scrie că un fapt capital care reiese din documentele Consfătuirii constă în aceea că „comuniștii sînt mai ferm convinși decît oricînd că reprezintă viitorul. Ei își susțin convingerea referindu-se la o mare varietate de factori care merg de la actualul declin economic al Statelor Unite și pînă la eșecurile politice pe care le-am suferit în unele țări străine”. Președintele Partidului Social-Democrat German, Ollenhauer, a făcut o declarație cu privire la necesitatea studierii amănunțite a Declarației; îndemnînd să se împiedice prin toate mijloacele răspîndirea continuă a comunismului, el a subliniat că ar fi necesar să se considere trezelo acestei Declarații cu privire la victoria asupra sistemului capitalist ca un vis utopic sau romantic. Iar organul partidului laburist, „Tribune”, apreciază că rezultatele Consfătuirii vor influența evenimentele mondiale în anii următori.

Aceste recunoașteri din partea adversarilor ideologiei ai mișcării comuniste constituie încă o dovadă a victimelor pe care le repurtază ideile marxism-leninismului, a forței pe care o reprezintă puternicul lagăr socialist, unitatea țărilor socialiste și a partidelor comuniste și muncitorești, a rolului uriaș pe care îl joacă în lumea contemporană clasa muncitoare revoluționară și avangarda ei, partidele comuniste.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a accentuat, în darea de seamă, că pentru partidul nostru, ca și pentru celelalte partide fră-

țești, dezbaterile și documentele Consfătuirii de la Moscova au o uriașă importanță teoretică și practică. Tezele Declarației constituie o nouă confirmare a justetei liniei politice a partidului nostru, a aprecierilor și hotărîrilor Congresului al III-lea al partidului. Luptînd sub conducerea partidului, pentru avîntul neîncetat al economiei și culturii socialiste, oamenii muncii din țara noastră își vor da neprecupețit aportul lor, alături de oamenii muncii din celelalte țări socialiste, la întărirea continuă a unității și forței sistemului mondial socialist.

Studierea profundă a documentelor Consfătuirii va contribui la ridicarea nivelului politic, la călirea și înarmarea ideologică a activului de partid, a tuturor membrilor partidului nostru. Ele sînt un tezaur de noi învățăminte care îmbogățesc experiența noastră în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste și apărarea păcii.

În încheiere, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a propus Comitetului Central al partidului să aprobe Declarația și Apelul către popoarele din lumea întreagă, adoptate de Consfătura de la Moscova.

Așa cum se arată în Comunicatul cu privire la ședința plenară a C.C. al P.M.R., plenara a aprobat în unanimitate documentele adoptate de Consfătura și activitatea delegației P.M.R. la Consfătura.

„Scinteia” nr. 5.023
din 22 decembrie 1960

LAGARUL SOCIALIST — FORȚA CONDUCĂTOARE A DEZVOLTĂRII INTERNAȚIONALE

I

Trăim o epocă în care se realizează o cotitură radicală în istoria omenirii. Potențialul lagăr socialist, mișcarea comunistă și muncitorească internațională, forțele libertății și progresului social în frunte cu clasa muncitoare, clasa cea mai conștientă și revoluționară, exercită o influență determinantă asupra destinului omenirii. Tocmai acești factori fac ca epoca noastră să fie de o măreție fără precedent și determină principalul ei conținut: procesul de trecere de la capitalism la socialism. Socialismul a devenit astăzi principala forță a dezvoltării mondiale.

Descoperind legea dezvoltării înegale a capitalismului în epoca imperialismului, V. I. Lenin a arătat că revoluția socialistă va izbucni nu simultan în toate țările sau în majoritatea lor, cum preconizaseră, în alte condiții istorice, Marx și Engels, ci mai întâi în câteva țări sau chiar într-o singură țară, unde lupta imperialismului va fi mai slab. O asemenea țară era verveea Rusie, unde s-au împletit toate contradicțiile proprii imperialismului. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, prin care s-a creat o breșă adâncă în sistemul mondial al imperialismului, a zdruncinat din temelii pozițiile aristocrației pe toate planurile: politic, economic, social, ideologic. Pentru întâia dată popoarele au dobândit dovada concretă a posibilității realizării aspirațiilor lor vitale și un reazem material în desfășurarea luptei pentru libertate și progres. Lenin scria că „era revoluției comuniste, proletare mondiale a început”¹.

Imperialismul nu a putut să zdrobească primul stat al muncitorilor și țăranilor și nici să împiedice ieșirea socialismului din cadrul unei singure țări, transformarea lui într-un sistem mondial. A devenit realitate previziunea lui Lenin despre perspectiva transformării dictaturii proletariatului dintr-o dictatură națională, adică existentă într-o singură țară și incapabilă să determine politica mondială, într-o dictatură internațională, în măsură să exercite o influență hotărâtoare asupra întregii politici mondiale.

În vremurile noastre, lupta dintre capitalism și socialism a cuprins toate laturile dezvoltării social-politice și economice a societății. Esența politicii capitalismului contemporan o constituie lupta pentru restabilirea pozițiilor imperialismului și a hegemoniei lui mondiale, adică pentru menținerea și consolidarea grădinei exploatare, pentru lichidarea sistemului socialist, pentru perpetuarea împărțirii lumii în puteri dominante și în țări înrobite și exploatare. Aceasta este o politică care contravine aspirațiilor și intereselor popoarelor și ale întregii omeniri, veniștelor progresului istoric: tocmai de aceea ea își camuflează adevăratele sale țeluri sub diferite lozinci false.

Acestei politici socialismul contemporan îi contrapune politica luptei pentru progres social, pentru albinarea întregii omeniri de exploatare și de asuprire, pentru eliminarea din viața societății a războaielor, pentru înlăturarea egalității depline în drepturi și dezvoltarea multilaterală a tuturor popoarelor și națiunilor. Aceste țeluri nobile corespund celor mai arădate cerințe ale întregii omeniri, și de aceea exponenții lor — partidele comuniste și muncitorești — nu le ascund, ci le proclamă deschis în fața întregii lumi.

Simpla contrapunere a celor două linii nu epuizează însă conținutul proceselor social-politice ale contemporaneității. Important este că în zilele noastre socialismul, ca sistem ascendent, învinge capitalismul aflat în descompunere și putrezire; linia generală a socialismului exercită o influență tot mai puternică asupra evoluției omenirii, în timp ce influența capitalismului este într-un permanent declin. Socialismul, bazat în primul rând pe sistemul mondial

¹ V. I. Lenin, Opere, vol. 29, Editura politică, 1959, pag. 101.

socialist, devine factorul decisiv al evoluției societății omenestii.

Problemele fundamentale și cele mai actuale ale procesului necesar, legic de trecere a omenirii la socialism au fost supuse unei analize multilaterale și aprofundate în cadrul Consfățuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești care a avut loc la Moscova în noiembrie 1969.

Acest mărș pentru internațional, cel mai larg dintre toate pe care le-a cunoscut mișcarea muncitorească revoluționară, a vădit încă o dată forța mărețelor idei ale marxism-leninismului, învătătura veșnic vie, străină oricărei petrificări și inchistări dogmatice, în permanență îmbogățire și dezvoltare, așa cum este viața însăși. Maturitatea partidelor frățești, activitatea lor teoretică și practică multilaterală, bogata lor experiență colectivă și-au găsit o expresie vie în Declarația Consfățuirii, document programatic de o importanță cu adevărat istorică.

Bazându-se pe tezele Congreselor al XX-lea și al XXI-lea ale P.C.U.S. și ale Declarației din 1957, care reprezintă un uriaș aport la dezvoltarea marxism-leninismului, fiind în considerare fenomenele noi și tendințele esențiale ale evoluției istorice, Consfățuirea a dat o caracterizare științifică epocii noastre, ea arătată că în prezent conținutul principal, direcția și particularitățile principale ale dezvoltării mondiale le determină sistemul mondial socialist, forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru socialism. „Principala trăsătură distinctivă a timpurilor noastre -- subliniază Declarația Consfățuirii -- este transformarea sistemului mondial socialist în factorul hotărâtor al dezvoltării societății omenestii”.

Acesta trăsătură fundamentală a realității istorice decurge din noul raport de forțe existent în lume, favorabil socialismului; ea își exercită influența asupra tuturor domeniilor dezvoltării societății omenestii, se reflectă asupra situației de pe arena mondială în ansamblul ei și din fiecare țară în parte, asupra dezvoltării relațiilor de clasă, dintre muncă și capital în țările capitaliste, asupra dezvoltării mișcării de eliberare a popoarelor, într-un cuvânt asupra destinelor tuturor țărilor și popoarelor.

Faptul că într-o perioadă istoricește scurtă socialismul a devenit forța determinantă pe arena mondială nu este un fenomen de conjunctură, un zigzag al istoriei, ci reprezintă rezultatul logic al întregii dezvoltări a societății contemporane, în care s-au creat premisele obiective ale trecerii omenirii la socialism.

În prezent, sistemul mondial socialist a intrat într-o etapă nouă a dezvoltării sale. Socialismul a raportat victorii hotărâtoare pe scara întregului sistem, Uniunea Sovietică îndeplinește cu succes construcția desfășurată a comunismului; celelalte țări socialiste construiesc cu succes bazele socialismului, iar unele dintre ele au trecut la construcția societății socialiste dezvoltate.

În același timp, ascuțirea tuturor contradicțiilor capitalismului, creșterea instabilității întregului sistem capitalist, criza adîncă a politicii și a ideologiei burgheze arată că în dezvoltarea enzei generale a capitalismului a început o etapă nouă. Specificul acestei etape constă în aceea că ea nu a apărut în legătură cu un nou război mondial, ci în condițiile întinerii și ale luptei dintre cele două sisteme, ale schimbării tot mai mari a raportului de forțe în favoarea socialismului, în condițiile în care lupta forțelor pacii pentru înfrățirea și consolidarea coexistenței pașnice nea permis imperialismului să împungă omenirea într-un nou război mondial.

Ca rezultat al acestor două mari procese din lumea contemporană crește tot mai mult înfrățirea forțelor socialismului asupra mersului societății, se accelerează ritmul evoluției istorice a omenirii, se creează condiții deosebite de favorabile pentru înalțarea popoarelor spre socialism.

Marxismul forță vitală a socialismului și superioritatea sa asupra capitalismului își găsească cea mai puternică expresie în rezultatele obținute de sistemul mondial socialist în întrecerea cu sistemul capitalist.

Astăzi în lume socialismul deține cu fermitate întâietatea în privința ritmului de creștere a producției industriale și a trecut pe primul loc în ce privește dezvoltarea științei și a tehnicii. Uniunea Sovietică reprezintă succese sericase în construcția desfășurată a comunismului: planul septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. nu numai că se îndeplinește, dar se și depășește considerabil. În anii Puterii sovietice, deși aproape două decenii au fost marcate de războaiele impuse de imperialism și de perioadele de refacere postbelică, producția industrială globală a U.R.S.S. a cunoscut o creștere de peste 40 de ori, producția mijloacelor de producție — de 93 ori, producția de mașini — de peste 270 de ori față de 1913. În ultimii 15 ani (1945—1959), Uniunea Sovietică a depășit Statele Unite cu ritm mediu anual de creștere a producției industriale de peste 6 ori. Ritmul înalt de dezvoltare a economiei sovietice, faptul că sporul anual absolut de creștere a producției sovietice întrece considerabil pe al Statelor Unite fac ca decadalul dintre volumul global al producției americane și sovietice să se micșoreze rapid. Uniunea Sovietică se îndreaptă cu pași mari și siguri spre îndeplinirea obiectivului istoric stabilit de P.C.U.S. — cucerirea primului loc în lume în ceea ce privește volumul producției globale și al producției pe locuitor.

Uniunea Sovietică a cucerit primul loc în lume în ce privește nivelul dezvoltării culturale și al pregătirii de specialiști; succesele strălucite ale oamenilor de știință sovietici obținute în studierea cosmosului au dovedit în fața lumii întregi că Uniunea Sovietică are întâietatea în ramurile cele mai importante ale științei și tehnicii moderne.

Victoriile Uniunii Sovietice în dezvoltarea economiei, științei și culturii constituie o confirmare istorică a justetei și înțelepciunii liniei generale a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Comitetului său Central leninist, care rezolvă în mod științific și creator problemele complexe ale construcției comuniste, asigurând îmbinarea indisolubilă a teoriei cu practica vie.

Mari succese în dezvoltarea economică au obținut și celelalte țări socialiste. Corespunzător cu evoluția lor istorică, ele au pornit la construirea societății noi de la trepte diferite de dezvoltare, unele dintre ele caracterizându-se în perioada antebelică printr-o mare rămânere în urmă economică. Ca rezultat al dezvoltării pe calea socialismului, producția globală industrială a crescut față de nivelul antebelic: în Albania de 22,5 ori; în Cehoslovacia de 3,6 ori; în China populară de 13 ori (în comparație cu 1949); în R.P.D. Coreeană de 5,5 ori; în Bulgaria de 11 ori; în R.D. Germană de 3 ori; în R.P. Mongolă de 5,8 ori (în comparație cu 1940); în Polonia de aproape 7 ori; în România de 5 ori; în Ungaria de 3,8 ori; în R.D. Vietnam de 2,2 ori.

În perioada 1951—1959, ritmul mediu de creștere a producției industriale a fost în țările lăgarului socialist de 13,7% față de 4,5% în țările capitaliste. Astăzi în rândurile a numeroși economiști și filozofi burghezi nu mai este un subiect de discuție dacă socialismul va ajunge din urmă capitalismul pe plan economic, ci numai termenul istoric în care se va realiza aceasta.

În cadrul sistemului socialist, pe baza relațiilor de înțelegătoare, a colaborării frățești dintre țările socialiste, are loc un proces de egalizare, decadalul dintre nivelul lor de dezvoltare micșorându-se treptat. Sistemul mondial socialist prezintă tabloul unei ridicări a tuturor țărilor către nivelul celor avansate, care nici ele nu stau pe loc, ci se dezvoltă continuu, în așa fel încât toate să intre, mai mult sau mai puțin în același timp, în comunism.

În contrast cu această tendință caracteristică socialismului, în lumea capitalului se accentuează inegalitatea dezvoltării, puterile imperialiste frânează progresul țărilor mai slabe, împiedică erarea unei industrii naționale dezvoltate în aceste țări, spre a le menține în dependență economică și politică. Dacă astăzi este la ordinea zilei o problemă a țărilor slab dezvoltate din Africa, Asia și America latină, aceasta nu se datorește popoarelor acestora, ci imperialismului, care a împiedicat dezvoltarea lor și le stăruie de înăgății uriașe, exploatându-le cu sălbăticie.

Ca rezultat al succeselor raportate de socialism în întrecerea economică dintre cele două sisteme, se spulberă unul dintre miturile principale ale anticomunismului: așa-zisa teorie a „incapacității” socialismului de a asigura poporului un nivel de trai ridicat. Tezeea la cea mai scurtă zi și săptămână de lucru din lume în U.R.S.S., desființarea treptată a impozitelor, sporirea puterii de cumpărare a maselor, alocarea unor fonduri uriașe pentru scopuri social-culturale, realizările colorate țări socialiste pe calea asigurării unei vieți de bunăstare materială și satisfacerii cerințelor spirituale ale maselor muncitoare arată concret ce aduce popoarelor socialismul și comunismul.

Aceste rezultate au o uriașă importanță principială și practică, ajutând pe oamenii muncii din țările capitaliste să se convingă, nu numai prin argumente teoretice, ci și pe baza faptelor, de superioritatea socialismului ca ordine socială care asigură celor ce muncesc o ridicare a nivelului de trai continuă și nelimitată. Aceste succese constituie un factor puternic pentru pătrunderea și răspândirea ideilor socialismului, sporesc forța de atracție a acestora, determină profunde deplasări în mentalitatea maselor, revoluționează conștiința lor, contribuie la activizarea lor politică, însușește pe oamenii muncii din țările capitaliste în desfășurarea luptei pentru interesele lor vitale.

În contrast, în lumea capitalului, în ciuda tuturor sforțărilor cercurilor conducătoare și a tuturor „rețetelor miraculoase” pentru însănătoșirea capitalismului furnizate de feluritele „trustruri ale creierului”, în ciuda tuturor măsurilor de „reglementare” a vieții economice, în economia S.U.A. și a altor țări dezvoltate economic din Occident se înmulțesc simptomele unei noi depresii, crește bolosirea incompletă a capacităților de producție, crește inflația, se adâncesc deficitele bugetare, crește șomajul.

Victoriile socialismului în cadrul întrecerii celor două sisteme, pe de o parte, și procesul continuu al putrezirii capitalismului monopolist, pe de altă parte, subminează bazele tuturor teoriilor apologetice despre îmbunătățirea capitalismului, ale tuturor iluziilor

pe care încearcă să le răspîndească oportuniștii, reformiștii și revizionisții contemporani cu privire la așa-zisul capitalism „regenerat”, cu privire la formarea în interiorul capitalismului a „elementelor relațiilor socialiste” etc.

Dezvoltarea istorică a sistemului mondial socialist concomitent cu criza economiei capitaliste se reflectă în criza ideologiei burgheze. Sînt semnificative în această privință mărturisirile pline de pesimism ale unor personalități din Occident. Astfel, fostul secretar de stat al S.U.A. John Foster Dulles se tînguia că S.U.A. „nu sînt în stare să formuleze principiile unei concepții despre lume adecvate timpurilor noastre, primăpii care să îmbine o mare putere de convingere cu o mare forță de atracție”, iar W. Lippmann, cunoscutul publicist american, recunștea nu fără teamă în „slăbiciunea primejdioasă a societății noastre (americane) constă în aceea că în momentul de față poporul nostru este lipsit de țeluri mărețe”. Cu o amărăciune vădită, reprezentanții cei mai clarvăzători ai capitalismului compară propria lor filozofie a desperării și neputinței cu încrederea și fermitatea cu care comuniștii își proclamă convingerea în victoria socialismului, în triumful său inevitabil în lumea întreagă.

Este de pe acum limpede ce importanță istorică mondială va avea îndeplinirea planurilor de perspectivă ale țărilor socialiste, cînd sistemul mondial socialist, cuprinzînd o treime a omenirii, va da mai mult de jumătate din producția mondială. Aceasta va însemna o înfrîngere decisivă a capitalismului și o victorie hotărîtoare a socialismului în domeniul principal al activității omenesci — producția bunurilor materiale.

În Occident se aud tot mai des semnale de alarmă în acest sens. În enunțarea de rapoarte publicată de Comisia economică unită a Congresului S.U.A. se arată că „progresele economice rapide ale țărilor socialiste excedea o inflație masivă și vor crea o forță de atracție în vaste regiuni ale lumii”. Între-adevăr, *nomi*, cînd socialismul apare nu numai ca o teorie învinsă, ci este înfrîngut și în sistemul mondial socialist, se contînga ca o deșchită putere

preziciunea lui Lenin că țările socialismului victorios vor exercita prin politica lor economică principala înrîurire asupra dezvoltării revoluției mondiale.

Propria experiență a României arată ce posibilități de progres rapid deschid fiecărui popor transformarea socialistă a societății, apartenența la sistemul mondial socialist. Este știut că, vreme îndelungată, dezvoltarea economică a României a fost împiedicată de puterile imperialiste, care o mențineau în rolul de sursă de materii prime, hinterland agrar și piață de desfacere. Depunând mari eforturi pentru lichidarea înapoierii economice moștenite din trecut, poporul român a reușit, după eliberare, să obțină sub conducerea partidului succese importante în construirea noii societăți. Analizând profundele transformări economice și sociale petrecute în țara noastră, Congresul al III-lea al P.M.R. a arătat că socialismul a învins în Republica Populară Română. Țara noastră se află acum într-o nouă etapă de dezvoltare, a desăvârșirii construcției socialiste.

Calăzindu-se după învățăturile lui Lenin, partidul nostru a concentrat eforturile principale ale poporului în direcțiile hotărâte pentru victoria socialismului: creșterea bazei tehnice-materiale a noii mînduri, prin industrializarea socialistă a țării, dezvoltarea continuă a industriei grele, cu pivotul ei — industria constructoare de mașini, înzestrarea tuturor ramurilor economiei cu tehnica modernă, introducerea automatizării, sporirea continuă a productivității muncii, creșterea venitului național — temelia ridicării nivelului de trai al poporului.

Ca rezultat al ritmului accelerat de dezvoltare a industriei socialiste, în perioada 1951-1960 producția industrială a crescut, în medie, cu peste 13% pe an, în timp ce în România burghezo-moșierescă media anuală a creșterii producției industriale în perioada 1929-1938 reprezenta circa 4%. În 1959 venitul național reprezenta 212% față de anul 1950. Ponderea industriei și a construcțiilor în formarea venitului național era de 68,9% față de 50% în 1950, iar a agriculturii și silviculturii de 19,3% față de

28% în 1950. În valori absolute, partea venitului național creată în industrie era de 48 de miliarde de lei în 1959 față de 15,1 miliarde în 1950. Aceste cifre sînt caracteristice pentru transformările structurale petrecute în economia noastră națională.

Prin înfăptuirea Directivelor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la planul de 6 ani, volumul producției industriale crește pînă în 1965 de aproximativ 2,1 ori față de 1959, iar prin realizarea prevederilor programului de dezvoltare a economiei pe 15 ani (1960—1975) de peste 6 ori.

Hotărârile congresului au devenit programul mobilizator de muncă și de luptă al întregului popor. În 1960 producția industrială a crescut cu circa 16% comparativ cu 1959, în loc de 14% cît era prevăzut în planul de 6 ani.

Partidul nostru acordă o neslăbită atenție dezvoltării agriculturii. În prezent, sectorul socialist al agriculturii cuprinde peste 81% din suprafața agricolă a țării și peste 83% din suprafața ei arabilă. În mod deosebit trebuie subliniat că o dată cu extinderea relațiilor socialiste la sate a crescut producția agricolă, se dezvoltă toate ramurile agriculturii, s-a intensificat considerabil schimbul de produse dintre oraș și sat. Astăzi agricultura noastră satisface pe deplin nevoile crescînde de aprovizionare ale populației, asigură în întregime cu materii prime agricole industria alimentară și aproape complet industria ușoară.

În reconstrucția socialistă a satului, îndreptarul sigur al partidului l-au constituit indicațiile leniniste cu privire la necesitatea strictei respectări a principiului liberului consumăntim, organizării unor relații social-economice juste cu țărănimia, întăririi continue a alianței clasei muncitoare cu masele țărănimii, ca temelie a puterii celor ce muncesc.

Economia națională a R.P.R. se caracterizează prin echilibru și stabilitate, printr-o dezvoltare continuă ascendentă. Partidul nostru acordă o mare atenție respectării consecvente a principiului cointeresarii materiale — pirghie puternică pentru creșterea producției și productivității muncii în toate ramurile economiei și pen-

tru dezvoltarea disciplinei socialiste a muncii. O dată cu dezvoltarea bazei economice a socialismului se produc profunde transformări în conștiința oamenilor muncii: sprijinindu-se pe noile relații economice, partidul stimulează entuziasmul creator al oamenilor muncii, desfășoară o intensă muncă politică-educativă pentru dezvoltarea conștiinței lor socialiste, pentru formarea fizionomiei morale a omului nou, constructor al celei mai înaintate orînduiri sociale.

Rezultatele obținute în dezvoltarea economiei și în creșterea venitului național dau posibilitate partidului și guvernului să înlătuiească măsuri pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al maselor, să asigure mărirea salariilor și reduceri ale prețurilor, să aloce mijloace importante — aproape un sfert din bugetul statului — pentru construirea de locuințe, pentru ocrotirea sănătății, dezvoltarea învățămîntului, științei și culturii.

Toate acestea sînt rodul unei activități creatoare a poporului nostru, al politicii partidului nostru bazate pe aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste la condițiile țării noastre, rodul apartenenței noastre la marea comunitate a țărilor socialiste.

Condiția principală, hotărîtoare pentru bunul mers al construcției socialiste este respectarea și aplicarea creatoare a principiilor generale, universale valabile în esența lor, ale construcției socialiste, neadmiterea atît a exagerării robului particularităților naționale cît și a ignorării acestor particularități. În opera de fîrînire a noii societăți, partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste îmbogățesc neîncetat tezaurul marxism-leninismului, generalizînd conștient experiențele lor practice. Ele aplică creator tezele fundamentale ale marxismului, denegate marxismul nu reprezintă o alegere de formule invariabile, ei a pornit și pornește întotdeauna de la cerințele vieții în mișcare și dezvoltarea ei, de la ce ridică nou viața, de la condițiile concrete ale epocii date, ale situației date.

Experiența țării noastre, ea și a tuturor țărilor sistemului socialist, arată că cel mai important factor internațional al succeselor lor sînt relațiile internaționaliste de colaborare și înțajutorare reci-

proacă statornicite între ele, ajutorul frățesc și multilateral acordat tuturor țărilor socialiste de Uniunea Sovietică. Consfățuirea de la Moscova a subliniat în mod deosebit importanța considerabilă pe care o are pentru construirea socialismului întărirea colaborării și înțajutorării frățești. Perfecționarea continuă a sistemului diviziunii internaționale a muncii prin coordonarea planurilor, specializarea și cooperarea în producție liber consimțite și reciproc avantajoase, în interesul fiecărei țări în parte și al sistemului socialist în ansamblul său.

O dată cu succesele economice, o puternică influență exercită asupra oamenilor muncii din țările capitaliste dezvoltarea democrației socialiste consecutive în țările lagărului socialist.

Caracteristic țărilor socialiste este continua lărgire a participării oamenilor muncii la conducerea construcției economice și culturale, creșterea activității social-politice a maselor. În țările socialiste, corespunzător stadiilor de dezvoltare în care se află, are loc un proces de trecere treptată a unor funcții ale statului în seama organizațiilor oamenilor muncii, crește importanța formelor obștești de influențare și educare.

Din ce în ce mai evident apare superioritatea orînduirii socialiste asupra „democrației” burgheze. Nici un fel de basme ipocrite ale ideologilor burghezi despre „adevărată” democrație nu pot ascunde adevăratul conținut al democrației burgheze înstrăit de legile antimuncitorești și persecuțiile rasiale din S.U.A., de prigoana antidemocratică din R.F.G., transformarea Spaniei și a altor țări ale „lumii libere” în teatre pentru propriile lor popoare, de represuniile sălbatice împotriva luptătorilor pentru libertate națională. În condițiile noii etape a crizei generale a capitalismului se accentuează discreditația democrației burgheze, caracterul ei falimentar; sub presiunea cercurilor celor mai reacționare ale capitalismului monopolist, într-o serie de țări are loc un proces de înlocuire a vechilor forme ale democrației burgheze parlamentare prin regimuri bazate pe reprimarea față de oamenii muncii și de lichidare a libertăților cetățenești.

Pe măsura dezvoltării continue, economice și sociale a țărilor socialiste apare tot mai clar în fața oamenilor muncii din întreaga lume că socialismul deschide omului cele mai vaste posibilități pentru o cât mai deplină satisfacere a cerințelor sale, pentru dezvoltarea multilaterală a personalității și aptitudinilor sale creatoare, așa cum au visat de-a lungul secolelor cele mai înaintate minți ale omenirii.

III

Transformarea sistemului mondial socialist în forța hotărâtoare a dezvoltării istorice este factorul fundamental care face posibil ca problemele cele mai importante ale contemporaneității să fie rezolvate într-un mod nou, în interesul popoarelor.

Aceasta are o importanță uriașă pentru rezolvarea sarcinii primordiale a zilelor noastre — apărarea păcii.

Întreaga dezvoltare istorică dovedește că, așa cum războiul este un produs al contradicțiilor sociale bazate pe exploatare și pe antagonisme de clasă, tot astfel socialismul și pacea sînt de nedespărțit. Socialismul nu este interesat în expansiuni și războaie, idealul său este pacea, dezvoltarea multilaterală a tuturor țărilor și popoarelor, crearea unui belșug de bunuri pentru satisfacerea celor mai înalte cerințe ale celor ce muncesc. Socialismul înseamnă domnia muncii și a libertății, a prieteniei și colaborării frățesti a popoarelor. Tocmai de aceea comuniștii au fost întotdeauna împotriva războaielor agresive, care au lovit în primul rînd și cel mai greu în popoare, în masele celor ce muncesc.

Lenin arăta că numai clasa muncitoare, după ce va fi cucerit puterea, va putea duce o politică de pace nu în vorbe, ci în fapt. „Făgăduim muncitorilor și țăranilor — spunea el — că vom face totul pentru pace. Și vom face totul”¹.

Această idee leninistă călăuzește politica externă a țărilor lăgărului socialist.

Politica de pace a țărilor socialiste nu pornește de la ignorarea naturii agresive a imperialismului, care se menține neschimbată. Cursa furibundă a înarmărilor, în special termonucleare, care se desfășoară sub egida S.U.A. în țările N.A.T.O.; refacerea intensă a militarismului german ca forță de șoc a imperialismului în Europa; planurile americane de transformare a N.A.T.O. într-o nouă „putere atomică”; extinderea rețelei bazelor militare americane; intervențiile S.U.A. în Congo și Laos; provocările împotriva Cu-bei; războiul împotriva poporului algerian — iată fapte care, împreună cu altele de același fel, demonstrează în mod concret că cerourile agresive, și în primul rînd imperialismii americani, urmăresc crearea și menținerea focarelor de incordare și neliniște, conștientă să se orienteze spre pregătirea unui nou război.

Dar au trecut timpurile cînd cercurile imperialiste puteau decide după bunul lor plac dacă să fie sau nu război. Spre binele omenirii, epoca noastră a dat naștere nu numai unor mijloace de distrugere fără precedent, ci și unor forțe capabile să stăvilească folosirea acestora: lăgărul socialist, cu forța sa economică mereu crescîndă, cu uriașa sa capacitate de apărare și înalțul său prestigiu politic și moral, celelalte state iubitoare de pace, clasa muncitoare internațională, mișcarea de eliberare națională, mișcarea mondială a luptătorilor pentru pace. Dacă imperialismii s-ar încumeta să declanșeze războiul, forța unită a popoarelor ar înmormînta atunci inevitabil capitalismul.

Toată lumea știe însă ce ar însemna un război mondial, purtat cu rachete și arme nucleare, ce distrugeri catastrofale ar provoca el omenirii: marile centre economice și culturale, comori ale civilizației șterse de pe fața pămîntului, țări și popoare întregi nimicite, jertfe de sute de milioane de oameni. Țările socialiste n-au nevoie de război, ci de pace, spre a obține o dezvoltare economică rapidă, a asigura popoarelor lor un înalt nivel de civilizație materială și spirituală.

¹ V. I. Lenin, Opere, vol. 27, Editura politică, 1959, pag. 362.

Faptele arată eficacitatea luptei consecutive duse de partidele comuniste și muncitorești, de țările lagărului socialist pentru preîntâmpinarea războiului. Deși, încă de la încetarea salvelor celui de-al doilea război mondial, aventurierii imperialiști s-au și orientat spre pregătirea unei agresiuni împotriva țărilor socialiste, ei n-au reușit totuși să declanșeze războiul. Forțele socializmului și păcii au reușit nu o dată să împiedice pe agresorii imperialiști în anii din urmă să declanșeze războaie locale sau să le impună stingera acestora, evitând astfel transformarea războaielor locale într-un conflict mondial. Este evidentă deosebirea dintre situația de astăzi și cea din preajma celui de-al doilea război mondial, când n-a fost posibil să se împiedice ocuparea Manciuriiei, invazia Etiopiei, înabăgarea Spaniei republicane, ocuparea Austriei, cucerirea Cehoslovaciei — acte de agresiune imperialistă care au constituit preludivul celui de-al doilea război mondial.

De întârzierea mai departe a sistemului mondial socialist, de accentuarea mai departe a superiorității forțelor socializmului și păcii și de perspectiva transformării acesteia într-o superioritate absolută este legată posibilitatea ca, încă înainte de victoria definitivă a socializmului pe întregul glob pământesc, războiul mondial să fie eliminat din viața societății.

Ideea preîntâmpinării războiului dinamizează popoarele, le inspiră încredere și le ridică la luptă, le sporește forța. Nimeni nu poate fi mai dăunător pentru cauza păcii decât fatalismul și resemnarea pasivă în fața pericolului de război. Arătând că în vremurile noastre există posibilitatea reală de a preîntâmpina războiul, țările socialiste, partidele comuniste și muncitorești subliniază neobosit că pentru traducerea ei în viață este necesară, ca sarcină cu caracter imediat, mobilizarea celor mai largi mase ale popoarelor, lupta organizată dusă cu maximă energie și vigilență de către toate forțele păcii, crearea unui larg front de luptă pentru pace. Țările lagărului socialist promovează o politică externă, așa cum cerea Lenin, — principială și totodată suplă, în scopul unirii tuturor forțelor în lupta pentru preîntâmpinarea unui război mondial.

În domeniul politicii internaționale, după cum recunoște și cercurile politice burgheze, inițiativa se află mereu în mâinile Uniunii Sovietice, ale țărilor lagărului socialist. Prin acțiunile și propunerile lor concrete în problemele fundamentale ale relațiilor internaționale, țările socialiste au supus cercurile imperialiste agresive unui adevărat asediu diplomatic. În această ordine de idei trebuie menționate propunerile privind încetarea experiențelor cu armele nucleare, dezarmarea generală și totală, lichidarea colonialismului sub toate formele și manifestările sale, crearea unor zone demilitarizate în regiunea Pacificului, Europei centrale, Balcanilor, încheierea Tratatului de pace cu Germania și reglementarea problemei Berlinului, unificarea pașnică a Coreii și Vietnamului.

La cea de-a 15-a sesiune a Organizației Națiunilor Unite, țările socialiste au determinat concentrarea dezbaterilor asupra problemelor celor mai arzătoare ale vieții internaționale și au polarizat în jurul acestora atenția popoarelor, obținându-se un important câștig politic și moral pentru forțele socializmului și cauza păcii.

Linia generală și permanentă a politicii externe a țărilor lagărului socialist este politica coexistenței pașnice — singura alternativă pentru evitarea unui război nimicitor. Soluții „intermediare“ nu pot exista, căci ele n-ar însemna decât balansarea periculoasă a amenințării pe marginea prăpastiei, ar duce la menținerea incendiării și la posibilitatea transformării oricând a „războiului rece“ într-un incendiu mondial.

Politica de coexistență pașnică și întrecere economică dintre cele două sisteme nu înseamnă, desigur, „armonizarea“ intereselor proletariatului cu ale burgheziei; ea constituie o formă a luptei de clasă dintre socialism și capitalism, contribuie la creșterea pozițiilor socialismului, sporește autoritatea și influența partidelor comuniste, creează posibilități favorabile luptei oamenilor muncii și luptei de eliberare națională, corespunde intereselor fundamentale ale tuturor popoarelor.

Alături de celelalte țări socialiste, Republica Populară Română își aduce contribuția la promovarea principiilor coexistenței pașnice; în acest sens au fost făcute propunerile cu privire la dezvoltarea colaborării interbalcanice și la crearea unei zone demilitarizate și fără arme-nucleare în Balcani, cu privire la acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene, la promovarea în rândurile tineretului a ideilor păcii și înțelegerii între popoare. Republica Populară Română dezvoltă relații politice, economice și culturale cu toate statele, fără deosebire de orînduire social-politică, în interesul dezvoltării colaborării internaționale.

Așa cum arată experiența istorică, în trecut cucerirea superiorității în raportul de forțe de către un stat sau un grup de state marea pericolul de război, de rezolvare pe calea armelor a problemelor litigiuase. Dimpotrivă, obținerea superiorității de către statele socialiste întărește continuu perspectiva unei păci trainice.

Nu este o întâmplare că tocmai Uniunea Sovietică, marea putere socialistă, a lansat chemarea la înfăptuirea dezarmării generale și totale. Ideile de bază ale programului propus de U.R.S.S., sintetizate în lozincă „O lume fără arme, fără armate și fără războaie”, au prins rădăcini adînci în conștiința omenilor iubitori de pace, au devenit un steag de luptă pentru masele largi de pretutindeni.

Tocmai cu scopul de a micșora ecoul propunerilor sovietice de dezarmare propaganda imperialistă susține că ele ar reprezenta „o hîmără”, „o manevră propagandistică”. Aceasta este o încercare de a sădi în rândul popoarelor încrederea în perspectivele luptei pentru dezarmare, de a slăbi și dezorganiza această luptă. Oricît de lung ar fi însă drumul care trebuie parcurs spre înfăptuirea dezarmării, țările socialiste pășesc pe el cu hotărîrea fermă de a face toate eforturile, împreună cu toate forțele iubitoare de pace, în vederea realizării acestui ideal mîreț al socialismului, cum l-a denumit Lenin. Stă în puterea popoarelor ca, sprijinindu-se pe lagărul statelor socialiste, acționînd unit și hotărît, să înfrîngă rezistența

îndrîjită a imperialiștilor, să izoleze tot mai mult cercurile militariste și să le silească să accepte un acord de dezarmare generală.

Apărarea păcii, promovarea principiilor coexistenței pașnice, dezarmarea cer o luptă activă, neslăbită împotriva cercurilor imperialiste agresive. Puterea economică și politică a lagărului socialist, faptul că țările socialiste, și în primul rînd Uniunea Sovietică, au superioritatea pe planul tehnicii militare, dispunînd de mijloacele de apărare cele mai moderne, creșterea continuă a forțelor mondiale ale păcii și superioritatea lor pe arena internațională înfrînează pe agresorii imperialiști, constituie factorul hotărît al salvării păcii.

IV

Procesul de prăbușire a colonialismului în perioada postbelică este cel de-al doilea eveniment ca importanță istorică după constituirea sistemului mondial socialist. Transformarea fostelor țări coloniale din rezervă a capitalismului într-o forță activă antiimperialistă subminează temelile imperialismului, aducește criza generală a sistemului capitalist.

Independența nu este un dar al imperialiștilor, ea se obține prin luptă îndrîjită a popoarelor coloniale, care varsă șiruri de sînge și dau în acest scop furtile grele.

Pe arena mondială există astăzi condiții deosebit de favorabile pentru dezvoltarea luptei de eliberare națională. Dacă în trecut puterile colonialiste rezolvau revendicările de eliberare națională prin trimiterea cîteva nave de război sau detașamente de puzgari marini, astăzi asemenea metode devin tot mai puțin aplicabile. Aceasta se explică prin faptul că, în afară de avîntul pe care l-a căpătat mișcarea de eliberare națională, în lume a apărut un factor nou, puternicul lagăr socialist, care acordă un sprijin imens popoarelor ce luptă pentru libertate și independență națională. Alături de țările socialiste își manifestă solidaritatea lor cu aceste popoare și alte țări iubitoare de pace. Exemplul Cubei, care a scuturat du-

minația monopolurilor americane, atâtă că în zilele noastre chiar și o țară mică, bucurându-se de sprijinul forțelor păcii în frunte cu lagărul socialist, are posibilitatea să opună rezistență imperialismului și să-și apere independența.

Adoptarea de către Adunarea Generală a O.N.U., ca urmare a inițiativei guvernului sovietic, a Declarației cu privire la acordarea independenței tuturor țărilor coloniale este o victorie strălucită a forțelor păcii și progresului în întreaga lume. Această victorie va contribui la găsirea momentului istoric al lichidării definitive a odiosului sistem colonial.

Popoarele care au scuturat lanțurile robiei coloniale sau care mai luptă pentru eliberarea lor se conving în mod concret că nu au pretensiuni mai sincere și mai de nădejde decât țărilor socialiste pentru realizarea aspirațiilor lor, în lupta lor pentru libertate, pentru independență politică și economică, pentru lichidarea sărăciei și ridicarea nivelului lor de trai. Țările socialiste acordă noilor state independente un ajutor real, a cărui eficientă constă înaintea de toate în faptul că el este îndreptat spre asigurarea unei dezvoltări multilaterale a economiei acestora, spre înflorirea industriei și pregătirea cadrelor tehnice naționale, spre valorificarea resurselor lor naturale în primul interes al acestor state, pentru dezvoltarea lor de sine stătătoare. Vor trece ani și decenii, în viața acestor țări vor interveni multe profunde, dar obiectivele construite cu ajutorul U.R.S.S. și al celorlalte țări socialiste, giganti ca oțelăria de la Bhilai sau barajul de la Assuan vor fi mereu prezente în ochii lor ca un simbol viu al ajutorului prietenesc al țărilor socialiste.

Pe măsura dezvoltării economice a sistemului mondial socialist sprijinul acordat de țările socialiste va crește, ceea ce va accelera ritmul dezvoltării noilor state independente.

În fața popoarelor fostelor țări coloniale care și-au dobândit independența politică se ridică importante probleme ale cărei de dezvoltare social-economică. În epoca contemporană, în fața acestor țări se deschide posibilitatea căii necapitaliste de dezvoltare, posibilitatea de a evita suferințele legate de oriundirea capitalistă.

Influența dominantă exercitată de forțele socializmului asupra dezvoltării mondiale își găsește expresie în posibilitățile inenunțabile mai mari decât în trecut, ca destinele popoarelor să se hotărască într-un mod nou, ca fiecare popor să-și aleagă, potrivit propriilor sale voințe, calea de dezvoltare care mai corespunde aspirațiilor și intereselor sale.

În ceea ce privește alegerea regimului social, aceasta este o chestiune pe care o rezolvă însuși poporul. Credincioși învățăturii lui Lenin, comuniștii se pronunță consecvent împotriva „exportului revoluției”. Orice revoluție, și cu atât mai mult revoluția socialistă care înfăptuiește cea mai profundă reorganizare a tuturor raporturilor economice și sociale, nu e și nu poate fi un fenomen artificial, „exportat”. Vorbind despre influența pe care o vor exercita în viitor țările socialiste, Engels scria: „Un singur lucru este neîndoielnic: proletariatul victorios nu va putea fericii cu de-a sila nici un popor străin fără a-și submina prin aceasta propria sa victorie”¹.

Intereselor clasei muncitoare și ale întregului popor, intereselor naționale generale ale fiecărei țări le corespunde cel mai mult înfăptuirea revoluției pe cale pașnică. Încă Lenin arăta că această posibilitate, deși rară în condițiile de atunci, este deosebit de prețioasă pentru proletariat. În unele condiții ale epocii noastre, așa cum au arătat Declarația din 1957 și Declarația Confederației de la Moscova din 1960, clasa muncitoare dăruie o serie de țări capitaliste are posibilitatea, pe baza frontului muncitoresc și popular sau a altor forme posibile de înțelegere și de colaborare politică dintre diferitele partide și organizații abstein să amâneza înăpăstarea poporului, să mărească puterea de stat fără război civil și să asigure trecerea principalelor mijloace de producție în mâinile poporului. Condiția esențială a înfăptuirii acestei posibilități este deslăsurarea largă, necondiționată, a luptei de clasă a masei muncitoare, în frunte cu proletariatul, împotriva marelui capital monopolist, pentru schimbări sociale profunde, pentru pace și socialism.

¹ Scrierea lui F. Engels către K. Kautsky din 12 septembrie 1892.

Totodată trebuie avută în vedere și o altă posibilitate: trecerea nepagnică la socialism; în aceste condiții, gradul de înverșunare a luptei între clase și forțele ei depind mai puțin de proletariat cât de toată violența și de furia de împotrivire a cercurilor reacționare față de vătata majorității covârșitoare a poporului. Întâmpinarea unuia sau altele dintre posibilități, folosirea căii pașnice sau a celei nepașnice este determinată în fiecare țară de condițiile istorice concrete.

Lăpădă popoarelor pentru dreptul de-a-și hotărî ele însele propria lor soartă se bazează de puternic pe sprijinul pe care-l constituie existența și soliditatea lagărului socialist. Partidele comuniste și muncitorești, ridicându-se cu hotărîre împotriva exportului imperialist de contrarevoluție, consideră drept datoria lor internaționalistă să mobilizeze popoarele pentru ca, sprijinindu-se pe forța sistemului mondial socialist, să prevină sau să dea o ripostă fermă amenințării imperialiste și în treburile interne ale popoarelor care și-au luat soarta în propriile mâini.

V

Sistemul mondial socialist este motorul istoriei contemporane, factorul hotărâtor care determină conținutul și direcția mersului iminent al societății omenesci, lucrare realizare a socialismului accelerând progresul social în lumea întreagă.

Înfluența cea mai puternică o exercită asupra dezvoltării mondiale. Unirea Sovietică, țara care arată întregii omeniri calea spre comunism, care a erosi popoarelor drumul spre transformarea radicală a societății corespunzător intereselor maselor populare celor mai largi, țara care a construit cea dintâi socialismul și construiește prima societatea comunistă. Pentru forțele socialismului din lumea întreagă este un puternic izvor exemplar însușitor al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care de aproape 60 de ani ține sus steagul marxism-leninismului și este cel mai experimentat și mai călătător al mișcării comuniste internaționale, avangarda ei

recunoscută care se bucură de un imens prestigiu în rindurile oamenilor muncii din lumea întreagă.

Țările socialiste formează o familie strâns unită. Forța lagărului socialist rezidă în unitatea lui de nezdruccinat. În opoziție cu lumea capitalistă, sfîșiată de contradicții antagoniste între clase, națiuni și state, în natura sistemului socialist nu există cauze obiective pentru contradicții și conflicte între popoarele și statele care fac parte din acest sistem, între ele nu există și nu pot exista nici un fel de antagonisme. Dimpotrivă, cu cât ele înaintează pe calea construirii noii orînduiri sociale, cu atât se cimentează coeziunea lor — unitatea moral-politică dezvoltându-se pe scara întregului sistem socialist.

Legăturile de colaborare frățească dintre țările socialiste, faptul că ele își coordonează activitatea și acționează unitar, în numele aceluiasi țel, sporesc forțele fiecărei țări socialiste în parte și ale lagărului socialist în ansamblu. Țările socialiste apreciază întărirea continuă a unității lagărului socialist ca o îndatorire internaționalistă primordială.

Importanța istorică a Consfăturii de la Moscova constă în aceea că ea a însemnat întărirea mai departe a unității lagărului socialist, a partidelor comuniste și muncitorești, înarmându-le cu un îndreptar programatic sigur în lupta pentru consolidarea și dezvoltarea sistemului mondial socialist și a întregii mișcări comuniste internaționale. Pătruns de convingerea profundă în justetea ideilor cuprinse în Declarația Consfăturii de la Moscova, Partidul Muncitoresc Român își va aduce contribuția, alături de celelalte partide comuniste și muncitorești, la traducerea lor în viață, în interesul întăririi continue a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, în interesul cauzei socialismului și păcii.

Sula steaguri marxism-leninismului, purtat de eroii partide comuniste și muncitorești, cauza socialismului va triumfa în lumea întreagă.

„Probleme ale păcii
și socialismului” nr. 1 (29)
din ianuarie 1961

PENTRU VICTORIA DEPLINĂ
A SOCIALISMULUI ÎN PATRIA NOASTRĂ,
PENTRU PACE ȘI BUNĂSTAREA POPORULUI !

Cuvântare rostită la adunarea electorală din sala Floresca

— 3 martie 1961 —

Tovarăși,

La 5 martie, cetățenii patriei noastre vor pași din nou în fața lumii pentru a-și exercita unul din drepturile fundamentale înscrise în Constituție: alegerea reprezentanților lor în organul suprem și în organele locale ale puterii de stat — deputații în Marca Adunare Națională și în Slaturile populare. Însușirea cu care masile muncitorilor nostru întâmpină alegerile oglindește hotărârea poporului nostru de a-și afirma atașamentul de neîndreptat față de politica Partidului Muncitoresc Român și a guvernului țării noastre, față de regimul democrat-popular. (Aplauze puternice).

Participarea activă a celor mai largi mase la campania electorală a pălănit a nouă dezbatere asupra problemelor de bază ale politicii interne și externe a statului, a căilor de dezvoltare a economiei naționale, culturii, gospodăriei locale, ridicării în continuare a nivelului și calitatii țării, creșterii bunăstării poporului.

La adunările pentru desemnarea candidaților F.D.P., la întâlnirile dintre candidați și alegători, la întrunirile și mitingurile electorale au luat parte milioane de oameni ai muncii. Ei au făcut un mare număr de propuneri și sugestii, judicioase în corectarea lor neîndreptate, îndreptate spre îmbunătățirea activității în domenii din care cele mai variate, vădind cu acest prilej un orizont politic larg și o conștiință cetățenească înaltă, care situează în centrul preocupărilor problemele de interes obștești și le tratează cu sentimentul răspunderii de adevărați stăpâni ai țării. (Aplauze puternice.)

Cuvântare rostită la adunarea electorală din sala Floresca

Campania electorală s-a caracterizat printr-o intensă activitate politică și economică-gospodărească, a contribuit la întărirea legăturii organelor și aparatului de stat cu masele, la îmbunătățirea activității de stat și la o mai intensă participare a oamenilor muncii în rezolvarea problemelor obștești.

INDUSTRIALIZAREA ȚĂRII —
TEMELIA DEZVOLTĂRII ÎNTREGII ECONOMII

Tovarăși,

Perioada ultimei legislaturi a fost perioada unor mari succese în construcția noii orânduri sociale, a unei dezvoltări accelerate a forțelor de producție ale țării. S-a îmbunătățit continuu conducerea vieții economice și a crescut simțitor nivelul de trai al celor ce muncesc. Ca rezultat al muncii harnice și însușite a clasei muncitoare, a maselor țărănimii, a intelectualității, țara noastră a făcut mari progrese în toate domeniile.

Cea mai măreață cucerire a poporului o constituie victoria socialismului în țara noastră. crearea bazei economice a noii orânduri sociale, astfel împlinindu-se marele ideal al clasei muncitoare: lichidarea exploatații omului de către om. Poporul muncitor este stăpân al tuturor bunurilor materiale și spirituale pe care le produce. (Aplauze îndelungate.)

Relațiile de producție socialiste s-au stabilit pe deplin în industrie, au devenit dominante și se extind tot mai mult în agricultură; ne apropiem cu pași siguri de desăvârșirea construcției socialiste.

A rămas de domeniul trecutului imaginea vechii Românie împotăcitate economic, aneasă agrară și furnizoare de materii prime pentru puterile imperialiste. Tot mai clar se profilează înălțarea nouă a țării, cu o industrie în continuă dezvoltare, cu o agricultură socialistă mecanizată, cu o cultură înfloritoare, unde viața economică

politică socială pulveriză cu cigoare pretutindeni, în toate regiunile și raioanele, în toate orașele și comunele. (Aplauze.)

Calăuzindu-se după învățătură marxist-leninistă despre legile construcției socialiste, partidul și guvernul au aplicat în mod neabătut linia generală: industrializarea socialistă a țării. Dezvoltarea continuă a industriei grele cu pivotul ei, industria constructoare de mașini, înzestrarea tuturor ramurilor economiei naționale cu tehnica modernă și sporirea productivității muncii.

Ca rezultat al înfăptuirii acestei linii, industria socialistă s-a dezvoltat în ritm rapid. Pe harta economică a patriei au apărut sute de noi întreprinderi industriale importante.

Cea mai mare dezvoltare a fost obținută în ramurile cheie, hotărâtoare pentru industrializare — siderurgia, industria constructoare de mașini, producția de energie, industria chimică și a petrolului. În același timp s-a realizat o creștere continuă a producției bucurii de consum. Au fost construite noi întreprinderi ale industriei ușoare și alimentare și s-au obținut progrese în lărgirea sortimentului și în calitatea mărfurilor; populația este mai bine aprovizionată.

Îndeplinirea planului de 6 ani va asigura continuarea ritmului susținut al industrializării. În cursul planului de 6 ani, numărul multor întreprinderi și al secțiilor industriale care vor fi construite, împreună cu al întreprinderilor care vor fi lărgite, reutilate și modernizate se va ridica la 580.

Lărgirea însemnată a bazei energetice a economiei naționale, creșterea puternică a industriei siderurgice și constructoare de mașini, a industriei chimice, a economiei forestiere, a industriei ușoare și alimentare constituie direcțiile principale ale dezvoltării industriale a țării în acești ani. Prin amplasarea noilor întreprinderi industriale se va realiza o mai rațională repartizare teritorială a forțelor de producție, în interesul propagării tuturor regiunilor.

Ca și până acum, un factor esențial în industrializarea țării îl constituie uriașul sprijin constant și frătesc, al mării noastre prietene, Uniunea Sovietică. (Aplauze puternice, prelungite.) Bucuri-

du-se de acest ajutor, cât și de avantajele relațiilor de cooperare și înfrățitorie tovarășească stăruind în cadrul lagărului socialist, țara noastră rezolvă cu succes problemele complexe ale fâșirii și dezvoltării bazei tehnice-materiale a socialismului.

După cum se cunoaște, anul care a trecut, primul an al planului de 6 ani, a fost încheiat cu importante succese. Planul a fost realizat în proporție de 103,6%. Față de creșterea medie de 13% a producției industriale cit era prevăzut în planul de 6 ani, s-a realizat un spor de 16,9%.

Această constituie o victorie importantă a eroiceii noastre clase muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii din țara noastră.

Și 1961 — cel de-al doilea an al planului de 6 ani — a început sub bune auspicii. Este semnificativ că, după datele preliminare, volumul global al producției industriale realizate în luna ianuarie 1961 a fost cu 22% mai mare decât în ianuarie 1960. (Aplauze.)

Acest rezultat deosebit de îmbucurător se datorește și îmbunătățirilor aduse în planificarea dezvoltării economiei naționale. Faptul că planul de stat pe 1961 a fost cunoscut cu 3 luni înainte de începerea anului a dat posibilitate colectivelor din întreprinderi să se pregătească mai temeinic, din timp, pentru îndeplinirea prevederilor sale. Totodată acest rezultat reflectă avântul cu care oamenii muncii luptă pentru realizarea sarcinilor de plan, experiența și priceperea lor sporită.

Creșteri însemnate ale producției au fost obținute în toate ramurile industriei. Față de ianuarie 1960, producția pe luna ianuarie 1961 a fost mai mare:

- la etel
- laminate finite plase
- energie electrică
- minerale de fier
- îngroșăminte chimice
- izolație
- combustor tractate pentru centrale
- învelitoare piele
- tesături
- zahăr

- cu circa 27 mii tone
- cu peste 17 mii tone
- cu peste 172 mii. kWl.
- cu peste 48 mii tone
- cu circa 4 mii tone
- cu 390 buc.
- cu 115 buc.
- cu 216 mii perechi
- cu circa 4,5 mil. m.p.
- cu circa 23 mii tone

Volumul vânzărilor de mărfuri către populație prin unitățile comerțului socialist a crescut în ianuarie 1961 față de ianuarie 1960 cu o jumătate de miliard de lei.

În primele două luni ale anului 1961 producția globală industrială este egală cu aproape întreaga producție industrială a anului 1958.

Aceste rezultate creează condiții deosebit de favorabile pentru ea sarcinile de creștere a producției prevăzute pe întregul an 1961 să fie nu numai îndeplinite, ci și depășite.

Permiteți-mi, tovarăși, să exprim de la această tribună calde felicitări eroicilor noastre clase muncitoare și tuturor oamenilor muncii pentru succesele obținute până acum în înlăptuirea planului nostru de 6 ani. (Aplauze puternice, îndelungate.)

Asigurând în continuare un ritm înalt de sporire a producției, îndeplinind ritmic, decadă cu decadă, lună cu lună, sarcinile de plan, vom ajunge cu pași siguri la atingerea perspectivelor trasate de Congresul al III-lea al partidului.

În conștiința oamenilor muncii s-a înrădăcinat ideea justă că mărirea productivității muncii, reducerea prețului de cost, realizarea de economii constituie pilăria ridicării nivelului lor de trai. Ca urmare, au fost obținute în aceste domenii, an de an, rezultate importante: productivitatea muncii a crescut continuu, iar angajamentele privind economiile au fost cu mult depășite în întrecerea socialistă. Creșterea continuă a productivității muncii, pe seama căreia urmează să se realizeze cea mai mare parte a sporului de producție industrială, reducerea sistematică a prețului de cost trebuie să stea și pe viitor în centrul preocupărilor oamenilor muncii și ale tuturor celor ce lucrează în domeniul economic.

Monstrul și înfrînd pozițiile cizgite în lupta pentru economii, pentru o productivitate ridicată, trebuie totodată, așa cum se vede în Directivile C.C. al P.M.R., publicate recent în presă, să deschidă larg frontul luptei pentru o producție de calitate superioară, să desfășoare cu toată energia o acțiune generală pentru realizarea de produse la nivelul celor mai bune produse similare de pe piața

mondială. Aceasta este o sarcină de mare răspundere la îndeplinirea căreia partidul cheamă pe toți oamenii muncii să pună întregul lor spirit de inițiativă creatoare, întreaga lor energie și pricepere. (Aplauze.)

Ridicarea calității produselor are efecte favorabile asupra tuturor domeniilor activității economice — asigură satisfacerea mai bună a cerințelor mereu crescânde ale oamenilor muncii, desfacerea mai rapidă a mărfurilor, obținerea de resurse suplimentare pentru export. O dată cu creșterea puterii de cumpărare, a nivelului de trai material și cultural al populației, consumatorii pretind în mod justificat nu numai o abundență de mărfuri în unitățile rețelei comerciale, dar și produse de o mai bună calitate, într-un sortiment bogat, durabile și cu un aspect atrăgător, potrivit gusturilor și exigențelor lor sporite. Ministerele, direcțiile generale, instituțiile întreprinderilor, conducerea fabricilor și uzinelor, organizațiile de partid, sindicale și U.T.M., fiecare brigadă și fiecare muncitor și tehnician în parte să se încadreze în această bătaie în așa fel, încât să transformăm lupta pentru calitate într-o mișcare cu caracter de masă, să obținem și pe acest front succese asemănătoare cu cele dobândite pe frontul luptei pentru economii. Este necesar ca lupta pentru sporirea producției, pentru realizarea de economii să fie dusă în așa fel, încât să nu se răsfîngă asupra calității produselor. Productivitatea muncii, economiile și calitatea producției sunt laturi inseparabile ale unei bune activități economice.

Întrecerea în cinsta celei de-a 40-a aniversări a partidului trebuie să constituie punctul de plecare al unei activități îndelungate, perseverente, duse în fiecare întreprindere pe baza unui program de măsuri precise, cu răspunderi și termene concrete, acordându-se cea mai mare atenție perfecționării proceselor tehnologice, generalizării experienței înaintate în domeniul calității, însușirii celor mai moderne mijloace de fabricație.

Ne exprimăm convingerea că muncitorii și tehnicienii, maeștrii și inginerii, oamenii de știință vor răspunde cu însușire la această chemare a partidului, așa cum au făcut întotdeauna. (Viu aplauze.)

PE CALEA ÎNFLORIRII AGRICULTURII SOCIALISTE

Tovarăși,

Avînd în control preocupărilor economice problemele industrializării țării, partidul și guvernul au acordat o neslăbită atenție dezvoltării agriculturii.

În satele noastre s-au petrecut profunde transformări, cea mai mare parte a țărănimii a pășit pe calea agriculturii socialiste. În prezent, sectorul socialist din agricultură cuprinde 82,2% din suprafața agricolă și peste 87,8% din suprafața arabilă a țării.

Se evidențiază tot mai mult superioritatea gospodăriilor agricole colective. Anul trecut producțiile medii obținute de gospodăriile agricole colective au fost cu aproape 60% mai mari la grâu și porumb față de producțiile gospodăriilor individuale și cu 32% și respectiv 36% decât ale întovărășirilor. Veniturile țăranilor colectiviști au sporit simțitor, an de an viața lor devine mai îndestulată.

Nimeniul S.M.T.-urilor a ajuns la 244 și se prevede organizarea în continuare de noi S.M.T.-uri. Pentru înzestrarea tehnică a agriculturii și mecanizarea muncilor agricole au fost alocate în anii 1956 - 1960 fonduri de peste 12 miliarde de lei. Astăzi lucrează pe ogoarele gospodăriilor colective, întovărășirilor și gospodăriilor de stat 45.000 de tractoare, peste 17.000 de combine pentru păioase, 32.000 de semănători și alte mașini agricole. Numai pe ogoarele unei singure regiuni, ea de pildă Dobrogea, lucrează mai multe tractoare decât existau în 1938 în întreaga țară.

În prezent lucrează în agricultură peste 30.000 de specialiști cu pregătire superioară și medie — agronomi, zootehniști, mecanizații, veterinari, care își aduc contribuția importantă la sporirea producției agricole.

În sporirea producției agricole un ajutor însemnat îl constituie semințele selecționate, vitele de rasă, materialul săditor pentru vii și livezi, pe care țăranii colectiviști și întovărășiți le primesc în cantități mereu crescînde. În acești ani au fost acordate credite importante colectivităților. Recent C.C. al P.M.R. și Consiliul de

Ministri au adoptat o hotărîre potrivit căreia se vor acorda gospodăriilor colective noi credite pe termen lung și fără dobîndă în valoare de 520.000.000 de lei, în vederea sporirii septelului — proprietate obștească, precum și un credit în sumă de 100.000.000 de lei pentru cumpărarea materialului necesar construcțiilor agro-zootehnice. Aceasta constituie o nouă manifestare a griji și preocupări statului democrat-popular pentru întărirea economică-organizatorică a gospodăriilor colective, pentru dezvoltarea multilaterală a ramurilor lor de producție și creșterea bunăstării colectivităților. (Aplauze.)

S-a îmbunătățit activitatea gospodăriilor agricole de stat, care, cuprinzînd o suprafață arabilă de peste 1.300.000 ha și bazîndu-se pe o înzestrare tehnică tot mai puternică, au adus o contribuție importantă la formarea fondului central de produse agricole: furnizînd 37% la grâu, 22% la porumb din totalul fondului centralizat al statului, precum și cantități sporite de carne, lapte, lînă. Sînt în curs de aplicare măsuri pentru a asigura în continuare dezvoltarea multilaterală a diferitelor ramuri de producție ale gospodăriilor agricole de stat, acordîndu-se o deosebită atenție creșterii producției lor de carne și lapte.

În anii care urmează, statul democrat-popular va continua să acorde un puternic sprijin țăranimii care a pășit pe calea agriculturii socialiste. În lupta pentru recolte bogate, oamenii muncii de la sate vor dispune de 100.000 de tractoare, peste 70.000 de semănători, peste 43.000 de combine pentru recoltarea păioaselor și peste 8.000 de combine pentru porumb.

Este prevăzută o nouă creștere a numărului de specialiști ce vor lucra în agricultură, astfel ca fiecare gospodărie colectivă și fiecare gospodărie agricolă de stat să fie deservită de ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, medici veterinari. Aceasta este o cerință esențială pentru organizarea tot mai bună a producției agricole și creșterea productivității muncii în agricultură, pentru valorificarea rațională a condițiilor naturale ale fiecărei gospodării, potrivit cerințelor științei agricole, pentru sporirea producției vegetale și animale.

Pe măsura dezvoltării industriei chimice, agricultura va primi cantități tot mai importante de îngrășăminte: totodată va crește dezvoltarea agriculturii cu semințe selecționate, vite de rasă.

Organizațiile de partid și organele locale ale puterii de stat își concentrează eforturile spre consolidarea și dezvoltarea gospodăriilor colective, pentru ridicarea tuturor la nivelul celor fruntașe. Organele de partid și de stat vor acorda un sprijin perseverent, sistematic gospodăriilor colective nou formate, pentru ca ele să-și organizeze temeinic munca, să-și întocmească planuri de producție judicioase, să pășească pe calea dezvoltării multilaterale a ramurilor de producție, să se consolideze spre a deveni și ele o pildă vie și un îndemn pentru ceilalți țărani.

Întărirea economică-organizatorică a gospodăriilor colective, sporirea producției vegetale și animale în G.A.S.-uri, continuarea modernizării și extinderea aplicării metodelor agrotehnice — iată culea pe care se va realiza sarcina stabilită pentru agricultură de Congresul al III-lea al partidului — asigurarea unui belșug tot mai mare de produse alimentare, în interesul ridicării bunăstării întregului popor, fiduciei unei vieți mereu mai îndestulată pentru toți cei ce muncesc. (Aplauze puternice.)

RIDICAREA BUNĂSTĂRII POPORULUI — TELUL CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE

Tovarăși,

Succesele obținute în dezvoltarea economiei naționale și în sporirea venitului național dau partidului și guvernului posibilitatea să înlăuntrască în mod sistematic măsurile destinate ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului, scop al întregii noastre activități. Socialismul se construiește tocmai pentru ca cei ce muncesc să se bucure de o viață tot mai bună, de un nivel de civilizație tot mai înalt.

În fiecare familie se resimt efectele pozitive ale ansamblului de măsuri luate în acești ani — măririle de salarii, repetatele reduceri de prețuri, micșorarea, iar pentru unele categorii desființarea completă a impozitului pe salarii, sporirea pensiilor, introducerea alocației pentru copii și altele. În anul care a trecut, veniturile bănești totale realizate de salariați și pensionari au fost cu 45 milioane de lei mai mari decât în 1955. În 1960 țărâșimea a primit numai din vânzarea produselor către stat aproape 9,5 miliarde de lei. Ca rezultat, a crescut puterea de cumpărare a oamenilor muncii de la oraș și de la sate. Ei se îmbracă și se hrănesc mai bine, primesc în număr crescând locuințe și au posibilități mai largi de a-și satisface cerințele culturale.

Dezvoltarea economică a țării, creșterea producției industriale și agricole va duce la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului. Planul de 6 ani prevede creșterea salariului real cu 40—45% față de nivelul din a doua jumătate a anului 1959; veniturile reale ale țărâșimii vor spori cu circa 40%. Creșterea puterii de cumpărare a populației va determina un consum mult sporit de mărfuri industriale și alimentare. Cantitatea de mărfuri pe care o va desfășura comerțul de stat și cooperatist va fi de două ori mai mare decât în 1959. Fondurile alocate de stat pentru satisfacerea nevoilor social-culturale ale oamenilor muncii vor crește de două ori față de perioada anilor 1954—1959.

În întreaga țară construcțiile cumise au puterini avânt. Au apărut noi orașe și centre industriale, cartiere și blocuri noi care înfrumusețează înfățișarea orașelor. Câteva mai vizitate de câțiva ani orașe ca Ploiești, Brașov, Bacău, Cluj, Iași, Galați, Timișoara, Oradea și altele nu mai recunoaște astăzi un șir de locuri, unde s-au înălțat cartiere de locuințe confortabile pentru cei ce muncesc.

Pe timpuri, burghezia și moșierimea numeau Bucureștiul „micul Paris”, dar specificul acestui „mic Paris” consta în dezvoltarea sa haotică, în periferii întinse, pline de cocinabe și locuințe insalubre, cu străzi nepavate, lipsite de canalizare și lumină. Această moște-

nire grea din punct de vedere edilitar, urbanistic și sanitar se lichidează prin opera intensă de construcție care face Bucureștiul de ne-recunoscut — cu magistrale și artere spațioase, cu blocuri de locuințe luminoase și sănătoase, cu magazine atrăgătoare, cu noi așezăminte social-culturale. (Vii aplauze.)

A apărut noul cartier „Floresca”, își schimbă înfățișarea șoseaua Ștefan cel Mare și Mihail Bravu, cartierul Ciulești, bulevardul Pieptănari, strada Linăriei, ci și multe alte cartiere ale capitalei. În scurt timp nu numai cefești și vîrșnici, ci și cei tineri nu vor mai recunoaște Calea Griviței — astăzi un vast șantier, iar mijine un nou cartier modern de locuințe pentru cei ce muncesc. (Aplauze prelungite.)

Construcția de locuințe va reprezenta și de acum înainte una din preocupările de seamă ale partidului și guvernului. Numărul apartamentelor ce va fi dat în folosință în perioada 1960—1965 urcarea a fi de peste 3 ani mai mare decît în perioada 1954—1959, contribuind la lichidarea rîmînierei în urmă și la rezolvarea treptată a problemei locuințelor. *Sfaturile populare trebuie să urmărească cu cea mai mare grijă modul în care se realizează volumul sporit de construcții de locuințe, să se îngrijească de amplasarea lor judicioasă, în așa fel încît printr-o bună folosire a spațiilor libere să se evite demolările inutile, să vegheze ca, o dată cu îndeplinirea sarcinilor planificate în privința pretului de cost, să se asigure noilor locuințe un grad de confort corespunzător, o finisare îngrijită, acordînd în același timp toată atenția buniei întreținerii a fondului de locuințe existent.*

În acești ani, pentru îngrijirea sănătății celor ce muncesc au fost construite noi spitale, policlinici, dispensare, case de naștere, creșe și cîmîne, s-a modernizat înzestrarea lor cu aparatură medicală, s-au ameliorat condițiile igienice-sanitare și protecția muncii în întreprinderi, s-au organizat noi circumscripții medicale. Cel mai semnificativ rezultat al ridicării nivelului sanitar al poporului este creșterea duratei medii a vieții. Pentru ocrotirea în condiții tot

mai bune a sănătății poporului, statul va cheltui în decursul planului de 6 ani peste 25 miliarde de lei.

De o deosebită atenție se bucură din partea partidului și statului intelectualitatea, oamenii de știință și cultură. În acești ani au fost construite noi așezăminte de știință și artă, patrimoniul culturii noastre socialiste s-a îmbogățit cu noi opere valoroase — rezultat al elanului creator al intelectualității noastre, care și-a pus talentul și energia în slujba răspîndirii culturii în mase, a înălțării științei, literaturii și artei.

Au fost acordate importante fonduri pentru lărgirea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele. S-au creat mari înlesniri pentru copiii oamenilor muncii de la oraș și sat, școlarizarea cuprinde pe toți copiii de vîrstă școlară. S-a dezvoltat considerabil învățămîntul profesional și tehnic, o dată cu școlile medii de educație generală. În învățămîntul mediu numărul elevilor este de aproape 5 ori mai mare decît înainte de război. A crescut toată numărul studenților, al facultăților, cîminelor și cîminelor studențești, al bursierilor. Se acordă o mare atenție învățămîntului seral pentru formarea de cadre de specialiști din rândul celor ce continuă să lucreze în producție.

În anii viitori, statul va continua să alina fonduri singuror specifice pentru dezvoltarea învățămîntului și pentru alte activități social-culturale. Se pregătește trecerea la învățămîntul general de 8 ani și la învățămîntul mediu de cultură generală de 12 ani. Se va lărgi tot mai mult învățămîntul profesional și tehnic, cît și cel mediu seral. Se construiesc noi spații de învățămînt de toate gradele, în toate centrele universitare sînt în construcție sau urmează a fi construite noi cîmîne studențești, cazine. S-a îmbunătățit dotarea laboratoarelor institutelor de cercetări științifice și ale institutelor de învățămînt superior. Partidul și guvernul vor acorda în continuare o deosebită atenție înzestrării așezămintelor de știință și de învățămînt superior cu aparatură modernă, pentru a crea condiții optime cercetării științifice și a asigura un nivel înalt muncii de pregătire a cadrelor de specialiști.

Acestea constituie doar o schiță sumară a realizărilor obținute prin eforturile eroice ale oamenilor muncii, o scurtă privire asupra planurilor noastre de viitor. Prevederile planului de 6 ani și ale programului de perspectivă stau la baza Manifestului Frontului Democratiei Populare, constituie programul nostru electoral. Pentru îndeplinirea lui chemăm să-și dea votul la 5 martie toți cetățenii patriei noastre! (Aplauze puternice, urale, ovații.)

Tovarăși,

În realizarea obiectivelor planului de 6 ani, sarcini deosebite revin organelor puterii de stat.

În fața viitoare Mari Adunări Naționale se ridică numeroase probleme, de mare însemnătate, legate de continuă îmbunătățire a legislației noastre, a conducerii economiei naționale, a activității aparatului de stat. Apare necesar să se treacă la elaborarea unei noi Constituții a Republicii Populare Române, care să reflecte profundele transformări petrecute în țara noastră.

Sfaturile populare au obținut o serie de realizări în conducerea treburilor obștești, au acumulat o experiență bogată, au format cadre pricepute de gospodări. În ultimii ani atribuțiile lor au fost lărgite: ele administrează fonduri bănești importante, au în subordnare directă industria locală, rețeaua comercială, gospodăria comunală, organizațiile de construcții și alte sectoare importante ale activității economice și social-culturale.

Acum, în fața Sfaturilor populare se ridică sarcini sporite, complexe, a căror rezolvare necesită ridicarea la un nivel mai înalt a întregii lor activități, abordarea cu o mai mare competență și perseverență a problemelor dezvoltării economice a regiunilor și raioanelor, creșterea inițiativei și a spiritului lor gospodăresc, îmbunătățirea acțiunii de valorificare a resurselor locale, cea mai mare grijă și efortul în utilizarea mijloacelor materiale sporite de care dispun.

Cu prilejul campaniei electorale, subliniindu-se activitatea multilaterală desfășurată de Sfaturile populare, s-au adus și critici privind

unele deficiențe din munca acestora. Este necesar ca Sfaturile populare care vor fi alese să tragă toate concluziile din aceste critici, să-și îmbunătățească activitatea, să combată orice fenomen de burocratism, să lucreze cu mai multă operativitate la rezolvarea problemelor ridicate de cetățeni, să dea dovadă de cea mai mare grijă și atenție față de nevoile și cerințele populației.

Întreaga experiență în domeniul construcției de stat demonstrează că Sfaturile populare vor putea să-și realizeze cu succes sarcinile numai întărindu-și continuu legătura cu masele, stimulînd inițiativa și asigurînd atragerea lor permanentă la rezolvarea problemelor gospodărești.

MAREA FORȚĂ A ORINDUIRII SOCIALISTE

Tovarăși,

Bilanțul rezultatelor obținute în acești ani, perspectivele spre care ne îndreptăm reflectă forța și superaviețuirea orînduirii noastre de stat, în care stăpînă este poporul.

Consolidarea continuă a alianței clasei muncitoare cu țărănimul, strînsa frăție dintre oamenii muncii de toate naționalitățile, dezvoltarea continuă a unității moral-politice a poporului, coeziunea strînsă în jurul partidului și guvernului a tuturor celor ce muncesc constituie temelia de nezdruincînt a regimului nostru democratic-popular. (Aplauze îndelungate.)

Este o realitate esențială a vieții social-politice din țara noastră lărgirea continuă a democratizării mîinii noastre, care, în forme multiple, asigură participarea largă, activă și entuzastă a maselor la conducerea construcției economice și culturale. În cadrul constituirii de producție din fabrici și uzine, al comisiilor permanente ale Sfaturilor populare, în cadrul controlului obștești, milioane și milioane de oameni ai muncii din țară la elaborarea și definitivarea planurilor economice, la gospodărirea mășelor și comunităților, la îmbunătățirea activității comerțului de stat, cîntinelor, instituțiilor culturale și medico-sanitare, la diferitele acțiuni de

deservire social-culturală. Crește rolul organizațiilor obștești ale oamenilor muncii în viața socială, capătă tot mai mare importanță formele obștești de influențare și educare. În faptul că întreaga putere de stat aparține celor ce muncesc își are izvorul acel torenț de energie creatoare care constituie chezașia îndeplinirii sarcinilor pe care ni le propunem.

În condițiile noii etape a crizei generale a capitalismului apar mai evidente superioritatea oriundui socialist asupra pseudodemocrației burgheze. Intr-o serie de țări capitaliste, sub presiunea cerințelor celor mai reacionare ale capitalului monopolist, care și subordonează în tot mai mare măsură statul și aparatul acestuia, are loc o înălcare tot mai flagrantă până și a normelor celor mai elementare ale democrației burgheze parlamentare. Se mășniește alegerea se înfrumusețea samavolnicilor poliției, se adoptă legi electorale pe baza franchiselor, cum s-ar spune pentru muși — respectiv pentru partidele burgheze — mumi, iar pentru alții ciumă, încât un candidat din partea partidului clasei muncitoare, ca să fie ales deputat, trebuie să obțină de zece de ori mai multe voturi decât candidatul unui partid burghez.

Adevăratul conținut al „democrației” burgheze este ilustrat de legile antinumanitare și persecuțiile rasiale din S.U.A., de prigoana antidemocratică din R.F.G., de regimul terocist din Spania, Portugalia, Uniunea Sud-Africană și alte țări ale așa-zisei „lumi libere”, transformate în vaste temnițe pentru propriile popoare.

Apologieții capitalismului le place să vorbească adesea despre „libertatea” și „egalitatea” pe care ar asigura-o pentru toți democrația burgheză. Dar ce fel de egalitate domnește între Rockefeller și muncitorul de rîm, cînd este știut că familia Rockefeller posedă o avere cît venitul anual al unui milion de familii de muncitori americani? Într-un singur trimestru al anului trecut, Ford a realizat un profit net echivalent cu câștigul a peste 150.000 de muncitori din țările sale.

Cît privește „libertatea”, singura libertate reală pe care o asigură oamenilor muncii democrația burgheză este aceea de a purta

jugul exploatării capitaliste, de a fi asvinați pe drumuri cînd o cer interesele monopolizilor. Anul trecut, în luna aprilie, fostul ministru al muncii din administrația Eisenhower, Mitchell, luat în virtutea promisiunilor electorale, a făcut prinsoare că dacă pînă în luna octombrie numărul șomerilor nu va scădea sub 3.000.000, el își va mîna pălăria chiar în fața clădirii ministerului său. Or, numărul șomerilor a depășit considerabil această cifră, ceea ce nu l-a mînit prea mult pe d-l Mitchell, care s-a mulțumit să mînece o pălărie — ce-i drept confecționată pentru el din ciocolată — (*risete*), pe care a consumat-o în fața fotografiilor și reposterilor cinematografice. (*risete*) nu în fața milioanei de șomeri. (*Animăție în sală*). Iar zilele trecute, noul ministru american al muncii a declarat că în ianuarie 1961 numărul șomerilor totali a ajuns la 5.510.000, cifra la care precedent pentru această perioadă în țara noastră de după război, în afară de alți 1.700.000 de muncitori care lucrează ziua de muncă incompletă, cu salariu redus. Traducată, liberul semnificat de dreptul Walter Reuther declara că se presede pentru anul viitor ca numărul șomerilor să ajungă la 8.000.000. Iată ce perspectivă întinerită se deschide înaintea familiilor de muncitori americani.

Desigur, ni s-ar putea replica la aceasta că în S.U.A. există așa-zisul „ajutor de șomaj”. Dar și acest ajutor, ale cărui cheltuieli sînt suportate tot de oamenii muncii, nu se acordă decît temporar, doar în primele luni de șomaj. Milioanele de șomeri americani s-au lipsi de acest ajutor dacă li s-ar da de lucru. De ce nu sînt ei înșiși plasați în producție? Realitatea este că în S.U.A. se întes, din nou fenomenele de „recesiune”, cum este denumită pe jargonul criza economică, cresc continuu inflația și deficiențele bugetare, folosirea incompletă a capacităților de producție are un caracter cronic și se află acum la un nivel din cele mai coborîte, ceea ce duce la creșterea șomajului.

În mesajul președintelui Statelor Unite ale Americii, Kennedy: „Cu privire la starea Uniunii”, se pot citi următoarele: „Din circa 5.500.000 de americani șomeri, peste un milion caută de lucru de mai bine de patru luni. În fiecare lună circa 150.000 de muncitori

în epuizează dreptul de a primi ajutoare de șomaj, care de altfel sînt mizere. O optime din cei care nu au de lucru trăiesc fără nici o speranță în aproximativ 100 de regiuni care sînt lovite în mod deosebit de neomuziri și dificultăți". La acest tablou mesajul adaugă faptul că în anul din urmă veniturile fermierilor au scăzut cu 25%, investițiile de capital în economie scad și că niciodată de la criza din 1929 nu a existat un număr atît de mare de falimente în lumea de afaceri.

Fenomene similare au loc și în alte țări capitaliste. În numeroase țări capitaliste crește lupta oamenilor muncii pentru cerințele lor împotriva poverii pe care o aruncă pe umerii celor ce muncesc mîiașele chelului; militare determinate de cursa înarmărilor, se tin lung grevele cu participarea a milioane de oameni, se întărește unitatea de acțiune a celor ce muncesc. Totodată crește în amploare lupta celor mai largi straturi ale populației din țările capitaliste pentru drepturi și libertăți democratice, pentru pace și înțelegere între popoare.

Poporul român, care a cunoscut și el pe timpuri exploatarea capitalistă-nărușărească, teroarea crîncenă, ea și celelalte „binefaceri” ale democrației burgheze, le-a pus capăt, pentru vecii vecilor, prin instaurarea regimului democrat-popular. (Aplauze puternice.) Oamenii muncii sînt conștienți de faptul că muncesc pentru ei înșiși, pentru propria lor bunăstare. Aceasta este adevărata libertate, pe care n-o poate asigura decît socialismul.

Cetățenii patriei noastre se prezintă la vot cu mîndria de a se ști oameni cu adevărat liberi, stăpîni ai destinului țării, cu hotărîrea de a nu-și ceda eforturile pentru obținerea de noi succese pe calea înfloririi patriei! (Aplauze îndelungate.)

Oamenii muncii au toate motivele să fie încredințați că obiectivele înaltdeosebite stabilite de Congresul partidului și înscrise în Manifestul F.D.P. vor fi realizate cu succes. Ei s-au putut convinge prin proprie experiență că planurile elaborate de partid se materializează pas cu pas, an cu an, etapă cu etapă — în înfăptuiri care

înfrîuresc în bine viața lor de zi cu zi. Partidului nostru îi sînt profund străine făgăduielile deșarte. Forța planurilor noastre constă în faptul că ele pornesc de la studierea realităților, de la necesitățile obiective ale dezvoltării, trasînd sarcini ce sînt înțelese și însușite de mase. De aceea, fiecare succes obținut în îndeplinirea lor a contribuit la creșterea prestigiului și autorității partidului și guvernului în mase; între partid și popor s-au statornicit legături trainice, indisolubile.

Anul acesta, la 8 mai, se vor împlini 40 de ani de la înființarea partidului clasei muncitoare din țara noastră — Partidul Comunist din România. (Aplauze puternice, urale, ovații.)

Nu numai membrii de partid, ci și masele largi de muncitori, țărani, intelectuali văd în această aniversare o sîrbătoare a lor scumpă.

De 40 de ani partidul nostru, ținînd sus steagul marxism-leninismului, luptă cu abnegație pentru înălțămintea aspirațiilor vitale ale poporului. În condițiile grele ale ilegalității, sub crunta opresiune a statului burghez-moșieresc, comunistii au fost aceia care au purtat nestîmă lăcără lupte pentru lichidarea exploatarii celor ce muncesc, pentru o viață mai bună, pentru independența și libertatea țării. Partidul comunist a fost inițiatorul, organizatorul și conducătorul luptei forțelor patriotice populare care a dus la victoria insurjecției armate și la răsturnarea dictaturii militare-fașiste. Partidul a organizat lupta victorioasă pentru eucerirea puterii de stat de către oamenii muncii și condusă poporul muncitor spre mîi și nu izbinzi pe calea construirii socialismului. (Aplauze prelungite.)

În Partidul Muncitoresc Român poporul nostru vede călăuză sigură, conducătorul său ferm și încrezut, iar în politica partidului — propria sa politică, programul viitorului său luminos, îndreptarul muncii sale pașnice și creatoare pe calea spre victoria deplină a socialismului, spre comunism. (Aplauze furtivoase, urale îndelungate. Se strigă: „Trăiască partidul nostru drag și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!”)

PENTRU CONSOLIDAREA PĂCII ȘI DEZVOLTAREA COLABORĂRII INTERNAȚIONALE

Tovarăși,

Pe planul politicii externe, Republica Populară Română aduce o contribuție activă la menținerea și întărirea păcii — cauza scumpă a tuturor popoarelor. Republica Populară Română, alături de celelalte țări socialiste, luptă perseverent pentru mijlocirea încordării internaționale, pentru demascarea și zădărnicirea oricăror uneltiri ale cercurilor imperialiste agresive împotriva păcii, pentru unirea forțelor mondiale ale păcii și promovarea coexistenței pașnice. (Aplauze puternice.)

Piatra unghiulară a politicii noastre externe o constituie prietenia și alianța indestructibilă cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste, întărirea măreței comunități a sistemului socialist mondial. Unitatea lagărului socialist este cheia independenței naționale, securității și succeselor în construirea socialismului în țările socialiste, factorul hotărâtor al menținerii și întăririi păcii în lume. Ea se bazează pe comunismul intereselor și a scopului final, pe fidelitatea față de învătătura marxist-leninistă — și de aceea este puternică, indestructibilă. (Aplauze puternice.)

Călăuzindu-se în permanență după principiul leninist al coexistenței pașnice, țara noastră se pronunță pentru relații cu toate statele, indiferent de orânduirea lor social-economică. În prezent întreținem relații diplomatice cu 47 de țări, iar relații comerciale cu peste 80 de țări.

Avântul continuu al economiei țării noastre lărgeste mereu posibilitățile de export și import. În numeroase țări occidentale cererile de afaceri manifestă un interes crescând pentru lărgirea legăturilor economice cu România. În ce ne privește, dezvoltând în continuare legăturile noastre strânse cu țările socialiste, Republica Populară Română va extinde și pe viitor schimburile cu toate țările pe baza egalității și avantajului reciproc, în interesul întăririi rela-

țiilor internaționale pașnice prin promovarea comerțului mondial. (Aplauze.)

Republica Populară Română joacă un rol tot mai activ în Organizația Națiunilor Unite, mișcând cu acest mare for internațional să servească scopurilor pașnice pentru care a fost creat. La actuala sesiune a Adunării Generale, cea mai importantă din întreaga istorie a Organizației Națiunilor Unite, delegația română, alături de celelalte delegații ale țărilor socialiste, a acționat perseverent pentru rezolvarea marilor probleme la ordinea zilei, pentru îmbunătățirea relațiilor internaționale, susținând toate propunerile îndreptate spre acest țel și prezentind propuneri proprii, care au găsit ecou favorabil în cadrul Organizației Națiunilor Unite și în opinia publică mondială. (Aplauze.)

Poporul român, care a cunoscut din amara experiență a trecutului ce înseamnă jaful și asuprirea imperialistă și care și-a câștigat prin grele jertfe independența națională, manifestă o caldă simpatie și solidaritate față de lupta popoarelor pentru eliberarea de sub jugul colonial. Între Republica Populară Română și toate statele independente din Asia și Africa se statornicește și se dezvoltă legături prietenești de colaborare, bazate pe deplina egalitate în drepturi, sintem alături de toate popoarele iubitoare de pace în lupta pentru lichidarea definitivă a colonialismului. Poporul român își exprimă întreaga solidaritate cu lupta eroică, neînfricată a poporului eșaban, a popoarelor din Algeria, din Laos și din alte țări pentru dreptul sfânt de a-și hotărî singure soarta. (Aplauze.)

Alături de toate popoarele iubitoare de libertate, poporul nostru a înfierat cu indignare agresiunea odioasă dezlănțuită împotriva poporului congolez de colonialiștii belgieni, cu sprijinul aliaților lor din N.A.T.O. și sub oblăduirea comandamentului O.N.U. — agresiune care a culminat cu asasinarea mișlească a șefului guvernului legal, eminentul patriot și exponent al mișcării de eliberare africane, Patrice Lumumba. Conștiința omenirii, zguduită de fărâdelegile colonialiștilor și năimiților lor în Congo, cere ca asasinii lui

Lumumba și toți complicii lor la săvârșirea acestei crime odioase să-și primească pedeapsa meritată. (Aplauze puternice.)

În vederea rezolvării situației serioase care s-a creat în Congo, țara noastră s-a pronunțat pentru recunoașterea guvernului legal al Congoleiului, condus de Gizenga, pentru imediată dezarmare și îndepărtare din Congo a intervențiștilor belgieni și retragerea tuturor trupelor străine, încât poporul congolez să-și poată rezolva problemele sale interne singur, în libertatea deplină pentru care a dat atâtea jertfe.

În cel privește pe Hammarskjöld, s-a dovedit pe deplin justețea poziției țărilor socialiste, care încă de mult au dezvăluit de la tribuna Organizației Națiunilor Unite fătărnicia pretenției sale „imparțialității” și au evidențiat necesitatea restructurării organelor executive ale Organizației Națiunilor Unite, astfel ca ele să reflecte actuala configurație politică a lumii. Ne este cu neputință să continuăm relații și să acceptăm rămânerea în funcția de secretar general al Organizației Națiunilor Unite a unui asemenea om, care s-a demascat până la capăt cu instrument al imperialiștilor și colonialiștilor, batjocorind misiunea încredințată de O.N.U. și acționînd ca părtas la fărâdelegile împotriva poporului congolez.

Republica Populară Română consideră înlăptuirea dezarmării generale și totale ca principala problemă a vieții internaționale, sprijină cu toată hotărîrea programul constructiv și realist al Uniunii Sovietice pentru înlăptuirea dezideratului tuturor popoarelor — crearea unei lumi fără arme, fără armate și fără războaie. (Aplauze puternice.) Acumularea stocurilor de arme cu o putere de distrugere fără precedent face să planeze grave primejdii asupra omenirii. Este timpul ca puterile occidentale, cărora le revine răspunderea faptului că pînă acum tratativele în problema dezarmării au fost zădărnice, să dea dovadă de o atitudine realistă, pentru a se ajunge la măsuri efective de înetare a cursei înarmărilor, interzicere a experimentelor nucleare și lichidare a armelor de exterminare în masă, la înlăptuirea dezarmării generale și totale.

Țara noastră urmărește cu cea mai mare atenție evoluția evenimentelor în Germania occidentală. Punerea Bundeswehrului sub comanda generalilor și ofițerilor naziști cu vechi state de servicii în slujba hitleriștilor, orbiți de spirit revanșard, planurile de echipare a militariștilor vest-germani cu arme atomice, dezmațul organizațiilor neonaziste și paramilitare creează o serioasă primejdie pentru pacea Europei și a lumii. Tot mai imperioase devin incluziunile Tratatului de pace cu Germania, normalizarea situației din Berlinul occidental, ca o cale sigură pentru lichidarea rămășițelor războiului și întărirea securității în Europa.

După cum se știe, o serioasă piedică în calea dezvoltării unor relații de înțelegere și colaborare internațională a constituit-o politica promovată de fosta administrație a S.U.A., îmbibată de spiritul războiului rece și al politicii „de pe poziții de forță”. Această politică de respingere invariabilă și stereotipă a tuturor inițiativelor și propunerilor țărilor socialiste și alte țări iubitoare de pace a împiedicat obținerea de rezultate pozitive în diferitele întâlniri și contacte internaționale, nemulțumind pe bună dreptate opinia publică mondială.

Guvernul Republicii Populare Romine a examinat cu atenție cuvenită declarațiile noului președinte al S.U.A., Kennedy, la instalarea sa în funcție, cu privire la intențiile de a porni în căutarea păcii, a purta tratative, a curăți platforma colaborării internaționale.

Firește că în măsura în care asemenea declarații vor fi traduse în fapt prin acțiuni concrete în direcția îmbunătățirii relațiilor reciproce, pe baza egalității în drepturi, respectării suveranității și neamestecului în treburile interne, se vor crea posibilități de dezvoltare a relațiilor de bună înțelegere.

În același timp trebuie să constatăm că asemenea declarații vin în contradicție flagrantă cu alte luări de poziții ale președintelui S.U.A. și mai ales cu măsurile de spărire continuă a cheștiștilor militare, de întărire a cursei înarmărilor atomice și neatomice, cu proiectele de dislocare a bazelor americane pentru rachete în dife-

rite țări ale continentului european ș.a. Activitatea blocului N.A.T.O. și a întregului sistem de blocuri agresive de sub egida S.U.A. reprezintă una dintre principalele surse ale încordării în relațiile internaționale, o primădie serioasă pentru pacea mondială. Statele N.A.T.O., în frunte cu S.U.A., sînt principalele apărătoare ale rîndăielilor colonialiste, promotoarele neocolonialismului; ele încearcă în fel și chip să răpească popoarelor care scutură lanțurile imperialismului dreptul de a dispune singure de propria lor soartă, creînd astfel focare periculoase de încordare.

Popoarele nu se pot mulțumi cu declarații verbale și proclamarea de intenții. Ele așteaptă în sfîrșit fapte, acțiuni concrete, constructive, care să aducă o contribuție efectivă la destinderea internațională, la încetarea cursei înarmărilor, la crearea unui climat de pace.

Militînd constant pentru pace și rezolvarea pașnică a problemelor internaționale, nu putem privi cu indiferență acțiunile agresive ale cercurilor ostile păcii, ci trebuie să păstrăm mereu trează vigilența poporului. Republica Populară România a acordat și va acorda și în viitor o atenție neslabită întăririi capacității de apărare a țării, pregătirii de luptă și politice a forțelor noastre armate, înzestrării lor cu tot ce este necesar pentru ca, împreună cu forțele armate ale celorlalte state participante la Tratatul de la Varșovia, să fie mijlocul gata să-și îndeplinească misiunea de apărare a păcii, a independenței și securității țărilor lagărului socialist. (Aplauze puternice, îndelungate.)

În zilele noastre, onorarii de agresiuni nu mai pot hotărî după bunul lor plac dacă să fie pace sau război. Noi privim cu calm și încredere viitorul, pentru că în lumea contemporană există astăzi o situație radical deosebită de aceea din trecut, pentru că astăzi imperialismului i se opun forțe uriașe, în frunte cu înecăbibilul lagăr socialist, care pot impune și consolida pacea. (Vii aplauze repetate.)

Consfătuirea de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești a subliniat cu deosebită putere că salvagardarea păcii, micșorarea încordării internaționale, îndepărtarea pericolului de război este sarcina centrală a tuturor partidelor comuniste și țărilor socialiste.

În această privință eu o însemnată activitate ovestă, spiritul de inițiativă nepuizabil, propunerile de răsunet mondial, perseverența cu care desfășoară lupta pentru pace guvernul Uniunii Sovietice și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu neobositul luptător pentru cauza socialismului și păcii, tovarășul Hrușciov. (Aplauze puternice, ovaii.)

Manifestînd în mod concret voința de a contribui la îmbunătățirea climatului internațional, guvernul român a reglementat prin tratative o serie de probleme litigioase în relațiile cu țări ca Statele Unite, Franța, Anglia, Grecia, Elveția.

O preocupare constantă a statului nostru o constituie relațiile pașnice, de bună vecinătate, cu țările din Peninsula balcanică. Vom continua acțiunea noastră pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, lipsită de arme atomice și armă-rachetă, cu convingerea fermă că propunerile guvernului Republicii Populare Romîne corespund năzuințelor și intereselor fundamentale ale popoarelor din această parte a lumii.

Țara noastră, alături de celelalte țări socialiste, este hotărîtă să contribuie și pe viitor la rezolvarea echitabilă, prin tratative, a problemelor internaționale, la dezvoltarea unor relații din ce în ce mai bune între state.

Ideea coexistenței pașnice, ca singura alternativă rațională în domeniul relațiilor dintre state, a prins rădăcini adînci în cele mai largi mase populare din toate țările, ea cîștigă astăzi tot mai mult teren în opinia publică din lumea întreagă. Pe adevăratele propriului popor și a opiniei publice mondiale poate să conțene numai acela care duce o politică sincer în concordanță cu năzuințele de pace ale întregii omeniri. (Aplauze prelungite.)

Țara noastră s-a pronunțat și se pronunță cu toată hotărârea în sprijinul întrecerii pașnice dintre cele două sisteme — socialist și capitalist. În desfășurarea acestei întreceri au o însemnătate hotărâtoare succesele obținute de Uniunea Sovietică în îndeplinirea grandiosului plan septenal, succesele celorlalte țări socialiste în construcția noii orânduiri.

Putem fi mândri, tovarăși, că prin rezultatele lor obținute în construcția pașnică, oamenii muncii din patria noastră își aduc contribuția la această istorică întrecere, din care socialismul va ieși învingător! (Vii aplauze.)

Tovarăși,

Partidul Muncitoresc Român, forțele patriotice înmăpunchate în Frontul Democrației Populare se prezintă în fața alegătorilor cu un bilanț bogat de înfăptuiri și cu un mare program de noi realizări. Fiecare om al muncii își simte inima plină de bucurie pentru progresele realizate de poporul român în toate domeniile de activitate, pentru perspectivele mărețe care ne stau înaintea.

Partidul Muncitoresc Român este încredințat că prin votul unanim dat candidaților F.D.P., poporul nostru își va exprima hotărârea de a înfăptui mărețul program de muncă și luptă pentru înflorirea patriei socialiste, pentru avântul economiei naționale și al culturii, pentru ridicarea nivelului de trai al întregului popor muncitor. (Aplauze puternice, îndelungate.)

Votul dat candidaților Frontului Democrației Populare va fi un vot pentru întărirea continuă a regimului de democrație populară, pentru cucerirea de noi izbini și pentru victoria deplină a socialismului în patria noastră, pentru bunăstarea celor ce muncesc, va fi un vot pentru politica noastră externă, un vot pentru pace! (Vii aplauze, îndelung repetate.)

Trăiască poporul nostru muncitor, constructor al socialismului: (Aplauze puternice, urale.)

Trăiască Republica Populară Română! (Aplauze puternice, urale, ovații repetate; asistența aclamă îndelung în picioare. Se strigă: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!”, „Trăiască unitatea de nezdruccinat a întregului popor în jurul partidului și guvernului!”, „Trăiască în veci prietenia dintre poporul român și poporul sovietic!”, „Trăiască victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare!”)

„Scînteia” nr. 5683
din 4 martie 1961

CUVÎNTARE ROSTITĂ LA PRIMA SESIUNE A CELEI DE-A 4-A LEGISLATURI A MĂRII ADUNĂRI NAȚIONALE

— 21 martie 1961 —

Tovarăși deputați,

Sînt încredințat că voi fi în asentimentul tuturor membrilor Consiliului de Stat, exprimînd-vă mulțumirile noastre pentru înalta cinstire și încredere ce ne-a fost acordată. Asigur Marea Adunare Națională că împreună cu ceilalți membri ai organului colectiv din care fac parte — Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne — am-mi voi precupeți eforturile și energia spre a îndeplini sarcinile de mare răspundere ce ne revin. *(Aplauze îndelungate.)*

Marea Adunare Națională, în actuala ei compoziție, intruchinază indestructibilă unitate politică-morală a popoului nostru, care și-a manifestat cu entuziasm, în alegerile de la 5 martie, atașamentul față de regimul democrat-popular, adevărată sa totală față de politica internă și externă a statului, voința și hotărîrea de a obține noi victorii în construirea socialismului.

Vă sînt bine cunoscute, tovarășii deputați, istoricele hotărîri ale celei de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, cu privire la planul șesenal de dezvoltare a economiei naționale, la programul de perspectivă, la liniile directoare ale întregii politici a statului nostru. Aceste hotărîri au fost aduse la cunoștința tuturor oamenilor muncii și dezbătute cu însuflețire de masele cele mai largi. Ele au devenit programul de luptă al întregului popor pentru sporirea în ritm furtunos a puterii economice a țării, creșterea continuă a industriei, dezvoltarea multilaterală a agriculturii socialiste,

Cuvîntare rostită la prima sesiune a celei de-a 4-a legislaturi a M.A.N. 585

îmflorirea culturii, făurirea belșugului de bunuri materiale și ridicarea bunăstării tuturor celor ce muncesc.

Sub conducerea încercatului nostru partid, care desfășoară o muncă uriașă de organizare a maselor muncitoare, mobilizîndu-le și însuflețindu-le în luptă, muncitorii, țărani, tinerii de cultură muncitorească cu înflăcărare patriotică, cu perseverență și eroism pentru a da viață mărețului program elaborat de partid, creînd condițiile îndeplinirii și chiar depășirii prevederilor lui.

O expresie a avîntului și entuziasmului de care sînt animați oamenii muncii este marea amploare pe care a luat-o întrecerea socialistă în cinstea glorioasei aniversări — 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România. Zi de zi noi colective ale uzinelor și fabricilor noastre, ale minelor și șantierelor, ale unităților socialiste din agricultură și instituțiilor răspund cîntării partidului, desfășurînd pe un front tot mai larg întrecerea socialistă, care a devenit o mișcare a întregului popor. Dezbatînd cu seriozitate și simț de răspundere angajamentele pe care le iau, oamenii muncii dau dovadă de inepuizabilă inițiativă și de un profund interes pentru punerea în valoare a bogatelor rezerve ale economiei naționale, pentru creșterea producției și productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, depășirea folosirii a mașinilor și utilajelor, cheltuirea cu spirit gospodăresc a mijloacelor financiare.

În opera de construcție socialistă, sarcini de mare însemnătate revin statului democrat-popular, organelor sale centrale și locale. Aceasta impune o permanentă preocupare pentru îmbunătățirea legislației noastre, perfecționarea funcționării organelor de stat, dezvoltarea democrației socialiste, asigurarea participării tot mai largi a maselor populare la conducerea treburilor obștești.

Tovarăși deputați,

Trăim în epoca mărească cînd, datorită raportului de forțe creat în lume, a apărut posibilitatea pe deplin realizabilă de a bîra ceea ce războiului. Popoarele lumii sînt conștiente de pericolul unui al doilea război atomic și văd din ce în ce mai limpede că singura po-

litică rațională o constituie politica de coexistență pașnică între toate statele, fără deosebire de regim social. Sutele de milioane de oameni de pretutindeni năzuiesc din adâncul inimii spre îndepărtarea acelor care întunecă atmosfera internațională. Pacea reprezintă dorința fierbinte a întregii omeniri. Toate statele, toate guvernele sînt chemate să dovedească prin fapte că țin seama de dorința de pace a popoarelor.

Politica externă de pace a Republicii Populare Romine se bucură de aprobarea și sprijinul deplin al poporului nostru, de simpatia cercurilor largi ale opiniei publice internaționale.

Fundamentul politicii externe a statului nostru îl constituie prietenia și alianța de nezdruccinat cu Uniunea Sovietică, cu celelalte țări ale lagărului socialist. În strînsă unire cu țările socialiste frățești, cu toate statele iubitoare de pace, Republica Populară Romină milităm pentru destindere internațională, pentru rezolvarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor litigioase, acționează cu vigilență pentru zădărnicierea anelurilor encercurilor imperialiste agresive împotriva păcii.

Credincioasă principiilor coexistenței pașnice, România își va aduce și în viitor contribuția activă la lupta pentru apărarea și consolidarea păcii. Republica Populară Romină va milita cu și mai mare perseverență pentru realizarea propunerilor făcute la Organizația Națiunilor Unite de Uniunea Sovietică cu privire la dezarmarea generală și totală, pentru lichidarea oricăror forme de asuprire colonială și dreptul tuturor popoarelor la deplină independență și suveranitate, pentru încheierea tratatului de pace cu Germania și înălturarea primejdiei militarismului revanșard, în interesul consolidării păcii în Europa. Vom continua acțiunile întreprinse pentru dezvoltarea colaborării interbalcanice, crearea unei zone demilitarizate și fără arme nucleare în Balcani, extinderea relațiilor politice, economice și culturale cu toate statele.

Bucurîndu-se de marile avantaje ale cooperării și întruajutorării dintre țările lagărului socialist, poporul nostru, prin munca sa pașnică, constructivă, la parte la întrecerea dintre cele două sisteme —

socialist și capitalist, întrecere al cărei rezultat istoricește inevitabil va fi victoria deplină a socialismului. (Aplauze.)

Oamenii muncii privesc cu optimism și încredere viitorul. Transformările înnoitoare care au sculbat din temelii înfrîngerea patriei sînt o mărturie a superiorității orînduirii socialiste, a marii forțe creatoare a celor ce muncesc stăpîni pe soarta lor.

Avem toate condițiile pentru realizarea cu succes a obiectivelor însoțitoare ce ne stau în față. Masele largi au dobindit o bogată experiență în opera de construire a socialismului. Întregul popor este mai strîns unit ca oricînd în jurul călăuzei sale — partidul clasei muncitoare, călî în încreierile grele ale luptei pline de abnegație pentru răsturnarea regimului burghez-moșieresc, cucerirea puterii de către oamenii muncii, făurirea statului nou democrat-popular, ridicarea economică și culturală a patriei. (Aplauze puternice.) Continuînd tradițiile glorioase ale istoriei de patruzecinci de ani, partidului, comuniștii conduc neabătut masele înainte, pe valea socialismului și comunismului, unind elanul revoluționar, dinamismul, perspectiva largă cu un realism profund, cu o fundamentare științifică a planurilor pe care le elaborează călăuziti de cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării societății. Fără să ne lăsam îmbătați de succese, nutrim o legitimă mîndrie pentru ceea ce am realizat prin munca neobosită a muncitorilor, tînanilor, intelectualilor, a tinerilor și vîrstnicilor, a bărbaților și femeilor.

Permiteți-mi să-mi exprim convingerea nestrămutată că cei 4 ani de legislatură a Marii Adunări Naționale vor marca o nouă etapă în dezvoltarea țării. (Aplauze puternice, prelungite.) Înaintea noastră se conturează limpede perspectiva luminoasă a desăvîrsirii construirii socialismului, a unui elan și mai mare al forțelor materiale și spirituale ale poporului, a unui viitor de bunăstare și fericire pentru toți cei ce muncesc. (Aplauze furtive, îndelung repetate.)

CUVÎNTARE ROSTITĂ
LA MITINGUL OAMENILOR MUNCII
DIN BUCUREȘTI
ÎN CINSTEA DELEGAȚIEI DE PARTID
ȘI GUVERNAMENTALE
A R.S. CECOSLOVACE

— 16 aprilie 1961 —

Tovarăși,

De șase zile se află în mijlocul nostru, la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Populare Române, soli poporului fratel cehoslovac — delegația de partid și guvernamentală în frunte cu primul secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace, tovarășul Antonín Novotný. *(Aplauze puternice.)*

În acest scurt timp, tovarășii cehoslovaci au vizitat întreprinderi industriale, hidrocentrala de la Bieaz, construcții de locuințe, orașe și comune, au putut cunoaște mai de aproape viața, munca și realizările poporului român. Pretutindeni, oamenii muncii din țara noastră i-au întâmpinat pe scumpulii noștri oaspeți cu dragoste, cu brațele deschise, ca pe prieteni sinceri și apropiați.

Poporul român se bucură din toată inima de această vizită. Oamenii muncii din țara noastră dau o înaltă apreciere hărniciei, talentului și tenacității poporului cehoslovac, strălucitelor rezultate ale muncii sale creatoare.

Mă folosesc de acest prilej pentru a aminti, cu deosebită plăcere, de vizita făcută în Cehoslovacia, cu doi ani și jumătate în urmă, de delegația română de partid și guvernamentală.

Ne-au lăsat o puternică impresie întâlnirile cu oamenii muncii din Praga și Bratislava, din Kladno, Plzeň, Banská Bystrica și Zvolen, din cooperativa agricolă din Strakonice. Pretutindeni, în industrie

Cuvîntare la mitingul organizat în cinstea delegației R. S. Cehoslovace.

și agricultură, am putut constata însuflețirea cu care oamenii muncii cehoslovaci îndeplinesc obiectivele economice elaborate de partid.

Vizitele reciproce ale delegațiilor de partid și guvernamentale constituie o contribuție de preț la adâncirea relațiilor noastre de prietenie frățească. Ele prelucrează la schimb de experiență în cele mai importante probleme ale construcției socialiste și ale vieții internaționale și duc la dezvoltarea legăturilor de colaborare tovarășească între ambele țări, la întărirea unității și coeziunii lagărului socialist. *(Vii aplauze.)*

Relațiile de prietenie dintre popoarele romin și cehoslovac au o veche și îndelungată tradiție. Pentru a-și cuceri libertatea națională și socială, ele au purtat veacuri de-a rîndul o luptă grea. Cel de-al doilea război mondial a adus grele suferințe popoarelor noastre. Sînt vii în memorie luptele dure împreună pentru zdrobirea fascismului, alături de glorioasa Armată Sovietică, ai cărei ostași și-au vărsat sîngele pentru eliberarea țărilor noastre. Instaurarea puterii populare a dat un conținut nou relațiilor de prietenie dintre România și Cehoslovacia, unite prin indestructibile legături internaționale în marea familie a țărilor lagărului socialist.

Vizita delegației de partid și guvernamentale cehoslovace are loc în zilele în care clasa muncitoare, oamenii muncii din Republica Populară Română și din Republica Socialistă Cehoslovacă se pregătesc să sărbătorească aniversarea a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist Român și a Partidului Comunist din Cehoslovacia. *(Aplauze puternice, îndelungate.)*

Între partidele noastre au fost stabilite încă din primei ani ai înființării lor relații strînse de conlucrare tovarășească. Comunistii romîni nu vor uita niciodată că în ani gîri ai activității ilegale au găsit sprijin internaționalist din partea partidului comunist, a clasei muncitoare cehoslovace.

Eroicele bătălii purtate de clasa muncitoare din Cehoslovacia și România, sub conducerea partidelor noastre comuniste, timp de

patru decenii, au întărit și mai mult prietenia popoarelor romin și cehoslovac. *(Aplauze.)*

Călăuzindu-se cu fidelitate după învățătura marxist-leninistă despre revoluția și construcția socialistă, aplicând în mod creator, potrivit condițiilor istorice concrete din fiecare țară, experiența, universal valabilă în esența ei, a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partidele noastre au condus cu succes lupta pentru cucerirea puterii de către clasa muncitoare și aliații ei, pentru făurirea bazei economice a socialismului, iar astăzi organizează și conduc activitatea eroică de zi cu zi a poporului muncitor pentru victoria deplină a orinduirii socialiste. *(Aplauze prelungite.)*

În prezent, Republica Socialistă Cehoslovacă se situează printre țările cele mai avansate din punct de vedere industrial din lume, depășind de peste 4 ori volumul producției din 1937. Industria Cehoslovaciei se caracterizează printr-un înalt nivel tehnic, o mare productivitate a muncii, prin capacitatea de a produce cele mai variate sortimente de mașini și utilaje.

Ca urmare a faptului că în Cehoslovacia procesul de transformare socialistă a agriculturii a fost, în linii mari, terminat, relațiile de producție socialiste au triumfat în întreaga economie națională. Au fost obținute importante realizări în domeniul creșterii nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc, s-a întărit unitatea moral-politică a poporului, s-a lărgit continuu democrația socialistă în toate sectoarele vieții sociale.

Succesele obținute în aplicarea politicii partidului comunist au deschis poporului cehoslovac noi și mărețe perspective: construirea societății socialiste dezvoltate și crearea premiselor necesare pentru trecerea la comunism. *(Aplauze.)*

Clasa muncitoare, întregul popor urmează cu încredere și înălțăminte cu nestrămutată hotărâre politica Partidului Comunist din Cehoslovacia, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Antonin Novotny. *(Aplauze puternice.)*

Poporul român urează din toată inima poporului frate cehoslovac succes deplin în realizarea mărețelor sale obiective. *(Aplauze prelungite.)*

Dragi oaspeți,

În timpul scurtei dv. vizite ați avut posibilitatea să cunoașteți mai îndesaproape unele din înălțăminte oamenilor muncii din țara noastră, eforturile lor pline de abnegație pentru prosperitatea și înflorirea patriei.

Aceeași atmosferă de muncă creatoare, de elan al maselor, pe care le-ați văzut în întreprinderile și pe șantierele vizitate, domnește în întreaga țară, în fabrici, uzine, pe ogare, în instituții de știință și de cultură. Pretutindeni, bărbați, femei, tineri, vârstnici se străduiesc să aducă, fiecare, contribuția sa la construcția economiei și culturii socialiste, conștienți că muncesc pentru propria lor bunăstare, pentru o viață mereu mai bună, mai prosperă.

Făcând bilanțul marilor realizări obținute în aplicarea politicii partidului, Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român a marcat victoria istorică a poporului nostru — construirea bazei economice a socialismului — și a elaborat planul de 6 ani, programul desăvârșirii construcției socialismului. *(Aplauze prelungite.)*

Au fost realizate progrese importante în dezvoltarea industriei, îndeosebi în ramurile principale: siderurgie, construcția de mașini, chimie, energie electrică, industria petrolului, industria forestieră, industria bunurilor de consum.

Succese hotărâtoare au fost obținute în agricultură. Secorul socialist din agricultură cuprinde peste 83% din suprafața agricolă. Unitățile agricole socialiste se întind, continen din punct de vedere economic-organizatoric. Agricultură se dezvoltă multilateral, sporind an de an producția agricolă vegetală și animală.

Toate aceste înălțăminte însuflețesc pe oamenii muncii în lupta lor pentru noi și mari victorii.

În fața lor apare tot mai limpede înălțăminte nouă a României socialiste și perspectivele luminoase spre care ea se îndreaptă.

În 1960, producția globală industrială a crescut cu 16,9% în comparație cu 1959, față de ritmul mediu anual prevăzut pentru șesenal de 13% ; în primul trimestru al acestui an planul a fost realizat în proporție de 103,6%, ceea ce constituie un indiciu că sarcinile de creștere a producției prevăzute pentru anul 1961 vor fi realizate cu succes. *(Vii aplauze.)*

Bucurându-se de sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice, precum și de relațiile de înfrățitorie și colaborare învătășească statornicite în cadrul lagărului socialist, folosind din plin avantajele cooperării și specializării producției, Republica Populară Română rezolvă cu succes problemele complexe ale făuririi și dezvoltării bazei tehnico-materiale a socialismului.

Tovarăși,

Convorbirile dintre delegațiile de partid și guvernamentale ale Republicii Populare Române și Republicii Socialiste Cehoslovace s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și tovărășească de înțelegere reciprocă. *(Vii aplauze.)* S-a putut constata din nou că între partidele noastre, între guvernele noastre există deplină unitate de vederi în toate problemele construirii socialismului și ale apărării păcii, în toate problemele privind nișcarea comunismă mondială. *(Aplauze îndelung repetate.)*

Pretenția, alianța și colaborarea în toate domeniile dintre România și Cehoslovacia sînt o expresie grăitoare a rodniciei relațiilor între țările socialiste, bazate pe respectarea principiilor marxism-leninismului, ale internaționalismului socialist.

În relațiile dintre țările noastre sînt caracteristice dezvoltarea continuă a colaborării economice și tehnico-științifice, a schimbului de mărfuri reciproc avantajos, a legăturilor culturale.

Se traduc în viață cu succes prevederile Declarației comune semnate la Praga în octombrie 1958.

Se construiește — cu utilaj cehoslovac — uzina termoelectrică de la Luduș și este prevăzută începerea încă a unei termocentrale de mare capacitate. În schimb, Republica Populară Română va

livra energie electrică de care are nevoie economia cehoslovacă, într-un volum care va reprezenta unul din cele mai importante exporturi de acest fel între țări.

Și în domeniul valorificării în celuloză a stufului din Delta Dunării colaborăm activ cu Republica Socialistă Cehoslovacă, alături de Republica Democrată Germană și Republica Populară Polonă. *(Aplauze.)*

În curs de construcție se găsesc și fabricile de placaj, cit și lucrările pentru mărirea capacității de tranzitare prin porțile comi-nești, lucrări care de asemenea fac obiectul colaborării economice dintre țările noastre.

Planurile de dezvoltare a economiei române și cehoslovace pentru perioada pînă în 1965 au scos la iveală posibilități largi pentru dezvoltarea și adîncirea colaborării economice între țările noastre, cit și pentru creșterea accentuată a schimbului reciproc de mărfuri, pe baza specializării și divizionii internaționale socialiste a muncii ce se desfășoară cu succes în cadrul Consiliului de ajutor economic reciproc.

Acordul comercial, de lungă durată, semnat anul trecut, prevede o creștere de peste două ori a schimburilor de mărfuri în anii 1961—1965, față de perioada 1956—1960.

Acordul comercial pe anul 1961 prevede o sporire a contingentelor de mărfuri prevăzute inițial. Schimburile comerciale româno-cehoslovace cuprind o mare varietate de produse și mărfuri, co-respuzător necesităților economiei naționale ale ambelor țări.

Schimbul de informații și documentație tehnico-științifică între țările noastre se adîncește an de an, extinzîndu-și sfera în cele mai diferite domenii de activitate ale economiei naționale.

Sute de tehnicieni, ingineri și muncitori romîni au vizitat Cehoslovacia pentru a studia și a-și însuși tehnologia și metodele de lucru avansate ale colegilor lor cehoslovaci, mai ales în domeniul industriei constructoare de mașini, extractive, bunurilor de consum etc.

În ultimul timp s-a inițiat și se dezvoltă colaborarea dintre institutele de proiectări similare din țările noastre.

În discuțiile avute zilele acestea cu tovarășii cehoslovaci am stabilit împreună ca, în scopul introducerii și folosirii realizărilor de seamă ale științei și tehnicii, să încheiem o convenție privind colaborarea reciprocă în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Noi apreciem, tovarăși, că relațiile economice dintre România și Cehoslovacia constituie un bun exemplu de cooperare socialistă în interesul ambelor țări și al sistemului mondial socialist în ansamblu. Se confirmă încă o dată că cea mai importantă condiție internațională a realizărilor și succeselor țărilor socialiste o constituie înfrățirea și sprijinul reciproc, folosirea tuturor avantajelor unității și coeziunii țărilor lagărului socialist.

În cursul convorbirilor am constatat, cu datorită succesorilor obținute în dezvoltarea economică a României și Cehoslovaciei, s-au creat noi posibilități de largire și adâncire a cooperării și colaborării economice într-un sferă de domenii importante pentru ambele țări. Am căzut de acord să se elaboreze în cel mai scurt timp măsuri practice în această direcție.

Dezvoltarea continuă a colaborării noastre rodnice pe țărm economic, tehnic-științific și cultural va contribui din plin la creșterea în ritm rapid a economiilor noastre naționale, la obținerea de noi succese în lupta pentru construirea și desăvârșirea bazei tehnico-materiale a socialismului, pentru înălțarea treptată a deosebirilor dintre nivelurile de dezvoltare economică ale țărilor socialiste, astfel ca toate țările socialiste să intre — mai mult sau mai puțin simultan — în comunism. *(Aplauze prelungite.)*

Tovarăși,

Înmănarea cu succes spre socialism și comunism a fiecărei țări socialiste se bazează pe colaborarea internaționalistă și schimbul de experiență dintre partidele comuniste și muncitorești. Experiența lor colectivă, modul în care ele rezolvă problemele complexe ale

lăuririi noii societăți reprezintă un bun de preț al tuturor partidelor frățești. Un puternic exemplu însoțitor îl constituie gloriul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, cel mai experimentat și mai înalțat detașament al mișcării comuniste mondiale. *(Aplauze furtunoase, îndelung repetate.)*

Călăuzindu-se după ideile Declarației Consfățuirii de la Moscova — document-program al partidelor comuniste și muncitorești — Partidul Muncitoresc Român și Partidul Comunist din Cehoslovacia consideră ca suprema lor datorie internaționalistă să contribuie activ la întărirea continuă a coeziunii mișcării comuniste internaționale, să ducă și pe viitor o luptă hotărâtă împotriva manifestărilor revizionismului ca pericol principal în mișcarea comunistă internațională, împotriva dogmatismului și separatismului, ca și a oricăror încercări de slăbire a unității țărilor socialiste, pentru victoria cauzei socialismului și a comunismului. *(Aplauze îndelungate.)*

Dezvoltarea rapidă a economiei și culturii în Uniunea Sovietică și în celelalte țări socialiste, grija permanentă a statelor socialiste pentru satisfacerea într-o măsură tot mai mare a cerințelor materiale și culturale mereu crescânde ale celor ce muncesc, grandioasele perspective ale planurilor economice pe care poșoarele acestor țări le transformă în realitate prin munca lor liberă, creatoare — toate sporesc forța de atracție a ideilor marxism-leninismului, demonstrând că singura cale spre binele, fericire, bunăstare este socialismul. *(Aplauze.)*

Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Populară Română, ca state socialiste suverane, aduc o contribuție de seamă la consolidarea păcii și au un rol activ în rezolvarea pe cale pașnică a problemelor internaționale litigioase. Această politică și-a câștigat aprecierea cercurilor largi ale opiniei publice internaționale, a tuturor celor cărora le este scumpă pacea.

Analiza făcută de Consfățuirea partidelor comuniste și muncitorești problemelor de bază ale contemporaneității, înclăunțarea științifică a tezei cu privire la posibilitatea preîntâmpinării războiului în epoca noastră și trasarea căilor în vederea atingerii

acestui nobil obiectiv constituie un prețios îndreptar pentru activitatea partidelor noastre în domeniul relațiilor internaționale, sporind eficacitatea politicii lor îndreptate spre zădărnicierea acțiunilor agresive ale imperialismului și spre consolidarea păcii în lume. *(Aplauze prelungite.)*

Evoluția evenimentelor internaționale confirmă pe deplin clarviziunea de care a dat dovadă mișcarea comunistă mondială în caracterizarea tendințelor și perspectivelor dezvoltării contemporane.

Ideea salvării păcii și a promovării relațiilor de coexistență pașnică câștigă în tot mai mare măsură conștiința popoarelor. Devine tot mai evident falimentul politicii nefaste a „războiului rece” și a balansării pe marginea prăpastiei. Discreditul de care s-a acoperit această politica în ochii popoarelor, continua creștere a puterii politice și morale a lagărului socialist, a forțelor păcii din întreaga lume fac să apară tot mai clar că linia încordării relațiilor internaționale a curselor înarmărilor și a provocării de conflicte nu poate aduce decât noi înfringeri promotorilor ei.

Deplasările în opinia publică mondială și acțiunile de masă în favoarea păcii, care se succed fără întrerupere în diferitele țări ale lumii, reflectă creșterea continuă a forțelor mondiale ale păcii, a căror superioritate asupra celor ale războiului este astăzi mai evidentă ca oricând. În întreaga lume rasună ca o chemare înflăcărată cuvintele Declarației adoptate de Consfătuirea de la Moscova :

„A sosit timpul cînd se poate pune capăt încercărilor agresorilor imperialiști de a dezlanțui un război mondial. Prin eforturile unite ale lagărului mondial socialist, ale clasei muncitoare internaționale, ale mișcării de eliberare națională, ale tuturor țărilor care iau atitudine împotriva războiului și ale tuturor forțelor iubitoare de pace, războiul mondial poate fi preîntîmpinat”.

Popoarelor le sînt bine cunoscute numeroasele inițiative luate de Uniunea Sovietică și de celelalte țări ale lagărului socialist în favoarea păcii. Participînd împreună cu tovarășul Novotny și cu alți conducători de partid și de stat din țările socialiste la cea de-a 15-a sesiune a Organizației Națiunilor Unite, am fost martorii ecoului

urias pe care l-au avut propunerile făcute de la tribuna O.N.U., cu privire la dezarmarea generală și totală, de către tovarășul N. S. Hrușciov. *(Aplauze puternice, prelungite.)* Așa cum s-a anunțat recent, guvernul U.R.S.S., mergînd în întîmpinarea dorinței exprimate de guvernul S.U.A., a acceptat ca discutarea problemei dezarmării generale și totale să fie amînată cu cîteva luni. Ar fi în interesul tuturor popoarelor și, sîntem convinși, și al poporului american, dacă guvernul Statelor Unite ar adopta în acest răstimp o poziție constructivă, favorabilă rezolvării concrete a problemei dezarmării, de care depinde pacea în lume.

Opinia publică internațională cere cu insistență să se înlăture piedicile din calea consolidării păcii. Ea se întrebă pe drept cuvînt de ce, în ciuda spiritului de înțelegere de care dau dovadă reprezentanții Uniunii Sovietice, tratativele privind încetarea experiențelor atomice se prelungesc la infinit, de ce se continuă experiențele cu arma nucleară de către Franța ? Oare nu a sosit de mult timpul să se adopte de comun acord hotărîri cu privire la încetarea completă a experiențelor cu arme nucleare, netezindu-se astfel terenul și creîndu-se un climat favorabil pentru abordarea și rezolvarea cu succes și a altor probleme arzătoare ale vieții internaționale ?

Interesele vitale ale tuturor popoarelor europene cer să fie în sfîrșit lichidate rămășițele celui de-al doilea război mondial. Singura cale rezonabilă este înlăptuirea propunerilor Uniunii Sovietice și ale Republicii Democratice Germane cu privire la încheierea Tratatului de pace cu cele două state germane și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, demilitarizat. R. P. Romîna susține cu toată hotărîrea aceste propuneri, a căror înlăptuire a devenit absolut necesară pentru consolidarea păcii și securității în Europa. Eforturile R. D. Germane, primul stat al muncitorilor și țăranilor din Germania, pentru rezolvarea pașnică a problemei germane și bucură de întregul nostru sprijin, constituie o contribuție constructivă importantă la normalizarea situației de pe continentul nostru.

Manifestînd deplină încredere în capacitatea forțelor păcii de a înfrîna pe amatorii de aventuri războinice, sîntem totodată datorii să ținem seama de toate elementele situației internaționale, să urmărîm cu vigilență acțiunile agresive ale cuceritorilor imperialiste, care se opun instaurării unui climat de destindere în lume. Nu putem trece cu vederea acțiunile agresive ale blocului N.A.T.O. și ale întregului sistem de blocuri legat de acesta, sporirea cheltuielilor militare de către S.U.A. și alte state occidentale. Remilitarizarea Germaniei occidentale și punerea forțelor ei armate sub comanda unor generali nazisti înaterati, încurajarea de către puterile occidentale a spiritului revanșard al militaristilor vest-germani și înzestrarea Bundeswehrului cu arma nucleară și arma rachetă transformă Germania occidentală în principatul focar al primejiei de război în Europa, crează serioase pericole pentru cauza păcii mondiale.

Poziția țărilor socialiste față de aceste stări de lucruri a fost exprimată cu deplină claritate în recentul Comunicat al Comitetului public consultativ al statelor membre ale Tratatului de la Varșovia. Continuînd să depună eforturi perseverente pentru destinderea încoordonării internaționale, statele participante la Tratatul de la Varșovia consideră totodată necesar să înlătuiească măsurile cucerite în vederea înfățișării continue a capacității lor de apărare și asigurării păcii în întreaga lume. (Vii aplauze.)

O problemă vitală a vieții internaționale contemporane este lichidarea definitivă a colonialismului în toate formele și manifestările sale. Tolerarea rămășițelor colonialismului înseamnă nu numai călărea în picior a drepturilor omenești și a libertății naționale ale popoarelor ținute încă în robia colonială și într-o stare de înăpăieră înspăimîntătoare, dar și perpetuarea unor focare de mîlărie, generatoare de grave primejdii pentru pacea lumii. Oricine judecă clar își poate da seama de pericolul pe care îl creează pentru pace acțiunile puterilor imperialiste, ale colonialistilor și ale sprijinitorilor lor, îndreptate împotriva libertății popoarelor din Congo, Laos, Algeria, Cuba.

Noi adresăm popoarele din țările coloniale și dependente, ca și celor care și-au scuturat de curînd jugul robiei coloniale, un mesaj de simpatie și solidaritate. (Vii aplauze.) Ne exprimăm convingerea nestrămutată ca toate zvișturile colonialistice, toate mîlărele dușmanilor independenței popoarelor se vor prăbuși definitiv. Este un semn al vremurilor noastre că, în pofida rezistenței învecimate a colonialistilor, Organizația Națiunilor Unite a adoptat Declarația cu privire la lichidarea completă a colonialismului — declarație pentru a cărei înlătuire trebuie să militeze cu forțe unite toate popoarele lumii.

Alături de U.R.S.S., de Republica Socialistă Cehoslovacă și de celelalte țări socialiste iubitoare de pace, Republica Populară Romînă militează pentru rezolvarea prin înțelegere a problemelor internaționale litigioase, pentru promovarea principalelor existenței pașnice și apropierea între popoare. (Aplauze.) Aceasta s-a găsit expresia și în propunerea cu privire la dezcolectarea colindărilor regionale, supusă de țara noastră Organizației Națiunilor Unite, ca și în propunerile guvernului român cu privire la dezvoltarea relațiilor pașnice între statele balcanice și transformarea Balcanilor într-o zonă fără arme nucleare și fără rachete. E cunoscut că pe care l-au stîrnit în toate țările balcanice aceste propuneri, îndrăgite de căldură nu numai de popoarele țărilor socialiste, ci și de cucerii foarte largi ale opiniei publice din țări ca Grecia și Turcia.

Este regretabil că în ultima vreme anumite cercuri din Grecia fac să se resimtă cu mai mare intensitate suflul „războiului rece” împotriva țărilor lagărului socialist. Nu e greu de descifrat cine inspiră și cui servește încercările de a învenina atmosfera din Balcani și de a pune piedici dezvoltării legăturilor multilaterale între aceste țări. Un lucru este clar: aceste încercări nu au nimic comun cu interesele reale ale popoarelor din Balcani și cine se situează pe asemenea poziții nu va putea conta pe sprijinul opiniei publice.

Țările noastre se pronunță pentru lărgirea continuă a relațiilor diplomatice, economice, culturale cu țările afroasiatice, cu țările Americii latine, cu toate statele domnice să întărească asemenea re-

lații, pe bazele deplinei egalități, avantajului reciproc și neamăstăului în treburile interne.

Este în interesul tuturor țărilor să fie cât mai grabnic înlăturată piedicile artificiale ridicate în calea dezvoltării relațiilor de bună înțelegere între popoare, oricare ar fi sistemul lor social sau continentul pe care-l locuiesc.

Dragă tovarășe Novotny,

Iubiți oaspeți,

Nu încetați încă să vă vizitați în România va contribui la o și mai mare întărire a legăturilor frățesti dintre partidele noastre, dintre statele noastre socialiste, dintre popoarele romin și cehoslovace, care muncesc omăr la omăr, consacărându-și întreaga energie dezvoltării continue a patriei lor, luptei pentru cauza nobilă a păcii și socialismului. *(Aplauze puternice, îndelung repetate.)*

Înapoiându-vă în țara dv., transmiteți poporului cehoslovac salutul fierbinte al poporului romin și urări de noi succese în opera de construcție socialistă, în lupta pentru pace! *(Aplauze puternice, prelungite.)*

Trăiască poporul cehoslovac prieten și frate! *(Aplauze puternice, prelungite. Sala, în picioare, aclamă. Urale.)*

Trăiască Partidul Comunist din Cehoslovacia, Comitetul său Central și guvernul Republicii Socialiste Cehoslovace! *(Aplauze furtivoase, prelungite. Urale.)*

Trăiască lagărul socialist, puternic și indestructibil unit! *(Aplauze puternice, îndelung repetate. Ovații.)*

Trăiască pacea și prietenia între popoare! *(Aplauze furtivoase, îndelungate. Urale. Asistența, în picioare, ocaționează minute în șir.)*

„Sinteza” nr. 5.131
din 12 aprilie 1961

CUVÎNTARE ROSTITĂ LA MARELE MITING DE LA VARȘOVIA ÎNCHINAT PRIETENIEI POLONO-ROMINE

— 28 aprilie 1961 —

Dragi tovarăși și prieteni,

Permiteți-mi să exprim, în numele delegației de partid și guvernamentale romine, mulțumirile cele mai calde pentru ospitalitatea de care ne-am bucurat pe pământul Poloniei populare și să vă transmit totodată, din partea întregului popor romin, un tovarășesc și fierbinte salut.

În timpul celor cinci zile ale vizitei noastre, am cunoscut Varșovia renăscută, vechiul oraș polonez Szczecin, în care Polonia populară a construit mari instalații portuare și șantiere navale moderne, marea centru industrial și carbonifer din vecinătatea Katowice.

Am fost profund și deosebit de plăcut impresionat de căldura cu care delegația noastră a fost întâmpinată de oamănii muncii, în orașele, în centrele muncitorești și în întreprinderile industriale vizitate, evidențându-se astfel încă o dată sentimentele de prietenie frățască, de prietenie reciprocă dintre popoarele romin și polonez.

Această prietenie, cu rădăcini adânci în istoria popoarelor noastre, s-a îmbogățit în procesul dezvoltării legăturilor de solidaritate între mișcările progresiste și, în primul rând, între mișcările muncitorești din România și Polonia.

Partidele comuniste din România și Polonia au luptat în condiții de deosebită ilegalitate pentru apărarea libertăților democratice și împotriva fascismului țării, pentru apărarea independenței naționale

amenințate de expansiunea Germaniei hitleriste, pentru prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică.

Este vie în memoria noastră cruzimea sălbatică cu care hitleristii, învingându-l pe Polonia, au purtat să distrugă poporul polonez, să ștergă de pe fața pământului orice urmă a poporului polonez și a culturii sale multiseculare, ei au oris milioane de cetățeni polonezi, au jefuit și prefăcut în cenușă orașe și sate, au nimicuit imense comori ale culturii poloneze.

În perioada celui de-al doilea război mondial, perioada cea mai tragică din istoria mult trâmbițată a poporului polonez, clasa muncitoare, în fruntea întregului popor, a purtat, sub conducerea comunistilor, o luptă eroică împotriva coterșitorilor hitlerişti. Partidul Muncitoresc Unit Polonez — principala forță politică de război a tuturor patrioților — exprima năzuința și hotărârea nestrămutată a poporului polonez de a lupta cu dârzenie pentru libertatea sa națională.

Alături de glorioasă Armată Sovietică eliberatoare, care a zdrobit mașina de război nazistă, au luptat vitefește Armata poloneză reînscăntă, ea și Armata română după întăririle armelor împotriva Germaniei hitleriste. Singele vâslat în comun a cimentat pe vecie frăția de arme a Poloniei și României cu marea Uniune Sovietică.

Popoarele polonez și română cîntăsc o neapieritoare recunoștință poporului sovietic, care le-a ajutat să sfărîme lanțurile robiei hitleriste, să-și câștige libertatea și să-și ia soarta în propriile lor mâini.

Instaurarea puterii populare și trecerea la construirea societății socialiste au dat un conținut nou relațiilor de prietenie dintre România și Polonia, unite pe veci prin caracterul comun al originilor sociale și de stat, prin comunitatea telurilor și prin legăturile internaționaliste care cimentează indestructibil lagărul nostru socialist.

Tovarăși,

Poporul polonez, prin munca sa însușeșită, și-a refăcut în cîțiva ani țara distrusă în timpul războiului și a dat o dezvoltare rapidă forțelor de producție ale țării. Ați ridicat puternice combinațe siderurgice, numeroase întreprinderi industriale, centrale electrice; ați creat ramuri industriale noi — industria construcțiilor navale, de automobile, tractoare; s-a dezvoltat considerabil industria construcțiilor de mașini, electronică, chimică. Ați produs în 1960 peste 6.650.000 de tone de oțel și peste 110.000.000 de tone de cărbune, față de 1.460.000 de tone de oțel și 36.000.000 de tone de cărbune în 1938. Polonia ocupă astăzi un loc important în Europa în ce privește volumul producției industriale.

Muncitorii și inginerii de la Huta Warszawa, de la șantierul naval Szczecin, din puternicul centru proletar Katowice ne-au vorbit cu mîndrie de succesele obținute în noua lor construcție și de perspectivele mari spre care se îndreaptă. Ei au într-adevăr cu ce să se mîndrească.

Dezvoltarea industriei constructoare de mașini — premisă hotărîtoare pentru dotarea tehnică și chimizarea producției agricole — a creat o puternică bază materială în vederea transformării socialiste a agriculturii.

Hărnicia țărănime poloneză a ridicat producția medie la hectar, a dezvoltat sectorul zootehnic. Pe undele am trecut în țara de... cîmpurile arătau cu o grădina, lucrate bine, cu vredește. În vîntorii cinci ani vor fi trimise pe ogară 100.000 de tractoare. Cercurile agricole pregătesc de pe acum cadrele de mecanizatori și alți specialiști pentru a ridica mereu mai mult producția agricolă.

Un succes în munca dv. îl constituie consolidarea gospodăriilor agricole de stat, care au reușit să obțină producții mari și să devină, în ansamblul lor, rentabile din punct de vedere economic.

Rezultatele importante obținute în producția industrială și agricolă, în creșterea productivității muncii și sporirea venitului național au dus la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Aceasta se reflectă în amploarea construcțiilor de locuințe și de

asezămintele social-culturale, în abundența mărfurilor de larg consum puse la dispoziția populației prin comerțul de stat.

Realizarea Directivelor Congresului al III-lea al P.M.U.P., a prevederilor planului cincinal 1961—1965 va face ca Polonia să cunoască un nou avânt pe calea înfloririi sale și a prosperității poporului polonez.

Politica justă, marxist-leninistă, a Partidului Muncitoresc Unit Polonez, urmată cu încredere și însușirea de masele populare cele mai largi, strâns unite în jurul P.M.U.P., al Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Władysław Gomułka, constituie chezașia succesului în realizarea planului cincinal.

Tovarăși,

Poporul român, ca și poporul polonez, a obținut importante rezultate în munca sa creatoare.

Au crescut considerabil forțele de producție în toate ramurile economiei naționale, a fost lichidată exploatarea omului de către om, se consolidează continuu relațiile de producție socialiste.

În perioada 1950—1960 volumul producției industriale a crescut de circa 3,5 ori, întrecând de peste 5 ori nivelul antebelic.

În anii pierții populare s-a pus un accent deosebit pe dezvoltarea industriei grele și creșterea într-un ritm mai înalt a industriei constructoare de mașini.

Aceasta a permis înzestrarea tehnică a tuturor ramurilor economiei naționale, extinderea mecanizării și introducerea procedeelor tehnologice noi, care au stat la baza creșterii continue a productivității muncii, lărgirea nomenclaturii de produse și reducerea prețului de cost.

Construirea și dezvoltarea unor întreprinderi profilate pentru producția de tractoare, combine, mașini agricole și alte utilaje necesare agriculturii au avut un rol de cea mai mare însemnătate în succesele obținute în transformarea socialistă a agriculturii.

În prezent ne concentrăm eforturile în direcția dezvoltării producției de îngrășăminte minerale și de alte substanțe necesare chi-

mizării agriculturii, în vederea creșterii însemnate a producției la hectar.

În procesul reconstrucției socialiste a satelor a crescut nivelul tehnic al agriculturii, a sporit producția agricolă vegetală și animală, a crescut numărul animalelor proprietate obștească, cît și al animalelor proprietate individuală a țăranilor cooperativizați.

Aceste rezultate în construcția socialistă la sate au fost posibile pentru că partidul a vegheat la respectarea cu strictețe a principiului liberului consimțămînt, a folosit forme intermediare care înlesnesc țăranului să se convingă de superioritatea agriculturii socialiste, a asigurat cointeresarea materială a colectivităților la creșterea producției agricole.

Statul democrat-popular a înzestrat agricultura, an de an, cu tractoare și mașini agricole. Astăzi agricultura dispune de 43.000 de tractoare, peste 17.000 de combine, 32.000 de semănători.

Un număr de 244 de stațiuni de mașini agricole și tractoare ale statului, răspîndite în întreaga țară, pun la dispoziția gospodărilor agricole colective și întovărășirilor agricole, în condiții avantajoase, utilaj agricol modern.

Spre 1965, cînd se va încheia procesul de colectivizare, în agricultură vor lucra un număr de circa 100.000 de tractoare, peste 50.000 de semănători și peste 51.000 de combine și alte mașini agricole. Agricultura va primi peste două milioane de tone de îngrășăminte minerale și cantități însemnate de alte chimicale, pentru a se asigura un belșug de produse atât pentru necesitățile de aprovizionare internă, cît și pentru creșterea exportului acestor produse.

Succesele obținute în construcția socialistă și în sporirea producției agricole au determinat schimbări fundamentale în nivelul de trai al țăranimii.

Cresc veniturile țăranimii datorită sporirii producției agricole și valorificării unei cantități mereu mai mari de produse agricole-marfă la prețuri stabile și avantajoase, pe calea contractărilor cu organele comerciale de stat.

Caracteristice astăzi în satele noastre sînt casele noi, căminele culturale, școlile, dispensarele și casele de naștere, introducerea din ce în ce mai largă a electricității. Tăranimea participă activ la conducerea treburilor obștești. Se întărește necontenit alianța muncitorească-tăranască, temelia puternică a regimului democrat-popular.

Intellectualitatea, în imensa ei majoritate, prin activitatea sa creatoare științifică și cultural-artistică, participă activ, alături de clasa muncitoare, la prosperitatea patriei noastre socialiste.

Oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, au înfruntat și au învins cu bărbăție greutățile legate de crearea noii orînduiri sociale, iar astăzi eulug roadele tot mai bogate ale muncii lor. Pe baza rezultatelor obținute în dezvoltarea economiei naționale și în creșterea venitului național, partidul și guvernul înfăptuiesc sistematic măsuri de continuă ridicare a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Congresul al III-lea al partidului nostru a deschis înaintea poporului perspective largi ale desăvîșirii construcției socialiste. Volumul producției industriale va fi în 1965 de circa 2,1 ori mai mare față de 1959. În 1965 venitul național va fi cu 70-80% mai mare decît în 1960: salariile reale ale muncitorilor vor crește cu 40-45%, iar veniturile reale ale țărănimii cu circa 40%.

La obținerea tuturor acestor rezultate, o imensă însemnătate o are faptul că poporul român, ca și popoarele celorlalte țări socialiste, primește un ajutor frătesc, multilateral din partea Uniunii Sovietice și se bucură de roadele colaborării, cooperării și specializării producției în lagărul socialist. Rîtmul accelerat al dezvoltării economiei, caracteristic fiecărei țări socialiste în parte și întregului sistem socialist mondial, este o contribuție la creșterea forței economice și politice a socialismului în întrecerea pasnică cu sistemul mondial capitalist.

Nu sînt decît puține zile de cînd întreaga omenire a salutat cu admirație uriașa realizare a Uniunii Sovietice — lansarea primului cosmonaut. Această nouă victorie realizată de țara în care

se construiește cu succes comunismul demonstrează încă o dată că socialismul și comunismul asigură progresul nelimitat al științei și tehnicii și deschid omenirii cele mai luminoase perspective.

În convorbirile rodnice care au avut loc între delegația noastră de partid și de stat cu conducătorii polonezi am putut constata că s-au obținut succese însemnate în colaborarea noastră economică.

Au crescut schimburile comerciale între cele două țări prin lărgirea nomenclaturului și modificarea structurii listei mărfurilor care fac obiectul schimburilor, ca rezultat al dezvoltării economiilor naționale ale celor două țări și adîncirii colaborării și cooperării în producție. S-a ridicat în proporție însemnată ponderea produselor industriei construcțiilor de mașini pe care și le livrează cele două țări. R. P. Romînia va livra instalații de foraj de adîncime, locomotive diesel mari, mașini-unelte și altele; R. P. Polonă va furniza motoare navale și echipament naval, mașini-unelte, mașini de construcții și altele.

Delegațiile noastre au constatat că în condițiile înfăptuirii cu succes a planurilor de perspectivă apar nui posibilități de colaborare economică, prin adîncirea specializării și cooperării în producție. Pentru stabilirea direcțiilor de dezvoltare a acestei colaborări am convenit împreună cu organele noastre economice să începăm în curînd consultări reciproce privind colaborarea economică în perspectivă pînă în 1980.

An de an se extinde și cuprinde domenii tot mai variate colaborarea tehnică-științifică, prin schimb de specialiști, documentații tehnice, schimb de experiență în producție, ceea ce contribuie la rezolvarea mai rapidă a diferitelor probleme pe care le ridică economiile noastre naționale.

Adîncirea colaborării economice între țările noastre va contribui la dezvoltarea economiei și ridicarea nivelului de trai în cele două țări, la întărirea forței politice și economice a întregului lagăr socialist.

Tovarăși,

Între partidele și guvernele noastre există o deplină unitate de vederi în toate problemele privind construcția socialistă, relațiile internaționale, mișcarea comunistă mondială.

Avenim ca îndreptar sigur Declarația Consfățuirii de la Moscova — document programatic al mișcării comuniste mondiale — la elaborarea căreia și-au adus contribuția și partidele noastre.

Generalizând bogata experiență de luptă revoluționară a mișcării comuniste și muncitorești din lumea întreagă, Declarația dă o orientare clară, științific fundamentată, partidelor frățești, este o expresie a maturității lor ideologice, a hotărârii de a întări neîncetat unitatea și coeziunea lor pe platforma de nezdruccinat a marxism-leninismului, a fidelității față de internaționalismul proletar. Activitatea desfășurată pentru întărirea continuă a unității lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale este o înaltă înălțare, care răspunde intereselor vitale ale propriilor noastre popoare și ale clasei muncitoare și oamenilor muncii din toate țările lumii.

Pentru toate partidele comuniste și muncitorești constituie un exemplu însușit Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, care de aproape 60 de ani ține sus, neabătut, steagul marxism-leninismului, fiind cel mai experimentat detașament al mișcării comuniste internaționale și bucurându-se de un înțeles și binemeritat prestigiu în rândul maselor celor ce muncesc din lumea întreagă.

Așa cum sublinia Declarația Consfățuirii de la Moscova, comuniștii văd misiunea lor istorică nu numai în înlăturarea exploatarei pe scară mondială, dar și în izbăvirea omenirii încă în epoca actuală de cosmarul unui nou război mondial.

În stadiul actual de dezvoltare a științei și tehnicii, un nou război ar aduce popoarelor pierderi și distrugerii incalculabile. Iată de ce considerăm că nu există cerință mai arzătoare, obligatorie mai înaltă pentru fiecare guvern și om politic cu sentimentul răspun-

derii față de propriul său popor decât aceea de a contribui din toate puterile la consolidarea păcii în lume.

Conștiente de pericolele pe care le-ar implica un nou război, țările noastre, ca membre ale lagărului socialist, își aduc contribuția activă la lupta pentru înălțarea păcii, militând perseverent pentru promovarea coexistenței pașnice și micșorarea încordării internaționale, pentru dezvoltarea colaborării între popoare, pentru zădărnicierea oricăror acțiuni agresive ale cercurilor imperialiste și rezolvarea prin tratative a problemelor internaționale litigioase.

Aceasta nu este o orientare de conjunctură, ci o politică permanentă, proprie țărilor socialiste. Este știut că încă de la nașterea sa, Uniunea Sovietică a așezat la baza politicii sale externe principiile coexistenței pașnice, din dorința popoarelor un exemplu de perseverență neobosită și spirit de inițiativă inepuizabil în apărarea păcii.

Este meritul mare al U.R.S.S. acela de a fi abordat, cu prikejul recente sesiuni a O.N.U., cele mai urgente probleme ale vieții internaționale, arătând totodată calea rezolvării lor prin propunerile făcute de șeful guvernului sovietic, tovarășul Hrușciov, cu privire la dezarmarea generală și totală, la lichidarea imediată și deplină a tuturor rămășițelor sistemului colonialist, la îmbunătățirea structurii O.N.U., corespunzător schimbărilor survenite în lume. Aceste propuneri au avut un răspuns înțeles pe tot globul pământesc, s-au bucurat de aprobarea a numeroase delegații reprezentând state cu diferite orânduiri sociale, au cucerit adevăratea popoarelor, s-au impus ca obiective de luptă mobilizatoare, la ordinea zilei, pentru toate forțele păcii.

Reprezentanții R. P. Române și ai R. P. Polone, alături de reprezentanții celorlalte țări socialiste, au sprijinit activ, fără rezerve, aceste propuneri de însemnată hotărâtoare pentru pacea lumii.

Analizând principalele evenimente ale vieții internaționale, recenta sesiune a Comitetului politic consultativ al statelor membre ale Tratatului de la Varșovia a subliniat că puterile imperialiste din cadrul N.A.T.O., și în primul rând S.U.A., continuă să promoveze

o politică de intensificare a cursei înarmărilor, dezvoltă bazele militare și construcția de rampe pentru arina-rachetă în țări străine, crează noi și noi focare de încordare în lume.

Militind consecvent pentru pace, nu putem să nu ținem seama de aceste acțiuni agresive, noi trebuie să păstrăm mereu trează vigilența popoarelor, să luptăm cu neobosită energie pentru demascarea și zădărnicirea oricăror tentative de subminare a păcii.

Poziția R. P. Române, a R. P. Polone și a celorlalte țări socialiste este clară: sîntem gata să înfăptuim, de comun acord cu celelalte state, măsurile cele mai largi îndreptate spre destinderea internațională: în același timp, față de noile pregătiri militare ale puterilor imperialiste, am căzut de acord la sesiunea Comitetului politic consultativ al statelor membre ale Tratatului de la Varșovia asupra măsurilor pe care le considerăm necesare pentru întărirea continuă a capacității de apărare, asigurarea securității popoarelor noastre și întărirea păcii în lume.

Caracteristică epocii noastre este rolul determinant exercitat de sistemul mondial socialist asupra dezvoltării istorice, faptul că forțele păcii au astăzi capacitatea să preîntîmpine un nou război mondial, să înfrîneze pe agresori.

Este semnificativă evoluția evenimentelor legate de recenta agresiune împotriva Cubei. Punind la cale invazia bandelor de mercenari, cetele imperialiste din S.U.A. au urmărit nu numai să readucă Cuba în robia marilor monopoluri, ci și să dea o lovitură puternică luptei de eliberare a popoarelor. Dar imperialiștii au semănat vînt și cules furtună. Agresiunea împotriva eroicului popor cuban a provocat o explozie de indignare în lumea întreagă, a ridicat un val de minie în rîndul popoarelor care au infierat cu energie pe agresori, manifestîndu-și totodată solidaritatea deplină cu lupta dreaptă a poporului cuban. Poziția fermă a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, condamnarea invaziei armate de către numeroase alte state, ca India, Brazilia, Mexic, statele arabe

și alte state afroasiatice, constituie un important sprijin moral și politic pentru poporul cuban. În opinia publică din lumea întreagă au crescut dragostea și simpatia caldă de care se bucură poporul Cubei libere, pentru curajul, demnitatea și bărbăția de care dă dovadă în apărarea dreptului de a dispune singur de soarta sa.

Zădărnicirea încercării imperialiste de export a contrarevoluției în Cuba a arătat încă o dată că au trecut timpurile cînd imperialiștii puteau proceda nestîngîriți la încălcarea suveranității și independenței popoarelor. Pe aprobarea opiniei publice poate conta numai cine respectă normele conviețuirii internaționale.

Cu o justificată îngrijorare urmăresc popoarele europene evoluția stărilor de lucruri din Germania occidentală. Refuzarea accelerată a Wehrmachtului sub comanda generațiilor naziste, dezvoltarea organizațiilor fasciste, paramilitare, elaborarea planurilor de echipare a Bundeswehrului cu arme atomice transformă R. F. Germană în principalul focar al pericolului de război în Europa. Militaristii vest-germani nici nu-și ascund intențiile agresive și revendicărilor revanșarde vizînd teritoriile altor state.

Politica încurajării imperialismului german și a puterilor sale de cîmpire nu este un lucru nou, ea l-a împins la putere pe Hitler și a dus la declanșarea celui de-al doilea război mondial, cu consecințele sale nefaste pentru popoare. Nonă este însă lumea de azi, nou este raportul de forțe pe plan mondial, existența sistemului mondial socialist. În fața militaristilor germani, țările noastre nu mai sînt astăzi singure, dezbinate între ele, slabe și trădate dinăuntru de politica burghezică. Ele sînt state mîncătoarești-țărănești, puternice și unite, suveranitatea și integritatea teritorială a fiecăruia fiind cauza solidară a tuturor țărilor socialiste, eliezăușită de forța gigantică, invincibilă a lagărului socialist.

Dorim să reafirmăm de la această tribună poziția categorică a guvernului Republicii Populare Romîne în privința frontierei Oder-Neisse, pe care o considerăm nu numai ca o frontieră a păcii și

prieteniei între poporul polonez și poporul german, ci și ca un element esențial de pace și stabilitate în Europa. Frontiera Oder-Neisse este o realitate istorică, sprijinită în mod unanim de toate țările lagărului socialist, recunoscută de numeroase alte state — și cine ardește împotriva ei să știe bine că toate țările socialiste, popoarele noastre, nu așteaptă nimeni ridică ferm, ca unul, pentru apărarea drepturilor sacre ale Poloniei populare.

Pentru normalizarea relațiilor internaționale de pe continentul nostru este imperios necesară lichidarea rămășițelor celui de-al doilea război mondial — ceea ce asigură pentru aceasta fiind îndeplinirea propunerilor U.R.S.S. și ale R. D. Germane cu privire la încheierea tratatului de pace cu cele două state germane și la transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, demilitarizat.

Popoarele noastre, guvernele noastre nutresc o profundă înțelegere și simpatie față de năzuința poporului german spre făurirea unității sale naționale într-un stat democratic și iubitor de pace. Noi susținem între totul eforturile R. D. Germane pentru rezolvarea pacifică a problemei germane. Unificarea Germaniei nu poate fi îndeplinită decât de însuși poporul german, fără nici un amestec din afară.

Poporul român cunoaște și apreciază lupta consecventă pe care o dăruie Polonia populară pentru întărirea securității în Europa. R. P. România s-a pronunțat în sprijinul cunoscutei propuneri a guvernului polonez cu privire la crearea unei zone demilitarizate în Europa centrală. Susținem, de asemenea, propunerea prezentată la O.N.U. de R. P. Polonă privind renunțarea, de către toate statele, la planurile de transmitere a armamentelor atomice către alte state și de creare de noi baze militare pe teritorii străine.

Republica Populară România depune eforturi permanente care se bucură de sprijinul tuturor țărilor socialiste pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, lipsită de arme nucleare și armate, corespunzător năzuințelor și intereselor fundamentale ale

popoarelor balcanice. Este neîndoielnic că îndeplinirea propunerilor făcute de țările noastre ar asigura în aceeași măsură încrederea în această parte a Europei, ei s-ar răsfringe pozitiv și asupra relațiilor internaționale în ansamblu.

Ca și conducătorii de partid și de stat polonezi, noi considerăm că pe zi ce trece se impune tot mai mult necesitatea îndeplinirii unor măsuri eficiente de dezarmare, cu asigurarea celui mai sever control internațional, ca mijloc radical pentru statoinicirea păcii în lume. Popoarele așteaptă ca puterile occidentale să adopte o poziție constructivă în problemele dezarmării, întinzându-și experiențelor cu arme atomice, astfel încât să devină posibilă încheierea unor acorduri concrete, potrivit intereselor vitale ale întregii omeniri.

Călăuzindu-ne după principiile coexistenței pașnice, ne pronunțăm pentru lărgirea legăturilor cu toate statele, fără deosebire de regim social-politic. Sîntem în favoarea extinderii schimburilor economice în interesul întăririi relațiilor pașnice prin promovarea comerțului mondial, pe baza deplină egalitate în drepturi și oportunități reciproce, a respectării suveranității și neamnestecului în treburile interne.

Avem convingerea că prin lupta popoarelor, în evoluția vieții internaționale se vor impune într-o măsură tot mai mare încredințarea, spiritul realist și constructiv, potrivit intereselor întregii omeniri, dornice să trăiască în haiste și pace.

Tovarășii,

Delegația noastră dorește să exprime încă o dată cele mai cordiale mulțumiri pentru primirea atât de caldă, răsplătită pe care ne-au făcut-o oamenii muncii și conducătorii de partid și de stat ai R. P. Polone. Vă încredințăm că va rămâne nestearsă amintirea zilelor atât de plăcute petrecute în mijlocul dv. Noi adresăm din toată inima harnicului popor polonez cele mai fierbinți urări de

succes în nobila sa operă de construire a socialismului, de înflorire a mândrei sale patrii — Polonia populară.

Trăiască Partidul Muncitoresc Unit Polonez, conducătorul încreștat al oamenilor muncii din R. P. Polonă, și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gomulka !

Trăiască prietenia româno-polonă !

Trăiască lagărul socialismului și păcii !

Trăiască marea noastră prietenă — Uniunea Sovietică !

Trăiască pacea în lumea întreagă !

„Scinteia” nr. 5.149
din 29 aprilie 1961

40 DE ANI DE LUPĂ SUB STEAGUL ATOTBIRUIȚOR AL MARXISM-LENINISMULUI

*Raport prezentat la Adunarea festivă
organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani
de la crearea Partidului Comunist din România*

— 8 mai 1961 —

Tovarăși,

Poporul român sărbătorește astăzi aniversarea unui maref eveniment din istoria țării noastre — 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România, 40 de ani de luptă neabătută, sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului, pentru binele celor ce muncesc, pentru libertate și independența țării, pentru cucerirea și consolidarea puterii populare, pentru triumful nobilei cauze a socialismului și păcii. (Aplauze puternice, îndelungate.)

Cu prilejul acestei glorioase aniversări, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român aduce un călduros omagiu puternicului nostru partid, sub a cărui conducere înțeleaptă clasa muncitoare, în alianță cu țărâimea muncitoare, au răsturnat dominația capitaliștilor și moșierilor, au instaurat puterea celor ce muncesc și construiesc cu succes orânduirea nouă, socialistă: membriilor de partid, care militează cu abnegație și devotament fără margini pentru mobilizarea poporului muncitor la îndeplinirea politicii partidului; eroicilor clase muncitoare, din mijlocul căreia s-a plămădit partidul nostru și care își îndeplinesc cu cinste înalta ei misiune istorică de conducătoare a tuturor oamenilor muncii în lupta pentru construirea societății socialiste; crednicului și talentatului nostru popor, milioanei de oameni ai muncii de la oraș și sate, care urmează cu dragoste și încredere partidul, cu convingerea nestrămutată că el îi călăuzește spre noi și noi victorii, spre culmile cele mai înalte ale progresului și civilizației umane, societatea comunistă. (Aplauze puternice.)

În această zi memorabilă, gândurile noastre se îndreaptă spre luptătorii care au cimentat cu singele lor fundamental edificiul luminos al socialismului, pe care-l înălțăm astăzi.

Glorie veșnică eroilor căzuți în lupta pentru libertatea și fericirea poporului, pentru independența patriei, pentru socialism.

În amintirea lor propun să păstrăm un moment de reculegere. (Asistența păstrează un moment de reculegere.)

FĂURIREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA — O NECESITATE ISTORICĂ

Tovarăși,

Încă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, proletariatul din România începuse să se afirme ca o forță socială înaintată, ridicând steagul luptei pentru drepturi și libertăți democratice, pentru interesele vitale ale celor ce muncesc. Ca rezultat al dezvoltării mișcării muncitorești și al răspândirii ideilor marxiste, a fost creat în 1893 Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România. Datorită însă trădării elementelor burghezo-liberale streșinate în conducerea sa — grupul așa-ziselor „generoși” — partidul s-a dezorganizat.

Începând din 1905, sub impulsul elementelor revoluționare muncitorești și al creșterii conștiinței de clasă a proletariatului, iau lînga și se dezvoltă sindicatele, organizate pe principiul luptei de clasă, care poartă un rol important în reconstituirea în 1910 a Partidului Social-Democrat din România. Deși a adus o contribuție prețioasă la ridicarea conștiinței politice a clasei muncitoare, la organizarea luptei sale revendicative, Partidul Social-Democrat era dominat de ideologia reformistă a Internaționalei a II-a, care mergea pe linia colaborării și compromisului cu burghezia.

Un rol de seamă în răspîndirea marxismului l-a avut Dobrogeanu-Gherea, care a formulat platforma de revendicări general-democratice a celorlor muncitorești. El a apreciat însă greșit condițiile obiective ale etapei în care se afla țara noastră, nu vedea că în România — țară cu o economie înapoiată

în care predomina agricultura — capitalismul era în plină dezvoltare, iar o dată cu aceasta creștea proletariatul industrial, ca o clasă revoluționară, de sine stătătoare și în plină ascensiune. În opoziție cu ideile promovate de Lenin despre rolul proletariatului ca hegemon în lupta pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, Gherea — purtător al unor concepții de esență menșevică — susținea că burghezia este clasa socială căreia i-ar reveni misiunea de a înlătui revoluția democratică. El a elaborat concepțiile anti-marxiste despre așa-zisa „neobișnuită”, despre „socialismul în țările înapoiate”, care condamna clasa muncitoare la pasivitate, ignorau imensele rezerve de energie revoluționară ale țărănimii și negau posibilitatea alianței muncitorești-țărănești, ducând proletariatul la remorca burgheziei.

În mișcarea muncitorească din Transilvania dominau în acel timp concepțiile reformiste, austro-marxiste, care duceau la frînarea luptelor oamenilor muncii de diferite naționalități.

Una din cele mai glorioase pagini ale istoriei poporului nostru au fost răscoalele țărănești din 1905. Ele au avut un caracter deosebit de ascutit și au cuprins întreaga țară, zguduind temeliele orinduirii burghezo-muncitorești. Lenin a apreciat că aceasta răscoală a țăranilor din România „a fost cel mai rol în care ea proiecte imboldățirea situației lor ca revoluție din 1905-1907 în Rusia”¹.

Cînd țara a fost cuprinsă de vîlvătaia marilor răscoale, organizații muncitorești locale și militanți revoluționari din mișcarea socialistă, ridicîndu-se împotriva elementelor oportuniste din conducerea mișcării, au sprijinit lupta dreaptă a țăranilor. Muncitorii din București, Bobuși, din Ploiești și din localitățile petroliere de pe Valea Prahovei, din Iași, Galați, Brăila au organizat muncitorești acțiuni, greve, întruniri și demonstrații de sprijin și solidaritate cu țărănimii răscoală; muncitorii țărăniști din Pașcani și de pe linia ferată Dolhasca-Fălciușeni au eliberat cu forța pe țărani arestați. Presa muncitorească făcea să răsună glasul clasei muncitoare împo-

¹ „Lenin despre România”, Editura politică, 1980, pag. 31.

triva masurilor săvârșite de guvernul reacționar în reprimarea țărănimii. „Arătați pretutindeni pe dușmanul adevărat — se adresa ziarul „România Muncitoare” către muncitorii îmbrăcați în haine militare — și dacă va fi nevoie și dacă va fi cu putință, dați-vă de partea răsculaților ca să luptați contra acestui dușman”. Partea conștientă a proletariatului vedea în țărănimea răsculată o forță de luptă împotriva dușmanului comun — clasele exploatare și opresive bazată pe jugul capitaliștilor și moșierilor.

Răscula a fost înecată în sînge cu sălbăticie și ură bestială. Lecția istorică pe care răscoalele au evidențiat-o este aceea că țărănimea nu poate învinge în lupta împotriva exploatare și opresiei, pentru pămînt, decît în alianță și sub conducerea proletariatului — clasă cea mai revoluționară a societății. Sprijinul acordat de către muncitori țărănimii răscolite prevestea alianța muncitorească-țărănească realizată mai tîrziu, prin lupta perseverentă a partidului comunist.

În anii premergători primului război mondial combativitatea elementelor înaintate din mișcarea socialistă a crescut și s-a afirmat puternic în lupta clasei noastre muncitoare împotriva participării României la războiul imperialist.

În 1914 marile puteri imperialiste au declanșat războiul de jaf și cîmpire, pentru o nouă reîmpărțire a lumii. La izbucnirea războiului, liderii internaționali ai II-a, conducătorii oportuniști ai partidelor social-democrate — încăleind hotărârile Congresului socialist internațional de la Basel din 1912 — au trădat cauza socialismului, au trecut de partea propriilor guverne și a propriei burghezii, sprijinind războiul imperialist.

Aceasta a însemnat falimentul social-democrației, falimentul Internaționalei a II-a.

Vîndîmîr Ilici Lenin a desfășurat o uriașă activitate de clarificare ideologică și mobilizare a mișcării muncitorești mondiale împotriva războiului imperialist, lansînd lozincă transformării acestuia în război civil pentru răsturnarea burgheziei și cucerirea puterii de către proletariat. Înfăptuirea acestei lozinci de către

gloriosul partid bolșevic a dus în Rusia la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Partidul Social-Democrat din România, fără să fi ajuns la înțelegerea clară a ideii leniniste cu privire la transformarea războiului imperialist în război civil, a participat la Conferința socialistă internațională de la Zimmerwald, iar reprezentanții săi au făcut parte din grupul zimmerwaldienilor de stînga, organizat din inițiativa lui Lenin.

Partea cea mai avansată a clasei noastre muncitoare, în frunte cu aripa de stînga, revoluționară, din Partidul Social-Democrat s-a ridicat cu hotărîre împotriva participării României la primul război mondial imperialist, a organizat curajoase greve și demonstrații de protest, care au culminat cu eroica manifestație de la Galați din 13 iunie 1916, înăbușită în sînge de guvernul liberal.

Victoria de însemnătate mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a deschis o nouă epură în istoria omenirii — epoca trecerii de la capitalism la socialism. Ideile ei s-au răspîndit în întreaga lume și au avut un urias ecor în rîndurile maselor largi din România, găsind în condițiile economice și sociale din țara noastră un teren deosebit de fertil.

România a pășit pe calea dezvoltării capitaliste mai accentuate în perioada trecerii capitalismului apăsător în stadiul monopolist. Ca unaare, capitalul monopolist internațional a pătruns în principalele ramuri ale economiei, ceea ce a perpetuat înheudarea economică și politică a României de către marile puteri imperialiste. Aceasta a ascuțit puternic toate contradicțiile sociale, masele muncitoare fiind eruit oprimate, lipsite de cele mai elementare drepturi.

Primul război mondial, care a pricînit poporul învase suferințe, dolii, foamete, ruină economică, a făcut să crească mai mult ca orînduri ura și revolta maselor muncitorești și țărănești împotriva stăpînirii burghezo-moșierești.

Exemplul Revoluției din Octombrie a fost flacăra înmuitoare, care a întîit lupta maselor muncitoare din țara noastră. Trăiește

via în amintirea mea tabloul măreț și emoționant al evenimentelor din Moldova, în imediata apropiere a frontului, unde mă aflam ca fiul muncitor. *(Aplauze.)* Starea de efervescentă revoluționară a trupelor rusești, care, refuzând să mai lupte, îi arestau pe ofițerii țariști și creau comitete de soldați, ecoul instaurării puterii muncitorești-țărănești în Rusia aveau o influență puternică asupra populației muncitoare și în suflau muncitorimii și țărănimii un curaj și o hotărâre de luptă încă necunoscute la noi în țară.

Procesul de radicalizare a maselor s-a desfășurat rapid. Demonstrațiile muncitorești, grevele muncitorilor mineri, petroliști, forestieri au luat o puternică amploare, transformându-se în mari acțiuni de clasă. În focul acestor lupte, partidul socialist și sindicatele s-au reorganizat, mișcarea muncitorească devenind în scurt timp o largă mișcare de masă cum nu fusese niciodată pînă atunci.

În teritoriul ocupat de trupele germane, organizațiile socialiste, acționînd în stare de ilegalitate, ridicau masele la luptă pentru pămînt, pînă, pace, libertate, fiind singura forță politică care chema poporul să se împotrivească pefuirii țării de către ocupanți.

Puternice acțiuni revoluționare au început în Transilvania, unde lupta de clasă a proletariatului se împletea strîns cu lupta împotriva asuprii naționale, pentru scuturarea jugului habsburgic.

Plin de încredere în forța creatoare a poporului, socialiștii romîni, într-un manifest răspîdit în 1917, adresau maselor muncitoare cuvinte calde de îndemn la luptă revoluționară: „*Ce ce noi cerem, în Rusia s-a și împlinit. Sus mîinile! Societatea capitalistă trebuie să dispară! Jos cu aservirea economică și politică! Jos cu democratismul fals și ipocrit! Jos cu războiul dintre popoare. Trăiască războiul între clase! Trăiască organizarea, curajul, voința proletariatului din România!... Atingiți-vă privirea și îndreptați-vă pașii mîinilor într-unul unde flutură steagul roșu.*”

Naturile luptei revoluționare amenințau existența regimului capitalist în țara noastră. Muncitorimea își manifesta solidaritatea fraternală cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie: prin mari

greve și demonstrații de stradă, ea se ridica împotriva intervenției mîinave a reacțiunii romîne contra tinerei Puteri sovietice.

Sub presiunea acestor lupte, clasele dominante au fost silită să satisfacă un șir de revendicări muncitorești și să acorde unele drepturi democratice. În multe locuri țărănimia a treant la împărțirea pămînturilor moșieresti și alungarea autorităților. Frământările revoluționare s-au întins și în rîndurile armatei, în rîndurile marinarilor flotei de pe Dunăre și din Marea Neagră care s-au răsucit, au ales comitete revoluționare și au arborat pe vase steagul roșu al revoluției. S-au creat batalioane revoluționare romîne care au luptat pe teritoriul Rusiei, alături de Armata Roșie, împotriva forțelor contrarevoluționare.

Burghezia și moșierimea au înțeles că prăbușirea propriei lor puteri devenea inevitabilă dacă mișcarea revoluționară a proletariatului se unea cu lupta pentru pămînt a maselor țărănești. Împăimîntate de înfrîurirea Revoluției ruse, care a dat pămînt țăranilor, clasele stăpînitoare au vînturat încă din 1917 promisiuni ca privire la o reformă agrară, împlinită în 1921 în mod vicent, incomplet, ea menținînd mai departe marea proprietate moșierască. Scopul urmărit a fost măturisit lîmpede de un reprezentant al așa-zimutului Comitet agrar din România: „o amînare a reformelor agrare... ar fi avut drept consecință, fără nici o îndoială, grave tulburări sociale și politice, și în circumstanțele actuale, ale pericolului vecinătății cu bolșevismul rus și ungar... mar fi fost exclus ca profundele nemulțumiri ale țăranilor să fi izbucnit printr-o revoluție politică redutabilă”.

Greva generală din octombrie 1920 a ridicat la luptă aproape întregul proletariet din România, scoțînd în evidență gradul de radicalizare și capacitatea de luptă revoluționară a clasei muncitoare.

În condițiile în care masele muncitoare desfășurau mari bătălii de clasă, linia oportunistă a conducerii partidului socialist a ajutat burghezia să manevreze, să înăbușe pe rînd luptele revoluționare ale proletariatului și ale țărănimii, să prelungească existența regimului burghezo-moșieresc cu un sfert de veac.

Sub influența exemplului lui Octombrie, în focul luptelor revoluționare se producea însă o profundă schimbare în modul de a gândi al clasei muncitoare. Aceasta s-a manifestat în ascuțirea luptei ideologice din sinul partidului socialist, în apariția și dezvoltarea grupeilor comuniste, în orientarea tot mai hotărâtă a membrilor partidului și a maselor muncitoare spre ideile marxism-leninismului.

Prin propria sa experiență, clasa noastră muncitoare a verificat valoarea de neputență a cuvintelor lui Lenin: „Numai partidul comunist, dacă el e într-adevăr avangarda clasei revoluționare... numai un astfel de partid este în stare să conducă proletariatul în lupta cea mai nerăbdătoare, cea mai hotărâtă, în lupta finală împotriva tuturor forțelor capitalismului. Pe de altă parte, numai sub conducerea mui asemenea partid proletariatul e în stare să desfășoare asaltul său revoluționar în toată vigoarea lui...”¹

Un astfel de partid a luat ființă la noi în țară acum 40 de ani, când Congresul general al partidului socialist, întrunit la 8 mai 1921, a hotărât cu o majoritate zdrobitoare de voturi crearea Partidului Comunist și afilierea lui la Internaționala a III-a, Comunistă (Aplauze luptătoare.) Astăzi putem aprecia în perspectiva istorică uriașă însemnătate pe care a avut-o în viața clasei muncitoare și a întregului nostru popor acest măreț eveniment. A început o etapă nouă în lupta proletariatului și a maselor muncitoare. În fruntea lor se afla acum un conducător devotat până la capăt cauzei dezbinării celor ce muncesc, hotărât să conducă la victorie lupta poporului pentru eliberarea de orice exploatare și asuprire. (Aplauze puternice.)

PARTIDUL, — LUPTĂTOR NEÎNFRICAT PENTRU APĂRAREA INTERESELOR VITALE ALE POPORULUI

Tovarăși,

De la înființarea sa, partidul comunist și-a închinat toate forțele luptei pentru „triunful măreț al idealului socialist” — așa cum a proclamat încă la primul său Congres.

¹ V. I. Lenin, Opere, vol. 31, E.S.P.L.P., 1956, pag. 168—169.

Pentru a înfăptui acest ideal al clasei muncitoare, el a avut de luptat împotriva elementelor oportuniste, reformiste, care, cu sprijinul burgheziei și moșierimii, au scindat mișcarea muncitorească. Această sciziune a durat aproape 30 de ani și a avut urmări nefaste, slăbind forța de luptă a proletariatului. Înscind pe stongul său ideea făturării unității politice și organizatorice a clasei muncitoare, partidul a desfășurat de-a lungul anilor o vastă activitate în mijlocul sindicatelor și al celorlalte organizații de masă muncitorești, în fabrici și uzine, a militat cu perseverență pentru încheierea Frontului unic muncitoresc.

Ilegalizat în 1924, Partidul Comunist din România, întotdeauna teroarea și prigoana sălbatică a claselor stăpânitoare, a dat nemuritoare jertfe din rândurile celor mai buni fi ai poporului muncitor, aruncați în închisori, schingiuniți, bestial în locurile agurantei, asvinați. În momentele cele mai grele pentru oamenii muncii, cîntatul partidului răsună cu curaj, indicînd drumul ce trebuie urmat, înasflind poporul forță și încredere în victorie. (Aplauze îndelungate.)

Între anii 1923—1928, partidul a mișcat, organizat și condus numeroase acțiuni greviste ale metalurgistilor din București, Bega, Cluj, ale minerilor din Valea Jiului și Baunat, ale lucrătorilor industriei lemnului din Valea Mureșului și Suceava, ale petroliștilor din Valea Prahovei, ale textiliștilor din București, Bihul, Timșara, ale tipografilor și ale muncitorilor din porturi, acțiuni ale țărănilor împotriva poverilor fiscale și excentărilor silite și altele.

Partidul folosea în lupta sa toate posibilitățile legale. Numărul important de voturi obținut în alegerile parlamentare din 1931 de candidații Blocului muncitoresc-țăresc arată influența de care se bucura partidul.

O armă puternică de răspîndire în masă a cuvintelor partidului, de propagare a ideilor marxism-leniniste a fost presa ilegală — „Scnteia”, „Lupta de clasă”, nenemurind publicatii și broșuri editate de partid. Cititorii, care au astăzi la îndemînă în mii de sute de mii și milioane de exemplare presa partidului, editii

complete ale operelor marxism-leninismului, o vastă literatură politică, își pot cu greu reprezenta activitatea plină de abnegație pe care o deslășurau comuniștii în ilegalitate pentru a tipări și răspândi cuvîntul partidului.

Partidul a luptat cu hotărîre pentru deplina egalitate în drepturi a muncitorilor de toate naționalitățile, împotriva asuprii naționale, a combătut cu intransigență naționalismul, șovinismul, antisemitismul, a promovat neobosit ideile internaționalismului proletar.

Popularizarea largă a realizărilor Uniunii Sovietice, demascarea minciunilor și calomniilor prin care dușmanii socialismului încercau să ponegrească Puterea sovietică a fost întotdeauna o parte importantă a politicii partidului nostru, un mijloc din cele mai puternice de a arăta maselor perspectivele luminoase pe care socialismul le deschide poporului muncitor. (Aplauze.)

Combătînd neobosit politica cercurilor reacționare, care transformaseră România într-un pion al intereselor marilor puteri imperialiste, într-un cap de pod al pregătirii războaielor antisovietice, partidul a militat cu consecvență și tenacitate pentru o politică de prietenie și alianță cu Uniunea Sovietică. El a arătat permanent poporului că „războiul” contra U.R.S.S. „nu va fi totodată războiul nemilor contra maselor muncitoare din România însăși”, că „apărînd U.R.S.S., ele se apără totodată pe ele însele, apără interesele lor zilnice, interesele lor vitale și istorice...”

În procesul de întărire organizatorică și de călire ideologică, partidul a dus o luptă îndrăgănită împotriva concepțiilor reformiste, că și împotriva a tot felul de curente oportuniste, de dreapta și de stînga, lichidatoriste, anarhice, și în mod deosebit a tendințelor sectariste, de izolare de mase.

În anul 1929, tocmai în perioada cînd România intrase în criza economică, partidul trecea printr-o grea încercare. Elementele provocatoare, aventuriste, ce se strecuraseră în conducerea sa, grupate în două fracțiuni — Pauker-Luximîn și Barbu — au răpt în două partidul, sindicatele, U.T.C.-ul și au dezlănțuit în interiorul

partidului o luptă fracționistă fără de principiu, care a durat doi ani. Ei au subminat grav luptele și prestigiul partidului, au creat o atmosferă de dezorientare și demoralizare a membrilor de partid, au desconspirat numeroși activiști, care au căzut în mâinile organelor represive ale statului burghezo-moșieresc. Desigur, organele siguranței nu erau străine de această provocare.

Luptele fracționiste au paralizat partidul, l-au adus la un pas de lichidare, împiedicîndu-l să joace rolul de conducător politic și organizatoric al luptei împotriva încercărilor claselor exploatare de a ieși din criză pe spinarea celor ce muncesc.

Numai datorită ajutorului politic dat de Comitetul Executiv al Internaționalei Comuniste, luptele fracționiste au putut fi lichidate, restabilindu-se unitatea rîndurilor partidului.

Un rol de seamă în evoluția mișcării revoluționare din România l-a avut Congresul al V-lea al P.C.R., care a făcut analiza caracterului și perspectivelor revoluției în țara noastră, a stabilit linia strategică și tactică a partidului în vederea desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice și trecerii la revoluția socialistă. Pe baza orientărilor date de Congres, atenția partidului a fost îndreptată spre detașamentele principale ale proletariatului — muncitorimea cefească, din industria petrolieră, minieră —, spre întărirea organizațiilor de partid din întreprinderi.

Partidul a organizat un șir de mari acțiuni muncitorești. Ele au culminat cu eroicele lupte din ianuarie-februarie 1933 ale muncitorilor cefești și petroliști, care s-au ridicat cu hotărîre împotriva cerberilor de sacrificii, mizeriei, înăbușării condițiilor de trai ale clasei muncitoare, împotriva înfudărării tot mai mari a țării de puterile imperialiste, pentru a bara drumul fascismului și al războaielor antisovietice. Prin înaltul lor nivel de organizare, prin amploarea și spiritul lor revoluționar, aceste lupte au marcat un moment de cotitură în dezvoltarea partidului și a întregii mișcări muncitorești. (Aplauze puternice.)

Cu toate că luptele din ianuarie-februarie 1933 au fost înăbușite în sînge, ele au frînat ofensiva capitalistă împotriva condițiilor

de muncă și de viață ale oamenilor muncii, au dat o lovitură puternică politicii de fascizare a țării, au contribuit la creșterea conștiinței politice și la îmbogățirea experienței de luptă a proletariatului. Au crescut influența și autoritatea partidului, numeroși muncitori din marea industrie, care au stat în fruntea acestor eroice acțiuni, au intrat în rândurile lui, îmbunătățindu-i compoziția socială și întărindu-i legăturile cu clasa muncitoare.

Fiind prima mare ridicare a proletariatului împotriva fascismului pe plan internațional după instaurarea hitlerismului în Germania, luptele muncitorești din ianuarie-februarie 1933 au dus la creșterea prestigiului internațional al clasei noastre muncitoare. (Aplauze.)

Calauzat de îndrumările prețioase ale Congresului al VII-lea al Internaționalei Comuniste, partidul și-a intensificat activitatea pentru făurirea unității de acțiune a clasei muncitoare și strângerea în jurul proletariatului a tuturor păturilor și categoriilor sociale interesate în propagarea democratică a țării, apărarea păcii și a independenței naționale, în vederea închegării unui larg front popular antifascist. Au fost create numeroase organizații de masă legale ca Liga muncii, Comitetul național antifascist, asociația „Amicii U.R.S.S.”, Blocul democratic, Frontul studențesc democratic etc., alături de ziarele și revistele ilegale, a fost editat un mare număr de publicații legale, cu caracter democratic, progresist. Toate acestea ilustrează amploarea pe care a căpătat-o activitatea partidului în această perioadă, marea bogăție a metodelor pe care le-a folosit, priceputa cu care a știut să folosească formele muncii ilegale cu cele legale și semilegale.

În ciuda obstrucțiilor și sabotajului partidelor burghezo-moșieresti și emulcătorilor oportuniști ai Partidului Social-Democrat, partidul a izbutit să realizeze un șir de organizații democratice — Blocul democratic, Frontul plugarilor, M.A.D.O.Sz-ul, unele organizații locale ale Partidului Social-Democrat — într-un front comun de luptă, care a obținut succese importante în alegerile parlamentare partiale și comunale din 1936 și 1937, Roadele activității partidu-

lui s-au văzut totodată în numeroasele acțiuni graviste desfășurate pe baza frontului unic, în acțiunile publice de masă cu caracter antifascist și antirăzboinic, între care puternicele demonstrații care au avut loc la 1 Mai 1939 în aproape toate centrele mari din țară, și în primul rând în București, împotriva dictaturii regale.

Frînarea pentru un timp a procesului de fascizare a țării s-a datorat luptei pline de abnegație duse, sub conducerea partidului, de clasa muncitoare și de forțele progresiste grupate în jurul ei.

În anul întunecat al dictaturii fasciste, când clasele exploatare au împins țara în prăpastia războiului civil al antisemitismului, alături de Germania hitleristă, Partidul Comunist a fost singura forță politică care s-a ridicat în apărarea intereselor naționale, pentru ieșirea României din acest război și întărirea unității împotriva Germaniei hitleriste. (Aplauze îndelungate.)

Se cunoaște în ce condiții grele s-a desfășurat activitatea partidului. O mare parte a activiștilor se aflau în închisuri și lagăre; în conducerea partidului se strecurase o clică de trădători, care desfășurau o activitate criminală de descompunere și lichidare a organizațiilor de partid, dădeau pe mâna siguranței cadre de partid devotate, încercau prin toate mijloacele să împiedice desfășurarea luptei împotriva războiului hitlerist.

Înfruntând teroarea sălbatică, comuniștii, devotați cauzei partidului și însoțiiți de patriotism fierbinte, au răs o luptă minimească pentru mobilizarea maselor împotriva dictaturii și a compaiților hitleriști, au organizat numeroase acțiuni de sabotare a mașinilor de război fasciste. Ei erau hotărâți să nu-și cedeze forțele, să-și dea în caz de nevoie și viața pentru libertatea și viitorul fericit al poporului. Procesele care s-au ținut lăni în fața curțiilor de război, condamnările la moarte și execuțiile sînt mărturie ale luptelor eroice.

Comuniștii români aveau o încredere neclintită în victoria Armatei Sovietice, fiind pe deplin conștienți că se apropie ziua cînd forța monstruoasă a hitlerismului, care amenința civilizația și progresul întregii omeniri, va fi sfărîmată pentru totdeauna.

Loviturile zdrobitoare date armatelor fasciste în anii 1942—1943 de Armata Sovietică au provocat o profundă criză politică și militară a dictaturii fasciste antonesciene, au ascuțit contradicțiile interne ale regimului burghezo-moșieresc și au dat un puternic impuls luptei antifasciste, stăruind de spirit antihitleriste din rîndurile maselor. Comuniștii au dus o muncă perseverentă pentru a strînge laolaltă toate forțele patriotice într-un front comun de luptă, pe baza unei platforme largi, în vederea răsturnării dictaturii militare-fasciste și eliberării țării.

Supunînd unei multilaterale analize situația internă și internațională pe plan politic și militar, cadrele de bază ale partidului au trecut încă în luna august a anului 1943 la elaborarea planului de organizare a *insurjecției armate*. Înfăptuirea acestui plan a început prin înlăturarea din conducerea partidului a elementelor trădătoare și capitulante, ceea ce a făcut posibilă mobilizarea tuturor forțelor partidului pentru lărgirea frontului antihitlerist și pregătirea răsturnării guvernului antonescian. (*Aplauze*.)

Partidul a trecut la organizarea și înarmarea în capitală, Oltenia, Dobrogea, Moldova, Banat și Țara Birsei a formațiilor de luptă patriotice, alcătuite din muncitori comuniști, uteciști și fără de partid, patrioți hotărîți să lupte cu arma în mînă pentru doborîrea dictaturii militare-fasciste și alungarea hoardelor hitleriste.

Pentru concentrarea forțelor patriotice a avut o deosebită însemnătate faptul că Partidul Comunist din România, datorită muncii sale perseverente pentru unitatea de acțiune cu Partidul Social-Democrat, a reușit să înlăptuiască, la 1 Mai 1944, Frontul unei muncitorești.

În ce privește așa-numitele partide „istorice” ale burgheziei și moșierinii — partidul național-țărănesc și partidul național-liberal — se știe că acestea se autodizolvaseră încă din timpul dictaturii regale a lui Carol al II-lea. În întreaga perioadă a dictaturii militare-fasciste, ele au rămas „partide” fără organizații și fără membri, fără măcar să încerce organizarea unor acțiuni po-

litice de masă și fără ca un singur fruntaș al lor să se fi expus unei condamnări pentru activitate antihitleristă. Hotărîrea de „autodizolvare” conducătorii național-fărăînști și liberali au respectat-o și în tot timpul criminalului război antisovietic. Singura activitate a partidelor „istorice”, ai căror conducători se pătaseră prin spiritul acordat împingerii României în războiul hitlerist, a constat în această perioadă în acțiuni de culise sterile și în pectactăci cu Antonescu pînă în preziua răsturnării lui.

Atît conducătorii partidelor burgheze cit și cercurile palatului, în frunte cu regele, au manevrat vreme îndelungată în vederea înlăptuirii așa-numitei „varianta balcanice” a lui Churchill, de ocupare a României și a altor țări din Balcani de către trupele anglo-americane. De această „variantă”, forțele politice reacționare legau speranțele lor de a stăvilii lupta maselor populare, de a salva oriînduirea capitalistă-moșierească.

După ani de zile de respingere a propunerilor partidului nostru cu privire la acțiuni comune împotriva dictaturii militare-fasciste, alina cînd Armata Sovietică în ofensivă ei eliberatoare pășise pe grînișul României, cînd masele erau cuprinse de profunde încredințări, iar în armată creștea puternic starea de spirit antiburșeză, conducătorii partidului național-țărănesc și partidului național-liberal, temîndu-se să rămîină în afara evenimentelor și în izolare totală, au acceptat crearea, împreună cu Partidul Comunist din România și Partidul Social-Democrat, a Blocului național-democrat, pe baza unei platforme largi elaborate de partidul nostru.

Acțiunea partidului a cuprins, de asemenea, un număr de generali și ofițeri patrioți care, în fața dezastrului iminent, au ajuns la concluzia că răsturnarea dictaturii fasciste era singura cale de salvare a țării de la catastrofa.

Situația militară tot mai proastă, creșterea revoltelor poporului împotriva războiului antisovietic au dus la adîncirea contradicțiilor dintre Antonescu și cercurile palatului, care vedeau în participarea dîntre Antonescu și cercurile palatului, care vedeau în participarea regelui la înlăturarea lui Antonescu și în trecerea României de partea coaliției antihitleriste singura speranță de a scăpa de răs-

punderile grele cu apăsau pe umerii regelui și ai sfetnicilor săi pentru tirărea României în războiul împotriva U.R.S.S.

În aceste condiții, regele și cereurile palatului au fost nevoite să accepte planul de acțiune stabilit de Partidul Comunist, singura forță politică reală care acționa în vederea răsturnării guvernului antonescian și ieșirii României din războiul hitlerist.

Însuși faptul acesta constituie recunoașterea rolului hotărâtor jucat de partid în acest moment crucial pentru destinele țării.

La 23 August 1944, în conformitate cu planul insurecției, guvernul Antonescu a fost arestat, unități ale armatei împreună cu formațiuni de luptă patriotice din capitală și din alte centre ale țării au ocupat principalele instituții publice, au atacat și dezarmat unitățile hitleriste. Armata română a întors armele împotriva Germaniei fasciste și, însuleșită de scopurile nobile ale războiului antihitlerist și de dragoste de patrie, a luptat eroic, alături de glorioasa Armată Sovietică eliberatoare, până la victoria deplină asupra Germaniei hitleriste. (Aplauze vii, prelungite.)

În feul războiului dus împotriva fascismului s-a făurit frăția de arme româno-sovietică, s-au întărit prietenia frățească a poporului nostru față de țara socialismului victorios, Uniunea Sovietică, recunoaștința fierbinte față de Armata Sovietică eliberatoare, ai cărei ostazi și-au dat sangele pentru libertatea țării noastre. (Aplauze puternice, îndelungate.)

Insurecția armată victorioasă din august 1944 a deschis o eră nouă în istoria poporului român, a însemnat începutul revoluției populare, care a schimbat din temelii viața țării.

ÎN FRUNTEA REVOLUȚIEI POPULARE VICTORIOASE

Tovarăși,

După 20 de ani de ilegalitate, partidul nostru a trecut la reorganizarea și întărirea rîndurilor sale potrivit noilor împrejurări. Zeci de mii de muncitori și alți oameni ai muncii au intrat în

partid. Mișcarea sindicală, reorganizată pe baza frontului unic, a cuprins în scurtă vreme marea majoritate a muncitorilor și funcționarilor: s-a reorganizat și și-a lărgit rîndurile Uniunea Tineretului Comunist.

Puternică influență și autoritate dobîndite de partid în mase, marea sa forță mobilizatoare s-au vădit cu putere în perioada luptei pentru înfăptuirea reformelor democratice pe baza platformei elaborate de partid, pentru defascizarea aparatului de stat, zădărnicierea uneltirilor reacționari, care sabota participarea României la războiul antihitlerist și aducea haosul economic, pentru instaurarea unui guvern democratic. La chemarea partidului, masele populare, sub conducerea comunistilor, lăun cu asalt primăriele și prefecturile, instalînd în fruntea acestora pe propriii lor reprezentanți: țărănimia, cu sprijinul direct al clasei muncitoare, puneu stăpînire pe pămînturile moșierești.

Valul luptei populare a înălțat succesiv de la cîrma țării cele 3 guverne cu majoritate reacționară, hotărînd șorta hădărie pentru putere. Instaurarea la 6 martie 1945 a guvernului democratic, condus de dr. Petru Gîroa, a deschis drum liber unei profunde transformări revoluționare în viața economică și social-politică a României. (Aplauze.)

Prin înfăptuirea și legiferarea reformei agrare a fost rezolvată problema fundamentală a desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice și s-a încheiat alianța dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare. Pe baza programului elaborat de Conferința națională a P.C.R. din octombrie 1945, s-a trecut la refacerea economiei naționale, s-au înfăptuit importante reforme cu caracter antecapitalist, a fost democratizat aparatul de stat. Forțele democratice, conduse de partid, au învins încercările reacționari de a restaura vechile stări de lucruri și au pus capăt pentru vecie dependenței țării de puterile imperialiste. Discreditate în fața poporului, lipsite de bază în mase, partidele politice reacționare au suferit o zdrobitoare înfrîngere în alegerile din 1946 și au dispărut caînd de pe arena politică a țării.

La sfârșitul anului 1947 a fost înlăturată monarhia, România proclamându-se Republică Populară. (Aplauze însufleteite.) Aceasta a marcat momentul istoric al încheierii primei etape a revoluției democrat-populare și al trecerii la îndeplinirea sarcinilor mărețe ale revoluției socialiste.

Pentru rezolvarea acestora era necesară realizarea unității deplină, politice și organizatorice, a clasei muncitoare. Unificarea Partidului Comunist și a Partidului Social-Democrat, pe baza ideologiei marxist-leniniste, și crearea Partidului Muncitoresc Român a însemnat victoria deplină și definitivă a leninismului în mișcarea muncitorească din România. (Aplauze îndelungate.)

Partidul nostru a manifestat o neslăbită atenție pentru întărirea continuă a rîndurilor sale, a unității sale și disciplinei de partid, pentru justa reglementare a compoziției sale sociale, pentru îmbunătățirea activității organizatorice, ideologice și politice de masă a organelor și organizațiilor de partid.

Din numărul total de 565.759 membri și candidați de partid la 31 martie 1961 — numărul muncitorilor reprezintă 51,09%, față de 42,61% cît reprezenta la sfârșitul anului 1955, în timpul Congresului al II-lea. Dacă adăugăm și pe membrii și candidații de partid proveniți din rîndurile muncitorilor și care dețin funcții în aparatul de stat și în economie, rezultă că procentul total al muncitorilor în partid este de 54,85%. În același timp au fost primii în partid numeroși țărani muncitori, intelectuali și alți oameni ai muncii, devotați cauzei socialismului. *Partidul înfrunghiează tot ce e mai bun în poporul nostru; el este inima fierbinte și conștiința poporului, înțelepciunea și voința sa colectivă.* (Aplauze entuziaste, îndelung repetate. Urale.)

Intransigent față de orice manifestări străine, față de orice decieri de la linia partidului, față de elementele cu stări de spirit anarhice, neo-burgheze, față de influențele dăunătoare, partidul și-a întărit continuu unitatea și coeziunea, curățîndu-și rîndurile de elementele fracționiste, antipartinice.

Partidul desfășoară o muncă intensă de călire ideologică a membrilor de partid, de înarmare a lor cu învățătura marxist-leninistă și cu cunoașterea tezelor fundamentale ale politicii partidului, de educare a membrilor de partid în spiritul combativității față de orice denaturare sau deformare a teoriei marxist-leniniste, față de manifestările de oportunism, șovinism, naționalism, ca și față de orice alte influențe ale ideologiei burgheze. Datorită acțiunilor educative largi și multilaterale desfășurate de partid, a crescut nivelul politic și ideologic al membrilor săi, capacitatea lor de a rezolva sarcinile ce le revin în diferite sectoare ale construcției socialiste.

Așa cum a subliniat Congresul al III-lea, *partidul nostru, legat prin mii de fire de masele cele mai largi ale poporului, este astăzi mai omogen și mai unit în jurul Comitetului său Central, cum n-a fost niciodată în decursul celor patru decenii de existență.* (Aplauze furtunoase, ovatii.)

SUB CONDUCEREA PARTIDULUI, SPRE NOI ȘI MĂREȚE VICTORII ÎN CONSTRUCȚIA SOCIALISTĂ

Tovarăși,

O dată cu trecerea la făurirea societății socialiste, creșterea puternică a forțelor de producție, dezvoltarea și consolidarea relațiilor de producție socialiste au devenit sarcina centrală a partidului.

În elaborarea politicii sale economice, partidul s-a ghidat și se conduce după indicația lui Lenin că „*interesul principal și fundamental al proletariatului după ce a cucerit puterea de stat este de a mări cantitatea de produse, de a spori în proporții imense forțele de producție ale societății*”¹.

¹ V. I. Lenin, Opere, vol. 43, E.S.P.I.P. 1957, pag. 178.

Creearea bazei tehnice-materiale a socialismului constituie temelia marilor prefaceri săvârșite în toate domeniile vieții sociale de către oamenii muncii eliberați de exploatare.

În centrul activității partidului stă industrializarea socialistă — dezvoltarea cu precădere a industriei grele, cu pivotul ei, industria construcțiilor de mașini, capabilă să asigure înzestrarea cu mașini și utilaje a tuturor ramurilor industriei, agriculturii, transporturilor.

Primatul producției mijloacelor de producție creează condițiile pentru dezvoltarea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte, pentru creșterea rapidă și neîntreruptă a productivității muncii sociale — în ultimă instanță cheia victoriei noi orînduirii —, pentru asigurarea unui belșug de bunuri materiale și spirituale, în scopul satisfacerii tot mai depline a cerințelor crescînde ale oamenilor muncii.

În octombrie 1945, în raportul prezentat la Conferința națională a Partidului Comunist Român, se sublinia că progresul țării noastre este în directă și nemijlocită legătură cu progresul industrializării, cu creșterea în ritm rapid a industriei grele — baza dezvoltării întregii economii.

Realizarea programului de transformare a României într-o țară cu o industrie dezvoltată a devenit posibilă după naționalizarea principalelor mijloace de producție din industrie și trecerea la economia planificată.

Înfrîngînd prin muncă devotată și eforturi perseverente greutățile inerente începutului, clasa muncitoare, oamenii muncii, conștiință de partid, au ridicat în întreaga țară sute de noi întreprinderi, înzestrate cu tehnica modernă, au îmbrănat un ritm înalt dezvoltării industriei și celorlalte ramuri ale economiei. Numai în ultimii zece ani, industria și-a sporit producția de 3,5 ori, devenind factorul hotărâtor al avîntului întregii economii, dinînd împreună cu construcțiile și transporturile 57% din venitul național.

Caracteristic dezvoltării industriei în anii de democrație populară este ritmul rapid de creștere a producției. În timp ce în

România burghezo-mășieroaască creșterea medie anuală a producției industriale în perioada 1929—1938 a fost de circa 4%, în perioada 1951—1960 această creștere a fost de 13%. În 1960, în mai puțin de 11 săptămîni a fost realizată o producție egală cu întreaga producție a anului 1938. (Aplauze.)

Schimbări esențiale au intervenit în structura producției industriale: industria producătoare de mijloace de producție dă astăzi peste 60% din întreaga producție industrială a țării.

Producția industriei constructoare de mașini a crescut în ultimii 10 ani de 7 ori. A apărut și s-a dezvoltat producția în serie de utilaj petrolier, mașini-unelte, pentru prelucrarea metalelor, motoare cu combustie internă, mașini electrotehnice, producția de tractoare și mașini agricole, autocamioane, locomotive diesel electrice și altele. Ca urmare a îndeplinirii și depășirii planului de 10 ani de electrificare a țării, producția de energie electrică și termică a crescut de 4,2 ori; consumul de energie electrică pe fiecare muncitor industrial a sporit de la 2.323 kWh în 1950 la 4.924 kWh în 1960.

Înzestrarea industriei cu mașini moderne, extinderea mecanizării și automatizării proceselor de producție, ridicarea calificării muncitorilor au contribuit ca productivitatea muncii în industrie să crească de 2,2 ori în ultimii 10 ani.

Prin aplicarea perseverentă a politicii de repartitie națională a forțelor de producție pe teritoriul țării, în regiuni în trecut rămase în urmă din punct de vedere economic — Moldova, Dobrogea, Oltenia, Regiunea Mureș-Autonomă Naghvară — s-au construit și se construiesc puternice complexe industriale, care schimbă harta economică a țării.

Avem acum condiții deosebite de prielnice pentru a merge mai departe. Planul de 6 ani, elaborat de Congresul al III-lea al partidului, reprezintă un mare program de luptă și de muncă al partidului, al întregului popor pentru creșterea continuă a forțelor de producție și încheierea procesului de făurire a relațiilor de

producție socialiste în întreaga economie, pentru desăvârșirea construcției socialiste. (Aplauze puternice, prelungite.)

Acest program prevede continuarea în ritm susținut a industrializării țării. Producția globală industrială va crește de 2,1 ori, cu un ritm mediu anual de circa 13%, față de aproximativ 10% în cei șase ani anteriori. În 1960, primul an al planului șesenal, producția industrială a sporit față de anul precedent cu aproape 17%, realizându-se o creștere superioară celei prevăzute inițial; în primul trimestru al acestui an volumul producției industriale față de perioada corespunzătoare a anului 1960 a crescut cu 18%, depășindu-se cu 4% producția planificată. Aceste cifre confirmă una din cele mai importante legi ale economiei socialiste: continuitatea și ritmul înalt al creșterii producției sociale.

În cinstea glorioasei aniversări a partidului, colectivele întreprinderilor și-au luat angajamente să realizeze în acest an economii peste plan care însumează 1 miliard de lei și beneficii peste cele planificate de 600.000.000 de lei.

Numeroasele angajamente, propunerile făcute pentru folosirea unor procedee tehnice superioare, menite să ridice calitatea produselor, realizările obținute în ultimele luni dovedesc încă o dată spiritul de inițiativă creatoare, entuziasmul cu care oamenii muncii răspund chemărilor partidului, dragostea și atașamentul lor față de Partidul Muncitoresc Român. (Vii aplauze.)

Oțelarii, constructorii de mașini, minierii, petroliștii, muncitorii din industria bunurilor de consum și din alte ramuri, care și-au luat angajamente înusufletitoare și le înlăptuiesc cu succes, merită stima și mulțumirea fierbinte a întregului popor! (Aplauze înăuflete.)

Tovarăși,

Problema cea mai grea și complexă a construcției socialiste — trecerea țărânilor de la gospodăria mică bazată pe proprietatea privată la marea gospodărie cooperatist-socialistă — se rezolvă cu succes de către partidul nostru; imensa majoritate a țărânilor s-a

unit în gospodăriile colective și întovărășiri agricole. Chiaburimea, ultima clasă exploatare, a fost lichidată, punându-se astfel capăt și la sate exploatarea omului de către om. (Aplauze puternice.) Gospodăriile socialiste cuprindeau la 1 aprilie 1961 circa 85% din suprafața arabilă a țării.

Se dezvoltă și se întărește gospodăriile agricole de stat, care reprezintă sectorul fruntaș al agriculturii atât în ce privește folosirea tehnicii, producția realizată, cât și asigurarea fondului central al statului de produse agroalimentare.

S-a accentuat procesul de transformare a întovărășirilor agricole în gospodării colective. În prezent, partidul îndreaptă eforturile principale în direcția întăririi economice-organizatorice și dezvoltării multilaterale a gospodăriilor agricole colective. Dezvoltarea proprietății obștești, și în primul rând creșterea efectivelor de animale, perfecționarea organizării producției și a muncii vor asigura ridicarea tuturor gospodăriilor colective la nivelul celor fruntașe.

O dată cu extinderea sectorului socialist s-a ridicat nivelul tehnic al agriculturii, a crescut producția agricolă, a sporit numărul animalelor proprietate obștească, precum și al animalelor proprietate individuală a țăranilor cooperativizați. În perioada 1956—1960 producția de grâu a depășit producția anilor 1934—1938 cu 26%, iar producția de porumb cu 24%. A sporit, de asemenea, mult producția în 1960 față de 1935: la stea de zălu de 7 ori, la floarea-soarelui de 9 ori, la cartofi de 2,3 ori, la legume de 3,8 ori ș. a.

În același timp a crescut efectivul de animale. Cu toate acestea, numărul de animale la 100 ha este încă nesatisfăcător în raport cu posibilitățile agriculturii noastre. Avem toate condițiile ca să realizăm sarcinile stabilite prin planul de 6 ani cu privire la creșterea efectivului de animale la 100 ha și a randamentului acestora, pentru a asigura sporirea în tot ritm mai accentuat a producției de carne, lapte și alte produse.

Ca urmare a creșterii producției și a productivității muncii în agricultură, an de an se realizează în tot mai bune condiții fondul central de produse agroalimentare: cereale, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, cartofi, carne, lapte ș. a., care asigură venițe crescînde ale populației, aprovizionarea cu materii prime a industriei, creșterea rezervelor de stat și a disponibilului pentru export.

Hotărîtor pentru rezultatele obținute în construcția socialistă la sate a fost și este puternicul sprijin acordat țărănimii de statul democrat-popular prin credite, seminte, material săditor, animale de rasă, îngrășăminte, mijloacele mecanizate ale stațiilor de mașini și tractoare.

Astăzi, pe ogoarele patriei lucrează 44.000 de tractoare (fizice), circa 17.600 de combine și aproape 34.000 de semănători, toate produse de industria noastră socialistă; numărul specialiștilor cu pregătire medie și superioară din agricultură trece de 30.000. Prin cele 244 de stații de mașini agricole și tractoare, statul pune la îndemîna gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole în condiții avantajoase, utilaj agricol modern.

Pînă în 1965, cînd se va încheia procesul de colectivizare în agricultură, oamenii muncii de la sate vor dispune de 100.000 de tractoare, peste 70.000 de semănători, peste 51.000 de combine și alte mașini agricole; în 1965 se vor produce peste două milioane tone îngrășăminte minerale; ridicarea puternică a nivelului tehnic al agriculturii va ușura considerabil munca țăranilor și va asigura creșterea continuă a producției agricole. (Aplauze.)

În împlinirea aniversării partidului, numeasă gospodării agricole de stat, stații de mașini și tractoare, gospodării agricole colective și întovărășiri au desfășurat o activitate susținută pentru a asigura în acest an creșterea în continuare a producției agricole.

Prin munca ei rodnică, țărăimea muncitoare își aduce contribuția la făurirea vieții noi, socialiste, în patria noastră.

În activitatea plină de entuziasm și abnegație ce se desfășoară în fabrici și uzine, gospodării agricole colective, gospodării agri-

cole de stat, pretutindeni în țară se reflectă rezultatele uriașei activități organizatorice și educative a partidului, dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, patriotismul fierbinte și devotamentul lor față de cauza socialismului. (Aplauze înalte.)

Tovarăși,

Leții spunea că „numai socialismul va da posibilitatea de a răspîndi larg și de a sincroniza cu adevărat producția socială și repartitia produselor potrivit unor considerente științifice care să arate cum să se facă ca viața tuturor oamenilor muncii să fie cât mai ușoară și să le ofere posibilitatea unui trai înalt”. Numai socialismul poate împlini acest lucru. Și noi știm că el trebuie să împlinească acest lucru, și în înțelegerea acestui adevăr constă întreaga greutate a marxismului și întreaga sa forță¹. Succesele obținute în creșterea producției și ridicarea bunăstării poporului în țara noastră confirmă pe deplin această învățătură leninistă. (Aplauze puternice.)

Cei care au cunoscut vremurile întunecate ale trecutului își dau și mai bine seama decât generația tină de progres impresionant a făcut poporul nostru în anii puterii populare.

În ultimii 10 ani, ca efect al măsurilor de creștere a salariilor și pensiilor, de reducere a prețurilor de vânzare, de introducere a alocației de stat pentru copii, sporirii producției și consumului de alimente, îmbrăcăminte și încălțăminte, creșterii unor tot mai bune condiții pentru odihna și îngrijirea sănătății, s-a ridicat simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii. Salariul noi a crescut cu aproape 85%. În întreaga țară construcțiile de locuințe cunosc un puternic avînt.

Se îmbunătățesc continuu condițiile de viață ale țăranimii, crește consumul de produse agricole și industriale, ca urmare a sporirii producției și a veniturilor ei bănești. Țărăimea și-a construit în ultimii zece ani circa 700.000 case noi.

¹ V. I. Lenin, *Opere*, vol. 27, Editura Politică, 1962, pag. 396-397.

Au fost efectuate numeroase construcții de școli, cămine culturale, cinematografe, dispensare, case de naștere, care întrecese tabloul vieții noi a satelor noastre.

Una din cele mai de seamă cuceriri ale revoluției socialiste constă în aceea că cultura a devenit un bun al maselor populare, a pătruns în viața lor de zi cu zi. Fiecare cetățean al țării are posibilitatea să învețe, să se cultive, să-și dezvolte multilateral aptitudinile, să-și manifeste talentul și capacitatea creatoare.

Prin reorganizarea și lărgirea învățământului de toate gradele, prin asigurarea bazei materiale — construirea de noi spații de învățământ, laboratoare, cămine, cantine —, prin asigurarea școlilor cu personal didactic necesar, prin acordarea de burse, s-au creat mari posibilități ca tineretul să se bucure de binefacerile învățării, ca economia și cultura socialistă să dispună de cadru tot mai multe și mai bine pregătite.

Întreaga activitate cultural-educativă, creșterea științifică, creația literară și artistică sînt orientate în strînsă legătură cu viața, cu cerințele desăvîrșirii construcției socialiste.

Roadele acestei orientări se concretizează în tot mai multe lucrări valoroase, case se bucură de prețuirea oamenilor muncii și care constituie o contribuție importantă la opera de construire a socialismului.

Înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare a economiei naționale, de ridicare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii este umplînd legată de vastă activitate economică, organizatorică și cultural-educativă desfășurată de statul democratic popular, de organele sale centrale și locale. Partidul se preocupă cu cea mai mare grijă de întărirea continuă a orînduirii noastre noi, de perfecționarea funcționării organelor de stat și a activității de conducere a economiei, de dezvoltarea democrației socialiste, prin atragerea tot mai largă a oamenilor muncii la conducerea treburilor obștești, sporirea rolului organizațiilor obștești în viața socială.

Pentru obținerea marilor succese în construcția societății socialiste, o imensă însemnătate are faptul că poporul român, ca și popoarele tuturor celorlalte țări socialiste, primește un ajutor frățesc, multilateral din partea Uniunii Sovietice și se bucură de roadele colaborării și specializării producției în cadrul lagărului socialist. (Aplauze puternice.) Partidul nostru, înregul lagărului socialist, nutrește sentimente de profundă recunoștință pentru sprijinul cu adevărat internaționalist pe care l primim din partea marelui popor sovietic. (Aplauze îndelungate.)

Relațiile de colaborare și ajutor reciproc statornicite între țările lagărului socialist contribuie la ridicarea tuturor țărilor socialiste către nivelul celor avansate, care și ele se dezvoltă continuu, în așa fel încît toate să intre mai mult sau mai puțin simultan în comunism. Această legitate a sistemului socialist mondial constituie încă o expresie a superiorității socialismului, o cheie a victoriei sale în întrecerea economică pașnică cu sistemul capitalist. (Aplauze.)

Prefacerile petrecute în structura economică a țării au dus și la schimbări corespunzătoare în structura socială a societății, în raportul dintre clase, în natura claselor sociale.

În procesul făuririi orînduirii socialiste a crescut ponderea clasei muncitoare în totalul populației, s-a întărit rolul ei conducător în stat. În perioada 1950 - 1960 numărul total al muncitorilor a crescut cu 86%.

Socialismul transformă țărănimia într-o clasă nouă, țărănimia colectivistă, care-și organizează viața pe baza proprietății obștești asupra mijloacelor de producție, a muncii în comun și a repartiției după cantitatea și calitatea muncii depuse.

În procesul construcției socialiste, pe lângă vechea intelectualitate, care în covîrșitoarea ei majoritate participă activ la dezvoltarea economică și culturală a țării, s-au format noi generații de intelectuali, trup din trupul poporului muncitor, toate lucrările constituind detașamentul unic al intelectualității noastre.

Pe temelia trînică a acestei structuri noi a societății a apărut și se consolidează unitatea politică, morală și ideologică a între-

gului popor în jurul partidului, se întărește prietenia frățească a oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate. (Aplauze puternice.)

Clasa muncitoare, țărâimea și intelectualitatea, unite prin interesele lor economice și politice, prin scopul lor comun, muncesc cu entuziasm și hotărâre pentru desăvârșirea construcției socialismului, pentru înflorirea patriei și bunăstarea poporului muncitor.

PENTRU TRIUMFUL CAUZEI PĂCII ȘI SOCIALISMULUI ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ

Tovarăși,

Sărbătorim aniversarea a 40 de ani de la înființarea partidului în condiții internaționale caracterizate printr-un uriaș avânt al luptei popoarelor pentru pace, democrație și socialism. Pentru comuniști este un izvor de încredere și mândrie faptul că încățuarea acestei călătorii se dovedește singura justă, singura capabilă să descifreze, din complexitatea evenimentelor sociale, direcția dezvoltării istorice să dea o orientare clară luptei clasei muncitoare. Steagul marxism-leninismului unește astăzi o treime din populația planetei, este simbolul aspirațiilor fundamentale ale sutelor de milioane de oameni ai muncii din lumea întreagă. (Aplauze prelungite.)

Lumea socialismului a intrat într-o nouă etapă a dezvoltării sale caracterizată prin întâmpinarea cu succes de către Uniunea Sovietică a sarcinilor construcției deslășurate a comunismului, trecea unui set de țări socialiste în etapa desăvârșirii socialismului. În epoca nouăstră lagărul socialist exercită influența determinantă asupra dezvoltării istorice, ceea ce creează posibilitatea ca problemele fundamentale ale omenirii să fie rezolvate într-un fel nou, potrivit intereselor popoarelor. (Aplauze.)

Măreția idealului comunismului, umanismul lor profund apar tot mai clar omenului prin succesele epocale obținute de poporul sovietic în realizarea planului septenul, se întruchipează în dezvoltarea vertiginoasă, neîntreruptă a forțelor de producție, în

avântul fără precedent al științei și tehnicii, în ridicarea considerabilă a bunăstării materiale și nivelului de cultură al oamenilor sovietici. Deseliderea drumului spre adâncurile spațiului cosmic a stîrnit admirația tuturor popoarelor, care au văzut în această victorie a genului uman o expresie a strălucitor realizări ale poporului sovietic în construcția deslășurată a comunismului. (Vi se aplauze.)

Importante rezultate în opera de construcție a vieții noi obțin toate țările familiei frățești a lagărului socialist: se realizează mari progrese în toate domeniile, are loc un avânt general al economiei, înfloresc cultura, crește nivelul de trai al poporului. Se perfecționează permanent diviziunea internațională a muncii întemeiată pe principiile internaționalismului socialist, pe îmbinarea armonioasă a intereselor fiecărei țări socialiste în parte și ale sistemului socialist în ansamblu.

Superioritatea socialismului în întrecerea economică cu capitalismul își găsește expresie în ritmul înalt de dezvoltare a forțelor de producție, caracteristic lagărului socialist în ansamblul său. În perioada 1951—1960, ritmul mediu de creștere a producției industriale a fost în țările lagărului socialist de 13,6% față de 4,9% în țările capitaliste, adică de aproape trei ori mai mare.

Acest decalaj devine și mai accentuat în anii din urmă: astfel, pentru perioada 1957—1960 ritmul mediu anual de creștere a producției industriale în țările socialiste a fost de 13,9% față de numai 3,7% în țările capitaliste. În acest răstimp volumul producției industriale a crescut în țările socialiste cu 68% față de numai 15% în țările capitaliste.

Ca rezultat al acestui ritm rapid, țările socialiste, deși cuprind o treime a populației globului și au pornit aproape toate de la un nivel redus de dezvoltare industrială, au ajuns în decursul unui singur deceniu (1950—1959) să-și sporească ponderea în producția mondială — la cărbune de la 28,2 la 49,8%, la petrol de la 8,4 la 15%, la oțel de la 19,2 la 30,9%, la fontă de la 18,5 la 35,5%.

Este de subliniat faptul că economia se dezvoltă într-un ritm înalt, atât în fiecare țară socialistă, cât și pe ansamblul lagărului

socialist, în timp ce în sistemul capitalist, în cadrul ritmului general scăzut de dezvoltare economică, se manifestă stagnarea și scăderea producției în numeroase state dezvoltate și menținerea în stare de inapuriere, de către statele imperialiste, a unor țări slab dezvoltate și dependente.

În contrast cu dezvoltarea continuu ascendentă a țărilor socialiste, se accentuează declinul sistemului capitalist, fenomenele de putrefacție, parazitism și instabilitate ale economiei capitaliste.

În ultimii ani, ca urmare a îngustării accentuate a pieței interne și mondiale capitaliste, se manifestă din ce în ce mai acut nefolosirea cronică a capacităților de producție, îndeosebi în industria oțelului, a cărbunelui, în industria de automobile, textilă și altele, ceea ce agravează tot mai mult situația economică a țărilor sistemului mondial capitalist, cu toate consecințele sociale și politice legate de accentuarea fenomenelor crizei generale.

Zilele acestea, d-l Kennedy, președintele Statelor Unite ale Americii, cea mai puternică țară capitalistă, arăta: — citez — „este o ironie tragică a epocii noastre că în momentul în care forța economică noastră a devenit cheia lumii libere — așa denumim pe el capitalismul — suferim de pe urma unui șomaj larg răspândit. Avem sectoare importante de depresiune economică, instalații industriale care funcționează într-un ritm încetinit, iar ritmul nostru de dezvoltare este inferior ritmului majorității celorlalte țări industriale”. Acesta și este adevărul: în țările capitaliste se vădesc simptomele unei noi depresiuni, iar proporții fără precedent șomajul, inflația, dezechilibrul bugetar, se agravează caracterul anarhic al producției. Iată de ce burzueza monopolistă privește cu o mare îngrijorare avântul neîntrerupt al economiei țărilor socialiste.

Peripeziile evenimentelor confirmă intrarea capitalismului într-o nouă etapă a crizei sale generale, caracterizată prin creșterea imensă a forței sistemului mondial socialist, îngustarea considerabilă a sferei de dominație a imperialismului, destrămarea sistemului colonial, agravarea continuă a tuturor contradicțiilor capitaliste.

Se ascut contradicțiile dintre marile monopoluri și masele largi populare, contradicțiile în cadrul burzueziei, precum și între monopolurile internaționale și între puterile imperialiste.

Tot mai hotărât se ridică la luptă pentru interesele lor vitale masele muncitoare, în frunte cu proletariatul. În țările capitaliste luptele și acțiunile revendicative ale oamenilor muncii se țin lanț, participanții la greve se numără, ca niciodată, cu milioanele, ramuri întregi de activitate economică sînt paralizate pe lungi intervale de timp. În Italia au luat parte în anul trecut la greve mai bine de 5.000.000 de oameni ai muncii, în cadrul „ofensivei de primăvară” au declarat grevă 4.000.000 de muncitori japonezi, Belgia, prezentată până deunăzi ca prototipul „astanului bunăstării generale” și al „paciului social”, a fost zguduită de uriașa grevă a celor peste 1.000.000 de muncitori. În Statele Unite ale Americii au avut loc anul trecut 3.300 greve, în Anglia numărul grevelor s-a ridicat la peste 2.400, față de 1958, numărul participanților la luptele greviste a crescut în 1960 de peste 2,5 ori, ajungînd la 53.000.000, o uriașă armată a muncii care s-a ridicat împotriva capitalismului.

Cresște lupta maselor largi populare pentru obiective cu caracter politic. În legătură cu pactul militar din Algeria, clasa muncitoare, oamenii muncii din Franța s-au ridicat în masă și, prin acțiuni hotărâte, culminînd cu uriașa grevă a celor 12.000.000 de oameni, și-au afirmat voința de luptă împotriva pericolului fascist, pentru apărarea libertăților democratice amenințate de forțele ultrareacționare. Sute de mii de cetățeni din Anglia, Japonia, Italia participă la marșurile de protest și demonstrațiile împotriva cursei înarmărilor și instalării de baze atomice; o luptă eroică duce poporul spaniol împotriva dictaturii lui Franco; se intensifică acțiunile europase ale patrioților portughezi, ale luptelor antifasciste din R. F. Germană. Niciodată în decursul istoriei lupta maselor populare pentru revendicări economice, pentru pace, democrație și progres social n-a cunoscut o asemenea amploare și intensitate ca în zilele noastre. Tot mai mult se confirmă aprecierile Confed-

tuturii de la Moscova despre posibilitățile largi de făurire a unității de acțiune a tuturor detașamentelor oamenilor muncii în lupta pentru interesele lor vitale. (Aplauze.)

Destrămarea accelerată în ultimii ani a sistemului colonial constituie al doilea fenomen ca importanță istorică după formarea sistemului socialist mondial și a dat o grea lovitură imperialismului. Faptul că sute de milioane de oameni ai muncii au scuturat lanțurile robiei coloniale și iau parte activă la viața politică internațională constituie o mare victorie a tuturor popoarelor, a cauzei progresului în lumea întreagă. (Vii aplauze.)

Interesele întăririi păcii impun abolirea neîntârziată a ultimelor rămășițe ale colonialismului. Creează grave primejdii pentru liniștea și securitatea internațională complotturile și acțiunile agresive prin care marile monopoluri se străduiesc să-și mențină vechile poziții și privilegii și să prelungească viața rinduielilor colonialiste. Tocmai concernele capitaliste care controlează întreaga producție minieră din Congo au regizat intervenția imperialistă împotriva tinerei Republici africane, au patronat asasinarea mișelească a lui Patrice Lumumba și înscăunarea marionetelor docile ale colonialiștilor în locul guvernului legal. Grupările monopoliste interesate în exploătrile miniere și petrolifere din Sahara stau în calea înlăturării dreptului poporului algerian de a-și hotărî singur soarta sa.

În ciuda tuturor meșteșugurilor imperialiste, lichidarea completă și definitivă a regimului colonial sub toate formele și manifestările sale constituie o necesitate obiectivă și este istoricește inevitabilă. (Aplauze puternice.)

Tovarăși,

Problema fundamentală a zilelor noastre este apărarea păcii. În condițiile actuale rind datorită dezvoltării fără precedent a științei și tehnicii militare, un nou război mondial ar aduce omuniri distrugerii și pierderi incalculabile, comunistii din lumea întreagă consideră că îndatorirea lor supremă lupta pentru apărarea

păcii, pentru înlăturarea dezamăririi, întezorarea încordării și dezvoltarea colaborării internaționale pe baza principiilor coexistenței pașnice.

Natura agresivă a imperialismului este neschimbată: s-a schimbat însă radical lumea în cadrul căreia acționează imperialismul, s-a schimbat raportul de forțe pe arena mondială. Niciodată în decursul istoriei nu s-au ridicat împotriva cercurilor agresive asemenea forțe orișice cum sînt lagărul socialist, strîns unit, cu imensa lui forță politică, economică, tehnică-științifică și de apărare, numeroase state nesocialiste iubitoare de pace, clasa muncitoare internațională, mișcarea de eliberare națională, mișcarea mondială a luptătorilor pentru pace.

Politica Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste de apărare neobosită a păcii, de rezolvare pașnică, prin tratative, a problemelor litiginoase răspunde intereselor vitale ale omunirii, care dorște fierbinte pacea. Iată în ce-și găsește izvorul aprobarea călduroasă și sprijinul larg de care se bucură în rindurile popoarelor lumii inițiativele politicii externe a statelor socialiste. (Aplauze)

Sînt cunoscute criticile adresate de d-l Kennedy înaintea alegerilor prezidențiale din S.U.A. vechii administrații, a cărei politică a dus la o scădere fără precedent a prestigiului internațional al Statelor Unite ale Americii. În timpul campaniei electorale cit și în primele luări de poziție după alegeri, el a declarat că va continua politica realistă a lui Franklin Roosevelt, că va milita pentru „o pace trinitică în lume, care să nu se clatine în pragul războiului”, că „va porni din nou în căutarea păcii” și va „metezi terenul tratativelor”, că dorește să se făurească „un echilibru al forțelor, ei o lume nouă a legalității, în care cei tari să fie drepti, cei slabi să fie în siguranță, iar pacea să fie apărată pe veci”. (Aplauze în sală.)

Potrivit acestor declarații s-ar fi putut aștepta ca înstădarea sa la Casa Albă să ducă la o primenire a atmosferei internaționale de miasme „războiului rece”. Dar acum pînă și oameni politici, comentatori de presă, personalități din cele mai defecte din Occident își exprimă fățiș dezamăgirea față de politica noii administrații.

Intervenția armată împotriva Cubei a provocat nu numai în America latină, ci și în numeroase alte țări ale lumii un val de indignare și minie împotriva Statelor Unite, ca mare putere care a patronat și organizat atacarea micului popor cuban ce-și apără dreptul de a dispune singur de propria sa soartă.

Atitudinea fermă a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, solidaritatea manifestată de toate popoarele iubitoare de libertate au constituit un sprijin moral și politic în lupta eroicului popor cuban, care s-a ridicat ca unul și a respins vitejește pe agresori. *(Vii aplauze.)*

Este îngrîjorător că și după înfringerea agresiunii împotriva Cubei, personalități oficiale din S.U.A. proferează fățiș noi amenințări împotriva poporului cuban.

Nu dorim să dăm lecții nimănui, dar trebuie să subliniem că cei care refuză să țină seama de realități, care ignorează dreptul popoarelor de a dispune singure de soarta lor și intervin în treburile interne ale acestora vor avea de înregistrat noi eșecuri și mai grave.

Împreună cu toate țările socialiste, cu toate popoarele iubitoare de libertate, cu întreaga omenire progresistă sintem din toată inima alături de lupta eroică a poporului Cubei pentru apărarea cuceririlor sale revoluționare, pentru dreptul sacru de a fi stăpîn al destinelor sale. *(Aplauze prelungite, furtunoase.)*

Viața dovedește că teza cu privire la posibilitatea zădărnirii aventurilor agresive ale imperialismului nu este o formulă abstractă și concluzia analizei științifice a realităților esențiale ale lumii contemporane, în primul rînd a noului raport de forțe. Pe măsură ce devine și mai puternic frontul păcii, în fața cu uriașul lagăr al statelor socialiste, strîns unite, crește posibilitățile de înfrîmarea a agresorilor imperialiști, de preîntîmpinare a unui nou război mondial.

Conștiente de primejdile pe care le însoțesc pentru pace aventurile agresive ale cercurilor impernaliste, țările socialiste urmăresc cu vigilență desfășurarea vieții internaționale, depun eforturi

neobosite pentru soluționarea pașnică a problemelor litigioase, pentru destindere internațională, lăudă totuși măsuri necesare pentru asigurarea securității popoarelor lor și pentru întărirea păcii în lume.

Muncind pentru întărirea patriei socialiste, pentru dezvoltarea economică și consolidarea continuă a orînduirii democrație-populare, suind tot mai mult unitatea moral-politică în jurul partidului, poporul nostru răspunde în același timp îndatoririi sale internaționaliste de a contribui la creșterea forțelor lagărului socialist — principialu reazem al păcii în lume. *(Aplauze puternice.)*

Alături de celelalte țări socialiste, Republica Populară Romînă duce o politică de apărare fermă a păcii, de micșorare a încordării internaționale și de promovare a coexistenței pașnice. Purtătorul de drapel și inițiatorul acestei politici, care exprimă interesele fundamentale ale poporului romîn, antrenat într-o vastă operă constructivă este partidul nostru — Partidul Muncitoresc Romîn. (Aplauze entuziaste, îndelung repetate.)

Republica Populară Romînă, în strînsă unitate cu celelalte țări ale familiei frățești a lagărului socialist, aduce o contribuție proprie activă la întărirea forțelor socialismului și păcii. Tăra noastră s'îi fină cu hotărîre propunerile istorice ale Uniunii Sovietice îndreptate spre realizarea dezarmării generale și totale cu asigurarea celui mai strict control internațional, se pronunță cu hotărîre pentru încheierea tratatului de pace cu cele două state germane și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, demilitarizat, susține propunerile și inițiativele altor state iubitoare de pace, îndreptate spre destindere internațională.

Pe baza principiilor coexistenței pașnice se dezvoltă continuu relațiile politice, economice și culturale ale Romîniei cu țări avînd diferite orînduiri social-politice.

Vom întreprinde și pe viitor acțiuni neobosite pentru a contribui la înăsătosirea climatului internațional, la stabilirea unor relații de bună vecinătate și de colaborare între state.

România își va aduce și pe viitor întregul său aport la întărirea înțelegerii și prieteniei între popoare, la lupta pentru triumful măreței cauze a păcii. (Vii aplauze.)

Tovarăși,

De-a lungul întregii sale existențe, partidul nostru a educat pe comuniști, pe oameni muncii în spiritul internaționalismului proletar, a cultivat în rândurile membrilor de partid conștiința faptului că ei sînt totodată militanți ai marii familii a partidelor marxist-leniniste din lumea întreagă, ostași ai armatei comunismului mondial. (Aplauze puternice.)

Această mișcare reprezintă cea mai influentă forță politică a timpului nostru, cel mai important factor al progresului social. Cu 41 de ani în urmă, în lume existau doar 6 partide comuniste (în afara Partidului bolșevic). Azi, în 87 de țări de pe toate continentele lumii există partide comuniste și muncitorești; ele reprezintă o mare forță, numărînd peste 36.000.000 de membri și mobilizînd sute de milioane de oameni ai muncii în lupta pentru pace, democrație și socialism. (Aplauze îndelungate.)

Este greu, tovarăși, să exprimi sentimentele de emoție și mîndrie pe care le-am resimțit la Consfătuirea de la Moscova din 1960 a reprezentanților partidelor frățești, cel mai larg și mai reprezentativ for internațional din cîte a cunoscut istoria mișcării muncitorești, imagine vie a uriașei forțe a mișcării comuniste mondiale. (Vii aplauze.)

În Consfătuirile partidelor comuniste și muncitorești din 1957 și 1960 și-a găsit expresie activitatea ideologică vastă a mișcării comuniste, care îmbogățește nelăsat tezaurel gîndirii marxist-leniniste și al experienței revoluționare a clasei muncitoare internaționale.

Hotărîrile istorice ale celui de-al XX-lea și XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au constituit un neprețuit

ajutor ideologic pentru toate partidele comuniste și muncitorești, au contribuit la dezvoltarea și aplicarea consecventă a principiilor leniniste în viața și activitatea partidelor, în relațiile dintre partidele comuniste și dintre țările socialiste. *Întreaga politică a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Hrușciov, reprezintă o strălucită manifestare a marxism-leninismului creator în acțiune, este un exemplu de slujire a intereselor poporului, a intereselor cauzei păcii și socialismului în lumea întreagă.* (Aplauze furtunoase. Urale.)

Conștient de răspunderea ce-i revine față de soarta propriului popor, față de mișcarea comunistă internațională, partidul nostru își îndeplinește cu hotărîre îndatoririle sale internaționaliste, militînd cu fermitate și perseverență pentru întărirea continuă a unității lagărului socialist și a coeziunii mișcării comuniste mondiale.

În zilele noastre apare mai evident ca oricînd superioritatea marxism-leninismului asupra feluritelor „sisteme filozofice” ale ideologilor burgheziei — concepții neputincioase să dea o interpretare justă evenimentelor, să prevadă cursul evoluției istorice. În zadar cheltuiesc marile monopoluri sute de milioane de dolari pentru organizarea a diferite „trusturi ale creierului”, pentru înjghebarea a felurite „fundații” și „institute” de combatere a comunismului; toate acestea nu pot ascunde sterilitatea sistemului capitalist pe plan ideologic, nu pot împiedica adîncirea continuă a crizei ideologiei burgheze.

Pînă și adepții dintre cei mai înfocați ai anticomunismului dau alarma că în arsenalul teoretic al ideologiei burgheze nu se găsește idei care să poată fi contrapuse cu eficacitate marxismului, să stăvilească forța de atracție a acestuia. „Nu avem țeluri care să unească poporul”, „nu avem idealuri în stare să atragă masele” — se lamentează ei. „Comunismul este una din cele mai plauzibile și convingătoare idei din istoria omenirii” — constată ziarul burghez

englez „The Guardian”. „...Primejdia care amenință acum Occidentul în America latină și Africa — scrie ziarul — nu este o intervenție sovietică directă și nici măcar o conspirație comunistă ținută pe furis. Primejdia reală este că latino-americanii și africanii ar putea hotărî în mod deliberat că imaginea comuniștilor despre lumea lor este mai adevărată și mai promițătoare decît cea a Occidentului”.

Intr-adevăr, îngrată sarcină le revine economiștilor, filozofilor, publiciștilor burghezi! Ce idei să nascăcească pentru a demonstra superioritatea „sistemului inițiativei private” — cînd principalele țări capitaliste înregistrează recorduri de șomaj, cînd economia lumii capitaliste bate pasul pe loc, în timp ce țările socialiste înaintează cu pași repezi pe calea înfloririi economiei și culturii? Ce artificii ideologice pot convinge pe oamenii muncii de „virtuțile” unei orînduiri a cărei lege și morală supremă este jefuirea celor mulți, aruncarea pe spatele lor a poverii crizelor și cursei înarmărilor și asigurarea de profituri fabuloase unui mănunchi de magnați, — cînd socialismul arată că se poate trăi altfel, fără exploatare, folosindu-se toate resursele societății pentru bunăstarea celor ce muncesc?

Criza ideologiei burgheze nu se datorește unor factori de conjunctură, unei situații de moment, ci reprezintă rezultatul necesar al evoluției unui sistem social perimat, condamnat de istorie la o inevitabilă pieire.

Militînd cu perseverență împotriva influențelor ideologiei burgheze, partidele comuniste și muncitorești apără ca lumina ochilor puritatea învățăturii marxist-leniniste, demască neobosit oportunismul și reformismul, desfășoară o luptă hotărîtă împotriva revizionismului ca pericol principal în mișcarea muncitorească internațională, combat dogmatismul și sectarismul.

Forța partidelor comuniste stă în fidelitatea nestrămutată față de marea noastră învățatură marxist-leninistă, care reflectă legile

obiective ale dezvoltării sociale, interesele vitale ale popoarelor și cerințele progresului istoric al umanității. (Aplauze prelungite.)

Trăim vremuri minunate în care prind viață sub ochii noștri visurile a generații de luptători revoluționari. Socialismul a devenit o realitate vie pe un teritoriu imens, care se întinde de la Pacific la Elba. În locul vechilor imperii coloniale au apărut zeci de noi state independente. Mișcarea comunistă mondială se afirmă ca o puternică forță motrice a dezvoltării sociale. Întreaga desfășurare a istoriei în cei mai bine de 110 ani de cînd Marx și Engels au adresat înflăcărata chemare „Proletari din toate țările, uniți-vă!” confirmă justetea genialelor idei ale marxismului. (Vii aplauze.)

Cu 40 de ani în urmă, delegații la primul Congres al Partidului Comunist din România, încaerați de baionetele jandarmilor care-i arestaseră, intonau „Internaționala”. Azi, steagul glorios al partidului, care nu s-a plecat niciodată în fața dușmanului, flutură biruitor deasupra României socialiste. (Aplauze puternice, îndelung repetate.) N-au fost zadarnice jertfele, sacrificiile atitor ani de aprigă luptă de clasă. Oropșiții soartei, cei jefuiți și exploatați la sînge de capitaliști și moșieri, cei care ieri — cum spune cîntecul — nu erau nimic pe lume, sînt azi totul, sînt stăpînii țării și ai soartei lor. (Aplauze entuziaste. Urale.)

În această zi de aniversare sărbătorească, adresăm un fierbinte salut de luptă partidului făurit de Lenin, gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, partidelor frățești din țările socialiste, partidelor comuniste și muncitorești din toate țările. (Aplauze furtunoase.) Transmitem oamenilor muncii de pretutindeni salutul nostru internaționalist — expresie a solidarității cu lupta lor pentru pace, democrație și progres social. (Aplauze puternice, îndelungate.)

Pășim în al cincilea deceniu de existență a partidului în-suflețiti de obiecticul măreț al desăvîrșirii construcției socialiste în țara noastră. Sub conducerea sa încercată, poporul muncitor va

făuri victoria deplină a socialismului și comunismului în scumpa noastră patrie! (Aplauze entuziaste, prelungite.)

Cauza comunismului și a păcii este invincibilă, ea va triumfa în mod inevitabil în lumea întreagă! (Aplauze furtunoase, urale. Întreaga sală, în picioare, ovaționează minute în șir. În sală răsună lozinci: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!”, „Trăiască detașamentul de frunte al mișcării comuniste internaționale — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!”, „Trăiască unitatea lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale!”, „Trăiască pacea în lumea întreagă și cei ce luptă pentru ea!” Din mîile de piepturi izbucnesc noi urale. Se scandează îndelung: P.M.R.)

„Scnteia” nr. 5.159
din 9 mai 1961

CUPRINS

	Pag.
A 15-a aniversare a eliberării României de sub jugul fascist. <i>Expunere făcută la sesiunea solemnă a Marii Adunări Naționale din 22 august 1959</i>	5
Expunere la plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959	29
Cuvîntare rostită la Conferința Organizației regionale de partid Cluj. 13 martie 1960	58
Izvorul marilor victorii	85
Cuvîntare rostită la dezvelirea Monumentului lui V. I. Lenin. 21 aprilie 1960	91
Raportul C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani. 20 iunie 1960	97
Cuvîntare rostită la încheierea lucrărilor Congresului al III-lea al P.M.R. 25 iunie 1960	200
Cuvîntare rostită la marele miting al oamenilor muncii din capitală organizat pe stadionul „23 August” cu prilejul încheierii lucrărilor Congresului al III-lea al P.M.R. 25 iunie 1960	203
Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne. Raport prezentat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din 30 august 1960	208

Mesajul transmis de pe bordul motonavei „Baltika”. 15 septembrie 1960	230
Declarație făcută la sosirea motonavei „Baltika” în portul Williamsburg. 19 septembrie 1960	231
Cuvîntare rostită la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. 27 septembrie 1960	233
Declarație făcută corespondenților ziarului „Izvestia” în legătură cu editarea celei de-a doua cărți „O zi în lume”. 27 septembrie 1960	261
Cuvîntare rostită la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale în problema reprezentării Chinei în O.N.U. 6 octombrie 1960	263
Expunere la plenara C.C. al P.M.R. 31 octombrie—1 noiembrie 1960	268
Expunere cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U. și la activitatea delegației R. P. Romîne. 2 noiembrie 1960	295
Dare de seamă prezentată la plenara C.C. al P.M.R. din 19—20 decembrie 1960 asupra lucrărilor Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova din noiembrie 1960	337
Lăgarul socialist — forța conducătoare a dezvoltării internaționale	346
Pentru victoria deplină a socialismului în patria noastră, pentru pace și bunăstarea poporului! Cuvîntare rostită la adunarea electorală din sala Floreasca. 3 martie 1961	368
Cuvîntare rostită la prima sesiune a celei de-a 4-a legislaturi a Marii Adunări Naționale. 21 martie 1961	394
Cuvîntare rostită la mitingul oamenilor muncii din București în cinstea delegației de partid și guvernamentale a R. S. Cehoslovace. 10 aprilie 1961	398
Cuvîntare rostită la marele miting de la Varșovia închinat prieteniei polono-romîne. 28 aprilie 1961	411
40 de ani de luptă sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului. Raport prezentat la Adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România. 8 mai 1961	425

Dat la cules 27.03.1961. Bun de tipar 9.05.1961. A-păruț 1961. Hîrtie velină de 95 g/m². 610×860-16. Coli editoriale 26,45. Coli de tipar 29,25. A-00721/1961. C.Z. pentru bibliotecă JCP(R)=R.

Întreprinderea poligrafică Combinatul Poligrafic „Casa Științei”. Piața Științei, București, R.P.R. comandă nr. 4.877/10.524.